

Hai Ta Kết Hôn Sao

Contents

Hai Ta Kết Hôn Sao	4
1. Chương 1	4
2. Chương 2	6
3. Chương 3	7
4. Chương 4	10
5. Chương 5	12
6. Chương 6	13
7. Chương 7	16
8. Chương 8	17
9. Chương 9	18
10. Chương 10	19
11. Chương 11	20
12. Chương 12	22
13. Chương 13	24
14. Chương 14	25
15. Chương 10	26
16. Chương 11	27
17. Chương 12	29
18. Chương 13	31
19. Chương 14	32
20. Chương 15	33
21. Chương 16	35
22. Chương 17	37
23. Chương 18	40
24. Chương 19	42
25. Chương 20	44
26. Chương 21	46
27. Chương 22	47
28. Chương 23	49
29. Chương 24	50
30. Chương 25	51
31. Chương 26	54
32. Chương 27	56
33. Chương 28	57
34. Chương 29	57
35. Chương 30	59
36. Chương 31	60
37. Chương 32	61
38. Chương 33	63
39. Chương 34	63
40. Chương 35	64
41. Chương 36	66

42. Chương 37	67
43. Chương 38	68
44. Chương 39	69
45. Chương 40	70
46. Chương 41	71
47. Chương 42	72
48. Chương 43	73
49. Chương 44	75
50. Chương 45	76
51. Chương 46	77
52. Chương 47	78
53. Chương 48	79
54. Chương 49	80
55. Chương 50	82
56. Chương 51	83
57. Chương 52	83
58. Chương 53	84
59. Chương 54	85
60. Chương 55	86
61. Chương 56	87
62. Chương 57	89
63. Chương 58	90
64. Chương 59	92
65. Chương 60	93
66. Chương 61	95
67. Chương 62	96
68. Chương 63	98
69. Chương 64	99
70. Chương 65	100
71. Chương 66	102
72. Chương 67	103
73. Chương 68	104
74. Chương 69	106
75. Chương 70	107
76. Chương 71	108
77. Chương 72	109
78. Chương 73	111
79. Chương 74	112
80. Chương 75	113
81. Chương 76	116
82. Chương 77	117
83. Chương 78	118
84. Chương 79	120
85. Chương 80	122
86. Chương 81	123
87. Chương 82	124
88. Chương 83	126
89. Chương 84	127
90. Chương 85	129
91. Chương 86	130
92. Chương 87	132
93. Chương 88	133
94. Chương 89	135
95. Chương 90	136

96. Chương 91	136
97. Chương 92	138
98. Chương 93	140
99. Chương 94	141
100. Chương 95	143
101. Chương 96	144
102. Chương 97	146
103. Chương 98	147
104. Chương 99	150
105. Chương 100	151
106. Chương 101	152
107. Chương 102	154
108. Chương 103	155
109. Chương 104	156
110. Chương 105	157
111. Chương 106	158
112. Chương 107	159
113. Chương 108	160
114. Chương 109	161
115. Chương 110	163
116. Chương 111	164
117. Chương 112	165
118. Chương 113	167
119. Chương 114	169
120. Chương 115	172
121. Chương 116	175
122. Chương 117	177
123. Chương 118	179
124. Chương 119	181
125. Chương 120	183
126. Chương 121	185
127. Chương 122	187
128. Chương 123	189
129. Chương 124	191
130. Chương 125	192
131. Chương 126	195
132. Chương 127	197
133. Chương 128	198
134. Chương 129	200
135. Chương 130	202
136. Chương 131	204
137. Chương 132	205
138. Chương 133	208
139. Chương 134	210
140. Chương 135	211
141. Chương 136	213
142. Chương 137	215
143. Chương 138	217
144. Chương 139	219
145. Chương 140	221
146. Chương 141	223
147. Chương 142	225
148. Chương 143	226
149. Chương 144	228

150. Chương 145	231
151. Chương 146	232
152. Chương 147	234
153. Chương 148	236
154. Chương 149	238
155. Chương 150	239
156. Chương 151	241
157. Chương 152	243
158. Chương 153	245
159. Chương 154	246
160. Chương 155	248
161. Chương 156	251
162. Chương 157	253
163. Chương 158	254
164. Chương 159	256
165. Chương 160	258
166. Chương 161	261
167. Chương 162	262
168. Chương 163	264
169. Chương 164	265
170. Chương 165	266

Hai Ta Kết Hôn Sao

Giới thiệu

Tác giả : Ưc Cẩm Thể loại : Ngôn tình, hiện đại, có chút boyslove, HE Editor : Tiểu Vương & A An

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/hai-ta-ket-hon-sao>

1. Chương 1

[hai ta kết hôn sao] 1

“Con gái a, hôm nay có rảnh không?” Tô mẫu bỗng nhiên lộ đầu ra từ khe cửa, cười híp mắt hướng về Tô Xán Xán hỏi.

“Không rảnh!” Vẫn nhìn về phía máy vi tính, Tô Xán Xán sắc mặt đã có chút khó coi . Xong, mẫu thân đại nhân hiển nhiên lại muốn nàng cùng tên Lưu Đông Qua kia gặp mặt...

“Xán Xán!” Tô mẫu mặt liền biến sắc, bất ngờ đẩy cửa phòng, “Người ngồi đến ngu người ở nhà hai ngày liền, không thấy có vấn đề sao? Làm gì mà không rảnh ?”

“Mẹ, con còn có công việc phải làm mà, người đừng tới phiền con có được hay không a?” Tô Xán Xán không quay đầu lại, vẻ mặt đã hoàn toàn nhẵn nhớt.

Tô mẫu bước lên trước một bước “Này thì!”

Tô Xán Xán cứ như vậy sờ sờ cái máy vi tính bị mất điện màn hình đen ngòm , bị diệt đến máu chảy đầm đìa.

“Mẹ! Người làm gì thế! Con viết còn chưa kịp lưu đâu a!” Tô Xán Xán rốt cục quay mặt lại, tức đến độ đấm ngực dậm chân, bao nhiêu thành quả cả buổi toàn bộ đã bị mất hết .

“Viết, viết, viết! Người cũng biết viết!” Tô mẹ chống nạnh, “Người viết lâu như vậy, có thấy cuốn sách nào của người được người ta biết đến chưa [1] ? Người cũng trưởng thành rồi, không chịu đi kiếm việc làm, ở nhà làm toàn chuyện không đâu a? Người nói ta sao có mặt mũi ra đường gặp người khác hả? Nha đầu kia!”

“Con biết rồi, nhưng là...” Tô Xán Xán sợ nhất Tô mẹ nhắc tới chuyện này . Ban đầu sau khi tốt nghiệp đại học nàng quyết định sẽ làm tác gia một thời gian, Tô mẫu kiên quyết phản đối, đến bây giờ thì ngày càng trầm trọng. Ngày nào mẫu thân ở bên cạnh nàng cảm râm.

“Không có nhưng là ! Người hôm nay nhất định phải đi gặp mặt Lưu tiên sinh cho ta ! Ta nói cho người biết, một bà cô hai mươi lăm tuổi giống như người , không tiền không quyền, người tính sau này ăn bám cái thân già như ta sao?”

“Con không nhờ mẹ nuôi là được ?”

“Không nhờ?” Tô mẫu ánh mắt trừng trừng nhìn nàng, “Người bây giờ ăn của ai, ở nhà của ai? Người nói không cần ta nuôi người? Người có bản lĩnh thì tìm người nuôi người đi?”

“Mẹ, người đừng ép con nữa! Con thật không thích tên Lưu Đông Qua kia, ngay cả tiếng phổ thông còn nói không sôi, mẹ nói con làm sao cùng hắn chung cả đời...”

“Tiếng phổ thông nói không sôi thì sao? Những tên thư sinh mặt trắng nói giỏi tiếng phổ thông thì có nhà sao? Có xe sao? Lương hàng năm hai mươi vạn sao?”

Tô Xán Xán cúi đầu không nói lời nào, nói chuyện cùng người thực tế như mẫu thân đại nhân, nàng không cách nào phản bác được.

Tô mẫu thấy nàng không nói, cho là nàng thỏa hiệp , giọng nói lập tức dịu dàng hẳn, bắt đầu lấy tình lấy lý ra khuyên bảo “Mẹ nói Xán Xán a! Con cho rằng mẫu thân đang ép con sao? Mẫu thân đây cũng là bắt đấm dĩ a, con thử nghĩ xem con cũng hai mươi năm tuổi, lớn lên vừa ... bình thường, vóc dáng lại như vậy...” Tô mẫu rất không kiên nhẫn nhìn từ trên xuống dưới, đánh giá cân nặng đã đột phá qua con số 110 cân của Tô Xán Xán (Tiểu Vương : ta thề là ta đã dò cả bản QT >.

Tô mẫu nói xong những lời thắm thía này, nhìn lại Tô Xán Xán đang cúi đầu không nói gì “Con tự mình suy nghĩ đi. Bốn giờ chiều nay Lưu tiên sinh sẽ đến dưới nhà đón con, mẹ đây đã giúp con đồng ý, con phải đi , không muốn cũng phải đi!” Dứt lời, Tô mẫu tiêu sái quay người , biến mất ở cửa phòng của Tô Xán Xán.

Tô Xán Xán từ trong cơn ác mộng thức tỉnh, ngẩng đầu nhìn đồng hồ báo thức trên bàn.

Chín giờ sáng! Cách bốn giờ chiều bảy tiếng!

Nàng đã phẳng phất thấy được khuôn mặt cười như ổ bánh mì của Lưu Đông Qua...

Không được! Nàng không chịu!

Cầm lấy điện thoại di động, Tô Xán Xán bấm số điện thoại đầu tiên trong danh sách.

“Ngộ Không, người vừa gọi điện thoại tới cho sư phụ sao? Vì sư bây giờ không tiếp điện thoại vì muốn tốt cho người, ta sẽ bắt điện thoại, nếu người giao ra bốn cọng lông, ta muốn bốn cọng lông...”

Cái tên chết tiệt Triệu Noãn Noãn lại đổi nhạc linh tinh ! Đổi đi đổi lại, đổi cái đầu người ! Lão nương đây sắp bị mẫu thân đem đi đổi lấy “hai phòng ngủ ba phòng khách”, người còn muốn đổi !

Trong lòng vừa hả hê điên cuồng mắng Triệu Noãn Noãn xong, đầu dây bên kia bỗng truyền đến một thanh âm chưa tỉnh ngủ, “Uy...”

“Triệu Noãn Noãn!” Tô Xán Xán hét lớn một tiếng, làm cho Triệu Noãn Noãn ở đầu dây bên kia hoảng sợ, lập tức tỉnh mộng gào lại “Chị hai, mới buổi sáng muốn hù chết người hả?”

“Triệu Noãn Noãn, anh có nhà sao?”

“A?” Triệu Noãn Noãn bị câu hỏi làm cho sững sờ, sững sốt hồi lâu mới dần dần trả lời, “Có a...”

“Tại khu riêng biệt của thành phố sao?”

“Xin cô đẩy cô nương, nhà tôi không phải là cô chưa từng tới, dĩ nhiên tại khu riêng biệt a!”

“Đừng nói nhảm, em hỏi anh cái gì anh đáp cho em cái đó!” Tô Xán Xán lại lên giọng chửi rủa “Hai phòng ngủ, một phòng khách sao?”

2. Chương 2

“Ba phòng ngủ hai sảnh...”

“Có xe sao?”

“Có...”

“Đời mới chứ?”

“BMW...”

“Tốt!” Tô Xán Xán hí hửng quát to một tiếng, “Tiền lương hàng năm bao nhiêu?”

“Ách...” Triệu Noãn Noãn nhăn mặt, Tô Xán Xán hôm nay uống lộn thuốc?” Không biết, cái này phải xem tình hình công ty.”

“Vậy có tới hai mươi vạn sao?”

“Hai mươi vạn nhất định là có...”

“Triệu Noãn Noãn, em hỏi nữa anh một vấn đề nữa.” Tô Xán Xán thanh âm bỗng nhiên trở nên nghiêm túc.

“Tốt, hỏi đi.”

“Anh xác định anh là GAY ?

“Tô Xán Xán, em hôm nay uống lộn thuốc a?” Triệu Noãn Noãn rất cục không nhịn được, liếc nhìn nam nhân ngủ bên cạnh, mặt bỗng nhiên đỏ hồng, kiên định nói, “Đúng, anh xác định!”

“Tốt!” Tô Xán Xán thanh âm so với anh còn vang hơn, “Triệu Noãn Noãn, 20 sau anh phải xuất hiện ở cửa quán Pizza Hut bên đường, nếu không anh cả đời này sẽ không gặp được em nữa đâu! Chào!” Nói xong, Tô Xán Xán khép lại máy vi tính, mặc cái quần jean, tiện tay với lấy cái túi, chạy như bay ra khỏi phòng, thẳng hướng cửa nhà mà xông tới.

Cô còn sáu tiếng 45 , không vội ! (Tiểu Vương : nàng chạy như mất dép =)))

Cùng lúc đó, Triệu Noãn Noãn nghe trong điện thoại di động truyền đến âm thanh vô tình mà lạnh khốc “Bíp, bíp...” Cả người hóa đá .

“Cưng ơi, sao vậy?” Bỗng nhiên một cánh tay thon dài từ trong chăn vươn ra, túm lấy cổ Triệu Noãn Noãn , làn môi mỏng lập tức dán lên một bên má của hắn, rồi lại lè lưỡi liếm liếm vành tai mềm mại mà nhạy cảm, đôi mắt phượng hẹp dài khẽ híp lại, ánh mắt mê ly thẳng tắp nhìn vào khuôn mặt đang khiếp sợ của Triệu Noãn Noãn.

Cao Vũ lần đầu tiên quan sát nam nhân chậm tiêu này ở khoảng cách thích thú nhắm hai mắt, hắn này còn có thể đỏ mặt như vậy, trên mặt không nhịn được nở nụ cười.

Triệu Noãn Noãn đang đứng hình bỗng tập trung tinh thần trở lại, nắm lấy áo sơ mi bên cạnh, dứt khoát nói “Tôi phải đi !”.

“Tại sao? Ngày hôm qua làm đau cứng sao?” Cao Vũ không phải là quá cường tráng nhưng có đôi tay thật chắc chắn, đôi lông mày đẹp khê nhãn lại.

“Không phải ...” Triệu Noãn Noãn bỗng nhiên một trận đỏ mặt, tiện đà kêu lên, “Không được, không được! Tôi không đi người đàn bà kia sẽ đi tìm cái chết!” Dứt lời, thừa dịp Cao Vũ thất thần, đẩy hấn ra, vội vàng mặc quần áo tử tế, chạy ra khỏi khách sạn.

20 sau.

Tô Xán Xán lo lắng đứng ở cửa Pizza Hut đi tới đi lui, một chiếc BMW màu xanh ngọc dừng ở sau lưng nàng, cửa xe vội vàng vàng mở ra, Triệu Noãn Noãn quần áo xốc xếch từ trong xe vọt ra, tóm lấy đầu vai Tô Xán Xán, “Xán Xán, em làm sao vậy? Gặp phải chuyện gì sao? Em đừng nghĩ không thông, chuyện khó khăn gì cũng có thể giải quyết, chết không thể giải quyết được vấn đề...”

“Triệu Noãn Noãn! Ai muốn đi tìm chết hả?” Tô Xán Xán cắt ngang lời nói của Triệu Noãn Noãn, ánh mắt trừng lớn kinh ngạc nhìn hấn. Mặc dù Tô mẫu buộc nàng cùng Lưu Đông Qua gặp mặt, nàng cũng là có đòi sống đòi chết, nhưng chẳng qua là nói thể thôi, nàng chắc chắn không tìm chết vì cái chuyện con con đó.

“Hả?” Triệu Noãn Noãn lại một lần nữa hóa đá “Em không phải nói anh không xuất hiện, cả đời này sẽ không còn được gặp lại em sao? Em không phải đi tìm chết, thì là làm gì?”

“Này !” Triệu Noãn Noãn gõ một cái vào trán, “Anh có chết thì em cũng sẽ chưa chết đâu!”

“Vậy đại tiểu thư sáng sớm gọi ta ra làm gì?” Lúc này, Triệu Noãn Noãn cũng nổi giận, hấn còn bỏ cả Cao Vũ để tới cứu vớt tánh mạng đang bị đe dọa của nàng...

“Kết hôn a!” Tô Xán Xán quát to một tiếng, thành công trở thành mục tiêu cho người đi đường rớt rít nhòm ngó”Triệu Noãn Noãn, chúng ta kết hôn đi! Ba mươi đồng tiền, em trả!”

“A?” Triệu Noãn Noãn tinh thần đã hoàn toàn tê liệt .

“A cái gì a! Tỷ tỷ đây rất ít khi mời khách đó? Đừng nói nhảm, nhanh lên một chút đi!” Dứt lời, nàng một tay đóng cửa xe, kéo hấn đi.

Còn sáu tiếng nữa, nàng nắm chắc được!

3. Chương 3

Hai ta kết hôn sao] 2

“Tên gì?” Bác gái ghi danh sách không thềm ngẩng đầu, cây bút trên tay bắt đầu di chuyển.

“A?”

“Tôi đang hỏi tên của cô” Bác gái xỏ một tràng tiếng phở thông cực kỳ không chuẩn, ngẩng đầu ném về phía Tô Xán Xán một cái nhìn khinh bỉ.

“Tô Xán Xán, Tô trong Tô Châu, rục rờ chói lọi.” Tô Xán Xán rớt cục nghe rõ trả lời.

“Giới tính ?”

Tô Xán Xán cố gắng ưỡn ngực, “Nữ!”

“Tuổi?”

“Hai mươi lăm.”

“Còn người kia ?”

“Triệu Noãn Noãn, Triệu trong Triệu Cầu Châu, âm áp âm áp. Nam, hai mươi bảy tuổi.” Tô Xán Xán nhanh chóng nói.

“Nhiều lời, để hán tự nói!” Bác gái ngẩng đầu, ánh mắt không đổi tràn đầy khinh bỉ, sau đó nhìn qua Triệu Noãn Noãn đang ngồi bất động ở một bên “Tên?”

Không có phản ứng.

“Tên!” Bác gái lên giọng.

Tô Xán Xán lấy cùi chỏ chọc chọc Triệu Noãn Noãn, thấp giọng nói “Uy, hỏi anh kia !”

“Tên gì! !” Bác gái trong bụng bắt đầu nổi điên, tự hỏi phải mắng tên tiểu tử không thức thời này thế nào đây.

Cùng lúc đó, nam chính của sự kiện kết hôn lần này – bạn Triệu Noãn Noãn cuối cùng đã phục hồi tinh thần lại , quay đầu lại “Tô Xán Xán, em nói cho rõ ràng, chuyện gì đang xảy ra hả?” Hai mắt anh trừng trừng nhìn thẳng vào Tô Xán Xán, nếu không phải là đang ở chỗ này, anh quả thật không thể tin Tô Xán Xán lại muốn cùng anh kết hôn!

Kết hôn! Kết hôn đó!

“Lát nữa em sẽ từ từ giải thích cho anh! Chúng ta mau lấy giấy chứng nhận đã, em đang vội !” Tô Xán Xán liếc nhìn đồng hồ trên tay, chỉ còn 5 tiếng 15’ thôi

“Không được! Em nhất định phải đem mọi chuyện nói rõ ràng cho anh!” Triệu Noãn Noãn cắt đứt lời cô “Em tại sao muốn tìm anh kết hôn? Em điên rồi hả? Anh là GAY! GAY đó!” May mà chỗ ghi danh hôm nay chỉ có hai người bọn họ, hiển nhiên bác gái cũng không biết GAY nghĩa là gì.

“Em biết anh là GAY, nếu không sao lại tìm đến anh chứ ? Em chính là muốn kết hôn!” Tô Xán Xán gấp gáp nói, tên Triệu Noãn Noãn này bình thường lễ mễ thì mặc kệ đi, sao trong thời khắc quan trọng thế này mà vẫn như vậy chứ ?

“Hai vị à, cuối cùng hai vị có muốn kết hôn không?” Bác gái ngồi ở một bên rốt cuộc nhin không được phát hỏa.

“Kết! ” ” Không kết!”

Trăm miệng một lời, Triệu Noãn Noãn đôi mắt to nhìn chăm chăm vào Tô Xán Xán đôi mắt đang ti hí, không ai nhường ai.

“Chết tiệt hai đứa nhóc phiền phức này, các người sống chán rồi đến chọc lão đây tức chết phải không ? Chúng ta nơi này là nơi làm việc có văn hóa, chỉ tốn 30 đồng để ghi danh, các người rảnh rồi nên đến phá đúng không? [1]” Bác gái làm đăng ký kết hôn mười mấy năm, chưa từng gặp qua tình huống như vậy, khuôn mặt lập tức trở nên rất khó coi.

“Di à!” Tô Xán Xán vừa chuyển ánh mắt khỏi khuôn mặt của Triệu Noãn Noãn, ngay lập tức gắn lên một nụ cười “hán gian tiêu chuẩn” mà nói “Thật xin lỗi, xảy ra một chút chuyện nhỏ, bọn con ra ngoài bàn bạc lại một lát nhé” Dứt lời, một lần nữa nắm lấy tay Triệu Noãn Noãn tay, kéo ra ngoài hành lang trước chỗ đăng ký kết hôn.

Lúc này, cách bốn giờ chiều còn có năm giờ .

“Tô Xán Xán, em đem mọi chuyện nói rõ cho tôi!” Triệu Noãn Noãn rất không lưu tình rút tay ra khỏi “ma trảo” của Tô Xán Xán.

“Triệu Noãn Noãn! Noãn Noãn đại ca!” Tô Xán Xán một mực nắm chặt cánh tay của Triệu Noãn Noãn “Anh cưới em đi! Nếu em không lập gia đình, mẹ em sẽ đem em gả ột tên thân hình mới vượt qua Phan Trường Giang, nhan sắc có thể so với Duẫn Tương Kiệt, tiếng phổ thông giống bác gái vừa rồi ở chỗ đăng ký! Đại ca, em van anh a!” Tô Xán Xán nói xong, nước mắt nước mũi một phen ướt lã chã, quả thực so sánh với Bạch Mao nữ còn thảm hơn. [2]

“Xán Xán, em nói cái gì? Cái gì Phan Trường Giang, Duẫn Tương Kiệt?”

Đối với năng lực phản ứng không linh hoạt một cách dị thường của Triệu Noãn Noãn, Tô Xán Xán phải mất 10' đồng hồ quý giá mười phút , đem sự việc mẫu thân ép cô kết hôn với Lưu Đông Qua toàn bộ nói hết, sau đó chớp chớp mắt ra vẻ đáng thương nhìn chăm chăm vào Triệu Noãn Noãn.

“Cho nên ý của em là , em muốn cùng anh giả kết hôn, hù dọa tên họ Lưu đi bỏ đi ?”

“Chính xác! Triệu Noãn Noãn, em phát hiện anh thật quá thông minh!”

“Không được!” Triệu Noãn Noãn một lời từ chối ngay.

“Tại sao ? Anh là bạn nam giới duy nhất của em, hơn nữa hai ta quan hệ tốt như vậy, anh còn có nhà, có phòng, có xe. Anh không giúp thì ai giúp em? ” Tô Xán Xán nóng nảy nói.

“Xán Xán!” Triệu Noãn Noãn nhẹ giọng “Em có biết kết hôn là sẽ làm cái gì không?”

“Biết nha!” Tô Xán Xán gật đầu, “Chính là ký cái tên, lấy sổ chứng nhận, ngủ một giấc, nuôi em bé.” (đầu em này trắng quá =)))

“Em!” Triệu Noãn Noãn đối với giải thích của cô hoàn toàn hết chỗ nói rồi “Vậy em chẳng lẽ chuẩn bị ngủ xong sẽ sinh con?” (hai người này là cặp trời sinh nha =)))

“Ai muốn chứ...” Tô Xán Xán mặt đã nhăn như trái khổ qua “Không phải giống như anh nói là giả sao ! Em chỉ muốn hù tên Lưu Đông Qua kia bỏ đi thôi, hơn nữa sau này mẹ cũng không ép em kết hôn nữa”

“Chẳng lẽ em đời này cũng không có ý định kết hôn?” Triệu Noãn Noãn bắt khả tư nghị [3] nhìn nàng.

“Đúng vậy!” Tô Xán Xán gật đầu, “Kết hôn thì có ích gì? Một trang giấy có thể khiến cho là hai người cùng nhau sống đến đầu bạc răng long sao? Nếu như có tình cảm, cho dù không có tờ giấy hôn thú thì vẫn ở bên nhau, nếu như tình cảm không có , cho dù cầm một chồng giấy hôn thú cũng chẳng làm được gì!” (Ta thích em này nha :”>)

“Em thật là...” Triệu Noãn Noãn hoàn toàn nói không lại con nhóc này “Nhưng tại sao lại tìm anh, anh là GAY mà!”

“Thì bởi vì anh là GAY em mới tìm anh kết hôn a!” Tô Xán Xán bắt đầu từng bước thuyết phục “Em hỏi anh, anh năm nay mấy tuổi rồi?”

“Hai mươi bảy.”

“Bá mẫu có phải hay không đã thúc dục anh nhiều lần, kêu anh nhanh lên một chút kết hôn?”

“Uhm...” Triệu Noãn Noãn cúi đầu không nói, chuyện anh là GAY, anh cho tới bây giờ cũng không dám để ấu thân biết, tránh ấu thân thương tâm, hẳn luôn mình công việc bận rộn, không có thời gian yêu đương. Nhưng mỗi lần về nhà, mẫu thân luôn không ngừng cảm râm, thậm chí còn liên tiếp an bài anh đi xem mắt.

“Vậy anh có tính cùng nữ nhân kết hôn không?”

“Dĩ nhiên không được!” Triệu Noãn Noãn nghiêm túc phủ nhận “Anh đối với nữ nhân căn bản là không có cảm giác, làm sao có thể kết hôn?”

“Vậy mọi chuyện không phải được giải quyết sao!” Tô Xán Xán bắt chợt vỗ vỗ cánh tay Triệu Noãn Noãn “Em không muốn kết hôn, anh không thể kết hôn, đôi ta quả thật do trời đất tạo nên, ông trời tác hợp, giai ngẫu thiên thành [4]! Hai ta kết hôn thiên ý a!”

Lời nói lần này của Tô Xán Xán tuy rất điên cuồng nhưng lại thuyết phục được nội tâm của Triệu Noãn Noãn, mẫu thân đã lớn tuổi, anh thật sự không đành lòng nhìn vẻ mặt thất vọng của bà, “Nhưng là... em có cảm thấy chuyện này quá hoang đường...” Triệu Noãn Noãn vẫn chưa có cách nào tiếp nhận được.

“Hoang đường cái rắm! Hai ta cái này gọi là giúp đỡ lẫn nhau, thể hiện phương pháp hành động mới của chủ nghĩa khoa học xã hội, thế nào hoang đường? Anh rốt cuộc kết không kết? Em cho anh biết, qua hết thôn này sẽ không còn phòng trọ [5], đến lúc mẹ anh buộc anh cưới nữ nhân vào nhà, tiếp đến đòi em bé, anh cũng đừng gọi điện thoại đến em để kể khổ!” Tô Xán Xán bắt đầu vừa dụ dỗ vừa uy hiếp.

“Này...” Triệu Noãn Noãn do dự.

4. Chương 4

“Này cái gì này, nhanh lên đi !” Dứt lời, Tô Xán Xán lại một lần nữa đem Triệu Noãn Noãn kéo vào chỗ đăng ký kết hôn.

Vẫn là bác gái cũ “Suy nghĩ kỹ chưa?”

“Dạ, dạ! Dì a, bọn con thật sự muốn kết hôn!” Tô Xán Xán ôm cánh tay Triệu Noãn “Dì a, con đây rất biết nhịn chồng...”

Ách!

Bác gái chỉ cảm thấy cả người một trận rét run, vội vàng thay bọn họ điền vào bảng đăng ký, sau đó lấy ra một tờ danh sách, “Đầu tiên đi nộp lệ phí, rồi đi chụp hình”

Cho nên, Tô Xán Xán cười thật tươi vừa lôi kéo Triệu Noãn Noãn đi trả tiền, vừa rất có khí phách nói “Yên tâm, yên tâm, không bắt anh trả đâu! Em mời!”

“Xin chào, cho xin 32 đồng” Cô thu ngân lộ ra một nụ cười chuyên nghiệp

“Cái gì?” Tô Xán Xán mở to hai mắt “Không phải là 30 đồng sao?”

“Thật xin lỗi, bởi vì giá hàng tăng, cho nên phí chụp hình phải tăng lên 2 đồng” Đối phương kiên nhẫn giải thích,

“Nhưng là...” Tô Xán Xán xụ mặt xuống, “Cô chờ một chút a!” Dứt lời, cô nhanh như chớp chạy đến bên cạnh Triệu Noãn Noãn “Anh có 2 đồng tiền không?”

“Chờ một chút...” Triệu Noãn Noãn đang trầm tư chợt hoàn hồn lại, vừa định rút ví tiền ra, bỗng nhiên sắc mặt trắng bệch. Xong! Ví tiền để trong khách sạn ! Hộ chiếu cũng trong đó luôn!

“Anh không mang tiền theo sao !” Tô Xán Xán trên mặt đầy tuyệt vọng, xong rồi, người để kết hôn đã có , tiền lại không mang đủ.

“Em không có đủ tiền sao?”

“Đợi một chút, em tìm thử xem!” Tô Xán Xán rầm một cái kéo túi ra, đem tất cả đồ đạc bên trong quăng ra ghế. Năm hào, một đồng năm, một đồng sáu, một đồng bảy, một đồng tám ...

Sau đó cô ngẩng đầu lên, mặt trắng bệch “Làm sao bây giờ, còn thiếu hai hào...”

-__-

Có câu nói, hảo hán có thể vì năm đấu gạo mà khom lưng, hai hào tiền cũng có thể giết chết Tô Xán Xán a! Nhưng thực tế, Tô Xán Xán về mặt nịnh hót đang bu lấy tiểu thư thu ngân, mà Triệu Noãn Noãn thì tự động né ra ba mươi thước có hơn, tránh cho người khác biết anh có quen cô.

“Cái kia... đồng chí a... giảm một chút được không? Em chỉ có ba mươi một đồng tám...”

“...” Vị tiểu thư đáng thương đã bị làm cho hoảng “Thật xin lỗi, quy định của quốc gia phí làm thủ tục kết hôn không thể giảm” Sau đó lập tức lấy lại nụ cười chuyên nghiệp của mình.

“Mỹ nữ, thần tiên tỷ tỷ, em van cầu , van xin van xin ngài, cho em giảm đi...” Tô Xán Xán quyết định hôm nay sẽ làm loại động vật không biết xấu hổ da mặt dày “Em nhất định phải kết hôn nha! Nếu không thì thể này , ngày mai em sẽ đem hai hào tới được không?”

“Này...” Vị tiểu thư thu ngân đỏ khốc đỏ cười “Thật xin lỗi, quy định của quốc gia phí làm thủ tục kết hôn không thể ghi sổ...”

“Thần tiên tỷ tỷ, em van chị, chị giúp em uy nghĩ biện pháp đi!” Tô Xán Xán tiếp tục lèo nhèo “Nếu không lần sau ly hôn em sẽ đưa nhiều hơn hai hào ?”

Cô thu ngân mặt bắt đầu co quắp “Thật xin lỗi, quy định của quốc gia phí kết hôn và ly hôn là riêng biệt...”

“Hừ!” Lúc này Tô Xán Xán cũng không thèm giả vờ, hướng cái bàn vỗ một phát, ngay cả Triệu Noãn Noãn cũng cả kinh nhin không được phải quay đầu lại nhìn “Đồng chí, quy định của quốc gia có nói người dân có quyền được biết , tại sao các người tăng giá tiền mà lại không cho người tiêu thụ biết? Ngay cả một cái thông báo dán ngoài cửa cũng không có, xin hỏi các người làm sao thi hành quy định của quốc gia? Tôi muốn nói chuyện với lãnh đạo của các người. Nếu như các người không thể cho tôi một lời giải thích thỏa đáng, ngày mai tôi sẽ lên tòa án kiện các người”

“Này...” Tiểu thư thu ngân bị dọa hết hồn, “Xin cô chờ... Tôi gọi điện thoại xin ý kiến cấp trên...”

Ba phút đồng hồ quý giá trôi qua.

Cô thu ngân để điện thoại xuống, cười híp mắt nói “Đồng chí, thật là xin lỗi, lãnh đạo chúng tôi nói đây là sơ suất của chúng tôi , vì để bảo đảm quyền lợi cho cô, lãnh đạo chúng tôi quyết định miễn phí phí đăng ký kết hôn cho hai vị”

A! Tô Xán Xán mở to mắt, tràn ngập hạnh phúc vì không những giảm được ba mươi một đồng tám, ngay cả hai hào khi ly hôn cũng không phải tốn, thu hồi kinh ngạc, nói “Các vị đã có thành ý như vậy, tôi cũng không so đo...”

Tiểu thư thu ngân thở phào một cái, cúi đầu nhanh chóng viết hóa đơn , đưa cho Tô Xán Xán “Đồng chí, hóa đơn của cô, mời qua bên kia chụp hình.”

Tô Xán Xán nhận lấy hóa đơn, cúi đầu nhìn kỹ chỗ thu tiền có hai chữ ”Miễn phí “

“Cái kia... Đồng chí a...” Tô Xán Xán suy nghĩ một chút , vẫn thấy không yên lòng, “Ờ hôn thú miễn phí với tờ ba mươi hai đồng có giống nhau không?” (==))

“Xin yên tâm, là giống nhau.”

Tô Xán Xán lúc này mới yên tâm, đem hóa đơn cầm trong tay, liếc nhìn đồng hồ.

Còn 90 phút.

Kéo Triệu Noãn Noãn chạy đi đến chỗ chụp hình. Lúc này cuối cùng đã không còn gì cản trở, thiên thời địa lợi, mọi thủ tục được làm xong xuôi. Tô Xán Xán hài lòng lấy tờ giấy hôn thú từ tay bác gác, tâm tình kích động nói “Dì a, cảm ơn người, con đây xin đại diện cho toàn xã hội cảm ơn người”

Đợi ra khỏi chỗ đăng ký kết hôn, Tô Xán Xán hít một hơi thật sâu, nhìn ra phía ngoài.

Tốt, còn dư lại 40 !

“Thời gian khẩn cấp, lão công, chúng ta đi thôi!” Tô Xán Xán vung tay lên, chỉ hướng ra ngoài bắt đầu chạy như điên.

Ngay cả cách gọi cũng sửa lại, Tô Xán Xán nguơ thật đúng là...

Triệu Noãn Noãn rất không được tự nhiên gãi gãi đầu, bất đắc dĩ theo sát phía sau Tô Xán Xán . Không đúng! Là theo sát lão bà đại nhân!

[1] : đoạn này rất khó hiểu, bản QT cũng không dịch được, nên mình chỉ dịch đại ý thôi.

[2] : Phan Trường Giang Duẫn Tương Kiệt : hai nhân vật có bề ngoài nhan sắc có thể gọi là sừ nam. Bạch mao nữ là nhân vật Nữ hiệp sĩ tóc trắng. Nói chung nàng này rất khổ, cha chết, mẹ chết, bị người yêu phản bội, có thai ... Ai xem phim Trung quốc hồi xưa chắc chắn biết.

[3] bất khả tư nghị : không biết nói gì , không biết phải làm gì.

[4] giai ngẫu thiên thành : trời tạo một đôi, xứng đôi vừa lứa.

[5] Ý câu này là đây là cơ hội duy nhất, không còn lần sau.

5. Chương 5

Hai ta kết hôn sao] 3

Ngồi ở trong BMW của Triệu Noãn Noãn, Tô Xán Xán cầm tờ giấy hôn thú xem trái một cái ngó phải một cái, ánh mắt cười cười, bộ dáng như mới đi cướp ngân hàng xong.

Triệu Noãn Noãn vừa lái xe, trong lòng vừa cảm thấy không ổn, sao Tô Xán Xán diên anh cũng diên theo cô kia chứ. Trong lòng đang rất phiền, lại nhìn thấy Tô Xán Xán ở bên kia ra sức nhìn từng chữ một, liền cảm thấy màu đỏ kia thật khó chịu làm sao, anh chau mày, “Xán Xán, em đừng nhìn mãi như thế, một lát mắt thì đừng có mà gào lên nhé”.

“Không hề, không hề!” Tô Xán Xán đắc ý cầm tờ hôn thú đưa đi đưa lại trước mặt Triệu Noãn Noãn, “Anh nhìn xem, làm sao mà mất được

” Càng hăng hái càng nhầm lẫn, nhân một phút không chú ý

[1]

Vật thể màu đỏ từ trong tay Tô Xán Xán bay ra, vừa vọt từ cửa sổ xe đang mở bắn vèo ra ngoài, đường bóng hoàn hảo, ném bóng, ghi điểm!

“A —— “

Tiếng thét chói tai tựa như tiếng bom nổ phát ra, Tô Xán Xán ngó thấy mảnh giấy chứng nhận kia lọt vào khe hở của bồn hoa bên đường, miệng nàng giờ giống như miệng của Julia Roberts.[2]

“Em!” Triệu Noãn Noãn thẳng gấp, quay đầu đã nghĩ sẽ mắng chửi người, giật giật miệng thực sự là không biết nên mắng cô hay là không nữa, rồi lại thở dài mở cửa xe.

“Sao lại có thể như vậy a?” Triệu Noãn Noãn ngồi nhìn cái khe đá kia một cách mãnh liệt, tờ giấy chứng nhận vừa khít khe đá, cố ý ném còn chưa chắc vào, Tô Xán Xán này tiện tay ném đã trúng ngay giữa, nếu đội tuyển Trung Quốc có cô ấy, lấy cúp World Cup thực không có gì là khó.

Tô Xán Xán lấy lại tinh thần, xuống xe theo, mãnh liệt đuổi các ngón tay moi cái khe đá, hết lần này đến lần khác nhưng các ngón tay không đủ nhỏ, nhét mãi vẫn không vào, “Làm sao bây giờ a?” Cô gấp đến độ đầu đầy mồ hôi, cái này gọi là “lật thuyền trong mương”,[3] Lão Thiên cũng giúp đỡ cái tên Lưu Đông Qua kia!!

“Đừng vội...” Triệu Noãn Noãn khoát khoát tay, ngón tay ở khe đá động đậy, “Có thanh sắt không?”

“Thanh sắt?!”

“Ừ, đại khái là dài như vậy nè, không cần quá thô...” Triệu Noãn Noãn khua tay múa chân.

Thanh sắt, lúc này tự nhiên muốn thanh sắt, đi đâu mà tìm đây a? Tô Xán Xán nhanh như chớp vào trong xe, tìm từ trên xuống dưới, thiếu chút nữa cả thảm cũng lật lên.

“Dài như vậy....mảnh như vậy...” Chó nổng nảy cũng nhảy tường, Tô Xán Xán đang gấp gấp thì chợt nảy ra một ý!

“Cái này được không?

“Sao người tìm được vậy?” Triệu Noãn Noãn nhận lấy thanh sắt, có đến mấy phần ngạc nhiên, “Sao uốn cong được nó vậy? Hay là...”

“Bớt nói nhảm đi, có dùng được không?” Tô Xán Xán không nhịn được liền cắt ngang cái sự “hăng hái nghiên cứu” kia của Triệu Noãn Noãn, “Mau, mau, mau! Hạnh phúc của em đều nằm trong đó cả đấy!”

Triệu Noãn Noãn không thể làm gì khác ngoài việc cầm lấy cái thanh sắt kì lạ kia mà dò dẫm cái khe đá....

Hai phút đồng hồ trôi qua.

“Sao rồi?”

“Vẫn chưa được...” Triệu Noãn Noãn theo thói quen gãi gãi đầu, có chút bất đắc dĩ, “Nếu như có hai cây thì tốt rồi...”

“Sao anh không chịu nói sớm!” Tô Xán Xán giận dữ liếc mắt nhìn anh, “Đợi một chút!” Nói xong, cô nhanh như chớp trở về xe, Triệu Noãn Noãn bất đắc dĩ đứng nhìn nàng ở trong xe lui cui làm gì đó, rồi Tô Xán Xán đi ra, trên tay lại có thêm một thanh sắt giống hệt thanh sắt vừa rồi.

“Em...”

Không đợi Triệu Noãn Noãn nói gì, Tô Xán Xán cầm tay hắn, “Nhanh lên một chút, nhanh lên một chút, chỉ có năm phút thôi đấy!”

“Oh.” Triệu Noãn Noãn không thể làm gì hơn là dừng tò mò, bắt tay vào đào móc “hạnh phúc cả đời” của Tô Xán Xán.

Hai phút trôi qua.

“Được rồi!” Triệu Noãn Noãn xoa xoa mồ hôi trên trán, cầm trong tay tờ giấy chứng nhận mà anh vất vả lắm mới lấy ra được.

“Vậy hả!” Tô Xán Xán chưa kịp nói gì đã nhào đến túm lấy, ôm vào trong ngực, vẻ mặt như một năm rồi mới được nhìn lại.

Đúng thật là, cũng may nhờ con gái có hai ngực!

(AA: haha, bó tay bạn trẻ XX)

**

Chiếc BMW của Triệu Noãn Noãn rốt cục cũng đến được dưới nhà của Tô Xán Xán, kim chỉ giây vừa chỉ đến số mười hai, Tô Xán Xán vừa nhìn lên thì đã thấy một chiếc xe màu trắng hiện đại dừng ở lầu dưới nhà mình, xe kia liền biến thành màu đen.

Mẹ nàng đứng bên cạnh xe cúi đầu khom lưng cười làm lành, từ xa nhìn lại thấy cái ót có chút khuynh hướng Địa Trung Hải của tên Lưu Đông Qua.

F*ck! Lão nương ta hôm nay muốn được hãnh diện!

Tô Xán Xán theo bản năng cầm ngay tờ hôn thú, hếch thiếu hai bày [4], may nhờ trời không nóng lắm, mặc áo khoác nên cũng nhìn không ra điểm khác thường nào.

“Ông xã!” Tô Xán Xán quay đầu, “Hạnh phúc của em nhờ cả vào anh đó! Cố lên nha!”

Thăng xe một cái, Triệu Noãn Noãn thiếu chút nữa đã đụng vào kính chắn gió ở phía trước

Lại nói bên này mẹ nàng đang cúi đầu khom lưng cùng Lưu tiên sinh, “Cậu Lưu à, thực không phải, Xán Xán nhà đi bỗng dưng bảo đau bụng, dì thấy...”

“Tam Tam Thỏ bị đau ạ? Hay để cháu đưa cô ấy đi khám xem sao...” Lưu Đông Qua “phun” một tràng tiếng phổ thông “cực chuẩn”, cười tươi như hoa, Tô Xán Xán nhìn đến gan cũng co quắp lại.

“Cái này...cái này...Xán Xán nó...” Mẹ nàng gương mặt “biến dạng” vì xấu hổ, trong lòng mang đứa con gái bất hiếu kia mắng từ đầu đến đuôi.

“Tam Tam!” Lưu Đông Qua hạ thấp ánh mắt, chợt liếc thấy Tô Xán Xán từ chiếc xe bên kia bước tới, nhiệt tình vẫy tay.

6. Chương 6

Tô mẹ cả kinh, quay đầu lại thấy con gái đang đi về phía họ, giận đến thiếu chút nữa xông qua thanh lý môn hộ, bỗng dưng hai người cùng ngăn cả người khi thấy từ trong xe thể thao phía sau Tô Xán Xán bỗng xuất hiện một nam nhân cao to, đuổi theo nàng mấy bước, Tô Xán Xán quay đầu lại nói với tên ấy cái gì đó, nam nhân ấy liền đưa tay đặt lên vai Xán Xán.

“ A Lý...Đây...đây là...” Mắt Lưu Đông Qua lúc này bé như hạt đậu, vẻ mặt cực shock.

Tô Xán Xán kêu một tiếng “Mẹ!” (luôn dùng cách gọi nhẹ nhàng này khi muốn xin xỏ điều gì) rồi vươn cùi chỏ thọt Triệu Noãn Noãn một phát, anh kêu một tiếng không quen miệng cho lắm, “Mẹ...”

“Noãn Noãn a, sao lại là con a...” Mẹ nàng tăng khẩu khí, bỗng nhiên lại cảm thấy có điều không đúng, “Con vừa mới gọi ta là gì?”

Tô Xán Xán âm thầm chọc anh ấy một phát.

“Mẹ...” Triệu Noãn Noãn run rẩy cắt lời.

Mẹ!!! Cái chữ này phát ra từ miệng Triệu Noãn Noãn, thực là quá kinh hãi a....mẹ nàng đột nhiên không hiểu gì cả.

Đôi mắt hạt đậu của Lưu Đông Qua trong nháy mắt hóa thành hạt đậu tương. “A Lý, chuyện này rốt cục là sao vậy?” Lưu Đông Qua gấp gấp nói, “Không phải dì nói Tam Tam...”

“Dì...” Dì làm sao biết a? Tô mẹ không giải thích được, dứt khoát quay đầu nhìn con gái một cách cực kì tàn bạo, “Xán Xán, con với Noãn Noãn rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì? Con lại giở trò gì thế hả?!” Tô mẹ vẫn nghĩ con gái tìm Triệu Noãn Noãn về để dọa mình.

“Mẹ...” Tô Xán Xán vờ làm ra bộ dạng đáng thương, “ Con với Noãn Noãn...”

“Dì à, chúng con kết hôn rồi!” Triệu Noãn Noãn cảm giác thất lưng bị Tô Xán Xán bầu sắp hồng rồi, đau đớn thay nữ ma đầu kia bổ sung nửa câu còn lại.

“Kết hôn! ! !”

Thấy mẹ và Lưu Đông Qua bộ dạng như sắp té đến nơi, Tô Xán Xán trong lòng cảm thấy rất hào hứng, “Mẹ, thực xin lỗi, con vẫn chưa nói ẹ biết, thật ra thì con và Noãn Noãn sớm đã...” Nói một nửa, người nghe lại nghĩ nhiều hơn. Cộng thêm hai người bây giờ đang thân mật ở cùng nhau, không thông minh cũng nhìn ra quan hệ của hai người.

Lưu Đông Qua rốt cục nhìn không được, “A Lý, công ty có chút chuyện, cháu xin phép đi trước...” Dứt lời, cúp đuôi chui vào xe.. (AA: tội Qua caca))

“Cậu Lưu, đừng đi a! Cậu Lưu!” Nhìn mẹ gọi giữ lại, Tô Xán Xán cũng đuổi theo mấy bước, “Lưu tiên sinh, đừng mà! Tôi còn chưa kịp giới thiệu ông xã của tôi cơ mà! Lưu tiên sinh!”

“Không cần, khi khác vậy....Có chút việc, xin phép đi trước...” Dứt lời, khởi động xe, nhanh như chớp đã không thấy bóng dáng đâu.

“Lưu tiên sinh, lần sau gặp lại a!” Tô Xán Xán nhiệt tình ngoắc tay với cái đuôi xe, sau đó vui vẻ xoay người, lại thấy mặt mẹ nàng đen lại.

“Tô Xán Xán! Hai người các người lên nhà cho ta”

“Cái gì? !”

Tô mẹ nhìn tờ hôn thú với vẻ mặt “không biết nói gì”, nhanh chóng đoạt lấy, nhìn trái nhìn phải, cùng chồng nghiên cứu hồi lâu, “Ông xã, cái này có phải là thật không vậy?”

“Hình như là...”

“Ông nhìn lại cho rõ xem?”

“Cái này, chúng ta đã xem nhiều lần rồi?”

“Ừ...”

“Bố! Mẹ!” Tô Xán Xán ngắt lời bàn luận xôn xao của bố mẹ, “Hai người không cần xem nữa, là thật đó, không tin hai người có thể cầm đi hỏi.”

Tô mẹ do dự, cảm thấy lời nói của con gái thực sự không thể tin, ngược lại hỏi Triệu Noãn Noãn: “ Noãn Noãn, con nói cho dì biết, cái này có phải là thật không?”

Triệu Noãn Noãn bắt đầu gật đầu, “Là thật ạ!”

“Mẹ! Mẹ thấy không, là thật đó, sao mẹ cứ không chịu tin con?”

“Đừng cãi!” Tô mẹ ngắt lời con gái, “Mẹ làm mẹ con lâu như vậy, còn không biết lời nói của con có mấy câu đáng tin sao?” Tiện đà hướng về mặt hiền lành về phía Triệu Noãn Noãn, “ Noãn Noãn, con không được lừa dì nha!”

Triệu Noãn Noãn có chút chột dạ, “ Dì ơi, con không có lừa dì...”

Thật ra thì Tô Xán Xán cùng Triệu Noãn Noãn lúc nhỏ đã ở cùng nhau, nhà của hai gia đình cũng là chỗ quen biết cũ, hai người chơi với nhau từ hồi còn mặc tã, hai nhà cũng không phải là không có suy nghĩ muốn hợp tác cho hai người bọn họ. Nhưng làm sao mà tạo được cơ hội khi mà hai người họ không gọi điện cho nhau kia chứ, kiên trì suốt mấy năm, Tô mẹ bắt đầu đành lòng tha iếng thịt béo Triệu Noãn Noãn này.

Không hề nghĩ tới hôm nay hai người họ lại cảm thấy hôn thú để trước mặt mình, hai ông bà già này có thể không khiếp sợ sao?

“Noãn Noãn a, hai đứa rất cục là bắt đầu từ khi nào vậy a?” bố Tô Xán Xán, Tô Kiến Thiết, cuối cùng không nhịn được chen vào, “ Con cùng với Noãn Noãn của chúng ta không phải vẫn không gọi cho nhau sao?”

“Năm ngoái! ” ” hôm nay!”

Tô Xán Xán trợn mắt nhìn Triệu Noãn Noãn một cái, lại đang hung hăng bấm ngang hông anh một phát, Triệu Noãn Noãn vội vàng nói lại, “ Ý của con là tụi con đã bắt đầu yêu nhau từ năm ngoái, đến hôm nay mới đi làm thủ tục...”

“Nhưng chuyện như vậy sao lại không nói a?” Tô mẹ thấy nhẹ lòng, nhưng đối với hai tên giấu diếm kia cảm thấy bất mãn, “Dì cũng khuyên Xán Xán nhanh chóng tìm bạn trai, mẹ của con cũng theo oán trách con sao không chịu kết hôn, có phải hai đứa tính bức chết hai lão già chúng ta hay không a?”

“Dì, dì đừng hiểu lầm, con không có ý đó...” Triệu Noãn Nỗ nhìn thấy bộ dạng này của Tô mẹ, có chút gấp gáp, cũng may Tô Kiến Thiết bận đi ra ngoài để “thư giãn đầu óc”, ông nói với vợ, “Tốt rồi, tốt rồi, nếu đã kết hôn rồi thì đừng nói mấy cái chuyện này nữa.” Rồi tiện thể nói với Triệu Noãn Nỗ, “ Noãn Noãn a, con cũng nên đổi gọi gọi bố mẹ đi.”

“Chuyện này...”

“Mau gọi đi!” Tô Xán Xán vừa nói, tay lại duỗi về hướng chiếc eo nhỏ nhắn của Triệu Noãn Noãn, Triệu Noãn Noãn ý thức được “chuyện chẳng lành”, vội mở miệng.

“Bố! Mẹ! A!”

Tiếc thay là đã muộn mất một bước. (AA: ngắt nhéo hoài, lộ h =)))

Và cứ thế, chuyện hai người kết hôn diễn ra bằng lừa gạt và đe dọa bạo lực, cuối cùng Vu Mông hỗn (giang hồ) cũng vượt qua kiểm tra rồi.

End chap 3!

[1]: Câu này nghĩa là khi quá vui mừng vì việc gì thì dễ lơ là, mất cảnh giác, dễ sinh chuyện.

[2]: ý nói miệng mở rộng hết cỡ.

[3]: theo mình nghĩ là xui tận mạng, trăm đường tránh không khỏi số.

[4]: thực sự ko hiểu cái cụm này nghĩa là gì nữa TT^TT

7. Chương 7

Hai ta kết hôn sao] 4

Beta bởi Tiểu Vương

“Leng keng...Leng keng..”

Triệu Noãn Noãn từ trong phòng bếp mở cửa đi ra. “ Xán xán, sao lại là em?”

“Thì sao? Không thể là em à?” Tô Xán Xán lắc lắc mái tóc luôn tự cho là rất mềm mại của mình, len xuống dưới tay Triệu Noãn Noãn chui vào, “Thơm quá a! Anh đang nấu gì vậy?”

Triệu Noãn Noãn bắt đắc dĩ nhìn bộ dạng không chút kiêng kị của nàng lúc này, bỗng nhiên anh liếc thấy Tô Xán Xán cầm trên tay một hòm hành lý cực to, “Xán Xán, em bỏ nhà ra đi hả?” (AA: theo anh đó, còn hỏi:”>)

Đang tìm nơi phát ra mùi thơm, Tô Xán Xán cúi đầu nhìn hòm hành lý của mình, “Có mà đến địa ngục mới rời khỏi nhà, em muốn ở đây”

“Gi cơ?” Anh bắt được Tô Xán Xán đang đi về phía phòng bếp, “ Em đang nói cái gì? Tại sao lại muốn đến nhà anh ở?”

“Nhờ cây một chút, anh làm gì kích động dữ vậy?” Em là bà xã của anh mà...ôi chào! Đến ở nhà anh, có gì là kì quái đâu a...” Dứt lời, cô liếc thấy miếng bít tết của Triệu Noãn Noãn , hai mắt liền phát ra ánh sáng màu xanh tựa như mắt chồn.

“Không được!” Triệu Noãn Noãn cướp lấy phần cơm trưa của mình, “Đừng hòng mó tay đến nó! Chỉ có một phần thôi!”

“Hẹp hòi...” Tô Xán Xán bĩu môi, hai mắt còn lưu luyến nhìn tảng thịt thượng hạng mê người kia, “Miếng thịt lớn như vậy, anh ăn không hết đâu, người ta vội vã đến đây, đến điểm tâm cũng không có ăn a...ôi chào...”

“Bớt lải nhải đi!” Triệu Noãn Noãn trợn mắt nhìn nàng một cái, “Nói mau, sao em lại đến đây?”

“Không phải đã nói rồi à?” Tô Xán Xán không nhịn được nhìn anh một cái, “ Em là bà xã của anh...ôi chào, em không ở chỗ của anh thì còn biết ở đâu?”

“Em...” Triệu Noãn Noãn nhất thời bị cô hỏi không biết nói gì, xèo xèo ô ô nói, “Em, em có thể ở nhà em mà, tại sao nhất định phải theo anh?”

“Uy!” Tô Xán Xán không chút lưu tình mang móng vuốt vồ vồ vào vai Triệu Noãn Noãn, “ Em thực vất vả lắm mới thuyết phục được bố mẹ không tổ chức hôn lễ, họ đã rất nghi ngờ rồi, nếu như chúng ta ngay cả ở cũng không ở cùng chỗ, anh cảm thấy bố mẹ em và bố mẹ anh liệu có tin tưởng chuyện hai ta kết hôn hay không a?”

“Này...” Triệu Noãn Noãn đang hết sức do dự thì miếng bít tết trong tay đã bị túm lấy, không đợi anh lấy lại tinh thần, Tô Xán Xán đã xiên miếng thịt bò một cách rất không thực nữ, sau đó hung hăng cái một cái, vừa nhai vừa nói, “ Ngon lắm...”

“Tô Xán Xán! Chia anh một ít với chứ!” Triệu Noãn Noãn nhìn thấy cơm trưa mình tận tâm tận lực làm ra trong nháy mắt bị Tô Xán Xán “một phát tấp tới” mất hơn phân nửa, rốt cục không thể nhịn được nữa mà bộc phát.

“Ồ...Không ăn, không ăn nữa, anh hung hăng cái gì...”

“Em! Em!” Phải biết rằng người tốt cũng có lúc tức giận, đặc biệt là khi đối xử với loại nữ nhân mặt dày như Tô Xán Xán, “Em ra ngoài cho anh!” Triệu Noãn Noãn gầm nhẹ, thuận thế kéo hòm hành lý của Tô Xán Xán chuẩn bị ném ra ngoài.

“Wow!” Tô Xán Xán ồn ào, “ Triệu Noãn Noãn anh thực không có lương tâm a! Em gả cho anh, anh ngay cả ở cũng không cho ở, còn đuổi em đi! Em đã tạo nghiệt gì đây a! Làm sao mà em lại có thể tin tưởng loại

người như anh a!” Tô Xán Xán càng la càng lớn, trên lầu có mấy người vừa xuống tới, tò mò đứng trước cửa nhìn, Tô Xán Xán nói to hơn, “Triệu Noãn Noãn, anh thực nhẫn tâm a! Em bây giờ đã mang cốt nhục của anh, anh nói xem, một người phụ nữ mang thai như em phải ngủ ở đâu đây a...”

“Được lắm, được lắm!” Thấy hình tượng bị hủy, Triệu Noãn Noãn ngay lập tức kéo cái hòm hành lý vào trong, “Bang” đóng sầm cửa lại.

“Tô Xán Xán, kiếp trước anh nhất định đã mắc nợ em..”

“Hi hi...” Tô Xán Xán thu hồi nước mắt, để lộ một nụ cười đầy gian ý, cầm hòm hành lý từ tay Triệu Noãn Noãn đi vào phòng, “Căn phòng này không tệ...Tốt! Em sẽ ở trong phòng này!” Dứt lời, vỗ vỗ vai Triệu Noãn Noãn ra điều rất nghĩa khí, “Yên tâm đi Tiểu nương tử, đại gia em sẽ không ăn thịt anh! Sau này buổi tối dù nghe được tiếng động gì, em sẽ vỗ như không nghe gì hết, em bảo đảm sẽ không quấy rầy anh!”

8. Chương 8

“Tùy em!” Triệu Noãn Noãn không nhin được khoát tay, nổi giận dùng dùng đi về phòng mình.

Sáng sớm ngày thứ hai.

Sấm dậy đất bằng, Tô Xán Xán đang gặm nhắm hồng thiêu nhục (thịt kho tàu) trong mơ thì bị đánh thức, “Tô Xán Xán! Em ra ngoài ngay cho anh!”

Tô Xán Xán ló mặt ra khỏi cái chăn đang bị quấn lại như cái bánh chưng, vì tối qua không có mẹ quản thúc, cô đã cắm mặt vào máy tính đến 5h sáng, đến lúc này cô ngủ còn chưa được năm tiếng.

“Sắc...sao...”

Triệu Noãn Noãn xanh mặt, “Em đi ra cho anh!”

“Mới sáng sớm, muốn lấy mạng người ta a...” Tô Xán Xán quần chăn, nhảy dựng lên rồi đi mở cửa, bộ dạng giống như Mao Mao Trùng [1] cầm đuôi bước đi. Cô nói không sai, người ngoài cửa kia thực đang chuẩn bị lấy mạng cô!

Cửa mở ra, Triệu Noãn Noãn bị bộ dạng người không ra người quỷ không ra quỷ này của Tô Xán Xán tức đến hộc máu, sững sốt một lúc, anh rống lên, “Bộ dạng em thế này là sao a? Giờ này là mấy giờ rồi, sao em vẫn còn ngủ??”

“Nha...” Tô Xán Xán thuận miệng đáp, quay đầu lại tính leo lên giường thì bị ai kia giựt chặn lại, rầm một phát, Tô Xán Xán như vừa rời khỏi vỏ bánh bao, ngồi dưới đất một lúc, đau đớn rất cực cũng làm cô tỉnh người, vuốt vuốt cái mông bị đập, cô tàn bạo ngẩng đầu, “Triệu Noãn Noãn, sáng sớm anh đã nổi điên rồi à?”

“Anh nổi điên?” Triệu Noãn Noãn giận đến mức muốn bóp chết cô gái này, anh bây giờ hối hận muốn chết, không hiểu sao lúc đầu bị ma xui quỷ khiến thế nào lại đi làm hôn thú với cô, “Em đi mà xem chuyện tốt em đã làm kia kìa!”

“Chuyện gì nữa đây...” Tô Xán Xán từ trên mặt đất bò dậy, xoa cái mông bị té đau, sờ sờ mái tóc giống cái tổ chim, bộ dạng giống như du đang tiến vào phòng khách.

“A!” Cô giật mình một cái, chút bối rối cũng không có, ánh mắt cũng không cúi, tựa hồ như không có chuyện to tát gì xảy ra, quay mặt sang, vẻ mặt cười cười quyến rũ, “Noãn Noãn ca, lần sau em sẽ không dám nữa...”

“Lần sau? Nếu có lần sau anh liền đem em từ lầu tám mà ném xuống!” Trên bàn là một đồng khoai tây chiên, socola, vỏ bánh, thậm chí là mì tôm đã ăn một nửa.

Tối hôm đó, Triệu Noãn Noãn đã bắt Tô Xán Xán phải kí hiệp định sống chung, nội dung thỏa thuận như sau:

HIỆP ĐỊNH SỐNG CHUNG

- 1/ Hai bên không được can dự vào cuộc sống cá nhân của nhau, không được vào phòng khi chưa được đối phương cho phép, không được tùy ý quấy nhiễu cuộc sống bình thường của đối phương.
- 2/ Bên B không được tiện tay ném rác lung tung trong nhà, ăn xong thì phải dọn dẹp ngay, không được cướp đoạt bất kì thức ăn nào của đối phương. (AA: một lần là quá đủ =))
- 3/ Bên B là vì danh dự nên bắt buộc dĩ kết hôn, không bịa đặt sinh sự xung quanh, nói xấu vì sẽ làm ảnh hưởng đến danh dự, thiệt hại đến hình tượng hai bên.
- 4/ Bên B trong thời gian chung sống phải làm đúng trách nhiệm, thay bên A quét dọn vệ sinh, sửa sang lại phòng ốc, giặt quần áo, quét sân, miễn là yêu cầu của bên A, không trái với luân thường đạo lí thì bên B phải tuân thủ vô điều kiện.
- 5/ Xét thấy bên B không có năng lực nấu ăn, bên A sẽ chịu trách nhiệm nấu ăn trong thời gian chung sống, nhưng bên B phải chịu trách nhiệm rửa bát và dọn dẹp nhà bếp. (AA: cái này cực chuẩn a :>)
- 6/ Bản thỏa thuận này lập tức thi hành từ ngày lập ra, bên B không được phép có bất kì ý kiến nào.
- 7/ Người nào không tuân theo bản thỏa thuận này, tùy đối phương xử lí.
- 8/ Tất cả các quyền cuối cùng của bản thỏa thuận này thuộc về bên A, tùy bên A bổ sung hoàn thiện. [2]

Bên A: chủ nhà Triệu Noãn Noãn

Bên B: kẻ ăn nhờ ở đậu Tô Xán Xán

Triệu Noãn Noãn phóng ra tia mắt giết người, Tô Xán Xán ở bên này cúi đầu nhìn bản thảo thuận sống chung, nhục nhã ký tên mình vào, bắt đầu kiếp sống của kẻ vong quốc.

End chap 4

9. Chương 9

Hai ta kết hôn sao] 5

Chớp mắt, cuộc sống nhần nhục tạm bợ này đã được một tuần lễ. Căn cứ theo quy định trong bản hiệp định dành cho “nước mất chủ quyền”, Tô Xán Xán mấy ngày qua bị chèn ép suýt không thở nổi. Bởi vì có cái gọi là “nhu nhược thì sẽ bị khinh thường”, “kẻ thất thế thì phải chịu thiệt”, suy ra ăn nhờ ở đậu đương nhiên sẽ bị người ta ức hiếp rồi.

Kết quả là ——

“Triệu Noãn Noãn, em muốn sửa đổi hiệp định!”

“Không được” Triệu Noãn Noãn từ chối.

“Tại sao?”

“Bộp!” Triệu Noãn Noãn dương ngón tay thon dài chỉ vào điều thứ 6 trong bản hiệp định: Bản hiệp định này lập tức thi hành từ ngày lập ra, bên B không được phép có bất kì ý kiến nào. Về mặt đứng đắn : “Dựa theo quy định, em không có quyền sửa đổi hiệp định.”

Triệu Noãn Noãn anh giỏi lắm, Tô Xán Xán cắn răng, quyết định hy sinh vì độc lập tự do, cuối cùng gỡ bộ mặt xu nịnh ra “Noãn noãn ca....”

“Bộp!” Triệu Noãn Noãn chỉ vào điều thứ 7 trong hiệp định: “Người nào không tuân theo bản hiệp định này, tùy đối phương xử lí” Tiếp tục dùng giọng điệu nghiêm túc: “Nếu em không muốn bị tịch thu máy tính thì tốt nhất nên biết điều một chút, cứ theo hiệp định mà làm”

Tô Xán Xán vẻ mặt lập tức xui xuống, đúng thật là mới ra khỏi hang hổ lại phải vào hang sói a! [1] Không thể nào nhìn ra Triệu Noãn Noãn trông đàng hoàng như thế, lại là hạng người cũng biết gỡ thủ đoạn đùa bỡn! “Anh, anh, anh...” Cắn răng, nghiến răng.

“Anh thì sao?”

“Anh...” Tô Xán Xán không nói được gì, bỗng nhiên ——

“Leng keng...” Chuông cửa vang không ngừng.

“Đi mở cửa!” Triệu Noãn Noãn ra lệnh.

“Tại sao? Ngay cả mở cửa cũng bắt em mở?”

Triệu Noãn Noãn chỉ chỉ máy vi tính, “ Em không thấy anh đang làm việc sao?”

“Em! Không! Đi! Hiệp định căn bản không có quy định em phải có nghĩa vụ mở cửa, nên em không làm!”

“Bộp!” Triệu Noãn Noãn lại chỉ vào điều thứ 4 trong hiệp định, chỉ thấy phía trên rõ ràng viết : Bên B trong thời gian chung sống phải làm đúng trách nhiệm, thay bên A quét dọn vệ sinh, sửa sang lại phòng ốc, giặt quần áo, quét sân, miễn là yêu cầu của bên A, không trái với luân thường đạo lí thì bên B phải tuân thủ vô điều kiện.

“Mở cửa là không tuân theo luân thường đạo lí sao?”

=__= □ □ □

10. Chương 10

Xem như anh lợi hại! Mở cửa thì mở cửa! Lão nương cũng không phải bị kẻ ngoài cửa kia hù dọa không dám đi! Ôm theo ý nghĩ đó, Tô Xán Xán nổi giận đùng đùng chạy đi mở cửa, ánh mắt đờ đờ sát khí mở cửa ra.

Mỹ nam đẹp chưa từng thấy? Tô Xán Xán cam đoan người con trai trước mặt có thể xếp thứ ba trong số những mỹ nam mà cô từng gặp từ lúc sinh ra đến giờ. Nếu như nói Triệu Noãn Noãn là hình mẫu điển hình của những tên con trai có hình tượng tốt thì người con trai trước mặt này nhất định là đại diện tiêu biểu cho tầng lớp bad guy! Tóc dài, tròng mắt đen, môi mỏng, khóe miệng cười như không cười, ba phần mị thái, bảy phần anh khí, nam nữ già trẻ đều chết hết.

Thấy Tô Xán Xán ánh mắt choáng váng, Cao Vũ neho neho tròng mắt đen, đưa tay nâng cằm cô, “Người đẹp, sao vậy?”

Ặc...Da gà rụng hết trên đất, Tô Xán Xán trong nháy mắt nhảy về phía sau một bước, cảnh giác nhìn Cao Vũ, hình tượng anh chàng đẹp trai đã bị biến mất không dấu vết.

“Nói! Anh tìm ai?” Chồng nạnh, ưỡn ngực, bộ dạng như một con sư tử Hà Đông. Con gái mập mạp cũng tốt, ưỡn ngực ngẩng đầu đủ dũng cảm a..!

Cao Vũ đứng ngoài cửa bị tình hình trước mắt làm cho choáng váng, “ Xin hỏi cô là ai?”

“Tôi?” Thấy người này không nói tên họ lại còn hỏi ngược mình, Tô Xán Xán mới vừa rồi bị Triệu Noãn Noãn chọc cho tức điên, vừa may có kẻ chui đầu vào để xả hận, “Tôi là ai anh quản cái rắm! Anh tới gõ cửa mà lại chẳng biết tên chủ nhà sao? A! Tôi biết rồi...” Tô Xán Xán vẻ mặt như vừa bừng tỉnh.

“Biết cái gì?”

“Anh nhất định là đến để tiếp thị! Tôi nói à biết, khu này cấm nhân viên tiếp thị vào, nếu như anh tìm có để vào đây thì thật không sáng suốt rồi, bảo vệ ở lầu dưới cũng không phải là cái dùi, hôm qua có một nhân viên tiếp thị đã bị đánh đến nỗi phải nằm trên giường nửa năm! Ý của tôi là, cũng khoảng trên nửa năm. Cho nên, tôi khuyên anh tốt nhất nên rời đi ngay lập tức, bằng không tôi gọi điện thoại kêu bảo vệ lên, đến lúc đó anh sống hay chết không liên quan đến tôi.” (Bảo vệ: oan uổng a!)

Tô Xán Xán bên này đang nói hăng say, nước bọt bay loạn xạ, thiếu chút nữa đến tư tưởng chủ nghĩa Mác-Lê nin cũng đem ra nói, nói thật lâu, bỗng nhiên lấy lại tinh thần, “Sao anh còn không đi?”

Người kia rốt cục cũng không nhịn được, “Hmm...Ha ha ha...”

“Uy uy uy! Anh cười cái gì! Tôi nói thật đấy, không tin anh đi mà hỏi bảo vệ, ông ta có đăng đai đỏ Judo, đai đen Karate, còn là truyền nhân đời thứ 72 của phái Thái cực quyền nha...” (Bảo vệ: Má ơi! Ta còn là người sao?)

“Sao vậy?” Triệu Noãn Noãn nghe được tiếng cười vang bèn đi ra ngoài, đẩy Tô Xán Xán đang chặn trước cửa qua một bên, bỗng nhiên cả người cứng lại, mặt có chút đỏ lên: “Sao...Sao lại là anh?”

Trai đẹp cười đến gập người, miễn cưỡng đứng thẳng lên, nháy mắt một phát, đưa tay lấy ra một tờ giấy quơ quơ, cười tà nói “Thấy sao? Nhanh như vậy tôi đã lấy được?”

Tô Xán Xán rướn cổ lên, nghiêng mắt nhìn thấy trên tờ giấy nọ có một loạt chữ, “Giấy phép lái xe nước Cộng hòa Nhân dân Trung Hoa” tiện thể đánh giá mỹ nam trước mắt một lần nữa, tóc dài, mắt đen, môi mỏng, cùng với hành động lúc này chính là....trong đầu quần đi quần lại chỉ có một chữ...

Thụ!!! [2]

11. Chương 11

Phòng khách

Triệu Noãn Noãn không nói một lời ngồi ở ghế salon, sắc mặt đỏ hồng, thân hình dường như có chút cứng ngắc. Cao Vũ thì hai chân bắt chéo, miệng cười nhìn ngó bốn phía, lâu lâu lại liếc Tô Xán Xán một cái.

Không khí quỷ dị cực độ, ai cũng không chịu mở lời trước.

Trầm mặc, vẫn là trầm mặc, tiếp tục trầm mặc...

Rốt cục, Tô Xán Xán không nhịn được nữa: “Em đi làm nước trái cây!” Dứt lời đứng lên đi về phía nhà bếp.

“Má ơi! Kia là diễn viên chính sao!!” Tô Xán Xán núp trong nhà bếp, thở dài từ đáy lòng. Tình huống lúc này khiến cô có cảm giác mình giống như nữ chính trong phim truyền hình lúc 8h tối, mở cửa thấy tình nhân của chồng đứng trước cửa, vừa khóc vừa gào “Tôi đã có con với anh ấy, cầu xin cô hãy đồng ý li hôn....” Tô Xán Xán vừa nghĩ vừa cong người lên lên lên nhìn về phía phòng khách như ăn trộm.

Huh? Người đâu rồi?

Xán Xán thoáng nhìn một cái, đúng lúc nhìn thấy cửa phòng Triệu Noãn Noãn mở hé hé.

Sẽ không động dụng nhanh như vậy chứ?

Xán Xán hai mắt nhất thời sáng lên, trong óc bắt đầu hiện ra một chút ít những cảnh trẻ em không nên xem. (AA: ta bít năng nghĩ gì rồi, sắc nữ =)))

Trong óc có một âm thanh nói với cô rằng: “Có muốn đi nhìn lén hay không?”

Một âm thanh khác lập tức chặn lại: “Xán Xán! Vậy là không có đạo đức!”

“Ai nói không có đạo đức? Noãn Noãn là ông xã của cô mà! Ông xã ở trong phòng đang abcxzyz với tình nhân, cô là vợ thì đi liếc mắt nhìn một cái thì có gì là không có đạo đức a?”

“Đúng ha...” Xán Xán vỗ đầu một cái, chân bắt tri bắt giác bước tới.

Gần, gần, gần...

Mắt sắp thấy được cái gì đó, “Cộp!” Cửa mở ra.

Triệu Noãn Noãn vẻ mặt kinh ngạc nhìn cô, “Em đang làm gì thế?”

“Đưa...Đưa nước trái cây.”

“Thế nước trái cây đâu?”

Xán Xán cúi đầu, mặt cứng lại, tay nắm chặt cây dao gọt quả, “Nước trái cây hả? Nước trái cây....Em đi làm!” Vừa nói vừa đi về phía nhà bếp như có tật giật mình.

Còn chút xíu nữa a! Xán Xán cảm thấy rất đáng tiếc, tự nhiên chuyển sang có tí ham muốn, nhưng cũng may là không bị Triệu Noãn Noãn phát hiện cô nhìn lên, nếu không cá chắc sẽ sống không nổi. Vừa nghĩ đến đó cô lại cảm thấy không đáng tiếc nữa, vui vẻ cắt một quả táo rồi đi ra phòng khách.

“Đây là cái gì?” Cao Vũ này giờ không nói chuyện bỗng nhiên mở miệng.

“Táo a!”

“Sao không gọt vỏ?”

Xán Xán sững sốt, gọt vỏ rất phiền toái nha, nên đã nói lại

“Không gọt vỏ thì sẽ nhiều dinh dưỡng hơn.”

“Tôi không ăn táo còn vỏ”

A! Tên nhóc làm giá đây mà! Xán Xán mặc kệ

“Uy! Được ăn là tốt rồi, sao lại nói nhảm nhiều thế kia chứ?”

Cao Vũ chau mày

“Noãn Noãn, cậu có thể khấu trừ tiền lương của bảo mẫu không?”

Bảo mẫu? ? ? Tô Xán Xán kinh hãi!

“Bảo mẫu cái gì a? Tôi là...của anh ấy...”

“Cô ấy là em gái tôi!” Triệu Noãn Noãn tham gia vào câu chuyện, nhân lúc Cao Vũ không chú ý, hung hăng liếc Xán Xán một phát.

“Em gái?” Cao Vũ nhìn Tô Xán Xán từ trên xuống dưới, rồi nhìn sang Triệu Noãn Noãn, “Không giống a..”

“Cô ấy là em họ, con của cậu.” Triệu Noãn Noãn giải thích.

“Oh...” Cao Vũ tỉnh ra liền gạt đầu, quay đầu nhìn Tô Xán Xán cười một cái “Em họ, phiền em mang táo đi gọt vỏ giúp anh.”

Tô Xán Xán điên, làm thế nào mà chỉ trong chớp mắt lòi ra hai tên anh họ a?

“Ai là...của anh...”

“Xán Xán!” Triệu Noãn Noãn ngắt lời cô, “Còn không đi?”

Xán Xán còn muốn nói gì đó nhưng liếc thấy Triệu Noãn Noãn chỉ ngón tay về phía thư phòng, trên bàn kia còn đặt bản Hiệp định sống chung, cắn răng một cái, “Được! Gọt thì gọt!”

Năm phút đồng hồ sau.

“Đây là cái gì?” Cao Vũ ngược lên nhìn cái khay táo trước mắt, nhú mày.

“Táo đã gọt vỏ a.”

“Sao lại nát như thế này?”

Xán Xán quay đi, “Nát một chút cho dễ tiêu hóa.” Lý do này cô đã sớm nghĩ ra, thế có ăn hay là không!

“Thôi, vậy cô giữ lại để ăn đi.” Cao Vũ bắt đắc dĩ khoát khoát tay.

“Anh bị sao vậy a? Lát thì ăn, lát lại không ăn! Sớm biết như thế thì lúc này đừng...”

“Xán Xán!” Lại là địa chủ ác độc Triệu Noãn Noãn cắt lời.

Xán Xán trợn mắt nhìn Cao Vũ một cái, “Ăn thì ăn.”

Đang tính quay đầu đi, Triệu Noãn Noãn lại la cô.

Còn muốn gì nữa đây a? Xán Xán xoay người.

“Không còn sớm nữa, ra ngoài ăn cơm đi”

Xán Xán đi theo hai người bọn họ lên xe, bộ não với dung lượng ít ỏi đã sớm bị ảo tưởng về thức ăn ngon lấp đầy, thế nên tạm thời quên mất sự thù địch đối với Cao Vũ.

Thế nhưng —————

“Cảm ơn...” Một câu “Cảm ơn” còn chưa kịp thốt ra đã có một người bước lên trước cô một bước, mở cửa bước vào xe, Xán Xán ngây dại.

“Mau lên xe đi!” Triệu Noãn Noãn không nhịn được thúc giục.

Xán Xán lúc này mới hoàn toàn tỉnh ngộ, tên Cao Vũ trời đánh! Dám cả gan đoạt lấy ghế tay lái phụ! Thực không thể tha thứ!!!!

Nổi giận đùng đùng mở cửa, “Bang!” Cửa xem Cerrada đóng lại.

Triệu Noãn Noãn mặt đen lại, “Xán Xán, em không thể nhẹ nhàng chút được à?”

“Hừ!” Xán Xán khinh thường liếc anh một cái, ánh mắt oán hận ngó cái người đang chiếm chỗ ngồi của cô.

Triệu Noãn Noãn thở dài, bất đắc dĩ quay đầu lại, khởi động xe.

Bỗng nhiên, “Gì thế này?”

“Nói nhầm nhiều vậy!” Xán Xán ngồi ở phía sau thấp giọng lẩm bẩm, khinh thường liếc mắt nói Cao Vũ, nhất thời cảm thấy món đồ trong tay Cao Vũ hết sức quen thuộc, hình như là....

Cô ngây ngẩn cả người trong giây lát, đó chẳng phải là cái vòng sắt cô gỡ từ Bra hôm đó ư...sao sao sao...Sao nó lại nằm trong tay tên này a????

Triệu Noãn Noãn nhìn một phát, “Không biết Xán Xán lấy thanh sắt này ở đâu ấy.”

Vừa dứt câu, ánh mắt Cao Vũ lập tức tia về phía người Xán Xán, khóe miệng chứa tia cười quỷ dị, “Cái này là của cô mà phải không?”

Xán Xán vội vàng lắc đầu.

“Xán Xán, không phải là em đưa cho anh sao?” Triệu Noãn Noãn vạch trần cô.

Cô không thể làm gì khác hơn là tận lực tránh ánh mắt của Cao Vũ.

Không nghĩ tới việc Cao Vũ chuyển ánh mắt về phía Triệu Noãn Noãn nói, “Cậu không muốn biết đây là cái gì sao?”

“Cái gì? Anh biết sao?”

“Đây là...”

12. Chương 12

Xán Xán thấy không ổn, nếu để cho tên Triệu Noãn Noãn thuộc trường phái phong kiến bảo thủ biết cô lấy hai thanh sắt kia từ nội y của mình thì chết chắc! Tình thế cấp bách, từ phía sau xe liền kéo lấy cổ áo của Cao Vũ.

Hai người đồng loạt nhìn về phía cô, tình hình nhất thời lúng túng.

“Ai da! Em đói bụng muốn chết! Mau đi ăn cơm đi!” Xán Xán giả làm bộ dạng đáng thương.

“Ô Xán Xán, bộ anh ngược đãi em sao?”

“Không có a!”

“Anh chưa cho em ăn cơm sao?”

Xán Xán lắc đầu, cô không phải không ăn cơm, hoàn toàn ăn đủ hai bữa a.

“Vậy sao em giống dân chạy nạn bị bỏ đói ba ngày vậy hả?”

Ách...

“Bởi vì cô ấy kích thích tương đối lớn nên năng lượng tiêu hao rất nhanh.” Cao Vũ đáp.

“Đúng a! Bởi vì kích thích của em tương đối lớn...” Chờ một chút! Câu này hình như không đúng lắm! Nghe sao giống đang nói móc cô vậy?!

“Anh....anh...anh...anh...” Lời vừa tới miệng lại nuốt trở vào bởi cô liếc thấy Cao Vũ đang không biết vô tình hay cố ý đưa hai cái thanh sắt kia, về mặt quỷ dị đến cực điểm,

“Tôi thì sao?” Anh nhướn nhướn lên mày, mười phần thú vị hỏi tới.

“Anh phân tích thực quá là chính xác...” Tô Xán Xán khóc không ra nước mắt.

Cao Vũ thể hiện vẻ mặt “Ta nói đúng rồi”, nhưng hai thanh sắt trong tay vẫn không có ý để xuống, ánh mắt như cũ, không rời khỏi người Xán Xán.

“Còn...Còn chuyện gì nữa sao?”

Cao Vũ liếc mắt xuống một cái, Xán Xán lúc này mới ý thức được rằng tay còn cầm cổ áo người ta, lập tức buông tay ra như bị điện giật, cảnh giác ngó chừng Cao Vũ. Lúc này vốn không nên chọc hấn mất hứng.

Hai người trừng mắt nhìn nhau một lúc lâu, Cao Vũ bỗng nhiên cười nhẹ một tiếng, đem hai thanh sắt tội ác kia trả về chỗ cũ.

Tô Xán Xán lúc này mới thở phào nhẹ nhõm, đồng thời cô cũng phát hiện một bí mật động trời, thì ra sống nhiều năm như vậy, cho đến tận ngày hôm nay cô mới phát hiện trên người mình thì ra có thể đào móc ra nhiều tế bào chân chó như vậy (TV : em XX ý muốn nói em ấy biết phục tùng như chó nghe lời chủ ấy mà =)))

Nhưng đáng tiếc, Xán Xán sống lâu như vậy nhưng lại quên mất câu thành ngữ – được voi đòi tiên.

“Em họ, phiền em lấy giúp cái muỗng được không?” Cao Vũ nở nụ cười sáng lạn nhưng phía dưới cất giắt một cây dao, muốn đem Xán Xán đáng thương bóc lột đến thương tích đầy mình a!

“Không phải vừa mới giúp anh lấy sao?”

Dĩ nhiên, phản đối vô hiệu “ Em nhìn xem, cái muỗng em mới cầm có khe nứt a...”

“Ở đâu?” Tô Xán Xán ngó chừng cái muỗng rồi nghiến cứa hồi lâu, “Cái này không phải là hoa văn sao?”

“Hoa văn?” Cao Vũ nghi hoặc nhìn cái muỗng kia, “Hoa văn này nhìn thực chướng mắt a, phiền em họ giúp anh đổi lại cái đẹp mắt một chút.” Nói xong ném cho cô một cái cười mê chết người không đền mạng (AA: *rụng tim*)

Tô Xán Xán điên.

Chờ cái muỗng được lấy ra, ghé ngồi còn chưa ấm chỗ thì âm thanh ma quỷ kia lại vang lên, “Em họ, em nhìn xem hoa văn trên cái đĩa này có phải là cũng không vừa mắt hay không a...”

Cứ như vậy, bữa cơm này, Xán Xán giống như một công nhân lao động chạy tới chạy lui, cơ hồ đem cả bộ đồ ăn trên bàn đem đổi lại, rốt cục có thể yên tâm thoải mái ngồi xuống mà ăn cơm ————

“Cánh gà của tôi đâu???” Một nỗi dự cảm bất thường xông lên đầu.

“A” Cao Vũ liếc nhìn xương gà trong mâm, “Anh nghĩ em họ không thích ăn, cho nên....Không nên lãng phí mà...” Tên kia nói với vẻ mặt vô tội. (AA: gì chứ cướp miếng ăn là rất đáng chém nha, cho dù anh có là soái ca chẳng nữa....chém đề!!!)

Trái tim Tô Xán Xán như tan nát, cô thích nhất là cánh gà, luôn để lại cuối cùng mới ăn nha!

Nếu như nói mới vừa rồi áp bách chẳng qua là núi lửa nội bộ hoạt động, còn bây giờ nhìn thấy cánh gà yêu dấu biến mất trong miệng tên kia, Tô Xán Xán lòng chất chứa lửa giận rốt cục cũng bộc phát.

“Cao Vũ! Ta với người không đội trời chung!!!!!!”

13. Chương 13

chương 7

Bởi vì cái gọi là “nơi nào có áp bức, nơi đó có phản kháng”, bởi vì cái cánh gà, Xán Xán đã đấu tranh với Cao Vũ. Nhưng mà Xán Xán nhà ta lại quên mất câu ngại ngữ “Đạo ột thước, ma ột trượng” cho nên khi cô đang vui vẻ ngồi chơi game trên máy tính thì...

“Bộp!” Màn hình tối sầm lại, trái tim Tô Xán Xán như bị khoét đi một ít, con Boss kia bị cô đánh cho chỉ còn mỗi lớp da. Con Boss chưa kịp đi đời nhà ma thì cô đã bị chọc giận đến đi đời nhà ma rồi. Tô Xán Xán bùng nổ con thịnh nộ, quyết định cùng cái kẻ tội đồ gây họa kia liều mạng, người chết ta sống. Đúng lúc nhìn thấy Triệu Noãn Noãn cầm hai cái thanh sắt nọ trên tay, cô lại ngây ngẩn cả người.

Không sai! Triệu Noãn Noãn khuôn mặt u ám, cô ý thức được bản thân không thể nào chạy trốn khỏi móng vuốt của tên Đại ma vương giang hồ Cao Vũ kia. (AA: “Phật viết, hối hận thì đã muộn”, tại sao ngay từ đầu nàng ko đem cái tên soái siêu cấp Cao Vũ kia chém thành nhiều mảnh đi đó hử...aizz

)

Triệu Noãn Noãn đem 2 thanh sắt ném về phía cô, “Em nói xem! Đây là cái gì?!”

“Thanh sắt...”

“Thanh sắt này ở đâu ra?”

“Quên....Quên mất...” Vốn còn muốn pha trò nhưng lại thấy ánh mắt Triệu Noãn Noãn trầm xuống, cô không thể làm gì hơn là nói ra mọi chuyện, “Anh đừng nóng giận như vậy....không phải là trong nội y...”

“Em còn nói mà không biết xấu hổ sao?” Triệu Noãn Noãn cao giọng, “Em là con gái, làm chuyện như vậy mà mặt không đỏ tim không nhảy, còn không biết xấu hổ nói là không phải trong nội y?” Mấu chốt của vấn đề chính là cô sao lại nhét chúng trên xe của anh hai tuần trước! Triệu Noãn Noãn nổi giận thực sự.

“Có vấn đề gì à...Dù sao cũng đâu có ai biết...”

“Anh không phải là người à?”

Xán Xán cúi đầu, “Anh không được tính là người...”

“Cái gì?”

“Không phải không phải, ý của em là anh không phải là con trai....Cũng không phải! Anh rất đặc biệt so với mấy tên con trai khác, cũng không phải...” Ngó thấy sắc mặt Triệu Noãn Noãn càng ngày càng khó coi, Xán Xán vỗ bàn một cái, “Hai chúng ta đều thích con trai, cái này chắc chắn đúng rồi nha!”

“Em!” Lúc này đến phiên Triệu Noãn Noãn điên lên, nhất thời không biết trả lời cô như thế nào.

Đột nhiên chuông cửa vang lên, cắt ngang cục diện bế tắc giữa hai người.

“Em đi mở cửa!” Lúc này, Xán Xán của chúng ta lại vô cùng tích cực nha. Vội vàng chạy đi mở cửa, đang đi thì nhìn thấy người đứng ngoài cửa, nụ cười liền cứng lại.

“Em họ, thấy anh em vui vậy sao?”

Cô có khóc cũng không kịp, Xán Xán khinh bỉ liếc tên tự đại kia một phát, chột nháy lên như bị điện giật.

“Anh, anh, anh, anh đến đây làm gì?”

Nhìn thấy một túi du lịch cực lớn phía sau Cao Vũ, một dự cảm không hay lại xông lên đầu.

“Tôi ở chung với em họ a!”

“Cái gì?” Xán Xán kinh hãi.

Cao Vũ đi vào cửa một cách rất là không khách khí (AA: vào bao nhiêu lần rồi, mặt nhăn rồi còn đâu =,=!), quay đầu ném cho Xán Xán một nụ cười mê người, “Em họ, phiền em mang hành lí của anh vào giùm.” Sau đó đi vào trong nhà.

“Noãn Noãn, tôi muốn ở trong phòng kia”

Triệu Noãn Noãn chỉ chỉ cái phòng còn dư , trên mặt có chút phức tạp.

“Em họ, đem hành lí vào phòng giùm anh nhá.” Dứt lời, bạn Cao Vũ liền vào phòng, nhắm hướng cái giường mà ngồi xuống, bộ dạng như đó là chuyện đương nhiên. (AA: da mặt anh so với Xán Xán nhà ta cũng không mỏng hơn nhể? =)))

Mọi chuyện kết thúc thì Tô Xán Xán đang hóa đá kia cũng phục hồi trạng thái bình thường.

“Chuyện gì đang xảy ra a?” Cô kinh ngạc nhìn Triệu Noãn Noãn, tại sao cái tên yêu tinh tự cao tự đại này lại ở đây ở? Tại sao cô không biết gì hết vậy?

“Tiền thuê nhà của A Vũ vừa tới kỳ, không có chỗ ở, cho nên...” Triệu Noãn Noãn cũng cảm thấy việc này không hợp ý kiến của Xán Xán là không đúng lắm.

“Cho nên anh cho anh ta ở đây?”

“Hử? Đừng có lớn tiếng vậy chứ!” Triệu Noãn Noãn trợn mắt nhìn cô.

Cô không thể làm gì khác hơn là nhỏ tiếng lại, “Cho dù anh ta không có chỗ ở, anh không thể cho anh ta ở đây được. Nhà chúng ta đâu phải tổ chức từ thiện a...”

14. Chương 14

“Cái gì mà tổ chức từ thiện chứ, người ta không có chỗ ở, không lẽ để anh ta ở ngoài đường?!” Triệu Noãn Noãn không ủng hộ cách dùng từ của cô.

“Sao có lại có thể ở ngoài đường kia chứ? Trong thành phố nhiều nhà trọ lắm sao? Sao anh ta nhất định phải ở đây a?”

“Xán Xán, mọi việc không như em nghĩ đâu...”

“Không phải như em nghĩ vậy là như thế nào?” Cô thấy vẻ mặt phức tạp của của Triệu Noãn Noãn, bỗng nhiên lóe lên một suy nghĩ, “A!!!”

“Em ‘A’ cái gì?” Triệu Noãn Noãn che miệng cô.

“Noãn Noãn ca, anh không phải là...” Xán Xán hoảng sợ trợn tròn hai mắt. Một phút trước cô mới bình tĩnh ra, chắc chắn là thế! Cái tên yêu tinh hại người trong phòng kia nhất định là dựa vào nhan sắc của mình mê hoặc Triệu Noãn Noãn đang hoang (AA: ... của ta=))), sau đó từng bước từng bước đến đây ăn uống chùa! Nói cách khác....Noãn Noãn chuẩn bị bao nuôi hần!

Ý thức được mức độ nghiêm trọng của sự việc, Xán Xán lập tức kéo tay áo của anh, “Noãn Noãn, anh không thể như vậy a! Mặc dù số lượng Gay có hơi ít một chút, nhưng anh cũng không thể vì Cái loại người này mà....mà...” ‘Bao nuôi’ hai chữ này cô thực sự không nói nên lời a!

Mặc dù không biết Xán Xán muốn nói gì, nhưng Triệu Noãn Noãn lập tức ý thức được những ý nghĩ trong đầu cô lúc này so với chân tướng sự việc xấu xa hơn gấp trăm lần “ Xán Xán, anh cam đoan không giống với những gì em đang nghĩ!”

Giải thích chính là che dấu a! Tô Xán Xán đã tự thừa nhận trong lòng rằng Cao Vũ chính là dạng ăn cơm chùa. (AA: thế còn nàg =,=!”)

“Hai người đang nói về gì thế?” Cao Vũ ở trong phòng không biết từ lúc nào đã tới phía sau bọn họ.

“Không có gì, bọn tôi đang thảo luận buổi trưa ăn cái gì thôi” Triệu Noãn Noãn âm thầm giật Xán Xán một phát.

“Đâu có? Rõ ràng là...” Rõ ràng đâu có thảo luận chuyện ăn cơm! Đáng tiếc chỉ mới nói được một nửa đã bị Triệu Noãn Noãn trợn mắt nhìn, cô không thể làm gì khác hơn là không nói nữa, ai kêu cô cũng là dạng ăn cơm chùa? (AA: hắc hắc)

“Rõ ràng là cái gì?”

“Rõ ràng là thảo luận xem anh thích ăn cái gì, sợ anh ăn không quen.” Người máy chân chó Xán Xán lại nổi lên.

“Em họ khách khí quá rồi, anh cái gì cũng ăn, rất thoải mái.”

Thoải mái cái rắm! Mở to mắt nói lời bịa đặt mà!

“Em họ còn không đi lấy hành lý vào cho anh à?”

“Được! Tôi lấy! Tôi đây sẽ đi lấy!”

“Cám ơn em họ nhé! Anh chưa từng thấy ai nhiệt tình như em họ hết á.”

Tô Xán Xán cười mà còn khó coi hơn cả khóc.

Cứ như vậy, Cao Vũ chính thức vào ở trong nhà Triệu Noãn Noãn, ba người bắt đầu sống chung dưới một mái nhà.

Không đúng! Phải nói là Tô Xán Xán bắt đầu cuộc sống khổ nạn khi bị hai ngọn núi lớn áp bức! =))

15. Chương 10

Xem như anh lợi hại! Mở cửa thì mở cửa! Lão nương cũng không phải bị kẻ ngoài cửa kia hù dọa không dám đi! Ôm theo ý nghĩ đó, Tô Xán Xán nổi giận dưng dưng chạy đi mở cửa, ánh mắt đờ đờ sát khí mở cửa ra.

Mỹ nam đẹp chưa từng thấy? Tô Xán Xán cam đoan người con trai trước mặt có thể xếp thứ ba trong số những mỹ nam mà cô từng gặp từ lúc sinh ra đến giờ. Nếu như nói Triệu Noãn Noãn là hình mẫu điển hình của những tên con trai có hình tượng tốt thì người con trai trước mặt này nhất định là đại diện tiêu biểu cho tầng lớp bad guy! Tóc dài, tròng mắt đen, môi mỏng, khoe miệng cười như không cười, ba phần mị thái, bảy phần anh khí, nam nữ già trẻ đều chết hết.

Thấy Tô Xán Xán ánh mắt choáng váng, Cao Vũ nheo nheo tròng mắt đen, đưa tay nâng cằm cô, “Người đẹp, sao vậy?”

Ặc...Da gà rụng hết trên đất, Tô Xán Xán trong nháy mắt nhảy về phía sau một bước, cảnh giác nhìn Cao Vũ, hình tượng anh chàng đẹp trai đã bị biến mất không dấu vết.

“Nói! Anh tìm ai?” Chồng nạnh, ưỡn ngực, bộ dạng như một con sư tử Hà Đông. Con gái mập mạp cũng tốt, ưỡn ngực ngẩng đầu đủ dũng cảm a..!

Cao Vũ đứng ngoài cửa bị tình hình trước mắt làm cho choáng váng, “Xin hỏi cô là ai?”

“Tôi?” Thấy người này không nói tên họ lại còn hỏi ngược mình, Tô Xán Xán mới vừa rồi bị Triệu Noãn Noãn chọc cho tức điên, vừa may có kẻ chui đầu vào để xả hận, “Tôi là ai anh quản cái rắm! Anh tới gõ cửa mà lại chẳng biết tên chủ nhà sao? A! Tôi biết rồi...” Tô Xán Xán vẻ mặt như vừa bừng tỉnh.

“Biết cái gì?”

“Anh nhất định là đến để tiếp thị! Tôi nói à biết, khu này cấm nhân viên tiếp thị vào, nếu như anh tìm có để vào đây thì thật không sáng suốt rồi, bảo vệ ở lầu dưới cũng không phải là cái dùi, hôm qua có một nhân viên tiếp thị đã bị đánh đến nổi phải nằm trên giường nửa năm! Ý của tôi là, cũng khoảng trên nửa năm. Cho nên, tôi khuyên anh tốt nhất nên rời đi ngay lập tức, bằng không tôi gọi điện thoại kêu bảo vệ lên, đến lúc đó anh sống hay chết không liên quan đến tôi.” (Bảo vệ: oan uổng a!)

Tô Xán Xán bên này đang nói hăng say, nước bọt bay loạn xạ, thiếu chút nữa đến tư tưởng chủ nghĩa Mác-Lê nin cũng đem ra nói, nói thật lâu, bỗng nhiên lấy lại tinh thần, “Sao anh còn không đi?”

Người kia rớt cục cũng không nhận được, “Hmm...Ha ha ha...”

“Uy uy uy! Anh cười cái gì! Tôi nói thật đấy, không tin anh đi mà hỏi bảo vệ, ông ta có đăng đai đỏ Judo, đai đen Karate, còn là truyền nhân đời thứ 72 của phái Thái cực quyền nha...” (Bảo vệ: Má ơi! Ta còn là người sao?)

“Sao vậy?” Triệu Noãn Noãn nghe được tiếng cười vang bèn đi ra ngoài, thấy Tô Xán Xán đang chặn trước cửa qua một bên, bỗng nhiên cả người cứng lại, mặt có chút đỏ lên: “Sao...Sao lại là anh?”

Trai đẹp cười đến gập người, miễn cưỡng đứng thẳng lên, nháy mắt một phát, đưa tay lấy ra một tờ giấy quơ quơ, cười tà nói “Thấy sao? Nhanh như vậy tôi đã lấy được?”

Tô Xán Xán rướn cổ lên, nghiêng mắt nhìn thấy trên tờ giấy nọ có một loạt chữ, “Giấy phép lái xe nước Cộng hòa Nhân dân Trung Hoa” tiện thể đánh giá mỹ nam trước mắt một lần nữa, tóc dài, mắt đen, môi mỏng, cùng với hành động lúc này chính là....trong đầu quần đi quần lại chỉ có một chữ...

Thụ!!! [2]

16. Chương 11

Phòng khách

Triệu Noãn Noãn không nói một lời ngồi ở ghế salon, sắc mặt đỏ hồng, thân hình dường như có chút cứng ngắc. Cao Vũ thì hai chân bắt chéo, miệng cười nhìn ngó bốn phía, lâu lâu lại liếc Tô Xán Xán một cái.

Không khí quỷ dị cực độ, ai cũng không chịu mở lời trước.

Trầm mặc, vẫn là trầm mặc, tiếp tục trầm mặc...

Rốt cục, Tô Xán Xán không nhận được nữa: “Em đi làm nước trái cây!” Dứt lời đứng lên đi về phía nhà bếp.

“Má ơi! Kia là diễn viên chính sao!!” Tô Xán Xán núp trong nhà bếp, thở dài từ đáy lòng. Tình huống lúc này khiến cô có cảm giác mình giống như nữ chính trong phim truyền hình lúc 8h tối, mở cửa thấy tình nhân của chồng đứng trước cửa, vừa khóc vừa gào “Tôi đã có con với anh ấy, cầu xin cô hãy đồng ý li hôn....” Tô Xán Xán vừa nghĩ vừa cong người lên len lén nhìn về phía phòng khách như ăn trộm.

Huh? Người đâu rồi?

Xán Xán thoáng nhìn một cái, đúng lúc nhìn thấy cửa phòng Triệu Noãn Noãn mở hé hé.

Sẽ không động dụng nhanh như vậy chứ?

Xán Xán hai mắt nhất thời sáng lên, trong óc bắt đầu hiện ra một chút ít những cảnh trẻ em không nên xem. (AA: ta bít nàng nghĩ gì rồi, sắc nữ =)))

Trong óc có một âm thanh nói với cô rằng: “Có muốn đi nhìn lén hay không?”

Một âm thanh khác lập tức chặn lại: “Xán Xán! Vậy là không có đạo đức!”

“Ai nói không có đạo đức? Noãn Noãn là ông xã của cô mà! Ông xã ở trong phòng đang abcxzyz với tình nhân, cô là vợ thì đi liếc mắt nhìn một cái thì có gì là không có đạo đức a?”

“Đúng ha...” Xán Xán vỗ đầu một cái, chân bắt tri bắt giác bước tới.

Gần, gần, gần...

Mắt sắp thấy được cái gì đó, “Cộp!” Cửa mở ra.

Triệu Noãn Noãn vẻ mặt kinh ngạc nhìn cô, “Em đang làm gì thế?”

“Đưa...Đưa nước trái cây..”

“Thế nước trái cây đâu?”

Xán Xán cúi đầu, mặt cứng lại, tay nắm chặt cây dao gọt quả, “Nước trái cây hả? Nước trái cây....Em đi làm!” Vừa nói vừa đi về phía nhà bếp như có tật giật mình.

Còn chút xíu nữa a! Xán Xán cảm thấy rất đáng tiếc, tự nhiên chuyển sang có tí ham muốn, nhưng cũng may là không bị Triệu Noãn Noãn phát hiện cô nhìn lên, nếu không cá chắc sẽ sống không nổi. Vừa nghĩ đến đó cô lại cảm thấy không đáng tiếc nữa, vui vẻ cắt một quả táo rồi đi ra phòng khách.

“Đây là cái gì?” Cao Vũ này giờ không nói chuyện bỗng nhiên mở miệng.

“Táo a!”

“Sao không gọt vỏ?”

Xán Xán sững sốt, gọt vỏ rất phiền toái nha, nên đã nói lại

“Không gọt vỏ thì sẽ nhiều dinh dưỡng hơn.”

“Tôi không ăn táo còn vỏ”

A! Tên nhóc làm giá đây mà! Xán Xán mặc kệ

“Uy! Được ăn là tốt rồi, sao lại nói nhảm nhiều thế kia chứ?”

Cao Vũ chau mày

“Noãn Noãn, cậu có thể khấu trừ tiền lương của bảo mẫu không ?”

Bảo mẫu? ? ? Tô Xán Xán kinh hãi!

“Bảo mẫu cái gì a? Tôi là...của anh ấy...”

“Cô ấy là em gái tôi!” Triệu Noãn Noãn tham gia vào câu chuyện, nhân lúc Cao Vũ không chú ý, hung hăng liếc Xán Xán một phát.

“Em gái?” Cao Vũ nhìn Tô Xán Xán từ trên xuống dưới, rồi nhìn sang Triệu Noãn Noãn, “Không giống a..”

“Cô ấy là em họ, con của cậu.” Triệu Noãn Noãn giải thích.

“Oh...” Cao Vũ tỉnh ra liền gạt đầu, quay đầu nhìn Tô Xán Xán cười một cái “Em họ, phiền em mang táo đi gọt vỏ giúp anh.”

Tô Xán Xán điên, làm thế nào mà chỉ trong chớp mắt lời ra hai tên anh họ a?

“Ai là...của anh...”

“Xán Xán!” Triệu Noãn Noãn ngắt lời cô, “Còn không đi?”

Xán Xán còn muốn nói gì đó nhưng liếc thấy Triệu Noãn Noãn chỉ ngón tay về phía thư phòng, trên bàn kia còn đặt bản Hiệp định sống chung, cắn răng một cái, “Được! Gọt thì gọt!”

Năm phút đồng hồ sau.

“Đây là cái gì?” Cao Vũ ngược lên nhìn cái khay táo trước mắt, nhú mày.

“Táo đã gọt vỏ a.”

“Sao lại nát như thế này?”

Xán Xán quay đi, “Nát một chút cho dễ tiêu hóa.” Lý do này cô đã sớm nghĩ ra, thế có ăn hay là không!

“Thôi, vậy cô giữ lại để ăn đi.” Cao Vũ bắt đầu dĩ khoát khoát tay.

“Anh bị sao vậy a? Lát thì ăn, lát lại không ăn! Sớm biết như thế thì lúc này đừng...”

“Xán Xán!” Lại là địa chủ ác độc Triệu Noãn Noãn cắt lời.

Xán Xán trợn mắt nhìn Cao Vũ một cái, “Ăn thì ăn.”

Đang tính quay đầu đi, Triệu Noãn Noãn lại la cô.

Còn muốn gì nữa đây a? Xán Xán xoay người.

“Không còn sớm nữa, ra ngoài ăn cơm đi”

Xán Xán đi theo hai người bọn họ lên xe, bộ não với dung lượng ít ỏi đã sớm bị ảo tưởng về thức ăn ngon lấp đầy, thế nên tạm thời quên mất sự thù địch đối với Cao Vũ.

Thế nhưng —————

“Cảm ơn...” Một câu “Cảm ơn” còn chưa kịp thốt ra đã có một người bước lên trước cô một bước, mở cửa bước vào xe, Xán Xán ngây dại.

“Mau lên xe đi!” Triệu Noãn Noãn không nhịn được thúc giục.

Xán Xán lúc này mới hoàn toàn tỉnh ngộ, tên Cao Vũ trời đánh! Dám cả gan đoạt lấy ghế tay lái phụ! Thực không thể tha thứ!!!!

Nổi giận đùng đùng mở cửa, “Bang!” Cửa xem Cerrada đóng lại.

Triệu Noãn Noãn mặt đen lại, “Xán Xán, em không thể nhẹ nhàng chút được à?”

“Hừ!” Xán Xán khinh thường liếc anh một cái, ánh mắt oán hận ngó cái người đang chiếm chỗ ngồi của cô.

Triệu Noãn Noãn thở dài, bất đắc dĩ quay đầu lại, khởi động xe.

Bỗng nhiên, “Gì thế này?”

“Nói nhảm nhiều vậy!” Xán Xán ngồi ở phía sau thấp giọng lẩm bẩm, khinh thường liếc mắt nói Cao Vũ, nhất thời cảm thấy món đồ trong tay Cao Vũ hết sức quen thuộc, hình như là....

Cô ngây ngẩn cả người trong giây lát, đó chẳng phải là cái vòng sắt cô gỡ từ Bra hôm đó ư...sao sao sao...Sao nó lại nằm trong tay tên này a????

Triệu Noãn Noãn nhìn một phát, “Không biết Xán Xán lấy thanh sắt này ở đâu ấy.”

Vừa dứt câu, ánh mắt Cao Vũ lập tức tia về phía người Xán Xán, khóe miệng chứa tia cười quỷ dị, “Cái này là của cô mà phải không?”

Xán Xán vội vàng lắc đầu.

“Xán Xán, không phải là em đưa cho anh sao?” Triệu Noãn Noãn vạch trần cô.

Cô không thể làm gì khác hơn là tận lực tránh ánh mắt của Cao Vũ.

Không nghĩ tới việc Cao Vũ chuyển ánh mắt về phía Triệu Noãn Noãn nói, “Cậu không muốn biết đây là cái gì sao?”

“Cái gì? Anh biết sao?”

“Đây là...”

17. Chương 12

Xán Xán thấy không ổn, nếu để cho tên Triệu Noãn Noãn thuộc trường phái phong kiến bảo thủ biết cô lấy hai thanh sắt kia từ nội y của mình thì chết chắc! Tình thế cấp bách, từ phía sau xe liền kéo lấy cổ áo của Cao Vũ.

Hai người đồng loạt nhìn về phía cô, tình hình nhất thời lúng túng.

“Ai da! Em đói bụng muốn chết! Mau đi ăn cơm đi!” Xán Xán giả làm bộ dạng đáng thương.

“Tô Xán Xán, bộ anh ngược đãi em sao?”

“Không có a!”

“Anh chưa cho em ăn cơm sao?”

Xán Xán lắc đầu, cô không phải không ăn cơm, hoàn toàn ăn đủ hai bữa a.

“Vậy sao em giống dân chạy nạn bị bỏ đói ba ngày vậy hả?”

Ách...

“Bởi vì cô ấy kích thích tương đối lớn nên năng lượng tiêu hao rất nhanh.” Cao Vũ đáp.

“Đúng a! Bởi vì kích thích của em tương đối lớn...” Chờ một chút! Câu này hình như không đúng lắm! Nghe sao giống đang nói móc cô vậy?!

“Anh....anh....anh....anh...” Lời vừa tới miệng lại nuốt trở vào bởi cô liếc thấy Cao Vũ đang không biết vô tình hay cố ý đưa hai cái thanh sắt kia, về mặt quỷ dị đến cực điểm,

“Tôi thì sao?” Anh nhướn nhướn lên mày, mười phần thú vị hỏi tới.

“Anh phân tích thực quá là chính xác...” Tô Xán Xán khóc không ra nước mắt.

Cao Vũ thể hiện vẻ mặt “Ta nói đúng rồi”, nhưng hai thanh sắt trong tay vẫn không có ý để xuống, ánh mắt như cũ, không rời khỏi người Xán Xán.

“Còn...Còn chuyện gì nữa sao?”

Cao Vũ liếc mắt xuống một cái, Xán Xán lúc này mới ý thức được rằng tay còn cầm cổ áo người ta, lập tức buông tay ra như bị điện giật, cảnh giác ngó chừng Cao Vũ. Lúc này vốn không nên chọc hấn mất hứng.

Hai người trừng mắt nhìn nhau một lúc lâu, Cao Vũ bỗng nhiên cười nhẹ một tiếng, đem hai thanh sắt tội ác kia trả về chỗ cũ.

Tô Xán Xán lúc này mới thở phào nhẹ nhõm, đồng thời cô cũng phát hiện một bí mật động trời, thì ra sống nhiều năm như vậy, cho đến tận ngày hôm nay cô mới phát hiện trên người mình thì ra có thể đào móc ra nhiều tế bào chân chó như vậy (TV : em XX ý muốn nói em ấy biết phục tùng như chó nghe lời chủ ấy mà =)))

Nhưng đáng tiếc, Xán Xán sống lâu như vậy nhưng lại quên mất câu thành ngữ – được voi đòi tiên.

“Em họ, phiền em lấy giúp cái muỗng được không?” Cao Vũ nở nụ cười sáng lạn nhưng phía dưới cất giấu một cây đao, muốn đem Xán Xán đáng thương bóc lột đến thương tích đầy mình a!

“Không phải vừa mới giúp anh lấy sao?”

Dĩ nhiên, phản đối vô hiệu “ Em nhìn xem, cái muỗng em mới cầm có khe nứt a...”

“Ở đâu?” Tô Xán Xán ngó chừng cái muỗng rồi nghiêng cứu hồi lâu, “Cái này không phải là hoa văn sao?”

“Hoa văn?” Cao Vũ nghi hoặc nhìn cái muỗng kia, “Hoa văn này nhìn thực chướng mắt a, phiền em họ giúp anh đổi lại cái đẹp mắt một chút.” Nói xong ném cho cô một cái cười mê chết người không đền mạng (AA: *rụng tim*)

Tô Xán Xán điên.

Chờ cái muỗng được lấy ra, ghé ngồi còn chưa ấm chỗ thì âm thanh ma quỷ kia lại vang lên, “Em họ, em nhìn xem hoa văn trên cái đĩa này có phải là cũng không vừa mắt hay không a...”

Cứ như vậy, bữa cơm này, Xán Xán giống như một công nhân lao động chạy tới chạy lui, cơ hồ đem cả bộ đồ ăn trên bàn đem đổi lại, rốt cục có thể yên tâm thoải mái ngồi xuống mà ăn cơm ————

“Cánh gà của tôi đâu???” Một nỗi dự cảm bất thường xông lên đầu.

“A” Cao Vũ liếc nhìn xương gà trong mâm, “Anh nghĩ em họ không thích ăn, cho nên....Không nên lãng phí mà...” Tên kia nói với vẻ mặt vô tội. (AA: gì chứ cướp miếng ăn là rất đáng chém nha, cho dù anh có là soái ca chẳng nữa....chém đề!!!)

Trái tim Tô Xán Xán như tan nát, cô thích nhất là cánh gà, luôn để lại cuối cùng mới ăn nha!

Nếu như nói mới vừa rồi áp bách chẳng qua là núi lửa nội bộ hoạt động, còn bây giờ nhìn thấy cánh gà yêu dấu biến mất trong miệng tên kia, Tô Xán Xán lòng chất chứa lửa giận rốt cục cũng bộc phát.

“Cao Vũ! Ta với người không đội trời chung!!!!!”

18. Chương 13

chương 7

Bởi vì cái gọi là “nơi nào có áp bức, nơi đó có phản kháng”, bởi vì cái cánh gà, Xán Xán đã đấu tranh với Cao Vũ. Nhưng mà Xán Xán nhà ta lại quên mất câu ngại ngữ “Đạo ột thước, ma ột trượng” cho nên khi cô đang vui vẻ ngồi chơi game trên máy tính thì...

“Bộp!” Màn hình tối sầm lại, trái tim Tô Xán Xán như bị khoét đi một ít, con Boss kia bị cô đánh cho chỉ còn mỗi lớp da. Con Boss chưa kịp đi đời nhà ma thì cô đã bị chọc giận đến đi đời nhà ma rồi. Tô Xán Xán bùng nổ con thịnh nộ, quyết định cùng cái kẻ tội đồ gây họa kia liều mạng, người chết ta sống. Đúng lúc nhìn thấy Triệu Noãn Noãn cầm hai cái thanh sắt nọ trên tay, cô lại ngây ngẩn cả người.

Không sai! Triệu Noãn Noãn khuôn mặt u ám, cô ý thức được bản thân không thể nào chạy trốn khỏi móng vuốt của tên Đại ma vương giang hồ Cao Vũ kia. (AA: “Phật viết, hồi hận thì đã muộn”, tại sao ngay từ đầu nàng ko đem cái tên soái siêu cấp Cao Vũ kia chém thành nhiều mảnh đi đó hử...aizz

)

Triệu Noãn Noãn đem 2 thanh sắt ném về phía cô, “Em nói xem! Đây là cái gì?!”

“Thanh sắt...”

“Thanh sắt này ở đâu ra?”

“Quên...Quên mất...” Vốn còn muốn pha trò nhưng lại thấy ánh mắt Triệu Noãn Noãn trầm xuống, cô không thể làm gì hơn là nói ra mọi chuyện, “Anh đừng nóng giận như vậy....không phải là trong nội y...”

“Em còn nói mà không biết xấu hổ sao?” Triệu Noãn Noãn cao giọng, “Em là con gái, làm chuyện như vậy mà mặt không đỏ tim không nhảy, còn không biết xấu hổ nói là không phải trong nội y?” Mấu chốt của vấn đề chính là cô sao lại nhét chúng trên xe của anh hai tuần trước! Triệu Noãn Noãn nổi giận thực sự.

“Có vấn đề gì à...Dù sao cũng đâu có ai biết...”

“Anh không phải là người à?”

Xán Xán cúi đầu, “Anh không được tính là người...”

“Cái gì?”

“Không phải không phải, ý của em là anh không phải là con trai....Cũng không phải! Anh rất đặc biệt so với mấy tên con trai khác, cũng không phải...” Ngó thấy sắc mặt Triệu Noãn Noãn càng ngày càng khó coi, Xán Xán vỗ bàn một cái, “Hai chúng ta đều thích con trai, cái này chắc chắn đúng rồi nha!”

“Em!” Lúc này đến phiên Triệu Noãn Noãn điên lên, nhất thời không biết trả lời cô như thế nào.

Đột nhiên chuông cửa vang lên, cắt ngang cục diện bế tắc giữa hai người.

“Em đi mở cửa!” Lúc này, Xán Xán của chúng ta lại vô cùng tích cực nha. Vội vàng chạy đi mở cửa, đang đi thì nhìn thấy người đứng ngoài cửa, nụ cười liền cứng lại.

“Em họ, thấy anh em vui vậy sao?”

Cô có khóc cũng không kịp, Xán Xán khinh bỉ liếc tên tự đại kia một phát, chột nháy lên như bị điện giật.

“Anh, anh, anh, anh đến đây làm gì?”

Nhìn thấy một túi du lịch cực lớn phía sau Cao Vũ, một dự cảm không hay lại xông lên đầu.

“Tôi ở chung với em họ a!”

“Cái gì?” Xán Xán kinh hãi.

Cao Vũ đi vào cửa một cách rất là không khách khí (AA: vào bao nhiêu lần rồi, mặt nhăn rồi còn đâu =,=!), quay đầu ném cho Xán Xán một nụ cười mê người, “Em họ, phiền em mang hành lí của anh vào giùm.” Sau đó đi vào trong nhà.

“Noãn Noãn, tôi muốn ở trong phòng kia”

Triệu Noãn Noãn chỉ chỉ cái phòng còn dư , trên mặt có chút phức tạp.

“Em họ, đem hành lí vào phòng giùm anh nhá.” Dứt lời, bạn Cao Vũ liền vào phòng, nhắm hướng cái giường mà ngồi xuống, bộ dạng như đó là chuyện đương nhiên. (AA: da mặt anh so với Xán Xán nhà ta cũng không mỏng hơn nhể? =)))

Mọi chuyện kết thúc thì Tô Xán Xán đang hóa đá kia cũng phục hồi trạng thái bình thường.

“Chuyện gì đang xảy ra a?” Cô kinh ngạc nhìn Triệu Noãn Noãn, tại sao cái tên yêu tinh tự cao tự đại này lại ở đây ở? Tại sao cô không biết gì hết vậy?

“Tiền thuê nhà của A Vũ vừa tới kỳ, không có chỗ ở, cho nên...” Triệu Noãn Noãn cũng cảm thấy việc này không hợp ý kiến của Xán Xán là không đúng lắm.

“Cho nên anh cho anh ta ở đây?”

“Hử? Đừng có lớn tiếng vậy chứ!” Triệu Noãn Noãn trợn mắt nhìn cô.

Cô không thể làm gì khác hơn là nhỏ tiếng lại, “Cho dù anh ta không có chỗ ở, anh không thể cho anh ta ở đây được. Nhà chúng ta đâu phải tổ chức từ thiện a...”

19. Chương 14

“Cái gì mà tổ chức từ thiện chứ, người ta không có chỗ ở, không lẽ để anh ta ở ngoài đường?!” Triệu Noãn Noãn không ủng hộ cách dùng từ của cô.

“Sao có lại có thể ở ngoài đường kia chứ? Trong thành phố nhiều nhà trọ lắm sao? Sao anh ta nhất định phải ở đây a?”

“Xán Xán, mọi việc không như em nghĩ đâu...”

“Không phải như em nghĩ vậy là như thế nào?” Cô thấy vẻ mặt phức tạp của của Triệu Noãn Noãn, bỗng nhiên lóe lên một suy nghĩ, “A!!!”

“Em ‘A’ cái gì?” Triệu Noãn Noãn che miệng cô.

“Noãn Noãn ca, anh không phải là...” Xán Xán hoảng sợ trợn tròn hai mắt. Một phút trước cô mới bùng tính ra, chắc chắn là thế! Cái tên yêu tinh hại người trong phòng kia nhất định là dựa vào nhan sắc của mình mê hoặc Triệu Noãn Noãn đang hoang (AA: ... của ta=)), sau đó từng bước từng bước đến đây ăn uống chùa! Nói cách khác...Noãn Noãn chuẩn bị bao nuôi hắn!

Ý thức được mức độ nghiêm trọng của sự việc, Xán Xán lập tức kéo tay áo của anh, “Noãn Noãn, anh không thể như vậy a! Mặc dù số lượng Gay có hơi ít một chút, nhưng anh cũng không thể vì Cái loại người này mà....mà...” ‘Bao nuôi’ hai chữ này cô thực sự không nói nên lời a!

Mặc dù không biết Xán Xán muốn nói gì, nhưng Triệu Noãn Noãn lập tức ý thức được những ý nghĩ trong đầu cô lúc này so với chân tướng sự việc xấu xa hơn gấp trăm lần “ Xán Xán, anh cam đoan không giống với những gì em đang nghĩ!”

Giải thích chính là che dấu a! Tô Xán Xán đã tự thừa nhận trong lòng rằng Cao Vũ chính là dạng ăn cơm chùa. (AA: thế còn nằng =,=!)

“Hai người đang nói về gì thế?” Cao Vũ ở trong phòng không biết từ lúc nào đã tới phía sau bọn họ.

“Không có gì, bọn tôi đang thảo luận buổi trưa ăn cái gì thôi” Triệu Noãn Noãn âm thầm giật Xán Xán một phát.

“Đâu có? Rõ ràng là...” Rõ ràng đâu có thảo luận chuyện ăn cơm! Đáng tiếc chỉ mới nói được một nửa đã bị Triệu Noãn Noãn trợn mắt nhìn, cô không thể làm gì khác hơn là không nói nữa, ai kêu cô cũng là dạng ăn cơm chùa? (AA: hắc hắc)

“Rõ ràng là cái gì?”

“Rõ ràng là thảo luận xem anh thích ăn cái gì, sợ anh ăn không quen.” Người máy chân chó Xán Xán lại nổi lên.

“Em họ khách khí quá rồi, anh cái gì cũng ăn, rất thoải mái.”

Thoải mái cái rắm! Mở to mắt nói lời bịa đặt mà!

“Em họ còn không đi lấy hành lý vào cho anh à?”

“Được! Tôi lấy! Tôi đây sẽ đi lấy!”

“Cám ơn em họ nhé! Anh chưa từng thấy ai nhiệt tình như em họ hết á.”

Tô Xán Xán cười mà còn khó coi hơn cả khóc.

Cứ như vậy, Cao Vũ chính thức vào ở trong nhà Triệu Noãn Noãn, ba người bắt đầu sống chung dưới một mái nhà.

Không đúng! Phải nói là Tô Xán Xán bắt đầu cuộc sống khổ nạn khi bị hai ngọn núi lớn áp bức! =))

20. Chương 15

Chương 8

Lại nói, kể từ khi Cao Vũ vào ở trong nhà của Triệu Noãn Noãn, cảm xúc của Tô Xán Xán càng ngày càng lên voi xuống chó. Để chứng minh rằng cô không hề nói ngoa, từ đoạn này trở xuống sẽ nêu ra vài ví dụ.

6h sáng, Xán Xán mới vừa nằm ngủ không bao lâu, đang chảy nước miếng vì món vịt Bắc kinh trong mộng.

Bỗng nhiên, không biết từ đâu truyền tới một tiếng động, từ xa đến gần, lôi kéo Xán Xán ra khỏi món vịt quay.

“Đừng mà! Ta còn chưa ăn mà!” Cô cố gắng giãy dụa.

“Đồng đồng đồng...” Cùng với tiếng gõ cửa, vịt quay bỗng ngẩng đầu lên, ngược ánh mắt ủy khuất “Xán Xán, xem như em với chị kiếp này không có duyên a.” (AA: *chảy nước miếng*)

Xán Xán liều mạng lắc đầu, đưa tay toan túm lấy cổ con vịt quay, chỉ thấy chú ta bỗng nhiên mở cánh rồi nhìn Xán Xán với ánh mắt thâm tình, sau đó từ từ bay đi khỏi tầm mắt cô.

“Đừng đi mà!!!!” Xán Xán tuyệt vọng kêu khóc, vội vàng vươn tay ra— (AA: ui con vịt...*đưa tay túm*)

Ui! Bắt được thật nè!

Sờ sờ, sao lông của con vịt nướng này không được nhỏ sạch sẽ a? Còn một cọng một cọng....

“Không đúng? Đây là cái gì vậy...” Xán Xán lăm bằm lằm bầu.

“Đây là tóc của anh.”

Xán Xán giật mình một phát, chột mở mắt ra, “A—————quỷ a—————” (AA: A—— con vịt thiệt là soái a——)

“Em họ, anh không phải là quỷ, cũng không thể ăn được a.” Cao Vũ liếc nhìn Tô Xán Xán.

Xán Xán mới nhìn rõ người ngồi bên giường cô đang bị cô túm lấy đầu – Cao Vũ “Anh, anh, anh.... Sao anh lại ở đây?”

Cao Vũ không trả lời cô mà chỉ nhú nhú mày “Buông tay ra trước đi!!”

Xán Xán lúc này mới ý thức được mình còn nắm tóc người ta, “Vâng....Thật xin lỗi a...” Chờ một chút! Sao cô lại phải nói xin lỗi? Vịt nường của cô là bị người ta cướp đi, không phải cô bị tổn thất lớn hay sao? Lập tức hùng hổ “Anh sao mới sáng sớm đã tới đây làm âm ỉ a? Còn nữa, cửa phòng tôi không phải đã khóa rồi sao? Sao anh có thể vào đây? Anh rốt cuộc đang tính toán cái gì?”

Cao Vũ sửa sang lại mái tóc rối bù của mình “Em hỏi anh nhiều thứ thế này, thiệt là khó trả lời nha!”

Còn muốn che dấu ư, Xán Xán cũng không nhượng bộ, “VẬY trả lời từng câu một.”

“Được rồi.” Cao Vũ nhún nhún vai “Tại sao anh lại vào đây? Là bởi vì anh gõ cửa mà em không có trả lời.”

“Thế nhưng anh cũng không thể cứ như vậy mà đi vào?”

“Nhưng anh nghe em ở bên trong la to nên mới vào xem sao mà?!”

La to? Cô hình như mới vừa rồi đã gào thét bảo vịt quay dừng đi....

“Anh nói có sai không? Anh chính là quan tâm em thôi.”

“Anh!” Cô giận đến cứng họng, bỗng nhiên đầu óc linh hoạt hơn “Coi như anh vì muốn tốt cho tôi, nhưng anh vào đây bằng cách nào? Hôm qua tôi đã khóa cửa rồi mà!”

“Đẩy cửa vô.” Cao Vũ đưa tay làm tư thế đẩy cửa.

Xán Xán u mê, ngày hôm qua nhất định là ngủ muộn quá, ngay cả cửa phòng cũng quên khóa.

“Chân tướng đã rõ ràng nha, hảo tâm lại bị cho là lòng lang dạ thú...” Cao Vũ vẻ mặt vô tội.

Có gì đó không đúng! Vẫn cảm thấy lạ chỗ nào đó! Nhưng mà vắt hết óc ra Xán Xán cũng không nghĩ được rốt cục là chỗ nào có vấn đề.

“Hỏi xong chưa? Hỏi xong đến phiên anh hỏi em.” Cao Vũ thần sắc biến đổi, bỗng nhiên tiến lại gần.

Xán Xán nghi ngờ nhìn Cao Vũ, “Anh...Anh muốn hỏi gì?”

“Anh hỏi em...” Cao Vũ ép tiếng đến mức cực thấp, cơ thể càng lúc càng tiến gần, hơi thở cơ hồ phả vào mặt cô.

Xán Xán bỗng nhiên khản trương, liều mạng lui về sau, “Anh...anh muốn hỏi thì hỏi đi, mắc gì lại gần như vậy...”

“Xán Xán...” Âm thanh cực khêu gợi.

Hỏi: Giả thiết có một soái ca siêu cấp bỗng nhiên tới gần bạn, mắt chăm chú ngắm nhìn bạn, sau đó dùng cái âm thanh khêu gợi kia kêu tên bạn thì bạn sẽ làm gì?

Không sai! Xán Xán dĩ nhiên phải đỏ mặt, tim rung. (AA: *mơ mơ màng màng suy nghĩ chuyện 3 trăm*)

Giờ phút này, khoảng cách giữa hai người chỉ còn kém vài thước, Xán Xán cơ hồ muốn ngừng thở.

Bỗng nhiên, Cao Vũ ngoắc ngoắc khóe miệng, “Em biết đầu gối đầu để đâu không?”

Xán Xán đang mơ mơ màng màng, “Trong tủ ở nhà vệ sinh”

“Hộc tủ thứ mấy?”

“Thứ hai”

“Cảm ơn em họ.” Khuôn mặt lớn trước mắt cô rời đi.

Cảm giác bị áp bức đột nhiên biến mất khiến cho Xán Xán tạm thời thanh tỉnh được một chút, lúc này Cao Vũ đã ra khỏi phòng cô.

“Đợi đã! Anh còn chưa nói rốt cuộc anh tới đây để làm gì a?”

“Đã hỏi rồi.” Cao Vũ quay đầu, ném cho nàng một khuôn mặt tươi cười.

Xán Xán lúc này phát điên.

Thì ra là tên kia sáng sớm đánh thức cô chỉ để hỏi dầu gội đầu để đâu -_-!!!!

Buổi trưa, phòng bếp, Triệu Noãn Noãn đang bắt tay vào giải quyết vấn đề no ấm của ba người.

“Xán Xán!” Anh gọi Xán Xán đang ở trong phòng.

Không có phản ứng.

“Xán Xán!”

Rốt cục một bóng người như du đãng đi ra ngoài.

“Chuyện— gì — a— ” Cô buồn bã ỉu xiu.

Triệu Noãn Noãn bị đôi mắt sưng vù của cô hù dọa, “Em bị sao vậy?”

“Em không — ngủ — đủ giấc—“ Xán Xán vừa nói vừa ngáp.

Không sai! Vì sáng nay bị Cao Vũ quấy rầy, hại cô thiếu ngủ nghiêm trọng, buổi sáng nghiêm chỉnh cũng rơi vào trạng thái tự do.

“Ai bảo em không đi ngủ sớm một chút, đáng đời!” Triệu Noãn Noãn khinh thường liếc cô một phát, “Đi! Đem hành đến đây”

“Hả—“ Xán Xán đáp một tiếng, chậm rãi chuyển hướng sang tủ lạnh, sau đó chậm rãi quay lại.

“Anh nói là củ hành, không phải cà rốt!” Triệu Noãn Noãn mặt đen hơn cái đáy nồi.

“ Có — khác — nhau —đâu——”

Bỗng nhiên không còn thấy củ cà rốt trong tay nữa, Xán Xán còn không kịp hiểu chuyện gì đang xảy ra, bên tai truyền đến tiếng nói khản đặc “Không khác nhau sao, một dài một tròn đó... Em nói xem có đúng không hả? Em họ.”

Vừa nghe cái từ này, Xán Xán đang buồn ngủ liền tỉnh dậy, giống như uống phải thuốc lắc, người không còn uốn éo, lưng cũng thẳng ra, chân không còn nhẹ bồng bênh nữa mà tự động chuyển sang tư thế chiến đấu.

“Em họ thấy anh thì rất vui sao?” Cao Vũ cầm củ cà rốt lấy từ tay cô tung tung lên, nụ cười như cũ.

Vui cái đầu anh! Xán Xán hung hăng trừng mắt liếc tên kia một cái, không phải do anh hại sao?

“Tôi đi lấy củ hành!” Cô quyết định sử dụng chính sách không đếm xỉa đến ai kia.

“Đừng có cầm nhầm ghen, cà rốt tròn là giống em đấy.”

Xán Xán lão đảo một cái, thiếu chút nữa té xuống đất.

Cao Vũ! Tôi hận anh!!!!

21. Chương 16

Buổi tối, trong phòng Xán Xán, đêm nào cũng túc trực trên QQ

Nhan Như Ngọc: Xán Xán, hôm nay ta lại thấy soái ca nữa!!!

Xán Xán: Ồ

Nhan Như Ngọc : Ta có chụp ảnh của anh ấy nữa nè! Mi có muốn xem không?

Xán Xán: Tùy hỉ công đức.

Nhan Như Ngọc: -_-!!! Xán Xán, mi bị bệnh hả? Trước kia chỉ cần vừa nói đến soái ca, mi lập tức hưng phấn hơn ta gấp trăm lần nha.

Xán Xán: Ta rất buồn ngủ...

Nhan Như Ngọc: Không thể nào! Hôm nay mi không ngủ đủ 12 tiếng sao?

Xán Xán: ...

Nhan Như Ngọc: ? ? ?

Một phút đồng hồ trôi qua.

Nhan Như Ngọc: Còn đó không? Sao không trả lời?

Xán Xán: Như Ngọc a, mi nói xem, tội giết người có nhất định sẽ bị tử hình không?

Nhan Như Ngọc: -_- [] []

Xán Xán: Không giết chết, chỉ đem chém đến bán thân bất toại thì phải ở tù mấy năm ?

Nhan Như Ngọc: Xán Xán, mi bị mộng du mà còn có thể dùng máy tính a?

Xán Xán: ...

Lại một phút đồng hồ trôi qua.

Xán Xán: Mi có cách nào để giết người mà không cần ngồi tù không ?

Nhan Như Ngọc: Có!

Xán Xán: @@ Cách gì???

Nhan Như Ngọc: Giết xong liền tự sát [1]

Xán Xán: T.T

Nhan Như Ngọc: Xán Xán, ta thấy hay là mi đi ngủ đi, buổi tối đừng có suy nghĩ lung tung.

...

Nhờ Nhan Như Ngọc khuyên ngủ, Xán Xán tạm thời bỏ qua ý định giết Cao Vũ , nhưng cô lại nhanh chóng hối hận.

“Em đang làm gì đó?”

Hừ người sao! Xán Xán khẽ run rẩy , chậm rãi quay đầu lại, không ngoài dự đoán liền thấy Cao Vũ đứng phía sau.

“Anh, anh, anh, vào bằng cách nào?”

Cao Vũ làm động tác đẩy cửa “Giống hồi sáng thôi.”

“Anh vào đây bao lâu rồi?” Sẽ không trùng hợp tới mức những lời vừa nói đã bị anh ta thấy được chứ?

“Cũng không lâu lắm..”

May quá...Xán Xán thở phào nhẹ nhõm.

“Vừa lúc em nói giết người có nhất định sẽ bị tử hình không”

Ách, Xán Xán khóe miệng co giật một chút.

“Nói chung, trừ trường hợp tự vệ, còn lại giết người luôn bị phán tử hình. Dĩ nhiên có trường hợp được hoãn thi hành án mấy năm, nếu như vận khí tốt hơn thì từ hoãn thi hành án có thể sửa thành ở tù chung thân, nếu như trong tù có biểu hiện tốt một chút, nói không chừng 40 hay 50 năm là được phóng thích rồi.”

40-50 năm, chỉ hơi lâu một chút.... Khóe miệng Xán Xán lại co quắp thêm một chút.

“Nếu như người bị hại bị thương nặng, như bán thân bất toại chẳng hạn... tệ lắm cũng bị chung thân, so với tình huống anh vừa nói không khác nhau là bao. Dù sao 40-50 năm cũng gần cả đời người rồi.” Cao Vũ giải thích như không có chuyện gì.

Hai mươi lăm thêm bốn mươi, sáu mươi lăm tuổi, so với cả đời người cũng không kém là bao... khóe miệng Xán Xán đã không thể co quắp hơn được nữa.

“Về việc giết người mà không cần ngồi tù, quả thực là có cách nha...” Cao Vũ dừng lại một chút, cười cười nhìn Xán Xán.

“Có cách gì?” Xán Xán hai mắt sáng lên.

“Anh thấy cách của bạn em rất hay!”

-- □ □ Xán Xán sụp đổ.

22. Chương 17

chương 9

Có câu nói, chó nóng lên cũng phải vượt vào, huống chi Xán Xán lại là người.

Dưới ách áp bức bóc lột của tên Cao Vũ vô lương tâm, Xán Xán trải qua mấy ngày sống không bằng chết ! Trước khi Cao Vũ xuất hiện, Xán Xán vẫn cho rằng Triệu Noãn Noãn là tên địa chủ luôn chèn ép dân chúng, nhưng bây giờ cô đã nhận ra , Cao Vũ kia mới thực sự là tên tư bản chỉ biết ăn tươi nuốt sống người dân.

Căn cứ vào nguyên nhân trên, Xán Xán quyết định phản kháng,

Trải qua việc phân tích tỉ mỉ, Xán Xán đem hành động phản kháng lần này đặt tên là “Đánh bại chủ nghĩa tư bản, xây dựng gia đình hạnh phúc, thực hiện quyền dân chủ của nhân dân” tên gọi tắt là DXT (theo bản gốc là DSC). Hành động lần này là sự tổng hợp nhiều kế hoạch có liên hệ với nhau , phối hợp chặt chẽ, còn trang bị sẵn kế hoạch dự bị, thế phải đem con người tên Cao Vũ đuổi khỏi nhà họ Triệu.

Từ đây trở xuống là những tình huống áp dụng kế hoạch của Xán Xán:

KẾ HOẠCH A

Tại sao Cao Vũ lại muốn ở nhà của Triệu Noãn Noãn? Xán Xán cảm thấy trong chuyện này nhất định có “bí mật không thể nói với ai”, chỉ cần nắm được nhược điểm của Cao Vũ, không tin là không đuổi được hắn đi. Vì thế Xán Xán quyết định áp dụng đòn tấn công tinh thần bằng cách thăm dò, nói bóng nói gió, cố gắng đem âm mưu của Cao Vũ lộ trần cùng thiên hạ.

Cho nên mới xuất hiện cảnh tượng sau.

Sau giờ cơm trưa, Cao Vũ đang dây dưa trong phòng Triệu Noãn Noãn.

Một bóng đen không hề thon thả tí nào xuyên nhanh qua phòng khách, nhanh như “nghe sét đánh mà không kịp bịt tai” lên vào phòng của Cao Vũ. (=)))

Không sai! Bóng đen này chính là Tô Xán Xán.

Cô rón rén mở cửa, lên vào rồi đóng cửa lại, sau đó chạy thẳng tới mục tiêu – Tủ hành lý của Cao Vũ.

Kế hoạch của cô là thừa dịp Cao Vũ không để ý, tìm điểm đáng nghi trong đồng hành lý của anh ta, bắt đầu đào móc để nắm được nhược điểm rồi đuổi khỏi nhà.

Thật là khéo nha!

Xán Xán đang rất đắc ý a! Nhưng rất nhanh, cái tâm tình đắc ý đã bị thực tế mài mất một nửa, “Hử?! Sao lại không có?” Xán Xán lật tìm trong các ngăn kéo, nhìn qua đều thấy toàn y phục chỉnh tề cùng với vật dụng hàng ngày, hung khí mà cô đoán một cái cũng không tìm thấy, thậm chí ngay cả cái kéo cũng không có.

“Anh ta còn sạch sẽ hơn cả mình nha...” Xán Xán đau buồn.

Không được! Sống chết phải tìm được chút đầu mối mới đi ra ngoài, ôm cái tinh thần kiên cường này, Xán Xán lại tiếp tục lật giở rồi lại giở lật.

Bỗng nhiên, hai mắt bừng sáng, “Hử? Đây là cái gì?”

“Là kim cắt móng tay”

Kim cắt móng tay? Có thể coi là vũ khí có ích sao?

“Không biết dùng thì anh dạy em”

“Kim cắt móng tay dĩ nhiên tôi biết dùng...” Xán Xán quay đầu lại một cách vô cùng tự nhiên, đã thấy gương mặt to lớn của Cao Vũ ngay bên cạnh mình.

“A!!!!” Xán Xán rốt cục cũng có phản ứng. Không sai! Cô đã bị bắt tại trận, “Anh, anh, anh vào bằng cách nào?”

“Em họ, đây là phòng anh, dĩ nhiên là anh vào được.” Cao Vũ đứng lên, từ trên cao nhìn Tô Xán Xán đang ngồi chồm hổm trên mặt đất.

Cô thiếu chút nữa là quên mình đang thi hành nhiệm vụ, không thể làm gì khác hơn là cười khan “Đúng ha, tôi đi đây...” Vừa nói, chuẩn bị đi.

“Bộp!” Một cánh tay chặn đường lui của cô, “Sao lại đi vội thế? Đồ mà em họ muốn tìm hẳn là chưa tìm được phải không nào...” Cao Vũ mười phần thú vị ngó chừng cô.

“A?” Xán Xán sửng sốt, vội vã khoát tay “Không cần, tôi ra ngoài tìm cũng được...” Vừa nói, liền chui xuống dưới cánh tay anh.

Cao Vũ nghiêng người khiến đầu cô đụng phải người anh “Ui da!” Xán Xán ôm đầu, mặt méo mó.

“Em họ đừng nóng vội a, chỉ bằng nói cho anh biết em muốn tìm gì để anh giúp em.” Hôm nay, Xán Xán chính là dê vào miệng cạp nha!

“Tôi muốn tìm...” Cô bắt đầu hối hận tại sao lại không nghĩ sẵn kế hoạch ngụy biện phòng khi hành động thất bại. (AA: Phạt viết: hối hận thì đã muộn =,=!)

“Tìm cái gì?” Cao Vũ hung hăng.

“Tìm... Tìm...”

Cao Vũ bỗng nhiên như bừng tỉnh “Anh biết rồi! Em không phải là muốn tìm...”

“Không có! Không có! Tôi cái gì cũng không có tìm nha!” Xán Xán liều mạng lắc đầu.

“Em không phải muốn tìm đồ anh đã mặc hôm qua sao?”

“A?” Xán Xán ngây dại, nhưng mà hình như cái cớ này không tệ nha, vội vàng đáp “A, đúng a! Em tìm tới tìm lui nhưng không tìm được...ha ha ...ha ha ha...” Cô cười khan.

“Anh đang lo không ai giặt quần áo cho, em họ thật là có lòng nha!” Cao Vũ cười hí hửng chỉ chỉ đồng quần áo trên giường “Cảm ơn em họ lần nữa nhá!”

Từ đó về sau, Cao Vũ thành thói để cho Xán Xán ngày ngày giặt đồ như một thói quen (AA: nhớ bạn Noo =)) Như một thói quen a

)

Tô Xán Xán a! Cái này gọi là tự gây nghiệt thì không thể sống!

KẾ HOẠCH B

Bởi vì kế hoạch A thất bại hoàn toàn, Xán Xán quyết định áp dụng kế hoạch B.

Cổ nhân [1] có nói một câu : Nếu có điều kiện thì tốt, bằng không hãy tự tạo điều kiện. Thế nên Xán Xán quyết định nếu không tìm ra được nhược điểm của Cao Vũ thì chỉ bằng tạo nhược điểm cho anh ta rồi tổng anh ta đi!

Căn cứ theo nội dung kế hoạch B, Xán Xán muốn “hủy hoại” hình tượng “đẹp đẽ” của Cao Vũ trong mắt Triệu Noãn Noãn, khiến Triệu Noãn Noãn không nhận được mà đuổi anh ta đi.

Dựa trên kinh nghiệm nhiều năm quen biết Triệu Noãn Noãn của mình, Xán Xán thấy tính tình anh ta hiền hòa thân mật, là thế hệ thanh niên ưu tú của quốc gia. Tỷ như anh ta vô cùng sạch sẽ, không hề muốn xuất hiện một chút tro bụi nào trong tầm mắt. Tỷ như, anh ta còn là người theo chủ nghĩa hoàn hảo, chần chệ trên giường xếp còn gọn gàng hơn cả trong quân đội. Hơn nữa, Triệu Noãn Noãn là tên con trai luôn để ý những chi tiết nhỏ nhất, trên áo sơ mi có một sợi chỉ nhỏ anh ta cũng sẽ tỉ mỉ mà cắt đi.

Điều khiến Xán Xán không tài nào chịu được chính là anh ta luôn nghiêm khắc trong vấn đề làm việc và nghỉ ngơi, mỗi ngày đúng năm giờ rưỡi rời giường, sau đó chạy bộ nửa giờ, rồi đi lấy báo, ăn sáng, đi làm, khuya về nhà, nấu cơm rồi ăn cơm, đọc sách hoặc xem tin tức, tắm, sau đó khi đồng hồ điểm mười một giờ thì leo lên giường...ngủ.. (AA: sao giống cái máy được lập trình zậy chờ TT^TT)

Nói tóm lại, tính cách của Triệu Noãn Noãn và Xán Xán là ngược nhau hoàn toàn, hai người như hai cực của thế giới vậy.

Trước đây, Xán Xán hận nhất là những thói quen này của Triệu Noãn Noãn, nhưng mà bây giờ cô quyết tâm lợi dụng những điều này để đuổi Cao Vũ ra khỏi nhà.

Triệu Noãn Noãn không phải là thích sạch sẽ sao? Xán Xán quét nhà thì cố ý lừa rác về phía phòng Cao Vũ rồi dương dương tự đắc chờ Cao Vũ bị ăn mắng.

Hử? Triệu Noãn Noãn đi tới, anh ta không thấy sao?

Không được! Phải nhắc anh ta mới được!

“Ai da! Sao chỗ này bẩn quá vậy a?” Xán Xán làm trò trước mặt Triệu Noãn Noãn, cố ý lên giọng.

“Em nói mà không biết xấu hổ sao?” Triệu Noãn Noãn liếc cô một phát “ Em quét dọn kiểu gì thế?”

Xán Xán u mê, “Anh có nhìn lầm không vậy? Đây rõ ràng là...”

“Còn kiếm cớ nữa à? Quét sạch sẽ cho anh, nếu không cơm tối em tự giải quyết lấy.”

“Đừng có mà khi dễ người như vậy nha! Em dù gì cũng là bà xã anh a!”

“Sh——” Triệu Noãn Noãn vội vã che miệng cô, thấp giọng nói “Sao em to mồm thế? Sợ mọi người không biết hay sao?”

Xán Xán bị che miệng nói không ra lời, không thể làm gì khác hơn là lắc đầu.

“Không phải em đã đồng ý trong thỏa thuận rồi àh? Là em tự ký tên đóng dấu, anh có ép em không?”

Xán Xán lại lắc đầu.

“Sau này không được nói thế nữa, biết chưa?”

Xán Xán tiếp tục lắc đầu. (Dao động theo quán tính -_-!!!)

“Cái gì?”

Cô vừa nhận ra mình không đúng liền liều mạng gạt đầu, bộ dạng như uống nhầm thuốc.

Triệu Noãn Noãn lúc này mới buông cô ra, “Còn không đi mau?”

“Đi đâu?”

“Quét nhà a!”

-_- □ □ □ kế hoạch lại thất bại.

KẾ HOẠCH C

Xét thấy kế hoạch B thất bại một cách nhanh chóng, Tô Xán Xán đành bắt đầu sử dụng kế hoạch C, lấy tình cảm để tác động, dùng lí do để thuyết phục.

Sau khi ăn sáng xong, Triệu Noãn Noãn đi làm, Cao Vũ ngồi chơi điện tử trong phòng khách.

Xán Xán hít sâu, bước nhanh ra ngoài.

“Cao đại ca..” *rét*

“Chuyện gì?” Cao Vũ ngừng chơi, ném ánh nhìn về phía gương mặt đang chột dạ của Xán Xán.

“Anh đã đến được mấy ngày, chúng ta cũng không hiểu rõ nhau cho lắm, nên tôi muốn nói chuyện với anh một chút” Xán Xán thấy lý do này thật tệ. (Xán Xán: tệ sao? Hôm qua suy nghĩ muốn bạc đầu vì mấy lời này đó a!)

“Được!” Cao Vũ mặt mỉm cười, tỏ vẻ đồng ý với cô “Ngồi đi”

Bước đầu kế hoạch hoàn thành, Xán Xán mừng thầm ngồi bên cạnh Cao Vũ.

“Muốn nói chuyện gì nào?”

Xán Xán làm theo kịch bản đã viết tới quá, bắt đầu thăm dò địch, “Anh là người ở đâu tới vậy?”

“Thành phố B”

“Cũng không xa chỗ chúng ta lắm nhỉ?”

Cao Vũ gật đầu.

“Vậy anh đến đây là vì công việc ư?”

Cao Vũ suy nghĩ một chút “Coi như là vậy đi.”

Cái gì gọi là coi như a? -_-!!! Xán Xán nén cơn muốn mắng người, tiếp tục diễn theo kịch bản “Gia đình anh vẫn ở thành phố B hả??”

“Không có, họ không ở trong nước.”

“Thế cơ à? Ở một mình như vậy chắc cô đơn lắm ha?”

“Cũng bình thường, anh quen rồi.” Cao Vũ nhún nhún vai, vẻ mặt không biểu lộ gì.

23. Chương 18

“Nhưng chắc thỉnh thoảng cũng nhớ người nhà chứ nhỉ, ví dụ như nhớ mẹ đang nấu ăn trước mặt, bà đang luộc trứng hay thêm nghe ông kể những chuyện xưa... Người một nhà ở chung với nhau thật là tốt a..!” Xán Xán nhanh chóng chuyển sang vấn đề nhân sinh, nói xong lòng tràn đầy mong đợi nhìn Cao Vũ.

Cảm động không? Nhớ nhà không? Vậy thì quay về ở với bố mẹ đi!!!!

Cao Vũ hí hí hóp mắt, rất bình tĩnh nói “Mẹ anh không biết nấu ăn.”

“Không sao, còn bà ngoại mà!”

“Anh ăn món của bà ngoại liền bị dị ứng.”

Xán Xán xấu hổ “Thế còn ông...”

“Ông nội anh đúng là biết kể chuyện xưa..”

“Thật hả?” Cuối cùng cô cũng đoán đúng rồi a!

“Đáng tiếc ông đã qua đời gần mười năm rồi.”

Ách -_- [] [] []

Xán Xán đáng thương, lại một lần nữa phải từ bỏ hy vọng.

Không được! Cô quyết không thể buông tha! Hôm nay dù bằng bất cứ giá nào cũng phải đem bức tượng đại thần Cao Vũ này đuổi đi “Vậy còn bố, bà nội, ông ngoại, cậu, chị họ thì sao? Anh một chút cũng không muốn ở cùng họ sao?”

Cao Vũ híp híp mắt “Em rốt cuộc muốn nói gì thế?”

“Em nghĩ...” Xán Xán khẽ cắn răng “Em hi vọng...”

“Hy vọng anh chuyển đi đúng không?”

Xán Xán sững sốt, sao Cao Vũ lại biết?!

Không dễ tâm đến Xán Xán đang kinh ngạc, Cao Vũ nhắc mi “Muốn anh chuyển đi cũng được...nhưng...”

“Nhưng sao?” Hy vọng đang ở trước mắt, dù lên núi đao xuống biển lửa cũng nguyện ý!

Cao Vũ bỗng nhiên mang tay điều khiển trò chơi ném cho Xán Xán, chỉ chỉ màn hình tivi “Nhưng em phải thắng anh đã!”

“Chơi điện tử ư?”

“Đúng vậy! Chỉ cần em thắng anh, ngày mai anh sẽ chuyển đi!”

“Được!” Xán Xán kích động đến phát khóc.

“Nhưng nếu anh thắng, em phải đáp ứng ba điều kiện của anh.” Nhà tư bản quả nhiên không bao giờ làm ăn lỗ vốn.

Xán Xán hồ nghi nhìn anh “Chuyện gì?”

Cao Vũ cười quỷ dị “Anh chưa nghĩ ra.” Sau đó giở bộ mặt khiêu khích.

Xán Xán suy nghĩ, vạn nhất nếu mình thua thì chẳng phải sẽ bị anh ta cho làm nô dịch hay sao? Nhưng nếu anh ta thua thì sao? Cái kế hoặc DXT kia có thể thành công viên mãn được rồi! Nghĩ tới nghĩ lui, thật sự không biết phải thế nào.

“Sao? Không chịu thì thôi, dù sao anh cũng không mất mát gì.”

Tự ái trỗi dậy, Xán Xán bất chấp mọi thứ “Được! Tôi đồng ý!” Nói thế nào thì cô chơi điện tử cũng thuộc hạng siêu, không sợ!

Nhưng nửa giờ sau, Xán Xán đứng lên một cách khó khăn.

Cô bị đánh cho không còn một giọt máu, gục trên mặt đất, đi đời nhà ma rồi.

Mà Cao Vũ đâu? Đang cười híp híp mắt nhìn vẻ mặt tuyệt vọng của Tô Xán Xán chứ đâu “Em họ à, em đúng là thủ hạ lưu tình nha, không thêm đánh lại anh.”

Xán Xán nghiêng răng nghiêng lợi. Cô vừa vào trò chơi thì bị chém tới bởi, hết lần này đến lần khác bị chém đến gục trên mặt đất. Cao Vũ thậm chí không hề gấp gáp, cứ từ từ mà chém, vẻ mặt vô sỉ siêu cấp.

Nhưng đâu có cách nào khác! Là do bản thân không bằng người ta a!!!!

“Em họ, phiền em giúp anh dọn dẹp phòng nha.”

“Anh không có tay à?” Vẫn còn chưa thoát khỏi cảnh tượng “bị giết” kia.

“Em chẳng phải đã đồng ý ba điều kiện rồi à?”

Trán Xán Xán bắt đầu đổ mồ hôi.

“Việc đầu tiên là việc quét dọn phòng anh từ nay về sau do em đảm nhiệm!”

Tâm địa thật ác độc! Nỗi căm giận trong lòng Xán Xán không gì sánh kịp!

“Em họ sao thế?”

Không được! Xán Xán người nhất định không thể bị ác ma xui khiến! Cô quyết định “trở mặt.”

“Em họ nếu như muốn trở mặt, em sẽ đem chuyện tốt hôm nay kể cho Noãn Noãn nghe...”

“Quét dọn thì quét dọn! Tôi sợ anh hả!” Xán Xán đáp ứng một cách không cam tâm.

“Việc thứ hai, sau này không được tò mò, không được phép quấy rầy anh và Noãn Noãn”

Xán Xán phát hiện người trước mặt mình căn bản không phải nhà tư bản mà là...hồ ly tinh! Hơn nữa còn là con hồ ly tinh đạo hạnh ngàn năm !

“Được! Tôi đồng ý! Còn việc thứ ba?” Đằng nào cũng rơi vào tay hồ ly rồi , sợ cái gì nữa [2]

“Việc thứ ba...” Cao Vũ chần chừ.

“Là gì?” Đừng nói là bắt cô đi giết người phóng hỏa, làm chuyện trái pháp luật nha ? Xán Xán khấn trương.

“Việc thứ ba bao giờ nghĩ ra thì nói.” Cao Vũ cười thần bí “Em họ có thể đi rồi.”

“Đi đâu?”

“Quét dọn phòng anh chứ đi đâu nữa.”

Đến đây, kế hoạch DXT đã tuyên bố hoàn toàn phá sản, Xán Xán chính thức biến thành nông dân nghèo sống dưới ách địa chủ dã man.

24. Chương 19

chương 10

Mấy ngày qua, Xán Xán đều bị chèn ép đến chết đi sống lại! Có thể nói, bão thì bất ngờ ập tới, còn cơn ác mộng thì nối đuôi nhau mà đến.

Chuyện xảy ra trong một đêm trăng thanh gió mát....

Xán Xán cơm nước xong thì rửa bát, lại còn thay Cao Vũ dọn dẹp phòng, rồi bị ánh mắt chột lóe của Cao Vũ đuổi đi không cho làm phiền.

“Hừ! Khéo có ngày có người bị giết cho xem!” Mang theo cái suy nghĩ độc ác này, Xán Xán cười hô hô mở máy tính ra, rồi theo thói quen lên QQ ngay.

Không lâu sau, bên góc phải màn hình xuất hiện cái ảnh nhỏ nhìn là biết ngay của Nhan Như Ngọc.

Nhan Như Ngọc thì chúng ta đã biết , nhưng cô rốt cuộc là người thế nào ? Vâng! Cô chính là một chất xúc tác không thể thiếu của cuộc đời của Tiểu Bạch nữ (TV: ý chỉ em XX đây :”>), là một chuyên gia khơi mào những thói xấu của Tiểu Bạch nữ, là chất kích thích quả bom nổ chậm trong Tiểu Bạch nữ (=)))

Nhan Như Ngọc: Xán Xán! Mi cuối cùng cũng onl rồi!

Xán Xán: Sao thế?

Nhan Như Ngọc: Đặc biệt! Đặc biệt lắm nha!

Xán Xán: ?

Nhan Như Ngọc: Ta hôm nay nghe được một tin động trời, mi có muốn nghe không???

Xán Xán: Tin gì?

Nhan Như Ngọc: Ta nói trước nha, ta nói ra mi không được nổi giận nha!

Xán Xán: -_- □ □ □

Trong suy nghĩ của Xán Xán, ngoài hai tên Ma vương giang hồ ngoài kia ra, căn bản không gì có thể khiến cô tức giận được nữa.

Nhan Như Ngọc: Ta nói thiệt a! Mi đừng có nổi giận nha!

Xán Xán: Được rồi, mi nói mau đi.

Nhan Như Ngọc: Khương Kiệt muốn kết hôn!

Lúc thấy cái tên ấy xuất hiện trước mắt, Xán Xán liền ngây dại.

Khương Kiệt, cái tên này Tô Xán Xán chết cũng không quên.

Đó là loại người thế nào? Nói trắng ra thì hẳn chính là mối tình đầu của Xán Xán. Lúc học trung học, Khương Kiệt ngồi sau Xán Xán, người ta hơi hot một tí, có vẻ OK, da trắng, cao ráo, đeo cặp kính trông khá lịch sự nên có nhiều em “động lòng”. Mà Xán Xán lúc đó “còn là” một thiếu nữ ngây thơ thuần khiết, hai người vì không có gì để nói nên lồi mếu cái đề mục ra mà thảo luận rồi dần trở nên thân thiết.

Dĩ nhiên, đối với loại người phản ứng chậm chạp như Xán Xán mà nói, cô từ đầu chỉ xem người ta là bạn bè. Nhưng tên Khương Kiệt kia lại không như thế, lão yêu kia cứ úp úp mở mở cười giỡn cùng Xán Xán khiến trong lớp bắt đầu lan truyền giữa hai người nhất định có chuyện, Xán Xán thì cũng xem như không có chuyện gì, nhưng Khương Kiệt hết lần này tới lần khác giả bộ dạng cười nói vui vẻ, Xán Xán bắt đầu hoài nghi liệu người ta có phải thật sự có ý với cô không?

Xán Xán cảm thấy căng thẳng, âm thầm quan sát mấy ngày, không phát hiện điều gì, đang định quên đi thì bỗng nhận được thư tỏ tình của Khương Kiệt. Xán Xán kích động a! Lớn như vậy rồi mà đây mới là lần đầu cô được tỏ tình a! Hơn nữa điều kiện của đối phương quả không tồi nha, bản thân thấy cũng có chút hảo cảm với hắn nên đã nhận lời.

Hai người vui vẻ hơn nửa năm, Xán Xán mặc dù lúc bắt đầu là bị động, nhưng Tiểu Bạch nữ có điểm tốt là sống ở đâu thì ở yên đấy, đối với việc tình cảm, Xán Xán đối xử rất thật lòng.

Không nghĩ tới việc này cuối cùng cũng xảy ra vấn đề.

“Xán Xán, anh lần này làm bài thi thử không tốt, bố mẹ không vui. Mấy tháng nữa là phải thi tốt nghiệp rồi, anh đã suy nghĩ rất lâu, cảm thấy việc thi tốt nghiệp trung học là chuyện đại sự trong đời, lúc này hoàn toàn không muốn nghĩ đến chuyện gì khác. Cho nên...em nên biết anh muốn nói gì, em là một cô gái tốt, nếu như sau này có duyên, chúng ta lại học cùng trường đại học thì có thể lại tiếp tục làm bạn” (TV : đàn ông =)))

Lúc Xán Xán phát hiện tờ giấy này trong ngăn kéo, cả người cô như ngơ ngác.

Tới giai đoạn tình cảm này lại ném ột tờ giấy, đừng nói chưa tới được một năm, chỉ một tờ giấy đã vô tình đập tan giấc mộng đẹp của Xán Xán. Cô có thể không đau lòng sao? Lần thứ hai làm bài thi thử, đến phiên thành tích của Xán Xán tuột dốc không phanh. Cô suy nghĩ rất nhiều rồi cuối cùng quyết định tìm Khương Kiệt để hỏi cho rõ ràng! Nhưng không phải người ta đã nói rồi sao, vì thi tốt nghiệp trung học, vì tiền đồ nên đã không muốn yêu đương gì nữa. Khi đó, Xán Xán tin Khương Kiệt mà cố gắng kiềm nén tình cảm bản thân.

Nhưng không tới nửa tháng, Xán Xán từ đau lòng đã biến thành nổi cáu giận.

Thi tốt nghiệp trung học cái rắm! Tiếp tục làm bạn cái rắm! Tất cả chỉ là những cái cớ a! Sự thật là cái tên khốn kia sau khi đá Xán Xán liền theo đuổi em hoa khôi, thư tình dành cho em này so với tờ giấy khó coi kia của Xán Xán xem ra còn dụng tâm nhiều hơn.

Xán Xán tức giận a! Thiếu chút nữa chạy đi tìm Khương Kiệt mà giằng co, cũng may Nhan Như Ngọc ngăn cô nên mới không làm ra chuyện mất mặt.

“Tô Xán Xán! Tên khốn như hắn mi đi hỏi thì có ích lợi gì? Người ta chẳng phải đã đá mi rồi sao? Chi bằng mi nhân cơ hội này mà cố gắng học tập, thi tốt hơn cả tên kia!” Bạn xấu đôi khi cũng rất tốt với mình.

Thế nên Xán Xán biến đau thương thành sức mạnh, đem hết tình cảm vui đầu vào việc học. Không ngờ Nhan Như Ngọc lại nói đúng, kết quả thi tốt nghiệp trung học đã có, Xán Xán thi được gần sáu điểm, điểm số này trong lớp mặc dù không phải thuộc dạng cao nhất nhưng so với cái tên Khương Kiệt khốn kiếp kia vẫn cao hơn một điểm a! (AA: aiz, thiệt là thỏa mãn a ==))) Với thành tích đó, Xán Xán thấy Khương Kiệt lần này nhất định là mớ mìn rồi, khỏi phải nói, dĩ nhiên là Xán Xán ta đã bớt giận chút đỉnh!

Hôm đó, Xán Xán nghe được người ngồi cạnh Khương Kiệt nói thế này.

“Ai da, trình độ của mi mà lại thi được điểm như vậy a..”

“Fuck! Không biết tên khốn nào xì bánh xe của ta, hại ta ngày nào cũng đẩy xe đạp về nhà, lãng phí bao nhiêu là thời gian học bài!”

“Không thể nào, mi có chộc giận ai không?”

“Làm sao ta biết được? Hơn nữa hôm thi số học ta không tìm được thước đo, ta nhớ rõ ràng có mang theo, hại ta hôm đó làm sai!”

“Thật là xui xẻo a...”

Xán Xán dọn đồ trong ngăn kéo xong xuôi, nét mặt vẫn không thay đổi, cùng Nhan Như Ngọc rời khỏi lớp học cuối cấp.

“Xán Xán, mi ném gì vậy?”

“Không có gì, thước đo không dùng nữa ấy mà.” Xán Xán ngẩng đầu, cười với Nhan Như Ngọc một tiếng, “Như Ngọc! Nay Thiên tỷ tỷ mời khách, chúng ta đi ca đi” (AA: đừng chộc giận con gái a!) (TV : ta thích em XX này nha ==))

**

Thật ra thì đã nhiều năm rồi, Xán Xán cũng đã hết giận, nghe nói cái tên Khương Kiệt kia cuối cùng cũng không học lại, chỉ biết tiêu tiền, bắt đầu nhiều mối quan hệ, cuối cùng cũng vào được một trường thương mại quốc tế với số điểm ấy, dù sao bố mẹ người ta cũng có tiền mà, chẳng trách được.

Nhưng là hôm nay, nghe thấy tin Khương Kiệt muốn kết hôn , Xán Xán trong lòng vẫn là có chút tư vị không được vui cho lắm. Dù sao, mối tình đầu đối với con gái là khó quên nhất. Có một triết gia phương Tây đã nói: nam nhân là cái đỉnh, nữ nhân tấm ván gỗ, khi nhỏ đỉnh khỏi tấm ván gỗ, trên ván gỗ sẽ mãi mãi lưu lại một vết thương không cách nào xóa được.

Xán Xán tuy không phải loại sâu sắc, nhưng cũng không cách nào xem như chưa có gì xảy ra!

Trên màn hình máy tính, Nhan Như Ngọc vừa mới báo tin.

Nhan Như Ngọc: Xán Xán, mi không sao chứ? Tại sao không trả lời ta?

Xán Xán: Không có chuyện gì đâu:) Mi biết hần bao giờ kết hôn không?

Nhan Như Ngọc: Hình như là mừng bảy tháng sau, hôm nay ta nhận được thiệp mời .

Mừng bảy sao? Còn có một tuần.

Nhan Như Ngọc: Cái tên khốn này cũng ghê gớm lắm, nghe nói ngay cả bạn học cấp hai hần cũng mời, chẳng biết dùng tiền của ai, bố mẹ hần quả thực là rất đáng thương nha.

Xán Xán: ha ha.

Nhan Như Ngọc: Đúng rồi! Nói i biết, hần cũng gửi thiệp mời i đấy nhưng không liên lạc được, cho nên gửi ở chỗ ta. Mi có tham dự không?

Xán Xán không đáp.

Nhan Như Ngọc: Xem ra chúng ta không nên đi, còn muốn tặng quà, chẳng phải là lãng phí tiền sao?

Một phút đồng hồ sau.

Xán Xán: Đi! Sao lại không đi? Chúng ta đi ăn bù lại những thứ hần còn thiếu ta!

25. Chương 20

chương 11

“Xán Xán, em không khỏe chỗ nào à?” Lúc dùng cơm tối, Triệu Noãn Noãn phát hiện Xán Xán với cái dạ dày “không hề nhỏ” hôm nay chỉ ăn hơn nửa chén...toàn rau.

“Không có a.” Xán Xán lắc đầu.

“Vậy sao em lại ăn ít như vậy?”

“Dạ...” con người Xán Xán đảo mấy vòng “Em đang giảm cân.”

“Giảm cân?” Triệu Noãn Noãn nhìn cô đắm chiêu “Xán Xán, nếu như anh nhớ không lầm thì năm ngoái em cũng nói như thế? Không đúng, năm trước em cũng có nói. Hồi học đại học em cũng nói mấy lần, còn nữa...”

“Ai da! Lần này là thật!” Xán Xán có chút chột dạ.

“Lần nào em chả bảo là thật.” Triệu Noãn Noãn liếc cô một phát.

Xán Xán chỉ biết cười khan.

Nói đến chuyện giảm cân của Xán Xán, cô nàng từ nhỏ đến lớn đã tiến hành không ít lần, ai bảo cô chỉ biết tham ăn nào? Nhưng hết lần này đến lần khác, cô toàn ăn xong lại nằm, lại còn thích ngủ nướng. Nhất là sau khi tốt nghiệp đại học, không tìm được việc làm, ở nhà chỉ biết ăn với uống nên cơ thể phát tướng đến chóng mặt. Thế nên Xán Xán sợ nhất là mỗi lần gặp bạn bè hay người thân, đặc biệt là bạn học cũ, khi nhìn thấy cô họ đều thốt lên “U! Xán Xán, lại béo ra đấy à?” Xem đi, xem đi, câu này nghe một lần còn có thể chịu được chứ lần nào cũng nghe thì chịu thế nào được a?

Thế nên, mỗi lúc như vậy Xán Xán đều bắt đầu nghĩ tới việc giảm cân.

Hôn lễ của Khương Kiệt chẳng phải ngay cả bạn cấp hai hần cũng mời sao?! Hơn nữa, chuyện Khương Kiệt đá cô trước kia và cái thân hình “mượt mà” của cô kể ra cũng có chút quan hệ. Nếu lần này gặp mọi người, Khương Kiệt phát hiện cô béo ra lại chả vui vẻ chết đi được vì ngày xưa đã quyết định như thế hay sao?

Thế nên Xán Xán ta sau một hồi suy nghĩ đã quyết định sẽ giảm cân!

“Không được ăn, không được ăn, không được ăn...” Xán Xán nhìn khoai tây chiên trước mặt, không ngừng tự thôi miên mình “Ôi Xán Xán, vì giảm cân, vì mặt mũi của mi, mi chết cũng không được đụng tới khoai tây chiên. Chỉ cần chịu đựng vài hôm thì mi có thể trả thù tên đàn ông đã phụ bạc mi trước kia... Không được ăn! Tuyệt đối không được ăn!”

“Em họ đang làm gì thế?” Cao Vũ không biết từ đâu chui ra, khiến Xán Xán đang tự thôi miên mình sợ hết hồn.

“Không có gì.” Xán Xán liếc anh một cái.

“Vậy sao em cứ nhìn khoai tây chiên hoài vậy?” Không chỉ nhìn khoai tây chiên thôi đâu, hôm nay đồ ăn nào cô cũng nhìn như sói nhìn mồi, mặt mày u ám, khiến Cao Vũ vô cùng tò mò a.

“Tôi đang thử xem có thể dùng ý nghĩ để điều khiển khoai tây chiên di chuyển được hay không ” (tác giả: _-!!! Xán Xán, lần sau người tìm lý do nào hay ho chút nhé!) (AA: đúng đúng)

Cao Vũ ngẩn người “Không ngờ em họ cũng có sở thích này...”

“Nói nhảm, đây gọi là khám phá bản năng tiềm ẩn trong tâm hồn!” Xán Xán liếc anh một cái, lơ đãng nhìn vóc người của Cao Vũ, dưới chiếc áo sơ mi anh đang mặc mơ hồ có thể thấy khuôn ngực gầy gò của anh. Xán Xán nuốt nước bọt, thậm chí một tiếng, thượng đế sao lại bắt công như vậy a? Sao lại để ột người đàn ông có một thân hình hoàn hảo hơn cả con gái nữa, không phải là khi dễ người sao? Cô thực xấu hổ và giận dữ mà.

“Em họ đang thử dùng ý nghĩ để khiến anh đứng lên sao?!” Cao Vũ bỗng nói.

Xán Xán lúc này mới ý thức được vấn đề, rằng mình nhìn người ta này giờ, có chút chột dạ bèn nhìn sang chỗ khác, ấp úng “Ờ...Thử với khoai tây chiên chắc dễ hơn...”

“Anh nghĩ em họ nên thử với đồng quần áo trên giường anh thì hơn, có thể em sẽ gặp chúng bằng ý nghĩ được đấy.”

“ ... ”

Tối hôm đó, trên QQ.

Xán Xán: ta đi ngủ đây.

Nhan Như Ngọc: ! ! ! Xán Xán, mi sao vậy? ? ? Bệnh rồi à? ? ?

Xán Xán: không có a.

Nhan Như Ngọc: Còn chưa tới 10 giờ, sao mi lại bảo là buồn ngủ? Còn bảo là không bị bệnh?

Xán Xán: -_- □ □ □

Nhan Như Ngọc: Có phải mi vì chuyện tên kia kết hôn mà tâm tình không tốt không hả?

Xán Xán: Không có, ta chỉ đói bụng thôi...

Không sai, Xán Xán sở dĩ đi ngủ sớm như vậy là vì ngủ sẽ không hao tổn thể lực, cô sẽ không cảm thấy đói. Xán Xán đáng thương, giảm cân mà còn bị Triệu Noãn Noãn và Cao Vũ bức đến thương tích đầy mình a!

Mặc Nhan Như Ngọc đang đổ mồ hôi không ngừng, Xán Xán đóng máy, lên giường ngủ sớm.

Tối hôm đó, Xán Xán nằm mơ.

Cô mơ thấy trước mặt mình có rất nhiều thức ăn ngon, có vịt quay, thịt kho tàu, đùi gà siêu lớn, bánh ngọt... Hai mắt cô sáng lên, không nhận được mà nhào tới.

“Ngon quá....Thật là ngon nha...” Xán Xán kích động phát khóc.

Bỗng nhiên, một cánh tay đưa ra đoạt lấy đùi gà trong tay cô.

“Đùi gà của ta! Đùi gà của ta! Của ta...”

“Xán Xán?”

“Ô Xán Xán?”

“Em họ?”

“ ... ”

26. Chương 21

Xán Xán mở mắt, mơ mơ màng màng nhìn thấy trước mặt có hai bóng người, sau đó một giọng nói đứt quãng truyền đến tai.

“Em ấy sao thế?”

“Tôi thấy em ấy hình như đói bụng lắm rồi hay sao...”

“Đói quá cũng không cần ôm nôi cơm mà gặm như thế chứ?”

“Ngốc, em ấy bị mộng du!”

“Có cần đánh thức em ấy không?”

“Ừng, người mộng du không thể tùy tiện bị đánh thức.”

“Oh..”

Sau đó, mí mắt nặng dần, tiếng nói bên tai càng lúc càng mờ hồ....

Ngày thứ hai.

“Xán Xán, hôm nay chúng ta ra ngoài ăn đi!” Triệu Noãn Noãn ở nhà một hồi liền lúi Xán Xán đang ở trong phòng ra ngoài.

“Không...Đi...” Xán Xán lắc đầu không tí sức.

“Xán Xán ngoan, hôm nay anh dẫn em đi ăn cánh gà mà em thích nhất!”

Mắt Xán Xán sáng lên, không quá hai giây, nghĩ tới điều gì đó đầu liền cúi xuống, “Em... không đi đâu...”

Triệu Noãn Noãn hết cách, nháy mắt với Cao Vũ. Cao Vũ hiểu ý, cười với Xán Xán một cái “Em họ a!”

Chẳng hiểu sao Xán Xán bỗng thấy có một áp lực vô hình “Tôi...hôm nay tôi không còn sức để dọn dẹp phòng cho anh đâu...” Cao Vũ chao đảo.

“Em họ nói đùa hoài, hôm nay không cần dọn dẹp phòng giúp anh.”

“Thật hả?” Xán Xán dùng chút sức lực còn sót lại ngẩng đầu hỏi.

Cao Vũ gật đầu “Nhưng em phải đi ăn cơm đã.”

Ánh mắt Xán Xán ảm đạm, ủ rũ cúi đầu, bộ dạng nửa sống nửa chết.

“Em họ, anh biết gần đây em đang giảm cân, nhưng em nghĩ em...ăn không no thì làm gì có sức mà giảm cân đây? Đúng không nào?” Cao Vũ dẫn dắt từng bước.

Xán Xán mơ hồ, những lời này nghe như đang trách ấy! Nhưng...hình như rất có lý a...!

Nhân lúc Xán Xán đang bần thần, Cao Vũ nháy mắt với Triệu Noãn Noãn, hai người một trái một phải lôi Xán Xán ra khỏi nhà như đang xách một con gà. (AA: ơ, em cũng muốn được 2 anh xách... xách em đi *giây*)

Hôm nay, Xán Xán rốt cục cũng được ăn no!

Cơm nước no nê, Xán Xán bắt đầu hồi hận, “Cũng tại hai người! Cố gắng ba ngày qua của tôi đổ sông đổ bể hết rồi...Ồ ô ô...” Triệu Noãn Noãn và Cao Vũ bắt đầu liếc mắt nhìn nhau.

“Xán Xán, hết cách rồi, nôi của nhà chúng ta đêm qua đã bị gặm a!”

“Hả? Nôi gì?” Xán Xán đã quên sạch chuyện tối qua.

“Không có gì.” Triệu Noãn Noãn cố nhịn cười, lắc đầu “Ăn cánh gà đi.”

Xán Xán nghi ngờ nhìn hai người đang cười trộm “Thật không có gạt em gì chứ?”

“Không có! Không có gì thật mà! Mau ăn đi, không thì cánh gà sẽ nguội đó..”

Xán Xán liếc nhìn cánh gà vàng óng, nuốt nước bọt, suy nghĩ! Dù sao ăn cũng đã ăn rồi, ăn thêm chút nữa cũng chả sao! Chẳng phải ăn no mới có sức để giảm cân hay sao?

Thế là, kế hoạch giảm cân của Xán Xán lại một lần nữa tuyên bố phá sản!!!!

27. Chương 22

Kế hoạch giảm cân thì bị phá sản, hôn lễ của Khương Kiệt cuối cùng cũng đến.

“Xán Xán, chúng ta đi thật à?” Nhan Như Ngọc tâm tình lúc nào cũng vui vẻ như gặp kho báu, bây giờ ở đầu dãy bên kia lại rụt rè hỏi.

“Đi! Sao lại không đi?” Xán Xán ngấm ngấm bộ dạng bản thân lần nữa, vì chuyện này mà cô thiếu chút nữa đã chết đói, không đi thì không phải Tô Xán Xán a!

chương 12

“Nhưng mà...” Nhan Như Ngọc do dự.

“Có gì khó khăn đâu! Thiệp là hấn gửi cho chúng ta, chúng ta phải đi chứ!”

“Nhưng đi uống rượu mừng, không phải sẽ đưa bao lì xì sao?”

“Bao lì xì cái gì? Trên thiệp mời có quy định khi dự tiệc nhất định phải đưa bao lì xì sao? Không có quy định thì mang làm gì, có câu ‘tiền bạc làm tổn thương tình cảm’ đó biết chưa?”

Nhan Như Ngọc ở đầu dãy bên kia hết hồn. ()

“Xán Xán, ta thấy, người quen ai cũng kết hôn cả rồi, chỉ có hai chúng ta là chưa đến đâu, có bị chế giễu không đây?”

“Ai dám cười chúng ta?” Xán Xán quát to một tiếng, không phải là đã có giấy hôn thú rồi sao? Có gì ghê gớm chứ? Cô lấy trong ngăn kéo ra một tờ giấy!

“Ta không phải có ý này! Ý của ta là...” Nhan Như Ngọc có chút ấp úng.

Xán Xán nóng nảy “Mi muốn nói gì thì nói đi! Lẽ mà mãi thế, không lẽ mi muốn rút lui?”

“Không, không, không phải thế! Ý của ta là nói sao mi không tìm bạn trai đi cùng? Tất nhiên không phải bạn trai thật! Chỉ cần là tên con trai tốt, đến đó cho tên khốn kia biết rằng ngoài hắn ra, cũng có người thích người a...”

Lời này không phải nói rõ ràng cô hiện giờ không có bạn trai, không ai thích cô hay sao? Xán Xán nổi giận “Nhan Như Ngọc! Hai ta làm bạn nhiều năm như vậy, ta là loại người dối trá này sao? Có thì nói có, không thì nói không, làm quái gì phải giả vờ như thế? Người thực không ra làm sao cả!”

“Xán Xán!” Nhan Như Ngọc kích động “Chúng ta biết nhau lâu như vậy, ta còn không biết cách làm của mi hay sao, quang minh lỗi lạc, đối xử rất tốt với người khác! Mi rất có khí chất a!!!”

Xán Xán được Nhan Như Ngọc khen có chút chột dạ, nói trắng ra là, thật ra cô không có bạn trai nên mới kiếm cớ, chứ nếu như có bạn trai, cô đã sớm mang ra giới thiệu rồi, còn chờ ai nhắc kia chứ?

“Được rồi, không nói nữa, thời gian không còn nhiều, ta chờ mi ở cửa khách sạn.” Vội vã tắt điện thoại, Xán Xán bắt đầu thay bộ lễ phục.

“Làm sao mặc vào đây? Hời mới tốt nghiệp vẫn mặc được cơ mà...” Về mặt Xán Xán vô cùng bối rối, chút nữa thôi, còn chút xíu nữa thôi....

Không được! Bộ lễ phục này không mặc được rồi, cô thực sự không còn trang phục nào để mặc cả! Cấn rằng một cái, hít sâu một hơi, Xán Xán cuối cùng đành kéo cái khóa kia.

Hơi căng thẳng một chút, nhìn mình trong gương, Xán Xán bỗng hối hận, tại sao mình lại ăn nhiều cánh gà như thế?! Triệu Noãn Noãn ác độc, Cao Vũ ác độc, rốt cuộc ai bảo ăn no mới có sức mà giảm cân chứ hả? Cô bây giờ có sức thì cũng chỉ để kéo cái khóa váy thôi.

“Ể...Nếu có bạn trai tốt...thì mặc xấu một chút cũng đâu có sao...” Xán Xán, đây là kiểu lý luận gì thế ?

Nhưng mà chuyện đã đến nước này, suy nghĩ nhiều cũng chả làm được gì, Xán Xán ưỡn ngực, trong nháy mắt đã lấy lại dũng khí “Ô Xán Xán! Nhiệm vụ của mi hôm nay chính là bắt tên khốn kia trả lại những gì hắn nợ mi, không được suy nghĩ nhiều!” Cô nhìn chính mình trong gương mà nói, sau đó cầm túi ra khỏi phòng.

“Em họ, em đi biểu diễn à?” Cao Vũ không nể tình mà trêu ghẹo.

Phi! Xán Xán khinh bỉ nhìn anh một phát, quả là hạng người tưởng tượng phong phú, thật xấu xa “Bổn cô nương hôm nay có việc, không cùng tên lười biếng như anh so đo!”

“Em muốn ra ngoài hả?”

“Vớ vẩn, anh có thấy ai ở nhà mà ăn mặc như vậy không?” Xán Xán liếc anh một cái.

“Thế bao giờ em về?”

“Sặc, gì cơ?” Xán Xán nghi ngờ nhìn Cao Vũ, người này hôm nay có gì đó là lạ nha.

“Em không về thì ai nấu cơm cho anh a?” Cao Vũ vác nguyên bộ mặt oán trách.

Xán Xán thiếu chút nữa cười phá lên “Nấu cơm? Anh nghĩ tôi biết làm sao?” Hôm nay là ngày gì thế? Sao Chối đụng Trái Đất à?

“Em là con gái mà!”

28. Chương 23

Xán Xán nổi điên “Ai quy định con gái thì nhất định phải biết nấu cơm? Anh ở đây lâu như vậy có thấy tôi nấu cơm bao giờ chưa?” Cô chẳng qua chỉ là bất đắc dĩ phải nói thế a, tên này mù rồi sao? “Hơn nữa, anh muốn ăn cơm thì chờ Noãn Noãn ca về chẳng phải là được rồi sao?”

“Nhưng hôm nay cậu ta tặng ca a.”

“Tặng ca?” Không tin được, Triệu Noãn Noãn mà cũng tặng ca ư? “Vậy anh chịu khó ăn mì tôm nha, phòng tôi hình như còn một thùng, anh cứ tự nhiên.”

Giờ thì đến phiên Cao Vũ khinh thường “Anh không ăn mấy cái đồ bỏ đi đó đâu.”

Xán Xán lại nổi điên “Đại thiếu gia, chẳng lẽ ngài muốn nô tỳ mua cơm tối cho ngài sao?”

Cao Vũ búng tay một phát “Đề nghị này không tệ!”

-- □ □

“Thật xin lỗi, nô tỳ tối nay không làm việc, ngài tự giải quyết đi, xin lỗi vì làm ngài thất vọng!” Xán Xán xoay người, quay đầu bước đi, mới đi được vài bước cô bỗng nhiên đứng lại, chậm rãi quay đầu lại, híp mắt đánh giá Cao Vũ.

Gì đây?

Trai đó! (AA: sai, ½ thôi...haha)

Đẹp trai không?

Siêu đẹp trai a! (AA: *gào* quá đẹp đi chứ)

Để anh ta ở nhà một mình có phải là quá lãng phí hay không? (AA: chời ạ...quá phí quá phí)

Lãng phí! Rất lãng phí! Vô cùng lãng phí! Khá là lãng phí nha!

Chủ tịch Mao có nói “Lãng phí là việc làm đáng xấu hổ!”

“Em cười gì thế?” Xao Vũ cảnh giác nhìn Xán Xán.

“Anh không có cơm ăn đúng không?”

Sặc.. “Sao thế?” Sao tự nhiên có lương tâm thế?

“Chi bằng...Anh cùng tôi đi uống rượu mừng ha!” Xán Xán cười nham hiểm.

Cao Vũ nghiêng đầu “Anh không đi!”

“Tại sao chứ?” Xán Xán nghĩ không thông “Đi ăn uống chùa mà, sao lại không đi?”

“Em nghĩ anh giống em chắc?”

“Anh...” Xán Xán giận đến nghiêng răng nghiêng lợi, nhưng không phải đang nhờ cậy người ta sao? Cô hạ thấp phong thái “Cao đại ca, đi đi mà! Anh nhìn xem, tôi quét dọn phòng anh lâu như vậy, giặt nhiều đồ như vậy, anh đi đi mà!”

“Em có âm mưu!” Cao Vũ nói dứt khoát.

“Hắc hắc...” Xán Xán chột dạ cười.

“Nói đi, là bạn trai cũ kết hôn đúng không? Muốn anh làm bạn trai giả à?” Một phát trúng tim đen a!

“Sao anh biết?”

“Em cho rằng ai cũng giống như em, đều không có não chắc?”

Xán Xán xấu hổ lẫn giận dữ, khề cần rằng “Nếu anh biết thì cũng nên giúp em một chút đi chứ! Chỉ ít em cũng đã giặt hộ anh nhiều đồ thể còn gì...”

“Đó là do em thua anh nên phải làm thôi”

“Anh... Cao Vũ! Anh thấy chết mà không cứu! Tôi ghét anh!” Xán Xán dậm chân “Anh không giúp thì thôi, tôi đi!” Vừa nói vừa đi ra cửa.

“Chờ một chút!”

“Làm gì?” Xán Xán tức giận quay đầu lại.

“Giúp em thì cũng được, nhưng có điều kiện nha.” Xem đi, đúng là đồ tư bản mà!!!!

“Điều kiện gì?”

“Chưa nghĩ ra.”

Xán Xán chấp nhận bằng mọi giá “Đồng ý!”

Cao Vũ khề mỉm cười, đứng lên, sửa sang lại áo sơ mi, cầm áo khoác “Đi thôi!”

Xán Xán nghi hoặc nhìn “Đi bây giờ sao?”

“Vớ vẩn.” Cao Vũ tiếp tục đi, không quên để lại một câu “Nhớ đấy, em nợ anh.”

Xán Xán sửng sốt một hồi lâu mới lấy lại tinh thần, vội vàng đi theo.

Xem ra có trò hay để xem rồi đây!

29. Chương 24

chương 13

Xán Xán theo Cao Vũ xuống lầu “Anh đi chậm thôi...” Người ta vóc dáng cao ráo, chân lại dài, Xán Xán nhỏ bé chân thì ngắn, cầm đầu hồng học đuổi theo.

Cao Vũ đi tới con đường bên cạnh, dừng lại vẫy taxi “Nhanh lên đi! Chậm chết đi được.” Thái độ ác liệt vô cùng.

Xán Xán điên a, cô cũng đã đồng ý điều kiện “mua bán” của anh ta, tính ra chỉ ít cô cũng là khách hàng mà?! Sao ngay cả một chút cảm giác được làm thượng đế cũng không có?

Bỉu môi, lật đặt chui vô xe “Khách sạn XX”

Xe lăn bánh, thẳng đến hôn lễ của Khương Kiệt, trong lòng Xán Xán bắt đầu dấy lên một nỗi bất an.

“Này...Tí nữa anh đừng nói gì cả, chỉ cần gặt đầu là được rồi..”

Cao Vũ liếc cô “Nhỡ đầu lát nữa ngược lại thì sao?” [1]

“Sao có thể chứ?” Xán Xán không phục.

Cao Vũ nhún nhún vai “Được rồi, dù sao tôi chỉ tham gia cho náo nhiệt thôi, tùy cô vậy”

Xán Xán hài lòng gặt đầu, rốt cục có chút cảm giác được làm thượng đế rồi.

Một lát sau, xe ngừng lại.

Tài xế xoay đầu lại nói với Cao Vũ “Đến rồi, mười hai đồng.”

Cao Vũ không nói gì, nhìn Xán Xán một cái. Xán Xán hiểu ý liền vội mở túi lấy tiền, kín đáo đưa cho tài xế, bác tài xế kinh ngạc trở mắt giống như muốn bay khỏi xe.

Xong rồi, ánh mắt bác tài xế cho thấy bác nhất định cho là cô đang bao nuôi tên này. Nhưng nghĩ lại, cô để Cao Vũ giả làm bạn trai, so với bao nuôi cũng có kém là bao, hơn nữa không phải anh ta không giúp đỡ, nghĩ thế lại thấy lòng thanh thản hơn.

“Đi thôi!” Cô giục Cao Vũ.

Đi vài bước, cảm giác phía sau hình như không có người đi theo, quay đầu mới phát hiện Cao Vũ còn ngồi nguyên chỗ cũ “Sao anh không đi?” Xán Xán nghi ngờ nhìn anh, tâm trạng vô cùng khẩn trương “Đừng nói anh hối hận rồi nha! Nam tử hán đại trượng phu, không thể chưa lâm trận đã bỏ chạy a!”

Cao Vũ khinh bỉ liếc Xán Xán “Em nghĩ tôi là em sao?” Vừa nói liền tiến lên mấy bước, túm lấy vai Xán Xán.

Xán Xán cả kinh, đến đầu lưỡi cũng cứng lại, “Anh, anh, anh làm gì thế?”

Cao Vũ giọng vẫn bình thường “Tiểu thư, tại sao em muốn anh đi cùng?”

“Sặc, gì cơ, tại sao a...” Xán Xán đầu óc thoáng chậm chạp, hồi lâu mới phản ứng, “Hình như là để...giả làm bạn...bạn trai...”

“Thế thì không được rồi! Em xem làm gì có đôi tình nhân nào đi trên đường mà cách xa nhau vậy không?” Nói xong không quên bồi thêm một câu “ Dù sao anh cũng là người chịu lỗ đúng không nào? Em gấp gáp cái gì?”

Xán Xán điên.

Hai người đang lo cái vấn đề ai chịu lỗ, Nhan Như Ngọc thì đứng chờ ở cửa khách sạn, dài cổ nhìn ngó xung quanh. Xong rồi, xong rồi! Không phải Xán Xán rút lui rồi đó chứ? Tình hình này, mình cô chống đỡ e là không xong, chi bằng cũng lên về....

Đang tập trung suy nghĩ, bỗng hai mắt sáng bừng, nước nước bọt đánh ực.

Soái ca a!!! (AA: á á á á....anh đẹp chai...)

Bạn trẻ Nhan Như Ngọc là người vô cùng mê trai đẹp, lại có nội công thâm hậu, trời sinh bản tính dễ dàng phát hiện ra những anh trai đẹp mã. Nhìn xem! Anh chàng đang đi tới thân người cao ráo lại trắng nõn, mặt mày vui vẻ, môi mỏng ẩn chứa một nụ cười, quả thực chính là cực phẩm nhân gian a! Nhưng đáng tiếc...Bên cạnh anh đẹp trai lại là một cô nàng không có tí đáng vẻ của con gái. Nhưng cô nàng này trông rất giống Xán Xán a....

Chờ một chút!

Đó không phải là Xán Xán sao?

Hàm của Nhan Như Ngọc mém tí rớt xuống đất.

Lúc Xán Xán và Cao Vũ đi tới trước mặt cô, ánh mắt Nhan Như Ngọc đã đại ra, không còn động đậy “Xin ...xin hỏi...cô là Tô Xán Xán sao?”

“Nhan Như Ngọc! Mi bị mớ à?!” Xán Xán hung hăng gõ đầu cô “Chúng ta biết nhau đã mười năm, không phải là mười ngày!”

“Ui da!” Nhan Như Ngọc đau đớn ôm đầu “Tô Xán Xán, mi ăn ít lại giùm đi nhá, đánh người kiểu gì mà đau thế này?” Bị đánh vào đầu, cô nàng rốt cục cũng thanh tỉnh đầu óc mà xác định được cô gái trước mặt chính là Tô Xán Xán.

30. Chương 25

Cao Vũ này giờ vẫn trầm mặc rồi cực không nhin được mà cười ra tiếng.

“Anh cười cái gì mà cười?” Xán Xán tức giận nhìn Cao Vũ, trời sinh cô đã mạnh khỏe như vậy, có liên quan gì tới việc ăn uống kia chứ? Được rồi, dù có thì cũng chỉ một chút thôi.

Cao Vũ lên tiếng, Nhan Như Ngọc ý thức được hình tượng thực nữ của mình đã bị phá hỏng, lập tức đứng thẳng lên, hạ thấp giọng “Xán Xán, người này là?”

“Đây là...”

“Anh là bạn trai của Xán Xán.” Cao Vũ nói hộ cô

“Bạn bạn bạn...bạn trai????” Nhan Như Ngọc kinh hãi, đây là tình huống gì đây a? Xán Xán từ lúc nào mà có bạn trai đẹp trai siêu cấp vậy a? Tại sao bạn thân như cô lại không biết?

“Không tin em hỏi Xán Xán đi?!”

Nhan Như Ngọc vội vàng chuyển ánh mắt sang Xán Xán, “Xán Xán, có thật không? Hai người biết nhau thế nào? Quen nhau lâu chưa? Sao lại yêu nhau vậy? Mau! Khai thật mau!”

“Chuyện này...” Xán Xán định nói với Nhan Như Ngọc tên bạn trai này là cô nhờ cậy anh tới, nhưng nghĩ lại lúc nãy nói điện thoại còn tỏ vẻ có đạo đức lắm cơ, bảo rằng không có thì nói không có, quyết không làm chuyện dối trá. Bây giờ thì tốt rồi, tự mình cắn ngược lại mình. Xán Xán cười khổ “Là thật...thời gian không còn nhiều nữa, lúc về ta sẽ từ từ giải thích i.”

May mắn thay Nhan Như Ngọc dù gấp gáp nhưng cũng không đánh mất lí trí “Được, hôm nay ta tha mi một mạng!”

Xán Xán lúc này mới âm thầm thở phào nhẹ nhõm, quay đầu nhìn Cao Vũ đang tỏ vẻ như chuyện không liên quan tới mình, cô bỗng nhiên thấy có chút hối hận, sao lại để bị ma quỷ ám ảnh, yêu tinh hại người chứ? (TV : em XX ví anh CV là ma quỷ yêu tinh ấy mà =]]) Không biết lát nữa có quay đầu được không đây?

Đang suy nghĩ, bỗng liếc thấy một thân ảnh quen thuộc, Xán Xán nhất thời khản trương.

Không sai, máu chốt của sự việc đã tới, chú rể cùng cô dâu đang ra sảnh ngoài để đón khách, hình ảnh này lại khiến cô lại càng muốn chiến đấu một trận với tên khốn kia.

“Ô Xán Xán! Cố gắng lên!” Tự đáy lòng đang yên lặng quát lên mọng tiếng, hít sâu một hơi, bước một bước dài về phía trước.

“U! Đây chẳng phải là Xán Xán sao?” Một giọng nữ nũng nịu vang lên, nghe có phần quen tai.

Xán Xán vừa nhìn, sửng sốt.

Đây không phải là người mà năm đó Khương Kiệt đã đá cô rồi điên cuồng theo đuổi – Vương hoa khôi ban văn sao? Sao không nói cho cô biết cô dâu hôm nay chính là ả? Tại sao đôi cẩu nam nữ này lại có thể đắc đạo mà tu thành chánh quả? Thiên lý ở đâu a! Càng nghĩ càng giận, cô nhử mắt, vờ vui mừng kêu lên: “A! Cô là “cái rắm muối”[2] đúng không? Cái rắm muối a! Cô càng ngày càng đẹp ra nha! Tôi nhìn không ra rồi đây này!”

Vừa nghe những lời này, mặt Giang Nhược Văn đen lại. Thì ra là Giang Nhược Văn năm đó mặc dù nổi danh là hoa khôi của trường, thành tích tốt, có năng lực, lại còn xinh đẹp nữa chứ, thế nên có nhiều người hâm mộ lắm. Nhưng cô ta có một thói xấu chính là mở miệng ra là nói hai chữ “cái rắm”. Dần dà, trong lớp có người hiểu chuyện ở sau lưng lên gọi cô ta là “cái rắm muối”, vì cái tên này mà Giang Nhược Văn đã nhiều lần bị bọn họ qua mặt, nghĩ mà xem, mỹ nữ kia rốt cuộc cùng “cái rắm” có quan hệ gì đây?

Thế nên, việc Xán Xán vờ như không có việc gì mà kêu lên mấy từ “cái rắm muối” khiến Giang Nhược Văn quả thực lúng túng vô cùng, mà hôm nay là ngày lành nên cô ả không dám “bùng nổ”, chỉ biết nghẹn, gương mặt méo mó miễn bàn. Thấy vậy Tô Xán Xán vô cùng thoải mái trong lòng a!

“Xán Xán.” Một giọng nói cắt phụn tinh thần đặc ý của Xán Xán.

Khương Kiệt!

Xán Xán không khỏi hoảng hốt, vừa rồi đặc ý sớm không để ý, cô chậm rãi chuyển ánh mắt sang chú rể, tên kia mặc lễ phục màu trắng, vẫn mang cái kính cận gọng đen, gật đầu với cô. Không biết tại sao Xán Xán

bỗng nhiên nghĩ tới danh từ – MẶT NGƯỜI DẠ THÚ (AA: woah....danh từ này hơi “mĩ miều” nha...rất hợp với dáng anh =)))

“Anh còn tưởng em sẽ không tới!” Khương Kiệt mỉm cười.

Xán Xán bỗng im lặng.

“Xem ra em sống vẫn tốt nhỉ?!”

Ngụ ý chả phải là sống tốt nên mới béo ra sao? Xán Xán ngượng đến mức muốn tìm cái lỗ mà chui xuống.

Vai bỗng đau, Cao Vũ cất tiếng “Dĩ nhiên a, có tôi ở đây, sẽ không để Xán Xán chịu khổ.”

“Xin hỏi người này là?” Khương Kiệt nhìn về phía Cao Vũ.

Cao Vũ bình thản “ Tôi là bạn trai của Xán Xán.”

“Oh?” Khương Kiệt hí hí mắt “Xán Xán không tệ a! Mang cả bạn trai đến cơ đấy! Xem ra không lâu sau sẽ được uống rượu mừng của hai người rồi”

“Tôi cũng có ý định này, nhưng còn phải xem quyết định của Xán Xán đã” Cao Vũ nói xong liền nhìn Xán Xán một cách ôn nhu.

Nhìn cảnh này, em nào mà không đổ kị? Con người của Nhan Như Ngọc mém rút ra ngoài.

Mặt Khương Kiệt thoáng có nét không vui, nhưng lại nhanh chóng khôi phục nụ cười nho nhã lễ độ “Nói chuyện sau nhé, sao còn đứng đây, mau vào ngồi đi.” Mãi nói chuyện nên không dò xét Xán Xán nữa.

Chỉ có vài phút đối thoại ngắn ngủi mà lòng Xán Xán đã không còn cảm giác.

Đây là thứ cảm giác gì thế này? Có chút sấp sấp [3], như bị bóp nghẹt, dường như cos thứ gì đó trong tim. Loại cảm giác kỳ quái này khiến Xán Xán mất đi hứng thú với thức ăn ngon. Thế nên dù tiệc cưới bắt đầu đã lâu, Xán Xán vẫn chưa có ý đụng đũa.

Nhưng Xán Xán buồn bực còn Cao Vũ thì hăng hái vô cùng tận.

“Xán Xán, ăn cánh gà đi.”

“Xán Xán, ăn tôm.”

“Xán Xán, anh gấp cá cho em nha?”

“Xán Xán...”

Trong mắt các cô gái kia, Xán Xán có bạn trai nên chẳng trách được sao lại béo đến thế, ra là được cưng quá nên thành ra như vậy! Có một anh đẹp trai chịu gấp thức ăn cho thực là tốt làm sao! Cho dù là béo chết cũng cam tâm tình nguyện a!

Thế nên Cao Vũ nhất thời trở thành mục tiêu của mấy cô mê trai.

Cô A giả vờ đứng đắn: “Chào anh, xin hỏi anh họ gì a?”

“Tôi họ Cao.” Ánh mắt mê hoặc lòng người.

Cô A thất bại.

Cô B uyển chuyển hơn chút “Cao tiên sinh, Xán Xán...”

“Tôi là bạn trai của Xán Xán.” (AA: em iu anh cưng ơ =)))

Cô B bị tổn thương âm thầm đi chỗ khác.

Cô B có tinh thần tìm tòi nghiên cứu “Cao tiên sinh hiện làm (nghề) gì a?”

Cao Vũ khẽ mỉm cười “Coi như là doanh nhân đi.” Xán Xán đồng ý với điều kiện của anh, chẳng phải coi như là có giao dịch hay sao?

Là ông chủ a! Cô C nhất thời “đánh mất hình tượng” mà hỏi “Có thể mạo muội hỏi chút được không, Cao tiên sinh kinh doanh gì vậy?”

Cao Vũ suy nghĩ một chút “Trước mắt trên thị trường không có định nghĩa chính xác cho nghề này nên tôi không nói được.”

Ra là ông chủ của loại hình kinh doanh mới! Cô C phát cuồng.

Cô D tương đối can đảm “Cao tiên sinh trông rất giống đại minh tinh XXX a! Tôi thích anh ấy nhất!” (AA: cái gì mà “đại minh tinh XXX” chứ, làm ta suy nghĩ đen tối ==)

Cao Vũ chau mày “Là sao? Đúng là có người nói tên đó giống tôi, nhưng tôi có thích tên đó đâu.”

Cô D vừa ngượng vừa giận.

31. Chương 26

Bên này Cao Vũ bị một đám những cô mê trai vây lấy, bên kia nữ chính được hâm mộ không biết mình hạnh phúc nhường nào, “Tôi đi rửa tay.” Vừa nói liền bỏ mặt anh đẹp trai của chúng ta mà rời đi.

“Anh đi với em!” Cao Vũ buông bát đĩa, đứng lên.

Xán Xán có chút lúng túng, hạ thấp giọng. “Anh đi làm gì?”

“Anh sợ em lạc đường.” Thực ra anh ta vì bị các nàng xung quang làm cho phát sợ.

Xán Xán khó chịu “Cao Vũ, anh đừng có mà xem thường tôi!”

Không ngờ Cao Vũ bỗng đưa tay thân mật sờ tóc cô “Cưng ơi, anh chỉ đùa thôi mà...” Khóe miệng vô thức ngoắc ngoắc.

Xán Xán bỗng thấy lạnh gáy, đồng thời nhận thấy những ánh mắt đổ kỵ sắc bén như lưỡi dao của các nàng kia – nhận ra rằng : đấu với trời, đấu với đất nhưng không thể đấu với vô lại.

“Tùy anh.” Thấp giọng nện ra mấy chữ, cô bước nhanh ra khỏi đại sảnh.

“Uy! Không lẽ anh muốn theo tôi vào nhà vệ sinh nữ đấy chứ?” Xán Xán cực kỳ bất mãn với Cao Vũ đang đi theo phía sau.

Cao Vũ liếc cô một phát “Yên tâm, mắt của anh không có kém thế đâu.”

Xán Xán hận đến cắn chặt răng.

“Anh sẽ ở trong hành lang hóng mát một chút, em cứ từ từ mà đến, tốt nhất chờ đến khi tiệc cưới kết thúc hãy ra.”

Tên này đang nói tiếng người ư?

Xán Xán trừng mắt liếc anh “Biết rồi.” Tự gây nghiệt không thể sống thì ra là như vậy, Tô Xán Xán hôm nay rốt cuộc đã hiểu.

Mặc dù nói để Xán Xán từ từ thông thả, nhưng cô nàng cũng không cần phải chậm chạp như vậy chứ? Cao Vũ đứng trong hành lang đã mười mấy phút mà Xán Xán vẫn chưa ra, chuyện này Cao Vũ cũng thấy có chút kì quái.

Không phải là giận dữ rồi chứ? Cao Vũ nhú mày, điểm này của con gái quả thực không tốt, bụng dạ hẹp hòi.

Đang sắp không chờ được nữa thì bên trong đi ra hai người, một người là cô dâu Giang Nhược Văn. Hai người dĩ nhiên không phát hiện ra Cao Vũ, nên nói chuyện rất thoải mái.

“Văn Văn, theo như mi nói thì cô ta là bạn gái trước của Khương Kiệt à?”

“Đúng.”

“Mi thật rộng lượng nha! Để cho ông xã mời bạn gái cũ đến uống rượu mừng! Nhưng lỡ như bọn họ nổi lại tình xưa thì làm sao đây?”

Giang Nhược Văn hừ lạnh một tiếng “Là ta bảo anh ấy phát thiệp mời, sợ cái gì? Cái loại háo sắc này có tài cái gì mà đòi cướp chồng ta?”

“Thật là, ta thấy cô ta đâu tốt lành gì! Mất Khương Kiệt lúc trước sao thế nhỉ?”

Hai người vừa nói vừa cười.

Ra là vậy, Cao Vũ đã hiểu, thì ra Tô Xán Xán bị hai con yêu tinh này khiến cho không dám ra.

“Xin hỏi...” Anh bỗng nhiên đi tới trước.

Hai người đang cười, nghe được tiếng vang, rồi rít quay đầu lại, vừa nhìn thấy anh Giang Nhược Văn tròn tròn mắt. Đây không phải là người vừa rồi đứng bên cạnh Tô Xán Xán, tự xưng là bạn trai cô ta sao? Nhưng lời họ vừa nói, anh ta đã nghe hết rồi sao? Nhưng mà cô cũng không có chỉ mặt gọi tên, dù cho Cao Vũ có nghe được cũng đâu biết họ nói ai. Nghĩ thế, Giang Nhược Văn ưu nhả cười ngọt ngào với Cao Vũ “Chào anh.”

Cao Vũ bình thản “Vừa nãy bên trong vẫn chưa cùng nói chuyện được, Giang tiểu thư thật sự rất đẹp.”

Được anh đẹp trai này khen, Giang Nhược Văn cảm giác như được tăng bốc, nhin không được bật cười “Ha ha, anh quá khen rồi. Không biết nên xưng hô với anh thế nào?”

“Tôi họ Cao.” Vừa nói, ánh mắt không e dè nhìn thẳng Giang Nhược Văn.

Bị nhìn như thế, Giang Nhược Văn cũng đỏ mặt chút chút, vội vã mở lời “Cao tiên sinh sao không vào đi?”

“Bên trong bức bối quá, tôi ra đây hóng mát một chút, không ngờ lại có thể ngắm cảnh đẹp thế này.”

Ý không phải là nói mình xinh đẹp sao? Giang Nhược Văn cười tươi hơn, xem ra sức hút của mình là vô hạn, cái cô Tô Xán Xán kia sao có thể sánh với cô chứ? “Cao tiên sinh thật biết nói đùa, Cao tiên sinh thật là khách khí a.”

“Đúng a! Cao tiên sinh cũng đẹp trai lắm a! Mới vừa rồi chúng tôi thấy ở bàn kia có nhiều cô lén nhìn anh lắm.” Người phụ nữ bên cạnh Giang Nhược Văn cũng bắt đầu nói.

Ba người vừa nói vừa cười, Giang Nhược Văn được Cao Vũ khen lên tận trời, không nhớ hôm nay bản thân là cô dâu, chú rể vẫn còn chờ ở trong.

Quả nhiên, không lâu sau, Khương Kiệt hình như không đợi được nữa bèn ra ngoài tìm người.

“Văn Văn!” Giọng nói có chút không vui “Sao em còn ở đây? Mọi người đang ở trong chờ em đi mời rượu kia kia!”

“Biết rồi, em đang nói chuyện với anh Cao!” Giang Nhược Văn liếc Khương Kiệt một phát.

Khương Kiệt vốn có chút tức giận, vừa nhìn thấy vợ mình trò chuyện vui vẻ cùng tên đàn ông khác sắc mặt lập tức thay đổi “Em làm gì thế? Em là cô dâu sao có thể quên vai trò của mình mà ra đây?”

“Anh đang nói gì vậy a? Em là cô dâu thì phải ở bên trong tươi cười à? Chuyện mời rượu, sao anh không đi mà mời?” Giang Nhược Văn khinh thường liếc hắn.

Khương Kiệt vừa bị chuốc vài chén, huyết khí sôi lên, hắn nhin không được mà quát, “Giang Nhược Văn! Em điên à? Hôm nay là chúng ta kết hôn, không phải mình anh kết hôn!”

Bị quát như thế, Giang Nhược Văn ngơ ngẩn cả người, không lâu sau đó nước mắt đã chực trào ra “Khương Kiệt, anh giỏi lắm! Dám quát tôi! Thế này là thế nào? Anh còn dám quát cả tôi! Anh nói ai điên? Anh, anh anh...Anh mới bị điên ấy!”

Khương Kiệt hoàn toàn bộc phát “Giang Nhược Văn tôi cho cô biết! Tôi nhin cô lâu rồi, cô cho rằng gia đình có tiền là hay lắm à? Cô cho rằng cô xinh đẹp thì có thể ăn no được à? Tôi bị điên? Tôi đúng là bị điên mới coi trọng cái loại người giống Dạ Xoa như cô! Tôi đúng là bị điên mới bằng lòng cưới loại người luôn tự ỉnh là con gái chân chính như cô!”

“Anh...” Giang Nhược Văn chỉ vào Khương Kiệt, nói cũng không nói được.

“Tôi thì làm sao? Cô nói đi!”

“Đồ chết tiệt!” [4]Giang Nhược Văn nói xong thì òa khóc.

Cao Vũ đứng bên cạnh lạnh lùng nhìn, bỗng nhiên liếc thấy trong phòng vệ sinh bên cạnh lộ ra nửa cái đầu, anh ngoắt ngoắt tay gọi cô, hết lần này tới lần khác, nha đầu Xán Xán này bình thường da mặt siêu dày, ấy vậy mà những lúc thế này lại không dám lộ dạng.

“Đi thôi!” Cao Vũ tiến lên mấy bước, ôm cô đi ra.

“Anh làm gì vậy? Buông ra đi!”

“Em có đi hay không?? Em không đi thì anh đi một mình nha?”

Xán Xán liếc thấy Giang Nhược Văn đang khóc, lại liếc thấy mặt Khương Kiệt đang đỏ lên, bỗng nhiên cảm thấy lạnh sống lưng, “Tôi đi, tôi đi...” Sau đó đi như ăn trộm theo sau Cao Vũ ra khỏi khách sạn.

Đi một hồi Xán Xán rút cuộc nhìn không được mà mở miệng, “Này...Cảm ơn anh nha...” Lúc này trong phòng vệ sinh cô nghe được giọng của Giang Nhược Văn nên mới không dám ra. Không ngờ lại nghe được Giang Nhược Văn nói xấu sau lưng cô, thì ra nằm đó trước khi Khương Kiệt đá cô thì đã cùng Giang Nhược Văn có chuyện mập mờ, cô bị lừa dối, bị quay như chong chóng mà không hay không biết.

32. Chương 27

Tình yêu đầu tiên của cô lại gặp phải loại đàn ông như vậy, lòng cô không còn cảm giác nữa.

Cao Vũ dừng bước “Thật ra thì anh cũng có làm gì đâu, chẳng qua bản thân họ có vấn đề.”

Xán Xán cúi đầu, trầm mặc không nói, bỗng sống mũi cay xè, thế là khóc.

Nghe tiếng khóc, Cao Vũ có chút kinh ngạc “Em, em khóc hả?” Thì ra Tô Xán Xán sắt đá vậy mà cũng mềm yếu vô cùng, anh cuối cùng cũng biết được chuyện này “Uy, em đừng khóc mà, không người khác lại cho là anh bắt nạt em...”

Xán Xán lau nước mắt, ngẩng đầu nhìn Cao Vũ gào “Tôi có khóc đâu? Là tôi vui quá thôi! May mà năm đó không yêu đương gì với hần, đây là chuyện đáng mừng hiểu chưa?”

“Hiểu rồi, hiểu rồi.” Cao Vũ lúc này không vạch trần lời nói dối của cô.

Xán Xán khóc một hồi rồi cũng ngừng “Cao Vũ!”

“Hử?”

“Cảm ơn anh!” Đây là lời cảm ơn thực tâm của cô, dù tên Cao Vũ này có hơi nham hiểm một chút, hơi biến thái một chút, không biết thương hoa tiếc ngọc một chút, nhưng mà trải qua việc lần này cô lại cảm thấy có chút ấn tượng tốt với anh. Nói thật cô thậm chí có chút cảm động nữa cơ.

Đèn hai bên đường sáng mờ mờ, bầu trời lác đác sao, hình tượng Cao Vũ trong mắt Xán Xán đang dần lớn lên.

Bỗng nhiên.

“Không có gì.” Cao Vũ cười thỏa mãn “Sau này việc đi mua đồ anh cũng giao cho em luôn!”

“Rầm —— ” (AA: sét đánh ngay đầu, đá rớt, té xỉu...XX cô nương rút cuộc bị gì đây...haha)

Hình tượng to lớn gì chứ, giả dối.

33. Chương 28

Hai ta kết hôn sao! – Chapter 14

Chapter 14

Kể từ sau khi Xán Xán trở về từ hôn lễ của Khương Kiệt, bỗng nhiên linh ngộ ra một cái đạo lý. Đó chính là, khát ngày khát địa chính là không thể dựa vào nam nhân. Người nhìn Giang Nhược Văn một đời mỹ nữ, đến cuối cùng không phải là kinh ngạc rồi sao? Cho nên Xán Xán quyết định thanh tâm dục quả, ở nhà sáng tác thật tốt, tranh thủ đang cùng Triệu Noãn Noãn trước khi ly hôn có thể kiếm được tiền dưỡng lão.

Bất quá, nàng thật giống như còn thiếu nợ người ta rất nhiều.

Sáng sớm, Xán Xán còn đang ở trong chăn, Triệu Noãn Noãn tới gõ cửa phòng của nàng.

“Làm gì nữa?” Xán Xán từ khe bọc chăn từ lộ ra một cái đầu.

“Rời giường nhanh lên một chút, đi mua thức ăn!” Noãn Noãn chủ cả vùng đất ra lệnh.

Xán Xán một vụn lần không muốn a! Nàng còn chưa ngủ no, “Chờ một lát nữa, quán ăn bán không có sớm như vậy đâu...”

Triệu Noãn Noãn xấu hổ, “Ô Xán Xán, nếu như người bán quán ăn đều phải ngủ trễ giống người, bọn họ sẽ không có cơm mà ăn.”

“Muộn một chút... Muộn một chút vẫn có thể mua rau mà...”

“Đi muộn rau sẽ không được tươi.” Noãn Noãn thẳng thắn cự tuyệt đề nghị của Xán Xán.

Cứ như vậy, mới ngủ tới sáu giờ Xán Xán đã bị Triệu Noãn Noãn vô tình kéo từ trong chăn ấm áp ra ngoài. Đánh răng, rửa mặt, sau đó cắn lung tung vài miếng điểm tâm, đã bị tóm đi mua thức ăn.

Thịt bò hai cân, tây lam hoa một cân, kim khâu cô một cân...

Lúc Xán Xán mua đủ tất cả các đồ trên dưới, hai cái tay nàng đã không có chỗ nào để nhắc những vật khác.

Xán Xán đáng thương, rất muốn khóc lên, tại sao người ta kết hôn có thể làm Thiếu nữ nãi nãi, mình kết hôn bị làm người giúp việc sai vặt đầu đầu? Chẳng lẽ đây chính là nói dối bị báo ứng? Nhưng làm cho nàng hồng mắt chính là chuyện đang ở phía sau.

“Cái gì?” Xán Xán nhìn tờ giấy “Đang sửa chữa” ở trên thang máy, hoàn toàn tuyệt vọng.

Tại sao mới vừa rồi khi đi xuống thang máy hoàn hảo tốt, đợi đến lúc mua xong thức ăn muốn lên thì lại bị hư? Nói nhà Triệu Noãn Noãn có cao hay không, ít nhất cũng phải là ba mươi mấy tầng lầu! Đây không phải là muốn mạng của nàng sao?

Xán Xán ngẩng đầu nhìn cầu thang vô tận lên lầu, thở dài một hơi, nàng tạo ra cái nghiệt gì a!

Có biện pháp gì? Leo lên thôi!

Hít thở sâu một hơi, Xán Xán khua lên dững khí, hướng cầu thang đi lên lầu.

“Ô Xán Xán, người cố gắng lên! Không phải chỉ là mấy mươi tầng lầu thôi sao? Năm đó ở trường học hàng năm đều chạy tám trăm mét, người không phải là cũng đã kiên trì chạy hết sao?” Xán Xán vừa an ủi mình, vừa liều mạng leo lên.

Tầng năm, tầng tám, tầng mười...

34. Chương 29

Tầng năm, tầng tám, tầng mười...

Lúc đó chân Xán Xán cũng mềm nhũn, tay cũng sắp đứt, cổ thẳng tới rã rời, rốt cục cũng chống đỡ tới được nhà cửa.

“Mở —— cửa ——” nàng ngay cả khí lực nhấn chuông cửa cũng không có.

“Ba !” Cửa mở ra, Cao Vũ.

“Biểu muội! Người cuối cùng cũng trở lại! Cái này phiền người nữa.” Nói xong, đem một tờ danh sách mua đồ nhét vào trong tay nàng.

Xán Xán nổi giận, “Tại sao mới vừa rồi lúc ta ra cửa người không đưa cho ta?”

“Khi đó không phải ta còn đang ngủ sao...”

“Lúc ta ở bên ngoài, người có thể gọi điện thoại cho ta a!”

“Đúng nga...” Cao Vũ một bộ dạng bình tĩnh đại ngộ, “Lần tới ta sẽ nhớ gọi điện cho người nha.”

Xán Xán bị phẫn a!

Cho nên, vừa bỏ mười mấy tầng lầu, Xán Xán ngay cả nước cũng không uống một ngụm, lại một lần nữa chạy xuống lầu thay nhà tư bản đi mua đồ. Thế cho nên đại gia giữ cửa vui mừng nhìn Xán Xán, “Bây giờ tiểu cô nương thật cần lao, sáng sớm hết đi mua thức ăn lại là đi mua đồ, không tệ a, không tệ...”

Bận việc cả buổi sáng, Xán Xán ngồi phịch ở trên ghế sa lon như cục bùn lầy, bỗng nhiên điện thoại vang lên.

“Uy ——” Xán Xán yếu ớt cầm điện thoại lên.

Đầu điện thoại bên kia, thanh âm của Triệu Noãn Noãn truyền đến, “Ô Xán Xán, người có quên mất cái gì hay không?”

Xán Xán giật mình một cái, “Cái gì?”

“Ta cũng biết người quên mất, hôm nay là thứ mấy?”

“Thứ ba.”

“Chúng ta tuần trước mới nói xong, thứ ba muốn làm gì?”

“A!” Xán Xán nghĩ tới, cùng lúc đó trên vẻ mặt nàng cũng bắt đầu thiên biến vạn hóa.

Không sai! Thứ ba là muốn tổng vệ sinh!

“Noãn Noãn ca... Người thương ta một chút đi...” Xán Xán la khóc.

“Không phải là buổi sáng đã mua món ăn sao? Ta nhớ là ta không có ngược đãi người nha?”

Chuyện này trước kia đã quy định, Xán Xán cũng không muốn hủy bỏ, nhưng bây giờ trong nhà thêm Cao Vũ, sự áp bức tăng lên hai người, Xán Xán trực tiếp đã bị tróc mất một lớp da a!

“Tốt lắm tốt lắm, thực sự vất vả cho người.” Triệu Noãn Noãn có chút bất đắc dĩ, “Việc khác cũng không nhờ người làm, người lau toàn bộ nhà một lần cho ta, nhớ dùng nước lau nhà, lau không sẽ không sạch.” Dứt lời, điện thoại bị ngắt đứt vô tình.

Cứ như vậy, muội đáng thương mua thức ăn vừa thành muội lau chùi.

Mới lau một nửa đâu, điện thoại lại vang lên.

“Uy...” thanh âm Xán Xán đã bắt đầu run rẩy.

“Biểu muội!” Thanh âm của ác ma a!

Xán Xán trong nháy mắt đông lại .

“Phiền biểu muội dọn dẹp phòng cho ta, thuận tiện đem y phục trên giường đi giặt, cảm ơn nha!”

Sau đó, điện thoại lại bị đặt xuống.

Xán Xán đuổi.

Cho nên, lúc thái dương hạ sơn, Xán X

35. Chương 30

Cho nên, lúc thái dương hạ sơn, Xán Xán rút cục cũng lau xong sàn nhà, giặt xong y phục, quét dọn xong gian phòng.

Sau đó, làm Triệu Noãn Noãn cùng Cao Vũ trở lại, thấy được thây phơi trên ghế sa lon của Tô Xán Xán.

“Xán Xán, người làm sao vậy?”

“Ta sắp chết...” Đây là thật nói.

“Được rồi, người nhớ đừng chết ở trên ghế sa lon, ghế sa lon này là da thật.”

==

Cơm tối, Xán Xán ăn như hổ đói.

“Người ăn chậm một chút, có phải là đã ba ngày người chưa được ăn cơm đâu?”

“Người quản ta!” Xán Xán tàn bạo nhìn hai đại ma đầu trước mặt nàng.

Các người nghĩ ta mệt chết, ta sẽ không ăn hết tiền của các người!

Nói thật, Xán Xán nhà chúng ta vẫn rất là tử tế o_o

Cơm nước xong, vốn là nên nghỉ ngơi sao?

“Xán Xán, rửa chén.”

Xán Xán rút cuộc hiểu rõ, tại sao tờ giấy hôn thú cần có bao hồng bên ngoài, đó là bởi vì nó cũng là nguy trang của văn tự bản mình!

buổi tối

Cuộc sống như vậy qua rất nhiều ngày, Xán Xán ở QQ hướng Nhan Như Ngọc than văn kêu khổ.

Xán Xán: Như Ngọc, ta mau một chết đi được! Ô ô ô...

Nhan Như Ngọc: theo như người nói, ngủ quá nhiều cũng sẽ rất mệt.

Xán Xán: ==

Nhan Như Ngọc: tại sao?

Xán Xán: ai nói ngủ ngủ mệt? Tỷ tỷ ta hôm nay chạy mấy mươi tầng lầu, lau một lần hết chiều dài sàn nhà, còn giặt một đồng y phục lớn!

Nhan Như Ngọc: wow! ! !

Xán Xán: như thế nào? Ta lợi hại không!

Nhan Như Ngọc: thì ra là nằm mơ cũng có thể làm được những thứ này a!

Một phút đồng hồ sau, hình cái đầu Xán Xán tối sầm.

36. Chương 31

Hai ta kết hôn sao! – Chapter 15

Chapter 15

Edit: Nileduong

Bị nô dịch cùng áp bức mấy ngày, rốt cục cũng đến cuối tuần.

Ngày này, Xán Xán mới vừa tỉnh ngủ, mơ mơ màng màng từ trong phòng đi ra ngoài, sau đó khỏe mạnh đứng thẳng lên. Bỗng nhiên, nàng bất khả tư nghị giơ tay lên dụi dụi hai con mắt, sau đó chợt trợn to con mắt!

“A —— “

Nàng sụt cân! Nàng thể nhưng đã sụt cân! Nàng lại có thể giảm cân! ! ! Hơn nữa giảm được năm cân!

Sau khi xác định đây không phải là mộng, Tô Xán Xán quả thực không cách nào dùng từ ngữ để hình dung tâm tình của mình trong giờ phút này, nàng hưng phấn mà hướng gian phòng của Triệu Noãn Noãn đi tới, một chút kéo cửa phòng Triệu Noãn Noãn ra.

“Noãn Noãn! Ta đã giảm cân! Ta đã giảm cân! Ta —— “

Đây là cái gì tình huống? Chỉ thấy Cao Vũ cùng Triệu Noãn Noãn quần áo xốc xếch nằm ở trên giường, Noãn Noãn tức thì bị Cao Vũ áp dưới thân thể, hai má ửng đỏ, hai mắt mê ly...

Nghe được tiếng vang, hai người đồng thời quay đầu ngó chừng Xán Xán, thoáng chốc, Xán Xán cảm thấy không khí cũng động lại.

“Đúng, đúng, thật xin lỗi...”

Vội vàng đóng cửa lại, tim Xán Xán còn đang bang bang trực nhảy.

Làm ta sợ muốn chết, làm ta sợ muốn chết... Xán Xán vỗ bộ ngực nhỏ của mình, cảm giác trái tim cũng muốn nhảy ra ngoài, mặc dù nàng là một hủ nữ gà mờ xem không ít đam mỹ tiểu thuyết, bất quá hiện trường hoặc đông cung, nàng đời này còn là lần đầu tiên thấy!

Bất quá... Bất quá...

Tại sao cảm giác có cái gì không đúng đâu? Hồi tưởng hình ảnh mới vừa rồi, nghĩ như thế nào cũng không đúng! Rốt cuộc là sai ở nơi đâu?

Xán Xán bỗng nhiên vỗ đầu một cái!”A.”

Phía dưới ! Phía dưới ! Phía dưới ! Triệu Noãn Noãn là bị đè ở phía dưới!

Triệu Noãn Noãn, chẳng lẽ mới là người thụ?

Phát hiện điều bí mật này sau, cuộc sống hàng ngày của Xán Xán cũng khó an.

Ở trong ấn tượng của Tô Xán Xán, Triệu Noãn Noãn mặc dù có chút bộ dạng không được tự nhiên, nhưng thấy thế nào cũng cảm thấy Cao Vũ kia nghiêng nước nghiêng thành, ta thấy yêu tiếc, tuyệt thế mặt trắng nhỏ bộ dạng càng giống thụ a! Tại sao? Tại sao hết lần này tới lần khác thụ chính là Triệu Noãn Noãn? Xán Xán thật sự nghĩ mãi mà không rõ a!

Xét thấy nguyên nhân trên, Xán Xán nghiêm chỉnh Thiên Đô vô tình hay cố ý ngó chừng nhìn hai người, cơm tối, Triệu Noãn Noãn rốt cục không nhịn được.

“Xán Xán, người rốt cuộc đang nhìn cái gì?”

“Không có gì! Không có gì...” Xán Xán bận rộn cúi đầu bắt đầu bôi cơm.

“Xán Xán.”

“...” Tiếp tục bới ra cơm.

“Xán Xán!”

Làm bộ như không nghe thấy.

“Tô Xán Xán! ! !” Triệu Noãn Noãn rốt cục tức giận điên rồi, “Trong chén của người có cơm để bới sao?”

Xán Xán cúi đầu nhìn, quả nhiên, quên xới cơm .

Triệu Noãn Noãn cùng Cao Vũ ánh mắt khinh bỉ nhìn nàng, Xán Xán không thể làm gì khác hơn là đứng lên xới cơm, tiếp tục cúi đầu bới ra.

“Xán Xán.”

Tiếp tục giả vờ làm không nghe thấy tốt lắm.

“Xán Xán!”

Kiên trì, Tô Xán Xán, người phải chịu đựng!

“Tô Xán Xán! ! !”

Rốt cục, Xán Xán chột dạ ngẩng đầu, “Noãn Noãn ca, có chuyện gì sao?”

“Người dường thành thói quen chỉ ăn cơm trắng rồi sao?”

37. Chương 32

Lung tung gấp thức ăn, Xán Xán tiếp tục cúi đầu ăn cơm.

Kỳ quái! Tại sao hôm nay cơm làm sao ăn cũng không hết?

Bỗng nhiên, Triệu Noãn Noãn mở miệng, “Buổi sáng hôm nay...”

Rốt cục nhắc tới vấn đề chính! Xán Xán căng thẳng trong lòng, bận rộn liều mạng lắc đầu, “Buổi sáng hôm nay ta thật là ta không thấy gì! Thật là ta không thấy gì! Thật là ta không thấy gì...”

Mặt Triệu Noãn Noãn đã đen thành bao công.

“Ta hỏi người là buổi sáng hôm nay có tưới nước cho hoa hay không?” Là người ai cũng biết phẫn nộ.

“A...”

“A cái gì a?”

“Bị... Bị ghen cơm... Ế... Ế ở...”

==#

Mặc dù bị chẹn họng, Xán Xán như cũ không có buông tha cho nghiên cứu vấn đề Triệu Noãn Noãn cùng Cao Vũ. Trên thực tế, Xán Xán của chúng ta là một người rất có tinh thần tìm tòi nghiên cứu!

Cho nên xuất hiện cảnh tượng như sau:

Sau bữa cơm chiều, Cao Vũ đang xem ti vi, bỗng nhiên, sau lưng có một trận lạnh cả người.

Quả nhiên, cũng không lâu lắm bên tai truyền đến thanh âm vô cùng uyển chuyển của Xán Xán, “Cao đại ca a...”

Cao Vũ hé mắt, “Làm gì?”

“Người cùng Noãn Noãn sao quen biết a?”

“Người quản làm gì?”

“...”

Ăn quất Xán Xán cũng không có nổi giận, hậu trứ kiểm bì, “Cao đại ca...”

“Nói! Người rốt cuộc muốn làm gì?”

“Cái kia... Cái kia...” Nàng thật ra thì chính là muốn hỏi rõ ràng rốt cuộc ai là người thụ!

“Không nói được! Đừng quấy rầy ta xem ti vi.”

Xán Xán nóng nảy, tiến tới trước gót chân Cao Vũ, giảm thấp thanh âm xuống, “Ta chính là muốn xác định, Noãn Noãn có phải là thụ hay không a?” Nói xong, còn dùng ánh mắt mong đợi nhìn Cao Vũ.

Cao Vũ nhú mày, “Chỉ hỏi cái này?”

“Đúng vậy! Đúng vậy!” Gật đầu tựa như gà con mổ thóc tựa.

Cao Vũ không có trả lời, hỏi ngược lại, “Người hỏi cái này có ích lợi gì?”

“Ách...” Cũng không thể nói là vì thỏa mãn tò mò sao? Xán Xán nghĩ nửa ngày, “Ta chính là tương đối khá hiểu kỳ, người nói cho ta biết sao...”

Cao Vũ ngó chừng nàng, “Người thật muốn biết?”

Xán Xán bận rộn gật đầu, đuôi dài lộ tai.

“Đi, giúp ta đi lấy chén nước.”

Như vậy cũng không quên phát huy một chút bốn sắc của nhà tư bản, Xán Xán trong lòng hận đến nghiến răng, bất quá vì thỏa mãn dục niệm của mình, nàng không thể làm gì khác hơn là làm theo.

Nước lấy ra, Cao Vũ uống một hớp, nhú mày, “Quá nóng.”

Xán Xán không thể làm gì khác hơn là đi đổi lại.

“Lúc này quá lạnh .”

Cũng không phải là tới đại di mục! Lại vẫn ngại lạnh! Xán Xán vô cùng oán giận.

Đổi ba lần, rốt cục thay một chén nước làm thiếu gia hài lòng, vốn nên nói cho nàng biết đi?

Nhưng Cao Vũ mặt nhếch lên, “Hỏi cái gì? Ta chỉ muốn người lấy nước, có nói nếu lấy nước sẽ nói cho người biết sao?”

Trở mặt, Xán Xán lại một lần nữa vinh quang bị chơi xỏ.

Bởi vì ở nơi Cao Vũ này hỏi không ra cái gì, Xán Xán không thể làm gì khác hơn là đem mục tiêu chuyển hướng sang một vị nam chính khác —— Triệu Noãn Noãn.

“Noãn Noãn ca...”

Triệu Noãn Noãn từ niên biểu của công ty ngẩng đầu lên, bắt đầu nhìn Tô Xán Xán, “Nói đi, người lại muốn ở trên người của ta đánh giá cái chủ ý quý quái gì?”

Có rõ ràng như vậy sao? Xán Xán lúng túng cười cười, “Cái kia... Cái kia... Cái kia...”

“Tô Xán Xán, người bị hồng băng sao?”

(#)=

Rốt cục nổi lên dũng khí, “Noãn Noãn, người có phải là người thụ hay không a?”

Sau một phút đồng hồ trầm mặc.

“Noãn Noãn ca, mặt người làm sao đỏ như vậy? Làm sao còn có chút đen a? Người có phải có nơi nào không thoải mái không a? Người...”

“Tô Xán Xán, người đi quét dọn phòng bếp một lần cho ta, một chút mỡ vấy cũng không được để lại! Nếu không ngày mai đừng nghĩ tới ăn cơm!”

Xán Xán cuối cùng cũng hiểu, người nào cũng không phải là thụ, thì ra là nàng mình mới là thụ!

38. Chương 33

Bởi vì công thụ vấn đề không được giải quyết, Xán Xán tâm tình buồn bực.

Bỗng nhiên, chuông điện thoại reo .

“Uy?” Nàng tức giận đón điện thoại lên.

“Xán Xán!” Thanh âm chói tai từ đầu bên kia của điện thoại truyền đến, Xán Xán ngây ngẩn cả người.

“A... A di...”

“Người kia, còn nói a di à!”

“ ... ”

“Còn không gọi mẹ!”

Xán Xán la có chút chột dạ, “Mẹ...” Không nghĩ tới Triệu muội muội bỗng nhiên gọi điện thoại, nàng có chút ứng phó không kịp.

“Thật tốt! Vợ chồng son các người dạo này như thế nào a? Noãn Noãn có khi dễ người không a?”

Có a có a! Bị khi dễ đến chết a! Xán Xán suy nghĩ nhiều tới ói khổ thủy a! Nuốt một ngụm nước bọt, “Không có, Noãn Noãn ca đối với con rất tốt...”

“Đã thành lão công, còn gọi ca à.”

Xán Xán cười khan.

“Hai người các người cũng thiệt là, cứ như vậy vội vàng đi làm thủ tục, hôn lễ cũng không làm, khách cũng không mời, mặc dù muội muội biết những người trẻ các người bây giờ có ý nghĩ không giống với lúc trước...” Kết quả là, Triệu muội muội bắt đầu ở đầu bên kia của điện thoại thao thao bất tuyệt, đạo lý nói thông suốt, còn nhân tiện nhớ lại một chút quá khứ tình sử lãng mạn của mình, Xán Xán nghe đến mức buồn ngủ...

Nửa giờ sau.

“Tốt lắm, mai gặp nha, ta ngắt máy a?”

“Tốt! Tốt!” Cuối cùng kết thúc, Xán Xán kích động tới phát khóc, “Gặp lại sau, gặp lại sau!”

“Người nào gọi điện thoại tới đây?” Triệu Noãn Noãn từ thư phòng đi ra.

“Mẹ người a!”

Triệu Noãn Noãn nghiêm sắc mặt, thấp giọng nói, “Nàng nói gì?”

Nói gì a? Xán Xán phản ứng hồi lâu, “Nàng nói... Nàng nói...” Bỗng nhiên nàng kịp nhớ ra cái gì, vẻ mặt tuyệt vọng nhìn Triệu Noãn Noãn.

“Nàng bảo ngày mai tới thăm chúng ta...”

39. Chương 34

Hai ta kết hôn sao! – Chapter 16

Chapter 16

Edit: Nileduong

Cái này, Xán Xán cùng Noãn Noãn lộn xộn.

Thứ nhất nếu Triệu muội muội tới, bí mật hai người kết hôn nhất định sẽ bị Cao Vũ biết, đến lúc đó Cao Vũ sẽ thấy Triệu Noãn Noãn như thế nào? Xán Xán mặc dù là da mặt dày một chút, nhưng cũng không muốn vì vậy mà chia rẽ nhân duyên tốt của các anh em.

Cho nên, hai người lén lén lút lút thương lượng thật lâu, quyết định tạm thời lừa gạt Cao Vũ đi ra ngoài. Có thể nói thì dễ dàng, làm thật khó khăn a? Mấu chốt nhất là lấy cớ gì thì hai người bọn họ đều khó thống nhất!

“Nếu không người đem hần đi xem phim và vân vân?”

“Người đàn a! Mẹ ta, ta làm sao có thể không có ở đây?” Triệu Noãn Noãn thiếu cái khinh bỉ liếc nhìn Xán Xán.

Xán Xán hoảng nghiêm mặt, “Vậy làm sao bây giờ? Ta khó có thể kéo hần cùng ta đi dạo phố?”

“Ô Xán Xán, người là u mê hay là trí thông minh quá thấp a? Mẹ ta bây giờ cũng là mẹ người, mẹ ta tới, người làm vợ có thể không có ở đây không?”

“Đó cũng là nha...” Xán Xán buồn rầu gật đầu, “Người không đi được, ta cũng vậy không đi được, vậy người nói làm sao lừa gạt hần đi ra ngoài? Khó có thể nói với hần ngày mai trong nhà phong thủy không tốt, để cho hần đi ra bên ngoài tránh khó khăn một ngày a?”

“Này...” Triệu Noãn Noãn vốn thông minh nhưng bây giờ cũng vô kế khả thi.

“Hai người các người đang nói chuyện gì?” Cao Vũ bỗng nhiên từ phía sau nhô ra.

Xán Xán cùng Triệu Noãn Noãn quay đầu lại, hai người vẻ mặt cùng mất tự nhiên, “Không có, không có... Không có gì...”

“Ta cùng Noãn Noãn ca ở thảo luận ngày mai mua món ăn gì ấy mà!” Hay là bản lãnh nói láo của Xán Xán lớn hơn chút ít.

“Đúng đúng, chúng ta ở thảo luận ngày mai ăn cái gì.” Triệu Noãn Noãn bận rộn ở một bên hùa theo.

“Thật?” Cao Vũ nheo mắt lại đánh giá hai người, “Ta sao cảm thấy, các người có chuyện gì giấu ta?”

“Không có! Làm sao có được! Ha ha, ha ha a...” Xán Xán càng nói càng chột dạ, từ nhỏ Triệu Noãn Noãn không nói láo thì càng lúng túng, sắc mặt một lát xanh một lát trắng, vừa nhìn tựa như trong lòng có quỷ.

Cao Vũ nghiêng người, nhìn chằm chằm bọn họ, không tránh được tìm hai người cũng lên tới cổ.

Bỗng nhiên, Cao Vũ ngồi thẳng lên, “Được rồi, các người đang giở trò quỷ gì ta không cần biết, bắt quá nhớ ngày mai nấu cơm làm ít đi một phần, ta ngày mai không về ăn.”

“Cái gì ! !” Xán Xán bất khả tư nghị nhìn Cao Vũ, “Người, người, người lặp lại lần nữa?”

“Ta nói, sáng mai ta có chuyện phải làm, không cần giúp ta nấu cơm.”

Thật là uống toàn bộ công phu thời gian suy nghĩ a! Xán Xán cao hứng đến mức có thể khóc lên được.

“Làm sao? Ta nói muốn đi, biểu muội thật giống như rất vui vẻ a?” Cao Vũ trêu chọc nói.

40. Chương 35

Xán Xán lúc này mới phát hiện mình quá đắc ý vênh váo, “Không có, không có chuyện này... Người muốn đi, ta cao hứng, không đúng! Ta vui vẻ, cũng không đúng! Ta thương tâm còn không kịp nữa là ... Ai u!”

Lời không có mạch lạc nói ra một đồng, bị Triệu Noãn Noãn ở phía sau hung hăng nhéo ột cái, làm cho Xán Xán đau đến thẳng người.

Tô Xán Xán a Tô Xán Xán, lúc này người cũng ném báo ứng đi?

Sáng ngày thứ hai, Xán Xán cố ý dậy sớm, trốn ở trong phòng, nhìn Cao Vũ ra cửa thật sớm, lúc này mới tạm yên lòng. Cuối cùng là tạm thời giải quyết được một đại phiền toái.

Nhưng là phiền toái lớn hơn nữa còn ở phía sau, lão mẹ của Triệu Noãn Noãn là một đại nhân vật, mặc dù hai nhà bọn họ đã biết nhau rất sớm, Triệu mụ mụ cũng vẫn đem Xán Xán coi như nữ nhi, nhưng là vượt

quá người quen lại càng có thể phát giác vấn đề, vạn nhất đến lúc bị Triệu mụ mụ nhìn ra thứ gì, hai người đều chịu không nổi!

Đang nhìn tính nghiêm trọng của vấn đề trước mắt, Xán Xán cùng Noãn Noãn xuất kỳ nhất trí.

“Người nhanh đi thu dọn phòng của người, đem một ít đồng búp bê cái gì của người cũng được mang đến phòng ta! Mau!”

“Tốt! Vậy người nhanh đi dọn dẹp phòng của Cao Vũ một chút! Đem những thứ nhìn qua không giống vật của người cũng thu lại! Ngần vạn không nên cho a đi nhìn ra sơ hở gì!”

Sáng sớm, thân ảnh hai người bận rộn thu xếp.

Vội vàng thu thập xong, chuông cửa vang lên.

Noãn Noãn thọt cánh tay Xán Xán, “Người đi mở cửa.”

Nói thật, Xán Xán cũng không dám đi mở cửa, “Tại sao muốn ta đi a? Đây chính là mẹ người!”

“Bây giờ cũng là mẹ người!”

Hai người liếc mắt nhìn nhau, cùng đi!

Cửa mở ra, quả nhiên, Triệu mụ mụ phong trần mệt mỏi đứng ở cửa.

“Mẹ!” Hai người cùng giả vờ cười.

“U! Xán Xán nha!” Triệu mụ mụ một chút vọt đi vào, hướng về phía mặt Xán Xán nắm a nắm, “Mụ mụ bao lâu không được thấy người a? Ngày càng đáng yêu như thế a! Di? Làm sao lại gầy như vậy? Mặt bốc lên cũng không có thịt như trước kia rồi? Nói! Có phải Noãn Noãn khi dễ người hay không? Nói ụ mụ biết, mụ mụ cho hần biết tay!” Mặt Xán Xán nhanh chóng bị nắm tới mức sưng lên.

Đây chính là điều kinh khủng thứ nhất của Triệu mụ mụ, nàng từ nhỏ cực kỳ mê luyện Xán Xán thịt dồ dồ mặt tròn, Xán Xán lúc ấy còn mặc tã, nàng nhìn thấy Xán Xán thì nắm, cho tới bây giờ đã thành thói quen.

“Mẹ, con không có khi dễ Xán Xán...” Triệu Noãn Noãn ở bên cạnh kêu oan.

“Mẹ! Noãn Noãn ca không có khi dễ con!” Xán Xán nắm tay Triệu mụ mụ tay, Triệu Noãn Noãn vui mừng trong ánh mắt, bỗng nhiên ánh mắt chợt lóe, khoe miệng hiện lên một tia giảo hoạt cười, bổ sung nửa câu sau, “Hần chỉ bắt quá chính là mỗi ngày để cho ta rửa chén, lau cửa sổ, dọn dẹp gian phòng, cộng thêm giặt quần áo, mà thôi.”

Có thể nghĩ, Triệu mụ mụ nghe được có vẻ khiếp sợ.

“Triệu Noãn Noãn! Người không có lương tâm! Người là con ta hay sao? Có người đối đãi với vợ mình như vậy sao? Xán Xán là lão bà của người, là con dâu của ta! Người đem nàng làm mệt chết a? Ta làm sao sinh ra đứa con như người không có tim không có phổi a...”

Không sai, đây chính là điều kinh khủng thứ hai của Triệu mụ mụ, cảm rằm đứng lên không dứt, đặc biệt là đối với con của mình. Từ điểm này mà nhìn, Xán Xán là rất thích Triệu mụ mụ.

Bởi vì Triệu Noãn Noãn là một hiếu tử, cho nên ở thời điểm lão mẹ giáo huấn hần, hần vĩnh viễn cũng là trầm mặc không nói, lần này trực tiếp đưa tâm tình Xán Xán sáng khoái vô cùng, mấy ngày qua tối tắm toàn bộ quét sạch.

Ở trong ánh mắt giết người của Triệu Noãn Noãn, Xán Xán cười đến giống như hoa, nhạc a a dặt tay Triệu mụ mụ, “Mẹ, hai người từ từ hàn huyên, con đi lấy cho người chén nước, tránh cho khát nước...”

“Tốt! Thật không hổ là con dâu tốt của ta, thật có hiếu...” Triệu mụ mụ trong lòng vui mừng a! Bỗng nhiên ánh mắt đảo qua, vừa ngăn tiếng nói, “Triệu Noãn Noãn! Người trừng cái gì mà trừng a? Ta chỉ là vì người mạnh khỏe! Người không muốn lão bà, nhưng ta còn muốn ôm tôn tử! Sau này nếu còn để cho ta biết người khi dễ Xán Xán, nhìn người làm mẹ là ta làm sao trừng phạt người?”

Xán Xán ở trong phòng bếp, cười ghen đến nội thương.

Cứ như vậy, cuộc chiến tự vệ phản kích của Tô Xán Xán mở màn

41. Chương 36

Hai ta kết hôn sao! – Chapter 17

Chapter 17

Edit: Nileduong

“Thật xót xa a, nhìn Noãn Noãn đem người khi dễ thành thế này, gầy thành như vậy...” Triệu mụ mụ nắm mặt Xán Xán, đau lòng a!”Tốt! Mụ mụ quyết định! Tối nay bồi bổ thật tốt cho người, ta đem thịt rừng bồi cho trở lại!”

Nói vì sao Triệu Noãn Noãn có thể một tay làm thức ăn ngon, còn không phải là có kỹ thuật nhất lưu của mụ mụ sư phụ sao? Cho nên, vừa nghe nói Triệu mụ mụ muốn làm món ăn cho nàng, nước miếng Xán Xán đều nhanh rơi xuống, còn quần giẫm cân chứ không giẫm mạp đâu!

Bên này, Triệu mụ mụ ở trong phòng bếp bận rộn làm việc, bên kia Triệu Noãn Noãn lôi kéo Xán Xán bắt đầu nhóm đầu.

“Tô Xán Xán! Người làm gì mà ở trước mặt mẹ nói xấu ta? Ta cho người ăn ngon ở tốt, nào có khi dễ người?” Triệu Noãn Noãn bị lão mụ mắng tối mặt, đều do Xán Xán.

Xán Xán nháy mắt mấy cái, “Oan uổng a! Ta lúc nào đã nói người khi dễ ta?”

“Cái này...” Triệu Noãn Noãn bị hỏi khó, sững sốt hồi lâu, không phục, “Vậy người cũng không thể theo mẹ ta nói, ta để cho người đi mua thức ăn, để cho người quét dọn vệ sinh...”

Xán Xán lập tức cắt đứt lời của hắn, “Ta hỏi người, những ngày qua thức ăn có phải là người gọi ta mua hay không?”

Triệu Noãn Noãn không nói chuyện, gật đầu.

“Đồ có phải người gọi ta mang hay không?”

“Này...”

“Cửa sổ có phải người gọi ta lau hay không? Gian phòng có phải người gọi ta quét dọn hay không? Thủy tinh có phải người gọi ta lau hay không?” Xán Xán liên tiếp nói vài vấn đề, hỏi được tới mức Triệu Noãn Noãn về mặt hắc tuyến.

Xán Xán buông tay, đương nhiên nhìn Triệu Noãn Noãn, “Kia không phải sao, ta nào có nói dối? Nào có nói oan uổng cho người?”

Cái này, Triệu Noãn Noãn hết chỗ nói rồi, không thể làm gì khác hơn là giảm thấp thanh âm xuống, lấy lòng nói, “Xán Xán, vậy người cũng không thể nói ẹ như vậy nha, người cũng không phải không biết tính tình của mẹ ta, bọn họ đem người trở thành nữ nhi cưng chiều, người nói với nàng như vậy, nàng nhất định phải cùng gây sự với ta...”

Xán Xán trong lòng cười trộm a, ra vẻ bất đắc dĩ nhìn mắt Triệu Noãn Noãn, “Đó là chuyện của mẹ người, người nói với nàng đi nha, làm sao đổ trách nhiệm lên đầu ta?”

Triệu Noãn Noãn phát hỏa, “Tô Xán Xán! Người cố tình gây sự với ta có phải hay không?”

Đúng vậy a! Xán Xán trong lòng mau hồi hộp nhưng trên mặt còn muốn ra vẻ ủy khuất, “Ta nào có...”

“Nói cho người biết, hiệp nghị ở chung của chúng ta còn bày ở trong ngăn kéo của ta, trên hết của những quy định, người phải nghe lời ta. Ta bây giờ nói, không cho phép người đem chuyện của ta theo mẹ nói, nếu không... Nếu không ta rút dây mạng của người!”

“Người, dựa vào đâu làm như vậy a?” Vừa nói đến dây mạng, Xán Xán nóng nảy.

“Dựa vào chữ ký cùng con dấu của người trên hiệp nghị kia! Trên đó nói, phàm là chủ nhà nói lên yêu cầu, nếu không làm trái với luân lý đạo đức dưới mọi tình huống phải vô điều kiện tuân thủ! Cho nên người phải nghe ta.”

Xán Xán hận đến nghiến chặt răng a!

“Ta hỏi người, gạt người có tính là làm trái với luân lý đạo đức hay không?”

Triệu Noãn Noãn nghi ngờ ngó chừng Xán Xán, “Người hỏi cái này làm gì?”

“Mẹ người hỏi ta, ta không nói, đó chính là lừa gạt nàg. Lừa gạt trưởng bối, chính là làm trái với luân lý đạo đức, cho nên yêu cầu người mới vừa nói lên, ta có quyền không chấp nhận!” Xán Xán chợt phát hiện, kể từ khi Cao Vũ tới, công lực của nàg mạnh lên không ít.

42. Chương 37

“Người...” Triệu Noãn Noãn giận đến đỏ mặt.

“Uy! Vợ chồng son nói nhau cái gì đấy?” Triệu mụ mụ từ phòng bếp đi ra ngoài, vừa liếc thấy cảnh mắt to trừng đôi mắt ti hí của hai người.

“Mẹ!” Xán Xán mặt ngoắt một cái, hướng Triệu mụ mụ mắt nước mắt lưng tròng, “Noãn Noãn nói muốn rút dây mạng của con!”

Có thể nghĩ, lúc này Triệu Noãn Noãn xui xẻo...

Xét thấy Xán Xán có chỗ dựa là Hoàng thái hậu, Triệu Noãn Noãn rốt cục không hề phản kháng nữa, bất quá hẳn là thỉnh thoảng dùng ánh mắt oán hận ngó chừng về mặt đắc ý của Xán Xán, bị Xán Xán liếc trở về.

“Tân hôn thật là tốt! Vợ chồng son thỉnh thoảng còn dùng ánh mắt trao đổi! Này thu ba đưa... Thật tốt ! Thật tốt !” Triệu mụ mụ cười đến hợp bất long chủ.

=_=#

Ăn cơm tối xong, Triệu Noãn Noãn biết điều bắt đầu dọn dẹp bát đĩa, Xán Xán ở một bên cho Triệu mụ mụ gõ bối, nói chuyện phiếm, nhân tiện nói bậy Triệu Noãn Noãn một chút.

Cơ hội tốt như vậy, không dễ dàng a!

“Mẹ, người hôm nay cực khổ rồi!” Xán Xán hài lòng vuốt bụng, “Mẹ làm món ăn chính là cực ngon!” Chọc cho Triệu mụ mụ hợp bất long chủ.

“Miệng Xán Xán nhà chúng ta chính là ngọt! Mụ mụ làm cũng được vui vẻ! Yên tâm, lần tới a, nếu Noãn Noãn khi dễ người, không làm đồ ngon cho người ăn, cứ nói ị mụ! Mụ mụ làm cho người!”

“Được!” Xán Xán nói xong đặc biệt cười vang dội.

Trong phòng bếp, bóng lưng Triệu Noãn Noãn co quắp một chút.

“Mẹ, người cũng đừng trách Noãn Noãn, hẳn công việc bận rộn, con làm chút việc nhà là đúng.”

“Cái gì gọi là đúng? Công việc bận rộn chính là lấy cớ thôi? Xán Xán a, người không thể nuông chiều lão công như vậy, hẳn sẽ cười trên đầu người. Người xem mụ mụ ở nhà, sẽ làm việc nhà, cha của hẳn chưa bao giờ lấy cớ như vậy!” Vừa nói, vừa lên giọng, “Sau này người nào gọi người làm việc nhà, người cứ nói với mụ mụ! Mụ mụ liều cái mạng già cũng cho hẳn đẹp mắt!”

Trong phòng bếp, bóng lưng Triệu Noãn Noãn lại cứng ngắc.

“Mẹ! Người đối với con thật tốt!” Xán Xán kia đắc ý a! Quan hệ thật đẹp tốt! Trong ti vi kia chút ít tất cả đều là giả!

“Đó là! Người là con dâu bảo bối của mụ mụ mà! Hôm nay không còn kịp rồi, sáng sớm ngày mai cùng mụ mụ đi ra ngoài, muốn mua cái gì, mụ mụ mua cho!”

“Được!” Xán Xán vỗ tay hoan hô, bỗng nhiên nàng dừng lại.

“Mẹ, người nói... Sáng sớm ngày mai?”

“Đúng a! Sáng sớm ngày mai! Nếu như người ngủ nhiều, xế chiều ngày mai cũng được! Dù sao mẹ cũng có thời gian.”

“Vậy khuya hôm nay...”

“Khuya hôm nay đương nhiên là ngủ nơi này rồi!”

“Cái gì! ! !” Xán Xán trừng con người đều té nhanh.

Triệu Noãn Noãn nghe được thanh âm, mặc tạp dề vội vàng vàng từ trong phòng bếp đi ra, “Mẹ! Người tối nay muốn ngủ nơi này?”

Triệu muội muội ánh mắt chợt lóe, “Làm sao? Không hoan nghênh mẹ người a?”

“Vui mừng... Hoan nghênh...” Triệu Noãn Noãn xem ra mặt cũng vượt quá giấy trắng.

“Người dám không hoan nghênh! Ta bây giờ gọi điện thoại gọi cho ba ba của người đem hành lý của ta mang đến, ở lại mười ngày nửa tháng, xem người còn vui mừng không hoan nghênh ta!” Triệu muội muội là một đại nhân vật a.

“Mẹ...” Xán Xán tiểu tâm dục dục đứng lên trước, “Người tới chúng con đương nhiên là hoan nghênh, chính là ba ba một mình người ở nhà, con sợ người tịch mịch...”

“Này có cái gì? Vợ chồng già chúng ta, cũng không phải là mới tân hôn như các người...” Triệu muội muội quả thực là thiên diện nữ lang, thoáng cái vừa cười được nhạc a a . Con dâu này thật biết quan tâm mọi người a.

Chốc nữa Cao Vũ về tới, thế nhưng Triệu muội muội nói muốn ngủ ở chỗ này, vậy phải làm sao bây giờ a? Triệu Noãn Noãn cùng Xán Xán người nhìn ta, ta nhìn người, tất cả đều tròn tròn mắt.

“Nếu không, người gọi điện thoại cho ba ba, để hấn đến đem mẹ về đi?”

“Làm sao có thể? Ba ta ước gì mẹ ta ngày ngày ở chỗ này, cả đời này cũng không cần trở về!”

Xán Xán hoảng, “Nếu không, người gọi điện thoại cho Cao Vũ, nói trong nhà có người thân tới, không còn phòng, để cho hấn ở bên ngoài qua một ngày?”

Triệu Noãn Noãn liếc nhìn Xán Xán, “Muốn làm người làm đi.”

“Uy! Nhưng hấn là bạn trai người, ta gọi cho hấn làm gì? Hơn nữa chuyện như vậy, ta làm sao không biết xấu hổ gọi cho hấn?”

Triệu Noãn Noãn liếc nàng một cái, “Người da mặt dày như vậy cũng không nói tốt, người để cho ta nói như thế nào?”

“...”

43. Chương 38

Hai người bên này đang thảo luận biện pháp, chuông cửa vang lên.

“Nguy rồi!” Xán Xán vỗ đùi, chợt xông ra ngoài, đã không còn kịp rồi.

Chỉ thấy Triệu muội muội cùng Cao Vũ đang đứng ở cửa hai bên nhìn đối phương, vẻ mặt hai người cũng tràn đầy kinh ngạc.

Có liên quan tới sự ra đời của cái tên Triệu Noãn Noãn

Dường như tất cả mọi người đều có ấn tượng rất mạnh với cái tên Noãn Noãn a, lại nhớ lại một chút làm sao nghĩ ra cái tên như thế.

Nhớ lại một ngày ta bị đám nữ nhân điên cuồng ở phòng bên cạnh kéo đi hát karaoke suốt đêm.

Hát đến thần điên bát đảo, mơ mơ màng màng ~

Bỗng nhiên, ta bị một nam nhân yên lặng thu hút Noãn Noãn , cái MV này ta trước kia cũng đã xem, nhưng không thật tình xem ~ trời kia mặc dù mơ mơ màng màng, nhưng là còn xem được toàn bộ ~

Nhất thời cảm thấy, nếu như là có một người đàn ông như vậy, yên lặng ở bên cạnh mình, cộc lốc ngây ngốc, cứ như vậy mãi mãi, thật ra là một chuyện rất hạnh phúc a ~

Cho nên, Noãn Noãn cái tên này tựa như hoa Lili ra đời!

Về phần tại sao họ Triệu? Tương đối thuận miệng thôi! Hoàn toàn không có ý nghĩa gì khác~

Triệu Noãn Noãn cái tên này vốn là muốn ôm vào nhớ lại một ... tiên đồng khác, nhưng lần này đoán chừng không phải chỉ có ngày một ngày hai, nhưng ta đây đặc biệt thích cái tên này, cho nên hay nghĩ đến! Thật ra thì, cái tên Noãn Noãn này so với Noãn Noãn hoàn hảo ban đầu ta thiết kế có một chút chênh lệch, bất quá cuối cùng là một thanh niên ưu tú, không khỏi lòng ham mê, cũng coi như không tệ nữa! A ha ha ha ha ~

44. Chương 39

Hai ta kết hôn sao! – Chapter 18

Chapter 18

Edit: Nileduong

Hai người nhìn nhau thật lâu, Triệu mục mục mở miệng trước , “Xin hỏi ngài là...”

Xán Xán nhìn tình thế thấy không đúng, thừa dịp Cao Vũ còn không kịp nói, vội vàng một phen kéo Cao Vũ qua, “Mẹ! Đây là đồng học của Noãn Noãn...! Đúng, đồng học!” Thật sự là ghen không ra, đồng học dùng là tốt nhất.

Triệu mục mục đầu tiên là sửng sốt, tiện đà khôi phục thần thái, tiểu a a nói, “Nga, nguyên lai là đồng học của Noãn Noãn a? Ta thật giống như chưa từng thấy qua người! Mau vào ngồi, mau vào ngồi...”

Cao Vũ bị hai người khiến cho không hiểu ra sao, “Bề ngoài... Ai u! Người làm gì thế?” Lời còn chưa nói hết đâu, đã bị Xán Xán âm thầm bấm một cái.

“Sao vậy?” Triệu mục mục tò mò nhìn hai người.

“Không có... Không có chuyện gì...” Xán Xán lúng túng đến chết.

Cũng may, Triệu Noãn Noãn nhìn Xán Xán không ứng phó nổi, kịp thời đi ra, “Mẹ! Hắn là tới tìm con... Không cần chào hỏi... Không cần chào hỏi...”

“Cái gì gọi là không cần chào hỏi a? Hai tử hai người các người làm sao không hiểu chuyện như vậy a?” Triệu mục mục vừa nói, vừa cười cùng Cao Vũ chịu tội, “Vợ chồng son này không có quy củ, người đừng để ý! Ta tự mình giới thiệu, ta là mục mục của Noãn Noãn.”

Triệu mục mục vừa thốt lên xong, vẻ mặt của Xán Xán cũng hồng mắt, cũng chỉ có thể học đà điệu, mắt đều nhanh chóng dán trên mặt đất. Mà thần sắc của Triệu Noãn Noãn cũng không kém, quần bách đứng ở nơi đó, không biết phải làm như thế nào.

Thời gian từng giây từng phút trôi qua, Xán Xán đang ở tư thế bất cứ giá nào cũng chuẩn bị tự thú, chợt nghe thanh âm Cao Vũ bình tĩnh đại ngộ, “Nga! Nguyên lai là bá mẫu a! Người khỏe chứ, cháu là đồng học đại học của Noãn Noãn, cháu tên là Cao Vũ.”

“Nguyên lai là đồng học đại học a? Không trách được chưa từng thấy qua.” Triệu mục mục vừa nói, hướng Noãn Noãn trừng mắt, “Lo lắng làm gì? Còn không châm trà cho khách?”

Triệu Noãn Noãn còn gì rất bối rối, bị lão mẹ trừng, lúc này mới lấy lại tinh thần, “Nga, con lập tức đi ngay!” Vội vã vào phòng bếp.

“Bá mẫu khách khí quá.”

“Khách khí cái gì nha! Đến đây ngồi!” Triệu mụ mụ nhiệt tình đem người đưa vào phòng khách.

Xán Xán ở một bên cũng nhìn tròn tròn mắt, từ nãy đến giờ chuyện gì xảy ra vậy?

“Uy! Người mau nghĩ nghĩ biện pháp nha! Vạn nhất lộ ra làm sao bây giờ?” Xán Xán giảm thấp thanh âm xuống, sợ bị hai người trong phòng khách nghe thấy.

“Này có biện pháp gì? Người nhìn mẹ ta nhiệt tình như vậy a! Chẳng lẽ ta gọi người đi ra ngoài rồi đem người đuổi đi a?”

“Này...” Xán Xán làm cú kết liễu, “Vậy người sẽ đem Cao Vũ kéo vào trong phòng cùng với hần nói rõ ràng nha, vạn nhất hần rò ra chân ngựa, hai chúng ta không phải...” Vừa nói, làm một dấu tay răng rắc.

“Người da mặt dày, người đi đi!”

“Hần là đồng học của người, ta đi? Đợi lát nữa mẹ người cho là ta làm loạn quan hệ nam nữ!”

“...”

“Làm sao pha trà lâu như vậy a?” Bên ngoài truyền đến tiếng thúc giục của Triệu mụ mụ.

Cái này, hai người chỉ có thể kiên trì tiến lên.

“Tới, tới đây!” Xán Xán tay bưng trà cũng run lên.

“Vợ chồng son tân hôn, rất ngọt ngào, người đừng để ý.” Triệu mụ mụ vừa nói, còn hướng Xán Xán nháy mắt.

Xán Xán cười đến so với khóc còn khó coi hơn, má ơi! Ngài có thể không đem ba chữ vợ chồng son giặt ngoài miệng được không?

45. Chương 40

“Là sao?” Cao Vũ cười nhận lấy cái chén trong tay Xán Xán, vô tình hay cố ý nhìn nàng một cái, làm cho tâm Xán Xán luống cuống.

“Làm sao? Người không biết hai người bọn họ kết hôn?”

Tâm Xán Xán cũng rút tại cổ họng.

Cao Vũ lắc đầu, cũng không thềm để ý một bên ánh mắt liều mạng của Xán Xán ra ám hiệu, uống nhấp, không nhanh không chậm nói, “Cháu tốt nghiệp xong sau này làm việc ở nước ngoài, không có cơ hội gặp Noãn Noãn, lúc trở lại cũng là vội vàng, cho nên không hiểu rõ tình huống lắm.”

“Nga!” Triệu mụ mụ bận rộn gặt đầu đồng ý.

Cao Vũ vừa liếc nhìn Xán Xán, “Lần gặp mặt trước quá vội vàng, cũng không hỏi kỹ, không biết các người lúc nào làm rượu mừng a? Ta đây là đồng học cũ cũng chưa được đến uống.” Nói là đối với Xán Xán, đem Xán Xán hỏi một cái chột dạ a! Không thể làm gì khác hơn là cười khan.

“Nói nhiều lại chê ta cảm rằm! Hai từ này, không chịu làm rượu mừng, nói gì là quá lãng phí, không có thời gian nữa! Ta khuyên cũng khuyên không thông!” Triệu mụ mụ mà mở đề tài ra, ngăn dừng lại không được.

“Đừng nóng lòng, nên nói mọi việc từ đầu.”

Không biết tại sao, Xán Xán cảm thấy những lời này nghe đặc biệt kinh khủng.

Cứ như vậy, Triệu Noãn Noãn cùng Xán Xán lo lắng đề phòng nhìn Triệu mụ mụ cùng Cao Vũ nói chuyện phiếm, vượt qua hàn huyên vượt quá vui vẻ a! Hai chủ mưu lúc này ngược lại chen miệng vào không lọt, đừng nhắc tới có nhiều lúng túng.

Hàn huyền một chút đã đến mười giờ, Triệu mụ mụ lên tiếng, “Ta xem đã trễ thế này, cao đồng học cũng đừng đi, ở chỗ này qua một đêm rồi tính !” Vừa nói vừa quay đầu hỏi con, “Có phải vẫn còn một gian phòng trống hay không? Còn không đi dọn dẹp phòng cho Cao đồng học của người một chút?”

Nhiệt tình như vậy sao? Xán Xán cái kia hoảng a, “Mẹ, vậy người ngủ chỗ nào a?”

“Nha đầu ngốc, không phải là có ba cái phòng sao?” Vừa nói chỉ gian phòng của Xán Xán nói, “Gian phòng kia không phải là trống sao? Ta liền ngủ ở đó! Cao đồng học nằm ngủ gian phòng kia, cứ định như vậy!” Nói xong, còn dùng cảm phát phát tay.

“Tạ ơn bá mẫu.” Cao Vũ mặt mỉm cười, lơ đãng quét mắt nhìn hai người đứng ngây như phỗng.

“Kia... Con ngủ ở chỗ nào a?” Xán Xán yếu ớt hỏi.

Triệu mụ mụ lẳng lẳng nhìn Xán Xán, chợt cười to, “Ta nói con dâu ngốc của ta a! Người nói người ngủ nơi nào? Điều này dĩ nhiên phải hỏi lão công của người! Yên tâm, mụ mụ già rồi lỗ tai không dùng được, buổi tối có động tĩnh gì cũng nghe không được! Hai người các người tự nhiên, tự nhiên!”

=_=_ [] []

Xán Xán nghẹn ngào thở ra một hơi, thiếu chút nữa thì ngất đi.

Nhìn Triệu Noãn Noãn, vẻ mặt cũng không tốt hơn chút nào, nghiêm mặt len lén liếc nhìn Cao Vũ, phát hiện Cao Vũ như cũ là một khuôn mặt tươi cười, hoàn toàn nhìn không ra trong lòng hắc đang suy nghĩ gì.

Cứ như vậy, tối hôm đó, Xán Xán bị buộc vào phòng ngủ chính.

46. Chương 41

Hai ta kết hôn sao! Chapter 19

Chapter 19

Edit: Nileduong

“Xán Xán, như vậy được sao?” Triệu Noãn Noãn lúng túng nhìn Xán Xán, “Nếu không ta đi gặp mẹ nói cho nàng...”

“Không cần a!” Xán Xán bận rộn cắt đứt lời hắc, “Nếu người đi nói, mẹ người nhất định sẽ hoài nghi ! Đến lúc đó nếu nàng tra cứu, chuyện chúng ta coi như xong rồi.”

Mặc dù Xán Xán nói như vậy, nhưng Triệu Noãn Noãn vẫn còn có chút do dự, “Vậy cũng không thể ủy khuất người ngủ cùng ta... Ngủ...” Hắc nhất thời có chút ý xấu hổ, dứt khoát nói, “Nếu không ta ngủ trên sàn nhà!” Vừa nói, với tay lấy gối.

“Người làm sao vậy? Tại sao mặt hồng như vậy? Rất nóng sao? Nếu vậy ta hạ điều hòa xuống thấp một chút?” Xán Xán rốt cục đã nhận ra Triệu Noãn Noãn có cái gì không đúng.

“Nào có!” Triệu Noãn Noãn cuống quýt tránh ánh mắt của nàng, thật ra thì hắc chính là khẩn trương, hắc từ nhỏ đến lớn còn không cùng con gái ngủ chung một cái phòng, chỉ sợ cái này là Tô Xán Xán.

“Nha...” Xán Xán kỳ quái nhìn hắc một cái, “Ta bất quá là nói một chút, người kích động cái gì! Nếu như người không có thói quen ngủ cùng một cái giường, người ngủ trên sàn nhà cũng tốt, bất quá là do người nói trước, nệm chỉ có một, người dùng hồng đoạt của ta!” Vừa nói, vừa lấy tốc độ nhanh nhất chui vào chăn, sau đó dùng ánh mắt đặc ý nhìn Triệu Noãn Noãn, muốn đoạt đồ của ta rất khó đó!

Ta nói Xán Xán nha, thì ra là người đang lo lắng cái này =_=_ [] []

Triệu Noãn Noãn không nói, bất quá sắc mặt rõ ràng nhục nhã, tình huống bây giờ, hắc là không bắt chớ đi cày là không được, không thể làm gì khác hơn là im lặng cầm chăn cùng gối, trải trên mặt đất.

Đèn tối sầm, trong phòng im ắng.

Nhưng là, Xán Xán nhưng ngủ không được , cũng không phải là nằng bỏi vì khấn trương, bởi vì thói quen mỗi ngày của nằng lên net đến rạng sáng mới ngủ, hôm nay lại vội vã sớm như vậy lên giường, hơn nữa còn không có lên Internet. Nằng không có quen!

Nằng ở trên giường lăn qua lộn lại, muốn ngủ mà cảm thấy thiếu chút gì.

Triệu Noãn Noãn cũng ở trên sà nhà lăn qua lộn lại, đang mùa đông, mặc dù trong phòng mở điều hòa, nhưng ngủ trên sà nhà tư vị nhất định là không dễ chịu, hẳn vốn là ngủ không được, bị Xán Xán lăn qua lộn lại như vậy, thì càng phiền lòng, “Người đừng lật nữa có được hay không? Ầm ỉ đã chết!”

“Người cho rằng ta thích lật a, ta là ngủ không được!” Xán Xán vừa nói, vừa trở mình.

Người ngủ giường như thế mà ngủ không được! Triệu Noãn Noãn buồn bực a, “Người có cái gì ngủ không được? Ta ngủ trên sà nhà mới ngủ không được đây!”

“Người ngủ không được nga?” Xán Xán mở đèn lên, tò mò liếc nhìn Triệu Noãn Noãn ngủ ở trên sà nhà, thiếu chút nữa thì bật cười. Chỉ thấy Triệu Noãn Noãn ở trong chăn, hết lần này tới lần khác vóc dáng to lớn của hẳn bị chăn bao lấy, nhìn thật khôi hài.

“Người cười cái gì! Mau tắt đèn!” Triệu Noãn Noãn phát hỏa.

Xán Xán bị rống lên, ủy khuất nói, “Hung cái gì sao...” Muốn tắt đèn, vừa nghĩ đến cái gì, “Uy! Ta xem người hay là lên đây ngủ đi, như vậy căn bản cũng không ngủ được mà!” Vừa nói, đưa tay muốn kéo cái chăn của Triệu Noãn Noãn.

“Người làm gì vậy!” Triệu Noãn Noãn nóng nảy, mặt đỏ lên, “Ta như vậy rất tốt, người đừng làm vậy! Tránh ra nữa, đừng xé chăn của ta! Uy...”

Không đùa nữa, Xán Xán dùng tất cả sức lực, dứt khoát tóm cái chăn của Triệu Noãn Noãn không buông tay, “Sẽ làm! Sẽ làm! Sẽ làm! Người đừng có van xin ta nha...” (quả nhiên là vô lại hành kính -_-!)

Cuối cùng, Triệu Noãn Noãn gờ cờ trắng đầu hàng, “Được rồi! Được rồi! Ta đi lên giường ngủ là được chứ gì!” Kéo nữa, hẳn sợ không biết Tô Xán Xán sẽ làm ra chuyện nguy hiểm gì nữa.

47. Chương 42

Cái này, cuối cùng cũng có giường ngủ! Nhưng Triệu Noãn Noãn vẫn ngủ không được!

“Người đừng lật có được hay không a?” Lúc này đến phiên Xán Xán phiền .

“Không phải là người để cho ta ngủ trên giường sao? Nếu phiền thì người ngủ trên sà nhà đi nha!” Triệu Noãn Noãn không nhịn được nói.

“Ta khờ nga!” Xán Xán buồn bực.

“Người vốn là ngu...”

Lời này đến Xán Xán giận nghiến chặt răng, vươn móng vuốt ra đi quấy rối một bên của Triệu Noãn Noãn, “Người lặp lại lần nữa, lặp lại lần nữa...”

Vốn là cùng Xán Xán ngủ cùng một cái giường đã làm cho Triệu Noãn Noãn đủ khấn trương, không nghĩ tới Xán Xán còn ý hướng trên người mình nhéo, hẳn cũng không giống như Xán Xán thần kinh không ổn định, lập tức đã cảm thấy không ổn , “Tô Xán Xán!” Một tiếng rống, Xán Xán ngậy ngấn cả người.

“Người... Người tức giận gì a?”

Ý thức được mình có chút hơi quá, Triệu Noãn Noãn không thể làm gì khác hơn là giảm thấp thanh âm xuống, “Ta không có tức giận, bắt quá...” Hẳn dừng một chút, “Xán Xán, người đầu gì cũng là nữ nhi, làm sao lại không có tự chủ như vậy?”

“Cái gì không tự chủ?” Xán Xán mộng .

“Chính là...” Triệu Noãn Noãn có chút ý không tốt ngại mở miệng.

“Nói đi, lẽ mề!” Xán Xán vừa nói, vừa đung hấn.

Triệu Noãn Noãn hoảng lên, liền mở miệng, “Người đừng đừng chạm lung tung! Ta nói như thế nào cũng là nam nhân!” Nói xong, hấn hồi hận, bận rộn giải thích, “Ta không phải là trách người, chính là... Người biết chúng ta như vậy ngủ ở chung một chỗ vô cùng... Vô cùng... Tóm lại rất kỳ quái...”

“Thì ra là người đang lo lắng cái này à!” Xán Xán bưng tỉnh đại ngộ, móng vuốt vừa phách lên, “Yên tâm đi! Ta sẽ không nói cho Cao Vũ, ngày mai nếu hấn hỏi ta, ta liền nói người ngủ trên sàn nhà! Hai ta chẳng có quan hệ gì, người còn lo lắng cái này! Ha ha a...”

Triệu Noãn Noãn sốc .

Mặc dù không bị Xán Xán quấy rầy nữa nhưng Triệu Noãn Noãn vẫn không ngủ, người ngủ không được dĩ nhiên dễ dàng suy nghĩ lung tung.

“Xán Xán?”

Xán Xán thật vất vả muốn ngủ, lại bị hấn gọi tỉnh, nằng dui dui con mắt, thanh âm có chút mơ mơ màng màng đáp lại, “Dạ? Sao vậy?”

“Người nói, chúng ta như vậy gặt mẹ ta, có thể quá mức rồi hay không?” Triệu Noãn Noãn lo lắng hỏi.

“Đúng...” Xán Xán còn rất buồn ngủ.

“Người cũng cảm thấy vậy...” Triệu Noãn Noãn đi đến kết luận, “Mẹ ta, nằng vẫn muốn ôm tôn tử, chúng ta bây giờ như vậy, vạn nhất ngày nào đó nằng biết, thật là thương tâm đến chết...” Thật ra thì, Triệu Noãn Noãn thật là một hiếu tử.

“Vậy thì giúp nằng sinh một đứa...”

Cái gì? Triệu Noãn Noãn kinh ngạc, “Xán Xán, người không biết mình đang nói cái gì đúng không?”

“Đúng...”

Mặc dù tắt đèn, Triệu Noãn Noãn vẫn quay mặt sang, nghiêm túc nhìn cái ổ chăn bên cạnh, “Người biết để sanh con cần làm gì sao?”

“Đúng...”

“Người không hồi hận?”

“Đúng...”

Triệu Noãn Noãn trầm mặc, hấn hoàn toàn lâm vào trầm tư, đây là hấn lần đầu tiên hấn cẩn thận suy tư về quan hệ giữa hấn và Xán Xán, bọn họ bây giờ được coi là cái gì? Tránh được nhất thời nhưng không trốn được cả đời, Xán Xán một ngày nào đó sẽ tìm được người yêu chân chính của nằng, hoặc là quan hệ của bọn họ như vậy một ngày nào đó sẽ nếu kéo dài sẽ đi xuống, nên làm cái gì bây giờ? Những thứ này, hấn trước kia cũng không nghĩ tới...

Hoặc là dứt khoát không cưới ! Bọn họ có lẽ có thể... Không được! Triệu Noãn Noãn dùng sức lắc đầu, đem ý niệm kỳ quái trong đầu từ trong đầu của mình vứt đi, đây đối với Xán Xán không công bình, hấn thích là nam nhân! Nhưng là...

Hấn nhìn cái thân ảnh đắp ở trong chăn kia, trong bóng tối, như có thể thấy khuôn mặt không phòng bị khi ngủ của Xán Xán, đây là loại cảm giác thật kỳ diệu.

Xem ra, tối nay có người ngủ không được .

48. Chương 43

Hai ta kết hôn sao! – Chapter 20

Chapter 20

Edit: Nileduong

Ngày thứ hai, Triệu mụ mụ kéo con dâu đi dạo một ngày, rốt cục hài lòng trở về nhà. Trước khi đi, dĩ nhiên không quên cùng con dâu nháy mắt, “Mụ mụ tối hôm qua thật là không nghe thấy nga, thật thật là không nghe thấy nha...”

Triệu Noãn Noãn mặt đỏ một chút.

Không sai, tối hôm qua hai người ở trong phòng động tĩnh, bị Triệu mụ mụ tự động tự phát nhắc tới sự kiện đó, nàng nghiêm chỉnh nhắc tới chuyện này, Xán Xán là hoàn toàn không có toan tính, bất quá người chú ý hơn không giống với lúc trước, bên này, trên mặt Triệu Noãn Noãn nhiệt độ tăng tới quá mức, thậm chí cố ý tránh khỏi ánh mắt của Xán Xán.

“Mẹ, gấp lại sau!”

Vẫy tay cùng Triệu mụ mụ tạm biệt, hai người đồng thời thở dài một hơi, “Cuối cùng cũng đi...” Sau đó theo thói quen liếc nhau một cái, Triệu Noãn Noãn lập tức đem ánh mắt dịch chuyển khỏi, điều này làm cho Xán Xán thấy có chút kỳ quái, đang muốn mở miệng hỏi, bỗng nhiên liếc thấy một thân ảnh thon thả dựa bên cửa, tựa một chút mộng .

Nàng làm sao đây, có so với Triệu mụ mụ thì sự tồn tại của người này còn phiền toái hơn?

“Các người không có lời gì cần phải nói với ta sao?” Cao Vũ khuôn mặt tươi cười dịu dàng, hoàn toàn nhìn không ra trong lòng hắn đang suy nghĩ gì.

Xán Xán không biết nên nói gì, vươn ra cánh tay đi thọc Triệu Noãn Noãn, lại bị hắn tránh qua, tránh né, không thể làm gì khác hơn là tự mình kiên trì, “Cái kia... Chúng ta cũng không phải cố ý gạt người...” Nàng cường điệu hai chữ “Chúng ta”, muốn chết cũng muốn kéo Triệu Noãn Noãn cùng chết.

“Đó chính là cố ý gạt ta sao?”

“Là a... Không phải là! Không phải là!” Xán Xán nóng nảy, dứt khoát nói, “Dù sao ta cùng Noãn Noãn ca không phải là kết hôn thật, người đừng hiểu lầm, chúng ta chẳng qua là... Chẳng qua là...” Nàng khi gấp gáp, lại càng không biết nên diễn đạt như thế nào, “Chính là ta tuyệt đối sẽ không ảnh hưởng đến hai người các người, người coi như ta không có tồn tại, hơn nữa chúng ta sau này sẽ ly hôn, thật!” Nói xong chân thành cự độ nhìn Cao Vũ.

Nghe Xán Xán giải thích xong, Cao Vũ không lên tiếng, như cũ dựa vào cửa, vẻ mặt dày, thật giống như không nghe thấy.

Xán Xán cho là hắn không tin, lập tức bổ sung nói, “Không tin người hỏi Noãn Noãn, chúng ta thật là muốn ly hôn! Thật sự!” Dứt lời, hướng Triệu Noãn Noãn nháy mắt.

Triệu Noãn Noãn giật giật đôi môi, sắc mặt nhìn thật không tốt, “Chúng ta...” Vốn là rất dễ dàng nói ra khỏi miệng, chẳng biết tại sao hắn bỗng nhiên có chút chột dạ, tối hôm qua ước gì cái ý niệm kia không có trong đầu hắn để cho lòng hắn kiên định đừng có dao động.

“Người nói mau nha! Có cái gì không sai, Cao đại ca nhất định sẽ hiểu cho nỗi khổ tâm của chúng ta, Cao đại ca, đúng không?” Xán Xán vẻ mặt rất chân chó.

Không đợi Triệu Noãn Noãn mở miệng, Cao Vũ bỗng nhiên đứng thẳng người, “Ta biết rồi, các người không cần phải giải thích nữa, Xán Xán nói rất đúng, ta có thể hiểu được các người.” Dứt lời, còn hướng hai người khẽ mỉm cười.

Wow! Mặt trời mọc từ hướng tây, thì ra Cao Vũ đại lượng như vậy nga! Xán Xán có chút kinh ngạc, bất quá nghĩ lại, nàng cùng Noãn Noãn thật không có quan hệ, Cao Vũ thông minh như vậy nhìn một cái là có thể nhìn ra, chắc chắn sẽ không hiểu lầm nữa, cho nên cũng là thần nhiên .

Bất quá, lời nói của Cao Vũ mới rồi nghe vẫn còn có chút không tự nhiên, rốt cuộc là có vấn đề ở đâu?

“Xán Xán, ăn thịt bò.”

“Xán Xán, ăn cái này.”

“Còn có cái này, Xán Xán, người thích ăn nhất.”

Cơm tối, thái độ của Cao Vũ bỗng nhiên khác thường, gấp thức ăn cho Xán Xán.

Xán Xán kinh hãi, nàng rốt cục đã phát hiện là lạ ở chỗ nào, Cao Vũ hôm nay đã kêu không dưới trăm lần Xán Xán, hẳn không gọi nàng là “Biểu muội”, mà gọi nàng là “Xán Xán” ! Điều này làm cho nàng thấy không quen .

“Không cần, ta tự mình gấp...” Xán Xán cuối cùng hiểu cái gì gọi là thụ sủng nhược kinh .

“Không có chuyện gì, ta trước kia hiểu lầm người là biểu muội của Noãn Noãn, cho phiền người nhiều như vậy, còn muốn tạ lỗi với người.” Cao Vũ cười, vừa gấp cho Xán Xán một đùi gà.

49. Chương 44

“Ta, ta ăn không hết...”

“Từ từ ăn là được, nhìn người gần đây cũng gầy, nên bồi bổ.”

Nhìn món ăn trong chén giống như kim tự tháp Ai Cập Kim, Xán Xán bỗng nhiên có loại cảm giác Cao Vũ nhất định là đối với nàng ghi hận trong lòng, muốn nàng ăn no đến chết! Quả nhiên ác độc!

Bất đắc dĩ Xán Xán không thể làm gì khác hơn là hướng Triệu Noãn Noãn cầu cứu, không nghĩ tới ánh mắt vừa gặp nhau, tên kia làm bộ như không nhìn thấy dường như lập tức bỏ qua một bên. Đây là chuyện gì xảy ra? Chẳng lẽ bọn họ hợp lại muốn nàng chết, sau đó song túc song phi sao?

Thần a! Không phải là muốn mạng người a!

Rốt cục, Xán Xán rung rung đem một ít đồng tất cả món ăn đều ăn xong, quả thực là nàng ăn xong bữa cơm, từ trên ghế đứng dậy, nàng cảm giác mình cũng đã dường như đầu thai.

“Để ta dọn dẹp!” Cao Vũ bỗng nhiên một phen đoạt lấy cái chén trong tay nàng.

Có chuyện gì xảy ra vậy? Xán Xán cả kinh cả người cũng muốn té, đem nàng vỗ béo còn chưa đủ sao? Thế nhưng ác độc đến ngay cả tiêu hóa cũng không cho nàng tiêu hóa, thật là quá đáng!

“Người người người...” Nàng thật đang rất tức giận!

Nói còn chưa dứt lời, Cao Vũ hướng nàng nháy mắt mấy cái, “Không cần cảm ơn ta là việc ta nên làm mà.”

Việc nên làm? Hẳn là muốn nàng ăn no để chết sao?

... ()...

Kể từ sau ngày đó, cuộc sống của Xán Xán có hai biến hóa cực lớn.

Biến hóa một: Triệu Noãn Noãn bắt đầu không để ý tới nàng.

“Noãn Noãn, y phục ngày hôm qua người thay ra đâu? Ta tới lấy.”

“Không cần, ta tự mình giặt.”

“Thật?” Xán Xán một trận cao hứng.

“Quần áo của ta người sau này không cần giúp ta giặt, còn nữa phòng của ta, người cũng đừng tùy tiện vào, ta tự mình dọn dẹp.”

Thế nhưng cái gì cũng đều không cho nàng làm, quá kỳ quái, nàng ngược lại lo lắng, “Noãn Noãn ca, người làm sao vậy? Ngã bệnh sao? Thật giống như đang nóng rần lên a...”

“Người tránh ra! Đừng phiền ta, ta muốn làm việc! Uy, người đừng đụng ta! Ai nha, người nên cách xa ta một chút!”

“...”

Sau đó Triệu Noãn Noãn vừa nhìn thấy nàng thì như thấy ôn thần, từ xa đã trốn mất, sau lại dứt khoát ngồi suốt ở trong thư phòng, ngay cả cơm tối cũng phải thúc dục hấn mới đi ra ngoài ăn.

Đây chính là hậu quả ở trước mặt Triệu mụ mụ chửi bới hấn sao? Triệu Noãn Noãn, người cũng quá nhỏ mọn !

Dĩ nhiên, còn có biến hóa thứ hai: Cao Vũ bắt đầu lấy lòng nàng.

Tô Xán Xán phát hiện, thái độ của Cao Vũ bây giờ đối với nàng quả thực chính là thay đổi một trăm tám mươi độ, trước đây khi nàng ở nhà chẳng những muốn bình thường làm việc nhà, hơn nữa còn mặc cho nhà tư bản Cao sai phái, quả thực chính là nông nô bị áp bức ở tầng chót của xã hội.

Nhưng bây giờ thì sao?

50. Chương 45

“Xán Xán, người có muốn ăn pizza hay không? Ta gọi điện thoại đặt!” Cơm trưa mới ăn xong hai giờ, Cao Vũ bỗng nhiên hỏi, làm Xán Xán đang chơi game sợ hết hồn.

Quay đầu lại nói, “Ta còn no ...”

“Không sao, chờ lúc đưa tới sẽ đói thì sao! Ta nghe nói Pizza Hut mới ra loại nướng thịt vai dê không tệ, còn nữa người không thích có một phần sao?”

Xán Xán nuốt một ngụm nước bọt, có chút động tâm, bất quá nhìn vẻ mặt Cao Vũ vẻ mặt cảm thấy thật là quý dị, “Cái kia... Quá mắc, ta ăn không nổi...”

“Ta mời! Coi như người giúp ta giặt nhiều y phục như vậy, ta tạ ơn người đã làm tốt.”

“Thật?” Xán Xán có nên tin hay không a!

“Đương nhiên là thật, chẳng lẽ người cho rằng ta lừa người chơi?”

Xán Xán vẫn còn có chút do dự, “Pizza Hut... Cuối năm có chiết khấu sao?” Hay là có hoạt động ăn pizza miễn phí sao? Sao ta lại không biết nhỉ?”

Cao Vũ bị bộ dáng kia của nàng chọc cười, đưa tay vuốt vuốt mái tóc lộn xộn của nàng, “Nha đầu ngốc, ta đây đi gọi điện thoại.” Đứng dậy rời đi.

Xán Xán bất động.

Vừa mới, vừa mới... Hấn hấn hấn... Hấn làm cái gì vậy? Hấn hấn hấn... Hấn thế nào lại dùng cái loại thanh âm này gọi nàng ngây ngốc... Nha đầu ngốc... Hấn hấn... Hấn thế còn sờ đầu của nàng! ! !

Cái thế giới này quá điên cuồng! Quá điên cuồng! Tô Xán Xán muốn điên rồi!

Tối hôm đó, Xán Xán phát đi tín hiệu cầu cứu cho Nhan Như Ngọc.

Xán Xán: Như Ngọc, ta hỏi người, một người rất biết bóc lột người bỗng nhiên đối với người rất tốt, điều này nói lên cái gì?

Nhan Như Ngọc: dạ... Coi trọng tới trình độ nào.

Xán Xán: quả thực dường như đổi thành một người khác, mời người ăn cơm, giúp người làm việc, gấp thức ăn cho người, còn nói muốn dẫn người đi ra ngoài chơi!

Nhan Như Ngọc: -_-! Người xác định hấn thuộc về giai cấp bóc lột?

Xán Xán: không chỉ có thuộc về giai cấp bóc lột, hơn nữa còn thuộc về cái loại nhà tư bản ăn tươi nuốt sống, không ép khô người thề không bỏ qua!

Nhan Như Ngọc: ta hiểu được!

Xán Xán: cái gì? ? ? Nói mau! ! !

Nhan Như Ngọc: hẳn nhất định là chuẩn bị để ép khô tới giọt máu cuối cùng!

Xán Xán: a ——

Nhan Như Ngọc: người nghĩ a, người chăn nuôi tại sao nuôi heo bằng thức ăn gia súc a? Còn không phải là vì nuôi cho béo để có thể làm thịt nó sao! Sói tại sao muốn cùng dê làm bằng hữu a? Làm như vậy là để đem làm điểm tâm! Trong siêu thị tại sao muốn giảm giá đặc biệt a? Bởi vì không có đánh giá đặc biệt gì với tất cả mọi người! Cho nên nói, giai cấp bóc lột đối tốt với người mục đích cuối cùng của bọn họ là muốn bóc lột nhiều hơn!

Nhan Như Ngọc một phen giải thích cho Xán Xán hoàn toàn chợt hiểu, thì ra là Cao Vũ là muốn ép khô nòng tới giọt máu cuối cùng a!

51. Chương 46

Hai ta kết hôn sao! – Chapter 21

Chapter 21

Edit: Nileduong

Quả nhiên cuộc sống như vậy mới qua không có mấy ngày, Xán Xán cũng bởi vì suốt ngày chỉ ăn không hoạt động, cộng thêm Cao Vũ còn thỉnh thoảng mỗi ngày gọi đồ ăn cho nàng ăn, năm cân thịt giảm lần trước đã có ánh sáng quang vinh trở lại trên người của nàng.

Nhìn khỏe mạnh vậy nhưng thật ra thê thảm không nỡ nhìn, trong đầu Xán Xán bỗng nhiên vang lên lời của Nhan Như Ngọc—— “Người chăn nuôi tại sao muốn nuôi heo bằng thức ăn gia súc a? Còn không phải là vì nuôi cho béo để có thể làm thịt nó!”

Nhất thời, trong lòng Tô Xán Xán sinh ra một ý thức về loại nguy cơ trước nay chưa từng có, nếu còn tiếp tục như vậy nàng có thể thật sẽ biến thành một cái xác.

Vì tương lai của mình nhân sinh phải suy nghĩ, Xán Xán làm ra một quyết định trọng đại—— tìm Cao Vũ đàm phán! ! !

Nói thì dễ dàng làm mới khó khăn, đặc biệt là đối tượng đàm phán của Xán Xán là Cao Vũ, cho nên cả một buổi sáng Xán Xán cũng không thể nắm chặt cơ hội, thế cho nên khi cơm trưa kết thúc, Xán Xán tức giận chết.

Không thể nữa tiếp tục như vậy !

Xán Xán vượt từ cổ tới bụng, quyết định bất cứ giá nào .

“Xán Xán, nghe nói đầu phố mới mở một cửa hàng bánh ngọt và kem, mùi vị rất tốt nga, có muốn đi ăn thử hay không?” Cơm trưa ăn xong mới không bao lâu, Cao Vũ lại bắt đầu dụ dỗ Xán Xán .

Cơ hội tốt!

Xán Xán lấy lại bình tĩnh, “Ta không đi!”

“Tại sao?” Cao Vũ đem ánh mắt thấu qua, nghi ngờ đánh giá nàng, Xán Xán chỉ cảm thấy có loại áp lực vô hình áp bức nàng, vốn là những lời đã nghĩ kỹ giờ đều đã quên cạn sạch.

“Bởi vì... Bởi vì...” Cẩn rằng, ưỡn ngực, ngẩng đầu, “Ta muốn giảm cân!”

Cao Vũ khẽ mỉm cười, “Cần gì phải giảm cân! Ta xem người như vậy rất tốt...” Vừa nói, thừa dịp Xán Xán không chú ý, nắm mặt của nàng, “Người nhìn, mềm a, sờ tới rất thoải mái...”

Xán Xán sững sốt, mắt liếc một chút, lấy tốc độ nhanh nhất nhảy một bước về phía sau, bày ra tư thế phòng vệ, “Người, người, người... Người làm gì!”

“Chớ khăng trương nha, ta chỉ là muốn mời ăn kem, chẳng lẽ người muốn cự tuyệt?” Mi mắt Cao Vũ nhất thiêu, hướng phía Xán Xán tiến tới gần một bước.

“Ta... Ta...” Xán Xán nhất thời đông cứng .

Vừa để Cao Vũ sát vào một bước.

Xán Xán đột nhiên cảm giác mình thật giống như một con cừu nhỏ bị đại lang sói bức đến trong góc, ở trong ánh mắt lợi hại của Cao Vũ, nàng rốt cục giờ cờ hàng, “Ta ăn rất nhiều, sợ đem người ăn chết ...”

Cao Vũ vẻ mặt trong nháy mắt vừa khôi phục bộ dạng bất cần đời, “Yên tâm, muốn ăn bao nhiêu cũng không có vấn đề gì.”

Xuất sự bất lợi, Xán Xán cự tuyệt kế hoạch còn chưa có thực hành đã bị lôi vào vạ ác ngọt phẩm phòng.

“Cái này, cái này, còn có cái này.”

Xán Xán mất liếc ngón tay Cao Vũ sợ hết hồn, vội vàng khoát tay, “Không cần nhiều như vậy nữa! Thật! Ta ăn không hết !”

“Ăn không hết thì chậm chậm mà ăn.” Vẻ mặt của Cao Vũ rõ ràng chính là ăn không hết cũng phải ăn xong! Sau lưng Xán Xán một trận lạnh cả người.

“Trước hết là những thứ này, cảm ơn nhiều.” Cao Vũ hướng nữ phục vụ kia ưu nhã cười một tiếng, tiểu cô nương hồn cũng đã bay mất, lưu luyến không lẽ rời bước đi.

Ác tâm, Xán Xán trong lòng vạ phần khinh bỉ liếc Cao Vũ, thành linh hấn cũng chống mắt nhìn lại.

52. Chương 47

Xán Xán hoảng hốt, vội cúi đầu làm bộ uống nước, đã không còn kịp rồi.

“Tại sao nhìn ta như vậy?”

“Không có, không có gì...”

“Người có phải có lời gì muốn nói với ta hay không?”

“Không có... Có!” Xán Xán hai mắt tỏa sáng, vừa có một cơ hội tốt!

Cao Vũ tiến tới trước bàn, một tay chống cằm, mười phần thú vị nhìn Xán Xán, “Nói đi.”

“Ta...”

Xán Xán, người trấn định a! Nếu không nói người sẽ mập mà chết!

“Ta không thể nữa...”

Còn chưa nói hết câu, tiểu thư bán hàng đang cầm một chén kem lớn đi tới, vị trà, phía trên thoa đầy tràn một tầng sô cô la, Xán Xán nuốt một ngụm nước bọt.

“Không thể làm gì nữa?”

Thôi, không thể lãng phí, ăn xong rồi hãy nói.

“Ta không thể để người mời ta nữa, quá tiêu pha .”

“Thì ra là người đang lo lắng cái này a? Nếu như người bắn khoản điều này, thì hôm nay người trả tiền đi.”

Xán Xán nuốt một ngụm kem xuống, thiếu chút nữa bị nghẹn.

Tô Xán Xán, lúc này thậm trách bản thân mình!

Hai cơ hội tất cả đều thất bại, chẳng những vừa ăn một chén kem lớn cùng một cái bánh ngọt tràn đầy bơ, hơn nữa còn là mình trả tiền, một tờ đỏ thắm hình đầu chủ tịch đưa ra ngoài, được trả về mấy đồng tiền kim loại, Xán Xán đau lòng đến chết đi được.

Hấn nhất định là cố ý, cố ý tìm quán ăn mắc như vậy!

Bởi vậy, Xán Xán càng thêm tin chắc những lời Nhan Như Ngọc nói không sai, Cao Vũ chính là nghĩ ép khô nàng tới giọt máu cuối cùng!

Lúc ăn cơm tối, Xán Xán cố ý chọn lấy vị trí cách xa Cao Vũ một chút, như vậy không có điều kiện gấp thức ăn.

Vốn là, nàng còn muốn ngồi luôn chỗ ngồi của Triệu Noãn Noãn, kết quả Triệu Noãn Noãn nhìn nàng một cái nàng ngồi đối diện hẳn ăn cơm!

Giờ phút này nàng cũng không kịp tò mò người khác, giữ được vóc người là trọng yếu nhất!

Đáng tiếc, Triệu Noãn Noãn không có lên tiếng, nhưng Cao Vũ lên tiếng.

“Xán Xán, tại sao không ngồi vị trí cũ?” Ánh mắt quét tới, Xán Xán chột dạ .

Tại sao? Tại sao không ngồi vị trí cũ? Xán Xán vắt hết óc, rốt cục nghĩ ra có, “Ngồi ở đây có thể... Có thể ngắm phong cảnh.”

“Phong cảnh?”

Xán Xán lúc này mới ý thức tới, người đối diện với mình là bức tường phía sau Triệu Noãn Noãn, bất quá lời nói dối cũng cần thêm dệt, dù sao cũng phải nói tiếp, “Cái kia... Noãn Noãn ca ăn cơm rất dễ nhìn! Ta thích xem hẳn ăn cơm!”

Bát hạ xuống, Triệu Noãn Noãn đỏ mặt.

“Tô Xán Xán, ngươi nói lảng nhảng gì đó! Ngồi lại chỗ cũ cho ta!”

~ () ~

Xán Xán đáng thương, không giải thích được lại bị Noãn Noãn quát trở về vị trí cũ.

Cứ như vậy, Cao Vũ có thể rất dễ dàng gấp thức ăn cho Xán Xán, kết quả là, Xán Xán không chống cự được.

Buổi tối, Xán Xán nằm ở trên giường, vuốt cái bụng tròn trịa của mình, cực độ buồn bực.

Thật là quá đáng! Cũng bởi vì Cao Vũ lừa đảo, hẳn dùng loại phương pháp này hành hạ nàng, rõ ràng Noãn Noãn cũng cùng nàng lừa gạt hẳn, tại sao cuối cùng chỉ một mình nàng bị trả thù? Không phải nói nam nữ bình đẳng sao? Thế giới này quá không công bằng!

53. Chương 48

Ở trong lòng bi phẫn, Xán Xán mơ mơ màng màng ngủ thiếp đi...

Nói Xán Xán ăn uống no đủ ngủ thiếp đi, nhưng trong phòng này một người khác vẫn còn chưa ngủ, chính là Triệu Noãn Noãn vì chuyện mấy hôm trước với Xán Xán.

Từ ngày cùng Xán Xán ngủ chung một chỗ, nói những lời đó, Triệu Noãn Noãn phát hiện mình vốn không không chế được việc chú ý nhất cử nhất động của Xán Xán, điểm này làm cho hẳn rất là khó chịu.

Mình rõ ràng không thích nữ nhân, tại sao phải có ý nghĩ như vậy? Chẳng lẽ nói hẳn thật...

Nhưng hẳn biết điều này là không thể nào, bọn họ biết lâu như vậy, nếu như hẳn thật đối với nàng có cảm giác, sẽ không đến bây giờ mới nhận thấy được. Hơn nữa Xán Xán cũng chỉ là đem hẳn làm bạn tốt để đối đãi, cũng không tị hiềm, nếu như nàng biết ý nghĩ của mình, sẽ nhìn hẳn như thế nào? Rồi hãy nói, bây giờ cũng không phải là hẳn còn một vấn đề khác sao, còn có một Cao Vũ nữa, Cao Vũ làm sao bây giờ?

Về tình về lý, hẳn cũng không nên có ý nghĩ như vậy.

“Ai...” Triệu Noãn Noãn thở dài, phiền não đến chết.

Bỗng nhiên, phòng ngoài truyền tới tiếng kêu kỳ quái, thật giống như...

Xán Xán !

Chuyện gì xảy ra? Triệu Noãn Noãn lập tức từ trên giường, mở cửa phòng xông ra ngoài, đúng lúc đụng phải Cao Vũ cũng bị tiếng kêu đánh thức, cũng chạy tới xem xét.

“Ai u...” Thanh âm từ trong phòng Xán Xán truyền tới.

Triệu Noãn Noãn nóng nảy, bắt đầu gõ cửa phòng của nàng, “Xán Xán! Người làm sao vậy? Mở cửa nhanh!” Trong phòng thanh âm hừ hừ vẫn còn tiếp tục, cửa lại không mở. Hắn hoảng lên, thối lui mấy bước chuẩn bị xô cửa.

“Người gấp cái gì?” Cao Vũ vẫn thờ ơ lạnh nhạt một phát bắt được cánh tay của hắn, sắc mặt có chút âm trầm.

“Người lôi kéo ta xong chưa? Không thấy Xán Xán đã xảy ra chuyện gì à!” Hắn lòng như lửa đốt, sợ Xán Xán xảy ra chuyện gì.

Cao Vũ ý vị thâm trường nhìn hắn một cái, giật giật đôi môi, một hồi lâu nói, “Không phải là có chìa khóa sao?”

“Không còn kịp rồi!” Triệu Noãn Noãn hất hấn ra, hướng cửa đánh tới.

“Ba !” Cùng lúc đó Xán Xán mở cửa ra đụng phải hắn.

“Ai u...” Xán Xán suy yếu gọi một tiếng, cong lưng, ôm chặt bụng.

“Sao vậy? Đụng đau đến vậy sao?” Triệu Noãn Noãn bận rộn một phen đỡ lấy nàng, “Người đừng lắc đầu nha! Rốt cuộc là đụng đau ở nơi nào? Mau cho ta xem một chút!”

Xán Xán chẳng qua là nhắm hai mắt, vẫn lắc đầu.

“Hắn là đau bụng.” Cao Vũ một câu điểm phá.

“Cái gì?” Triệu Noãn Noãn vội cúi đầu nhìn về phía Xán Xán, gấp nàng rút cục gật đầu.

“Đau... Đau...” Không sai, nàng mới vừa ngủ thẳng cẳng một lúc, bỗng nhiên bị đau bụng thức tỉnh, vốn còn muốn nhịn một chút, kết quả là rất đau, rút cục không nhịn được kêu lên thành tiếng.

“Này, vậy phải làm sao bây giờ?” Từ trước tới nay chưa bao giờ gặp loại chuyện này Triệu Noãn Noãn thoáng cái cũng luống cuống thần trí, trong tay giữ Xán Xán, nhưng không biết bước kế tiếp nên làm như thế nào .

54. Chương 49

Hai ta kết hôn sao! – Chapter 22

Chapter 22

Edit: Nileduong

“Nga...” Xán Xán ôm bụng thật chặt, trên trán đã đổ ra mồ hôi lạnh.

Thấy Xán Xán hết là lắc đầu lại là gật đầu, sắc mặt cũng bắt đầu có chút màu xanh, Triệu Noãn Noãn tay chân sợ hãi, “Ta, ta đi tìm một chút thuốc... Người ngồi một lát...”

“Không cần!” Cao Vũ vẫn trầm mặc không nói bỗng nhiên ngăn cản hắn, giọng tỉnh táo dị thường, “Trực tiếp đưa đến bệnh viện.” Vừa nói, tiến tới nhắc Xán Xán lên, “Người mau đi xuống lái xe, ta mang nàng xuống.”

“Ta lập tức đi!” Triệu Noãn Noãn cuối cùng cũng có chút phương hướng, lại lo lắng nhìn mặt Xán Xán, vội vàng chạy đi xuống lầu.

Đau đớn kịch liệt làm cho thần trí Xán Xán có chút không rõ, mơ mơ hồ hồ thấy Triệu Noãn Noãn thật nhanh rời đi, sau đó cả người cũng bị bế lên.

“Chớ lộn xộn, ta đưa người đi bệnh viện.” Mơ mơ màng màng, này cảm thấy thanh âm này rất bình tĩnh, làm cho người ta một loại cảm giác an toàn, nàng nức ních gật đầu, lại là một trận đau đớn, đau đến nàng cơ hồ muốn đem cả người bỏ đi.

Chuyện kể tiếp, nàng hơn cả mơ hồ, chỉ nhớ rõ có cái thanh âm nói ở bên tai nàng.

Kiên trì hạ xuống, nhanh đến ...

**

“Viêm ruột cấp tính.”

Bệnh bộc phát nặng nhưng Bác sĩ mặt lạnh chỉ liếc mắt nhìn Xán Xán đau đớn, “Ăn nhiều đi? Đạo này, loại bệnh như người đặc biệt nhiều, hoàn toàn là vấn đề của mình. Ăn cái gì không biết tiết chế, thân thể có thể ăn nhiều đến như vậy sao? Không còn là trẻ con nữa rồi!” Dứt lời, vừa lạnh lùng nói, “Hôm nay ăn cái gì?”

Xán Xán nhắm hai mắt, rầm rì.

“Nói nhanh một chút nha! Không nói làm sao trị? Người nghĩ đau chết được sao?” Bác sĩ trực ban đêm, thái độ phổ biến là thật không tốt.

“Nàng hôm nay ăn nhiều kem, bánh ngọt, cơm tối ăn thịt gà, tôm, cá, một chút rau dưa, còn có cơm tối ăn xong còn ăn một miếng dưa Ha-Mi rất to.” Cao Vũ đột nhiên thay Xán Xán trả lời.

Bác sĩ kỳ quái liếc nhìn Cao Vũ, hướng Xán Xán hỏi, “Chỉ những thứ này sao?”

“%#@&...” Thật ra thì nàng muốn nói là ăn nhiều như vậy cũng là người làm hại.

“Nói gì?”

“&#@! %#)* “

“Chính là chỉ chút ít như vậy không cần hỏi nữa.” Cao Vũ vừa thay nàng trả lời.

Bác sĩ ngăn người, bỗng nhiên thật giống như hiểu cái gì, hướng Cao Vũ trách nói, “Ăn nhiều đồ như vậy, làm bạn trai cũng không biết nói nàng một chút!” Dứt lời, trên giấy chà chà viết lên.

Cao Vũ không lên tiếng.

Triệu Noãn Noãn đứng một bên nhưng thần sắc chợt lóe, yên lặng liếc nhìn Cao Vũ.

“Tốt lắm! Đi trả tiền trước, rồi đi lấy thuốc, sau đó đi truyền dịch, không nên lười.” Bác sĩ đã nhận định Cao Vũ bạn trai của Xán Xán, toàn bộ là nói đối với hắn.

Cao Vũ ngó chừng đưa mắt đến thẻ lịch khám bệnh, vẫn không chút biểu tình trên mặt đột nhiên hiện lên một chút do dự, giật giật ngón tay, vừa muốn đón lấy, một cái tay bỗng nhiên thay hắn nhận lấy tờ lịch khám bệnh trên tay Bác sĩ.

“Biết rồi, tạ ơn Bác sĩ Tạ.” Triệu Noãn Noãn nhận lấy giấy khám bệnh, hướng Xán Xán liếc nhìn, do dự một chút, mặt hướng Cao Vũ, “Người giúp ta chiếu cố nàng nằm xuống, ta đi lấy thuốc.” Thấy Cao Vũ gật đầu, hắn mới yên lòng rời đi.

Mười phút đồng hồ sau, truyền dịch.

“%#@*&...”

“Tiểu thư, người không nên lộn xộn a!” Tiểu hộ sĩ trẻ tuổi vẻ mặt đau khổ, tay cầm kim tiêm, nhưng không biết nên đâm chỗ nào.

Không để ý tiểu hộ sĩ ra lệnh, Xán Xán tiếp tục giãy dựa cánh tay của nàng, trong miệng phát ra thanh âm cầu nhàu. Nàng không được chích! Nàng không được chích! Nàng không được chích! ! !

“Xán Xán, người làm sao vậy?” Triệu Noãn Noãn lo lắng cúi đầu.

“%#@&& (#@% “

“Nàng nói gì?” Tiểu hộ sĩ không giải thích được mắt nhìn Triệu Noãn Noãn.

“Ta... Ta cũng không biết...”

“Nàng sợ đau.” Từ miệng Cao Vũ bỗng nhiên nhảy ra một câu, sau đó một bước tiến lên, đưa tay bắt được cánh tay Xán Xán, hướng y tá nói, “Nhanh lên một chút, mặc kệ hấn.”

“A ——” theo đó là một tiếng hét thảm, kim tiêm hung hăng đâm vào tay Xán Xán.

Từng giọt dịch chảy vào trong mạch máu, đau đớn của Xán Xán rốt cục được giảm bớt, hơn nữa mới vừa uống thuốc, một lát nàng liền ngủ mất.

55. Chương 50

Triệu Noãn Noãn cởi áo ra, nghiêm nghiêm đem áo đắp lên cho Xán Xán, nhìn gương mặt nàng còn nhuộm nước mắt, trong lòng không biết là tư vị gì. Hấn ngẩng đầu, Cao Vũ cũng ngồi ở bên người.

“Hôm nay, đã làm phiền người.” Thanh âm Triệu Noãn Noãn rất nhẹ, sợ âm ĩ đến Xán Xán.

“Nga.” Cao Vũ cúi đầu đáp một tiếng, trong mắt dường như suy nghĩ cái gì.

Thấy Cao Vũ không có ý trả lời, Triệu Noãn Noãn cũng không nói thêm gì nữa.

Đêm khuya phòng truyền dịch im ắng.

Bỗng nhiên, Triệu Noãn Noãn tựa hồ nghĩ tới điều gì, vừa ngẩng đầu, “Làm sao người biết hôm nay nàng ăn thứ gì?”

Cao Vũ sững sốt, thần sắc có chút mất tự nhiên, “Nàng nói với ta.”

“Nha.”

Một lát sau, thanh âm Triệu Noãn Noãn thấp xuống, tựa hồ là lầm bầm lầu bầu, “Chờ đã, phải nói cho nàng rõ, không thể để cho nàng ăn nhiều như vậy nữa ...”

Người bên cạnh đôi môi giật giật, muốn nói gì, nhưng thủy chung không có nói ra.

Xán Xán tỉnh ngủ vẫn còn mơ màng nhìn quanh, trời đã sáng rồi, khi tỉnh lại thấy Triệu Noãn Noãn đang chào hỏi tiểu hộ sĩ.

“Không nên a ! !” Nhớ tới chuyện lúc tối nàng giữ chặt tay, nói chuyện có chút tức giận, thanh âm cũng vang rất nhiều.

“Người tuổi lớn như vậy, thậm chí ngay cả tiêm cũng sợ.” Thành linh thoát ra một câu khàn khàn, Xán Xán lúc này mới chú ý tới người ngồi ở bên cạnh nàng thấy Cao Vũ.

“Ta nào có sợ?” Nàng cứng rắn cãi lại.

“Còn không biết xấu hổ nói vậy, cũng không biết là người nào, thời điểm tiêm đều nhanh từ trên cái băng rơi xuống.”

Bị điếm đến chỗ đau, Xán Xán dứt khoát chơi trò gan lì, “Ta sợ tiêm thì làm sao? Cũng không muốn nghĩ là ai hại ta ăn hư bụng.”

Thần sắc Cao Vũ trầm xuống, bỗng nhiên không nói.

Xán Xán thấy vậy tức giận nói, “Ta đều nói ăn không hết nhiều như vậy , người vẫn còn muốn ta ăn, dĩ nhiên ăn tới hư luôn! Cũng là người hại ——” bỗng nhiên, nàng ngừng nói, sắc mặt trắng bệch.

Không sai, bởi vì cách đó không xa Triệu Noãn Noãn đang đứng ở đó, đi theo phía sau tiểu hộ sĩ.

Xán Xán lần nữa khản trương.

“Ta không muốn nhở ra, ta không muốn nhở ra ...”

Bộ dạng Xán Xán như vậy làm cho tiểu hộ sĩ cũng thấy khốn đốn, còn chưa có gặp phải người bệnh như vậy trước đây, lúc đâm vào nói không muốn đâm, lúc rút ra cũng nói không muốn nhổ ra, đây không phải là cố tình làm khó nàg sao? Cố giả bộ khuôn mặt tươi cười, “Tiểu thư, cô đã tiếp thuốc xong, nhất định phải nhổ ra .”

“Ta không muốn! Ta không muốn!” Xán Xán liều mạng lắc đầu, kim tiêm này đâm vào đã lâu như vậy, rút ra hẳn là đau a!

“Xán Xán!” Triệu Noãn Noãn có chút bất đắc dĩ, hạ thấp thanh âm khuyên nhủ, “Ngoan, rút ra rất nhanh, sẽ không đau.”

“Không nên! Không nên! Chính là không nên!”

“Người cũng không thể đeo nó đi về?”

“Không nên... A —— “

Phòng truyền dịch lần nữa vang lên một tiếng hét thảm, Cao Vũ đã nhanh chóng đem kim tiêm rút ra, đưa cho y tá. Ở mọi người đều có ánh mắt ngạc nhiên, Cao Vũ xoay người liếc nhìn hai người.

“Đi thôi.” Sau đó đi phía trước vài bước, bỗng nhiên lại dừng lại, xoay người hướng Xán Xán đi tới.

“Người, người, người muốn làm gì?” Xán Xán che mu bàn tay, cảnh giác nhìn hẳn.

Cao Vũ đi tới trước mặt nàg dừng lại, bỗng nhiên bắt đầu cởi áo.

Xán Xán mở to mắt, kinh ngạc nhìn hẳn giải khai vô số viên nút áo, lúc này hẳn muốn làm gì a? Khó có thể mới vừa rồi bị nàg nói mấy câu, muốn chịu đòn nhận tội? Không cần phải khoa trương như vậy chứ! Bất quá soái ca cởi áo bộ dạng nhìn còn rất tốt... (Xán Xán, người quả nhiên là bổn sắc nữ =__= 〃 〃 〃)

56. Chương 51

Cao Vũ cởi áo khoác xuống khoác lên cho nàg, quét mắt làm người khác kinh ngạc đều nhanh té, thần nhiên nói, “Bên ngoài lạnh, khác lên kéo cảm lạnh.”

Sau khi khiếp sợ, trong lòng Xán Xán bỗng nhiên dâng lên một cảm giác tựa như vừa mới ăn một chiếc bánh nướng, ấm áp dễ chịu, ngọt và hưng phấn...

Cao Vũ đi vài bước, thấy hai người kia không có theo kịp, vừa xoay lại, “Đi a?”

“Nga!” Xán Xán lấy lại tinh thần, gương mặt đỏ lên, vội vàng đuổi theo bước chân của hẳn.

Phía sau, Triệu Noãn Noãn nhìn bóng lưng hai người, vẻ mặt âm trầm

57. Chương 52

Hai ta kết hôn sao! – Chapter 23 e back

Chapter 23

Edit: Nileduong

Đây là ảo giác, đây là ảo giác, đây là ảo giác...

Xán Xán đã nhắc lại trong đầu tới vô số lần, nhưng vô luận nàg thôi miên mình như thế nào, trong đầu vẫn là không ngừng hiện ra bộ dạng Cao Vũ khoác áo lên cho nàg.

Tô Xán Xán, người thật là cái đồ không có tiền đồ! Tên kia không phải là chỉ quàng áo khoác cho người, cộng thêm thời điểm ngã bệnh an ủi người mấy câu thôi sao? Có cái gì là hảo ý a? Còn không phải là hẳn làm hại người viêm dạ dày, làm hại người vào bệnh viện! Người hẳn là hận hẳn! Hận hẳn mới đúng!

Xán Xán chần chần gân cốt, sờ sờ bụng, lúc này quyết định lấy thức ăn phân tán sự chú ý của mình.

Đang muốn ăn trộm, bất hạnh bị Triệu Noãn Noãn bắt gặp, “Xán Xán, người đang làm gì đó?”

Xán Xán chậm rãi xoay người, đem mì tôm giấu phía sau, vuốt bụng trống rỗng, “Ta đói bụng.” Viêm dạ dày làm hại nàng một ngày không có ăn thứ gì, điều này đối với Xán Xán luôn lấy ăn cơm là vận động chủ yếu mà nói, có thể nói không thể ăn quả thực là cực hình.

“Người bệnh về dạ dày, bác sĩ nói, không thể ăn thức ăn có dầu mỡ.”

Trơ mắt nhìn mì tôm từ trong tay bị cướp đi, Xán Xán đau lòng, “Làm sao có thể như vậy, ta đói bụng, ta muốn ăn cái gì đó!” Vừa nói, ánh mắt gian tà hướng tử lạnh thăm thiết.

Đáng tiếc, Triệu Noãn Noãn một bước đứng che trước tử lạnh, che ánh mắt khẩn cầu của nàng, “Những thứ này quá lạnh, bác sĩ nói dạ dày người không thể hấp thụ được.”

“Ta lấy ra nấu...” Xán Xán đáng thương nhìn Triệu Noãn Noãn.

“Người biết nấu sao?”

b

Thật là quá đáng! Thế nhưng chọc đúng chỗ đau của nàng!

“Bác sĩ nói, bác sĩ nói, bác sĩ có nói ta có thể bị đói mà chết không?” Xán Xán dậm chân đi trở về phòng, lưu lại Triệu Noãn Noãn bất đắc dĩ lắc đầu.

Bởi vì cái gọi là trên có chính sách dưới có đối sách. Xán Xán đóng cửa phòng, lại bắt đầu ở trong phòng tìm tòi, tìm kiếm những thứ lương thực trước kia nàng trữ giấu.

Đi? Đi nơi nào rồi? Tại sao không có nữa? Rõ ràng lần trước để ở chỗ này nha...

Trái đất đảo lộn, những thứ thức ăn kia dường như đã mọc cánh hay dường như không cánh mà bay.

Làm khi Triệu Noãn Noãn mở cửa tiến vào, trước mắt là một đống hỗn độn, Xán Xán đang gục trên mặt đất, mặt dán sàn nhà, dùng sức hướng dưới gầm giường chui, hoàn toàn không có chú ý tới có người đi vào trong phòng.

Mất thấy hết thấy, Triệu Noãn Noãn đột nhiên cảm giác được mấy ngày nay quả thực là tự tìm phiền não, hẳn làm sao có thể đối với nữ nhân trước mặt này có cảm giác được?

58. Chương 53

Bỏ qua một bên những thứ suy nghĩ lung tung kia, hẳn không thể nhịn được nữa hướng người bò dưới sàn nói, “Tô Xán Xán!”

Nửa thân bên ngoài gầm giường cứng đờ, vắn vẹo uốn éo, bắt đầu dùng sức chui vào bên trong.

“Người chui ra cho ta!” Tay Triệu Noãn Noãn lạnh lẽo, một phát tóm được cổ chân của Xán Xán, sau đó, Xán Xán tựa như một con chuột bị túm đuôi, dễ dàng bị kéo ra ngoài.

“Hình dáng vậy là sao? Người đang ngã bệnh, cần nghỉ ngơi, có biết hay không a?”

Xán Xán cúi đầu, một bộ dạng biết mình đã làm sai, im lặng không lên tiếng.

Dạng như vậy, Triệu Noãn Noãn thật sự không biết nói nàng vậy là tốt hay không nữa, ngó chừng nàng hồi lâu, rốt cục thở dài.

“Đi ra ngoài.”

“Cái gì?” Xán Xán nghi ngờ ngẩng đầu.

“Ta tên kêu người đi ra ngoài.” Hắn lại lặp một lần, trên mặt vẻ thật sự bất đắc dĩ.

“Nha...” Xán Xán cúi đầu, chân nện từng bước mạnh, lạch cạch lạch cạch đi ra ngoài. Mới mở cửa, nàng bỗng nhiên dừng lại, cái mũi ngửi a= ngửi, hai mắt cười, hai con người dần dần phát ra lục quang.

Thơm quá a! ! !

Vừa ngửi thấy mùi thơm của thức ăn, Xán Xán từ trạng thái đói bụng, bi quan chán đời, tiêu cực, chán chường biến trở về một chân chó nhỏ, hấp tấp tiến tới bên cạnh Triệu Noãn Noãn, đầu lộn xộn hướng trên người hần cọ xát hai cái, “Noãn Noãn ca...”

Một tiếng này, Triệu Noãn Noãn buồn nôn từ trong ra ngoài cũng run lên một cái, lý trí tự nói với mình, coi như là hần thật sự thích nữ nhân, cũng sẽ không thích Tô Xán Xán! Tuyệt đối không phải là nàng!

Bên này, Xán Xán như cũ cười đến mặt mũi không có da, “Hắc hắc, ta biết Noãn Noãn ca đối với ta tốt nhất...”

Triệu Noãn Noãn đi cách xa mấy bước, ngó chừng một bộ chân chó của người khác, “Dem nước miếng của người cất vào đi, kéo dính trên người của ta.”

“Tuân lệnh!”

Nhanh chóng đáp một tiếng, nàng hưng phấn hướng nồi cháo thịt gà thơm ngào ngạt kia chạy tới.

“Ăn ngon, ăn ngon...” Xán Xán một ngụm nuốt xuống, nửa bát cũng bị mất, quả nhiên là Noãn Noãn ca biết chăm sóc người, biết nàng không thoải mái lại nấu cháo cho nàng ăn, đáng vẻ này khác tên khốn Cao Vũ kia...

Nghĩ đến Cao Vũ, trong nháy mắt thất thần Xán Xán, hôm nay nàng tẩu hỏa nhập ma sao? Làm sao mà thời điểm ăn thứ tốt đẹp như vậy lại nghĩ tới thảo nhân chán ghét kia?

59. Chương 54

Bất quá nhắc tới Cao Vũ, nàng nghĩ từ sau khi trở về tên kia giống như không có động tĩnh, khó có thể tại cái góc âm u nào đó cười nhạo nàng? Xán Xán nghĩ tới, không nhận được ngẩng đầu nhìn quanh mọi nơi, vừa nhìn, đúng lúc thấy một người ngồi bó gối trên sa lon đối diện ánh mắt đụng vào nhau, nàng sợ đến phát sốt.

Cao Vũ ngồi ở chỗ đó từ lúc nào? Hần ngồi ở chỗ đó đã bao lâu? Hần chẳng lẽ vẫn nhìn nàng như vậy sao? Tại sao hần cười a? Tại sao hần cười nhìn đẹp như vậy a? Ô...

Rất rõ ràng, Xán Xán lại bắt đầu suy nghĩ lung tung .

Trên ghế sa lon, Cao Vũ nhìn vẻ mặt Xán Xán dính cháo trắng biến ảo ra vô cùng phong phú, rốt cục nhìn không được bật lên cười. Tâm tình một ngày xuống thấp cuối cùng đã tốt hơn, thật ra thì hần chẳng qua là vui đùa trêu chọc nàng một chút, không nghĩ tới nha đầu Xán Xán này chẳng những đầu óc không dùng được, ngay cả bụng cũng không tốt khiến cho ăn thành viêm dạ dày. Mặc dù không hoàn toàn là hần sai, nhưng Cao đồng học trong lòng vẫn là có cảm thấy một chút tội ác, cho nên mới nghĩ tới đền bù chút gì.

Bất quá nhìn nàng bây giờ, tựa hồ không cần đền bù...

Cao Vũ ngoắc ngoắc khóe miệng, hướng mê được thất điên bát đảo trừng mắt nhìn Xán Xán, Xán Xán lập tức liền bị đánh thức lại từ trạng thái tự do.

Nàng nhất định là điên rồi, mới có thể bị nhan sắc mê hoặc! Xán Xán, trước mắt ngươi là cừu nhân a!

Xán Xán lau khóe miệng, hướng Cao Vũ hung hăng trừng mắt liếc, bỗng nhiên liếc thấy đồ hần cầm trên tay.

Làm sao trùng hợp như thế? Cái này thật giống như gói khoai tây chiên nàng đi siêu thị mua hôm trước... Chờ một chút! Bên cạnh hần không phải còn có đặt tây mai nàng thích nhất? Bên cạnh tây mai còn có quả đông lạnh, cũng thật giống đồ nàng mua hôm trước... Còn có...

Bỗng nhiên, Xán Xán chợt hiểu cái gì, há to miệng, chỉ vào một đồng đồ ăn vặt bên cạnh Cao Vũ nói không ra lời. Đây, những thứ này không phải là mới vừa nàng rời phiên tương đạo quỷ, chui vào gầm giường tìm đồ sao? ? ?

(#) thật là quá đáng! ! !

“Tại sao khoai tây chiên của ta ở trên tay người?” Xán Xán trong mắt đã phun ra ngọn lửa tức giận.

Cao Vũ bắt kinh tâm gõ gõ ngón tay, chậm rãi nói, “Bởi vì người không thể ăn.”

“Cho dù bây giờ không thể ăn, sau này cũng có thể ăn mà!” Không cần phải đem thức ăn nằng cực khổ tích trữ, tất cả đều bị lục soát lấy đi?

“Phòng ngừa người ăn lên.”

“Ta làm sao có thể ăn lên!”

Cao Vũ không nói chuyện, nhìn Xán Xán.

Nàng lập tức lo lắng, “Thôi... Coi như là ta... Ta thỉnh thoảng có ăn một chút... Người cũng không thể không nói với ta một tiếng đã đem đi? Hơn nữa những thứ này là đồ đặc của ta, làm sao người nói ăn thì ăn, như vậy rất quá đáng a!” Thật là quá đáng, không thể tha thứ!

Xán Xán chú ý mình nói một tràng, sau đó nổi giận dưng dưng ngó chừng Cao Vũ, đã làm xong liều mạng chuẩn bị.

“Nha.”

“Thập... Cái gì a?” Cao Vũ bình thản đem phản ứng Xán Xán cho vào trong mộng .

“Biết rồi, chờ người khỏe ta đền cho người.”

“Cứ như vậy a?” Vốn đang cho là hẳn nhất định sẽ nói mấy câu ác độc, làm sao thoáng cái nói chuyện tốt như vậy? Thói quen đấu võ mồm làm Xán Xán thậm chí không có đầu óc.

Thấy Xán Xán một bộ dạng do dự, trong lòng Cao Vũ vừa nổi lên tâm trạng, dứt khoát ngồi xuống, hai cánh tay tựa trên lưng ghế sa lon, ngẩng đầu lên, mắt liếc thấy Xán Xán, “Nếu không, người còn muốn thế nào?”

Còn muốn thế nào? Cái gì như thế nào? Xán Xán nhất thời cũng không hiểu lời nói, đang lúng túng, đột nhiên cảm giác được bên cạnh có loại áp lực vô hình, mới phát hiện Cao Vũ chẳng biết lúc nào đã tiến tới trước mặt nàng, đưa tay sờ cảm, một đôi tròng mắt đen nhìn mình chăm chăm, “Chẳng lẽ... Còn muốn để ta lấy thân báo đáp sao?”

60. Chương 55

Lấy? Lấy cái gì? Lấy thân báo đáp! ! !

Mặt Xán Xán bắt đầu nóng lên , “Người, người đừng nói lung tung! Ta, ta... Ta mệt, đi ngủ đây!” Sau đó thật nhanh lui mấy bước về phía sau, xoay người trốn vào phòng.

Tô Xán Xán! Người quá không có tiền đồ ! Phải trốn về như vậy!

Trong phòng, Xán Xán đắm ngực dậm chân, vô cùng đau đớn, hối hận không dứt!

Cơ hội tốt như vậy, người có thể muốn hẳn quét dọn gian phòng nha! Người có thể muốn hẳn giặt quần áo nha! Người có thể muốn chính hẳn đi mua đồ nha! Cho dù những thứ này không muốn cầu: van xin, lấy thân báo đáp không tồi nha, kể ra người ta là một sói ca, còn là một đại sói ca...

Không đúng! Ý thức được mình có những ý muốn sai lệch Xán Xán liều mạng lắc đầu, người đang suy nghĩ cái gì nha! Cao Vũ kia là ác ma! Noãn Noãn ca tiểu tấn công! Cái gì lấy thân báo đáp, phi phi phi!

Lập tức mặt sát mình trong đầu, Xán Xán đột nhiên cảm giác được mình rất cần phân tán lực chú ý một chút, cho nên nàng từ trên giường ngồi dậy, phi tới mở máy vi tính ra.

Ở cách đó không xa, trong một căn hộ ở thành phố này, Nhan Như Ngọc theo thói thường mở máy vi tính ra, lên QQ.

“Đích đích đích...”

Mặt dưới, hình cái đầu một con thỏ hèn mọn nhanh chóng hiện lên, sau đó bắn ra một câu nói —— Như Ngọc, tối ngày hôm qua ta nhập viện!

Nhan Như Ngọc mới ăn vào trong miệng miếng bánh bích quy liền phun ra ngoài, ngay sau đó hai mắt phát ra hoang mang, ngón tay nhanh chóng ở trên bàn phím du tẩu.

—— Xán Xán, người bị làm sao vậy? Bị bắt cóc sao? Nhà trọ cháy sao? Trong nhà có trộm vào sao?

Trên mặt Xán Xán đã sớm đã hóa đen.

Xán Xán: ta sống rất khá!

Nhan Như Ngọc: thế người làm gì thế nằm viện?

Không biết tại sao, Xán Xán cảm thấy những lời này tràn đầy cảm giác mất mát.

Xán Xán: viêm dạ dày cấp tính.

Nhan Như Ngọc: —— □ □ người cứ ăn nhiều đi?

Xán Xán: ...

Nhan Như Ngọc: Xán Xán, người tiếp tục như vậy có ngày mập chết.

Xán Xán: không cho ở trước mặt ta nói chữ “Mập” này!

Nhan Như Ngọc: còn mập...

Xán Xán: cũng không cho nói cái chữ này!

Nhan Như Ngọc: còn nặng.

Xán Xán: không cho nói “Nặng” !

Nhan Như Ngọc: ...

Dừng nửa phút, Xán Xán nhìn Nhan Như Ngọc phát tới câu nói.

Xán Xán, ăn nhiều có họa.

61. Chương 56

Hai ta kết hôn sao! – Chapter 24

Chapter 24

Edit: Nileduong

Bởi vì viêm dạ dày, Xán Xán vẫn trong giai đoạn dưỡng bệnh, nàng chợt phát hiện, thật ra thì ngã bệnh có rất nhiều chỗ tốt.

Nói thí dụ như sau, trước kia ở nhà, không chỉ có sỉ nhục thủ công nghiệp, bây giờ không giống với lúc trước, nàng chỉ cần vui chơi giải trí, an tâm dưỡng bệnh, Triệu Noãn Noãn ngay cả chén cũng không cho nàng đụng.

Lại nói thí dụ như, trước kia Cao Vũ vốn thích cùng nàng tranh cãi, còn thỉnh thoảng áp bức nàng, nhưng kể từ khi nàng ngã bệnh, Cao Vũ mặc dù thỉnh thoảng còn cùng nàng tranh cãi, nhưng đã thật lâu không có bắt nàng giặt quần áo cùng quét dọn gian phòng.

Mấy ngày trôi qua, Xán Xán đột nhiên cảm giác được địa vị của mình ở trong nhà này bởi vì bị bệnh đã vững bước đề cao, dựa theo loại này phát triển đi xuống, chỉ cần bệnh của nàng một ngày không tốt, nàng là có thể tiêu dao tự tại tại một ngày.

Cảm giác này hẳn là vô cùng tuyệt đẹp mới đúng, nhưng là trong lòng Xán Xán cũng có một chút điểm mất mát.

Tại sao không có việc làm, nàng ngược lại cảm thấy ở trong nhà này không có cảm giác tồn tại? Chẳng lẽ nàng như Lỗ Tấn thúc thúc nói, quen thói đầy tớ?

Song, những thứ này không phải là điều làm cho Xán Xán buồn bực nhất, nhức đầu chính là, Triệu Noãn Noãn cùng Cao Vũ thật giống như mâu thuẫn!

Xán Xán nghĩ mãi mà không rõ, rõ ràng hai người trước đó vài ngày hoàn hảo tốt, vừa nói vừa cười, làm sao một chút không chú ý đã mâu thuẫn rồi? Mâu thuẫn sao, hai người này đứng lên còn đặc biệt nữ, cũng không ầm ĩ cũng không đánh nhau, chính là giương mắt nhìn.

Cái này gọi là chuyện gì xảy ra nha! Xán Xán hoảng o ()o

Không chỉ vậy, lúc ăn cơm tối, hai người vừa giang lên.

“Xán Xán, ngồi bên cạnh ta.” Triệu Noãn Noãn chỉ chỉ vị trí bên cạnh, ý bảo Xán Xán qua ngồi đi.

“A?” Xán Xán ngẩn người, cũng còn chưa hiểu chuyện gì xảy ra, chậm rãi đứng lên chuẩn bị ngồi qua, bỗng nhiên cổ tay căng ra, bị Cao Vũ kéo lại.

Chỉ thấy Cao Vũ nghiêng mắt nhìn hạ xuống, thản nhiên nói, “Ngồi xuống.”

Cái này, làm khó Xán Xán.

Triệu Noãn Noãn nói muốn nàng ngồi qua đó, Cao Vũ lôi kéo tay của mình không để cho ngồi, tình huống này là nào? Nàng có cách nào giải thích tình huống này?

Không để ý đã làm khó Xán Xán, Triệu Noãn Noãn lên tiếng.

“Đừng động tới hắn, tới đây.”

Xán Xán muốn đi, nhưng cổ tay còn bị níu ở trong tay Cao Vũ.

“Đừng đi qua, ngồi xuống.”

Sắc mặt của Triệu Noãn Noãn âm trầm, đưa tay bắt được tay phải Xán Xán, “Tới đây!”

Mặt Cao Vũ không chút thay đổi, nhưng tay chính là không chịu buông.

“Tới đây!”

“Ngồi xuống.”

“Tới đây!”

“Ngồi xuống.”

“...”

Rốt cục, Xán Xán nổi giận, hất tay hai người ra, hét lớn một tiếng: “Ta làm sao có thể phân thân được!”

Bởi vì tự dưng Xán Xán bị tai họa rốt cục không thể nhịn được nữa, hai người lúc này mới không hề làm khó nàng nữa, buông tay ra, chẳng qua là người nhìn ta chăm chăm, ta nhìn người chăm chăm, không nói lời nào.

Cái này, ngược lại làm khó Xán Xán, đứng sao, sao có thể ăn cơm như vậy được? Ngồi sao, vấn đề không biết ngồi bên cạnh người nào? Vạ nhất nàng ngồi xuống, hai người lại bắt đầu thì làm sao bây giờ?

Nàng khó có thể ngồi ăn cơm sao? ? ?

Đang rất phiền, trên tay đột nhiên xuất hiện một lực kéo, một chút đã đem nàng ngồi trên ghế, nhìn lại là Cao Vũ, trong ánh mắt thật đặc ý.

Quả nhiên đủ âm hiểm! =_= [] []

“Hừ.” Triệu Noãn Noãn khề hừ một tiếng, cuối cùng không có bước bình nữa nhường bước.

Nơm nớp lo sợ ăn cơm tối xong, không khí quái dị trầm mặc để cho Xán Xán ngay cả muốn ăn cũng giảm xuống hơn phân nửa, còn không có trì hoãn một chút, chiến tranh lại bắt đầu .

62. Chương 57

Sau bữa cơm chiều, Cao Vũ ngồi trên ghế sa lon ở phòng khách, hướng Xán Xán đang tiến vào phòng Xán Xán vẫy vẫy tay.

Xán Xán hồ nghi đánh giá Cao Vũ, đang tiến hành phán đoán tính chất uy hiếp, chậm rãi tiến tới, “Làm gì?”

Cao Vũ không có trả lời, mà là không biết từ đâu mà một hộp đồ, một chút vứt tới. Xán Xán theo bản năng tiếp được, nhìn vào đồ trong tay, sửng sốt.

Đây là một hộp nhỏ hình chữ nhật hoa văn tinh mỹ, nhìn dáng dấp không có tính uy hiếp gì, cho nên nàng đánh bạo đem cái hộp mở ra, nhưng ngay sau đó sửng sốt.

Dây đeo điện thoại thật là xinh đẹp!

Trên vải gấm màu trắng, bày biện dây đeo điện thoại hình chú thỏ bằng thủy tinh, giá trị không rẻ.

“Đây là...” Xán Xán còn sửng sốt đầu óc.

Cao Vũ chú ý tới việc mở ti vi, thuận miệng nói, “Tặng cho người, cầm đi đi.”

Tặng cho ta! ! !

Ngay lúc đó vẻ mặt Xán Xán như nhìn thấy người ngoài hành tinh, cảm thấy muốn té, sửng sốt thật lâu mới kịp phản ứng. Cho nàng? Có lắm hay không, Cao Vũ thể nào có thể tặng lễ vật cho nàng?

Quá, quá, quá kinh khủng!

Cầm lấy cái hộp kia tay cũng bắt đầu run lên, lý trí nói cho nàng biết, vật này sống chết cũng không thể cầm! Lấp bắp định mở miệng.”Cái này, ta không thể nhận...”

“Tại sao?” Ánh mắt Cao Vũ từ trên màn hình TV chuyển qua trên người nàng.

“Bởi vì... Bởi vì...” Tại sao vậy chứ? Tại sao không thể nhận đâu? Nào Xán Xán đành chỉ, nghĩ nửa ngày thật sự là không nghĩ ra được, không thể làm gì khác hơn là hỏi ngược lại, “Vậy tại sao người muốn đưa ta đồ a?”

Cao Vũ nhú mày, “Ta nghĩ là cho người, không được sao?”

“Nhưng là... Sinh nhật của ta cũng còn chưa đến, hơn nữa cũng không phải là ngày lễ gì, cái kia... Tặng lễ dù sao cũng phải có lý do...” Ở trong ý nghĩ của Xán Xán, tặng lễ cùng đánh thương trường giống nhau, đều phải có lý do.

Cao Vũ ngăn người, lặng yên chốc lát, nói ra một câu để cho Xán Xán há hốc mồm.

“Ngày quốc tế phụ nữ 8-3 sắp đến? Mừng tám tháng ba vui vẻ.”

Cao Vũ quả nhiên là cao nhân, ngay cả lý do như vậy cũng có thể nghĩ ra, Xán Xán lúc này không phản đối, không thể làm gì khác hơn là đem đồ vật thu lại, nhưng là đang muốn nghĩ để đâu trong túi áo, trong lúc vô tình liếc về một bên, Triệu Noãn Noãn đang đứng ở nơi đó, âm mặt nhìn nàng.

Hù dọa! Cái này, Xán Xán chính là mượn lá gan nữa cũng không dám thu lễ này, tiến tới gần phòng là Triệu Noãn Noãn, nàng vẫn là ăn nhờ ở đậu.

“Ta, ta vẫn không thể nhận...”

Trên mặt Cao Vũ hiện lên một tia không vui, “Tại sao?”

“Bởi vì... Bởi vì...” Thật là đem nàng bức cho đến chết, thật sự không có biện pháp, dứt khoát bất cứ giá nào, “Bởi vì ta còn chưa tới tuổi làm phụ nữ! Người quá mấy năm nữa cho... ta đi!” Vừa nói, đem đồ vật đưa tới.

Cao Vũ hí hí mắt, cũng không đưa tay đón lấy, chẳng qua là chậm rãi nói, “Mấy năm nữa, nhìn lại bản thân người đi?”

=_ = □ □ □

Vậy cũng là? Xán Xán sốc , “Cái này...” Vừa liếc nhìn ánh mắt âm lãnh của Triệu Noãn Noãn, nàng một cái giật mình, “Cái này cũng không coi là, thực tế là như vậy!”

Lúc này không phản đối đi?

Cao Vũ dừng một chút, “Coi như là tặng quà trước đi...”

Xán Xán mau khóc lên, thì ra là vậy cũng được a!

Về mặt đưa đám, Triệu Noãn Noãn nhìn soi mói, Xán Xán không thể làm gì khác hơn là đem lễ vật thu vào, nàng sợ nói thêm gì nữa, Cao Vũ sẽ nói tiết thanh minh...

Vô duyên vô cớ thu lễ của Cao Vũ, vừa nhìn sắc mặt Triệu Noãn Noãn, trong lòng Xán Xán mười hai vạn phần buồn bực a!

Đem lễ vật như quả bom Cao Vũ tặng kia về phòng, nàng tiểu tâm đem đồ vật từ trong lồng ngực lấy ra, cẩn thận nhìn, trong lòng luôn một chút không nỡ.

63. Chương 58

Cao Vũ tại sao muốn đưa nàng dây đeo này?

Nàng lấy điện thoại di động ra, vừa xem một chút, bỗng nhiên nghĩ tới một chuyện mấy ngày hôm trước.

Ngày đó nàng đi ra ngoài, lúc trở lại mới phát hiện móc trên điện thoại di động làm sao rơi mất rồi? Thì ra là, để hở hên thể kia chỉ con nít mới không làm rơi. Nếu như nàng nhớ được cũng thấy tiếc đồ dĩ nhiên cũng tránh không được oán trách mấy tiếng, chẳng lẽ chính là lúc đó bị Cao Vũ nghe thấy?

Vừa nghĩ như vậy, trong lòng Xán Xán bỗng nhiên có chút cảm động, bất kể Cao Vũ đưa này lễ vật có mục đích gì, ít nhất nàng lớn như vậy, cho tới bây giờ không có một người đối với nàng tỉ mỉ quá như vậy, nếu như hẳn thật là đem mấy tiếng oán trách kia nhớ lấy, tại sao lại vậy chứ?

Loại chuyện nghĩ không ra này, lấy tính cách Xán Xán mà nói thường thường sẽ chọn chủ động tránh né, cho nên hẳn gãi gãi đầu, quyết định trước tiên đem loại vấn đề này để xuống, trước mắt muốn giải quyết chính là nên làm cái gì với vật này bây giờ. Cũng không thể đeo trên điện thoại di động được? Để cho Noãn Noãn thấy được, chẳng phải là lại muốn sinh khí?

Ở trong phòng hồi lâu, Xán Xán là cảm thấy lễ vật này, nàng nhận không được! Tìm một cơ hội, trả lại!

Ngày thứ hai, vừa lúc cuối tuần, ba người cùng ở nhà.

Sáng sớm, Xán Xán lại bắt đầu tìm cơ hội hoàn lễ vật.

Len lén nhét trở về thôi? Tốt thì tốt, nhưng là Triệu Noãn Noãn không biết a! Hẳn ngày hôm qua sinh khí: bộ dạng tức giận, vạn nhất nàng đưa trả về, hẳn còn tưởng rằng nàng nhận, đây chẳng phải là oan lớn sao.

Nghĩ tới nghĩ lui, nhất định phải trả lại trước mặt Triệu Noãn Noãn mới được!

Kết quả là, Xán Xán chọn đứng dưới buổi trưa hành động .

“Cao đại ca...” Tại sao thanh âm này nghe tới cùng giống nhất tắc?

“Làm sao?”

Cao Vũ ánh mắt quét tới, Xán Xán đặt tay trong túi áo thể nhưng không có dũng khí lấy ra, “Ta... Ta suy nghĩ một chút... Hay là cảm thấy...”

Xán Xán lúng túng a, tiếp tục như vậy, nàng có nhẹn chết, cho nên tâm vượt qua đem đồ vật lấy ra , “Ta không —— “

“Không” chữ vừa ra miệng, Cao Vũ một chút cắt đứt lời của nàng, vươn tay, “Lấy ra!”

(o)

Xán Xán mừng rỡ a, mình còn chưa nói tới, thế nhưng Cao Vũ đã thông suốt, quá thần kỳ! Kết quả là, thật vui vẻ đem đồ vật trả lại .

Nhưng, nhưng tay của hắn làm sao còn đưa ra nữa? Chẳng lẽ nàng còn cái gì chưa đưa? Khó có thể hắn còn muốn phí cầm đồ? Cũng không cần vạch mặt như vậy sao...

“Lấy ra a.” Cao Vũ lại lặp lại một câu.

“Lấy... Lấy cái gì?”

“Điện thoại di động, đưa điện thoại di động đây.”

“Nha...” Xán Xán cũng bị hắn làm ộng mị, mơ mơ màng màng đem di động nộp cho hắn.

Hắn, hắn đây là muốn làm gì? ? ?

Chỉ thấy Cao Vũ mở cái hộp ra, đem móc di động bên trong lấy ra, ngón tay thon dài nhẹ nhàng, rất nhanh đã dây chuyền xích xuyên qua miệng điện thoại di, nhẹ nhàng một cái, xích đi tới treo vào.

Động tác vô cùng xinh đẹp, nhìn vẻ mặt đó, thấy vậy Xán Xán ngây người.

Cao Vũ đem điện thoại vừa đeo dây đưa tới trước mặt Xán Xán, khẽ mỉm cười, “Đây.”

Nụ cười này, Xán Xán hơn thất thần, một chốc không kịp có phản ứng.

“Sững sờ cái gì? Cầm lấy nha!” Cao Vũ thúc giục một tiếng, “Không phải là không có đeo sao?”

Oan uổng a! Nàng chưa nói sẽ không đeo a!

Quay đầu lại xem thấy Triệu Noãn Noãn nhìn chăm chú vào bọn họ, vẻ mặt kia, Xán Xán mới vừa rồi tâm tình còn lộn xộn trong nháy mắt đóng băng. Run rẩy nhận lấy điện thoại di động, cúi đầu, không dám nhìn tới bất cứ người nào.

Trộm gà không được còn mất nắm gạo, kế hoạch hoàn hảo của Xán Xán chẳng những không có thực hành được, còn làm hại Triệu Noãn Noãn sinh khí hơn, trong lòng nàng nói không ra tư vị gì.

Buổi tối, nàng ngó chừng điện thoại di động nhìn thật lâu, cảm thấy là chuyện không có đơn giản như vậy, cho nên nàng khẽ cắn răng, cầm điện thoại di động lên, bấm điện thoại của quân sư quạt mo Nhan Như Ngọc.

“Ừ?” Trong điện thoại truyền đến thanh âm Nhan Như Ngọc.

“Như Ngọc, ta hỏi ngươi vấn đề!”

“Được, ngươi nói.”

“Nói như thế...” Xán Xán sửa sang suy nghĩ, “Một người đàn ông đối với một nữ nhân đặc biệt tốt, có những nguyên nhân gì?”

“Cái này sao...” Nhan Như Ngọc dừng một chút, “Người xác định người đàn bà kia không là mục tiêu của nam nhân, nãi nãi, bà nội, bà ngoại...?”

“Làm sao có thể!” Xán Xán mau thét lên.

“Kia... Người đàn bà kia xinh đẹp không?”

...

“Không thể gọi là xinh đẹp...”

“Vóc người đẹp sao?”

“...”

“Có tiền sao?”

“ ... ”

“Xán Xán, người còn có ở đó không? Uy?”

“Đừng hỏi nữa, dù sao chính là một người lớn lên vóc dáng rất bình thường, rất bình thường, nữ nhân rất bình thường, mau nói cho ta biết đáp án!” Xán Xán bộc phát.

“Nha...” Nhan Như Ngọc suy nghĩ hồi lâu, “Ta cảm thấy được, nữ nhân này vừa không có tướng mạo, không có vóc người, vừa không có tiền, nam nhân kia đối tốt với nàng, chỉ có một nguyên nhân .”

“Nguyên nhân gì?”

Nhan Như Ngọc như đinh chém sắt nói, “Nam kia nhất định là yêu nữ nhân này, hơn nữa còn là cái loại thật lòng thành ý! Wow! Tốt si tình nha...”

“Uy? Xán Xán? Người còn có ở đây không? Uy...”

“Đô —— đô —— đô —— “

64. Chương 59

Hai ta kết hôn sao! – Chapter 25

Chapter 25

Edit: Nileduong

Tối hôm đó, Xán Xán mất ngủ

Lời nói của Nhan Như Ngọc giống như một cục đá, ở trong lòng Xán Xán khơi dậy vô số gợn sóng.

Cao Vũ thích mình?

Lời như thế, nếu là đặt trong hoàn cảnh trước kia, Xán Xán tuyệt đối sẽ cười đến lăn qua lăn lại trên mặt đất, nếu như Cao Vũ thích nàng? Heo mẹ cũng có thể leo cây!

Nhưng là bây giờ, bị Nhan Như Ngọc vừa nói như thế, nàng chợt nhớ tới Cao Vũ đối với mình tốt hơn trước kia. Ở thời điểm nàng ngã bệnh đã an ủi nàng, sợ nàng lạnh cởi áo khoác cho nàng, thấy móc điện thoại di động của nàng rút liền lập tức bổ sung cho nàng, thậm chí là hắt vữa mới thay nàng đeo dây xích, càng nghĩ càng không đúng, nghĩ đi nghĩ lại tim bang bang nhảy lên.

Kể từ sau khi cùng Khương Kiệt chia tay, đừng nói là nam nhân, ngay cả con ruồi đực cũng không dừng trên đầu nàng, huống chi Cao Vũ như hoa Lili vậy một đại soái ca a? Chỉ thử nghĩ xem cũng kích động a!

Hơn nữa, như vậy cũng có thể giải thích, Triệu Noãn Noãn tại sao muốn cùng Cao Vũ chiến tranh lạnh, chắc là hắt ghen a!

Cho nên, từng bước đưa phán đoán của mình vào bẫy, Xán Xán làm cú kết liễu, đi đến kết luận.

Nói như thế nào Cao Vũ cũng là một soái ca! Miệng mặc dù là độc một chút, tâm địa cũng hư một chút, nhưng hắt rất đẹp trai a! Cho dù là bày đặt xem một chút, cũng có thể thật thỏa mãn lòng hư vinh của một nữ nhân. Nếu có soái ca như vậy thích mình, cho dù không động tâm thì cũng có vui vẻ.

Nhưng vấn đề là, Cao Vũ là một GAY, hơn nữa còn là đối tượng tấn công của tiểu ca Noãn Noãn! Làm sao thích người như mình? Mặc dù mình xinh đẹp một chút, tài hoa hơn người một chút xíu, nhân thần cộng phần một chút xíu chút...

Một con quạ đen bay qua, một con quạ đen bay qua...

Ở trong đầu say mê xong, một chút lý trí cũng quay trở lại trên người Tô Xán Xán, nàng chợt từ trên giường ngồi dậy, giả giả quả đắm, một bộ dạng đại nghĩa lắm nhien, thấy chết không sờn.

“Tô Xán Xán! Vì hạnh phúc của Noãn Noãn ca, người phải để cho Cao Vũ chết tâm này! ! !”

Nói xong, vừa sâu kín thở dài một hơi.

“Quá được hoan nghênh, cũng là phiên toái a...”

“Hắt xì!”

Cao Vũ ở trong phòng bỗng nhiên rung mình một cái, ngẩng đầu bốn mươi lăm độ nhìn ra ngoài cửa sổ.

Đã đầu mùa xuân, làm sao còn lạnh như thế?

Quyết định chủ ý, Xán Xán lần nữa triển khai hành động.

Bất quá, muốn tìm cơ hội, nói rõ ràng thật không dễ dàng a!

Triệu Noãn Noãn mấy ngày qua không biết là làm sao, liên tiếp mấy ngày không có đi công ty, mặc dù là hần hợp lý rõ ràng, nhưng là không nên bỏ bê công việc như vậy nha? Bởi vậy, Xán Xán không tìm được một cơ hội cùng Cao Vũ ở một chỗ, dĩ nhiên cũng không cách nào ngả bài.

Cho nên, quan hệ của Triệu Noãn Noãn cùng Cao Vũ vẫn cứ căng thẳng như vậy, không có dấu hiệu chuyển biến tốt đẹp. Điều này làm cho nội tâm Xán Xán tràn đầy cảm giác đau lòng, quả thực là một loại đau khổ.

Noãn Noãn ca tốt như vậy, nói gì ta đưa lời khuyên Cao Vũ một lần nữa trở lại hoạn lộ thênh thang đi tới!

“Noãn Noãn ca...” Sáng sớm, Xán Xán lại bắt đầu nói bóng nói gió, “Người mấy ngày qua, tại sao không đi công ty a?”

Đang xem sách Triệu Noãn Noãn ngẩng đầu, khẽ ngơ ngác một chút, “Không muốn đi.”

“Tại sao a?”

Tại sao? Triệu Noãn Noãn trên mặt hiện lên vẻ khác thường, từ trong miệng nhẹ giọng bay ra một câu nói, “Không yên lòng người.”

“A?” Xán Xán sửng sốt, “Vì sao nha?” Chẳng lẽ Noãn Noãn ca đã phát hiện cái gì? Sợ nàng một mình ở nhà đem Cao Vũ đoạt đi?

Câu này vừa hỏi, vẻ mặt Triệu Noãn Noãn bỗng nhiên phức tạp, tựa hồ đang suy nghĩ gì chuyện.

Xán Xán đại khí cũng không dám ho ra ngoài một tiếng, vạn nhất để cho Noãn Noãn ca phát hiện Cao Vũ thích nàng, hần chẳng phải là muốn thương tâm đến chết? Không được! Tuyệt đối không được

65. Chương 60

Trầm mặc thật lâu, Triệu Noãn Noãn nhẹ nhàng hô khẩu khí, “Người cũng đừng quản, không có chuyện của người.”

“Nhưng là...”

“Còn không đi ra ngoài? Đừng quấy rầy ta xem sách.” Vừa nói vừa bổ sung một câu, “Thuận tiện, đem địa lôi.” (???)

=¬;¬;_ = □ □ □

Xong, Xán Xán nhất thời càng thêm kiên định phỏng đoán của mình, Triệu Noãn Noãn nhất định là đồ kỵ nàng, hơn nữa đã bắt đầu phản nài trong âm thầm để phát triển hành động trả đũa, nếu tiếp tục như vậy nữa lại muốn nàng trở lại cuộc sống không có bệnh và bị áp bức trước đây. Ngàn vạn khác a! !

Vì không để cho Triệu Noãn Noãn lâm vào trạng thái tuyệt vọng biến thái, Xán Xán càng thêm kiên định quyết tâm tìm Cao Vũ ngả bài.

Cơ hội tốt cuộc đã tới!

“Khuya hôm nay có một buổi biểu diễn âm nhạc cổ điển.” Lúc ăn cơm tối, Triệu Noãn Noãn bỗng nhiên mở miệng.

Xán Xán ngẩng đầu, nhìn Triệu Noãn Noãn một chút, vừa nhìn Cao Vũ một chút, xác định lời này là nói với nàng, “Nha.” Có âm nhạc cổ điển? Cái quái gì?

“Ta mua vé.”

“Nha.” Xán Xán mạn bất kinh tâm đáp một câu.

Bỗng nhiên, nàng ngẩng đầu, hai mắt sáng lên, “Ý của ngươi là nói, ngươi muốn đi nghe?” Một trận mừng rỡ, rốt cuộc tìm được cơ hội có thể cùng Cao Vũ đàm phán thật là tốt.

Triệu Noãn Noãn gật đầu.

“Một mình ngươi đi?” Sẽ không đem Cao Vũ cũng mang đi sao? Ngần vạ không nên!

Triệu Noãn Noãn sắc mặt âm trầm, không nói, chỉ để ý vùi đầu ăn cơm.

Ô... Xem ra Noãn Noãn ca đã hận nàng đến tình trạng này, ngay cạnh cũng không chịu để ý nàng, cũng là Cao Vũ làm hại! Xán Xán tức giận nghiêng đầu sang chỗ khác, hung hăng trừng mắt nhìn Cao Vũ ở một bên chú ý ăn cơm của mình, đột nhiên xuất hiện oán niệm làm Cao Vũ cả kinh rung mình một cái.

Ba người tiếp tục ăn cơm.

Trầm mặc a trầm mặc, Xán Xán sắp điên rồi.

Bỗng nhiên.

“Ngươi đi cùng ta.”

Lời của Triệu Noãn Noãn vừa ra khỏi miệng, hai người đang dùng cơm đều ngừng lại.

Tâm Xán Xán trầm xuống, xong, thật muốn đem Cao Vũ đi, vừa mới có cơ hội. Nhưng là nghĩ lại, này nói không chừng Triệu Noãn Noãn cố ý, lợi dụng cơ hội ước hẹn, nhân cơ hội cải thiện quan hệ giữa hai người, bắt tay thân thiện, diêm diêm mật mật...

“Được! Được!” Xán Xán hưng phấn mà mãnh liệt gật đầu.

Nhưng không khí thật giống như có điểm gì là lạ a? Tại sao hai người bọn họ ngó chừng nàng? Thấy vậy trong lòng của nàng không tránh khỏi sợ hãi...

Trên mặt vẻ Triệu Noãn Noãn mặt bỗng nhiên có chút hòa hoãn, “Ngươi đồng ý đi?”

“Dạ...” Chuyện tình hai người bọn họ, nàng dám không đáp ứng sao? Quay đầu nhìn Cao Vũ một chút, như đang có điều suy nghĩ nhìn mình.

Xán Xán nước mắt chạy, thì ra là, nàng ở trong nhà này đã có địa vị trọng yếu như vậy! Ngay cả hai người đi ra ngoài ước hẹn cũng qua mình đồng ý! Quá cảm động! ! !

“Vậy ngươi ăn cơm xong, đi trang điểm, nhớ được phải mặc chỉnh trang.” Triệu Noãn Noãn đặt bát nói, thẳng trở về phòng mình.

Xán Xán tâm tình thật tốt, xem ra không cần mình ra tay, Cao Vũ tiểu bằng hữu lại muốn trở lại hoạn lộ thênh thang! Thật là trẻ nhỏ dễ dạy vậy!

Đang dương dương đắc ý, bỗng nhiên liếc thấy Cao Vũ một bên đang nhìn thẳng vào đánh giá nàng.

“Ngươi nhìn ta xong chưa?”

Cao Vũ thu hồi ánh mắt, thần nhiên nói, “Không nghĩ tới ngươi còn thích âm nhạc cổ điển.”

Cổ điển? Xán Xán nhú mày, khinh thường liếc mắt Cao Vũ, “Thích cái rắm, làm bài hát ru con cũng chỉ biết dùng từ tiếng Anh tốt!”

“Thế sao ngươi đồng ý đi?”

66. Chương 61

“Ta đương nhiên là ——” vẻ mặt Xán Xán trong nháy mắt cứng ngắc, khóe miệng bắt đầu co quắp, ngắc đầu nhìn hướng Cao Vũ, lắp bắp hỏi, “Khó khăn khó khăn... Khó khăn đến... Mới vừa... Mới vừa rồi... Noãn Noãn ca là hỏi... Hỏi ta... Ta có đi hay không...”

Cao Vũ nhìn nàng, chân thành gật đầu.

Không sai, Tô Xán Xán, chính là người!

Mặc lễ phục nhỏ chật muốn chết, đi giày cao gót bảy tám centimet, xiêu xiêu vẹo vẹo đi bên cạnh Triệu Noãn Noãn, Xán Xán cảm giác mình quả thực chính là kẻ ngu nhất trên đời này a!

Tại sao nàng phải đi a?

Tại sao nàng không có nghe rõ nha?

Tại sao hẳn cũng không nói rõ hơn một chút nha?

Tại sao nàng muốn tự tìm khổ nha? ? ?

Im lặng hỏi ông trời, chỉ có đem khổ thủy nuốt vào trong bụng, một ngụm khổ thủy còn chưa có nuốt xuống, chân nghiêng một cái, cả người cứ như vậy thẳng tắp té xuống.

“A —— “

Âm nhạc quả nhiên cao cấp! Sàn nhà cũng là mềm... Xán Xán nhắm mắt lại, cuối cùng tìm được một chút vui mừng rồi.

“Đứng lên!” Triệu Noãn Noãn một tiếng dữ dội, Xán Xán chợt mở mắt ra, thấy phía dưới đè ép Triệu Noãn Noãn, cùng với ánh mắt từ bốn phương tám hướng bắn tới cảnh “Thân mật”.

Sốc tại chỗ.

Triệu Noãn Noãn từ trên mặt đất đứng lên, trên mặt một trận lúc trắng lúc hồng, màu sắc kia cũng có thể vượt qua đèn xanh đèn đỏ .

“Tô Xán Xán, người có thể đừng để mất thể diện một chút!”

Xán Xán giống như chim cú cúi đầu, miệng lẩm bẩm.

“Các người không nhìn thấy ta, các người không nhìn thấy ta, các người không nhìn thấy ta, các người tuyệt đối không nhìn thấy ta...”

Nhất thời, Triệu Noãn Noãn khóe miệng co quắp, trong lòng dâng lên cảm giác vô lực khổng lồ.

Tô Xán Xán, người không đáng cứu!

“Tới đây.” Triệu Noãn Noãn sửa sang lại trang phục, thấp giọng mở miệng.

Xán Xán khiếp sanh ngắc đầu nhìn Triệu Noãn Noãn, “Làm gì?”

Cổ nén đi ý nghĩ của nàng, “Tới đây, khoác tay ta.” Chỉ có như vậy, tên ngu ngốc này mới không khinh suất nữa.

“Nha.” Xán Xán lão đảo đi tới, khoác cánh tay Triệu Noãn Noãn.

Lúc này cũng là khá tốt, Triệu Noãn Noãn cuối cùng có chút vui mừng, song loại vui mừng này sau khi Tô Xán Xán nói ra câu sau biến mất không còn thấy bóng dáng tăm hơi.

—— “Người đừng sợ, có ta vịn người, sẽ không ngã xuống.”

Triệu Noãn Noãn rốt cục hồng mắt.

Dưới loại tình huống này vài lần hồng mắt vô lực đi dọc theo lối đi, hai người rốt cục đi tới chỗ ngồi của mình, trình diễn bắt đầu.

Triệu Noãn Noãn rốt cục thở phào nhẹ nhõm, ngồi ở trên ghế ngồi, nàng vốn sẽ không thể gây chuyện gì náo loạn nữa? Cho nên hấn quyết tâm yên tĩnh, dần dần dung nhập âm nhạc mang đến thư trì hoãn trung.

Bỗng nhiên.

“Noãn Noãn ca...”

Hấn không vui quay đầu lại, hướng Xán Xán làm dấu hiệu chó có lên tiếng, tiếp theo sau đó thường thức.

Một lát sau, cánh tay nhẹ nhàng bị đụng phải.

“Hư!” Triệu Noãn Noãn quay đầu, dùng ánh mắt lần nữa cảnh cáo Tô Xán Xán.

Lại một lát sau.

“Ta...”

“Người nói nữa, ta liền đem người ném ra ngoài!” Triệu Noãn Noãn phát hỏa.

Rốt cục, bên cạnh an tĩnh.

Giai điệu lưu loát êm dịu, Triệu Noãn Noãn vẫn đắm chìm dưới không khí làm say lòng này, cho đến lúc nốt nhạc cuối cùng rơi xuống, bên tai truyền đến tiếng vỗ tay của khán giả, hấn lúc này mới đem mặt chuyển về hướng Xán Xán, ôn nhu nói, “Có chuyện gì không? Bây giờ có thể nói.”

“...”

“Xán Xán?” Hấn chợt phát hiện có cái gì không đúng, đưa tay muốn chạm tới nàng.

Tô Xán Xán ngẩng đầu, vẻ mặt nhăn nhó.

Triệu Noãn Noãn trong lòng trầm xuống, “Xán Xán, người làm sao vậy?”

“Ta... Chân đau...”

Thì ra là, vừa lúc mới bước vào chân không có cảm giác gì, nhưng ngồi vào chỗ của mình, Xán Xán mới cảm giác được đến cổ chân dần dần bắt đầu đau, chờ âm nhạc có kết thúc, nàng đã đau đến nhe răng trợn mắt.

“Người ngu ngốc!”

Triệu Noãn Noãn đột nhiên cảm giác được trong lòng đau xót, ôm lấy Xán Xán, cực kỳ nhanh chạy ra khỏi hội trường.

67. Chương 62

Hai ta kết hôn sao! – Chapter 26

Chapter 26

Edit: Nileduong

Được đưa tới phòng cấp cứu, Bác sĩ nghiêm mặt liếc mắt cá chân Xán Xán, thậm chí phim cũng không chụp, liền làm chẩn đoán bệnh.

—— bị trật!

Sau đó, dùng một loại ánh mắt cực kỳ khinh bỉ nhìn giày ở trên tay Xán Xán, “Sao mang giày cao gót lại còn loại gót mỏng như vậy a!”

Xán Xán đại hoảng, oan uổng a! Muốn trách đều do thương trường, tại sao đây là đôi giày gót thấp nhất nha? Tại sao phải vậy nha!

Bôi thuốc vào, làm trị liệu đơn giản, cuối cùng đau cũng dừng lại.

Liên tục hướng Bác sĩ hỏi thăm thương thế của Xán Xán, nhận được kết luận xác định không có gì đáng ngại về sau, tâm Triệu Noãn Noãn đang treo mới hơi dễ xuống.

Trong lòng hần hối hận muốn chết, mới vừa rồi ôm Xán Xán tới, đã gặp bộ dạng nàng nhe răng trợn mắt, trong lòng đừng nhắc tới có nhiều khó chịu, nội tâm tràn đầy tất cả đều là tự trách, vạn nhất Xán Xán bị thương nặng, hần sẽ hối hận cả đời.

Bên này, Xán Xán không chú ý đến vẻ mặt biến hóa của Triệu Noãn Noãn, ý vị nhìn chỗ sưng cao cao ở lưng bàn chân, vừa xem một chút liền nhìn giày cao gót đang cầm ở trên tay, dùng ánh mắt tiến hành so sánh, nàng xác định, chân này nhét không vừa giày nữa.

“Đều do cái âm nhạc kia nữa! Giày thể thao có gì là không tốt? Âm nhạc cũng không phải là dùng chân để nghe!” Xán Xán lớn tiếng lên án nghệ thuật cao nhã vô lương tâm, sau đó thở dài, “Xong, hôm nay chắc ngủ lại bệnh viện...”

Triệu Noãn Noãn không đáp lời của nàng, chẳng qua là yên lặng đi tới trước mặt nàng, chậm rãi chồm hõm ngồi xuống.

Xán Xán thấy thế sợ hết hồn, “Sặc... Làm gì a?”

“Đi lên.” Trong lòng rõ ràng hối hận muốn chết, nhưng ra vẻ tĩnh táo.

“Cái gì đi lên?”

Thật là một con mắt trắng, Triệu Noãn Noãn thở dài, dùng thanh âm hết sức nhu hòa nói, “Ta muốn người leo lên lưng ta, ta công người đi ra ngoài.”

Xán Xán sửng sốt, bỗng nhiên nhần nhần nhó nhó, “Ta... Ta xem hay là tự mình đi tốt hơn...”

“Đi lên!” Triệu Noãn Noãn lặp lại một lần, bày biện tư thế, vẫn không có ý nhúc nhích.

“Nhưng là...” Xán Xán gương mặt ửng đỏ.

Triệu Noãn Noãn biết là nàng xấu hổ, dùng giọng ôn hòa nói liên tục mang tính lừa gạt, “Chân của người bây giờ sưng thành như vậy, khẳng định không tự đi ra được, ta công người đi ra ngoài, đến tới xe là được, ngoan.”

Xán Xán liếc nhìn Triệu Noãn Noãn, do dự a do dự, rốt cục nói ra một câu kinh thiên địa quỷ thần khiếp sợ, “Ta quá nặng, người vác không nổi.”

Triệu Noãn Noãn dưới chân không ổn, thiếu chút nữa ngã xuống.

Cảm tình, cái tiểu bạch si này (tên ngu ngốc a) không phải là e lệ, là sợ mình quá nặng làm hại người ta.

Không có biện pháp, chỉ có tiếp tục nhần nạy, Triệu Noãn Noãn vừa khuyên nhủ, “Người không nặng, thật! Nếu không mới vừa rồi ta là làm sao ôm người tới đây được?”

“Thật?”

“Thật!” Triệu Noãn Noãn dùng hết lực ánh mắt chân thành nhìn nàng.

Xán Xán cúi đầu suy nghĩ một chút, cũng đúng nga, mới vừa rồi Triệu Noãn Noãn chạy nhanh như vậy, một chút bộ dạng mệt mỏi cũng không có, xem ra mình quả nhiên còn chưa có nặng đến mức làm cho người ta không có cách nào chịu được. Cho nên tâm trấn an xuống, vui rạo rức hưởng thụ Triệu Noãn Noãn bế nhào về phía trước.

Ba ! Thiếu chút nữa đem Triệu Noãn Noãn đè sụp xuống.

Ai nói nha đầu này không nặng? Sau lần bị viêm dạ dày lại bắt đầu rượu chè ăn uống quá độ, năm cân giảm hẳn trước đã sớm đem bỏ trở lại, hơn nữa còn thêm mấy cân.

Triệu Noãn Noãn hít sâu một hơi, tiểu tâm dục dục đứng lên, từng bước đem Xán Xán ra khỏi bệnh viện. Trong lòng còn buồn bực, nha đầu này mới vừa rồi ôm tới lúc đó rõ ràng không có nặng như vậy? Thoảng cái làm sao nặng lên nhiều như vậy?

Song Triệu Noãn Noãn không biết là, hần mới vừa rồi trong lòng có khẩn trương, lúc đó chỉ để ý tới ôm người chẳng để ý có nặng hay không?

Ra khỏi cửa bệnh viện, BMW Triệu Noãn Noãn dừng ở cửa, hần tiếu tâm dục dục mà đem Xán Xán để xuống, sau đó mở cửa đỡ nàng vào trong, quay mình qua bên kia vào buồng xe.

“Sau này, đừng mua giày cao gót mảnh như vậy nữa.” Thanh âm Triệu Noãn Noãn rất bình tĩnh, không phải là trách cứ.

“Nha...” Xán Xán tâm không cam lòng không muốn phát ra thanh âm, vừa thấp giọng lầu bầu nói, “Ai kêu nó giảm giá...”

Thanh âm Triệu Noãn Noãn trầm xuống, “Sau này, không ua đồ giảm giá!”

“Không có tiền!” Nàng nghèo a! Chờ sắp xếp việc làm ở nhà tiểu tác gia Vô Danh, có thể có bao nhiêu tiền thu vào? Nơi nào có thể mua được hàng tốt?

Triệu Noãn Noãn lặng yên, tiện đà chậm rãi nói, “Ta có, sau này mua giày, tìm ta chi trả.”

68. Chương 63

Cái gì? Nàng không nghe lầm chứ? Quý keo kiệt Triệu Noãn Noãn thế nhưng có thể nói lời như vậy? Quá, quá, thật bất khả tư nghị! Xán Xán nhanh té.

Nói Triệu Noãn Noãn hẹp hòi cũng không phải là sai, đừng xem hần có BMW, sống trong căn hộ, thật ra thì hần tiết kiệm vô cùng, chưa bao giờ mua y phục cao cấp, áo sơ mi quần jean tiêu chuẩn là trang phục và đạo cụ của hần, bình thường cũng không có hoạt động tiêu khiển gì, trừ mua sách, hần tiêu phí quả thực lại là càng ít.

Cho nên khi Triệu Noãn Noãn nói ra muốn chi trả cho nàng, Xán Xán khiếp sợ chỉ có thể nghĩ.

“Người nói là sự thật nga?”

Triệu Noãn Noãn không có quay đầu lại, ầm áp đáp, “Đúng.”

“Không mua giảm giá, okay?”

“Đúng.”

“Có thể mua bao nhiêu đôi? “

“Tùy người.”

“Có thời gian hạn chế sao?”

“... Không có, “

“Trừ mua giày cao gót, còn có mua giày khác sao?”

“...”

“Có lấy hóa đơn không?”

“Ô Xán Xán, người có dừng lại hay không a!”

=_=_ □ □ □

Mặc dù cuối cùng vẫn là bị Triệu Noãn Noãn rống lên, nhưng Xán Xán cảm thấy, Triệu Noãn Noãn đối với nàng không tệ! Mặc dù lần bị thương này có một nửa là hần làm hại, nhưng là ít nhất người ta đưa nàng đến bệnh viện, thanh toán phí thuốc thang, còn công nàng lên xe, cuối cùng ngay cả tiền mua giày cũng là hần chi trả. Định đứng lên, nàng bây giờ còn là tình địch của người ta, thế nhưng Triệu Noãn Noãn đối với nàng tốt như vậy! Quá không dễ dàng!

Xán Xán trong lòng suy nghĩ, kích động vạn phần, chợt vỗ bả vai Triệu Noãn Noãn.

Đang lái xe Triệu Noãn Noãn thiếu chút nữa đụng cái cây.

“Ô Xán Xán, người không muốn sống nữa a?” Hần đã không thể nhìn được nữa.

Xán Xán le lưỡi, bỗng nhiên vẻ mặt nghiêm túc lên, “Noãn Noãn ca, ta có lời nói với ngươi!”

Triệu Noãn Noãn nhìn nét mặt của nàng, trong lòng bỗng nhiên hơi khấn trương, “Chuyện gì?”

Xán Xán nắm tay, “Ta cảm thấy được, ngươi đối với ta thật tốt!”

Triệu Noãn Noãn gương mặt hơi đỏ lên, bỗng nhiên có chút xin lỗi, “Không có gì... Hắn là...”

“Không!” Xán Xán kích động, “Ta phụ ngươi, nhưng ngươi đối với ta tốt như vậy, ta cảm thấy rất có lỗi với ngươi!” Nàng thể nhưng thiếu chút nữa đoạt bạn trai Noãn Noãn ca, Thiên Lý không tha a!

Triệu Noãn Noãn mặt càng đỏ hơn.

Xán Xán vung tay lên, “Noãn Noãn ca, ta quyết định!”

Triệu Noãn Noãn tim đập lỗi nửa nhịp.

“Quyết định... Cái gì?”

“Noãn Noãn ca, ta nhất định sẽ làm cho ngươi Hạnh phúc ! !”

Ý của nàng là nàng nhất định sẽ nói làm cho Cao Vũ trở lại bên cạnh hắn. Nhưng là Triệu Noãn Noãn hiểu sai ý ánh mắt ám áp nhìn Xán Xán, sâu trong đáy lòng bỗng nhiên sinh ra cảm giác đau thương nào đó không giải thích được...

Xán Xán, vấn đề là, ta có thể cho ngươi Hạnh phúc sao?

69. Chương 64

Hai ta kết hôn sao! – Chapter 27

Chapter 27

Edit: Nileduong

Cũng may trị liệu kịp, không có mấy ngày vết sưng trên chân dần dần xẹp xuống, chỉ cần không phải đi lại quá nhiều, vẫn có thể hoạt động bình thường. Nhìn Xán Xán buổi tối len lén đi ra ngoài lật tủ lạnh, Triệu Noãn Noãn cuối cùng thở phào nhẹ nhõm.

Kể từ sau khi Xán Xán chân bị trật, nàng nhiều lần muốn tìm Cao Vũ đem lời nói rõ ràng, nhưng là hết lần này tới lần khác Triệu Noãn Noãn đối với thương thế của nàng rất là đau lòng, cơ hồ một tắc chiếu cố cũng không rời, hoàn toàn không để cho nàng bất cứ cơ hội nào, điều này làm cho Xán Xán rất là buồn bực.

Cùng lúc đó, Triệu Noãn Noãn cùng Cao Vũ mâu thuẫn như cũ không có dấu hiệu gì là hòa hoãn. Hai người phớt lờ như cũ, Cao Vũ đối với Xán Xán thái độ mập mờ như cũ, nhiều lần làm hại Xán Xán đỏ mặt tim đập, mà Triệu Noãn Noãn ngoài miệng mặc dù không nói, nhưng ánh mắt cho thấy không vui vẻ gì.

Mặc dù có soái ca thường xuyên ở bên cạnh lấy lòng là một việc rất không tệ, nhưng là nghĩ đến soái ca này là người của Noãn Noãn ca, lý trí lập tức trở lại trên người Xán Xán.

Nàng khi ở trước mặt đã đồng ý rồi, muốn cho Triệu Noãn Noãn Hạnh phúc, tại sao có thể nuốt lời?

Cho nên, đang ở thời điểm tốt, Xán Xán quyết định, lúc này nhất định không thể do dự nữa.

Đêm hôm đó, Xán Xán tính toán đợi khi Triệu Noãn Noãn ngủ say, rồi đến phòng Cao Vũ ngủ bài.

Quyết định của nàng thật là tốt, dù sao Triệu Noãn Noãn có thói quen ngủ sớm, đợi đến qua mười giờ, Triệu Noãn Noãn vừa đóng cửa phòng, là nàng có thể hành động. Hơn nữa gian phòng có hiệu quả cách âm rất tốt, tuyệt đối sẽ không quấy nhiễu đến phòng ngủ của Triệu Noãn Noãn.

Tính toán kế hoạch tốt lắm, ăn cơm tối xong, Xán Xán trốn vào trong phòng chờ cơ hội.

Dĩ nhiên, ở trước lúc ngủ bài, còn phải nghĩ làm sao nói với Cao Vũ.

Chuyện như vậy, tại sao có thể không tìm Nhan Như Ngọc thương lượng?

Cho nên Xán Xán mở máy vi tính ra, lên QQ, lập tức cùng Nhan Như Ngọc liên lạc.

Xán Xán: Như Ngọc, giúp ta gấp!

Nhan Như Ngọc: gấp cái gì?

Xán Xán: ta đang viết tiểu thuyết, nữ chính muốn cự tuyệt một thích hần nam sinh thích hần, làm như thế nào mở miệng?

Nhan Như Ngọc: nam sinh kia đẹp trai không?

Xán Xán: ... cái này trọng yếu sao?

Nhan Như Ngọc: nói nhảm! Nếu như lớn lên đẹp trai, tại sao cự tuyệt? Nhà ngươi là nữ chủ ngu nga!

Màn ảnh này đầu, khuôn mặt Xán Xán hắc tuyến.

Xán Xán: dù sao tình tiết chính được an bài là như vậy, người giúp ta nghĩ là được!

Nhan Như Ngọc: như vậy a... Thật ra thì muốn cự tuyệt người, phương pháp có rất nhiều loại, người muốn trực tiếp, hay là gián tiếp?

Xán Xán: gián tiếp đi a, càng uyển chuyển càng tốt, ngàn vạn không nên làm vỡ tim của hần. Nữ chủ rất thiện lương!

=__= □ □ □

Nhan Như Ngọc: lời nói uyển chuyển chút a, vậy thì nói: người rất tốt, nhưng là trong lòng ta đã có nam nhân khác, thật sự không thể tiếp nhận yêu người.

Xán Xán: ...

Cao Vũ người rất tốt? Nàng mù nga! Tuyệt đối không được!

Xán Xán: không được! Đổi lại đi!

Nhan Như Ngọc: nếu không hay cự tuyệt nam nhân trên bằng chiêu thứ nhất, tính cách không hợp?

Xán Xán: quá không có sáng ý!

Nàng Tô Xán Xán cự tuyệt người, có thể nói những lời như vậy sao? Cao Vũ tin, nàng không tin!

Nhan Như Ngọc: còn muốn sáng ý a? Vậy người nói tối hôm qua đã có một giấc mộng, mơ thấy gia gia đã mất nói hai người ở chung một chỗ không tốt, có đủ sáng ý chưa?

Xán Xán: ...

Nhan Như Ngọc: không tốt a? Nếu không...

70. Chương 65

Hàn huyền hồi lâu, cuối cùng Xán Xán vẫn không thể nào từ nơi Nhan Như Ngọc có được cái gì cần thiết – ý kiến tốt, một lúc đã đến mười giờ, Triệu Noãn Noãn khẳng định đã nằm ngủ.

Thôi, thấy Cao Vũ rồi hãy nói cũng được! Trái tim Xán Xán đập mạnh hơn, lặng lẽ mở cửa phòng ra, nhón gót chân lén lén lút lút đi ra ngoài.

Trước liếc nhìn gian phòng của Triệu Noãn Noãn, quả nhiên cửa phòng đóng, trong khe cửa tối như mực.

Cơ hội tốt!

Xán Xán mừng rỡ trong lòng, kế hoạch đang như nàng dự tính, cho nên rón rén hướng cửa phòng Cao Vũ đi tới.

Khi nàng đi tới cửa phòng Cao Vũ, chuẩn bị đưa tay gõ cửa, trong phòng bỗng nhiên truyền đến thanh âm hai người nói chuyện với nhau, tâm Xán Xán cả kinh, bản rợn rút tay trở về.

Đã buổi tối, trong phòng Cao Vũ tại sao có thể có người?

Lòng hiếu kỳ đưa nàng tới đứng ở cửa, tinh tế nghe.

Trong phòng đúng là có thanh âm hai người, mặc dù ép tới rất thấp, nhưng Xán Xán vẫn phân biệt ra được một người là Cao Vũ, còn người kia dĩ nhiên là người nàng cho rằng còn ở trong phòng Triệu Noãn Noãn!

Đây là chuyện gì xảy ra? Hai người bọn họ không phải là đang giận nhau sao? Tại sao phải len lén ở trong phòng nói thì thầm như vậy? Khó có thể là.. Muốn chia tay!

Xán Xán quá sợ hãi, kiềm chế cảm xúc kích động, tiếp tục dán tai ở cửa nghe.

Vừa bắt đầu, thanh âm hai người cũng ép tới rất thấp, không thể nghe được rõ ràng, một lát sau, tựa hồ là cảm xúc có chút lên cao, thanh âm cũng vang vài phần, tiếng nói chuyện dứt quãng truyền vào tai Xán Xán.

“Người thích làm sao thì làm, chính là đừng đụng vào hần!” Đây là thanh âm của Triệu Noãn Noãn, tựa hồ mang theo chút ít tức giận.

Hần? Xán Xán ngẩn người, cái hần này là thần thánh phương nào? Là nam hay nữ? Đang buồn bực rất, thanh âm Cao Vũ truyền đến.

“Làm sao? Người không nở rồi?”

“Người nói nhăng gì đó!”

Hừ lạnh một tiếng, “Ta có nói không rõ sao? Trong lòng người rõ ràng nhất mà.”

Sau đó hai người lâm vào trầm mặc, Xán Xán nghĩ không ra. Cái gì không nở? Triệu Noãn Noãn có thể không nở cái gì nha? Khó có thể là phá một giá sách? Đang suy nghĩ, thanh âm trong phòng Triệu Noãn Noãn lại vang lên.

“Người đừng lạc đề, ta hiện đang nói với người chính là chuyện của nàng, người nếu đối với nàng không ý gì thì cũng đừng dây dưa, nàng quá đơn thuần dễ nghiêm túc.”

Xán Xán trong bụng cả kinh, bỗng nhiên sinh ra chút ít cảm giác kỳ quái.

“Nói cho cùng, vậy thì người không nở, chẳng lẽ...”

“Người đừng nói lung tung, ta không có!”

“Hừ, chẳng lẽ không phải người thường tránh nhìn ánh mắt nàng?”

Triệu Noãn Noãn thanh âm mang theo chút khô khốc, “Người cũng biết, ta... Chúng ta không thể nào...”

“Vậy cũng không cần thiết, nếu không tại sao những ngày qua ta đến gần nàng người có cái gì không vui? Không phải là trong lòng người có quỷ sao?”

“Ta nói không có là không có!”

“Không có cũng chưa có, người khẩn trương cái gì? Dù sao nàng cũng không có quan hệ gì, ta buồn bực, đùa bỡn với nàng một chút cho vui thì thế nào?”

“Cao Vũ, ta cảnh cáo người! Nếu như người không thích Xán Xán, cũng đừng có đem nàng làm món đồ chơi!”

“Phanh!”

Ngoài cửa phòng bỗng nhiên truyền đến tiếng vang, hai người nhìn nhau đồng thời sửng sốt, Triệu Noãn Noãn trong lòng lập tức dâng lên dự cảm bất thường, cuống quýt hướng ra khỏi phòng, song thì đã trễ.

Chỉ thấy phía ngoài không có một người, nhìn lại gian phòng của Tô Xán Xán, cửa phòng mở rộng, bên trong trống rỗng.

Xán Xán, chạy ra khỏi nhà!

Xán Xán cũng không biết mình làm như thế nào ra khỏi nhà, chỉ cảm thấy lúc ấy đầu óc trống rỗng, đến thời điểm hoàn hồn lại, nàng đã đi trên đường cái tối như mực, những lời vừa nói mới rồi của hai người vẫn quanh quẩn ở bên tai mình.

— “Cao Vũ, ta cảnh cáo ngươi! Nếu như ngươi không thích Xán Xán, cũng đừng có đem nàng làm món đồ chơi!”

Thì ra là, mình vẫn bị Cao Vũ đùa chơi sao? Nghĩ tới đây, trong lòng nàng một trận mất mát không giải thích được.

Nàng mấy ngày qua không ít phiền não vì việc Cao Vũ thích nàng, lúc trước ngã bài cũng là tự trấn an mình liên tục, tế bào não tử trận không ít. Theo lý thuyết, bây giờ biết Cao Vũ không thích nàng, nàng tiết kiệm được bao nhiêu miệng lưỡi a? Hẳn là đốt pháo để ăn mừng mới đúng a!

Nhưng là, tại sao trong lòng có loại mùi vị này? Có cảm giác bị bỏ rơi...

Nàng nghĩ không ra, trong lòng khó chịu, ngực nghẹn một cổ hờn dỗi, cứ như vậy giống như Du Hồn ở trên đường cái đung đưa tới lui, bất tri bất giác bơi tới nhà Nhan Như Ngọc.

“Leng keng — leng keng —”

“Tới — —”

Cửa vừa mở ra, hai người giật nảy mình.

Chỉ thấy trước mắt một tờ bồi đầy chất lỏng màu trắng trên mặt, ở giữa còn kèm theo viên bi màu vàng, chung quanh miệng đầy tấm chuối tiêu, má trái phải có các mảnh quả rỗng lửa, chấn động nhất lòng người là trên trán kia có ba miếng dưa chuột, quả thực chính là một món tráng miệng nguội siêu hào hoa a!

Xán Xán nhìn mắt choáng váng, cho đến khi Nhan Như Ngọc từ trong miệng dán đầy chuối kia nặn ra một câu mơ mơ hồ hồ, “Xán Xán — Xán Xán — ngươi — sao — sao — tới — —”

Nàng mới xác định, nàng không có đi nhầm cửa.

Lỗ mũi đau xót, mãnh liệt nhào tới, “Như Ngọc!”

71. Chương 66

“Cái gì? !”

Nhan Như Ngọc lúc nói lời này, bởi vì bộ mặt vận động quá lớn, miếng chuối rụng đầy đất.

“Ngươi, ngươi, ngươi mới chạy ra khỏi nhà?”

“Dạ.” Xán Xán gật đầu.

“Tại sao nha? Mẹ ngươi vừa ép ngươi lấy chồng sao? Không đúng nha, ngươi không phải là có bạn trai rồi à? Cái Cao Vũ kia...”

Vừa nghe đến hai chữ “Cao Vũ”, Xán Xán trong lòng khó chịu, khóc lên, “Ngươi đừng nói cái tên này! Ta cùng hắn thế bất lưỡng lập!”

Nhan Như Ngọc vừa nhìn tình huống, trong lòng coi là hiểu được bảy tám phần, chắc chắn là Xán Xán cùng bạn trai cãi nhau! Không trách được rời nhà trốn đi, không trách được khóc đến thương tâm như vậy, không trách được a không trách được...

“Xán Xán, nói! Tên khốn kia làm gì ngươi? Ta thay ngươi đi báo thù!” Vừa nói, dùng cái loại ánh mắt tràn đầy khát vọng bất quáí ngó chừng nhìn Xán Xán.

Xán Xán khóc đến không thể dừng được, không ngừng lau nước mắt, thật vất vả ngừng lại, ánh mắt đỏ rưng rưng nhìn Nhan Như Ngọc, “Như Ngọc, ta đói bụng...”

“A?” Nhan Như Ngọc sững sốt, rỗng lửa với quả rớt một mảnh rụng rơi.

“Ăn... Ăn cái này...” Vừa nói chỉ mặt của mình, đây chính là bí phương làm đẹp độc môn nàng học được từ trên mạng—đủ sữa tươi thập cẩm mặt nạ màng!

b...

Xán Xán lau nước mắt ở khóe mắt, tội nghiệp nói, “Không có gì khác sao?”

“Trong phòng bếp hình như có mì tôm...”

“Mì tôm cũng tốt, ta đói bụng.”

Điều thứ nhất trong cách sinh tồn của Tô Xán Xán: việc đại sự, bụng nhất định phải lấp đầy.

72. Chương 67

Hai ta kết hôn sao! Chapter 28

Chapter 28

Edit: Nileduong

“Xán Xán, rốt cuộc là chuyện gì xảy ra a?”

Xán Xán ăn một miếng mì tôm, hít hít lỗ mũi, không nói chuyện.

Nhan Như Ngọc có chút nóng nảy, vợ chồng son gây lộn có thể âm ỉ đến mức này sao, khó có thể chia tay rồi? Cho nên nhẹ nhàng thử dò xét nói, “Xán Xán, người không phải là cùng Cao —— “

“Ngô...” Bởi vì mì tôm còn đang trong miệng, Xán Xán từ trong cổ họng phát ra thanh âm mơ hồ lên án, liên đới ánh mắt cảnh cáo —— đừng nhắc tới cái tên đó cho ta!

Nhan Như Ngọc lập tức đem lời còn lại nuốt vào, do dự một hồi lâu, vừa cảm thấy không cam lòng, “Xán Xán, người giấu ở trong lòng như vậy không nói với ta, vốn không phải là biện pháp?”

Thấy Xán Xán không có phản ứng gì lớn, lại tiếp tục nói, “Như vậy đi, nếu như người không muốn nói, khi ta hỏi người, người chỉ cần gật đầu hoặc lắc đầu là được, có thể không?”

Xán Xán ăn miếng mì tôm, nhìn Nhan Như Ngọc, gật đầu.

“Người có phải hay không cùng... Người kia cãi nhau?”

Gây lộn? Nàng cùng Cao Vũ ngay cả nói cũng không nói, hẳn là không thể coi là gây lộn được! Xán Xán lắc đầu.

“Không phải là gây lộn nga? Chẳng lẽ là... Chia tay rồi?”

Chia tay? Xán Xán tiếp tục lắc đầu.

“Không có chia tay, như vậy các người hoà hảo sao?”

Làm sao có thể nga! Xán Xán lắc đầu.

“Không xong?”

“Dạ...” Coi như là không xong sao.

“Tại sao nha?” Nhan Như Ngọc quá sợ hãi! Nàng đoán quả nhiên không sai, chính là chia tay!

Vừa nhắc tới tại sao, Xán Xán lại nghĩ tới chuyện thương tâm, hốc mắt đỏ lên, vẻ mặt ủy khuất.

“Hắn có phải ngoại tình hay không?”

Xán Xán lắc đầu.

“Chẳng lẽ là hắn ghét bỏ người?”

Xán Xán tiếp tục lắc đầu.

“Không phải là ghét bỏ người, đó là... Cha mẹ của hấn không đồng ý?”

Xán Xán vẻ mặt hắc tuyến, đây là cái loại câu hỏi gì a?

“Nga! Ta biết rồi!” Nhan Như Ngọc bỗng nhiên hô to một tiếng, thần thần bí bí nhìn Xán Xán, giảm thấp thanh âm nói, “Xán Xán, hấn không phải là... Bất lực chứ?”

“Bất lực?”

“Đúng vậy! Tựa như giống mì tôm, ba phút đồng thì mềm nhũn!”

“Phốc ——” Xán Xán một ngụm mì tôm tất cả đều phun ra ngoài, khoe miệng co giật, nôn mửa không ngừng.

Nhan Như Ngọc nhìn phản ứng Xán Xán, còn tưởng rằng nàng bị nói đến chỗ đau, nhất thời kiên định ý nghĩ của mình. Điều này cũng không trách được Xán Xán nói không nên lời, người nào nghĩ tới lớn lên đẹp trai như vậy thế nhưng lại bất lực, oan nghiệt a oan nghiệt. (chị này tư tưởng thật khủng)

Nhìn Xán Xán, Nhan Như Ngọc vẻ mặt đồng tình, vỗ đầu vỗ vai của nàng, an ủi, “Xán Xán, đừng thương tâm, ngã một lần, lần tới sẽ tìm người có thể giữ...”

Xán Xán rút ra được lợi hại.

Thấy Xán Xán thương tâm như thế, Nhan Như Ngọc nhất thời trong cơn giận dữ, một phen kéo tay Xán Xán, nghĩa phần điền ưng nói, “Xán Xán, đừng thương tâm! Nam nhân là cái gì? Lớn lên đẹp trai thì thế nào? Lớn lên đẹp trai thì bất lực a!” Vừa nói, dứt khoát kiên quyết nói một tiếng, “Đi! Tỷ tỷ đi cho người tìm người có thể giữ !”

73. Chương 68

Như Ngọc, cũng đã mười hai giờ, người kéo ta ra ngoài làm gì nữa?” Xán Xán bị kéo đi theo Nhan Như Ngọc ở phía trước, vẻ mặt mê man.

Nhan Như Ngọc quả nhiên là Nhan Như Ngọc, bỗng nhiên giật gân nói, “Đi tìm nam nhân cho người a!”

Không sai, nàng quyết định, nhất định phải đem Xán Xán từ trong thống khổ của thất tình cứu ra, phương pháp tốt nhất chính là bắt đầu một đoạn tình yêu mới!

“Xán Xán, hôm nay chúng ta làm một hành trình ngược lại của phụ nữ, để cho những thứ xú nam nhân kia nhìn mị lực của chúng ta! Đi!” Không khỏi phân trần liền đem Xán Xán kéo vào một gian quầy rượu.

Nhan Như Ngọc chọn quầy rượu J PUB nổi danh nhất thành phố “Hành lang thời gian gấp khúc”, lúc này chính là thời điểm lưu lượng khách lớn nhất, bên trong ánh đèn lóe lên, tiếng người ồn ào. Xán Xán bị Nhan Như Ngọc lôi kéo một đường, không giải thích được lời nào đi vào, hai mắt cũng nhắm nháy. Nàng sống lớn như vậy còn chưa tới những nơi như thế này! Ánh đèn kia nhanh chóng làm đầu nàng hôn mê, thật vất vả ngồi vào chỗ của mình, đi tới một người bồi bàn trông rất được mắt, đưa lên một tờ thực đơn.

“Hai vị tiểu thư, muốn dùng cái gì?”

Nhan Như Ngọc vừa nhìn là một soái ca, nhận lấy thực đơn, ánh mắt cũng thẳng.

Nhìn trong chốc lát, nàng như sốc, ngăn người nhìn Xán Xán ở một bên, “Xán Xán, người giúp ta xem nên gọi cái gì?”

Xán Xán vừa nhìn qua, cũng sốc.

“Như Ngọc, chúng ta gọi chén nước được không?”

“Không được, thật mất thể diện.”

“Vậy người đem bao nhiêu tiền?”

“...”

“Nếu không gọi cốc nước chanh thì sao? Tiện nghi nhất.”

“Tốt...”

Cho nên, ở trong ánh mắt kỳ quái của anh chàng bồi bàn, Xán Xán cùng Nhan Như Ngọc gọi mỗi người một cốc nước chanh.

“Như Ngọc, nếu không chúng ta hay là trở về rồi tính ... Ta cảm thấy nơi này không thích hợp với chúng ta...” Xán Xán nhìn quanh bốn phía nam nam nữ nữ, lộ bắp lộ đùi, tú da thịt, lại cúi đầu xem trang phục của mình một chút, tâm cũng rét lạnh.

Nhan Như Ngọc vừa bắt đầu cũng có chút khấn trương, nhưng là bên cạnh bỗng nhiên đi tới mấy soái ca, nhất thời an tâm, cả gan nói, “Tối cũng tới rồi, sợ cái gì! Tỷ tỷ bao người!”

b...

Bởi vì Nhan Như Ngọc lần nữa kiên trì, Xán Xán không thể làm gì khác hơn là ngồi không ở đây, ý vị uống nước chanh, không đầy một lát nước chanh cũng uống xong .

“Như Ngọc, ta uống xong, chúng ta đi thôi...”

Nhan Như Ngọc đang hăng say ngó chừng mấy soái ca, hoàn toàn không có toan tính nói gì với Xán Xán. Xán Xán không có biện pháp, chỉ thấy thật nhàm chán, bỗng nhiên nhìn thấy sự cố!

Lóe lên dưới ánh đèn, một thân ảnh thon dài an vị cách vách bàn kia, mặc dù đưa lưng về phía Xán Xán, tuy nhiên nó hết sức quen thuộc. Xán Xán trong lòng kinh hãi, người này làm sao giống như Cao Vũ a?

Bất kể là có phải hay không, trong lòng nàng sớm đã rối loạn, cuống quýt cúi đầu cuồn cuộn kéo chéo áo Nhan Như Ngọc, “Như Ngọc, ta van xin người, chúng ta đi thôi...”

“Đi cái gì đi? Còn chưa có tìm được nam nhân cho người đâu!” Một mình người còn chưa có nhìn soái ca đến no a? =_= □ □ □

“Ta không cần tìm, chúng ta đi thôi!” Xán Xán gấp đến độ khóc lên, nàng cũng không muốn dưới tình huống như vậy bị Cao Vũ đụng phải, thật là mất thể diện!

“Xán Xán, người còn không quên được cái tên họ Cao kia a? Hẳn có cái gì tốt chứ!”

Bởi vì Nhan Như Ngọc cảm xúc cao vút, đã làm không ít người ghé mắt, Xán Xán cúi đầu, trên mặt xấu hổ đỏ mặt, “Người nhỏ giọng một chút, chớ nói to!”

“Ta nói vậy làm sao? Lớn lên đẹp trai rất giỏi a? Lớn lên đẹp trai cũng là Trần thế mỹ! Lớn lên đẹp trai cũng không giới! Lớn lên đẹp trai...”

Xán Xán rốt cục hoàn toàn hồng mắt, giao hữu vô ý, gặp người không quen chính là loại hậu quả này, nàng suy nghĩ nhiều trên mặt đất một cái hố, có ình chui vào a!

Đang quần bách, Nhan Như Ngọc bỗng nhiên không nói. Cùng lúc đó, một loại cảm giác bị áp bách cường đại bao phủ Xán Xán, nàng chậm rãi ngừng đầu, thấy được mặt Cao Vũ.

“Người tới nơi này làm gì?” Cao Vũ lạnh lùng mở miệng.

“Người, người nhận lầm người ...” Xán Xán vẫn còn tiếp tục nói sáo.

“Ô Xán Xán, người cho ta là người mù hay là người ngu a?” Mặt Cao Vũ trầm xuống, bỗng nhiên kéo tay Xán Xán tay, “Theo ta trở về, Noãn Noãn đã tìm người một buổi tối .”

Xán Xán hất tay của hắn ra, đột nhiên tới khí, còn không phải là tên khốn kiếp này làm hại mình rời nhà trốn đi? Hiện tại đến lại muốn hắn trở về! Hắn Cao Vũ xem nàng là cá a! Lớn tiếng nói, “Ta không trở về!”

Không có nghĩ đến cái tiểu bạch si này lại dám quát mình, Cao Vũ ngẩn người, trong lòng bỗng nhiên sinh ra chút ít cảm giác thú vị, “Tại sao?”

“Bởi vì...” Xán Xán dừng một chút, “Bởi vì ta tới đây để vui chơi, tại sao phải trở về?”

74. Chương 69

Hmm! Cái này Cao Vũ trêu chọc, “Tôi vui chơi? Người ta tới vui chơi cũng là tới uống rượu, làm sao người...” Vừa nói cổ ý liếc nhìn nước chanh trên bàn Xán Xán.

Xán Xán đại quần, “Người quần làm gì! Ta thích uống gì thì uống nấy! Người tránh ra!” Vừa nói vừa hất tay Cao Vũ ra.

Cao Vũ nhú mày, cũng không có ý tứ buông tay, “Như vậy đi, người đã là tới đây vui chơi, ta đây mời uống một chén, như thế nào?”

Xán Xán sững sốt, cảnh giác nhìn Cao Vũ, lý trí nói cho nàng biết, đây tuyệt đối là một cái bẫy!

“Ta không muốn!” Xán Xán quả quyết cự tuyệt.

“Tại sao?”

Tại sao? Này còn có tại sao? Cũng không biết dừng khí đến từ nơi nào Xán Xán hướng về phía Cao Vũ liền nói, “Bởi vì ta cùng người không quen không biết, phân rõ một chút tốt hơn!”

Cao Vũ nhú mày, nha đầu này hôm nay là ăn gan báo, lại dám cự tuyệt hẳn! Khóe miệng vẽ ra một tia cười quỷ dị, bỗng nhiên để sát mặt vào Xán Xán.

Xán Xán nhất thời khản trương, “Người, người muốn làm gì?”

Hắn cũng không vội, chậm rãi nhìn qua, thấp giọng nói vào tai Xán Xán nói, “Người còn nhớ hay không người phải đáp ứng ta một điều kiện?”

Xán Xán mộng , thật có việc giống như vậy sao...

“Người hôm nay theo ta uống chén rượu, hai ta thanh toán xong, như thế nào?”

Thanh toán xong? Xán Xán nhất thời hai mắt sáng lên, nàng bây giờ muốn làm nhất là đem Cao Vũ đá ra khỏi phạm vi tầm mắt của mình, tốt nhất cái gì cũng không có quan hệ, đề nghị này làm cho nàng động tâm.

“Uống một chén!”

“Tốt.” Cao Vũ khẽ mỉm cười, lôi kéo tay nàng, đem nàng dẫn tới bàn mình.

Nơi đó đang ngồi một đám nam nam nữ nữ, thấy Cao Vũ bỗng nhiên mang theo nữ nhân xa lạ tới, cũng dừng lại đàm luận, tò mò ngoác chừng nhìn Xán Xán, nhất thời nàng có chút không quen.

Cao Vũ buông tay nàng ra, ngồi vào trên ghế sa lon, sau đó vỗ vỗ vị trí bên cạnh, “Ngồi.”

Xán Xán trong lòng bỗng nhiên có loại dự cảm bất tường, thấp giọng nói, “Không cần... Ta uống một chén đã...”

“Ngồi.” Cao Vũ lặp lại một tiếng, giọng nói tràn đầy vẻ ra lệnh.

Xán Xán trong lòng kinh ngạc, đột nhiên cảm giác được Cao Vũ trở nên xa lạ, hẳn ngồi ở đó, thế nhưng mang theo vài phần khách khí.

Đang phân thần, người chung quanh cũng nổi lên dự dõ.

“Đúng nha, bảo người ngồi người cứ ngồi đi...”

“Đừng làm mất sao! Mau ngồi mau ngồi...”

“...”

Dư luận vốn là có thể lực khổng lồ, Xán Xán bất đắc dĩ, không thể làm gì khác hơn là ngồi xuống bên cạnh Cao Vũ.

Cao Vũ ngoắc ngoắc khoe miệng, vỗ tay phát ra tiếng, chỉ chốc lát sau bồi bàn liền đem lên một lọ rượu đỏ, nhìn vỏ chai giá trị không rẻ, Xán Xán trong đầu nhất thời thoáng hiện một chuỗi dài mấy chữ mới vừa thấy trên thực đơn, cảm giác thấy mình chưa uống đã thấy say.

Cao Vũ cầm chén rượu, thuận thực thay nàng rót, “Xin mời.”

Xán Xán nhận lấy chén rượu, suy nghĩ hồi lâu, rốt cục vẫn phát khiếp hỏi, “Cái này... Thật sự là người mời ta nga?”

“Dĩ nhiên.”

75. Chương 70

Sau khi nhận được đáp án xác định, Xán Xán lúc này mới yên tâm uống một hớp.

Nhất thời nước mắt chảy ra, mấy chữ kia quả nhiên không có viết cho vui a!

“Tiểu Vũ, đây là vị nào a? Còn không mau giới thiệu cho chúng ta một chút?” Bên cạnh, một nữ nhân quần áo hở hang mở miệng trước, thanh âm nũng nịu làm Xán Xán nghe được nổi lên một tầng da gà.

“Bằng hữu ta.”

“Bằng hữu nga? Bằng hữu như thế nào a?” Lúc này, thanh âm mang theo chút mùi vị chua.

Cao Vũ thanh sắc bất động nhìn mắt Xán Xán, “Bằng hữu sống cùng một chỗ.”

“Phốc ——” một ngụm rượu đỏ phun ra, nước mắt cùng nước mũi chảy ra, thiếu chút nữa không có nghẹn chết.

“Làm sao không cẩn thận như vậy a?” Cao Vũ vươn tay, ôn nhu vỗ lưng Xán Xán, bởi vì hai người ngồi cùng một chỗ tương đối gần, hắn đưa tay lên, giống như vòng qua ôm Xán Xán vậy, tư thế này muốn nhiều mập mờ có nhiều mập mờ

Nhất thời, ánh mắt bốn phía cũng chà chà bắn một lượt hướng về phía Xán Xán.

“Không phải như thế, không phải như thế, không phải là...” Xán Xán bận rộn khoát tay, nàng lúc này bị Cao Vũ hại chết.

“Các người đừng cười nàng, nàng xấu hổ.” Cao Vũ rất thức thời giải thích một câu.

Nhất thời, mọi người bưng tỉnh đại ngộ, càng nhiều ánh mắt, chà chà bắn về phía Xán Xán, nàng đã khóc không ra nước mắt .

“Lão bản, người quá không có suy nghĩ, người ở cùng một chỗ cũng không mang tới cho huynh đệ chúng ta nhìn một cái! Đến, ta mời chị dâu một chén!”

Lão bản? Xán Xán bất khả tư nghị nhìn Cao Vũ, còn không có hoãn quá thần lai, một chén rượu cũng đã đưa tới trước mặt nàng.

Hàm Cao Vũ mạch mạch hướng nàng, “Người ta mời, đừng làm mất hứng.”

Cho nên, vừa một chén rượu xuống bụng.

“Đúng nga, chúng ta còn là lần đầu tiên gặp chị dâu, ta cũng vậy tới kính một chén!”

Cho nên, chén rượu thứ hai vừa xuống bụng.

“Nếu là bạn gái lão bản, ta đây cũng mời người một chén.” Là cái thanh âm vừa mới rất buồn nôn của nữ nhân kia, Xán Xán còn chưa có bỏ một chén rượu xuống khí thở gấp quá, lại là một chén nữa.

Cứ như vậy, Xán Xán thực không si nhục sứ mạng làm kẻ say xỉn của mình.

76. Chương 71

Hai ta kết hôn sao! – Chapter 29

Chapter29

Edit: Nileduong

Xán Xán nhận một chén tiếp theo lại một chén từ những người mời rượu, không bao lâu, Cao Vũ liền thấy nàng có ánh mắt mê ly, hành động chậm chạp, xem chừng nàng so với say cũng không sai biệt lắm, cuối cùng có thể lừa gạt trở về.

Khoát tay chặn lại, những người chung quanh đó lập tức biết điều một chút buông chén rượu xuống.

“Xán Xán?”

Xán Xán chậm rãi ngẩng đầu, mê man nhìn Cao Vũ, “Dạ?”

Cao Vũ thấp giọng nói, “Đừng uống, chúng ta về nhà có được hay không?”

Xán Xán lắc đầu, lại gơ chén rượu lên, liền lập tức bị Cao Vũ chặn lại .

“Người say, ta đưa người về.”

Vừa thấy chén rượu bị cướp đi, Xán Xán nóng nảy, “Không cần! Ta không có say! Ta còn muốn uống!”

Cao Vũ bèn đưa móng vuốt đoạt chén rượu tránh xa Xán Xán, “Không cho uống nữa, theo ta trở về.”

Cái này Xán Xán khó chịu, tại sao phải về nha! Mình đã rất xui xẻo, bị tên khốn kiếp này vui đùa, lúc này ngay cả uống một hớp rượu cũng không cho nàng uống, thật là quá đáng!

Vỗ bấp đùi, nàng đứng, chỉ vào lỗ mũi Cao Vũ mắng, “Người đừng quá đáng! Tại sao phải không để cho ta uống nha? Người coi ta là rể hành sao?”

Quát một cái, chẳng những Cao Vũ sững sốt, cả quầy rượu mọi người đều sững sốt.

Đại lão bản bị rống, cũng không phải là chuyện có thể nhìn qua thường xuyên, nhất thời, tất cả mọi người ngừng lại, nhìn thẳng Xán Xán, ngay cả DJ phía trên để cũng dừng âm nhạc lại để phối hợp với cảnh vật. Chỉ chốc lát sau, cả quầy rượu im ắng, ánh mắt của mọi người đều quăng về hướng bọn họ ngồi.

Cao Vũ không nghĩ tới Xán Xán có thể say khướt như thế, sắc mặt nhất thời âm trầm rất nhiều, đưa tay hấn nắm lấy tay Xán Xán, giảm thấp thanh âm nói, “Xán Xán, đừng làm rộn! Theo ta trở về!” Vừa nói, kéo Xán Xán đi ra ngoài.

“Người buông ra!” Mượn rượu thêm sức lực, Xán Xán một phen bỏ rơi bàn tay Cao Vũ đang kéo tay nàng, chỉ vào hấn tự mở mắ, “Người bảo ta đi ta liền đi a? Cao Vũ, ta cho người biết! Người cho là đùa bỡn Tô Xán Xán ta dễ như vậy sao? Đừng cho là ta bình thường nhường người ba phần là người có thể ở trước mặt ta xưng lão đại! Người coi mình là hạng gì a? Lớn lên đẹp trai rất giỏi? Lớn lên đẹp trai có thể làm cơm ăn a?”

Mắ mắ, Xán Xán mượn rượu sức lực càng phát ra lợi hại, càng mắ càng hắ há, cuối cùng mọi người nhìn soi mói, nàng một cước bước lên ghế sa lon, dùng hết sức bình sinh nàng mắ ở đê-xi-ben cao nhất.

“Lớn lên đẹp trai cũng là Trần thế mỹ! Lớn lên đẹp trai cũng không giỏi!”

Một lúc sau, trong quán rượu lớn như thế, yên lặng đến ngay cả thanh âm một cây kim rơi cũng có thể nghe thấy, trừ Tô Xán Xán, tất cả mọi người ngây ngẩn cả người.

Sau một vài giây, tất cả ánh mắt đồng loạt cùng quăng hướng Cao Vũ, bưng tỉnh đại ngộ.

Khi nữ nhân kia chửi mắ, Cao Vũ ở bên cạnh lui về phía sau mấy bước, mọi người theo dõi về mặt phong phú của hấn.

Nhan Như Ngọc ở bên cạnh kích động đến than thở khóc lóc, Xán Xán, người rót cục dững cảm nói ra! Xán Xán, người thật là quá anh dũng!

Cùng lúc đó, sắc mặt Cao Vũ từ hồng đến trắng, từ trắng chuyển thành xanh, từ xanh nhanh chóng biến thành màu đen.

Sau khi trầm mặc, trong đám người bắt đầu phát ra thanh âm xột xoạt tốt, sau đó càng ngày càng nhiều, mọi người bắt đầu thì thào, ríu rít thảo luận tin tức kinh người này.

Xán Xán mắng xong một hồi, sức rượu đi xuống, ngất ngất núc ních đứng ở trên ghế sa lon, tiếp nhận ánh mắt thương cảm của mọi người.

Quá đáng thương! Thật là quá đáng thương!

Cao Vũ giận đến phát run, tóm lấy cổ tay Xán Xán, cố gắng áp chế nội tâm tức giận.

“Tô Xán Xán! Người trở về cho ta!”

Giọng nói quá lớn, Xán Xán bị đau, lập tức kích động lên, “Ta không đi về! Ta không đi về! Ta không đi về... Cái tên bại hoại này, khốn kiếp, khốn kiếp, yêu tinh hại người! Ta không nên lại bị người lừa...”

Trong đám người thảo luận phát ra càng kịch liệt, mọi người đối với Tô Xán Xán lại thêm mấy phần thương cảm.

Nội tâm tức giận của Cao Vũ đã đạt tới vài điểm, nghiêm mặt, không chút khách khí nắm tay Xán Xán kéo, đem nàng ra bên ngoài. Nửa tiếp tục như vậy, đừng nói thanh danh cả đời của hắn, ngay cả “Hành lang thời gian gấp khúc” này cũng bị cái nữ nhân này đập phá tan hoang.

“Ta không đi, người buông...” Xán Xán được một phen nước mũi nước mắt tràn lan, tất cả mọi người yên lặng tránh ra tạo thành một lối, đưa mắt nhìn Cao Vũ kéo Xán Xán đi ra ngoài, trong lòng mặc niệm ——

Quá đáng thương, thật là quá đáng thương!

Mắt thấy Xán Xán nhanh bị Cao Vũ kéo ra khỏi quầy rượu .

Bỗng nhiên, không biết từ nơi nào lao ra một nữ nhân.

“Cao Vũ ở nơi đâu?”

Mọi người sững sờ, thì ra là trò hay còn chưa có diễn xong, kích thích hơn còn đang ở phía sau!

77. Chương 72

Mặt Cao Vũ xanh mét, theo hướng thanh âm của nữ nhân kia vang lên, bỗng nhiên nhú mày. Cùng lúc đó, nữ nhân kia cũng nhìn thấy Cao Vũ trong đám người, mấy bước xông qua, một phen kéo lấy cổ áo Cao Vũ: “Người nói rõ ràng cho ta, tại sao không nhận điện thoại của ta?”

“Cút ngay.” Giọng của Cao Vũ bỗng nhiên lộ ra mấy phần âm lãnh.

Nữ nhân kia bất khả tư nghị nhìn Cao Vũ, lập tức hét rầm lên, “Người kêu ta cút ngay? Người thể mà dám kêu ta cút ngay!”

“Ba —— “

Một ấn chuông hồng hồng lưu trên gương mặt anh tuấn của Cao Vũ.

Nếu như vừa rồi, Xán Xán mới chỉ ọi người một ít náo động thì trong lòng mọi người nghĩ chẳng qua là xem kịch vui, nhưng bây giờ một tát này, không thể nghĩ ngờ là tuồng vui này được tăng thêm một liều thuốc kích thích, tất cả mọi người đều cùng có một ý nghĩ như vậy.

Nhất thời, trong quán rượu như nước sôi.

Một tát này hạ thủ rất nặng, Cao Vũ đứng ở đó, đưa tay lau vết máu trên khóe miệng, tùy ý mọi người chỉ chỗ, chẳng qua chỉ đưa ánh mắt lạnh như băng quét qua nữ nhân kia, thản nhiên nói, “Người đừng quá đáng.”

Nhưng nữ nhân kia giống như điên rồi, gắt gao kéo lấy cổ áo Cao Vũ, “Ta quá đáng? Người thế nhưng nói ta quá đáng? Ta đây sẽ làm cho người biết thế nào là quá đáng!”

Đang nói chuyện, nàng thuận tay lấy lên trên bàn một lọ rượu đỏ.

“Ba —— “

Thanh âm hai rượu vỡ, tất cả mọi người ngưng thảo luận, ngạc nhiên nhìn hết thấy trước mắt, Cao Vũ như cũ đứng bình yên vô sự, người đàn bà kia ngã trên mặt đất, rượu chảy đầy đất. Mà giữa bọn họ, dĩ nhiên là Tô Xán Xán!

Chỉ thấy nàng nghiêng răng nghiêng lợi nhìn người đàn bà kia, trong đôi mắt sắp phun ra lửa.

Thật là quá đáng! Làm sao có thể đập rượu đỏ? Biết rượu này mang theo phía sau bao nhiêu số không sao? Lãng phí đáng xấu hổ a! ! (oak...em đang tưởng...)

Cao Vũ bất khả tư nghị nhìn Xán Xán đột nhiên ngăn ở trước mặt mình, tâm như vậy không giải thích được liền mềm nhũn, người này... Tại sao...

Nữ nhân đang ở đó chặt vật từ trên mặt đất bò dậy, chuẩn bị xông qua cùng Xán Xán liều cùng người chết ta sống, Cao Vũ bỗng nhiên kéo tay nàng, ở trước mắt bao người, vọt ra khỏi quán rượu.

Bọn họ chạy thật lâu thật lâu, cho đến khi tất cả tiếng động rầm rĩ cũng biến mất khỏi tai, Cao Vũ mới dừng bước lại.

“Ai u!”

Xán Xán ở phía sau không nghĩ tới Cao Vũ bỗng nhiên dừng lại, không để ý thế là đâm vào hán, ôm cái đầu kêu hừ hừ.

Cao Vũ trong lòng cả kinh, “Sao vậy? Mới vừa rồi nàng ta thương tổn đến người sao?” Chẳng lẽ mới vừa rồi hán không có chú ý, nàng bị cái nữ nhân điên kia nện chai rượu vào rồi?

Xán Xán xoa trán, mê man ngẩng đầu, nhìn Cao Vũ.

Thấy Xán Xán không có chuyện gì, Cao Vũ thở phào nhẹ nhõm.

“Tô Xán Xán, người thật là một kẻ ngu ngốc!”

Ngu ngốc? Xán Xán nghe được nhưng không giải thích được.

Cao Vũ nhìn mắt Xán Xán trách cứ, “Ai bảo người xông tới?” Thanh âm ngày một thấp, ánh mắt ngay sau trở nên nhu hòa, “Nếu như cái bình kia nện vào người thì làm sao?”

Hán không nói thêm gì nữa, mượn ánh đèn đường như hoàng hôn, bỗng nhiên cẩn thận đánh giá mặt của nàng.

Mắt không to, mũi không cao, hai mảnh môi nhiều thịt, thật giống như vĩnh viễn cũng không thể chọn lựa, hơn nữa ánh mắt ngây dại kia, nữ nhân này thật sự lớn lên rất ngu.

Nhưng nàng có óc cũng không thể cứ như vậy xông ra? Chai rượu là hàng thật giá thật, đập ở trên đầu có phải là sẽ có tai nạn chết người. Để sau rồi hãy nói, vạn nhất miếng thủy tinh phá vỡ khuôn mặt của nàng, chẳng phải là rất khó coi sao?

Trong lòng mặc dù trách cứ, nhưng không tức giận được, ánh mắt đang dữ cũng chuyển thành nhu hòa. Hán đi tới trước mặt nàng, không nhịn được đưa tay thay nàng sửa sang lại đầu tóc xộc xệch “Đi thôi.”

Lúc này Xán Xán còn say, mơ mơ màng màng đã bị hán lôi kéo đi.

Hai người một trước một sau yên lặng đi, bỗng nhiên Cao Vũ mở miệng phá vỡ trầm mặc.

“Người có muốn biết tại sao người đàn bà kia đánh ta không?”

78. Chương 73

“ ... ”

Thấy Xán Xán không có phản ứng, Cao Vũ bỗng nhiên cười khổ một trận, tự nhủ, “Cũng được, dù sao người nghe cũng không lọt, ta liền nói cho người một chút...” Mắt của hắn dần dần ảm đạm, “Nàng là nữ nhi của người bạn tốt của ba ta, chúng ta từ nhỏ biết nhau, vừa bắt đầu quan hệ cũng coi như không tệ...” Hắn thở dài, tiếp tục giải thích của mình.

“Thật ra cho tới nay ta cũng chỉ xem nàng là muội muội, nhưng nàng căn bản không cho là như vậy, cứ quẩn lấy ta kêu ta lấy nàng, điều này có thể sao? Ta căn bản không thích nữ nhân. Cho nên ta liền nói với nàng, không nghĩ tới là nàng sống chết quẩn lấy ta, chỉ cần ta nộp bạn trai, nàng nghĩ hết mọi phương pháp quấy rầy, thậm chí còn uy hiếp muốn đem chuyện ta thích nam nhân nói cho ba mẹ ta biết. Vì trốn nàng, ta từ thành phố B trốn tới đây, không nghĩ tới là nàng tìm được rồi...”

Nói xong những thứ này, hắn dừng một chút, liếc nhìn Xán Xán không một chút phản ứng, “Nhiều người như vậy đứng xem kịch vui, làm sao người lại ngốc đến nỗi xông lên đó? Người thật là điên chết!”

Đàn?

Không biết làm sao, hắn nói nhiều như vậy, Xán Xán chỉ nghe lọt được cái chữ này.

Xoay người, nàng một phen kéo lấy cổ áo Cao Vũ, “Ta cảnh cáo người! Không cho người nói ta điên ! Ta... Ta không ngu ngốc!” Bởi vì say rượu, lời nói ra khỏi miệng cũng không liền mạch .

Cao Vũ bắt đắc dĩ cười cười, “Được, người không ngu ngốc.”

Xán Xán hài lòng gật đầu, như cũ nắm cổ áo của hắn, “Còn nữa, người sau này không được khi dễ ta nữa!”

“Ta có sao?”

“Có!” Xán Xán lớn tiếng lên án, “Người... Người là lão yêu khi dễ ta! Đây... Điều này là không đúng...”

Cao Vũ ngoắc ngoắc khóe miệng, “Được rồi, không khi dễ nữa.”

“Người cũng không được bắt ta thay người giặt quần áo, dọn dẹp phòng ngủ! Ta... Ta cũng không phải là người giúp việc của người!”

“Đó là người thua phải làm cho ta.”

“Thua phải làm cho người cũng không được! Không được!” Xán Xán nắm cổ áo hắn không buông tay.

“Người định ăn quýt sao?”

“Ta ăn quýt, ta ăn quýt, ta thích ăn quýt...”

Chỉ một chốc liền chối cãi thành như vậy.

Nhìn nha đầu trước mắt giống như bạch tuộc bầu chặt, Cao Vũ đột nhiên cảm giác được tâm tình cả đêm buồn bực cũng đã bị quét sạch, câu hỏi khóe miệng, “Ta sẽ đáp ứng người, nhưng người phải báo đáp ta?”

“Báo đáp?” Xán Xán với một chút tế bào não còn sót lại suy nghĩ khó khăn.

“Đúng vậy, chính người tự nhận, sẽ không thể trắng trợn chối cãi nữa?”

“Để cho ta suy nghĩ...”

Cao Vũ mười phần thú vị nhìn vẻ mặt trầm tư suy nghĩ của Xán Xán, tâm tình cũng sáng sủa, hắn chỉ là muốn trêu chọc nàng, nàng sẽ làm ra bất cứ điều gì ngoài dự đoán.

Tuy nhiên vào lúc này, nét mặt mang theo men say mềm mại xuất kỳ bất ý xẹt qua môi của hắn. (kiss rồi a a a)

Sau đó, hắn thấy Xán Xán cười si ngốc, gương mặt nhuộm đỏ ửng, trong ánh mắt mê ly mang theo vài phần đắc ý, sau đó nói, “Ta... Ta báo đáp ngươi, ngươi... Ngươi đã nói lời thì phải giữ lấy lời nha...”

Nàng say, thật say.

Một cổ nhiệt huyết ở ngực hắn dâng lên, hắn tự tay đem nàng ôm vào trong lồng ngực của mình, cúi đầu muốn hôn nàng.

Nói thì chậm nhưng xảy ra rất nhanh, Xán Xán rốt cục không nhịn được, đầu đã nằm vào trong bộ ngực của hắn.

“Xoay tròn —— “

Đường phổ an tĩnh bỗng bị âm thanh tuyệt vọng của Cao Vũ phá vỡ.

“Ừ! Ngươi không nên ói trên áo sơ mi của ta a!”

79. Chương 74

Hai ta kết hôn sao! – Chapter 30

Chapter 30

Edit: Nileduong

Tô Xán Xán sống đến lớn như vậy, đây là lần đầu tiên say rượu.

Khi... tỉnh lại, mặt trời đã phơi mông đít. Nàng chỉ cảm thấy đầu óc choáng váng, cả người vô lực. Song, khi nàng thấy rõ ràng tình huống trước mắt, đã hoàn toàn thanh tỉnh!

Này, này, đây là cái tình huống gì?

Nàng đang ngủ trong một gian phòng xa lạ!

Nhưng ngay sau đó, đầu cũng tự động nhớ lại.

Dường như nàng rời nhà đi ra ngoài, dường như nàng đi tìm Nhan Như Ngọc, dường như hai người đã đi quây rượu, dường như nàng uống rất nhiều rất nhiều rượu, dường như... Phía sau không nhớ được ~ ()~

Có phải nàng đã bị say?

Một loại dự cảm bất thường bao phủ trong lòng Xán Xán, nàng khó khăn định thần, sau đó ngẩng nhìn bốn phía, nhìn qua gian phòng xa lạ, giường xa lạ, cái chăn xa lạ, cùng với các loại quần áo xa lạ xốc xếch rơi lả tả trên sàn nhà...

Nhất thời, tình thiên phích lịch!

Trong óc của nàng hiện ra chính là vô số thứ nội dung nói trong tiểu thuyết máu chó—— say rượu loạn X

Thời điểm cái từ này hiện lên, đại não Tô Xán Xán chốc lát trống không, cho đến khi tiếng nước chảy ào ào đem nàng kéo về thực tế, nàng mới phát hiện trong phòng còn có một người nữa. Trong phòng rửa tay còn có một người!

Xán Xán nhất thời khản trương! Ý niệm đầu tiên chính là thừa dịp người kia chưa đi ra, đi trước rồi hãy nói, vạn nhất người này đi ra ngoài, hai người vừa thấy mặt, không khỏi xấu hổ chết? Hơn nữa, vạn nhất người đi tới là một đại thúc hèn mọn thì làm sao bây giờ? Để cho Nhan Như Ngọc biết có thể chế nhạo chết nàng.

Nhưng nghĩ lại, nếu là cứ như vậy đi, chẳng phải tiện nghi cho tên trong phòng rửa tay kia rồi ư? Đây là lần đầu tiên của nàng! Lần đầu tiên a! Song, nàng rất nhanh bác bỏ ý nghĩ của mình, vạn nhất mình uống rượu say chiếm tiện nghi người ta? Nàng không biết mình uống rượu say quá, cũng không biết mình có thể mượn rượu làm càn hay không, nếu người nọ trong phòng rửa tay đi ra, khóc nói nàng là Bá Vương Ngạnh Thượng Cung làm sao bây giờ?

Nghĩ tới nghĩ lui, quyết định là trốn!

Đáng tiếc, lúc này thực hiện quyết định, đã không còn kịp rồi.

Sau khi tiếng nước chảy dừng lại, cửa phòng rửa tay xuất kỳ bất ý mở ra, sau đó, Xán Xán ngậy ngẩn cả người. Chỉ thấy người trước mắt trần nửa thân người trên, vóc người đều đều không thấy một tia sọc lông nào, bèn da chắc thịt lộ ra mị lực độc hữu của phái nam, bởi vì mới từ phòng tắm đi ra ngoài, giọt nước dính trên lọn tóc đen dán mặt buông thông, tản ra hơi thở khêu gợi.

Quả nhiên là mỹ nam a!

Bất quá rất nhanh, Xán Xán liền từ nhan sắc đỏ giải thoát ra, bây giờ không phải là thời điểm thưởng thức, nàng gặp vấn đề rất nghiêm trọng.

“Người người người... Làm sao là người!” Xán Xán chỉ tay vào Cao Vũ phát run, sau đó nàng nhanh chóng nhắm hai mắt lại, trong lòng mặc niệm: Tô Xán Xán, đây là mộng! Nhất định là mộng! Đây không phải là thật, tuyệt đối không phải...

Thấy Xán Xán trên giường, Cao Vũ có vài giây đồng hồ phân thân, nhưng hần rất nhanh khôi phục thái độ bình thường, chậm rãi hướng Xán Xán đi tới, “Người đã tỉnh?”

Lại thấy Xán Xán nhắm chặt mắt lại, miệng lẩm bẩm: “Đây là mộng, đây là mộng, đây là mộng...”

Nhất thời, trên mặt hần đeo vô số hắc tuyến.

Xán Xán nhắc tới trong chốc lát, phát hiện khắp nơi không có tiếng động, len lén mở mắt ra, mong được có thể thấy gian phòng khả ái của mình, máy vi tính khả ái, cùng với thổ rỗi khả ái.

Song, nàng nhìn qua cũng là khuôn mặt lớn hơn Cao Vũ, đang kỳ quái đánh giá mình.

“Tô Xán Xán, người đang làm gì đó?”

“Ta...” Xán Xán muốn khóc lên, nuốt nước miếng, tội nghiệp nhìn Cao Vũ. Nàng làm sao xui xẻo như vậy a! Một đêm tình còn chưa tính, thế nhưng đối tượng là một GAY, là một GAY còn chưa tính, cái GAY này hết lần này tới lần khác là Cao Vũ! Ông trời không để cho nàng có đường sống a!

Bên này, Cao Vũ nhìn trên mặt Xán Xán biến ảo ra các loại vẻ mặt kì quái, nhất thời hiểu, xem chừng nữ nhân này lại đang suy nghĩ lung tung, cho nên liền nổi lên ý muốn trêu nàng.

“Đừng nghĩ , thật sự là ta.”

Ô...

Xán Xán tuyệt vọng nhìn Cao Vũ, người trong cuộc cũng thừa nhận, cái này xem ra là sự thật!

80. Chương 75

Làm sao bây giờ nha? Bọn ta làm ra loại chuyện không bằng cảm thú này, làm sao không làm ... Noãn Noãn ca đối với nàng tốt như vậy thất vọng? Làm sao không làm ... thất vọng lão mẹ sinh nàng nuôi nàng? Làm sao không làm ... thất vọng hài hòa xã hội? Một loại cảm giác tự trách mãnh liệt xông lên đầu.

Thấy vẻ mặt Xán Xán càng phát ra phong phú, Cao Vũ tiếp tục nói, “Người tới hôm qua uống rượu say, sau đó...” Hần dừng lại, quan sát vẻ mặt Xán Xán.

Nhưng là, Xán Xán chỉ lo tự mình tự oán tự ngã, tựa hồ hoàn toàn không cần biết hần muốn nói gì. Cái này, Cao Vũ nhất thời cảm thấy không có ý tứ, hướng dẫn từng bước nói, “Người muốn hỏi ta chút gì không?” Tỷ như, sau đó xảy ra chuyện gì?

Này có cái gì tốt mà hỏi ? Chuyện đã như vậy, chẳng lẽ hỏi sẽ không phát sinh sao? Xán Xán vẻ mặt đau khổ, “Hỏi cái gì?”

“Hỏi cái gì đều có thể.”

“Nhất định phải hỏi sao?”

“Nhất định phải!”

Đàn độn ngó chừng Cao Vũ, nàng yếu ớt mở miệng.

“Kia... Người đau không?”

Phốc ——

Cao Vũ suýt nữa ôm bụng trên mặt đất lăn qua lăn lại.

Tô Xán Xán, người thật sẽ hỏi!

Cười một lúc lâu, Cao Vũ rốt cục trì hoãn nụ cười, rất chăm chú nhìn Xán Xán.

“Xán Xán, mặc y phục sẽ không đau.”

Xán Xán sững sốt, bỗng nhiên ý thức được cái gì, vội vàng hướng trong chăn nhìn, đại hoảng.

Thì ra bởi vì mới vừa rồi quá khẩn trương, nàng hoàn toàn, từ đầu, luôn không phát hiện mình trừ áo khoác cùng quần jean không có mặc ở ngoài, so sánh với bình thường khi ngủ vẫn còn nhiều, say rượu loạn X, nói ra cũng không ai tin!

Thất ngộ a thất ngộ!

Len lén liếc mắt mỉm cười nhìn Cao Vũ, Xán Xán chợt cảm thấy có chút không tốt, nhưng không đầy một lát nàng liền ý thức được cái gì, nổi giận đùng đùng ngẩng đầu, “Người gạt ta! Người lại gạt ta!”

“Có sao?”

Lại vẫn giả bộ vô tội! Xán Xán nhất thời nghiêng răng nghiêng lợi, chất vấn, “Người tại sao không mang ta về nhà?”

Đổi mặt chỉ trích của Xán Xán, Cao Vũ chẳng qua là nhún nhún vai, “Bởi vì người say.”

“Say cũng có thể về nhà ngủ nha!”

“Chẳng lẽ người muốn cho Noãn Noãn gặp người say đến bất tỉnh nhân sự?”

Ách. Câu nói đầu tiên đã đem ý muốn của nàng ngăn chặn, đúng là, nếu để cho Triệu Noãn Noãn biết nàng say rượu, hậu quả này, nàng quả thực không dám tưởng tượng.

Nhưng là khí thế không thể thua! Xán Xán ngẩng đầu, tiếp tục chất vấn, “Vậy người tại sao chỉ gọi một gian phòng?” Khách sạn lớn như vậy, gian phòng nhiều như vậy, đáng để cho hai người ở cùng chỗ sao?

Cao Vũ khoát hai tay, “Không đủ tiền.” Hẳn là từ quầy rượu lao ra, thẻ tín dụng cũng không mang.

“Vậy người cũng không cần cõ y phục của ta ra?”

“Người uống say, phun ra người, y phục đã cầm đi giặt.”

Ghê tởm! Tại sao hẳn nói xong cũng có đạo lý như vậy? Xán Xán trong lòng cực độ không phục, hung hăng ngó chừng Cao Vũ, “Cho dù những thứ này đều có thể nói được, nhưng người tại sao muốn đi tắm? Tại sao!” Bình thường nữ chủ tỉnh lại, nhìn qua tuyệt đối là từ trong phòng tắm nam chính đi ra, trong tiểu thuyết ngôn tình không phải cũng là nói như vậy sao? Hẳn tại sao có thể như vậy nói dối nàng?

“Đại tiểu thư, người biết người đã uống không ít rượu không? Tại sao người không hỏi xem, trừ mới vừa rồi, ta có thời gian tắm sao?” Nàng ngủ tốt, ngủ ở trên giường nói mớ, đá chăn, cũng không muốn nghĩ tới lúc này ra sao.

Cái này, Xán Xán hoàn toàn không phản đối .

Nàng lúc này thật là xấu hổ.

Cầm điện thoại, thanh âm Triệu mục mục hưng phấn truyền tới, “Con a! Người rốt cục nghĩ đến mẹ người nên gọi điện thoại a?”

Song trên mặt Triệu Noãn Noãn cũng không thấy chút sắc mặt vui mừng nào, chẳng qua là thấp thanh âm nói, “Mẹ, Xán Xán có qua chỗ người hay không?”

“Xán Xán?” Thanh âm dừng lại trong chốc lát, nhất thời hét rầm lên, “Người là cái đồ bất hiếu, người sẽ không đem con dâu ta đánh mất chứ? Ai u, ta làm sao sinh nam tử như người vậy a! Mạng của ta làm sao khổ như vậy nha...”

Đô đô ——

Triệu Noãn Noãn vô lực hạ điện thoại, đây đã là hy vọng cuối cùng của hắn, từ tối ngày hôm qua đến bây giờ, hắn chạy lần tất cả những nơi Xán Xán có thể đi, cũng gọi vô số điện thoại, tuy nhiên không một chút tin tức của nàng. Nàng biến mất như vậy, vạn nhất đã xảy ra chuyện làm sao bây giờ? Buổi tối chạy ra ngoài, có thể sẽ gặp phải người xấu? Trên đường nhiều xe như vậy, có thể hay không...

Nghĩ đến những thứ này, tim của hắn nhói đau, chưa từng nghĩ tới mình sẽ coi trọng một người như thế. Trước đây, hắn vốn coi nàng muội muội của mình, hắn là quan tâm, nhưng bây giờ trong lòng có cảm giác như vậy thấy thật kỳ diệu, không thể chỉ là quan tâm đơn giản như vậy nữa, nhất thời trong lòng hắn có chút hoảng hốt.

Tô Xán Xán, người rốt cuộc ở nơi đâu?

Đang hết sức thất hồn lạc phách, chuông cửa đột nhiên vang lên, hắn nhất thời một trận vui mừng, lập tức chạy đi mở cửa.

“Xán Xán!”

Âm thanh thấp xuống, đôi mắt nhìn thật buồn.

“Người trở lại.” Hắn nhàn nhạt quét mắt tới Cao Vũ, vẻ mặt xuống thấp, liền muốn xoay người.

Cao Vũ nhìn ánh mắt Triệu Noãn Noãn có một tia phức tạp, nhưng bất động thanh sắc nói, “Đúng vậy, ta mang bảo bối của người trả về.”

“Cái gì?”

Triệu Noãn Noãn cả kinh, sau đó hắn liền cúi đầu chậm rãi chuyển tới Xán Xán ở phía sau Cao Vũ, đang nhút nhát nhìn mình, thanh âm khí địa quát lên, “Noãn Noãn...” Tuy nhiên, nàng đang ngẩng đầu lên bỗng dừng lại. Kính ngạc mở to hai mắt, đầu tóc rối bời, hơi thở đầy mùi hôi, trên y phục tràn đầy nếp gấp nay lại đứng gần nam nhân luôn yêu sạch sẽ là Triệu Noãn Noãn! Nàng thực tại giật mình.

Xán Xán cả kinh nói không ra lời, mặc cho người trước mắt gắt gao ngó chừng nàng, trong mắt hiện đầy tia máu, chẳng qua là một ngày thời gian ngắn ngủn, nhìn Triệu Noãn Noãn cảm giác mơ hồ có thể thấy được chút râu ria, vẻ mặt mang theo vài phần thương cảm.

Trong lòng Xán Xán nhất thời dâng lên không ít hối hận, “Noãn Noãn ca, đúng... A!” Nói chưa xong, cả người liền bị hắn ôm lấy thật chặt, lực đạo kia dường như muốn làm gãy từng mảnh xương của nàng.

“Tô Xán Xán, người thật là một kẻ ngu ngốc!” Thanh âm khàn khàn, mang theo trách cứ đau lòng.

“Thật xin lỗi, ta sau này không như vậy nữa...” Xán Xán cảm giác mình bị ôm đến hít thở không thông.

“Sau này, không cho người như vậy không nói một tiếng đã chạy ra ngoài! Biết không?”

“Biết... Biết rồi...” Nàng bị ôm hô hấp không được, đầu óc lại bắt đầu hôn mê.

“Người nếu là còn dám rời nhà trốn đi, còn dám đêm không về ngủ, ta liền đem cái xích đem xích người lại, có nghe hay không!”

Ghe tởm! Nàng là chó nhỏ sao? Xoay tròn, xoay tròn...

“Người mau hứa với ta!” Bỗng nhiên, Triệu Noãn Noãn cảm thấy có cái gì không đúng, “Xán Xán? Xán Xán! Người làm sao vậy?”

Được rồi, Xán Xán của chúng ta bị ôm tới thiếu không khí đã trở nên hôn mê.

81. Chương 76

Hai ta kết hôn sao! – Chapter 31

Chapter 31

Edit: Nileduong

Sáng sớm, Xán Xán đã bị tiếng chuông cửa đánh thức, sau đó chỉ nghe thấy phía ngoài đã có thanh âm lú lú, còn có tiếng đập nôi, tiếng bát vỡ, trong đầu phản ứng đầu tiên là —— Triệu Noãn Noãn và Cao Vũ đang đánh nhau!

Nhưng nghĩ lại, Cao Vũ ngày hôm qua sau khi đưa nàng trở về dường như đã đi ra ngoài, nói có chuyện cần làm, mấy ngày nữa cũng sẽ không trở về, phía ngoài kia là xảy ra chuyện gì? Không phải là... Cháy chứ!

Kết quả là, Xán Xán bọc chăn trốn ra bên ngoài.

Sau đó, nàng sốc.

Chỉ thấy Triệu Noãn Noãn cúi đầu đứng ở phòng khách, không nói một tiếng nhận lấy khiển trách từ lão mẹ.

Triệu muội muội vừa thấy Xán Xán, bận rộn đem con bỏ lại tiến lên đón, “Xán Xán, con dâu tốt của ta, người biết muội tới cũng không cần gấp gáp như vậy chạy ra tới đây! Ai u, con dâu của ta tại sao có thể suy nghĩ thấu đáo như vậy?” Dứt lời, trợn mắt nhìn Triệu Noãn Noãn một cái, “Tiểu tử thú vị ta cho người biết! Cho đến khi người già chết đi cũng đừng nhận ta đây làm mẹ người! Ta muốn đoạn tuyệt quan hệ mẫu tử!”

Xán Xán cuối cùng từ trong khiếp sợ hoàn quá thần lại, cũng không để ý mình còn trong bọc chăn, lộ ra khuôn mặt vô tội, chớp chớp mắt, “Mẹ... Vì sao người đến đây?”

“Còn không phải là do ta biết cái tên tiểu tử này khi dễ người? Ta hôm nay sáng sớm tới đây, ta muốn nhìn, con dâu bảo bối nhà chúng ta bị sỉ nhục thành cái dạng gì. Ai nha! Làm sao người ngủ ở ngoài phòng khách?” Triệu muội muội nhất thời quá sợ hãi, xông qua kéo lấy cổ áo Triệu Noãn Noãn, “Tốt a! Ta làm sao lại sinh ra đứa con là tên khốn kiếp như người vậy? Lại để cho lão bà tới ngủ ở phòng khách! Người muốn ẹ người đoạn tử tuyệt tôn a?”

Phải nghe một bữa tiệc chữ mắng, sắc mặt của Triệu Noãn Noãn thật là không tốt, “Mẹ... Người hiểu lầm...”

“Hiểu lầm?” Triệu muội muội phát hỏa hơn, “Ta tận mắt thấy, có cái gì hiểu lầm?”

“Con cùng Xán Xán...”

Xán Xán vừa thấy Triệu Noãn Noãn không duy trì được, cũng không chú ý nhiều như vậy, xông qua lôi kéo Triệu muội muội lại, “Mẹ, người đừng nóng giận, con là vừa mới về tối hôm qua nên... Xin bớt giận, xin bớt giận...”

Triệu muội muội biết vậy nên vui mừng, “Con dâu còn biết chăm sóc ta, biết là không nên làm ta giận.” Vừa quay đầu hướng Triệu Noãn Noãn quát, “Có nghe hay không? Con dâu ta đại nhân không chấp kẻ tiểu nhân, chịu quay về nhà ngủ! Người còn dám đem nàng đuổi đi thử xem!”

“Sẽ không vậy nữa, sẽ không vậy nữa. Người yên tâm đi...” Xán Xán ở một bên phụ họa theo đuôi.

Nhưng Triệu muội muội tựa hồ vẫn chưa yên tâm, nhướn mày, nảy ra ý hay, “Không được! Ta buổi tối ngủ lại nơi này, tuyệt đối không thể để cho hán khi dễ người nữa!”

Kết quả là, Xán Xán hoảng.

Đêm hôm đó, Xán Xán ôm con thỏ bông của mình, dưới sự giám sát của bà, đi vào phòng ngủ chính.

Ngồi ở trên giường, Xán Xán làm sao cũng nghĩ không ra, “Ta hỏi, mẹ người tại sao lại tới đây?” Tốt là tối nay Cao Vũ không ở nhà, nếu là thường xuyên bị đánh bắt ngờ như vậy, chuyện của hai người bọn họ sớm muộn cũng sẽ bị phát hiện.

“Còn không phải là bởi vì người.”

“Ta tại sao?” Xán Xán buồn bực .

Triệu Noãn Noãn liếc nhìn Xán Xán, đáng vẻ vô tội kia, tốt như mình thật là không có làm điều gì sai, nhất thời có chút khí, “Ta hỏi ngươi, ngươi khuya ngày hôm trước rốt cuộc là chạy tới nơi nào?”

Câu này vừa hỏi, Xán Xán nhất thời có chút lo lắng, “Ta... Ta đi tới nhà Như Ngọc...”

82. Chương 77

Không nghĩ tới sắc mặt Triệu Noãn Noãn trầm xuống, “Ô Xán Xán, ngươi chớ gạt ta, đêm hôm đó nhà Nhan Như Ngọc căn bản là không có ai ở nhà!”

“Làm sao ngươi biết?” Lời vừa ra khỏi miệng, Xán Xán phát hiện mình nói lỡ miệng, bèn rón che miệng lại hướng Triệu Noãn Noãn lúng túng nháy mắt mấy cái.

Thấy bức nàng tới bộ dáng này, Triệu Noãn Noãn bất đắc dĩ thở dài, hắn làm sao có thể không biết? Đêm hôm đó hắn một đêm không ngủ, chạy tìm những nơi nàng có thể đi, dĩ nhiên cũng không ngoài nhà Nhan Như Ngọc. Nhưng gõ nửa tiếng đồng hồ, ngay cả cửa cũng không mở, nàng làm sao có ở đó được?

“Nói, ngươi rốt cuộc đi đâu?”

“Ta... Ta cùng Như Ngọc... Đi ra ngoài... Đi ra ngoài...”

Câu này vừa nói, thanh âm Triệu Noãn Noãn vang vài phần, “Hơn nửa đêm, các ngươi hai cô bé đi ra ngoài? Đi nơi nào?”

Xán Xán chột dạ , “À đi... Đi giải sầu...”

Một đạo ánh mắt bén nhọn hiện lên, “Đi nơi nào giải sầu?”

“Thì... Đi bờ sông... Hóng gió...”

“Ô Xán Xán!”

Nặng nề một tiếng, Xán Xán cả kinh ngẩng đầu, nhất thời bị ánh mắt Triệu Noãn Noãn làm cho phát sợ, nàng cho tới bây giờ chưa từng thấy vẻ mặt hắn như thế, sắc mặt xanh mét, ánh mắt sáng tỏ, gắt gao ngó chừng nàng. Trong lúc nhất thời, Tô Xán Xán có chút không biết làm sao, trong lòng dâng lên một loại cảm giác xa lạ, thấp giọng mở miệng, “Noãn Noãn ca... Ngươi đừng nóng giận, ta sau này không dám...” Trông bộ dạng hắn như vậy thật rất đáng sợ.

Nhìn Xán Xán trở thành hình dáng chim cú, tâm Triệu Noãn Noãn tựa hồ giật mình, hắn đưa tay sờ đầu nàng, giọng nói mềm nhũn ra, “Sau này, đừng làm loại việc ngốc ngếch này nữa, biết không?”

“Biết rồi...”

“Bờ sông gió lớn, có thể cảm lạnh.”

“Dạ...”

“Tốt lắm, ngủ đi.”

“Nha.”

Lúc này, thanh âm của nàng tựa như biết điều một chút, sau đó không nói tiếng nào bò lên giường, giống như hài tử biết đã làm sai, vâng lời, chỉ sợ đại nhân lại mắng nữa.

Triệu Noãn Noãn yên lặng nhìn chăm chú vào nàng, cũng theo lên giường.

“Xán Xán.”

“Dạ?” Nàng quay đầu, tội nghiệp nhìn hắn, thật giống như dùng ánh mắt nói, không nên mắng ta nữa.

“Cao Vũ thật ra không có ác ý gì, ngươi chớ để trong lòng.”

“Dạ.”

“Nếu như người thật sự tức giận hẳn, ta có thể bảo hẳn ra ngoài ỏ.”

“Không cần nữa!” Xán Xán vội lắc đầu, mặc dù chuyện này đối với nàng là có một chút chút ảnh hưởng, nhưng là chuyện đã qua, nàng tại sao có thể bởi vì chuyện này ... phá hư nhân duyên của Noãn Noãn ca? Tuyệt đối không được!

Nàng cự tuyệt làm như vậy, tim Triệu Noãn Noãn nhất thời bị xiết chặt, sắc mặt âm trầm xuống, “Người... Có phải hay không đã thích hẳn?”

“Ngô...” Xán Xán đầu lắc đắc như trống bỏi, nàng đã bị lừa gạt, đánh chết cũng không muốn trêu chọc cái kia yêu tinh hại người kia nữa.

Triệu Noãn Noãn trong lòng bỗng nhiên dễ chịu, khẽ mỉm cười, “Biết rồi, người ngủ đi.”

Xán Xán bị hỏi nhưng không giải thích được, hẳn hôm nay là uống lộn thuốc sao? Một lát hung hăng, một lát cười híp mắt, quá không bình thường !

“Noãn Noãn ca, người hôm nay thật kỳ quái.”

“Có sao?” Có tâm tình thật tốt nên giọng nói cũng dễ dàng hơn.

“Người có phải có nơi nào không thoải mái không?”

“Không có.” Ánh đèn cũng bỗng nhiên trở nên rất nhu hòa.

“Nhưng là người mới vừa rồi một hồi hung hăng, một hồi cười... Thật giống như...” Xán Xán nói thầm.

“Giống như cái gì?” Tường giấy màu sắc thật là đẹp mắt!

“Thật giống có vấn đề về sinh lý nha...”

...”Tô Xán Xán, người ngủ đi cho ta!”

Xán Xán rốt cuộc hiểu rõ, nam nhân một tháng luôn vài ngày như vậy trở nên hỉ nộ vô thường.

83. Chương 78

Đêm đã khuya, Xán Xán đã ngủ say.

Ánh trăng xuyên thấu qua khe hở rèm cửa sổ chiếu vào, vẩy màu sắc lên chiếc giường.

Triệu Noãn Noãn nghiêng thân mình, ánh mắt nhu hòa dừng lại trên mặt nha đầu ở bên cạnh đã ngã đầu nằm ngủ, nàng nhắm hai mắt, gương mặt thịt thịt phảng phất khoác lên một vầng sáng, lông mi chớp, ở dưới hốc mắt có hai mảnh bóng đen, hai mảnh môi khẽ chu, ngay cả ngủ cũng khả ái ngu ngơ như vậy.

Gian phòng tĩnh lặng, bỗng nhiên vang lên tiếng thở dài nhẹ nhàng.

Tô Xán Xán, lúc người nói láo vẫn nháy mắt, vừa nhìn là biết.

Tô Xán Xán, ngày đó ta ôm người, một ít mùi rượu ai cũng ngửi thấy được phát ra.

Tô Xán Xán, người không nên nói dối.

Tô Xán Xán, ta thật giống như có chút thích người ...

Extra:: Ngày lễ tình nhân đặc biệt

Thời gian cũng đã một năm từ khi Xán Xán cùng Triệu Noãn Noãn kết hôn.

Buổi tối trước hôm lễ tình nhân một ngày.

Xán Xán theo như lệ cũ mở máy vi tính ra, mới vừa lên QQ, hình cái đầu của Nhan Như Ngọc nhanh chóng hiện lên.

Nhan Như Ngọc: Xán Xán, ngày mai có hoạt động gì không?

Xán Xán: ngày mai? Ăn cơm ngủ chơi đậu đậu. (???)

Nhan Như Ngọc: =_ = 〇 〇 〇 Tô Xán Xán, cuộc sống của người không thể trôi qua có ý nghĩa một chút sao?

Xán Xán: vậy thì, ăn thức ăn ngon, mơ giấc mơ đẹp, đánh thật nhiều đậu đậu.

Lặng yên...

Nhan Như Ngọc: Xán Xán, ngày mai đi xem mặt thì sao!

Xán Xán: ta không đi!

Nhan Như Ngọc: tại sao?

Xán Xán: chẳng muốn đi. (lười tới liến cành cũng không chịu thêm dẹt -_- 〇 〇 〇)

Nhan Như Ngọc: có rất nhiều soái ca nga! Nghe nói trong đó có toàn thạch vương lão ngũ, chẳng những có tướng mạo Kim Thành Vũ và Mộc Thôn Thác hoàn mỹ kết hợp, hơn nữa nhà còn mở ra mười mấy công ty, quan trọng nhất là hần còn vô cùng có trách nhiệm nga! Quả thực là nam nhân đích thật trong đám nam nhân!

Xán Xán: (o)...

Nhan Như Ngọc: động tâm sao? Đi đi!

Xán Xán: có thật sao?

Nhan Như Ngọc: có! Tiệc đứng nga! Muốn ăn bao nhiêu thì ăn bấy nhiêu!

Xán Xán: muốn ta trả tiền sao?

Nhan Như Ngọc: không cần! Soái ca mời khách!

Xán Xán: tốt! Ta đi!

Kết quả là sáng ngày thứ hai, Xán Xán lần đầu tiên trước 12 giờ đã ra khỏi giường, buộc tóc đuôi ngựa, mặc quần jean, chân mang giày Adidas đã nhiều năm bước ra cửa.

Mục đích cùng Nhan Như Ngọc gặp mặt, hai người vừa thấy đối phương, cũng sốc.

Chỉ thấy Nhan Như Ngọc mặc một cái váy liền áo đỏ thẫm, phía ngoài chụp vào một áo khoác mỏng Lace màu đen, chân đi giày cao gót tám ly, trên đầu còn cặp một cái cài tóc màu xanh biếc, rất giống một đoạn tiêu giữa mùa. (cái này hồng hồng lắm.)

Xán Xán nuốt nước miếng, chỉ tay vào Nhan Như Ngọc run run, “Người, người, người cũng không cần phải khoa trương tới như vậy?”

Nhan Như Ngọc khinh thường nhìn thoáng qua Xán Xán, “Người biết cái gì? Tỷ tỷ hôm nay là đi bắt kim quy tế !”

“... Cũng không cần ăn mặc hồng hồng như vậy?”

“Hồng thì sao? Màu đỏ đại biểu số đào hoa!” Nói xong, giảm thấp thanh âm xuống, ghé vào tai Xán Xán len lén nói, “Ta còn mặc một cái quần lót hồng nữa, bảo đảm tất cả cùng vây quanh ta...”

Xán Xán đại hoảng, ánh mắt quét đến bắp chân Nhan Như Ngọc lộ ra bên ngoài, “Người mặc như vậy không thấy lạnh sao?”

Quả nhiên, gặp phải ánh mắt xem thường của Nhan Như Ngọc, “Người biết váy liền áo này tốn bao nhiêu tiền sao? Ta mặc lên người những là tiền a! Làm sao có thể lạnh?” Sau đó thăm thía nói, “Xán Xán, người chừng nào mới có thể học được chút đây? Muốn câu được kim quy tế phải đầu tư tiền vốn a! Tiền vốn a!”

Tiền vốn? Xán Xán cúi đầu nhìn trang phục của mình một chút.

Tóc thắt kiểu đuôi ngựa là vì ăn cái gì cũng không bị dính đến, quần jean giày thể thao là vì đến lúc đó cầm đồ ăn dễ dàng hơn, về phần cái này áo khoác, được rồi, nằng thật ra thì tính toán nếu bắn thì có thể giặt được... (bội phục a, tính toán kỹ dữ)

84. Chương 79

“Thôi,thôi, ta cũng biết không có cách nào trông cậy vào người!” Nhan Như Ngọc vung tay lên, “Người đứng ở bên cạnh, để ý tỷ tỷ câu kim quy cho người khai mở nhân giới!”

Kết quả là, Nhan Như Ngọc tràn đầy ý chí chiến đấu dưới sự hướng dẫn của nàng, hai người quan hệ hữu nghị lên đường!

Mười phút đồng hồ sau.

Xán Xán ngẩng đầu nhìn tấm biển trên cửa—— phòng trà Hoa mãn lâu!

“Như Ngọc, người xác định là nơi này sao?”

Nhan Như Ngọc khoe miệng co giật một chút, “Có thể... Hẳn là nơi này...”

“Không phải nói... Ăn tiệc đứng sao?”

Nhan Như Ngọc tiếp tục kéo khoe miệng ra, “Có thể... Phòng trà... Cũng coi như một loại tiệc đứng...”

“Nhưng là tại sao, cái này phòng trà tên thật giống như thanh lâu...”

“...”

Tiệc đứng biến thành ba mươi đồng một tách trà, Xán Xán đối với mơ ước thức ăn ngon hoàn toàn tan biến.

Thôi! Cho dù không tới ăn ngon, vậy coi như đi xem soái ca đi!

Vừa nghĩ như vậy, Xán Xán tinh thần đại chấn, nếu không tới ăn thức ăn ngon, vậy đợi lát nữa thừa cơ hội sờ soái ca một phen! Cũng coi như không uống công chuyển này! (Xán Xán, người tại sao lại lạc quan như thế? ~o ()o~)

Song, đại chí sờ soái ca của Xán Xán để ở trong đầu, trong nháy mắt bể nát.

Kéo kéo Nhan Như Ngọc bên cạnh: “Như Ngọc, rốt cuộc cái nào là Kim Thành Vũ và Mộc Thôn Thác kết hợp?”

Nhan Như Ngọc vẽ mặt lúng túng, liếc chừng nhìn, giảm thấp thanh âm xuống, “Có thể... Còn chưa tới...”

Mười phút đồng hồ trôi qua.

“Như Ngọc, tại sao soái ca còn chưa có tới a?”

Cái này Nhan Như Ngọc cũng không còn chắc, “Có thể... Người có tiền tương đối bận rộn...”

Mười phút đồng hồ tiếp theo đã qua.

“Như Ngọc, người có tiền thật rất bận rộn a...”

“...”

Một dòng dài mười phút đồng hồ nữa trôi qua.

“Như Ngọc, chúng ta đi thôi...”

“Chờ một chút, kiên trì chính là thắng lợi!”

Rốt cục, mắt vừa thấy mười phút đồng hồ nữa trở thành quá khứ, bỗng nhiên có người tiến tới gần .

“Hai vị cô nương khỏe chứ?”

Xán Xán theo bản năng ngẩng đầu lên, sắp té.

Chỉ thấy người tới một thân đã nhìn không ra gì mà tây trang còn mở rộng ra, nhìn kỹ, còn có thể thấy áo sơ mi trắng bên trong hơn mấy đồng màu vàng mờ mờ, một cái quần jean đến eo ếch trở lên, dưới chân còn đi một đôi giày vải đen nhánh. Không sai! Chính là giày vải!

Xán Xán len lén đẩy Nhan Như Ngọc một phen, Nhan Như Ngọc còn chưa từ trong khiếp sợ hoảng quá thần lai.

Vị kia thấy hai người không có phản ứng, còn cho là mình biểu đạt không đủ rõ ràng, cho nên dứt khoát đem tay duỗi ra ngoài, lễ phép cười một tiếng, “Hai vị cô nương khỏe chứ!”

“Tốt, tốt...” Xán Xán gật đầu, miễn cưỡng chống đỡ làm ra một khuôn mặt tươi cười, bỗng nhiên liếc tới bàn tay đưa đến phía trước, trong khe móng tay thật giống như đen nhánh.

Nhất thời, có cảm giác hít thở không thông.

Nàng vội vàng đung Nhan Như Ngọc một chút nữa, mau nha! Còn không bắt tay!

Nhan Như Ngọc vẫn không nhúc nhích.

Tay vị kia còn đặt ở trước mặt bọn họ, “Hai vị cô nương —— “

Rốt cục, Xán Xán hồng mắt, nhắm mắt lại, hung hăng nắm chặt.

Tốt! Tốt vô cùng!

Người nọ thấy Xán Xán cùng hấn nắm tay, hết sức cao hứng, “Vị cô nương này họ gì a?”

“Họ Tô...”

“Ai u, thì ra là Tô tiểu thư a! Ta cùng Tô tiểu thư rất có duyên a! Cũng mặc quần jean giống nhau a!”

Xán Xán nghiêng răng nghiêng lợi, thề không bao giờ ... mặc quần jean này nữa!

Vị kia vừa đưa ánh mắt nhìn tới Nhan Như Ngọc, “Còn vị cô nương này?”

“Chào người... Ta họ Nhan...”

“Ta cùng Nhan tiểu thư cũng rất hữu duyên a! Cùng mặc áo khoác màu đen nha!”

Nhan Như Ngọc thiếu chút nữa ngắt đi, cái áo khoác này có đánh chết nàng cũng sẽ không mặc nữa!

“Bất quá...” Vị nhân huynh kia bỗng nhiên thâm trầm một trận, “Cái áo khoác này không thật tốt, chỉ bên cạnh cũng không cắt bỏ sạch sẽ.”

Điên rồi, Nhan Như Ngọc rốt cục điên rồi! Đây là Lace! Lace a! Đại ca!

“Như Ngọc, các người đã tới a!” Rốt cục cũng được cứu ra, tới lần này chính là người phát khởi quan hệ hữu nghị Vương cục cứng, cũng là đồng học đại học của Nhan Như Ngọc và Tô Xán Xán.

Hai người quả thực dường như cùng thấy cây cỏ cứu mạng, nước mắt lưng tròng đồng loạt nhìn về Vương cục cứng, mau đưa vị nhân huynh hấp dẫn này đi thôi! Đi thôi!

Wương cục cứng lúc này mới phát hiện bên cạnh còn có một vị, nhất thời tươi cười rạng rỡ, “Thật là chuyện tốt a! Thì ra là các người đã bắt chuyện!” Dứt lời, chỉ vào vị kia hào phóng giới thiệu, “Như Ngọc, đây chính là Kim tiên sinh ta đã đề cập tới.”

“Kim... Tiên sinh?” Nhan Như Ngọc bỗng nhiên sắc mặt đại biến.

Kim tiên sinh thật thà cười một tiếng, “Đã được tiếp chuyện với hai tiểu thư, bản thân ta họ Kim, tên Thành Thác Tai.”

Kim Thành Thác Tai! ! ! ! ! ! !

Rắc...rắc..., Xán Xán cùng Nhan Như Ngọc đồng thời ngã.

“Đúng vậy! Kim tiên sinh là người rất có đầu óc làm ăn nga! Hấn kinh doanh mười mấy cửa tiệm!” Vương cục cứng giới thiệu nói.

“Chê cười, chê cười, đây là danh thiếp, hai vị tiểu thư xin nhận lấy.”

Xán Xán chiến chiến nguy nguy nhận lấy, chữ màu đen nền trắng, phía trên thêm một loạt chữ thô to nhỏ: Kim Thành Thác Tai Chuối dịch vụ sửa chữa xe đạp.

Rất tốt! Rất cường đại!

Vương bảo khổ tiếp tục nháy mắt, “Chẳng những như vậy, Kim tiên sinh còn là một nam sĩ rất có trách nhiệm nga!”

Kim tiên sinh ngượng ngùng cười, “Vương huynh đệ nói đùa...” Sau đó ngẩng đầu, ánh mắt bỗng nhiên trở nên kiên định, “Sạch thảnh thơi trong một số tình huống, muốn sửa một chiếc chính là một chiếc, tuyệt đối sẽ không sửa đến hai chiếc xe!”

Vương cực kỳ rất là cảm động, “Kim tiên sinh! Ngài thật là nam nhân trong đám nam nhân a!”

Tô Xán Xán rất cực kỳ hồng mắt.

Như Ngọc, ta không bao giờ... muốn trải qua lễ tình nhân nữa! Không nên! ! !

85. Chương 80

Hai ta kết hôn sao! – Chapter 32

Chapter 32

Edit: Nileduong

“Cái gì?” Tô Xán Xán cơ hồ kêu lên, ngay cả một bên mặt Triệu Noãn Noãn cũng xuất hiện thần sắc khó coi.

“Mẹ, người đừng mò mẫm quan tâm, chúng con như vậy rất tốt.”

Triệu muội muội vẻ mặt nhất thời chuyển mưa dầm, hung hăng trừng mắt nhìn con một cái, “Cái gì gọi là ta mò mẫm quan tâm? Hôn lễ có thể gọi mò mẫm quan tâm sao? Đây cũng là vì tốt cho các người thôi, nữ nhân nào không muốn một lần được mặc áo cưới? Chẳng lẽ người muốn cho Xán Xán cứ như vậy vô danh vô phận gả cho người sao? Ta kiên quyết không đồng ý!”

Không sai, đây chính là do Triệu muội muội đã mất cả đêm nghĩ ra được kế sách.

Theo ý tưởng của nàng, sở dĩ con trai cùng vợ giận dữ, chủ yếu là bởi vì hai người lúc trước làm giấy hôn thú qua loa, còn chưa có tạo lên quan niệm về hôn nhân. Cho nên phương pháp tốt nhất chính là làm cho bọn hắn một hôn lễ náo nhiệt, đến lúc đó thân bằng hảo hữu, cha mẹ song phương cũng trình diện, bọn họ nhất định sẽ giác ngộ, nói không chừng còn có thể ỉnh thêm tôn tử...

Vừa nghĩ như thế, trong lòng Triệu muội muội nhất thời vui thích, lập tức phó chư hành động, sáng sớm liền hướng vợ chồng son tuyên bố quyết định của mình.

Bên này, Triệu muội muội tính toán rất tốt, nhưng Tô Xán Xán nóng nảy.

Việc làm giấy hôn thú thì không có vấn đề gì, nhưng tổ chức hôn lễ lại là vấn đề lớn. Bỏ ra những thứ trình tự phức tạp kia không nói, quan trọng nhất là, hôn lễ thì phải mời thêm một đồng lớn thân bằng hảo hữu, đến lúc đó thất đại cô bát đại di cũng tới, người một câu ta một câu, cho dù hai người chuyện này không bại lộ, sau này làm sao có thể ly hôn? Theo tính cách thân thích trong nhà, tuyệt đối sẽ làm cho dư luận xôn xao, không có cách nào dọn dẹp.

Xán Xán càng nghĩ lại thấy chuyện này càng không được, nhất định phải đem bóp chết từ trong trứng nước.

Song, tâm Triệu muội muội giống như ăn đòn cân sắt, nói gì cũng phải tổ chức hôn lễ.

“Xán Xán a, làm sao người lại ngốc ngếch như vậy? Hôn lễ này nếu tổ chức, hai người các người có quan hệ mọi người đều biết, đến lúc đó tên khốn kia còn dám khi dễ người nữa không?” Triệu muội muội thuyết lời nói thâm thúy, hoàn toàn không có chú ý tới sắc mặt càng ngày càng khó coi của Xán Xán.

“Nhưng là mẹ, làm hôn lễ thật lãng phí tiền nha? Chụp hình cần tiền, mời khách cần tiền, bánh kẹo cưới cũng cần tiền, Noãn Noãn ca kiếm tiền không dễ dàng, hay là thôi đi...”

Nghe xong lời của Xán Xán, Triệu mụ mụ trong lòng một trận vui mừng, con dâu này thật sự là quá hiểu chuyện! Thế đạo ngày nay, thanh niên tiết kiệm như vậy còn có mấy người? Con dâu như vậy không bắt được, sau này sẽ không còn cơ hội, cho nên quyết định thật nhanh, “Người yên tâm, tất cả chi phí cho hôn lễ mụ mụ bao hết! Coi như mụ mụ đưa cho người lễ ra mắt!”

Xán Xán sốc, má ơi! Người thật không thể hẹp hòi chút sao?

Con người chuyển động, Xán Xán lại nghĩ tới lấy cớ, “Nhưng là làm hôn lễ rất phiền toái, phải chọn áo cưới, chụp hình, tìm khách sạn, định thực đơn, mời tân khách... Noãn Noãn ca bận rộn như vậy, làm sao có thời giờ làm những thứ này nha? Ta xem hay là thôi đi...”

“Tại sao có thể vì phiền toái nhỏ này coi như xong?” Triệu mụ mụ vung tay lên, “Khách sạn tìm nơi tốt nhất, thực đơn theo tiêu chuẩn cao nhất, tân khách các người chỉ phải chịu trách nhiệm bằng hữu của mình, những người khác mụ mụ cùng ba ba sẽ làm xong! Về phần những bố trí khác, tất cả đều giao cho công ty hôn lễ xử lý là được rồi, các người không cần lo lắng. Dù sao mụ mụ xuất tiền, hết thảy OK! No problem!” Tiếng Anh cũng đã nói ra, còn có lời nào để nói đâu? Xán Xán hoàn toàn không thể nói lại.

Noãn Noãn ca, ta rốt cuộc biết tại sao người lại sợ m

86. Chương 81

Noãn Noãn ca, ta rốt cuộc biết tại sao người lại sợ mẹ như vậy, Xán Xán khóc không ra nước mắt a!

Thấy Xán Xán không nói lời nào, Triệu mụ mụ nghĩ nàng đã đáp ứng, nhất thời hăng hái, “Về phần áo cưới thì do chính các người chọn, bắt quá người yên tâm, mụ mụ biết người thiết kế váy cưới, thiết kế rất hấp dẫn, mấy ngày nữa dẫn người đi theo gặp mặt nàng, cho người chọn bộ váy xinh đẹp nhất! Không đúng, một bộ làm sao đủ? Vậy ba bộ đi có thể thay đổi thường xuyên...”

Xán Xán đột nhiên cảm giác được, trong mắt Triệu mụ mụ toát ra ánh sao màu hồng phấn, quả thực so với mình kết hôn còn hưng phấn hơn.

“Đúng rồi, hôn lễ xong xuôi còn hưởng tuần trăng mật đâu! Cái này tốn cũng không ít, ta với cha người khi đó không có tiền, chỉ đi đảo Hải nam, quả không có ý nghĩa. Hai người các người phải đi Pháp! Provence! Nhiều lãng mạn nha...”

Mẹ, người nghĩ quá xa rồi.

Bởi vì Triệu mụ mụ lần nữa kiên trì, Xán Xán hoàn toàn từ bỏ việc khuyên nàng hồi tâm chuyển ý, vì vậy chỉ có thể tìm Triệu Noãn Noãn thương lượng.

Triệu mụ mụ vừa đi, Xán Xán quần lấy Noãn Noãn.

“Noãn Noãn ca, người nhanh đi khuyên nhủ mẹ người nha! Nàng... Nàng mê muội!”

Triệu Noãn Noãn vốn là đã rất phiền, quay đầu trừng mắt với Xán Xán, không có Khí Đạo tốt, “Người là con dâu bảo bối khuyên cũng không được, ta tên con khốn kiếp này khuyên có ích lợi gì? Còn không bị nàng mắng trở lại!” Cũng là tại nhà đầu này không có chuyện gì rồi nhà trốn đi gây họa, bây giờ được, để cho hắn thu dọn tàn cuộc xem sao?

Nghe hắn vừa nói thế, trong đầu Xán Xán nhất thời có loại cảm giác tuyệt vọng, chẳng lẽ thật sự không có biện pháp nào sao? Chẳng lẽ lúc này nàng thật sự phải trải qua đám cưới?

Không nên a! Nàng còn không chưa có giảm cân! (nhớ lại: thì ra là người đang lo lắng cái này -_- □ □ □)

Xán Xán đang lo lắng trong lòng, chợt một vỗ bàn, “Ta quyết định! Ta muốn ly hôn!”

Không sai, đây chính là biện pháp duy nhất bây giờ nàng có thể nghĩ đến, chỉ cần trước ngày cưới trốn xa, không cần lo lắng hôn lễ kia nữa! Mặc dù cứ như vậy nàng thì không thể tiếp tục ở đây dậm hỗn (giang hồ) ăn hỗn (giang hồ) uống (ở “chùa” và ăn “chùa” đó a), nhưng so với phải làm hôn lễ thì ly hôn tốt hơn? Bây giờ còn nhiều thời gian, đã bị lão mẹ phiền như vậy, sau này, đây chính là sẽ bị đoàn nước miếng khổng lồ của họ hàng thân thích làm cho chết đuối.

Xán Xán quyết định bất cứ giá nào!

Song, khi nàng đang đi tới quyết định, không có phát hiện thần sắc Triệu Noãn Noãn đột nhiên đại biến.

“Noãn Noãn ca, cứ làm như vậy đi! Dù sao sớm muộn cũng phải giải quyết như vậy, đau dài không bằng đau ngắn!”

Triệu Noãn Noãn nghiêm mặt âm, cũng không nói lời nào.

“Chúng ta không nói cho ba mẹ, đã đi làm thủ tục trước, đến lúc đó bọn họ ép chúng ta làm hôn lễ, ta sẽ đem giấy ly hôn cho bọn họ nhìn...” Nàng bắt đầu thao thao bất tuyệt bày ra phương án ly hôn, “Về phần tài sản và vãn vãn, người yên tâm đi, ta một phen cũng không muốn. Bất quá...” Xán Xán vừa nghĩ tới điều gì, vẻ mặt buồn rầu, “Sau đó, người có thể để cho ta ở vài ngày nữa hay không? Ta sợ về nhà sẽ bị ba mẹ ta chém chết...” (người cũng biết nga -_-#)

Nói xong một chuỗi này, Xán Xán vô cùng chân thành nhìn Triệu Noãn Noãn, “Như thế nào? Ngày mai sẽ đi làm chứ?”

“Hừ!” Hừ lạnh một tiếng, Triệu Noãn Noãn đã trở về phòng mình.

Xán Xán không rõ, tại sao hần lại sinh khí ? Xem ra, còn phải chờ hần qua thời kỳ sinh lý rồi hần thương lượng!

87. Chương 82

Song, Xán Xán để cho chuyện buồn rầu ở lại phía sau, đột nhiên xuất hiện hôn lễ đã đủ thảm, không nghĩ tới Triệu Noãn Noãn bỗng nhiên làm mặt lạnh với nàng.

“Noãn Noãn ca, khuya hôm nay ăn cái gì a?”

“Hừ!”

“Noãn Noãn ca, người có thấy khăn quàng cổ của ta hay không a?”

“Hừ!”

“Noãn Noãn ca, người hôm nay thật đẹp trai a!”

“... Hừ!”

“Noãn Noãn ca, người nếu không để ý ta, ta liền buồn chết ! ! !”

“...”

“Noãn Noãn ca...”

“Ô Xán Xán! Người đừng đứng lúc ta tắm đi vào có được hay không! ! !”

Cái này, Xán Xán sốc, người ta có ý tốt lấy khăn lông cho người, hung cái gì mà hung! Làm cho thật giống như nàng có cái ý đồ bất lương gì đó, bây giờ xã hội phát triển như vậy, nam nhân nàng cũng không phải là chưa từng thấy qua...

Bất quá nói về, Triệu Noãn Noãn vóc người quả là thật tốt. (-_- □ □ □ người thật ra là cố ý a?)

Xét thấy Triệu Noãn Noãn cứng mềm không ăn, Xán Xán phá lệ buồn bực, mắng nàng không sao, để nàng làm việc nhà cũng không sao, nhưng là chỉ có hai việc tuyệt đối có thể lấy mạng nàng! Rút dây mạng của nàng, và không nói chuyện với nàng.

Nếu Triệu Noãn Noãn không nói với nàng, Cao Vũ không ở nhà, nàng không thể làm gì khác hơn là mở máy vi tính ra chuẩn bị lên net.

Bỗng nhiên, điện thoại di động vang lên.

Nhan Như Ngọc gọi điện thoại.

“Như Ngọc! Ta nhớ ngươi muốn chết!” Không nói chuyện được một ngày, rốt cục cũng có người để nói chuyện, tâm tình Xán Xán quả thực không có cách nào hình dung.

Nhưng cao hứng chưa được một lát, tiếng la khóc của Nhan Như Ngọc tựa như giết heo từ đầu bên kia điện thoại truyền đến, “Xán Xán, ta thật xin lỗi ngươi!”

“Tại sao?” Xán Xán quá sợ hãi.

“Ta ngày đó không nên để cho ngươi bị họ Cao mang đi ! Ta không nên để cho ngươi một mình ở nơi chiến đấu! Ta ta... Ta thật xin lỗi ngươi a!” Khóc, khóc, màng nhĩ Xán Xán mau tử trận .

Nàng nóng nảy, “Như Ngọc, ngươi đừng khóc nữa! Ta đây không phải vẫn tốt sao? Thật chuyện gì cũng không có!”

Bên kia ngưng tiếng la, tiếp theo truyền đến tiếng hỏi thăm yếu ớt của Nhan Như Ngọc, “Thật... Chuyện gì cũng không có phát sinh?”

“Thật!” Xán Xán liều mạng gạt đầu.

“Cái họ Cao kia không có làm sao ngươi?”

“Không có!” Mặc dù nàng đã lầm tưởng, may là tất cả đều là hiểu lầm.

“Đáng tiếc nha...”

“A?”

“Không phải, không phải! Ý của ta là nói, họ Cao bỏ qua ngươi là tổn thất của hắn! Cô bé tốt giống như ngươi vậy, tại sao có thể treo ngược như khóa bắt lực trên cây hoa đào? Tin tưởng ta! Tỷ tỷ nhất định sẽ tìm cho ngươi một người tốt hơn !”

Nhan Như Ngọc nói xong thao thao bất tuyệt, Xán Xán nghe được mồ hôi cũng rơi xuống từng giọt, bỗng nhiên Nhan Như Ngọc giảm thấp thanh âm xuống, giọng nói bắt đầu trở nên thần bí hê hê, “Xán Xán, ta đây có một nam nhân không tệ, có thể giới thiệu cho ngươi nha.”

Nhất thời, một loại dự cảm bất thương bao phủ toàn thân Xán Xán, nàng lại nghĩ tới lễ tình nhân năm ngoái Nhan Như Ngọc giới thiệu cai vị Kim Thành Thác Tai tiên sinh kia, trái tim nhỏ cũng góc đầu dậy.

“Như Ngọc, ta xem hay là thôi đi...”

“Xán Xán, ngươi không nên bởi vì gặp phải một nam nhân bất lực, lại đối với tất cả nam nhân trên thế giới này đều mất đi mong đợi! Ta đây giới thiệu vị này, những là Bùi Dũng Tuấn cùng Vương Lực Hoàn kết hợp nga! Tuyệt đối là ôn văn nhã nhĩ cùng ánh mặt trời là tổ hợp anh tuấn hoàng kim, khó khăn nhất chính là người ta chẳng những lớn lên đẹp trai, trình độ học vấn cũng rất cao nga! Quả thực chính là soái ca trong Ái Nhân Tư Thẩn!”

Xán Xán sốc, chẳng lẽ lúc này gọi Bùi Dũng Lực Hoàn?

Nhan Như Ngọc nói xong môi ngon, nhỏ dầm vẫn không quên bổ sung một câu, “Hơn nữa có ta bảo đảm cho ngươi, cái này tuyệt đối có thể giữ nga!”

Xui xẻo lắm, Xán Xán ngã xuống đất.

“Như Ngọc, ngươi không nên ép ta! Ta không đi, ta không đi...” Xán Xán cảm giác mình khóc lên.

“Ngươi đừng không biết ý tốt nữa! Coi như là ta bồi thương cho ngươi! Tuyệt đối vượt qua trị giá nga!”

“Tốt như vậy, ngươi hay là tự mình giữ đi!”

Nhan Như Ngọc đề cao đề-xi-ben một chút, “Ô Xán Xán! Ngươi rốt cuộc còn không coi ta là tỷ muội a? Nói cho ngươi biết, sáng sớm ngày mai ăn mặc xinh đẹp phát sáng đi ra cho ta! Nếu không chúng ta tuyệt giao!”

Ba ! Cúp điện thoại.

Mười phút đồng hồ sau, điện thoại Nhan Như Ngọc đổ chuông đinh đinh.

“Ủy? Như Ngọc a! Ta đã cùng Lạc tiên sinh vừa nói chuyện xong, người sáng mai nhất định phải đi nga! Người này giới thiệu cho người, tuyệt đối không thành vấn đề!”

“Cục cưng, người yên tâm! Người nhất định sẽ đến, ha ha a...”

88. Chương 83

Hai ta kết hôn sao! – Chapter 33

Tặng thêm một chapter nữa luôn!!!

Chapter 33

Edit: Nileduong

Một lần bị buộc xem mặt đã rất thảm thiết, càng làm cho Xán Xán buồn bực chính là, kỳ sinh lý chưa từng có của Triệu Noãn Noãn, có khuynh hướng ngày càng nghiêm trọng.

“Noãn Noãn...”

“Đừng phiền ta, ta đang làm việc!” Triệu Noãn Noãn nhìn màn hình máy vi tính, ngay cả đầu cũng không quay lại một lần, đã đem những điều Xán Xán muốn nói trực tiếp tàn phá.

“Nhưng là...”

“Ô Xán Xán!”

“...”

Nàng không thể làm gì khác hơn rũ cụp đầu đi ra khỏi thư phòng, xem ra mấy ngày này muốn ly hôn là không thể nào, đang rất buồn bực, chuông cửa vang lên.

Cao Vũ trở lại.

Vừa thấy được Xán Xán, Cao Vũ lập tức nhăn chân mày chạy tới, “Người chưa ăn cơm sao?”

“Ăn a!” Nói đến ăn cơm, Triệu Noãn Noãn hai ngày này mặc dù không để ý tới nàng, nhưng thức ăn vẫn là phi thường hào phóng, nghĩ được như vậy, Xán Xán vừa dâng ý niệm lên đáng sợ “Sắp tới sẽ bị mập lên” trong đầu.

“Vậy tại sao người lại có một bộ dạng chưa ăn cơm?” Ở trong mắt Cao Vũ, Xán Xán chỉ có không có cơm ăn mới lộ ra vẻ mặt buồn bực như thế.

Xán Xán chu môi, “Còn không phải là bởi vì Noãn Noãn ca...”

Cao Vũ lông mày nhảy lên, “Nga? Hắn làm gì người?”

“Hắn trong kỳ sinh lý!”

“Ô Xán Xán!” Một người mặt đã đen lên đứng ở một bên không thể nhận được nữa.

Giải thích chính là che dấu, Xán Xán càng thêm kiên định ý nghĩ của mình, mặc dù không phản bác, nhưng có thanh âm lẩm bẩm nói, “Còn nói không phải là kỳ sinh lý, cuộc sống sau khi cưới sẽ thật khó khăn a...”

“Người nói gì?” Cao Vũ bỗng nhiên đặt câu hỏi.

“Noãn Noãn ca hắn không để ý tới ta, làm hại ta nghĩ cùng hắn thảo luận—— “

“Ô Xán Xán!”

Hôm nay nàng làm gì sai? Nhiều lần nói chuyện đều bị Triệu Noãn Noãn cắt đứt, không nhận chết cũng ghen chết .

“Trở về phòng đi.” Thanh âm Triệu Noãn Noãn mang theo chút khác thường.

Nàng có chút ủy khuất, chớp chớp mắt, đáng thương tranh thủ đồng tình, “Tại sao a? Ta vừa không có nói sai...”

Thấy bộ dạng nàng như vậy, Triệu Noãn Noãn lúc này mới mềm nhũn giọng nói, “Ta không có ý trách người, người về phòng trước, ta cùng A Vũ nói chuyện.”

Thái độ này coi như có thể tiếp nhận, Xán Xán nhếch đầu lên, trở về phòng, trở về phòng!

Xán Xán vừa đem cửa phòng đóng lại, phía ngoài không khí giữa hai người lập tức trầm xuống.

Cao Vũ mạn bất kinh tâm quét ánh mắt nhìn Triệu Noãn Noãn một cái, bám lấy ghế sa lon dựa vào một chút, thản nhiên nói, “Làm sao? Có lời muốn nói với ta?”

So với Cao Vũ, Triệu Noãn Noãn vẻ mặt rõ ràng trầm trọng hơn rất nhiều, sống lưng cũng có chút cứng ngắc, “Ta suy nghĩ thật lâu, là cảm thấy người không nên ở chỗ này nữa.”

Bị hạ lệnh trục khách, Cao Vũ không buồn ngược lại cười, nhìn hắn có vẻ không nghiêm túc nói, “Xán Xán nói xong không sai, người quả nhiên là đến kỳ sinh lý a!”

Sắc mặt của hắn âm trầm, giọng nói cũng trở nên cường ngạnh, “Đây không phải là nói giỡn! Ta không hy vọng phát sinh chuyện giống như mấy ngày hôm trước một lần nữa, cũng không thể khiến Xán Xán chịu bất kỳ thương tổn nào nữa!”

Cao Vũ ánh mắt vài phần chế nhạo, “Người đau lòng rồi?”

“Người vốn là như vậy...” Thanh âm của hắn chìm xuống, “Có lẽ người cảm thấy nàng rất dằn trên choker rất tốt, nhưng không phải tất cả mọi người đều có thể lấy ra cho người đùa, Xán Xán nàng... Không phải để cho người trên đùa.”

“Nàng không phải để cho ta chơi đùa? Còn người thì có thể chơi đùa với nàng?” Mắt Cao Vũ bỗng nhiên nhíu lại.

“Cứ làm như người nói đi, tóm lại, ta tuyệt sẽ không để cho Xán Xán chịu bất cứ thương tổn gì nữa.” Hắn dừng lại, cắn cắn môi, “Coi như ta thật xin lỗi người, ta...”

“Ta biết rồi!” Cao Vũ bỗng nhiên đứng lên, cắt đứt lời của hắn, “Bất quá muốn ta chuyển ra cũng phải cho ta chút thời gian, dù sao trước tiên cũng phải để ta tìm chỗ đã.” Vẻ mặt mang theo vài phần dễ dàng.

89. Chương 84

“Ta có biết bằng hữu, có thể giúp người giải quyết vấn đề nhà ở.”

“Người thật đúng là vội vã đuổi ta đi a?” Cao Vũ đột nhiên khẽ mỉm cười, ánh mắt hướng lên trước mặt mở theo dõi hắn, “Tấm lòng của người thật đúng là tốt a...”

“Ta...” Triệu Noãn Noãn cứng họng.

Song Cao Vũ cũng không nhìn lại hắn, đứng thẳng người, “Nói không ra lời coi như xong.” Dứt lời rời đi thẳng.

“Về phần chuyện nhà trọ——” hắn bỗng nhiên dừng bước lại, cũng không quay đầu lại chậm rãi nói, “Nếu đã muốn ta ra đi, ta kể tiếp đây muốn làm cái gì, không cần người phải quan tâm.”

Ngoài cửa sổ, một đám mây vừa vạn trôi qua, ngày nhất thời u ám.

Mặc bộ nào thì tốt a?

Trong phòng, Xán Xán đang vì quần áo đi xem mặt mà rầu rĩ.

Một bên của nàng là những thứ quần áo cần thiết như áo khoác, quần jean, giày thể thao.. Bên kia nàng là một chiếc váy màu đen duy nhất tao nhã, đoan trang và khả ái

Bên này xem một chút, bên kia xem một chút, nàng không ngừng phân vân.

Nếu là trước kia, gặp phải loại chuyện xem mặt này, nàng tuyệt đối không chút do dự lựa chọn trang phục ỉnh vượt qua càng xấu càng tốt! Nhưng lần này không giống với lúc trước, Nhan Như Ngọc ngày hôm trước ở trong điện thoại đã nói rõ, nhất định nàng phải mặc trang phục xinh đẹp phát sáng đến đó, nếu không sẽ tuyệt giao! Nhan Như Ngọc mặc dù náo, nhưng cho tới bây giờ chưa nói tuyệt giao, vạn nhất nàng trang phục thành như vậy đi xem mặt, Nhan Như Ngọc tức giận, thật cùng mình tuyệt giao thì làm sao bây giờ?

Nhưng phải ăn mặc thật xinh đẹp, vạn nhất cái “Bùi Dũng Lực Hoàn” kia coi trọng thì làm sao bây giờ? Nàng còn muốn sống thêm hai năm nữa!

Một lúc lâu sau, Xán Xán quyết định, bất cứ giá nào cũng vì Nhan Như Ngọc! Dù sao muốn làm hư việc xem mặt đến lúc đó nàng có rất nhiều phương pháp, đến lúc đó nàng chỉ cần làm nhiều việc cùng lúc, ăn mãnh liệt một bữa, tuyệt đối có thể đem người đó dọa lùi ba trượng ra ngoài!

Quyết định xong, Xán Xán mặc âu phục lên, đi ra khỏi gian phòng.

Trong phòng khách, Triệu Noãn Noãn cùng Cao Vũ đều ở đó.

Triệu Noãn Noãn vừa nhìn thấy nàng, lập tức hỏi, “Người muốn đi ra ngoài?”

“Dạ.” Xán Xán gật đầu, đi ra ngoài.

“Đi nơi nào?” Lại còn mặc vậy! Quá không bình thường !

“Đi... Đi gặp người bằng hữu.” Vốn khó mà nói là đi xem mặt sao? Thật mất thể diện.

Thấy mặt của nàng lại bắt đầu không ngừng nháy, Triệu Noãn Noãn thần sắc tối sầm lại, “Người bằng hữu kia là ai?”

“Tóm lại, người không cần lo nhiều như vậy! Ta muốn đi ra ngoài !” Nàng cuống quýt chạy ra bên ngoài trốn.

“đợi một chút!”

Cao Vũ chẳng biết từ lúc nào đứng ở phía trước nàng, chặn đường đi của nàng.

“Người đi đâu gặp người? Có thể thuận đường mua giúp ta ít đồ trở lại?”

Như vậy cũng còn muốn bóc lột nàng! Xán Xán rất không thoải mái nhìn mắt Cao Vũ, “Quảng trường trung tâm.”

Cao Vũ nhợt nhạt cười một tiếng, mạn bất kinh tâm nói, “Quảng trường trung tâm? Đây chính là nơi xem mặt tốt nhất...”

“Người nào, ai nói ta đi xem mặt!” Hoảng lên, lộ ra chân ngựa.

“Người gấp cái gì, ta chưa nói người đi xem mặt.”

Xán Xán nhất thời quẫn mặt, “Nói mau đi, muốn mua cái gì?” Không còn kịp rồi, nếu trễ lại muốn nghe Nhan Như Ngọc đáng ghét mắng.

“Ta còn chưa nghĩ ra.”

Lặng yên...

“Ta đi!” Đẩy Cao Vũ ra, Xán Xán đi giày cao gót chạy ra khỏi cửa.

Lại vẫn mang giày cao gót! Tuyệt đối có tin vịt! Tâm Triệu Noãn Noãn không giải thích được tự nhiên khẩn trương lên.

“Hình như là đi xem mặt nha.” Cao Vũ dựa vào tường, tự nhủ nói câu.

Triệu Noãn Noãn không có trả lời, nhưng sắc mặt càng ngày càng khó coi.

“Hình như là đi quảng trường trung tâm thì phải...”

Triệu Noãn Noãn tiếp tục trầm mặc.

“Thật ra thì ta cảm thấy được, nàng trang phục một chút vẫn là đi gặp người...”

“Ba !” Một bóng người vọt tới trước cửa, đi xong giày chạy ra khỏi cửa.

Người còn lại nhún nhún vai, sửa sang lại y phục, chậm rãi đi xong giày, nhưng ngay sau nụ cười yếu ớt cũng ưu nhã theo sát đi ra ngoài.

Tựa hồ, có trò hay để xem đây!

90. Chương 85

Hai ta kết hôn sao! – Chapter 34

Chapter 34

Edit: Nileduong

Thời điểm Xán Xán chạy tới quảng trường trung tâm, Nhan Như Ngọc đã chờ tại nơi đó.

Nhìn thấy trang phục của Xán Xán, Nhan Như Ngọc liên tiếp gật đầu, “Không tệ, không tệ!”

Nhưng trong lòng Xán Xán rất là bất an, “Như Ngọc, nhất định phải đi sao? Ta sợ lúc này...”

“Làm sao có thể!” Lập tức bị Nhan Như Ngọc nghiêm chỉnh phủ quyết, vỗ vai Xán Xán an ủi, “Người yên tâm, hôm nay cái này tuyệt đối là cực phẩm trong cực phẩm!”

Cũng bởi vì là cực phẩm mới sợ a! Xán Xán vẻ mặt lập tức suy sụp.

Thấy Xán Xán vẻ mặt khổ vô cùng, Nhan Như Ngọc cũng có chút chột dạ, bèn vội tránh ánh mắt của nàng, thúc giục, “Đi thôi! Thời gian sắp đến, đừng để cho người ta chờ.”

Xán Xán đáp thanh âm yếu ớt, bước đi theo.

Địa điểm xem mặt phòng ăn XXX, Xán Xán liếc nhìn mặt tiền phòng ăn của nhà hàng, nhất thời nho nhỏ trấn an một chút. Rất tốt, rất cao cấp! So với cái thanh lâu cải biến phòng trà lần trước tốt hơn không biết bao nhiêu.

Không đúng nha! Nàng bỗng nhiên nghĩ tới điều gì, bèn vội quay đầu hỏi, “Như Ngọc, nơi này ăn cơm không phải là rất đắt sao?”

Nhan Như Ngọc ném ra một ánh mắt khinh thường, ý tứ kia rõ ràng nói đúng là, người cũng không nhìn một chút nơi này trang hoàng tiện nghi như vậy sao?

“Ta không đi!” Xán Xán xoay người định chạy.

“Quay trở lại!” Bị Nhan Như Ngọc tay mát lạnh nhẹ kéo lại, “Ôi Xán Xán, sao người nuốt lời giờ lại bảo không đi nữa!”

“Không phải là ta không muốn đi...” Vẻ mặt Xán Xán khổ vô cùng, “Nhưng vạn nhất hẳn muốn AA thì làm sao bây giờ? Ta không mang nhiều tiền như vậy...” Nàng là người nghèo a! Triệt để là người nghèo!

“Nào có xem mặt AA trả ?”

“Lần trước không phải là...” Bóng ma Kim Thành Thác Tai lần nữa bao phủ tâm hồn nho nhỏ của Xán Xán.

Này vừa nói, vẻ mặt Nhan Như Ngọc cũng nhất thời suy sụp, khẽ cắn răng, “Nếu như hẳn muốn AA trả, ta giúp người trả!” Bất cứ giá nào, nàng cũng làm chỉ cần chuyện này thành công!

“Thật?”

“Thiên chân vạn xác, so sánh với trần châu còn thật hơn!”

Nhan Như Ngọc có thể hào phóng như vậy sao? Một loại dự cảm bất thường nảy sinh trong lòng Xán Xán, “Như Ngọc, người nói cái vị tiên sinh gì kia...”

“Lạc tiên sinh!”

“Lạc tiên sinh lớn lên...”

“Tổ hợp hoàng kim của Bùi Dũng Tuấn cùng Vương Lực Hoàn!”

“Không phải là mập mập như Bùi Dũng Tuấn cùng dung mạo của Vương Lực Hoàn sao?”

“...” Rất nhiều hắc tuyến từ trên trán Nhan Như Ngọc đeo xuống, “Ta, ta làm sao có thể... Giới thiệu cho người... Cái loại người này...”

“Vậy người tại sao lại hào phóng như vậy?”

“...”

“Còn có...” Xán Xán mới tiến vào cửa chợt nhớ tới, trước cửa nhà hàng có tiếng xe gắn máy ngừng lại, “Lần này, không phải là sửa xe gắn máy a?”

“Làm sao có thể!” Nhan Như Ngọc vội vàng lên tiếng phủ nhận, tiện đà bổ sung một câu, “Người yên tâm, ta đoán chừng lúc đầu cũng phải là sửa xe hơi...”

=__= □ □ □

Xán Xán hoàn toàn hết hy vọng, Nhan Như Ngọc, người quả nhiên lừa ta!

“Ta không đi!” Xán Xán quyết đoán ra vẻ đã quyết định, xoay người rời đi.

“Khác a!” Nhan Như Ngọc một lòng, đưa tay bắt nàng phải đi.

Tiếp theo một cảnh thô thảm đã xảy ra, bởi vì Nhan Như Ngọc quá mau, nên dùng sức quá mạnh, mà Xán Xán lại đang mang giày cao gót, đứng không vững, hai người trợ lực lẫn nhau, Xán Xán chân nghiêng một cái bị té xuống.

“Đông!” Một tiếng, cú ngã này dị thường hoa lệ.

Thử nghĩ xem, trong hành lang một phòng ăn cao cấp, một nữ nhân đột nhiên ngã xuống, sẽ làm người khác chú ý nhiều như thế nào, ánh mắt của mọi người chà chà chà đều quăng tới đây.

Mất thể diện! Thật mất thể diện!

91. Chương 86

Giờ phút này, trên người đau đã không coi là cái gì, nàng chỉ hận dưới đất không có một cái lỗ để ình chui vào.

Đang nghĩ lập tức đứng lên rồi chạy đi, một bàn tay to lớn đã xuất hiện ở trước mặt nàng.

“Không sao chứ?”

Thanh âm mang theo từ tính vang lên, Xán Xán không nhận được ngẩng đầu, theo bàn tay kia nhìn lên, nhất thời bị cái thân ảnh to lớn trước mặt làm cho giật mình.

Khuôn mặt cương nghị nhưng cũng không kém phần nhu hòa, mang theo thần thái mỉm cười, sống mũi cao ngất, cuối cùng kia là tròng mắt đen nháy thâm thúy, cả khuôn mặt bởi vì mỉm cười mà tạo ra một tầng khí chất như ánh mặt trời, rồi lại bởi vì ánh mắt đen nhưng ở trên mặt mà hiện ra một tia phong độ ưu nhã của người trí thức.

Tóm lại một chữ —— đẹp trai!

Xán Xán nhất thời lệ nóng tròng thành, một cú té này rất trị giá a! ! !

“Còn có thể đứng lên không?”

Soái ca mở miệng, thanh âm cũng làm người khác bất động, Xán Xán nhất thời giật mình một cái, ba hồn bảy vía cũng trở lại trên người, lúc này mới chú ý tới tay người ta còn ở trước mặt mình.

“Có thể, có thể...” Nàng đỏ mặt, đưa tay hướng tới.

Bàn tay ấm nóng, tự hồ chỉ dùng lực nhẹ nhàng, cũng đã đem cả người nàng kéo lên, Xán Xán mượn lực của hân đứng dậy, này mới phát hiện hai người lúc này đang ở rất gần, nhiệt lượng liên tục không ngừng từ trên tay hân truyền đến tay nàng, nàng mau ngất .

“Cám ơn...” Nàng cúi đầu, làm hình dáng ngượng ngùng.

“Sau này phải cẩn thận một chút.”

Cẩn thận sẽ không gặp được soái ca nha! Bất quá người ta nói làm thực nữ dĩ nhiên phải cúi đầu, cộng thêm tiếp tục ngượng ngùng.

“Xin hỏi, cô là Tô tiểu thư sao?”

Tô tiểu thư? Xán Xán có chút kinh ngạc, “Ta là họ Tô, bất quá...” Bất quá không biết có phải là Tô tiểu thư mà người nói.

“Xin chào, tôi họ Lạc, Lạc Thiếu Tuấn.”

Lạc! ! !

Xán Xán cũng muốn té, cái này không phải là cái kia trong miệng Nhan Như Ngọc: Bùi Dũng Tuấn cùng Vương Lực Hoàn kết hợp, ôn văn nhã nhĩ cùng ánh mặt trời anh tuấn là tổ hợp hoàng kim, chẳng những lớn lên đẹp trai hơn nữa trình độ học vấn cao, quả thực chính là soái ca trong đích Ái Nhân Tư Thán —— Lạc tiên sinh! ! !

Cảm giác này quả thực giống với ủ rũ đi lên nhận phiếu điểm, mới phát hiện bài thi của mình đã được đổi cùng người được điểm cao nhất! Tâm tình khiếp sợ không có lời nào miêu tả được.

Nàng hướng Như Ngọc quăng đi ánh mắt mê man, lại thấy Nhan Như Ngọc cũng u mê, đây chính là người mà Vương cục cưng giới thiệu sao? Sớm biết như vậy thì để dành ỉnh! Đáng tiếc hối hận đã không còn kịp rồi, ngày hôm qua nàng cũng đã đem Xán Xán giới thiệu cho người này, ngay cả hình cũng đưa, còn kèm cả ngày sinh tháng đẻ.

Thì ra là làm bạn xấu, thật sẽ có báo ứng!

“Tô tiểu thư sao vậy? Chúng ta hẹn gặp mặt ở chỗ này, tôi đã thấy hình của cô, thật xinh đẹp giống như trong hình.”

Được rồi, mặc dù những lời này nàng không có nghe rõ mấy chữ, nhưng duy chỉ có hai chữ Xán Xán nghe được nhất thanh nhị sở là—— xinh đẹp!

Tô Xán Xán trong đời này người nói nàng xinh đẹp người, nếu đếm trên đầu ngón tay, nhiều lắm cũng không vượt qua ba ngón! Bà nội nãi nãi, cha, còn có Vương lão bá cách vách, trong đó Vương lão bá còn là một người mù.

Hôm nay bỗng nhiên ngoại trừ ba người này trong dân cư còn được nghe hai từ đó, đặc biệt người này còn là một soái ca, tâm tình Xán Xán kích động quả thực khó nói lên lời.

“Tô tiểu thư còn chưa ăn cơm sao? Chúng ta lên lầu nói chuyện.” Vừa nói Lạc Thiếu Tuấn vừa đưa tay mời khách.

“Tốt!” Xán Xán gật đầu, chỉ bằng hai chữ “Xinh đẹp” mới vừa rồi, chuyện xem mặt này cũng là tốt!

Trên lầu tiếp đãi khách quý, tiểu thư tiếp khách đứng ở cửa thang lầu.

“Hoan nghênh quang lâm, xin hỏi mấy vị.”

Lạc Thiếu Tuấn gật đầu, “Hai vị.”

“Tốt, mời đi theo ta.”

Người bồi bàn dẫn đường cho hai người đi vào, Xán Xán nhìn quanh mọi nơi, rất là kinh ngạc.

92. Chương 87

So với lầu một trang hoàng, lầu hai có phong cách cao nhã hơn, kính mờ khắc hoa đem ghế ngồi trong phòng tách ra, cùng nhau đi tới, khách nhân đều trang phục sang trọng, nói chuyện cũng rất thấp giọng lời nói nhỏ nhẹ. Trên sân khấu có nghệ sĩ vi-ô-lông đang trình diễn, hoàn cảnh tuyệt đến không có gì để nói.

Nói thật, nàng lớn tới như vậy nhưng chưa từng tới nơi cao như cấp như vậy nên không khỏi hơi khấn trương.

“Mời ngồi.” Lạc Thiểu Tuấn đi trước, thay nàng kéo ghế ngồi ra.

Một quý ông tốt! Xán Xán bận rộn nói cảm ơn, ngồi vào chỗ.

Hai người ngồi vào chỗ của mình, thực đơn liền được đưa đến.

“Xin hỏi hai vị định dùng món gì?”

Lạc Thiểu Tuấn khẽ mỉm cười, làm thế ý bảo ưu tiên phụ nữ.

Phòng ăn cao cấp, thái độ phục vụ chính là không phản đối a! Xán Xán nhìn xuống kích động trong lòng, hướng thực đơn vừa nhìn, mồ hôi lạnh xuất hiện. Này, này, làm sao toàn là tiếng Anh vậy? Nàng tốt nghiệp đại học cũng đã bao nhiêu năm, làm sao còn có thể hiểu được?

Ngẩng đầu nhìn Lạc Thiểu Tuấn, người ta vẻ mặt mỉm cười đang nhìn mình, làm sao không biết xấu hổ nói với bản thân xem không hiểu? Thôi, bất cứ giá nào! Xem chút thì có thể sẽ hiểu sao!

Xán Xán cúi đầu cẩn thận nghiên cứu.

Cái từ này đơn giản thật giống như đã biết, cái này cũng biết, nhưng là ngay cả...

-- □ □ □

Xán Xán không có cách nào, không thể làm gì khác hơn là ngẩng đầu nhìn người hầu bàn, “Xin hỏi, các người nơi này có món ăn gì đặc sắc?”

Này vừa hỏi, người hầu bàn nhất thời hai mắt sáng lên, cơ hội kiếm tiền tới!

“Xin chào hai vị, chúng ta nơi này món ăn đặc sắc có rất nhiều, như tôm hùm muối, tôm hùm từ châu Úc vận chuyển riêng tới, vô cùng mới mẻ. Còn có loại trứng cá sushi, cua buổi sáng hôm nay mới từ Hokkaido Nhật Bản chở tới đây. Còn có Bồi Cẩn nga can, nga can là từ nước Pháp vận chuyển tới tới, vô cùng đáng tin...”

Vị kia nói đạo lý rõ ràng xong, Xán Xán càng ngày càng thêm sốt, đây rốt cuộc là ăn thức ăn hay là ăn vé máy bay nha? Nàng len lén liếc mắt mấy chữ Arab có thể xem hiểu chút ít, nàng định cách.

Thật ra thì, nàng chỉ cần ăn cơm chiên trứng thôi!

“Xin hỏi có rau không? Ta muốn được ăn nhẹ một chút.” Được rồi, rau dưa so với thịt tiện nghi sao!

Người hầu bàn ngần ra, lập tức nói, “Tiểu thư vận khí thật là tốt, phòng ăn chúng tôi mới vừa đẩy ra một bát canh thịt gà nấm đông cô, vô cùng mỹ vị, hơn nữa rất dưỡng nhan.”

Nấm đông cô? Hẳn là một loại ma cô a, quý ở chỗ nào! Thịt gà? Nơi nào cũng có, vốn không thể nào bay được!

“Tốt, ta gọi món này.”

Người hầu bàn lập tức mặt mày hớn hở, “Đây là nấm đông cô thượng đẳng phòng ăn chúng ta mới mua từ Nhật Bản về, ánh mắt của tiểu thư quả nhiên độc đáo!”

Xán Xán khoe miệng co giật một chút.

“Gà từ nhập giống từ nước Đức, chúng ta đã cải biến, lợi dụng phương pháp chăn nuôi từ sữa, khiến cho chất thịt vô cùng tươi mới, rất thích hợp cho phái nữ dùng ăn.”

Xán Xán khoe miệng vừa co quắp một chút.

“Phòng ăn chúng ta đã mời bếp trưởng tốt nhất nước Pháp, khẩu vị hết sức độc đáo.”

Nghe xong những thứ này, Xán Xán rốt cục gánh không được, mời tới một trận gió đem nàng thổi đi sao, thổi đi...

Bởi vì phán đoán sai lầm, đã chọn đúng món ăn xa xỉ, Xán Xán mới vừa rồi tâm tình còn hưng phấn, nhất thời buồn bực ập tới.

“Tô tiểu thư nhìn qua có chút không vui?” Lạc Thiếu Tuấn bỗng nhiên lên tiếng.

Có thể vui được sao? Hồi lâu, một chén cháo loãng nắm hương gà được đem lên, quá phận nhất chính là phía trên có một chút rau thơm! Rau thơm a! Xán Xán mau hôn mê.

“Còn nói đồ ăn đúng khẩu vị? Tôi sẽ gọi người hầu bàn tới đây một lần nữa.”

“Không cần, không cần! Ta rất thích!” Xán Xán bận rộn khoát tay, đồ mắc như vậy, chỉ sợ đi lên chính là món ăn nhang vòng, nàng cũng nuốt xuống! Nhắm mắt lại hung hăng ăn một ngụm, nuốt xuống, Xán Xán chợt nhớ tới Triệu Noãn Noãn, bây giờ nàng thật muốn ăn món ăn hắc làm nga!

Lạc Thiếu Tuấn cười nhợt nhạt một tiếng, “Nếu như Tô tiểu thư thích ăn món này, chúng ta sau này có thể thường xuyên tới đây ăn.”

Một lần là đủ rồi, còn thường xuyên... Chờ một chút! Hắc mới vừa nói cái gì? Thường xuyên? Đây đây này... Đây chẳng lẽ là ám chỉ, bọn họ sau này còn có thể tiếp tục liên lạc! ! !

“Lạc tiên sinh nói sau này...” Xán Xán nghi ngờ nhìn hắc, ở trong ấn tượng của nàng, xem mặt không cũng là đã quá hạn trở thành phế thải?

“Tô tiểu thư khách khí, gọi ta Tuấn là được rồi.”

Cao Vũ cũng thường cười, nhưng nụ cười kia thật giống như vĩnh viễn cất giấu âm mưu, Noãn Noãn cười lên thật ấm áp, nhưng là hết lần này tới lần khác hắc cũng không thường cười, mà cái Lạc Thiếu Tuấn trước mắt này, luôn là chứa nụ cười ở khóe miệng, nhu hòa phẳng phất xuân phong phẳng phất, làm cho người ta không nhận được thư thái.

“Tuấn thiếu gia...” Nàng tựa như quỷ thần xui khiến vậy thuận miệng gọi ra.

Lạc Thiếu Tuấn gật đầu, “Ta gọi ngươi Xán Xán được không?”

“Được...” Nàng đã mau bị đốn ngã.

Song, một tiếng vang phá vỡ mơ màng của Xán Xán, nàng tự nhiên theo tiếng động nhìn lại, nhất thời u mê.

Này hai người kia làm sao lại đến đây? Khoa trương nhất chính là, bọn họ đang ngồi ở cách vách, thể mà nàng cho tới bây giờ mới phát hiện! ! !

93. Chương 88

Hai ta kết hôn sao! – Chapter 35

Chapter 35

Edit: Nileduong

Xán Xán giật mình thấy đứng ở trước mặt mình là Triệu Noãn Noãn cùng Cao Vũ, hồi lâu nói không ra lời. Đây rốt cuộc là chuyện gì xảy ra? Nàng nhớ được lúc mình đi ra khỏi nhà là đi một mình a, hai người bọn họ tới đây lúc nào? Làm sao có đột nhiên xuất hiện ở trước mặt mình? Trong đầu nghi ngờ không giải thích được, bất đắc dĩ nhìn Lạc Thiếu Tuấn, nàng không tiện mở miệng.

Lạc Thiếu Tuấn lược lược ngăn ngại, lập tức khôi phục nụ cười, “Xin hỏi hai vị có chuyện gì không?”

Triệu Noãn Noãn nhìn Lạc Thiếu Tuấn một cái, Cao Vũ thì vẫn ý vị thâm trường ngó chừng Xán Xán, hai người cũng không trả lời, không khí nhất thời hạ xuống điểm thấp nhất.

Trong trầm mặc, Xán Xán rốt cục không nhin được lên tiếng, “Người... Các người tới làm gì?”

“Ăn cơm.”

Ăn cơm? Có quỷ mới tin! Nàng lúc đi ra ngoài không có nghe hần nói tới, Xán Xán buồn bực nhìn Triệu Noãn Noãn, lại bị hần nhìn lướt qua, ánh mắt kia hình như là đang nói..., chúng ta muốn đến đâu ăn thì đến, không mượn người xen vào.

“Xán Xán, cô cùng hai vị này là quen biết?”

“Dạ.” Xán Xán quay đầu lại, hướng Lạc Thiếu Tuấn lúng túng gật đầu.

“Vậy bọn họ là của cô...”

Lạc Thiếu Tuấn vừa hỏi, Xán Xán làm khó, bọn họ cùng mình coi là cái quan hệ gì a? Chẳng lẽ nói với hần một là lão công của mình, còn một người tình của lão công?

...

“Biểu ca.” Lúc này trả lời hần là Cao Vũ, chỉ thấy hần hướng Lạc Thiếu Tuấn khẽ mỉm cười, sau đó thân mật vỗ bả vai Xán Xán, “Chúng ta là hai biểu ca của Xán Xán, vị này là đại biểu ca.”

Xán Xán thiếu chút nữa bị phách thành xuất huyết bên trong.

Biểu ca? Quả nhiên là rất máu chó dùng để gọi rất tốt, nàng lặng yên .

“Xin hỏi tiên sinh họ gì?”

“Ta họ Lạc.”

“Lạc tiên sinh, không nghĩ tới chỗ này lại gặp người cùng Xán Xán ăn cơm, không bằng cùng nhau ngồi đi?”

Âm mưu! Tuyệt đối là âm mưu! Mỗi lần thấy Cao Vũ lộ ra nụ cười mỉm như vậy, trong lòng Xán Xán lại bắt đầu cảnh giác theo phản xạ, bận rộn muốn khoát tay cự tuyệt, Lạc Thiếu Tuấn đã gật đầu đáp ứng, “Dĩ nhiên, biểu ca Xán Xán cũng là bằng hữu của ta, mời ngồi.”

Cao Vũ không khách khí ngồi xuống, quay đầu lại liếc nhìn Triệu Noãn Noãn, hần tựa hồ có chút do dự, bỗng nhiên trong chốc lát cũng rút cục ngồi xuống.

Thật tốt ột cuộc xem mặt, thế nhưng thẩu thành một bàn mặt chược! Nếu không có soái ca tại chỗ, người khác tuyệt đối sẽ ngửa mặt lên trời Trường Khiếu, mặt rơi đầy lệ—— gạt người!

“Xin hỏi ngài mới vừa nói họ gì?” Cao Vũ mở miệng.

“Họ Lạc, Lạc Thiếu Tuấn.”

“Nga, Lạc tiên sinh.” Cao Vũ một bộ dạng bình tĩnh đại ngộ, “Ta đây gọi người là tiểu Tuấn có được không?”

Đối phương ngăn người, “Được... Không biết ngài họ gì.”

“Ta tên là Cao Vũ, bắt quá...” Cao Vũ cố ý liếc nhìn khuôn mặt hắc tuyến của Xán Xán ở một bên, “Người đã là bằng hữu của Xán Xán, rồi cũng giống nàng gọi ta là biểu ca, ta không ngăn ngại.”

Phốc!

Một đường vòng cung ưu nhã từ trong miệng phun ra, nhất thời ánh mắt của ba người cũng thẳng tắp nhìn về phía Xán Xán.

Mất thể diện! Thật mất thể diện! Quan trọng nhất là, rượu đỏ này rất đắt a!

Xán Xán cười khổ, cố gắng che dấu con tim đau của mình, “Không cần thận... Bị sắc...”

“Làm sao có thể không cần thận như vậy?” Lạc Thiếu Tuấn trên mặt chẳng những không có chút nào là không vui mừng, lại vẫn thiếp tâm đưa khăn giấy lên, nhìn đáng dấp làm sao thật giống như... giúp nàng lau mặt!

Xán Xán kinh hãi, mặt thoáng cái đỏ, mắt thấy khăn giấy kia sẽ phải đụng phải mình, đột nhiên đưa tới một cái tay đem khăn giấy trên tay Lạc Thiếu Tuấn đoạt mất.

“Để ta làm.”

Thanh âm của Triệu Noãn Noãn, sau đó vết rượu trên khóe miệng nàng đã được lau đi .

Ồ... cơ hội tốt a! Xán Xán tức giận nhìn Triệu Noãn Noãn, người cũng không lau nhẹ nhàng một chút? Đây là mặt, không phải là cái mũi!

Triệu Noãn Noãn không quan tâm tới biểu hiện của nàng, hừ lạnh một tiếng, đem khăn giấy đặt ở trên bàn, “Không biết uống rượu thì đừng uống, kéo thật lãng phí.”

Nói ai nào! Xán Xán phát hỏa, hàm răng cắn tới vang lên kè kệt, đang muốn tức giận, bỗng nhiên liếc thấy ánh mắt Lạc Thiếu Tuấn đang hướng nhìn mình, lập tức thay một bộ mặt, hướng người ta cười kiểu thực nữ.

94. Chương 89

Nụ cười này, lại đem chọc giận Triệu Noãn Noãn, tại sao phải đối với mình một bộ mặt táo bón, đối với người khác thì cười đến giống như hoa, nàng trên mặt biến sắc sao?

“Ta ăn no rồi.” Hạ chiếc đĩa xuống, bỗng đứng đứng lên, “Về nhà.” Lời này là hướng Xán Xán nói.

Xán Xán đại hoảng, không ngừng ra ám hiệu trong lòng, nhìn Triệu Noãn Noãn, mới là người nhân thượng. Nhìn Triệu Noãn Noãn, mới là người nhân thượng. Nhìn được Triệu Noãn Noãn, mới là người nhân thượng...

“Vẫn chưa chịu đứng dậy?” Hắn lặp lại một câu.

Không nghe thấy, không nghe thấy...

“Người gấp cái gì, ngồi thêm một lát nữa thì sao!” Cao Vũ ngồi bất động, “Khó được gấp gối... Người mới vừa nói họ gì nhỉ?”

“... Ta họ Lạc.”

“Nga, Lạc tiên sinh, chúng ta khó được gặp lại Lạc tiên sinh, ngồi xuống, mọi người có thể hiểu biết thêm về nhau.”

“Không cần.” Sắc mặt Triệu Noãn Noãn trầm xuống, tròng mắt đen thật chặc ngó chừng Xán Xán “về nhà.” Là không nghe thấy, là không nghe thấy... Xán Xán tiếp tục hướng Lạc Thiếu Tuấn cười khúc khích.

Triệu Noãn Noãn rốt cục không nhìn được, ôm đồm cầm tay Xán Xán, thấp giọng gầm thét, “Ô Xán Xán, người đứng lên cho ta!”

“Người làm gì a?” Cái này, nàng không có cách nào vờ như không thấy, hạ giọng, “Người đừng làm rộn, ta... Ta có bằng hữu ở đây...” Hạnh phúc đang ở trước mắt, nàng nói gì cũng không thể đi a!

Triệu Noãn Noãn không nói, nắm tay nàng không chịu buông.

“Noãn Noãn ca, ta về nhà thay người giặt quần áo, lau bình thủy tinh vẫn không được sao? Người hãy bỏ qua cho ta đi...” Xán Xán thấp giọng cầu khẩn.

“Không được!” Một ngụm phủ quyết.

“...” Ngọn lửa hạnh phúc càng ngày càng yếu ớt .

“Đi!”

Một đạo lực từ chỗ cổ tay truyền đến, nàng đã bị kéo đi ra ngoài.

“đợi một chút...”

Lạc Thiếu Tuấn đứng dậy muốn ngăn cản, lại bị Cao Vũ kéo lại.

“Huynh đừng để ý, huynh muội bọn họ giận dỗi ấy mà... Cái kia, người mới vừa nói người tên gì?”

95. Chương 90

Hai người một đường do dự, rốt cục bị kéo ra khỏi phòng ăn, BMW của Triệu Noãn Noãn đang đậu ở chỗ này.

Không đầy một lát, Cao Vũ cũng đi xuống, dĩ nhiên phía sau không có ai đi theo.

“Lên xe!” Triệu Noãn Noãn ra lệnh.

“Không nên!” Xán Xán một ngụm cự tuyệt, thời điểm học tiểu học lão sư đã dạy, làm người cần phải nói đến dừng khí.

Lông mày nhảy lên, hàn quang hiện lên, “Tại sao?”

“Bởi vì... Bởi vì...” Xán Xán nuốt ngụm nước miếng, đột nhiên cảm giác được hôm nay Triệu Noãn Noãn thật là đáng sợ, “Bởi vì cơm còn chưa có ăn xong...” Bản năng nói cho nàng biết, hảo hán không sợ thiếu trước mắt, Triệu Noãn Noãn tức giận không thể chọc tới.

Trên mặt vẻ mặt Triệu Noãn Noãn rốt cục đã hòa hoãn, “Lên xe, về nhà ta nấu cho người ăn.”

“Không nên!” Đây chính là năm Nhật Bản, gà nước Đức, đầu bếp nước Pháp a! Đồ mắc như vậy, nàng mới ăn một ngụm, thật là quá lãng phí!

Mặt vừa trầm xuống, thanh âm lạnh lùng, “Người nói gì?”

“Ta nói không ——” ánh mắt lợi hại bắn tới, lời nói đến cổ họng Xán Xán thì bị tắc lại, “Ta nói như vậy không tốt lắm...”

Ở trong lòng mình tự khinh bỉ một trăm lần a một trăm lần, Tô Xán Xán, người làm người thật sự là quá không có nguyên tắc !

“Hừ!” Triệu Noãn Noãn thu hồi ánh mắt, “Lên xe!”

96. Chương 91

Hai ta kết hôn sao! – Chapter 36

Chapter 36

Edit: Nileduong

Xe đi ra đường, Triệu Noãn Noãn không nói tiếng nào, Cao Vũ nhắm mắt dưỡng thần, như vậy trầm mặc để cho Xán Xán bắt đầu suy nghĩ lung tung;

Càng muốn nghĩ càng cảm thấy có cái gì không đúng, thử nghĩ xem việc xem mặt kia có cái gì không đúng đắn, đây là lần đầu tiên nàng gặp được người có điều kiện tốt như vậy. Vị Lạc tiên sinh kia vừa đẹp trai lại ôn nhu thể thiệp, thiện giải nhân ý, chủ yếu nhất chính là người ta có thể thưởng thức vẻ đẹp của nàng. Nam nhân tốt như vậy, thế nhưng nàng phải bỏ lỡ, hơn nữa nguyên nhân trực tiếp làm phát sinh bi kịch này lại chính là hai vị đang ngồi trong xe này!

Như vậy một suy nghĩ, Xán Xán buồn bực.

Nàng sống hai mươi lăm mới gặp được người giống như Lạc Thiểu Tuấn cực phẩm thẳng nam như vậy, theo như mà nói, chờ đến lần tới gặp lại chẳng phải là muốn nàng đợi tới năm mươi tuổi? Chờ một chút! Năm mươi tuổi còn có thể có soái ca sao? Đây chẳng phải là cả đời này cũng không gặp được nữa?

Tâm tình từ buồn bực quá độ đến thương tâm.

Hai người này tại sao phải phá hư nhân duyên của nàng a? Cho phép bọn họ có đôi có cặp, sẽ cho phép nàng tìm một người sao? Thật là quá đáng! Không thể tha thứ!

Thương tâm rốt cục chuyển thành tức giận!

“Đến rồi.” Triệu Noãn Noãn dừng lại xe.

Đợi hồi lâu, cũng không thấy Xán Xán đi ra ngoài.

“Đi ra ngoài.”

“...” Nghiến răng nghiến lợi.

“Đi ra ngoài a!”

“...” Ma quyền sát chưởng.

“Tô Xán Xán, người nghĩ ở bên trong qua đêm ta sẽ không để ý.”

“...” Nhất cổ tác khí.

Trong chốc lát, người khác từ trong xe chui ra, vọt tới trước gót chân, gắt gao ngó chừng mặt Triệu Noãn Noãn.

Dùng ánh mắt giết chết hần! Giết chết hần!

Triệu Noãn Noãn đầu tiên là sửng sốt, thấy rõ ràng ánh mắt của Xán Xán, nguyên bản vốn có chút cảm xúc hòa hoãn nhất thời lại tăng lên, lạnh lùng nói, “Người đang làm gì đó!”

...

“Tô Xán Xán!”

...

“Người còn dám dùng loại này ánh mắt nhìn, ta liền...”

“Hừ!” Nhếch lên đầu, nàng không quay đầu lại thẳng mình đi, lưu lại người đang chuẩn bị phát hỏa nổi giận đứng nguyên tại chỗ sửng sờ.

Cái này gọi là tiến công chớp nhoáng!

“Đỉnh ——” thang máy đến.

Đang muốn nhảy vào đi, một bóng người bước nhanh đi vào trước nàng, sau đó tại thang máy bên cạnh, vẻ mặt cười xấu xa hướng nàng nháy mắt mấy cái, “Nam sĩ ưu tiên.”

“Hừ!” Thoáng nhìn, nàng đi thang bộ!

Cái này, Cao Vũ cũng buồn bực, nha đầu này hôm nay tại sao lại như thế? Bày đặt thang máy không đi, khó có thể... là tức giận thật sự?

Tiếp theo nói về Xán Xán, bởi vì bị tức giận hướng lên đầu não, a-đrê-na-lin tăng thêm, thế nhưng một hơi bò lên tám tầng ngay cả đại khí cũng không thở gấp một tiếng, cũng không để ý Triệu Noãn Noãn cùng Cao Vũ sớm đã lên trên lầu, giày cao gót vung, “Phanh!” Một tiếng đem cửa phòng đóng lại. Lưu lại hai người ở ngoài cửa, người nhìn ta, ta nhìn người, toàn bộ mơ màng.

Ba giờ sau, Xán Xán trong phòng như cũ không có có một chút tiếng vang.

Triệu Noãn Noãn vẫn vô tình hay cố ý ở trước cửa phòng nàng bồi hồi, rốt cục không nhin được, quay đầu nhìn Cao Vũ ngồi ở trên ghế sa lon, do dự mà mở miệng, “Người nói... Nàng có phải đã tức giận hay không?”

Cao Vũ suy tư trong chốc lát, “Có thể...” Nói thật, hần vẫn thật không nghĩ ra Tô Xán Xán không có tim không có phổi thế nhưng thật tức giận.

“Kia... Làm sao bây giờ?”

“Người mắng nàng quá đáng.”

“Ta?”

“Ai kêu người vô duyên vô cớ chạy đi phá hư nhân duyên tốt của người ta.”

Sắc mặt Triệu Noãn Noãn ngay sau đó thay đổi, “Ta đây là vì muốn tốt cho nàng, cái gã họ Lạc kia có cái gì tốt?”

Cao Vũ nhướn mày, vô tình hay cố ý nói câu, “Người ghen tị?”

“...” Gương mặt bị lấy một chút đỏ ửng, “Chớ có nói đùa, mau nghĩ biện pháp, nàng còn chưa có ăn cơm xong.”

97. Chương 92

“Người còn sợ nàng chưa ăn no?”

Ách... nàng thật sự đói chết -- □ □ □

Bất quá vừa nghĩ tới nàng người ở trong phòng, Triệu Noãn Noãn thủy chung có chút không yên lòng, “Nhưng là... Nàng đã ở bên trong được ba giờ ...”

“Quản ta chuyện gì? Cũng không phải là ta chọc cho nàng.”

“Người!” Triệu Noãn Noãn tức giận, “Vừa rồi không phải chỉ một mình ta đi, người không phải là cũng đi sao?”

Nhún nhún vai, “Ta chỉ đi xem náo nhiệt.”

Triệu Noãn Noãn im lặng, liếc nhìn cửa phòng đóng chặt, để thấp ngữ khí, “Người coi như giúp một chút, đem nàng ra khuyên đi...”

“Giúp người?” Cao Vũ liếc nhìn hắn, “Ta là gì của người sao?”

“...” Minh đem người ta đuổi ra khỏi nhà, lúc này thật kinh ngạc!

“Hơn nữa, nàng là lão bà của người, cũng không phải là lão bà của ta.” Nói xong, Cao Vũ cũng quay mình trở về phòng .

Cái này, Triệu Noãn Noãn thật mệt, nói thật, khuyên người, đặc biệt là chuyện khuyên nữ nhân như vậy, hắn lớn như vậy còn chưa làm lần đầu. Ở cửa phòng Xán Xán bồi hồi một trận, hắn rút khua lên dững khí vươn tay, nhẹ nhàng gõ gõ cửa phòng.

“Xán Xán?”

Trả lời hắn chính là một mảnh trầm mặc.

“Xán Xán!”

“Ô Xán Xán! Người đi ra cho ta!”

“Người nếu không ra, ta xô cửa vào?”

...

Cửa phòng bị gõ bang bang, cùng lúc đó, người khác đang đứng ở một góc gian phòng mãnh liệt cắn khoai tây chiên. Vừa cắn còn vừa nhìn cánh cửa bên kia mắt tròn trăng. Tô Xán Xán cái gì cũng không biết...nhất là lúc ăn quịt, lúc này nàng quyết tâm không đi ra, chuẩn bị đánh một cuộc trầm mặc chiến.

Gõ sao! Gõ sao a! Gõ đến hỏng cũng là cửa nhà của người!

Di! Làm sao không gõ nữa? Khó có thể đau lòng cánh cửa kia rồi? Triệu Noãn Noãn, người quả nhiên là quý hẹp hòi!

Sau đó, tiếp tục cắn khoai tây chiên.

Bất quá, khoai tây chiên thật đúng là không bằng cơm ngon Triệu Noãn Noãn nấu nha...

Được rồi, nàng thừa nhận trừ một ít cháo loãng rau thơm, nàng hôm nay đã một ngày không có gì bỏ vào bụng, sờ sờ bụng, vừa liếc nhìn đồng hồ ở đầu giường đã nhanh đến sáu giờ, nướ bọt bắt đầu chảy ra.

Ghe tởm! Lần tới khi bắt đầu chiến tranh lạnh, ít nhất cũng phải dự trữ mì tôm để ăn...

Đang suy nghĩ lung tung, tiếng gõ cửa lại vang lên, lúc này thanh âm nhẹ đi rất nhiều.

“Xán Xán, người có đói bụng không?” Thanh âm Triệu Noãn Noãn không vang, nhưng nàng nghe được hai mắt lại sáng lên.

Nàng không phải là đói bụng, mà là thèm khát!

“Ta nấu cho người ăn, có muốn ăn hay không?”

Nuốt một ngụm nước bọt, nhin xuống! Nhin xuống!

“Người thích nhất là mì thịt bò, ta thả rất nhiều thịt bò.”

Ồ... Nàng không nhin được.

“Để nguội ăn sẽ không ngon ...”

“Ba !” Không thể nhin được nữa, không cần nhin nữa!

Nhắm một chút cửa phòng rồi cục mả ra, sau đó một sinh vật hai mắt sáng ngời vọt ra, mả to mắt nhỏ, quay tròn hướng phòng bếp nhìn, cái mũi người a người, thơm quá, quả nhiên thơm quá!

Nhìn bộ dáng nàng, Triệu Noãn Noãn cuối cùng thở phào nhẹ nhõm, “Biết đi ra ăn cơm rồi?”

“Hừ!” Mặc dù bị thức ăn ngon hấp dẫn, bắt quá khí tức của nàng không dễ dàng tiêu tan như vậy.

Thấy nàng như vậy, Triệu Noãn Noãn lập tức mềm nhũn giọng nói, “Tốt lắm tốt lắm, ăn cơm trước rồi hãy nói...”

Này không sai biệt lắm, Xán Xán liếc hẩn một cái, mì thịt bò! Ta tới ! ! !

Một chút ăn hai chén lớn, cho đến bụng phình ra, nàng mới hài lòng để đưa xuống, quả nhiên là trong nhà nấu ăn thật là tốt a! Tính tình náo loạn một ngày, Xán Xán rồi cục lộ ra nụ cười.

Triệu Noãn Noãn một mực đứng bên cạnh nhìn.

“No rồi?”

“Dạ!” Nàng nheo lại mắt, hình dáng hài lòng.

“Sau này không cho đem mình giam trong phòng nữa.”

“Được!” Quệt quệt mồm, còn đang trở về chỗ cũ.

Thấy bộ dáng của nàng, tâm tình của Triệu Noãn Noãn cuối cùng cũng tốt lên chút ít, bỗng nhiên lại nhớ ra cái gì đó, “Người mới vừa rồi rồi cuộc tức giận cái gì?” Không phải là vì cái gã họ Lạc kia a? Nghĩ tới đây, không khỏi có chút căm tức.

“Tức giận?” Xán Xán vẻ mặt mê man, nàng mới vừa rồi tức giận sao? Có sao? (= _ = □ □ □ quả nhiên chỉ cần ăn no đến cả thù cái gì cũng không nhớ được.)

“Ta tức giận cái gì?” Tâm còn đặt ở trên mì thịt bò.

“Không có gì.” Tối tắm một ngày thể nhưng tâm tình thật tốt, khéo miệng không nhin được nổi lên nụ cười, “Mặt này... Thật ăn ngon như vậy sao?”

Dùng sức gặt đầu, thật ăn rất ngon!

Trên mặt nụ cười càng ngày càng đậm, “Sau này muốn ăn cái gì, ta cũng nấu cho người ăn.”

“Tốt!” Nàng liêu mạng gặt đầu như gà con mổ thóc.

“Vậy sau này đừng phát giận nữa nha?”

Không thành vấn đề! Trời đất bao la bụng là lớn nhất!

98. Chương 93

Hai ta kết hôn sao! – Chapter 37

Chapter 37

Edit: Nileduong

Sau sự kiện xem mặt này, Triệu Noãn Noãn cung cấp thức ăn càng ngày càng tốt, quả thực chính là nhất hô bá ứng, hơn nữa còn biến đổi cách bày biện, hơn nữa cả sắc hương vị đều nhanh chóng vượt qua cả yến tiệc.

Theo cá tính Xán Xán, đối với đãi ngộ như vậy hẳn là cao hứng mới phải, nhưng làm sao cảm thấy lại có loại cảm giác bị nuôi trong chuồng?

Ngày có suy nghĩ, đêm có nằm mộng, đêm hôm đó Xán Xán làm một giấc mộng.

Mộng là như vậy ——

Trong lúc xế chiều, nàng đang nhắm mắt phơi nắng, bỗng nhiên một trận mùi thơm đặc biệt của thức ăn truyền đến, vội vàng mở mắt ra, trước mắt bày ra không biết bao nhiêu cánh gà! (o)

Sau đó là sườn xào chua ngọt, cá chưng hấp, miếng thịt nấu với... Tóm lại tất cả các khay đều được bày lên.

Nàng nhất thời hai mắt sáng lên, thùy tiên tam xích (thèm thuồng), ngẩng đầu nhìn lên, Triệu Noãn Noãn đang cười híp mắt ngó chừng nàng, dùng thanh âm như gió xuân ôn nhu nói, “Xán Xán, ăn cơm.”

Nước bọt chảy ra gia tốc, dạ dày bắt đầu ngọ nguậy, nàng không nói hai lời cúi đầu cuống ăn.

Ăn thật lâu thật lâu...

Bỗng nhiên, nàng nghe bên tai truyền đến một trận tiếng cười, nàng kỳ quái ngẩng đầu, Triệu Noãn Noãn xuân phong ấm áp, vẻ mặt bỗng nhiên trở nên rất dữ tợn, sờ lên cằm liên tiếp gạt đầu, “Không tệ, có thể đem đi bán...”

Nàng cuống quýt hướng gương ở một bên nhìn lại, trong gương, một cái đầu heo mập, răng trong miệng tỏa sáng còn ngậm một cái đùi gà, cái đuôi nhỏ ở phía sau mông vút qua vút lại...

A ! ! !

“Xán Xán?”

“Người làm sao vậy, Xán Xán?”

“Mau tỉnh lại!”

“...”

Nàng mở mắt ra, đối diện ánh mắt vội vàng của Triệu Noãn Noãn.

“Tránh ra! Tránh ra! Ta không nên bị bán, không nên!” Cánh tay mở loạn, thần chí không rõ.

“Xán Xán... Người đang nói cái gì?”

“Người tên khốn kiếp này! Khốn kiếp! Đại khốn kiếp! Ta không cho người đối xử với ta như vậy, không cho!”

“Người rốt cuộc đang nói cái gì?” Triệu Noãn Noãn trên trán mê hoặc càng ngày càng đậm.

“Người là đại khốn kiếp! Người tại sao muốn gạt ta? Người...” Vừa nói vừa ồn ào dần dần biến thành khóc nức nở, trong đôi mắt thể nhưng nặn ra cây kim, một viên hai hỏa, khóc vượt qua thương tâm, “Triệu Noãn Noãn, người không thể đối với ta như vậy... Làm sao người có thể đối với ta như vậy? Ô ô ô...”

Nhìn nàng trong mắt, tim của hắn không khỏi co rút đau đớn, mình thật là đã làm chuyện gì có lỗi với nàng, một tay đưa ra hứng lấy lê hoa đài vũ (nước mắt như châu ngọc a), “Đừng khóc, ngoan... Ta là bại hoại, khốn kiếp, cái gì cũng là ta không tốt, đừng khóc ...”

“Ô ô ô... Ô...”

Nàng càng không ngừng khóc, hắn càng không ngừng khuyên bảo, cũng không biết trải qua bao lâu, được phép khóc đến mệt, Xán Xán bỗng nhiên ngừng lại, một đôi ánh mắt khóc hồng chỉ ngây ngốc nhìn Triệu Noãn Noãn.

Ánh mắt giao hội, Triệu Noãn Noãn trong lòng bỗng nhiên có loại vọng động muốn hôn nàng.

Hắn kéo nàng sát vào, hai đôi môi cơ hồ sắp chạm vào nhau, một thanh âm lúng ta lúng túng hoàn toàn phá hư không khí của giờ phút ấm áp, tốt đẹp, lãng mạn này.

“Đã xảy ra chuyện gì sao?”

Nằm mơ chửi loạn người còn chưa tỉnh, lại còn gián đoạn mất trí nhớ! !

Triệu Noãn Noãn lặng yên .

Sau đó người đó vô tội tiếp tục hỏi thăm, “Đã trễ thế này, người chạy đến phòng ta làm gì?”

...

Bỗng nhiên nàng phát hiện ra cái gì, “Người, người, người ôm ta làm gì?”

Triệu Noãn Noãn đỏ mặt, thật nhanh đứng lên, lui về phía sau mấy bước, ánh mắt lóe lên, “Người mới vừa rồi... Là cơn ác mộng ...”

“Thật?” Nàng hồ nghi đánh giá hắn.

“Đúng...” Thanh âm tiết lộ tim của hắn đang trống rỗng.

“Người rất nóng sao?”

“Không có... Không có a...”

“Kia mặt của người tại sao lại đỏ như vậy?”

“... Nóng...”

“Người không phải nói không nóng sao?”

99. Chương 94

Bởi vì mơ thấy ác mộng, giấc ngủ chưa đủ, cho đến buổi trưa Xán Xán mới từ trên giường bò dậy, mơ mơ màng màng mặc quần áo tử tế, chậm chạp di chuyển về phía phòng rửa tay.

“A! ! !”

Có tiếng la của heo bị giết.

“Người làm sao vậy?” Lúc này ngay cả Cao Vũ cũng kinh động, vẻ mặt kỳ quái đánh giá người điên, “Mặc dù người lớn lên chưa ra hình dáng gì, cũng không cần thấy mình trong gương cũng sợ thành ra như vậy?”

“Gương!” Xán Xán chỉ tay vào gương, tay đang phát run.

“Gương làm sao?” Triệu Noãn Noãn nghe tiếng cũng chạy tới, gặp nàng, ánh mắt hiện lên một tia bối rối không dễ dàng phát giác.

“Heo heo heo!” Tiếp tục run rẩy.

Heo? Hai người cũng mộng .

Đúng! Chính là heo! Nàng rút cục nhớ tới tối hôm qua nằm mộng thấy cái gì!

“Ta muốn giảm cân!” Nếu như nhớ không sai, đây là lần thứ hai Xán Xán ở trong nhà này tuyên cáo giảm cân, theo như tình huống hiện nay mà nhìn, nàng hiển nhiên đã quên mất thất bại lần trước.

Lần này vừa nói ra miệng, Triệu Noãn Noãn nóng nảy, “Giảm cái gì? Người như bây giờ không phải là rất tốt sao?”

“Một chút cũng không tốt!” Ánh mắt Xán Xán phần nộ quét tới, âm thầm ở trong lòng gất một cái: “Triệu Noãn Noãn, người nghĩ đem ta đi? Không dễ dàng như vậy!” Ta nhất định phải giảm cân!”

“Ta không đồng ý.” Vừa nghĩ tới nàng lần trước vì giảm cân, đem mình bỏ đói thành hình dạng kia, Triệu Noãn Noãn trong lòng thấy sợ hãi.

“Tại sao?”

“Không đồng ý chính là không đồng ý, nói gì ta cũng sẽ không để người ăn kiêng.”

“Ai muốn người đồng ý, ta chính là muốn giảm cân, ta chính là không ăn cái gì!”

“Người!” Hắn bị nha đầu này làm cho giận điên lên.

“Người xác định, người có thể nhịn được?” Cao Vũ đứng một bên im lặng không lên tiếng rốt cục mở miệng, trong mắt tràn đầy không tín nhiệm.

Ghe tởm! Dám xem thường nàng! Xán Xán nổi giận, “Ta xác định, nhất định cùng với khẳng định, có thể nhịn được!”

Cao Vũ không nói chuyện, bắt quá ánh mắt rõ ràng đang nói..., ta không tin.

Nhìn lại Triệu Noãn Noãn, ánh mắt kia trong con người cũng khắc ra ngoài như vậy.

Bị hai người này nhìn, ngay cả Xán Xán cũng chợt dạ, “Ta sẽ... Ta có thể nhịn được...”

Lặng yên...

Sau lần thứ hai tuyên cáo giảm cân, năm phút đồng hồ sau vô cùng nhanh và mạnh mẽ mà chết, cả ngày, Xán Xán đều cực độ buồn bực, làm chuyện gì cũng vô tình đã thả (lơ đãng).

Rốt cục, Triệu Noãn Noãn nhìn không được .

“Xán Xán, người thật nghĩ giảm cân sao?”

“Dạ...” Rũ cụp đầu xuống, vẻ mặt nàng như đưa đám, thật ra thì nàng thật rất muốn giảm cân! Nhưng chỉ là mỗi lần đều không kiên trì, tiếp tục như vậy, nàng thật sẽ biến thành đầu heo trong mộng kia!

Không được! Tuyệt đối không được! Xán Xán lại bắt đầu mãnh liệt lắc đầu.

“Đừng lắc đầu!” Triệu Noãn Noãn thật sự là nhìn không được, ngày hôm nay, người đã lắc đầu mấy lần?

“Ta có biện pháp giúp người giảm cân!”

(o) ? ? ?

Xán Xán vui mừng, “Thật?”

“Thật!” Trịnh trọng gật đầu, vẻ mặt Triệu Noãn Noãn hết sức thật tình, “Hơn nữa, không cần ăn uống điều độ.”

Có chuyện tốt như vậy? Không cần rời xa thức ăn ngon cũng có thể giảm cân? Trong mắt Xán Xán lóe ra sao như con yêu tinh nhỏ, ánh mắt sùng bái hướng Triệu Noãn Noãn, cực độ chờ đợi.

“Bất quá người phải đáp ứng, trong lúc giảm cân mọi việc phải nghe ta.”

“Không thành vấn đề!” Chỉ cần có thể làm cho nàng giảm cân, nàng cái gì cũng đáp ứng.

“Không hối hận?”

“Không hối hận!”

“Được rồi...” Triệu Noãn Noãn trình trọng nói, “Bắt đầu từ ngày mai, người theo ta sáng sớm cùng chạy bộ.”

Rắc...rắc..., mộng đẹp bề nát, một ai đó đang ở trên thiên đường đã bị ném xuống địa ngục.

Kết quả là, sáng ngày thứ hai sáu giờ, Xán Xán còn đang nằm mơ đã bị Triệu Noãn Noãn không chút lưu tình kéo từ trong chăn ra ngoài —— chạy bộ sáng sớm!

“Ta không giảm cân, không giảm ...” Xán Xán xiên xẹo, chạy thở không ra hơi.

Đời này nàng ghét nhất là chạy bộ, trước kia còn học nàng đã phải nghĩ ra tất cả biện pháp trốn tránh chạy tám trăm thước, không nghĩ tới sau khi tốt nghiệp hai năm, nàng lại vẫn bị người người ta bắt chạy bộ sáng sớm! Quả thực chính là làm bậy!

Nàng muốn ngủ, nghĩ tới hang ổ cái chăn ấm áp dễ chịu, nghĩ tới vệt nướng trong mộng...

“Không được dừng lại, tiếp tục chạy!” Tiếng Triệu Noãn Noãn thúc giục phá vỡ mơ màng của nàng, “Chạy không xong, cơm tối tự mình giải quyết.”

100. Chương 95

Đêm hôm đó, đài truyền hình làm một chuyên đề về thịt heo, các cô nương mặc quần áo sang trọng đứng bên cạnh vũng thịt heo vô cùng bẩn, dùng thanh âm tự cho là khiếp sợ nói cho toàn bộ người xem trong thành phố, “Các bằng hữu xem! Thịt heo đặc biệt! Thịt heo đặc biệt này bán 15 nguyên một cân! ! !”

Hai ta kết hôn sao! – Chapter 38

Chapter 38

Edit: Nileduong

Không lâu sau, Cao Vũ cũng tham gia chạy bộ sáng sớm cùng hai người, tuy nhiên xưng mỹ danh là —— tập thể hình. Từ một người giám sát biến thành hai người giám sát, Xán Xán nghĩ cơ hội lười biếng càng thiếu.

Chính sách áp bức cao như vậy, rốt cục, nàng đã gầy đi.

“Ta thật đã gầy! Đã gầy!” Xán Xán từ trong phòng gương nanh múa vuốt chạy đến, Triệu Noãn Noãn trong thư phòng đọc sách, Cao Vũ hai chân tréo nguẩy ngồi trên ghế sa lon xem tivi.

“Người nhìn, người nhìn!” Xán Xán túm quần chạy tới, vẻ mặt say mê, “Quần jean này lúc mua vô cùng chặt, bây giờ cũng đã nói lỏng!”

Cao Vũ mắt lạnh một tà, chậm rãi nói, “Quần mặc đã lâu vốn sẽ trở nên to hơn.”

Lời này vừa nói ra, Xán Xán nhất thời có loại cảm giác bị kim châm, tức khí ào ào tiết ra bên ngoài.

“Ta xem?” Triệu Noãn Noãn từ thư phòng đi ra, hướng Xán Xán đánh giá một phen, “Thật sự có gầy đi một chút...”

“Thật?” Nhất thời lòng tin trở lại trên người Xán Xán.

“Không phải người.”

Triệu Noãn Noãn trừng mắt Cao Vũ, lộ ra cái loại ánh mắt người không thể khích lệ nàng một chút sao, nhưng dường như hẳn không có nhìn thấy, tiếp tục vô tình đã kích Xán Xán.

“Đừng cãi cọ nữa!” Xán Xán quyết định thật nhanh, để cho sự thật nói lên tất cả!

Sự thật chính là cân nặng đã giảm, cái cân ở trong góc phòng khách, trước khi bước lên Xán Xán đang do dự không dám đi tới.

“Không sao.” Triệu Noãn Noãn ở một bên khích lệ .

Xán Xán liếc nhìn Triệu Noãn Noãn, vừa liếc bên kia thấy ánh mắt khinh miệt Cao Vũ, nhắm mắt lại, đứng lên trên.

Nội tâm từ chối thật lâu, nàng mới chậm rãi mở mắt ra, trong lòng đã thừa nhận hết thấy mấy chữ chuẩn bị, nhưng là trăm triệu lần không ngờ rằng không có gì xảy ra cả!

Không sai, bởi vì thời gian trước nàng cân nặng quá cao nên không có để pin.

Cái này Xán Xán sốc, quay đầu lại mê man nhìn Triệu Noãn Noãn một chút, “Thật giống như... Không có pin... Làm sao bây giờ?”

“Đợi lát nữa cầm đi đổi lại viên pin điện tử xem sao?” Chuyện như vậy, hẳn cũng không có biện pháp.

Nhưng buồn bực là Xán Xán đã chuẩn bị tâm tư đầy đủ như vậy, thế nhưng không có pin! Trong lòng mức nước chênh lệch so với mặt biển thật sự là quá lớn! Không cam lòng a không cam lòng...

Đang ủ rũ, thành linh một đạo khí cường đại ép tới, nàng còn chưa có lấy lại tinh thần đã bị Cao Vũ lăng không bế lên.

Hai giây, buông xuống.

“Một trăm lẻ sáu cân tám lượng sáu tiền.”

Chính xác đến trình độ như vậy! Xán Xán bất khả tư nghị nhìn Cao Vũ một lần nữa ngồi trở lại ghế sa lon, dường như hoàn toàn chưa phát sinh chuyện gì, tiếp tục chú ý xem tivi.

Còn chưa kịp vì mình gầy mà cảm thấy hưng phấn, bên cạnh một đạo hàn quang hiện lên, nàng không khỏi rung mình một cái.

Đầu mùa xuân, tại sao khí trời còn lạnh như vậy?

Ăn xong cơm trưa, Triệu Noãn Noãn vội vã kéo Xán Xán đi đổi lại pin.

Xán Xán đang ngồi trước máy vi tính chơi game, cũng không quay đầu lại vẫy vẫy tay, “Một mình người đi đi, dù sao cửa hàng bán đồng hồ cũng không xa.”

Triệu Noãn Noãn làm sao chịu theo?

“Đừng đùa, đổi lại pin điện tử là cho người dùng.”

101. Chương 96

“Ta không vội, ngày mai đem đổi cũng được.” Nàng đang cao hứng, nói gì cũng không thể đem quái vật để chạy mất?

“Không được!” Triệu Noãn Noãn lời lẽ nghiêm khắc cự tuyệt, “Chuyện ngày hôm nay hôm nay làm, đừng có mà lè mề.”

“Không sao!” Xán Xán thì thầm một tiếng, “Dù sao cũng đã có Cao đại ca, đừng lãng phí tiền đổi lại pin.”

Tự vạch áo cho người xem lưng, Triệu Noãn Noãn càng phát ra quyết tâm kiên định đổi lại pin, “Ta nói đổi lại thì đổi lại, bây giờ! Ngay lập tức! Ngay lập tức!” Sau đó, rắc cảm máy vi tính lại một lần nữa bị nhổ ra.

Chẳng những quái thú còn chưa có đánh chết, chiến tích thật vất vả cũng không còn bảo tồn được, đi theo Triệu Noãn Noãn đến cửa hàng bán đồng hồ, trong lòng Xán Xán đang cực độ vận vẹo.

“Lão bản! Đổi lại viên pin!” Ba một chút đem để xuống quầy, lão bản đang sửa chữa thấy bên ngoài kêu to một tiếng, một dùm mái tóc gắn trên đầu cũng rớt xuống.

Ban ngày ban mặt, khó có thể gặp cướp? Làm sao một chút hàm lượng kỹ thuật cũng không có?

“Tiểu tiểu tiểu thư... Chúng ta nơi này đổi lại pin thì phải trả tiền...”

“Nói nhảm!” Xán Xán vỗ bàn một cái, “Bất kể bao nhiêu tiền, đổi lại cho ta cái chất lượng tốt nhất! Dung lượng lớn nhất! Cái loại có thể sử dụng mười năm!” Dù sao xuất tiền coi tiền như rác, càng nhiều càng tốt!

Nguyên lai là tới cửa làm ăn, lão bản vẻ mặt bối rối lập tức đổi nụ cười a dua, vung mái tóc, “Được! Không thành vấn đề!”

Thời điểm trả tiền, Triệu Noãn Noãn mộng .

“Lão bản, đây là cái loại pin gì?” Một trăm đồng lấy ra, thế nhưng chỉ tìm về cương bằng!

“Bảo hành cả đời!”

“Làm sao... Chưa nghe nói qua?”

“Các người dĩ nhiên chưa nghe nói qua?” Lão bản lộ vẻ khinh thường ra mặt, “Đây là sản phẩm chuyên nghiệp cho nhân sĩ dùng, chẳng những chất lượng tốt, dung lượng lớn, hơn nữa còn bảo hành cả đời!”

“Bảo hành cả đời?”

“Đúng!” Lão bản vỗ ngực, “Ta bảo đảm, cho dù cái cân này có hư, pin vẫn còn có thể sử dụng!”

-- □ □ quả nhiên là viên pin tốt!

Cho là Triệu Noãn Noãn dùng chín mươi tám đồng mua viên pin nhất định rất buồn bực, thật không nghĩ đến, ra khỏi cửa hàng đồng hồ Triệu Noãn Noãn tâm tình thật tốt, “Xán Xán, chúng ta đi siêu thị!”

Sắc mặt Xán Xán liền biến, “Sao lại còn muốn đi siêu thị?” Nàng một lòng nghĩ tới về nhà cùng quái thú tái chiến ba trăm hiệp.

“Nếu đã ra ngoài, thuận tiện đi mua một ít đồ dùng hằng ngày, trong nhà trước sau cũng dùng đến? Nào là dầu, muối, dấm, gà tinh, tương ngọt, bột hồ tiêu...” Hắn tự bắt tay vào làm và rất làm nghiêm túc, sau đó rất chân thành ngẩng đầu, “Xán Xán, ta phát hiện người sau sẽ tiêu thụ những đồ này đặc biệt nhanh a...”

“Được rồi, đừng có đề cập đến nữa!” Xán Xán đại hoảng, “Ta không đi đâu có được?” Không có biện pháp, cần người miệng mềm bắt người nường tay, ai bảo mình là người ăn nhờ ở đậu đâu?

Khuôn mặt Triệu Noãn Noãn nhất thời xuân phong, đem cái cân để vào trong xe, hướng Xán Xán khẽ mỉm cười, “Đi thôi!”

“Đi?” Không phải là có xe sao?

“Không xa, đừng lãng phí xăng .”

Chẳng lẽ là vì đã hoang phí chín mươi tám đồng pin kia? Xán Xán hối hận không thôi, nàng sai lầm rồi, nàng không nên đem tiêu tiền của Triệu Noãn Noãn, siêu thị XX kia cần qua hai con đường, tức là mất khoảng 20’!

Sự thật chứng minh, nàng lại sai lầm.

Triệu Noãn Noãn mang nàng đi một ... siêu thị khác, đã đi năm con đường, gần một canh giờ, thời điểm đi tới lầu dưới siêu thị, Xán Xán đã gục trên mặt đất.

Quả nhiên, phụ nữ chính là không có thể lực.

“Sao không đi tiếp?” Triệu Noãn Noãn như cũ mặt không đổi sắc, bước đi nhẹ nhàng.

Xán Xán há mồm, hình dáng của miệng khi phát âm giống một chữ “mệt”.

“Làm sao nhanh như vậy đã mệt rồi? Vậy đợi lát nữa làm sao đi trở về đi bây giờ?”

Lại còn muốn đi bộ trở về! Xán Xán kinh hãi.

“Ta không đi, ta không đi...” Đầu lắc như trống bỏi.

Bỗng nhiên, trên vai căng thẳng, một cái cánh tay đặt lên, Triệu Noãn Noãn mỉm cười nhìn nàng, “Đừng đùa bỡn như trẻ con nữa, ta dẫn người đi.”

Xán Xán sửng sốt, tim đập bỗng nhiên không khỏi nhảy nhanh mấy nhịp.

“Đi.” Triệu Noãn Noãn không hề nhìn nàng nữa, tay như cũ đặt trên vai của nàng, hết thấy cũng tự nhiên như vậy, họ cũng thật tự nhiên đi vào phía trong.

Cho nên, quỷ thần xui nàng khiến nàng đi theo chân hắn.

Di? Làm sao thắt lưng nàng không đau, chân cũng đã không đau, bước đi đều có tinh thần ! Tại sao lại như vậy?

“Xán Xán?”

Đột nhiên xuất hiện thanh âm phá vỡ màn tự hỏi của Xán Xán, hai người dừng bước lại, không hẹn mà cùng theo nơi phát ra tiếng nói nhìn lại.

Cách đó không xa, một thân ảnh thon dài đang nở nụ cười ưu nhã nhìn bọn họ.

102. Chương 97

Hai ta kết hôn sao! – Chapter 39

Chapter 39

Edit: Nileduong

Lạc Thiểu Tuấn đứng ở nơi đó, áo sơ mi trắng, áo vest ô vuông, niềm vui phát ra ở trên trán, gọng kính đen hạ xuống để lộ ra ánh mắt sáng ngời, cùng với nụ cười tươi kia mang theo chút ít ưu thương sáng rõ. (xin đừng nhìn ta, đây là niềm vui xấu xa của ta == [[[[

Thời điểm nàng nhìn thấy, trong đầu Xán Xán trước hết hiện lên chính là chén cháo thịt gà nấu nấm đông cô.

“Đã lâu không gặp.” Thanh âm Lạc Thiểu Tuấn bất ôn bất hỏa, lược lược mang chút ít từ tính, phối hợp nụ cười kia vừa đúng.

Xán Xán nhất thời có chút lúng túng, bọn họ dạng này tính là xem mặt thất bại sao? Thất bại lại gặp mặt, hẳn là rất kỳ quái mới đúng chứ, tại sao Lạc Thiểu Tuấn nhìn qua giống như chuyện gì cũng chưa phát sinh?

“Thật là trùng hợp, cô cũng tới đi dạo siêu thị sao?”

“Chẳng qua là thuận đường mà thôi.” Triệu Noãn Noãn nhàn nhạt nói chen vào, nắm bờ vai Xán Xán ngay một chặt hơn.

Thuận đường? Xán Xán nhú mày, nếu như điều này cũng gọi thuận đường, thì nước Mỹ và Trung Quốc chỉ cách nhau bờ sông Tiền Đường .

Lạc Thiểu Tuấn tựa hồ cũng không thêm để ý thái độ của Triệu Noãn Noãn, chẳng qua là cười nhìn về phía Xán Xán, “Hai huynh muội cô tình cảm thật tốt .”

Hiểu lầm lớn kia, Xán Xán vội vàng khoát tay, “Không có...”

“Không sai! Chúng ta tình cảm luôn rất tốt.” Triệu Noãn Noãn thẳng khí hùng hồn tiếp nhận nói.

Trên vẻ mặt Lạc Thiểu Tuấn dù phát ôn nhu, mỉm cười nhìn Xán Xán, “Thật tốt, ta cũng vậy rất muốn có một muội muội đáng yêu như thế.”

Khả ái? Xán Xán nhất thời đỏ mặt, mặc dù nàng luôn luôn tự xưng là khả ái, bất quá lời này từ trong miệng soái ca nói ra, cảm giác chính là không giống!

Ánh mặt trời rực rỡ, khí trời rất tốt, Điểu nhi cười, Hoa nhi nở. (chim hót, hoa nở ấy mà.)

Triệu Noãn Noãn mặt không chút thay đổi liếc khuôn mặt cười đến mức giống như đóa hoa của Xán Xán.”Khả ái không có nhìn ra, phiền toái thì có một đồng lớn.”

Ánh mặt trời không rực rỡ, khí trời cũng không tốt nữa, Điểu Nhi bay đi, Hoa nhi khô héo .

Triệu Noãn Noãn, người quả nhiên làm người ta chán ghét!

Kẻ địch mạnh ta yếu, nàng không thể làm gì khác hơn là dùng ánh mắt tràn đầy oán hận quăng qua, dung chiến dịch im lặng đầu lại hẳn một vụn lần a một vụn lần.

Bỗng nhiên, bên tai truyền đến tiếng cười lạnh lạnh, thì ra là những cử động kia đều rơi vào trong mắt Lạc Thiếu Tuấn, nhìn nàng, khóe miệng ngẩn không được nụ cười, “Người nhìn, thật là rất khả ái...”

Xán Xán cúi đầu, mặt vừa đỏ.

Lớn lên đẹp trai, quả nhiên còn phải có ôn nhu mới xứng là hoàn mỹ nha!

“Hừ!” Triệu Noãn Noãn bỗng nhiên hừ lạnh một tiếng, “Lạc tiên sinh nếu như không có việc gì nữa, chúng ta đi trước, chúng ta còn có rất nhiều thứ muốn mua.” Vừa nói, nắm tay Xán Xán muốn kéo đi.

“đợi một chút!” Lạc Thiếu Tuấn gọi bọn họ lại.

“Lạc tiên sinh còn có chuyện gì sao?” Ánh mắt lạnh lùng.

“Không có gì, chẳng qua là lần trước đi quá vội vàng, không có lưu lại cách thức liên lạc...” Vừa nói hần vừa nhìn về phía Xán Xán, trong cách nói năng còn mang theo vài phần ngượng ngùng, “Xán Xán, cô có thể cho tôi số điện thoại di động không?”

Xán Xán nhất thời thụ sủng nhược kinh, lớn như vậy mà lần đầu có nam giới hỏi xin nàng cách thức liên lạc nha! Lập tức, đầu gật xuống giống như gà con mổ thóc, “Được, được...” Vừa nói, bắt đầu tìm điện thoại di động.

Tìm a, tìm a ...

Rất nhanh, mặt của nàng tái đi. Mới vừa rồi đi vội quá, điện thoại di động còn để lại trên xe Triệu Noãn Noãn ~TT

“Nếu không anh đọc số cho tôi, tôi sẽ cố gắng nhớ... A a a...”

Nói còn chưa dứt lời, đã bị người kia kéo đi vài thước, “Đừng có nói chuyện vớ vẩn nữa, người muốn đợi tới tám chín giờ mới về nhà sao? Đi mau...”

Mắt thấy ánh rạng đông Hạnh phúc càng ngày càng yếu ớt, soái ca dần dần lùi xa.

Bỗng nhiên, có một người đuổi theo.

Lạc Thiếu Tuấn!

“Cái này, cho người!” Hần thật nhanh đem tờ giấy nhét vào trong tay nàng, sau đó đứng ở nơi đó, hướng Xán Xán dần dần đi xa vẫy tay tạm biệt.

“Nhớ gọi điện thoại cho ta...”

Hần ở phía xa đưa tay làm bộ dạng nhớ gọi điện thoại, so sánh hình dáng của miệng khi phát âm cũng thấy thập phần ưu nhã.

Thời điểm mua đồ, trong tay Xán Xán vẫn nắm tờ giấy nhỏ kia.

103. Chương 98

Nàng thừa dịp Triệu Noãn Noãn không chú ý len lén mở ra xem, tờ giấy màu trắng đơn giản trên giấy ghi chép một chuỗi dãy số dùng bút máy màu đen, mặc dù viết vội vàng, nhưng chữ viết thật là mượt mà thanh tú.

Hần tại sao lại đưa cho nàng số điện thoại di động của mình? Chẳng lẽ nói... trong lòng Xán Xán nhất thời dâng lên ngọn lửa hy vọng nho nhỏ, chẳng lẽ xem mặt không có thất bại? Bọn họ còn có duyên...

“Xán Xán, qua bên kia lấy tương ngọt tới đây.” Thanh âm của Triệu Noãn Noãn phá vỡ ảo tưởng tốt đẹp của Xán Xán.

“Nha.” Nàng tức giận liếc mắt về phía Triệu Noãn Noãn, đi qua bên kia lấy tương ngọt.

“Không đúng, không phải loại đó!”

Thật phiền phức! Nàng thả chai tương ngọt đó ra, đi lấy một loại khác.

“Sai rồi, loại bên cạnh đó!”

“...”

“Không phải loại đó, còn có một loại khác.”

“...”

“Ồ phía trên nha! Làm sao người đàn như vậy?”

Rốt cục, Xán Xán phát hỏa, nơi này lấy một chai, nơi đó lấy một chai, đem các loại tương ngọt trên quầy tất cả mỗi loại lấy một chai, đem đến trước mặt Triệu Noãn Noãn, “Muốn loại nào? Tự mình chọn!”

Triệu Noãn Noãn quét đồng chai tương trên tay nàng một cái, “Thôi quên đi, ta đã lấy một chai rồi.”

--#

Khóc, không được khi dễ người như vậy nha!

Xong, màn khi dễ người còn ở phía sau.

Xán Xán phát hiện, hôm nay yêu cầu của Triệu Noãn Noãn tựa hồ đặc biệt hơn nhiều.

Dấm nhất định phải là loại này, dầu vừng nhất định phải có vỏ ngoài màu xanh biếc, khoa trương nhất chính là gà tinh nhất định phải mua 250 gram! Cứ như vậy, rốt cục, làm Xán Xán chạy đi chạy lại thay địa chủ mua hàng hóa, đến cuối cùng khi mua xong tất cả những thứ cần thiết thì tờ giấy trên tay nàng đã... không thấy!

“Không có, không có, không có...” Thời điểm trả tiền, Xán Xán liều mạng chuyển đồ trên cổ xe.

“Sao vậy?” Triệu Noãn Noãn nhìn nàng, khó không nở nụ cười.

“Người có thấy một tờ giấy hay không? Lớn như vậy nè, phía trên có chữ viết...” Nàng vừa nói, vừa khoa tay múa chân.

Triệu Noãn Noãn lắc đầu.

“Rõ ràng ở trên tay nha!” Xán Xán cúi đầu lo lắng tiếp tục tìm kiếm.

“Tiểu thư, phiền ngài nhanh một chút? Phía sau có khách vẫn đang chờ.” Thu ngân viên bắt đầu thúc giục.

“Đợi lát nữa tìm sau?” Triệu Noãn Noãn ngăn tay nàng lại, “Người nhìn người ta đều đang chờ đợi.”

Trong tay nàng cầm chai tương ngọt, vừa nhìn lại quả nhiên phía sau đội ngũ người chờ đã dài vài dặm, đều là các đại bá có ánh mắt khinh bỉ.

b...

Cười khan, “Đừng nhìn như vậy, tôi sẽ đi ra ngoài tìm...”

Tờ giấy, cuối cùng vẫn là không tìm được.

Xán Xán vẻ mặt chán nản đi ra khỏi siêu thị, tâm tình sai tới cực điểm.

“Chúng ta đi taxi.”

“A?” Xán Xán ngẩng đầu, “Người không phải mới vừa nói đi bộ trở về sao?”

Triệu Noãn Noãn khẽ mỉm cười, “Đồ nhiều như vậy, hay là gọi taxi.” Vừa nói, vẫy tay, một chiếc xe ngừng lại.

“Mau vào đi? Chẳng lẽ người muốn đi bộ đến đó?” Triệu Noãn Noãn thúc giục.

Xán Xán trì hoãn quá thân, vội vàng tiến vào buồng xe.

Nhìn Xán Xán tiến vào buồng xe, tay trái của Triệu Noãn Noãn vẫn nắm chặt giờ mới nói lỏng. Thở phào nhẹ nhõm, thanh âm kia dần dần bị bóng đêm đang xuống che dấu.

Hắn đưa đồ vào buồng xe, khi cửa xe Cerrada đóng lại, một mảnh giấy nhỏ tầm thường từ trong khe cửa rớt ra ngoài, trùng hợp lại rớt xuống khe nước, chọt lóe lên liền không thấy nữa.

Để tìm hiểu về số điện thoại của Lạc Thiếu Tuấn, về đến nhà, Xán Xán lập tức gọi điện thoại hỏi Nhan Như Ngọc, kết quả không thu hoạch được gì.

Khi mới biết Lạc Thiếu Tuấn là một soái ca, Nhan Như Ngọc hối hận không thôi liền đem tất cả cách thức liên lạc với hắn đều xóa đi.

Dĩ nhiên, đây là điều không thể nói cho Xán Xán, cho nên lấy lý do điện thoại di động bị trộm, quên mất mật mã hộp thư.

Chuyện trùng hợp như vậy cũng xảy ra, chẳng lẽ bọn họ nhất định vô duyên?

Xán Xán như đưa đám, cũng chỉ có chấp nhận.

Bất quá, Triệu Noãn Noãn tựa hồ tâm tình rất tốt, nấu một bàn món ăn, bảo là muốn thử một chút đồ gia vị mới mua.

Được rồi, nàng thừa nhận tài nấu nướng của Triệu Noãn Noãn đúng là có ma lực làm cho người ta quên mất bi thương, cho nên ít nhất lúc ăn cơm Xán Xán rốt cục không có buồn bực như vậy nữa.

Bất quá lúc đến giữa bữa ăn xảy ra một chuyện làm Xán Xán bất ngờ.

“Ngày mai ta sẽ đi.” Cao Vũ bỗng nhiên lên tiếng.

“Nha.” Xán Xán đáp lại một tiếng, trong miệng còn đang nhai một cái đùi gà.

Triệu Noãn Noãn mặt trầm xuống, không nói chuyện.

Nhai lấy nhai lấy, Xán Xán đột nhiên cảm giác có chút không đúng lắm, nếu chỉ đi ra ngoài hai ngày thì sẽ không nói như vậy? Đi, thật giống như không trở lại.

Cho nên hắn để đùi gà xuống, lau miệng, kỳ quái ngó chằm Cao Vũ, “Đi... Là có ý gì?”

“Chính là ta muốn dời ra ngoài ở.”

“Nha...” Nàng bừng tỉnh đại ngộ cúi đầu, hai giây sau mãnh liệt ngẩng lên, cả kinh kêu lên, “Người nói gì? Người muốn ra ngoài ở?”

Này này này... Điều này thật ngạc nhiên!

Nàng sợ mình nghe lầm, thẳng tắp nhìn về phía Cao Vũ, lấy được đáp án của hắn là trịnh trọng gật đầu, “Đúng, ta ở bên ngoài đã tìm được nhà trọ tốt, cho nên sẽ không phiền các người nữa.”

Hắn lần đầu tiên nói năng nho nhã lễ độ như vậy, nhưng Xán Xán kinh hãi.

Nói thật, nàng vừa bắt đầu đúng là không thể thích Cao Vũ!

Chẳng có người nào tới ở nhà người khác không khách khí như vậy? (còn không biết xấu hổ nói đến người khác - __ - □ □ □) kể từ sau khi Cao Vũ vào đây ở, Xán Xán có cảm giác mình biến thành một con quay, và Cao Vũ cầm roi đứng ở bên cạnh, chỉ cần hắn vung roi thì nàng chỉ có thể xoay quanh. Được rồi, cho dù những thứ này ta không so đo, nhưng nàng không cách nào nhịn được khoe miệng luôn giắt nụ cười tà ác của hắn, nụ cười đó che dấu quá nhiều ý đồ, nàng vĩnh viễn đoán không ra trong lòng hắn đang suy nghĩ gì.

Đây là một loại cảm giác rất không an toàn.

Nhưng là... Nàng không phải không thừa nhận, ở chung lâu như vậy, thật ra thì Cao Vũ cũng không có hư hỏng như vậy.

Ít nhất hắn chịu giả trang thành bạn trai nàng, thay nàng ở trước mặt Khương Kiệt thoát khỏi một ngục ác khí. Ít nhất khi nàng vô ý đánh mất dây đeo điện thoại hắn cố ý thay nàng mua một cái mới. Ít nhất khi nàng rời nhà trốn đi, lúc phát sinh chuyện say rượu gây chuyện, hắn chịu thay nàng giữ bí mật. Ít nhất...

Thật ra thì muốn giữ không có phiền não vĩnh viễn phương pháp rất đơn giản, nhớ kỹ những điều tốt của người khác là có thể vui vẻ.

Nhưng là có đôi khi, nhớ kỹ những điều tốt của một người, cũng sẽ cho cảm giác mất mát.

Tỷ như, Cao Vũ muốn rời đi.

104. Chương 99

Hai ta kết hôn sao! – Chapter 40

Chapter 40

Edit: Nileduong

Ban đêm, Xán Xán ngủ không được, chuyện Cao Vũ rời đi giống như cục đá, ở trong lòng nàng khơi dậy cơn sóng. Lúc này, nàng đang suy nghĩ một vấn đề

——tại sao Cao Vũ muốn chuyển ra ngoài?

Theo lý thuyết, trong nhà có ba gian phòng, Cao Vũ đại khái vẫn có thể ở đây, nhưng hắn bỗng nhiên không có chút dấu hiệu nào lại muốn ra đi, chẳng lẽ là tình cảm giữa hắn và Triệu Noãn Noãn xuất hiện vấn đề?

Vừa nghĩ, nàng chợt nhớ tới một chút chuyện trước kia.

Lúc ấy Cao Vũ mới vừa chuyển tới, cùng Triệu Noãn Noãn tình cảm mặc dù không tính là hừng hực khí thế, nhưng thính thoảng cũng để cho nàng bắt gặp tình huống nhạy cảm mấy lần, còn có bộ dạng giống như là đôi tình nhân. Hãy nhìn bây giờ, hai người mặc dù ở dưới cùng một mái hiên, nhưng thậm chí còn ít nói chuyện, thậm chí có đôi khi Cao Vũ còn liên tiếp đi ra ngoài mấy ngày cũng không chào hỏi một tiếng.

Rốt cuộc là từ khi nào quan hệ của hai người bắt đầu biến thành như vậy?

Xán Xán tinh tế nhớ lại, bọn họ như bắt đầu từ khi nào nhỉ? Nếu như nàng nhớ không sai, chính là lúc nàng bị viêm dạ dày viêm, chỉ nhớ rõ lúc đó hai người giằng co gay gắt, cũng chính là kể từ khi đó, quan hệ của hai người bắt đầu dần dần phai nhạt, thẳng cho tới hôm nay Cao Vũ nói muốn ra ngoài ở.

Nàng từ đầu tới cuối nghĩ ngợi, bỗng nhiên sáng tỏ ra một chút, xem ra ngăn cách giữa Triệu Noãn Noãn cùng Cao Vũ bắt đầu từ khi đó.

Nhưng đến tột cùng khi đó bọn họ là vì cái nguyên nhân gì mà có chiến tranh lạnh?

Vấn đề này đối với Xán Xán thật sự mà nói là quá thâm ảo, nàng còn chưa có suy nghĩ cẩn thận vì sao Cao Vũ muốn rời đi.

Thân ảnh thon dài của hắn từ trong phòng đi ra, mặc một chiếc áo sơ mi cao cổ màu xanh nhạt, nút áo mở một hai nút, mơ hồ lộ ra chiếc cổ gầy gò trắng nõn. Mũi mỏng vĩnh viễn ôm lấy một chút ý cười, một vài nhánh tóc dài buông xuống, hơi che phủ con mắt, nhưng lại lộ ra vẻ đẹp mê người của đôi mắt phượng hẹp dài kia.

Phía sau kéo cái hòm hành lý lúc đầu hắn mang đến, đơn giản, không một chút gánh nặng.

Triệu Noãn Noãn đứng ở phòng khách, mặt không chút thay đổi.

“Ta đi.” Hắn nhàn nhạt nói một tiếng, từng bước hướng cửa đi tới.

“đợi một chút!” Xán Xán gọi hắn lại.

Hắn dừng bước lại, quay đầu lại nhìn nàng, “Làm sao?”

“Người...” Thật ra thì nàng không muốn để hắn đi, nhưng lại không nói nên lời, “Người thật muốn đi sao?”

“Đúng.” Cao Vũ gật đầu, hướng nàng khẽ mỉm cười.

Chẳng biết tại sao, Xán Xán cảm thấy hôm nay nụ cười cũng đầy bất đồng, nhàn nhạt, không hề làm người ta đoán không ra nữa. Nụ cười như vậy làm trong lòng nàng bỗng nhiên dâng lên một chút dự cảm bất thường, tựa hồ hần đi lần này dường như sẽ không trở về nữa...

“Người chờ một chút, ta tiễn người!” Nàng bật thốt lên, chạy tới kéo cái hòm hành lý của hần.

Cao Vũ tựa hồ đối với hành vi của nàng có chút kinh ngạc, yên lặng ngó chừng nàng.

“Lúc người tới hành lý là do ta mang vào, lúc người đi dĩ nhiên cũng muốn ta mang ra ngoài! Cái này gọi là đến nơi đến chốn!”

Hần bật cười, một câu đến nơi đến chốn thật tốt a!

“Đi thôi.”

Hần không nói cái gì nữa, đẩy cửa đi ra ngoài, Xán Xán vội kéo cái hòm hành lý theo ở phía sau.

Triệu Noãn Noãn không cùng đi ra ngoài.

Thang máy dừng ở lầu tám, cửa mở ra, bọn họ cùng đi vào.

“Người chỉ mặc áo sơ mi, có lạnh không?” Nàng tìm đề tài muốn phá tan không khí trầm mặc.

“Không.” Lại là nhàn nhạt trả lời, hần hôm nay lời xuất kỳ thiếu

“Người... Có còn quên đồ gì không?”

“Không có.” Dừng lại hai giây, hần bỗng nhiên bổ sung một câu, “Nếu như quên đồ, người nhớ đưa đến cho ta.”

Đi vẫn không quên bóc lột sức lao động của nàng! Xán Xán âm thầm hướng hần le lưỡi, “Biết rồi!”

“Ngu ngốc, thang máy có phản quang.” Nàng ở phía sau hần làm cái gì, hần nhất thanh nhị sở.

105. Chương 100

Xán Xán hoảng, cúi đầu im lặng không lên tiếng.

Thang máy chậm rãi đi xuống, mấy số màu đỏ nhanh chóng nhảy xuống.

Thời gian trầm mặc tựa hồ trôi qua đặc biệt chậm.

“Người... có còn trở lại không?” Suy nghĩ nhiều lần, Xán Xán rốt cuộc hỏi ra vấn đề này.

Bỗng nhiên hỏi vấn đề này, Cao Vũ hơi run sợ vài giây, “Người còn muốn ta trở lại?”

Xán Xán bị hỏi đến ngây dại.

Nhớ thời điểm Cao Vũ vừa tới, nàng là trăm phương ngàn kế nghĩ cách đuổi hần đi, nhưng bây giờ...

Thật ra thì hần cũng không có hư hỏng như vậy.

“Dạ.” Nàng rất thành thực gật đầu, ánh mắt sáng trong nhìn Cao Vũ.

Nha đầu này...

Cao Vũ trầm mặc, đáy lòng bỗng dưng dâng lên một cổ ảm áp, đã thật lâu chưa từng thấy qua ánh mắt thuần túy như vậy, không có chút tạp chất nào trong con người, tràn đầy thành thực.

Bốn mắt nhìn nhau, không khí ở thang máy dường như hẹp lại.

“Đỉnh —— “

Thang máy cuối cùng đã tới, cửa từ từ mở ra.

Cao Vũ thu hồi ánh mắt, khoe miệng cười vẻ bất đắc dĩ, đưa tay, “Đưa hành lý cho ta, người đừng đi ra.”

Xán Xán đưa cái hòm hành lý ra nhưng sau đó lại rút lại, “Người vẫn chưa trả lời ta đấy!” Mọi người xem, nữ nhân có đôi lúc rất là chấp nhất.

“Cái gì?”

“Người còn trở lại không?”

Cao Vũ dừng một chút, “Không trở lại.”

Tuy sớm đã biết trước đáp án sẽ từ trong miệng hắn nói ra, nhưng Xán Xán bỗng nhiên có chút cảm giác mất mát, thấp giọng nói, “Thật không trở lại?”

Hắn lắc đầu, từ trong tay nàng cầm cái hành lý cái hòm, “Cảm ơn, ta phải đi.”

“đợi một chút!” Nàng đuổi theo, từ trong túi tiền móc ra một vật, đưa tới trước mặt hắn, “Cái này, cho người.”

“Đây là cái gì?”

“Dây treo điện thoại di động.”

Cao Vũ nhìn trong tay nàng cái vật trang sức hồ ly lông chỉ nhưng màu đỏ, hai con người khỏa phát sáng, cái đuôi thật to trên đó còn có một cái nơ hình con bướm màu hồng phấn!

Nhất thời hắn đỏ khốc đỏ cười, “Xán Xán... Ta nói như thế nào cũng là nam nhân...”

Xán Xán nổi giận, “Nam nhân thì sao? Nam nhân thì không thể mang dây đeo điện thoại di động sao?”

“Nhưng là...” Nhưng cái nơ con bướm màu hồng phấn này cũng thật là đáng yêu!

“Không được cự tuyệt!” Hai con mắt không lớn nhưng ánh mắt nhìn chăm chăm, nàng khôi phục hình tượng sinh long hoạt hổ ngày thường, “Người lần trước đưa ta dây đeo điện thoại di động hình con thỏ, đây là đáp lễ, nhất định phải nhận lấy! Nếu không, ta cũng đem con thỏ trả cho người!” Thật ra thì, nàng không có tiền mua quà đáp lễ mắc như vậy -_- □ □ □

Cao Vũ bất đắc dĩ, “Người thật đúng là không nói đạo lý...” Tuy nói những lời như thế nhưng tay cũng đã với tới cầm lấy.

“Người đưa di động đây, ta đeo cho người!” Xán Xán đưa tay ra, lần trước cái móc thỏ kia là hắn đeo cho nàng, cái này gọi là trả lễ!

Hắn không có biện pháp, không thể làm gì khác hơn là đưa điện thoại di động ra.

Xán Xán nhận lấy điện thoại di động, vẻ mặt đắc ý.

Rất đáng tiếc, phần đắc ý này cũng không có kéo dài lâu.

Ba phút đồng hồ sau, nàng ngẩng đầu, khuôn mặt chán nản nhìn Cao Vũ, “Không đeo vào được...”

Quả nhiên là ngu ngốc bất trị!

“Đưa cho ta!” Cao Vũ cầm qua điện thoại di động cùng dây đeo, thuận thực đem sợi dây xuyên qua lỗ, sau đó nhẹ nhàng kéo, mang con hồ ly kia treo vào.

Điện thoại di động kiểu nam màu đen, hồ ly nhưng lông màu đỏ, nơ con bướm màu hồng ở cái đuôi lay động a lay động, trông thật là bắt mắt!

106. Chương 101

Hắn đưa điện thoại di động để lại trong túi quần, hồ ly kia còn đột ngột đeo ở bên ngoài.

“Tốt rồi, ta đi.” Hắn hướng nàng vẫy tay một cái, xoay người rời đi.

Xán Xán không động dậy, mặt ngây ngốc đứng ở nơi đó, đưa mắt nhìn.

Bỗng nhiên, hắn dừng bước lại, quay đầu lại hướng nàng cười một tiếng, “Nếu có cái gì không vui, có thể tới ‘Hành lang thời gian gấp khúc’ tìm ta!”

Hắn quả nhiên là một người tốt a, tâm tình Xán Xán xuống thấp nhất thời có chuyển biến tốt đẹp, hướng hắn vẫy tay tạm biệt.

“Ta có thể giảm giá 20% cho người!”

Bàn tay vẫy dừng lại ở không trung.

Thì ra là hắn muốn tiền...

Cao Vũ rời đi.

Làm cho khi Xán Xán đi tới cửa nhà, nhìn cánh cửa kia, trong lòng bỗng nhiên dâng lên phiền muộn nhàn nhạt.

Mặc dù chẳng qua là thời gian mấy tháng ngắn ngủn, mặc dù Cao Vũ lão yêu khi dễ nàng, mặc dù bọn họ thường đấu võ mồm, mặc dù... Nhưng là vừa nghĩ tới phía sau cánh cửa kia, từ nay về sau chỉ có hai người là nàng và Triệu Noãn Noãn, trong lòng nàng vẫn là cảm thấy mất mát, phảng phất hắn vừa đi, cái nhà này đã không còn hoàn chỉnh ...

Đối với Xán Xán mà nói, mất mát hoàn toàn là loại tâm tình mò trăng dưới nước, chỉ khi nào trong lòng có cảm giác như vậy, tuyệt đối sẽ buồn bực một thời gian rất dài.

Cho nên, nàng rốt cục đã lấy được sự chú ý của Triệu Noãn Noãn.

“đợi một chút!” Triệu Noãn Noãn vội vàng lên tiếng ngăn cản, đã không còn kịp rồi.

Bởi vì thất thần quá lợi hại, Xán Xán bất hạnh đem mù-tạc làm tương cho vào, sắc đến nước mắt nước mũi toàn bộ chảy ra .

“Làm sao không cẩn thận như vậy!” Triệu Noãn Noãn bận rộn lấy nước cho nàng, “Thật không biết người đang suy nghĩ gì, mù-tạc và tương sao lại nhầm được...”

“Ta... Khụ khụ khụ...”

“Dừng nói chuyện, mau uống nước.” Hắn vỗ lưng của nàng, động tác cực kỳ mềm nhẹ .

Đã uống vài ngụm nước, ho thật lâu, thật vất vả thì hoãn khí dâng lên, ánh mắt cũng có màu đỏ.

Triệu Noãn Noãn đau lòng nhìn nàng, trong miệng không nhin được trách cứ, “Sau này ăn cái gì cũng phải cẩn thận một chút, đừng nhìn lung tung.”

“Nha...” Xán Xán cúi đầu, cũng không biện bạch.

Nàng trầm mặc phản ứng ngược lại làm cho Triệu Noãn Noãn cảm thấy rất kỳ quái, “Xán Xán, người hôm nay rốt cuộc bị làm sao?” Chẳng lẽ... Là bởi vì Cao Vũ? Nghĩ tới đây, trong lòng hắn bỗng nhiên có chút ê ẩm.

“Noãn Noãn ca, ta có thể hỏi người một chuyện không?” Xán Xán bỗng nhiên ngẩng đầu, đáp lại bằng một câu hỏi.

“Vấn đề gì?”

“Người cùng Cao đại ca chia tay sao?”

Triệu Noãn Noãn sửng sốt, không nghĩ tới nàng lại hỏi cái vấn đề này, lặng yên một hồi lâu, chậm rãi gạt đầu.

“Tại sao?” Nàng hỏi tới.

“Không có vì cái gì.” Triệu Noãn Noãn bỏ mắt qua một bên, giọng nói nhàn nhạt.

“Không có nguyên nhân gì tại sao lại chia tay? Cao đại ca làm sai chỗ nào sao? Hay là giữa các người xảy ra vấn đề gì?” Nàng không rõ, hai người thật tốt tại sao muốn chia tay, Cao Vũ tại sao phải ra đi.

Mắt hắn bỗng nhiên hạ xuống, “Người thật muốn biết nguyên nhân?”

“Dạ.” Nàng nghiêm túc gật đầu, nàng rất muốn biết nguyên nhân trong chuyện này, nàng thậm chí nghĩ tới có thể còn có cơ hội挽回.

Triệu Noãn Noãn bỗng nhiên trầm mặc, ánh mắt cùng nàng nhìn nhau, con ngươi đen nhánh bỗng nhiên lóe ra ánh sáng kỳ quái.

Sau đó, hắn chậm rãi từ trong miệng phun ra ba chữ.

“Bởi vì người.”

107. Chương 102

Hai ta kết hôn sao! – Chapter 41

Chapter 41

Edit: Nileduong

Bởi vì nàng! ! ! ! !

Xán Xán trong nháy mắt ngây dại.

Mặc dù, Triệu Noãn Noãn cảm giác mình đã đem lời nói trắng ra, song hắn đã đánh giá quá cao năng lực hiểu chuyện của Xán Xán, suy nghĩ của nàng đã tự động hướng cái “Bóng đèn” kia không đường trở về.

Thì ra nguyên nhân bọn họ chia tay dĩ nhiên là... Nàng!

Thì ra mình vẫn sắm vai nhân vật bóng đèn.

Thì ra là Cao Vũ có thể không cần đi.

Thì ra là người nên đi vốn dĩ là nàng...

Vốn tâm trạng đã tồi tệ nay lại càng hồng hét, cảm giác có tội lớn đè nặng trong lòng Xán Xán, rũ cụp đầu, con ngươi nhanh chóng mờ đi xuống.

Dạng như vậy nhìn trong mắt Triệu Noãn Noãn, hắn thu hồi ánh mắt, trong lòng xẹt qua một tia đau mơ hồ.

Nét mặt của nàng đã rất rõ ràng không phải sao? Bọn họ biết nhau nhiều năm như vậy, mình vẫn đối xử với nàng như muối mè, nay lại đột nhiên cùng nàng nói ra nói như vậy, tin tưởng bất kỳ một cô bé bình thường nào cũng sẽ bị dọa sợ đến chết, huống chi tâm tư Xán Xán rất đơn thuần?

Tâm nhanh chóng chìm xuống, cả người phẳng phất tứ cố vô thân như ở trong nước, đưa tay bắt không được bất kỳ vật gì, nói không ra lời, cảm giác trống không đến đáng sợ.

Xán Xán ngẩng đầu, cắn chặt môi, hốc mắt hồng hồng, mở miệng, thanh âm yếu ớt.

“Thật xin lỗi... Ta...”

“Đừng nói vậy!” Hắn không muốn nghe cự tuyệt, quả quyết mở miệng cắt đứt lời nàng.

Quả thật thanh âm muốn nói xin lỗi của Xán Xán đầy do dự, nàng xem thấy vẻ mặt cứng ngắc của Triệu Noãn Noãn, trong lòng có tội nghiệt lại càng cảm phát sâu nặng.

Thì ra là hắn tức giận như vậy a!

Hốc mắt Xán Xán đỏ hơn, đầu cúi thấp, hai tay nắm chặt, các đốt ngón tay nặn tới có hơi trắng bệch.

“Xán Xán, người có muốn ăn thêm... chút cơm nữa không?” Triệu Noãn Noãn tiểu tâm dục dục nói, chỉ muốn phá vỡ không khí lúng túng này, lại không nghĩ trong lòng Xán Xán đang nghĩ căn bản không phải là chuyện kia.

“Không cần.” Nàng nhanh chóng đứng lên, sắc mặt tái nhợt, “Ta... Ăn no...” Vừa nói liền hướng cửa phòng trở về.

Lần đầu tiên tỏ tình, dĩ nhiên cũng bị năng lực hiểu chuyện cường đại của Xán Xán làm cho nát bét, lưu lại một Triệu Noãn Noãn, nhìn bàn đầy món ăn, thở dài thật sâu một hơi.

108. Chương 103

Buổi tối, Xán Xán buồn bực vô cùng.

Nàng tung mình xuống giường, mở máy vi tính ra, lên QQ.

Vốn định tìm người nói chuyện phiếm giải buồn, nhưng thấy bạn tốt một cái hình đầu xám xịt, ngay cả người cả ngày trên mạng như Nhan Như Ngọc cũng không online.

Làm sao xui xẻo như vậy a!

Nàng tức giận thầm mắng một tiếng, hai tay nâng quai hàm, cũng nhanh rời khỏi QQ .

Thôi, đi ngủ! Con chuột chuyển qua gạch chéo trên góc phải, đang muốn thoát, bỗng nhiên có người gửi tin tới, hình cái đầu người xa lạ nhanh chóng hiện ra.

Người xa lạ kia có tên gọi Bay lượn, hình cái đầu là một con Hùng Ưng giương cánh, nàng có chút buồn bực, tựa hồ chưa từng thấy cái tên này, sẽ là ai chứ?

Mở tin tức, đựng tới hai chữ: xin chào.

Xán Xán: xin chào, xin hỏi người là ai?

Bay lượn: một người buồn bực.

Nguyên lai thật là nhàm chán.

Này nếu là ở trong ngày thường, Xán Xán đã sớm không để ý tới nữa, lập tức đem hắn bỏ qua một bên, nhưng giờ khắc này, nàng cần một người có thể cùng nàng nói chuyện.

Xán Xán: ta cũng đang rất buồn bực a!

Bay lượn: đã xảy ra chuyện gì sao?

Xán Xán: ta làm sai một chuyện.

Bay lượn: nói cho ta nghe một chút?

Xán Xán: tại sao ta phải nói cho người biết.

Bay lượn: tại sao không? Dù sao chúng ta cũng không quen biết, người có cái gì nghĩ không ra có thể nói cho ta nghe một chút, có lẽ ta có thể khuyên nhủ người.

Nói cũng đúng, Xán Xán nháy mắt mấy cái, ngón tay ở trên bàn phím thật nhanh xẹt qua.

Xán Xán: bằng hữu ta cùng bạn trai hắn chia tay .

Bay lượn: chuyện này người quản làm gì?

Xán Xán: hai người bọn họ ở chung, ta bên cạnh một mực làm bóng đèn, cho nên mới chia tay.

Bay lượn: người làm người thứ ba?

Xán Xán: -_- [] [] [] không phải rồi! Ta đơn thuần là bóng đèn!

Bay lượn: người tại sao lại nghĩ như vậy?

Xán Xán: bằng hữu ta nói.

Bên kia ngừng thật lâu, một lúc lâu mới phát ra một câu nói: người có phải hiểu lầm cái gì hay không?

Xán Xán: làm sao có thể! Hẳn chính miệng nói !

Bay lượn: hẳn nói gì?

Xán Xán: hẳn nói bởi vì ta hai người bọn họ mới chia tay.

Bên kia không có trả lời.

Xán Xán tiếp tục nói: ta bây giờ cảm thấy rất có lỗi với bọn họ, sớm biết có thể như vậy, ta nói gì cũng sẽ không chen vào. Người nói ta nên làm cái gì bây giờ?

Trầm mặc ngắn ngủi.

Bay lượn: ta cảm thấy người nghĩ quá nhiều, nếu không...

Xán Xán khẩn cấp: cái gì?

Bay lượn: người đi ăn một chút gì đi!

Ăn cái gì? Xán Xán sốc: cái này cũng gọi là biện pháp sao?

Bay lượn: dĩ nhiên, không tin người đi thử một chút?

Xán Xán: được rồi...

Năm phút đồng hồ sau, một thân ảnh quỷ quỷ túy túy lui tới trong phòng bếp.

“Vận khí thật tốt, lại còn là đồ nóng...” Xán Xán vừa gặm đùi gà, vừa lẩm bẩm tự nói, tâm tình quả nhiên như chưa từng có buồn bực.

Vị bay lượn kia thật như là thần nhân nào vậy!

109. Chương 104

Nàng không nhớ rõ mình ngủ lúc nào, mơ mơ màng màng chợt nghe có tiếng gõ cửa.

“Xán Xán! Mở cửa nhanh!” Thanh âm của Triệu Noãn Noãn, giọng nói thật là vội vàng.

Nàng bọc chăn từ trên giường bò dậy, đẩy hai mắt khỏi túi to mở cửa, thụy nhân mộng lung nhìn đồng hồ treo trên tường, bây giờ mới năm giờ.

“Sao vậy?”

Triệu Noãn Noãn sắc mặt trắng bệch, một phát bắt được cánh tay của nàng, “Nhanh lên một chút thay quần áo! Mẹ ta ngã bệnh !”

Cái gì! ! !

Xán Xán nhất thời quá sợ hãi, tất cả buồn ngủ đều tỉnh dậy, “A di lúc trở về không phải là rất tốt sao? Làm sao có thể ngã bệnh?”

“Ta cũng không biết, ba ta bỗng nhiên gọi điện thoại tới đây bảo chúng ta mau qua đó, nói... Nói gì là đợi không kịp...” Ánh mắt Triệu Noãn Noãn hồng hồng, thanh âm mang theo run rẩy.

Nhìn cái bộ dạng tiều tụy kia, trong lòng Xán Xán bỗng nhiên căng thẳng , nắm chặt tay Triệu Noãn Noãn, “Đi! Chúng ta đi ngay lập tức!” Y phục cũng không thay, hai người mặc đồ ngủ chạy nhanh ra cửa.

Trong xe, Triệu Noãn Noãn nắm tay lái đến gân xanh nổi lên, trên mặt không có chút huyết sắc nào.

“Đừng lo lắng, a di người không có việc gì!”

Xán Xán không nhịn được vươn tay, đem bàn tay nho nhỏ nắm lên bàn tay lạnh như băng của hắn, đem nhiệt độ trên người nàng truyền cho hắn, Triệu Noãn Noãn tâm tư lo lắng dần dần ổn định lại.

“Người đừng có gấp... Bây giờ y học phát triển như vậy, không có gì bệnh không trị được... A di người... người nhất định sẽ khá hơn...” Lời an ủi của nàng nói ra khỏi miệng thật là ngọt, thật ra thì tim của mình đã bang bang trực nhảy.

Làm sao Xán Xán không có cảm giác lo lắng được? Triệu mụ mụ từ nhỏ nhìn nàng lớn lên, quả thực rất giống mẹ của nàng, hôm nay bỗng nhiên nói ngã bệnh, còn nghiêm trọng như thế, nàng thử nghĩ thôi cũng cảm thấy sợ.

Nhưng là sợ, gấp gáp có ích lợi gì đâu? Chuyện cho tới bây giờ chỉ có đi đối mặt, rồi hãy nói không phải là không có hy vọng.

Nàng cầm thật chặt tay của Triệu Noãn Noãn, bắt buộc mình giả bộ làm ra một bộ dạng trấn định, “Không có việc gì, sẽ không...” Lắm bầm tự nói, an ủi đối với mình, cũng là an ủi đối với Triệu Noãn Noãn.

“Đúng! Nhất định không có việc gì!” Hắn đưa tay nắm chặt tay Xán Xán, nắm chặt, mặc dù không có nhìn mắt của nàng, nhưng cũng đã dần dần bình tĩnh trở lại ...

Tia nắng ban mai nho nhỏ chiếu vào trong xe, chiếu vào hai người đang nắm tay nhau, bọn họ trấn an lẫn nhau.

Thời điểm Triệu Noãn Noãn lôi kéo tay Xán Xán vọt vào nhà, Triệu mụ mụ đang nhàn nhã ngồi chơi bên cạnh bàn ăn, uống trà, xem báo.

“Ai u, con cùng vợ làm sao đã tới rồi?” Triệu mụ mụ để báo xuống, tâm tình tựa hồ thật là tốt, bỗng nhiên nàng nhú mày, “Các người đây là... cùng mặc đồ tình nhân sao?”

Xán Xán mờ mịt cúi đầu, trên người mình còn mặc bộ đồ ngủ màu hồng phấn, nhìn lại Triệu Noãn Noãn, cũng là một bộ đồ ngủ màu lam, trên chân hai người cùng là dép đi trong nhà.

Thật đúng là giống như đang mặc đồ tình nhân! o ()o

“Mẹ! Người không sao chứ?” Triệu Noãn Noãn xông lên, vịn vai lão mẹ, trên dưới xem xét.

Triệu mụ mụ vuốt ve tay con, “Người nói gì nha? Ta ở nhà nhìn xem báo uống trà, có thể có chuyện gì a?”

“Cha gọi điện thoại tới, nói... Nói người...”

“A!” Triệu mụ mụ một bộ dạng bừng tỉnh đại ngộ, “Tối ngày hôm qua ta có bảo cha gọi điện thoại kêu các người kêu đến, bắt quá...” Triệu mụ mụ nhìn đồng hồ trên tường một chút, “Các người tới quá sớm?”

110. Chương 105

“Mẹ! Người nói đùa gì vậy a!” Triệu Noãn Noãn nổi giận, “Cho dù là gọi chúng con tới đây, cũng không cần nói người bị bệnh như vậy? Đùa bỡn chúng con rất vui vẻ sao? Người biết con cùng Xán Xán có nhiều việc phải làm!”

“Cái gì? Ta bị bệnh?” Triệu mụ mụ vẻ mặt nghi ngờ nhìn về phía Triệu ba ba ngồi ở một bên xem báo, “Lão đầu tử, ông nói xem bọn chúng vừa nói những gì?”

Triệu ba ba từ từ báo ngẩng mặt, đẩy mắt kiếng, chậm rãi nói, “Không phải là bà để cho tôi nói những lời đó sao?”

“Tôi đã nói những gì?”

“Bà nói làm gì đó để cho bọn chúng mau tới đây, bà đợi không kịp.”

Triệu mụ mụ nhất thời kéo khóe miệng ra, “... Ông cứ như vậy gọi điện thoại?”

“Mới vừa rồi a, tại bà nói sáu giờ đồng hồ muốn bọn chúng chạy tới...” Triệu ba ba vì mình xử lý chuyện hiệu suất cao dương dương tự đắc.

“Tôi nói đúng sáu giờ tối! Ông gọi điện thoại cho bọn chúng sớm như vậy làm gì a? Ông là ngu ngốc sao?” Triệu mụ mụ tức giận rồi, lão đầu chết tiệt này làm sao có thể tước đoạt thời gian vợ chồng son thay mình chế tạo tôn tử? Thật là quá đáng!

Triệu ba ba vẻ mặt mê man, “Là sao? Tôi còn tưởng rằng buổi sáng...”

Triệu mụ mụ rất cục cằn thét, “Ông cho rằng ai cũng giống nhau thức dậy sớm như vậy sao?”

Thấy lão thái bà phát hỏa, Triệu ba ba cũng không nóng nảy, không nhanh không chậm hạ mắt kiếng, “Vậy thì về đi buổi tối ta gọi lại...”

“Bọn chúng tới rồi, còn gọi cái mông a!”

...

Triệu Noãn Noãn cùng Tô Xán Xán ở bên cạnh thấy được khuôn mặt hắc tuyến, hai người người nhìn ta, ta nhìn người, đồng thời thở dài.

Cặp đôi này, không thể cứu được!

111. Chương 106

Hai ta kết hôn sao! – Chapter 42

Chapter 42

Edit: Nileduong

Buổi sáng hôm đó, Triệu Noãn Noãn cùng Xán Xán đã thật là sốc, bắt đầu rất khiếp sợ, quá trình rất thống khổ, kết cục lại là chuyện rất bất đắc dĩ. Mà người khởi xướng chuyện này chính là cặp cực phẩm cha mẹ bất trị trước mặt.

Sau một trận cảm thán, Triệu Noãn Noãn không thể không đặt ra câu hỏi, “Mẹ, người tìm chúng con rốt cuộc có chuyện gì? Tại sao nói là đợi không kịp?”

“Còn không phải là vì hôn lễ của các người!” Triệu mụ mụ mới ngưng quả trách lão công, lại đem đầu mâu chỉ hướng đứa con đáng thương, nhất thời trong mắt kiếng của Triệu ba ba con người hiện lên một tia thần sắc may mắn, cuối cùng cũng thoát khỏi thiên đường!

“Ta nói người rốt cuộc không có lương tâm a? Hôn lễ này cũng không phải là làm cho ta! Tại sao ta phải bận rộn những công việc vợ vắn, ngược lại người làm chủ rồi thì ngay cả điện thoại cũng không gọi tới hỏi một chút! Xán Xán là vợ của người, làm sao người không nóng nảy a?”

Triệu mụ mụ một bữa bắn liên hồi giống như cuồng oanh lạn tạc, Triệu ba ba ở bên cạnh đẩy mắt kiếng, chậm chạp gật đầu, “Noãn Noãn, mẹ người nói rất có đạo lý a...”

Được hưởng ứng, Triệu mụ mụ khí thế hơn nữa, “Người nhìn đó, ngay cả ba người cũng nổi nóng, làm sao người không gấp gấp như vậy? Cưới vợ là cho người hay là cho ta a?”

“Mẹ, người đừng như vậy!” Triệu Noãn Noãn thật là bất đắc dĩ, liếc nhìn Xán Xán, “Chúng con đây không phải là chưa có giấy hôn thú, hôn lễ có thể từ từ làm...”

“Từ từ! Từ từ! Từ từ cái đầu của người a! Đầu người để đâu mà ngay cả mẹ người cũng không thấy! Chẳng lẽ người muốn cha người cầm linh vị của ta xuất hiện trong hôn lễ của các người?” Vừa nói vừa vỗ đùi, khí thế kia kinh thiên động địa, “Ta làm sao lại sinh ra đứa con bất hiếu như người... Ông trời của ta...”

Rất tốt, rất cường đại! Xán Xán ở một bên thấy vậy mồ hôi chảy ròng, ngay cả như vậy cũng có thể nói ra khỏi miệng, vị kia so với lão mụ nhà mình, đẳng cấp quả nhiên cao hơn không chỉ một chút.

May là, may là...

“Mẹ, làm sao người có thể nói mình như vậy...” Sắc mặt Triệu Noãn Noãn âm trầm, “Người... Người không phải là cố tình làm khó con sao?”

Triệu mụ mụ dừng tay vỗ đùi, ngó chừng con, vẻ mặt nghiêm túc, “Cái này làm sao có thể gọi là làm khó? Chẳng lẽ người không muốn cưới Xán Xán đã xuất giá?”

Lời vừa ra khỏi miệng, khắp nơi hoàn toàn yên tĩnh.

Xán Xán không nhịn được đưa ánh mắt hướng Triệu Noãn Noãn, đối diện hẳn cũng hướng ánh mắt tới nhìn nàng, bốn mắt nhìn nhau, Xán Xán bỗng nhiên nuốt một ngụm nước bọt.

Ở đáy lòng của nàng, bỗng nhiên không có chút cảm xúc, đầu bỗng nhiên trống không trong chốc lát, cứ như vậy ngơ ngác nhìn theo hẳn, ánh mắt mê ly, dại ra, còn mang theo một chút xiu... Mong đợi?

Triệu Noãn Noãn thu hồi ánh mắt, trịnh trọng nói ra bốn chữ, “Con dĩ nhiên muốn.”

Viên đá treo trong lòng từ từ dễ xuống, biết rất rõ ràng đây chẳng qua là gặp dịp thì chơi, nhưng trong lòng nàng tại sao lại có loại cảm giác an tâm?

“Rất tốt, con ta ngoài miệng không nói, thật ra thì trong lòng so với ai khác cũng rất gấp gáp a!” Triệu mụ mụ nhất thời tươi cười rạng rỡ, “Ta xem như vậy đi, dù sao hai người các người cũng đã tới đây, không bằng chờ chọn nhẫn kim cương xong hãy đi!”

“Con còn phải đi làm...”

Triệu mụ mụ lông mày nhảy lên, “Làm cái gì? Người không phải là quản lý sao? Lập tức gọi điện thoại xin phép nghỉ cho ta! Nói mẹ của quản lý yêu cầu!”

Lặng yên...

Xán Xán thấy tình thế không đúng, lập tức nhảy ra, “Mẹ, nhẫn kim cương dĩ nhiên là phải mua, nhưng Noãn Noãn ca đi làm cũng rất cần thiết! Rồi hãy nói, người nhìn chúng con bây giờ đang mặc như vậy...” Nàng hướng Triệu mụ mụ quơ quơ tay áo đồ ngủ của mình, “Dù sao cũng phải về thay y phục trước!”

“Ai u, con dâu của ta nghĩ thật chu đáo! Bất quá chuyện nhỏ này mẹ của người có thể giải quyết...” Vừa nói, Triệu mụ mụ hướng ánh mắt tới lão công, “Lão đầu tử, quần áo chúng ta lần đầu tiên ước hẹn còn không? Nhanh đi lấy ra!”

“Được.” Triệu ba ba để tờ báo xuống, chậm chậm đi vào trong phòng lấy y phục.

Triệu Noãn Noãn cùng Tô Xán Xán trong nháy mắt hóa đá .

112. Chương 107

Nhịn xuống! Nhịn xuống! Nhất định phải nhịn xuống! Nhẫn, nhẫn, không nhịn được...

“Ha ha ha ha ha...” Xán Xán ôm bụng, ngón tay chỉ trước mặt Triệu Noãn Noãn, cười đến dường như cùng gió rít.

Quá, quá khôi hài!

Chỉ thấy trên người Triệu Noãn Noãn mặc một áo sơ mi trắng, bên ngoài mặc một chiếc áo ghi lê màu đất, phía dưới mặc một chiếc quần Tây màu xám tro thêm một chiếc thắt lưng màu đen, bởi vì cỡ nhỏ, nên phía dưới như bị chia làm hai khúc, làm đôi tất trắng lộ ra ngoài một cách lộ liễu, phối hợp với một đôi giày da trâu đã được lau đến sáng loáng, hiệu quả kia... không kém hai phần đâu!

“Đừng cười!” Sắc mặt Triệu Noãn Noãn một trận hồng một trận đen, nghiêm mặt từ trong kẽ răng nặn ra mấy chữ, “Người cũng không khá hơn chút nào đâu...”

Nhất thời, nụ cười Xán Xán cứng lại.

Triệu Noãn Noãn nói không sai, nàng cũng không khá hơn chút nào! Phần bao phủ bên ngoài áo sơ mi cổ lông màu hồng là áo khoác ô vuông màu thổ hoàng, trên miệng túi còn may hai cái nơ con bướm, một cái quần Tây ống lớn màu tím, đi trên đường gió cũng có thể thổi vào được...

“Lão đầu tử, ông nhìn cái đôi vợ chồng son này, thật giống như chúng ta thời còn trẻ nha?” Triệu mụ mụ vẻ mặt vui mừng, liên tiếp gật đầu.

Triệu ba ba ý vị thâm trường gật đầu, “Trẻ tuổi thật tốt a...”

Rắc...rắc..., hai người cũng ngã.

“Mẹ, hay là chúng con mặc đồ ngủ đi ra ngoài ...” Xán Xán vẻ mặt đưa đám, bộ dạng như vậy đừng nói là đi ra ngoài gặp người, làm người cũng khó a!

Triệu Noãn Noãn cũng dĩ hòa.”Mẹ, chúng con đi ra ngoài cũng không mang tiền, không bằng đi về trước...”

“Lão đầu tử, tiền!” Triệu mụ mụ một tay đưa ra, Triệu ba ba cung kính đưa lên thẻ tín dụng.

“Cầm đi!” Nàng đem thẻ tín dụng vút qua, “Mặt mã sinh nhật của người, thoải mái dùng, lão mẹ trả tiền!” Nhỏ dần vẫn không quên bổ sung một câu, “Trước buổi trưa mà không để cho ta thấy chiếc nhẫn, cũng đừng nhận ta đây là mẹ người!”

O ()o

Xán Xán cơ hồ cúi đầu đi xuống lầu, Triệu Noãn Noãn bước nhanh theo ở phía sau.

Lúc xuống lầu đúng lúc bị bà Lý lầu trên đang ôm cháu gái bắt gặp, tiểu nha đầu còn chưa có thể nói, hai mắt to nhìn chăm chăm, bàn tay mập mập chỉ a chỉ.

“Ồ... Con bướm...”

Lý bà ngoại lập tức dạy dỗ, “Bé thật thông minh, trên miệng túi của a di có hai nơ con bướm!”

Xán Xán mặt cúi thấp hơn, liền lẩn một vòng chạy đi.

Thật sự là quá mất mặt! ! !

“Ta xem... Chúng ta tốt nhất là lên trở về trước...” Lên xe, Triệu Noãn Noãn đề nghị.

“Không được! Mẹ người đã nói như vậy, vạn nhất chúng ta không mua nhẫn đem về, nàng kích động, thật đoạn tuyệt quan hệ mẫu tử với người thì làm sao bây giờ?”

“Chắc... hẳn là không có khoa trương như vậy chứ...” Triệu Noãn Noãn bị nàng nói xong có chút chột dạ, lão mẹ này của hẳn tính tình rất là bướng bỉnh, thật có thể làm ra cái chuyện kinh thiên động địa đó.

113. Chương 108

“Bất kể thế nào nói, chiếc nhẫn kia chúng ta hôm nay nhất định phải đưa đến trước mặt nàng!” Xán Xán quyết định, mới vừa rồi Triệu mụ mụ một lần lý luận thật đáng sợ, đem nàng làm cho sợ quá, ai biết nàng sẽ còn nói ra những lời kinh thiên địa quỷ thần khiếp gì nữa, làm theo một chút sẽ chắc chắn hơn.

“Chẳng lẽ chúng ta thật mặc như vậy... Đi mua?” Triệu Noãn Noãn cúi đầu xem trang phục của mình một chút, nhìn lại Xán Xán, sốc.

Chuyện này làm sao có thể! Xán Xán bị đại chấn hù dọa, dứt khoát kiên quyết chỉ một ngón tay, “Đi! Lấy tốc độ nhanh nhất trở về thay quần áo!” Từ nhà Triệu Noãn Noãn tới nhà ba mẹ, bình thường lái xe mất một canh giờ, bây giờ chính là giờ cao điểm, nếu như không về nhanh, tuyệt đối không kịp nữa.

Cái giá của việc chạy nhanh đó là.

“Xin chào đồng chí!” Tiểu thư cảnh sát giao thông nói lời chào, bắt tay người lái xe.

“Xin vui lòng cho xem giấy phép lái xe.”

Triệu Noãn Noãn sắc mặt xanh mét, ra khỏi nhà vội vàng như vậy, đâu nhớ được mang theo giấy phép lái xe?”Thật xin lỗi... Ta quên đem theo...”

“Thật xin lỗi, xin đi ra ngoài một chút?” Tiểu thư cảnh sát giao thông giơ tay chào.

Xán Xán nóng nảy, thân mặc trang phục này làm sao có thể đi ra ngoài rất mất mặt xấu hổ đó? Lập tức đung đến chân chó, “Mỹ nữ, chúng ta thương lượng một chút, có thể không đi ra ngoài không?”

“Thật xin lỗi, theo quy định ghi vé phạt phải ra khỏi xe.”

“Thật không thể dàn xếp sao?”

“Thật xin lỗi, quy định quốc gia, không thể dàn xếp.”

Xán Xán đại hoảng, “Cảnh Sát tỷ tỷ, thật không thể giải quyết ở trên xe sao?”

Khóe miệng tiểu thư cảnh sát giao thông co giật một chút, vẫn làm động tác chào, “Thật xin lỗi, quy định quốc gia như vậy nhất định phải xuống xe mới có thể làm thủ tục.”

“Có thể để lần tới làm không...”

Vẫn là động tác chào, “Thật xin lỗi, quy định quốc gia, tiền phạt phải làm ngay tại chỗ.”

“Người có phải dân chính cục chuyển tới hay không?”

“Thật xin lỗi, dân chính cục bắt kể giao thông.”

Lặng yên...

Cuối cùng, Triệu Noãn Noãn cùng Xán Xán cứ như vậy bị tiểu thư cảnh sát giao thông mời xuống xe.

Giao thông giờ cao điểm, sóng người bắt đầu khởi động, vùng này tràn đầy không khí đường phố, hai người mặc quần áo những năm 1980 tạo nên một phong cảnh xinh đẹp, thu hút ánh mắt của người qua đường.

Khi cả hai đã bước xuống xe, tiểu thư cảnh sát giao thông lần nữa hướng bọn họ tay hành lễ theo chuẩn mực, “Dựa theo Luật an toàn giao thông điều thứ 19 khoản thứ tư quy định, bởi vì không mang theo giấy phép lái xe trên đường, xe của ngài sẽ tạm thời bị giữ lại, xin ngài lần sau đem giấy phép lái xe cùng hộ chiếu đến cục cảnh sát nhận lại xe, đồng thời nộp tiền phạt.”

Sau đó, xe BMW màu xanh ngọc của Triệu Noãn Noãn cùng Xán Xán bị tha đi dưới mí mắt của họ, lưu lại hai người cô linh đứng ở bên đường nhìn theo, tiếp nhận ánh mắt chăm chú của người đi đường.

Lúc này, bọn họ có cùng một cái ý niệm trong đầu một trận gió tới đem bọn họ thổi đi, thổi đi...

114. Chương 109

Hai ta kết hôn sao! – Chapter 43

Chapter 43

Edit: Nileduong

Hai người cúi đầu, một đường chạy như điên, rốt cục xông ào vào cửa hàng bán quần áo gần nhất.

Trong thời điểm đột nhiên xuất hiện hai người xông vào như vậy, nhân viên đáng thương cửa ở cửa hàng mặt dịch bị dọa đến sững sốt, qua một lúc lâu, nhân viên bán hàng mới tiểu tâm dục dục đến gần hai người.

“Xin hỏi... Nhị vị cần giúp đỡ gì sao?”

Xán Xán vọt tới phía trước, ánh mắt chờ đợi chăm chú nhìn tiểu thư nhân viên bán hàng, “Nhờ người, dùng tốc độ nhanh nhất giúp chúng ta lấy ra hai bộ quần áo phù hợp, phải nhanh lên!”

Nhân viên bán hàng sốc, do dự một lúc lâu, yếu ớt nói, “Không... rất xin lỗi... nhưng cửa hàng chúng ta không có quần áo theo phong cách của hai vị...”

Sau khi nghe từ phong cách, tất cả khách cùng nhân viên bán hàng trong cửa hàng đều ngừng lại, yên lặng chăm chú nhìn vào hai người.

Triệu Noãn Noãn cúi đầu, mặt đỏ hồng hồng, kéo kéo Xán Xán, “Hay là chúng ta đi thôi...”

Tuy nhiên nội tâm Xán Xán cuồng nhiệt kích tâm phát ra một tiếng hét lớn, “Nhìn cái gì vậy! Chưa từng thấy Cosplay a?” Dù sao cũng đã mất thể diện đến nước này, không sợ mất nhiều hơn chút nữa, quay đầu hướng nhân viên bán hàng bên cạnh lui thành hình dáng chim cú nói, “Tiểu thư, không cần người phối hợp quần áo, chỉ cần người tìm cho ta bộ quần áo khác phong cách này là được rồi!”

20 sau.

Xán Xán nhìn mình trong gương, rốt cục lộ ra nụ cười hài lòng. Từ nội tâm phát ra cảm thán: cuối cùng trở về làm người hiện đại!

Đang say mê ngắm, phía sau truyền đến một trận bàn luận xôn xao mang theo kinh ngạc, nàng theo bản năng quay đầu, nhất thời bị cảnh tượng trước mắt làm ngây ngẩn cả người.

Triệu Noãn Noãn đang cách đó không xa đứng đối diện với nàng, một thân ảnh thon dài mặc tây trang, chiếc quần vừa đúng sắn với hai chân thon dài của hân thân thủ cao ngất, tái phối hợp với khuôn mặt trời sanh lãng giắc rõ ràng của hân, con mắt Tinh Mâu đen lấp lánh hữu thần, dưới sống mũi được gọt đẽo là đôi môi nhếch lên, thâm trầm ưu nhã, vị nam nhân mười phần.

Xán Xán kim lòng không đậu nuốt cổ họng, nếu không phải vừa rồi mới mặc quần áo thập niên tám mươi làm đối lập, nàng còn không phát hiện Triệu Noãn Noãn thì ra là đẹp trai như vậy!

Bị Xán Xán ngó chừng như vậy, Triệu Noãn Noãn nhất thời có chút không tốt, gãi gãi đầu, “Trông không đẹp sao?”

Xán Xán lúc này mới lấy lại tinh thần, mãnh liệt lắc đầu, “Không có, nhìn rất đẹp! Rất tuần tú! Vô cùng đẹp trai!” thật sự rất là đẹp trai a!

Nàng vừa nói như thế, Triệu Noãn Noãn một ngày căng thẳng mặt rốt cục có chút hòa hoãn, miễn cưỡng lộ ra nụ cười, theo nụ cười kia, cả người cũng nhu hòa.

“Wow! Thật đẹp trai a!”

“Tại sao có thể đẹp trai như vậy!”

“Ta không được...”

Bên tai truyền đến từng đợt tiếng kinh hô âm trầm, Xán Xán lần nữa bị mê chặt.

Quả nhiên, phát muốn kim trang, người muốn y trang a!

“Vị tiên sinh này, bộ tây trang này thật là phi thường thích hợp với ngài a!” So với lúc vừa mới đến thái độ đả ngộ hoàn toàn khác nhau, một đám nhân viên bán hàng MM(các cô nương) vây quanh chung quanh bọn họ, càng không ngừng khen ngợi. Dĩ nhiên là chỉ đối với một người, Xán Xán tự động bị bỏ ở ngoài tầm mắt của quần chúng.

Ghe tởm! Nàng cũng đã biến thân! Tại sao chưa có người đến khen ngợi nàng một chút?

Kết quả là, nàng ý vị hướng Triệu Noãn Noãn chen chúc phía trước, cố gắng nhắc nhở mọi người sự hiện hữu của mình, đáng tiếc... Nàng thật sự là quá thấp, ngay cả cổ Triệu Noãn Noãn cũng bị che hết, ánh mắt của mọi người đều tập trung ở trên mặt Triệu Noãn Noãn, nàng tiếp tục bị xem nhẹ.

Rốt cục, Xán Xán nổi giận.

“Lão công! Người chọn quần áo xong chưa a? Nhanh lên một chút còn đi trả tiền nữa! Chúng ta còn phải đi mua nhẫn!”

Một tiếng rống, tầm mắt mọi người rốt cục chuyển xuống, sau đó tất cả ánh mắt đều tập trung trên người Xán Xán, khoe miệng Triệu Noãn Noãn ẩn ra một tia cười.

Cảm giác được làm trung tâm chú ý thật tốt! Xán Xán dương dương đắc ý, ngẩng nhìn bốn phía, sau đó lại sốc.

Nước mắt, tại sao các người lại nhìn ta với ánh mắt tiếc hận như vậy? Tại sao...

Xán Xán rũ cụp lấy đầu, ánh mắt tuyệt vọng theo sát phía sau Triệu Noãn Noãn.

Trả thẻ, Triệu Noãn Noãn nói, “Xin đem y phục chúng ta vừa mới thay ra bọc lại.”

115. Chương 110

Xán Xán từ vô vọng tập trung lấy lại tinh thần, không giải thích được, “Sặc sao còn muốn bọc lại?”

Triệu Noãn Noãn hướng ánh mắt trở về phía nàng “Người ngu ngốc sao? Chẳng lẽ người sẽ mặc như vậy trở về gặp mẹ ta sao?”

Hừ dọa! Xán Xán giật mình một cái, rốt cục tỉnh táo lại, hần nói không sai, nếu như khi bọn họ trở về, để cho Triệu mục mục thấy bọn họ đã đổi y phục, còn không bị cảm rằm tới chết?

Vội vàng gạt đầu đồng ý, ánh mắt sùng bái nhìn Triệu Noãn Noãn, “Noãn Noãn ca, người nghĩ thật chu toàn!”

“Tại sao không gọi lão công như vừa rồi?” Triệu Noãn Noãn nói xong, bỗng nhiên ngẩn ra, làm sao lại tùy ý như vậy đem ý nghĩ chân thật của mình bộc lộ ra? Nhưng ngay sau đó gương mặt có chút màu hồng.

Xán Xán rất là quần bách, cố giả bộ ra khí thế không sao cả, “Ai u! Người đừng giỡn cười ta! Ta... Ta mới rồi chính là tùy tiện nói bừa...” Tại sao trong lòng lại có loại cảm giác chột dạ?

Triệu Noãn Noãn không nói chuyện, thẳng tắp ngó chùng nàng, ánh mắt mang mấy phần cô đơn, thì ra là chẳng qua nàng thuận miệng nói một chút sao? Bộ ngực thật giống như bị nghẹn cái gì, rất là không thoải mái.

Nàng bị nhìn đến lúng túng, bận rộn dịch ánh mắt chuyển khỏi, “Cái kia... Chúng ta đi thôi? Còn phải mua nhân... Nếu không sẽ không kịp...”

Một lúc lâu, truyền đến thanh âm của Triệu Noãn Noãn, “Được.”

Sau đó, hần xoay người, rời đi.

Một khắc kia, trong lòng Xán Xán có chút hoảng hốt, lấy lại tinh thần, hần đã đi rất xa rồi.

“Đi thôi?” Hần dừng bước lại, cố ý đợi nàng.

“Nga!” Nàng mở rộng bước chân, đi theo.

Không biết tại sao, không khí giữa hai người bỗng nhiên bị ép trở nên rất thấp. Cùng đi đến tiệm châu báu, thậm chí ngay cả nửa câu cũng không nói.

Mới vào cửa, người bán hàng nhiệt tình tiến lên hướng dẫn, mang theo nụ cười buôn bán hỏi, “Xin hỏi hai vị muốn mua những thứ gì?”

“Chiếc nhẫn.”

“Xin hỏi hai vị muốn mua nhẫn loại nào? Ta sẽ giới thiệu cho hai vị.”

Triệu Noãn Noãn nhìn Xán Xán một cái, nàng đang có bộ dạng dường như có điều gì suy nghĩ, thật giống như không thèm để ý chút nào, điều này làm cho trong lòng hần càng không dễ chịu, thản nhiên nói, “Nhẫn cưới.”

“Thì ra là như vậy, xin chúc mừng hai vị trước! Mời đi theo ta.” Người hướng dẫn đưa tay, đưa bọn họ tới quầy chuyên bán nhẫn cưới.

“Xin mời xem, đây là những mẫu nhẫn cưới mới nhất của chúng ta năm nay, được thiết kế bởi nhà thiết kế Italy nổi danh, dùng hai loại chất liệu hoàng kim cùng bạch kim kim tạo ra...” Người hướng dẫn ở chỗ này thao thao bất tuyệt, nước bọt bay ngang một diễn viên kịch, Triệu Noãn Noãn ở một bên lạnh lùng nhìn, Xán Xán tiếp tục ngẩn người.

“Xin hỏi ý kiến của hai vị như thế nào?” Người hướng dẫn mua hàng đáng thương, ngày thứ nhất đi làm, thế nhưng gặp phải đôi này, hoảng đến mức đổ mồ hôi lạnh.

Triệu Noãn Noãn liếc nhìn Xán Xán, mặt không chút thay đổi nói, “Tiếp tục.”

Người hướng dẫn mua hàng sững sốt, miễn cưỡng phần chấn tinh thần, “Tốt, các người đối với những cái này không hài lòng, cho chúng tiếp tục đi xem những cái khác. Đây là một loạt những cái nhẫn khác..., so sánh với những cái kia thì thời thượng hơn, cũng thích hợp đối với những cặp vợ chồng trẻ như hai người hơn...” Nói xong miệng đắng lưỡi khô, thật vất vả nói, mong đợi nhìn hai người.

Triệu Noãn Noãn tiếp tục nhìn lướt qua Xán Xán, “Tiếp theo.”

Người hướng dẫn mua hàng khóc không ra nước mắt, đầu năm nay công việc gì cũng khó làm a!

“Cho chúng ta nhìn lại cái kia một chút...”

Cứ như vậy, tiểu đệ hướng dẫn mua hàng đáng thương nói hơn một giờ, nói xong đầu óc choáng váng, tứ chi vô lực, thiếu chút nữa miệng sùi bọt mép, nhưng trên mặt Triệu Noãn Noãn vẫn là khuôn mặt một tờ bài tú-lơ-khơ, nhàn nhạt hai chữ: “Tiếp tục.”

116. Chương 111

“Các người...” Tiểu đệ hướng dẫn rốt cục không thể nhịn được nữa, nước mắt lưng tròng nhìn hai người, “Thật là quá đáng! Ta không làm nữa!” Vung tay, bước chân rời khỏi.

Lúc này, người ở cửa hàng này cũng sốc.

Quản lý tiệm châu báu rốt cục bị kinh động, “Tiên sinh, nếu như ngài đối với cửa hàng chúng ta có cái gì không hài lòng có thể nói ra.”

“Không có gì không hài lòng.” Triệu Noãn Noãn mở miệng.

Còn nói không có gì không hài lòng! Cũng mới làm cho tiểu đệ hướng dẫn mua kia tức giận bỏ đi, khó thể là đang hài lòng?”Xin hỏi các người muốn một chiếc nhẫn như thế nào?”

Triệu Noãn Noãn không nói tiếng nào nhìn mắt Xán Xán, “Để vợ ta quyết định.”

Nguyên lai là như vậy a! Quản lý nhất thời có chút bình tĩnh đại ngộ, xem ra quyết định ở trong tay vị khách nữ này, cho nên nở một nụ cười đi lên trước, “Vị phu nhân này, xin hỏi ngài đã có sự lựa chọn chưa? Ta có thể lấy nhẫn ra cho ngài thử. Phu nhân? Vị phu nhân này? Quá...”

Phu nhân?

Xán Xán rốt cục từ trong trầm tư hồi thần lại, “Người gọi ta cái gì?”

Quản lý vẻ mặt lúng túng, “Phu nhân, ta đang cùng ngài nói chuyện.”

Sốc! Tại sao lại gọi nàng là phu nhân? Nàng còn rất trẻ tuổi cơ mà!”Cái kia... Người có thể không nên gọi ta như vậy...”

“Kia... Vị phu nhân này, xin hỏi ngài đã vừa ý chiếc nhẫn nào chưa?”

Này không phải là vẫn như vậy sao!

Xán Xán như đưa đám nghiêm mặt, nhìn về phía Triệu Noãn Noãn, nhưng đáp lại là một bộ mặt việc không liên quan đến mình, đang nhìn nhìn quản lý kia ánh mắt mong đợi. Thôi, nàng tự chịu nhục một hồi, “Kia... Vậy người tùy tiện giới thiệu cho ta một chút xem sao...”

Quản lý khóe miệng co giật một chút, tiểu đệ hướng dẫn ở một bên cơ hồ gắp trở ngại.

Thì ra là vị này vẫn không nghe giới thiệu mới vừa rồi a!

Bởi vì Xán Xán cuối cùng trong trạng thái từ Hỏa tinh trở về Địa Cầu, quá trình chọn chiếc nhẫn rốt cục giống như chưa có chuyện như vậy.

Bất quá... Xán Xán nhìn chiếc nhẫn trong quầy, chân mày nhíu lại càng ngày càng gấp, không nhịn được duỗi ngón tay ra bắt đầu đếm mấy chữ số “0” liên tiếp phía sau.

Một, hai, ba, bốn... Rót cục nàng ngẩng đầu, đôi mắt – trông mong nhìn Triệu Noãn Noãn, nhẹ giọng nói, “Chúng ta có thể... Mua bạc a...”

Bên cạnh có tiếng cười trộm, Triệu Noãn Noãn vô cùng quần bách, “Bảo người chọn thì cứ chọn đi, đừng nói nhảm!”

Được rồi, Xán Xán không thể làm gì khác hơn là quay đầu lại tiếp tục đếm số “0”, mặc niệm, tìm cái có ít số “0” nhất để mua...

Cuối cùng, đương nhiên là không thể mua cái có ít số nhất!

Một ngón tay thon dài của Triệu Noãn Noãn, chỉ ở trên một đôi nhẫn cưới đắt tiền nhất, một đôi mà vừa rồi ánh mắt Xán Xán dừng lại lâu nhất.

“Cái này... Quá mắc!” Xán Xán ở một bên kéo ống tay áo Triệu Noãn Noãn, liếc mắt lắc đầu.

Triệu Noãn Noãn nghiêng qua nàng một cái, không đáp lời, phối hợp cầm lấy một trong hai chiếc nhẫn nói, “Đeo lên thử một chút.”

Đừng! Đeo lên thử đồ mắc như vậy ngón tay sẽ rụng mất, Xán Xán theo bản năng mà đem tay lui lại phía sau.

“A!”

Sau một khắc, tay trái bị hấn chế trụ thật chặt, kéo đến phía trước.

“Để ta, để ta tự mình mang vào...” Lời nói ra khỏi miệng trở nên lấp bắp.

“Chớ lộn xộn!” Câu nói đầu tiên đã đem tắt cả những lời nàng muốn nói kể tiếp đều nuốt trở về.

Triệu Noãn Noãn một tay cầm chiếc nhẫn, một tay nhẹ nhàng nắm được ngón áp út của nàng, vẻ mặt thật tình nghiêm túc, phẳng phất nét mặt đang làm một loại tác nghiệp cẩn thận, ánh mắt chuyên chú làm cho tâm Xán Xán tâm không giải thích được điên cuồng nhảy lên.

Rõ ràng là giả, tại sao trong lòng nàng đầy hy vọng rằng hết thấy đây cũng thật sự?

Không thể! Tuyệt đối không thể có ý nghĩ như vậy!

Nàng chợt rút tay về, ở mọi trong ánh mắt kinh ngạc của mọi người tông cửa xông ra, lấy tốc độ bình sinh nhanh nhất biến mất ở trong tầm mắt của mọi người.

“Tiểu thư! Người còn chưa trả tiền đâu!” Quản lý muốn ngăn trở, lại bị Triệu Noãn Noãn dùng thẻ tín dụng đỡ.

“Chiếc còn lại đây, gói lại cho ta.”

Sau đó, ánh mắt của hắn hướng về phía cửa, bỗng nhiên trở nên ưu thương.

Xán Xán, có một số việc người nhất định phải tự mình hiểu ra...

117. Chương 112

Hai ta kết hôn sao! – Chapter 44

Chapter 44

Edit: Nileduong

Xán Xán lớn như vậy, lần đầu phát hiện mình có thể chạy trốn nhanh như vậy. Chờ đến lúc hoàn quá thân lai, đã cách tiệm châu báu kia hơn ba con đường.

Nàng dừng bước lại, lúc này mới cảm thấy cặp chân nặng như chì, đã sớm mệt mỏi thở hồng hộc. Mới mùa xuân, nhưng trên trán xuất hiện những hạt mồ hôi, đưa tay muốn gạt đi, bỗng nhiên, nàng giật mình.

Trên ngón tay trái mới vừa rồi Triệu Noãn Noãn thay nàng đeo chiếc nhẫn lên.

Hù dọa! Chạy trốn quá nhanh, đã quên mất chiếc nhẫn vẫn còn mang trên tay mình! Vừa liên tưởng đến mình mới vừa chạy như điên trên đường, làm sao cảm thấy giống như là vừa mới cướp tiệm châu báu a? -_-
□ □ □

Nàng cứ như vậy vẫn ngăn người nhìn chiếc nhẫn thật lâu, đưa tay muốn tháo nó ra, đầu ngón tay mới đụng chiếc nhẫn rồi lại bỗng nhiên không nỡ, cho nên cứ như vậy ở nơi đó giằng co, không biết nên làm thế nào cho phải.

Hôm nay trời vốn âm u, từ khi nàng một mình chạy sau, mây đen lại càng dày đặc, không đầy một lát, một ít buồn bực là bầu trời bao la rốt cục phiêu khởi mưa bụi.

Một giọt mưa lạnh như băng bắn rớt qua mặt nàng, Xán Xán rút cục từ trong trầm tư hoàn quá thần lai.

Trời mưa rồi?

Nàng ngơ ngác nhìn trời, bốn phía người đi đường rối rít chuẩn bị khởi động áo mưa, duy chỉ có nàng, trừ trên tay là chiếc nhẫn này, không mang gì cả.

Nàng nghĩ trở về tìm Triệu Noãn Noãn, nhưng thấy không tốt, dù sao mới vừa rồi mình đột nhiên chạy đi, thật sự quá đường đột, nàng không biết phải giải thích thế nào? Muốn về nhà, nhưng trên người lại không có đồng nào. Mất thấy, mưa càng ngày càng to, người đi đường bên cạnh vội vã, người nào cũng không chú ý tới một mình nàng cô linh đứng ở đầu đường.

Loại tư vị đứng ở đầu đường này, làm cho nàng bỗng nhiên rất có khát vọng lúc này có thể có người đứng ở sau lưng nàng, vì nàng mà che dù.

Bỗng nhiên, trên đầu thật sự có một chiếc dù che, bên tai truyền tới một thanh âm, “Tiểu thư, người không mang dù sao?”

Chẳng lẽ thật sự nàng gặp được cái tình huống lãng mạn như trong tiểu thuyết thật sao? Xán Xán rất là kinh ngạc, vội vàng sửa sang lại đầu tóc rối bời, chậm rãi xoay người.

Người trước mặt này mặc dù không đẹp trai như Triệu Noãn Noãn, nhưng ít ra cũng không có thiếu lỗ mũi, hay thiếu con mắt nào, coi như cho qua đi! Quan trọng nhất là trong tay người ta đang cầm dù! Nhất thời Xán Xán rất là cảm động, xem ra giá trị trường của mình cũng không có kém như trong tưởng tượng!

“Xin chào... Ta quên mang dù...” Hai má ửng đỏ, ra vẻ kiều sấp.

“Đây!” Nam nhân đưa cho nàng một cây dù, khuôn mặt tươi cười dịu dàng, “Hai mươi đồng.”

“Cái gì... Hai mươi đồng?” Xán Xán nhất thời không kịp phản ứng.

Người nọ nhất thời dừng cười, nói từng chữ một, “Tiểu thư, bây giờ trời đang mưa a! Một cái dù bán hai mươi đồng, đã rất rẻ a!”

Xán Xán đã hóa đá .

“Làm sao? Còn chê đắt? Vậy thì mười tám! Không thể ít hơn được nữa !”

Xán Xán mặt không chút thay đổi xoay người, bước nhanh về phía trước.

Phía sau, vị nhân huynh kia còn gọi theo, “Mười tám cũng còn chê đắt a? Ta cũng có thể bán mười năm! Thôi quên đi, quên đi, tôi sẽ giảm giá cho cô!”

Xán Xán tăng nhanh bước chân.

“Ai! Người đừng chạy nhanh như vậy a! Mười đồng, mười đồng hãy cầm lấy đi...”

Sự thật chứng minh, trời mưa xuống gặp phải người xa lạ che dù cho, hẳn rất có thể chỉ là người bán dù.

Không có dù che, không thể làm gì khác hơn là tìm chỗ tránh mưa, cũng may ven đường đúng lúc có một quán cà phê, trên cửa có một mái che. Xán Xán hướng tới đó, trên người đã bị mưa xối không ít, tóc ướt nhẹp dính trên mặt, đặc biệt chật vật.

“Uy uy uy, nói các người đó! Đừng đứng ở cửa cản trở a! Đi qua chút, đi qua chút!”

Người nếu là xui xẻo, uống miếng nước cũng rất kễ răng. Có mấy người đứng ở cửa quán cà phê tránh mưa bị bà chủ la một tiếng, trên vẻ mặt tất cả đều là chán ghét, ai cũng không muốn phiền toái, có mấy người đã chuẩn bị xông vào trong mưa to lần nữa.

“Cửa này thuộc về công cộng, người tại sao lại đuổi chúng ta đi a?”

Xán Xán đứng dậy, mặc dù một thân chật vật nhưng trợn mắt tương đối lớn, nàng đòi xem thường nhất là loại người có điệu bộ này!

“Người nói cái gì đó? Đây cũng là cửa nhà hàng chúng ta, để cho các người đứng nơi này tránh mưa, cửa hàng chúng ta làm sao mở cửa làm ăn a? Muốn tránh mưa, ngay cả tiền ly cà phê cũng không trả nổi, các người làm nghề gì a?” Lão bản nương giọng nói đầy vẻ gây sự, những người chung quanh vốn định giúp đỡ Xán Xán lập tức rút trở về, chỉ ở bên cạnh xem náo nhiệt.

“Người này làm sao không nói đạo lý a? Cửa hàng người nhỏ như vậy, chúng ta đứng ở bên cạnh, phiền gì đến người?”

“Chính là phiền đến ta, sao nào? Sao nào?” Thân hình cao lớn của lão bản nương bước ra ngoài cửa một bước, Xán Xán chỉ có thể lui về sau một bước, nàng cứ như vậy bị buộc phải lui từng bước, tiếng mắng không ngừng.

118. Chương 113

Mắt thấy, Xán Xán sẽ bị làm cho lui vào trong mưa, bỗng nhiên cánh tay bị người nào đó kéo lấy, rồi sau đó nàng bình yên được kéo vào một chỗ không có mưa.

“Cẩn thận, dính mưa có thể bị cảm lạnh.” Thanh âm kia ôn nhu mềm mại, ưu nhã nhưng không mất đi vẻ chững chạc.

Xán Xán quay đầu, thấy Lạc Thiểu Tuấn mang mắt cười, hắn đổi một bộ gọng kiếng vàng, đang mặc chiếc áo lông màu trắng xanh cổ chữ V, tùy ý phối hợp với một cái quần jean màu xám tro, mặc dù đơn giản nhưng đập vào mắt một trận gió nhẹ nhàng khoan khoái, làm cho người ta không khỏi hai mắt tỏa sáng.

Không nghĩ tới, dưới tình huống như thế này lại gặp hắn, Xán Xán nhất thời có chút lúng túng.

Lão bản kia thấy đối phương có thêm một người, có chút chột dạ, nhưng cố ý vuốt tay áo, ngăn tiếng hô, “Có người hỗ trợ rất giỏi a? Nghĩ muốn gây lộn lão nương sẽ phụng bồi!”

Lạc Thiểu Tuấn không giận ngược lại cười, “Ngài hiểu lầm, chúng ta chỉ muốn uống ly cà phê.”

Gây lộn sợ nhất gặp khuôn mặt tươi cười, gặp nụ cười này của Lạc Thiểu Tuấn, lão bản nương nhất thời cũng không biết phải làm gì cho đúng, đây là cái tình huống gì? Không phải là tới gây lộn sao?

Còn không kịp phản ứng, Xán Xán đã bị Lạc Thiểu Tuấn mang vào trong quán cà phê.

Hai người ngồi xuống gần cửa sổ, Lạc Thiểu Tuấn mở miệng trước, “Cô uống thứ gì?”

Gặp người ôn nhu như vậy hỏi mình, Xán Xán chợt nhớ tới mình không cẩn thận vứt bỏ tờ giấy nhỏ kia, nhất thời cảm thấy thật có lỗi.

“Không... Không cần...”

“Đừng khách khí với tôi?”

“Thật... Thật không cần...” Nàng bây giờ lúng túng muốn chết, sớm biết sẽ gặp hắn, mới vừa rồi cũng đừng có can thiệp vào, gặp mưa so với như bây giờ còn tốt hơn.

Ánh mắt Lạc Thiểu Tuấn buồn bã, vẻ mặt có chút ít bị thương, “Xán Xán, cô có phải đang lảng tránh tôi không?”

“Không có! Làm sao có thể!” Xán Xán cuống quýt khoát tay, làm sao hắn lại nghĩ như vậy?

“VẬY... tại sao cô không gọi điện thoại cho tôi?”

“Đó là bởi vì... tôi...” Thôi, chết thì chết, “Thật xin lỗi! Tôi không cẩn thận đã làm mất tờ giấy ghi số điện thoại anh đưa! Tôi đi tìm Như Ngọc muốn hỏi, nhưng nàng cũng không có, cho nên... Cho nên không có điện thoại cho anh.” Nàng nói xong, tiểu tâm dục dục nhìn Lạc Thiếu Tuấn.

Không nghĩ tới, Lạc Thiếu Tuấn nhìn nàng, ngược lại cười, “Cũng không phải là lỗi của cô, không cần phải xin lỗi.”

Nàng nhất thời thở phào nhẹ nhõm, “Anh thật không tức giận?”

Lạc Thiếu Tuấn lắc đầu, “Nói rõ là được, tôi còn tưởng rằng...” Hắn dừng một chút, đổi đề tài, “Chúng ta uống một cốc café nhé, cô bị dính nước mưa, phải uống cái gì ấm áp để chịu mới được.”

“Dạ!” Xán Xán cảm động, nguyên lai là mình quá hẹp hòi, Lạc Thiếu Tuấn một chút cũng không tức giận.

“Tôi muốn uống một tách Cappuccino.” Xán Xán lúng túng cười cười.

“Một cốc café Italian espresso.”

“Anh uống đắng như vậy à?” Xán Xán ngạc nhiên nhìn Lạc Thiếu Tuấn, nguyên tưởng rằng hắn là nam nhân như vậy hẳn sẽ thích cafe ngọt một chút.

Lạc Thiếu Tuấn cười cười, “Tôi không có thói quen uống ngọt.”

Thì ra là như vậy! Xán Xán bỗng nhiên nghĩ đến Triệu Noãn Noãn, hẳn vốn thích Cappuccino nhiều bột sữa.

“Đang suy nghĩ gì đấy?”

“Không có gì.” Xán Xán vì mình nhất thời thất thần mà cảm thấy lúng túng, liền cố ý gọi đề tài, “Đúng rồi, anh tại sao lại ở chỗ này à? Chỉ có một mình sao?”

Mắt hắn dưới gọng kiếng vàng nụ cười ưu nhã, “Ngồi máy vi tính thời gian dài, nên đi ra ngoài dạo một chút.”

“Công việc của anh cũng phải ngồi máy vi tính thường xuyên sao?”

“Đúng, tôi làm việc trên mạng, cô cũng thường xuyên ngồi trước máy vi tính sao?”

“Dạ.” Xán Xán gật đầu, “Bất quá tôi không có làm công việc gì, chính là ngồi ở nhà viết tiểu thuyết, nói khó nghe chút chính là ở nhà chờ xếp việc làm.”

Lạc Thiếu Tuấn uống một hớp cà phê, “Thật ra thì như vậy rất tốt, tự do tự tại.”

“Tự do thì tự do, nhưng cũng không thể cả đời ngồi ở nhà.” Xán Xán đưa lên một cánh tay sờ cằm, nhìn mưa bụi bên ngoài, bỗng nhiên có chút mê man, ở trong nhà Triệu Noãn Noãn đã quen, nàng thiếu chút quên mất thực tế tàn khốc là mình đang thất nghiệp. Nàng cùng Triệu Noãn Noãn một ngày nào đó nếu có ly hôn à, đến lúc đó nên làm cái gì? Thử nghĩ xem cũng thấy thật là khủng khiếp...

“Cô cũng đừng quá lo lắng, nếu như cô không ngại, công ty của chúng tôi đang cần một thư ký, có lẽ cô có thể tới thử một chút.”

“Thật?” Xán Xán nhất thời hai mắt tỏa sáng.

“Dĩ nhiên, nếu như là cô, tôi nghĩ chúng ta nhất định sẽ hợp tác vô cùng ăn ý.”

Xán Xán đỏ mặt lên, “Thật ra thì, tôi rất ngốc! Nếu là thật đi làm công việc kia, nhất định sẽ làm hư chuyện, sẽ lại làm phiền đến anh...”

“Một chút cũng không phiền.” Lạc Thiếu Tuấn lắc đầu, “Chẳng lẽ... Cô không muốn cùng làm việc với tôi sao?”

“Tôi không phải là có ý này!” Xán Xán bận rộn khoát tay, làm sao hắn nghĩ nhiều như vậy?” Nếu như công ty của anh thật có chỗ trống, tôi rất muốn đi thử một chút, nhưng nếu như không được, anh nhất định phải nói với tôi, tôi không muốn làm cái loại chỉ dựa vào quan hệ để đi làm.”

Lạc Thiều Tuấn thoáng sửng sốt, “Được! Tuần sau cô bắt đầu đi làm nhé, bằng qua bên kia đường là công ty mạng Chun Yu, cô có thể gặp tôi ở đó.”

“Như vậy là được sao?” Này, công việc này có phải quá nhanh không?” Anh không cần thảo luận với ông chủ sao?”

“Tôi chính là tổng tài.”

Sốc! Xán Xán nhìn ông chủ tương lai, yếu ớt nói, “Sao lại có thể thuê người như vậy?” Muốn thuê người thì cũng cần phải phỏng vấn chứ?

“Mới vừa rồi chính là phỏng vấn.”

-- □ □ □

Cứ như vậy, Xán Xán tìm hơn hai năm cũng không tìm được công việc, thời gian một ly cà phê bỗng nhiên rơi xuống một công việc!

Hai người trò chuyện, bất tri bất giác đã qua mười hai giờ.

“Ai nha! Ta phải đi!” Xán Xán vội vàng đứng lên, mới vừa rồi nàng bỏ Triệu Noãn Noãn chạy đi như vậy thật sự là không có đạo nghĩa, rồi hãy nói Triệu mụ mụ bảo bọn họ buổi trưa phải trở về, nếu không trở về, Triệu Noãn Noãn nhất định sẽ bị lão mẹ mắng.

“Không thể ngồi thêm một chút nữa sao?”

“Thật xin lỗi, tôi còn có chút việc.”

Lạc Thiều Tuấn cười cười, “Không sao, cô đi đi, nhớ sang tuần tới đi làm.”

“Được! Gặp lại sau!” Nàng phát phát tay, đi ra ngoài.

“đợi một chút!” Lạc Thiều Tuấn bỗng nhiên đuổi theo, “Dù, cô cầm lấy.” Hắn đem cây dù nhét vào trong tay Xán Xán.

“Chuyện này làm sao có thể? Anh chỉ có một cái dù!” Xán Xán bận rộn cự tuyệt.

“Cầm lấy đi!” Lạc Thiều Tuấn đè lại tay nàng, “Phòng làm việc của tôi ở phía đối diện, đi tới rất nhanh.”

“Này...” Xán Xán do dự nhìn hắn, thái độ của hắn rất là kiên quyết, nếu như cự tuyệt nữa thật ngượng ngùng.”Cảm ơn anh! Tôi đi!”

Nàng miễn cưỡng cầm dù, đi vào trong mưa.

Lạc Thiều Tuấn mỉm cười đứng ở cửa quán cà phê đưa mắt nhìn nàng rời đi, hết thấy cũng bị nước mưa rơi xuống ngăn trở, nụ cười trên mặt hắn đột nhiên biến mất, chẳng qua là lẳng lặng, lẳng lặng nhìn mọi vật bị hơi nước bao phủ hết thấy...

119. Chương 114

Hai ta kết hôn sao! – Chapter 45

Chapter 45

Edit: Nileduong

Sau khi trở về từ nhà ba mẹ Triệu Noãn Noãn, tâm Xán Xán vẫn không yên. Một nửa là bởi vì chiếc nhẫn kim cương trên tay, một nửa khác là bởi vì công việc Lạc Thiều Tuấn giới thiệu cho nàng.

Không biết tại sao gần đây quan hệ của nàng cùng Triệu Noãn Noãn trở nên rất kỳ quái, vốn là hai người ở chung một chỗ, cho dù Triệu Noãn Noãn không lên tiếng nàng cũng có thể ở bên cạnh thao thao bất tuyệt nói thật lâu, nhưng tình huống bây giờ hoàn toàn điên đảo rồi, có khi Triệu Noãn Noãn cùng nàng nói chuyện, nàng lại không biết nên nói cái gì tiếp theo.

Điều thay đổi này làm cho Xán Xán phiền lòng không dứt, cho nên nàng vẫn chưa đem chuyện mình tìm được công việc nói cho Triệu Noãn Noãn biết.

Buổi sáng, Xán Xán mở máy vi tính ra, theo thường lệ lên QQ.

Lúc này, người online thật sự ít đến thương cảm, không phải là đang làm việc cũng là còn đang trong chăn ngủ ngon, mà lúc này vốn dĩ nàng cũng nên đang ngủ ngon trong chăn nhưng bởi vì kế hoạch chạy bộ sáng sớm của Triệu Noãn Noãn mà sáng sớm đã phải ra khỏi giường.

Không sai, chạy bộ sáng sớm từ khi bắt đầu đến bây giờ vẫn không gián đoạn.

Hình như có một cái đầu hiện lên, duy chỉ có một cái lóe lên, đó là một con Hùng Ưng giương cánh.

Xán Xán: người đang ở đây a?

Bay lượn: đúng vậy.

Xán Xán: lúc này, người không cần làm công việc sao?

Bay lượn: người cũng không phải là giống vậy sao?

Khủng hoảng kinh tế, người ngồi nhà chờ việc làm thật sự là nhiều lắm, Xán Xán chỉ có thể nghĩ như vậy.

Xán Xán: bây giờ là vậy, bất quá sang tuần tới ta sẽ đi làm.

Bay lượn: người tìm được công việc rồi? Chúc mừng.

Xán Xán: hắc hắc, thật ra thì cũng không có gì! Chính là có một người bạn muốn ta tới làm thư ký, ta chưa từng có làm qua những thứ này, không biết có thể làm được hay không.

Bên kia trầm mặc một hồi.

Bay lượn: ta có thể biết tên công ty không?

Xán Xán: nó gọi là công ty mạng Chun Yu.

Bên kia lại là một trận trầm mặc, sau đó cái hình đầu tối sầm lại, logout .

Đang nói chuyện cao hứng, làm sao lại logout rồi? Xán Xán nhất thời cũng không biết nghĩ gì.

Bỗng nhiên tiếng gõ cửa vang lên, nàng quay đầu, thấy Triệu Noãn Noãn đang đứng ở cửa, trong tay kia cầm điện thoại, “Mẹ người gọi tới.”

“Nha.” Xán Xán đáp, đóng khung nói chuyện, đứng dậy nhận lấy cái điện thoại.

“Uy! Nữ nhi a!” Lão mẹ mang đề xi ben cao nhất ra nói, Xán Xán tự động tự phát đem cái loa kéo xa mấy centimét.

“Bà thông gia nói với ta a, các người chuẩn bị làm hôn lễ có phải hay không a? Làm sao cũng không nói ẹ người một tiếng a? Ta nói cho người, người có thể chịu làm là tốt rồi, nào có đạo lý nào không tổ chức rượu mừng? Ta đã nói với người, uống rượu mừng nhất định phải mời nhị cữu nãi nãi, lúc người mới ra đời nàng đã đưa cho ta một cái giỏ trứng gà! Còn biểu ca bá bá nhà bên cũng muốn mời lên, lần trước con của hắn kết hôn chúng ta còn đưa hết tám trăm đồng tiền lì xì...”

Trên đầu Xán Xán hắc tuyến càng ngày càng dày đặc, không nhịn được cắt đứt lão mẹ đang thao thao bất tuyệt, “Mẹ, chuyện như vậy từ từ cũng đến, chúng con còn không gấp...”

“Người nói gì!” Nhất thời lão mẹ ở đầu điện thoại bên kia hét rầm lên, “Chuyện kết hôn như vậy làm sao có thể để từ từ chứ? Người ta gả nữ nhi cũng gió cảnh tượng quang, tại sao ta gả nữ nhi ngay cả pháo cũng không nghe thấy a? Người có phải muốn tức chết mẹ người không? Chẳng lẽ người muốn cho ba người cầm linh vị của ta tham gia hôn lễ của các người sao?”

Răng rắc, Xán Xán rách thành hai nửa.

Thì ra là nàng vẫn đánh giá thấp lão mẹ của mình, nàng cùng Triệu muội muội đều thật cao tay giống nhau.

Cúp điện thoại, đôi mắt Xán Xán – trông mong nhìn Triệu Noãn Noãn, khóc không ra nước mắt, “Làm sao bây giờ?” Nếu cứ tiếp tục như vậy nàng sẽ bị ép đến điên mất.

Triệu Noãn Noãn mặt không chút thay đổi, “Người nói gì?”

Chính là tự mình không nghĩ ra được mới hỏi người! Xán Xán khóc.

Hôn lễ làm hay không làm, đều có vấn đề. —— Tô Xán Xán nghĩ.

Vấn đề hôn lễ còn chưa giải quyết, vấn đề công việc đã đến.

“Ngày mai ta đi làm.”

“Người nói gì?” Triệu Noãn Noãn đối diện máy vi tính sững sốt, quay đầu nhìn Xán Xán, nhận ra vẻ mặt chân thật không giống như đang nói đùa.

“Ngày mai bắt đầu đi làm, buổi trưa người không cần trở về nấu cơm cho ta nữa.”

Triệu Noãn Noãn ngây người một lúc lâu mới kịp phản ứng, ngó chừng Xán Xán, “Người tìm công việc lúc nào?”

Nàng cúi đầu suy nghĩ một chút, “Cũng là mấy ngày hôm trước...” Nếu như vậy cũng có thể coi như chính nàng tìm được.

“Làm sao ta lại không biết?”

Nàng gãi gãi đầu, le lưỡi, “Ta quên không nói với người.”

Triệu Noãn Noãn sắc mặt trầm xuống, “Ta không đồng ý.”

“Tại sao?” Xán Xán nóng nảy, chẳng lẽ cũng bởi vì nàng không nói, hần liền sinh khí sao? Thật là quá hẹp hòi.

Ý thức được mình thất thố, Triệu Noãn Noãn thu hồi ánh mắt bén nhọn, hướng dẫn từng bước nói, “Người như bây giờ không phải là rất tốt sao? Tại sao còn muốn đi ra ngoài làm việc? Mệt chết đi.” Thật ra thì hần nghĩ chẳng lẽ ta nuôi không nổi người sao?

Thì ra là Triệu Noãn Noãn thay nàng suy nghĩ à, Xán Xán thở phào nhẹ nhõm, “Làm việc mệt mỏi chút, nhưng ta cũng không thể ở nhà người ăn uống chùa mãi được?”

Triệu Noãn Noãn nghiêm sắc mặt, “Ta có ghét bỏ người sao?”

“Ta không phải là ý tứ này!” Xán Xán bận rộn giải thích, “Là chính ta cảm thấy bản khoản, hơn nữa ta cũng suy nghĩ qua, ta đã hai mươi lăm tuổi, không thể trốn tránh xã hội nữa, làm người thì nên đi ra ngoài làm việc.” Nói xong, nàng khẩn thiết nhìn Triệu Noãn Noãn.

Hần nhìn ánh mắt của nàng, thần sắc dần dần hòa hoãn đi xuống, bình tĩnh nói, “Xán Xán, nếu như người thật là nghĩ như vậy, ta không ngăn cản người.”

“Có thật không? Người đồng ý?” Xán Xán mừng rỡ, kim lòng không đậu đi qua ôm lấy Triệu Noãn Noãn, “Noãn Noãn à, ta biết người nhất định sẽ ủng hộ ta!”

Triệu Noãn Noãn đột nhiên cảm giác được gương mặt có chút nóng nóng, nuốt cổ họng khô khốc, “Nói trước, nếu như làm không vui có thể trở lại, ta nuôi người.” Hần nói lời này, ánh mắt thật tình, đáng tiếc Xán Xán chỉ lo lương cao, lại không chú ý tới.

“Tốt!” Nàng gật đầu, nheo mắt cười, quả nhiên là Noãn Noãn à đối với nàng tốt nhất nha!

Tám giờ sáng ngày thứ hai.

Xán Xán cuối cùng hướng gương liếc nhìn trang phục của mình, mỹ đồng, áo sơ mi, nơ, tây trang, chân váy chữ A, cộng thêm mái tóc dài được búi lên chỉnh tề, khẽ mỉm cười, vừa lúc lộ ra tám cái răng.

Rất tốt! Rất nghề nghiệp!

Xách túi, ra cửa!

Xuống đến dưới nhà, một chiếc BMW màu xanh ngọc đang dừng ở cửa, một thân ảnh thon dài đứng dựa vào xe, hương của mỹ nam làm mấy bác gái dậy sớm đi mua thức ăn đều nhìn tới.

Xán Xán sững sốt, không phải là hần đi làm rồi sao? Làm sao vẫn còn ở nơi này?

“Sao người còn chưa đi?”

“Chờ người.”

Đợi nàg! ! !

Xán Xán cả kinh trợn to hai mắt (o) (mang mỹ đồng cảm giác quả nhiên không giống với!)

“Người, người, người đợi ta làm gì?”

Triệu Noãn Noãn từ từ đứng thẳng dậy, mở cửa xe, hướng ánh mắt về phía nàg, “Lên xe, ta đưa người đi làm.”

“Không cần phiền toái như vậy, ta tự mình bắt xe buýt.” Xán Xán bận rộn khoát tay cự tuyệt, công ty của bọn họ rõ ràng không thuận đường, sáng sớm tắc đường như vậy, hần nhất định sẽ bị trễ.

“Người muốn tới trễ sao?” Triệu Noãn Noãn một chút cắt đứt lời của nàg, “Lên xe!” Bắt được cánh tay của nàg, một chút lôi nàg vào vị trí ngồi phụ.

Một tiểu thư ký, ngày thứ nhất đi làm đã được BMW đưa đón, có thể không hay chút nào...

Xán Xán rất im lặng.

Xong, nàg sai lầm rồi. Không phải là ngày thứ nhất, mà là sau này ngày nào cũng đưa qua đón lại, dĩ nhiên đây là nói sau này.

Xe đỗ ở phía dưới văn phòng công ty mạng Chun Yu, Xán Xán cúi đầu từ trong xe chui ra, hơn nữa không ngừng dùng ngôn ngữ ám thị mình: nàg rất bé nhỏ, nàg rất bé nhỏ, nàg rất bé nhỏ...

“Xán Xán, cô đã đến rồi?”

Xán Xán kinh hãi, ngẩng đầu nhìn thấy Lạc Thiếu Tuấn đứng ở cửa, hần lúc này mặc một chiếc áo lông ô vuông xanh biển, mang cặp mắt kiếng gọng vàng như lần trước gặp, nụ cười như xuân phong ấm áp.

Một tiểu thư ký, ngày thứ nhất đi làm, thế nhưng lại để cho Đại lão bản ở cửa đón!

120. Chương 115

Xán Xán tiếp tục im lặng.

Xong, nàg lại sai lầm lần nữa. Không phải là ngày thứ nhất, mà là sau này ngày nào cũng đứng đón ở cửa, dĩ nhiên đây cũng là nói sau này.

“Anh tại sao lại ở chỗ này?” Nhìn thấy Lạc Thiếu Tuấn, trên mặt Triệu Noãn Noãn hiển nhiên vô cùng bất hữu thiện. (không có thiện cảm)

Xán Xán thấy thế, bận rộn ra mặt giải thích, “Lạc tiên sinh là lão bản của nơi này!”

“Xán Xán, không phải là đã nói với cô, gọi tôi tiểu Tuấn là được.” Lạc Thiếu Tuấn ở bên cạnh ôn nhu bồi thêm một câu, Xán Xán có chút không tốt cúi đầu.

Cái này, mặt Triệu Noãn Noãn càng đen, “Tại sao người không nói cho ta biết?”

“Người vừa rồi không có hỏi...”

“Người!” Triệu Noãn Noãn bị chọc tức quá, chợt nhớ tới ngày mua nhẫn kim cương, Xán Xán trở lại trên tay đem theo cây dù, ánh mắt nhất thời nhiều hơn một phần phức tạp.

“Đi, chúng ta trở về!” Nắm lấy cổ tay của nàg, liền muốn kéo nàg lên xe.

“Noãn Noãn ca, chúng ta không phải đã nói xong sao? Làm sao ngươi ...” Cổ tay bị kéo quá gấp, Xán Xán bị đau, nghĩ rút tay về, nhưng không chống nổi khí lực.

“Khoan đã!” Lạc Thiếu Tuấn bỗng nhiên tiến lên mấy bước, giữ được tay phải của Xán Xán.

Hai người một trái một phải, nàng bị giằng co ở chính giữa.

“Vị tiên sinh này, Xán Xán ở lại chỗ này chuyện của cô ấy, cho dù ngươi là biểu ca của nàng, cũng không thể lộng quyền như vậy.” Lạc Thiếu Tuấn vừa thốt xong, Xán Xán bỗng nhiên có chút lạnh cả người, tại sao hẳn bình thường nói chuyện mại mẽm, mới vừa rồi thật giống như đối một người khác, rõ ràng âm không vang nhưng tràn đầy khí thế không cho người khác cự tuyệt.

“Cô nói có đúng hay không?” Khẩu khí vừa chuyển, lại trở nên nhu hòa, trên mặt nụ cười như cũ.

Xán Xán mở trừng hai mắt, mới vừa rồi là ảo giác sao...

“Đây là chuyện nhà của chúng ta, không cần người ngoài nhúng tay!” Triệu Noãn Noãn thấp giọng nói, nắm tay Xán Xán không tha.

Trên mặt Lạc Thiếu Tuấn hiện lên một tia bi thương, thẳng tắp nhìn Xán Xán, “Xán Xán, tôi là người ngoài sao?”

Thật ra thì, ngươi thật sự là người ngoài.

Bất quá đúng như thế nhưng dĩ nhiên Xán Xán nói không nên lời, rồi hãy nói lúc này Triệu Noãn Noãn cũng quá không có đạo lý, cho nên nàng quay đầu nhìn Triệu Noãn Noãn, thanh âm bình tĩnh, “Ngươi buông tay!”

Triệu Noãn Noãn ánh mắt buồn bã, “Xán Xán...”

Nàng cũng không rung động, “Nếu ngươi không buông, ta sẽ tức giận.”

“...”

Tay, cứ như vậy bị thả.

“Buổi tối năm giờ, ta tới đây đón ngươi.”

Giọng nói Triệu Noãn Noãn không hề nghiêm nghị như mới vừa rồi, trầm trầm, nhưng chẳng biết tại sao người nghe đặc nhân tâm sẽ thấy một trận khó chịu.

“Được...” Xán Xán gật đầu, đưa mắt nhìn hẳn lên xe, nổ máy, sau đó xe liền từ từ biến mất trong tầm mắt của nàng. Tâm tính thiện lương giống như mộng một tầng hơi, nghĩ tới bị bỏ qua, cảm giác không thở được.

“Đi thôi.” Thanh âm Lạc Thiếu Tuấn vang lên, “Ngày thứ nhất đi làm, trước hết tôi sẽ giới thiệu cô với đồng nghiệp.” Hẳn khẽ mỉm cười, ôn hòa thân mật.

Chẳng biết tại sao, nàng bỗng nhiên có chút ghét nụ cười như vậy, “Được.” Cúi đầu đáp một tiếng, nàng mại khai bộ tử đi vào trong.

Lạc Thiếu Tuấn đứng nguyên tại chỗ, cho đến khi nàng đi vài bước mới mại khai bộ tử đi theo, trên mặt không có nụ cười.

Lạc Thiếu Tuấn dẫn Xán Xán vào phòng làm việc của nhân viên,

“Ta ọi người giới thiệu, vị này là đồng nghiệp mới.”

Xán Xán hướng mọi người xấu hổ cười một tiếng, “Xin chào mọi người, ta tên là Tô Xán Xán.” Sau đó, nàng ngậy người.

Tại sao tất cả mọi người ăn mặc tùy ý như vậy? Nhìn quần áo của mình, nhất thời có loại cảm giác người ngoài hành tinh xâm nhập Địa Cầu. -- □ □ □

Mọi người đang làm việc rồi rít đứng lên, ánh mắt hướng Xán Xán, sau đó một nữ nhân ăn mặc coi như tương đối công sở mở miệng, “Xin chào, ta là Trưởng phòng quản lý nhân sự, tên ta là Bạch Tinh Tinh.”

Bạch Tinh Tinh? Chẳng lẽ còn có Tử Hà? Xán Xán khóe miệng co giật một chút.

“Xin chào, ta là phó phòng quản lý nhân sự, tên ta là Tử Hà.”

Sốc.

Xán Xán len lén liếc mắt nhìn Lạc Thiếu Tuấn, đột nhiên cảm giác được hân thật giống như Chí Tôn Bảo...

“Ta còn có chút chuyện, nơi này giao cho cô.” Lạc Thiếu Tuấn hướng Bạch Tinh Tinh gật đầu, vừa nhìn về phía Xán Xán, khẽ mỉm cười, “Cố gắng làm việc chăm chỉ! Tôi đi.”

“Được.” Xán Xán gật đầu, nhìn Lạc Thiếu Tuấn rời đi.

Hồ...

Tại sao lại có loại cảm giác như trút được gánh nặng?

Nàng chậm rãi quay đầu, bỗng nhiên bị từng đạo ánh mắt rung động bắn tới.

“Ô Xán Xán phải không? Mời đi theo ta.” Bạch Tinh Tinh mặt không chút thay đổi dẫn nàng đi tới bên cạnh một cái bàn làm việc, “Sau này, đây chính là bàn làm việc của người.”

“Được... Cảm ơn...” Bỗng nhiên có bàn làm việc của mình, nàng thật đúng là không quá thích ứng.

“Phòng nhân sự công việc tương đối bận rộn, đợi lát nữa người tới phòng làm việc của ta, ta sẽ đem công việc hôm nay phân phối cho người.”

“Được!” Xán Xán gật đầu.

Bạch Tinh Tinh nhìn đồng hồ tay một chút, “Không có vấn đề gì, bây giờ người có mười phút đồng hồ làm quen một chút với hoàn cảnh công việc, mười phút đồng hồ sau đến phòng làm việc của ta.” Sau đó giầy cao gót của Bạch Tinh Tinh tiểu thư như cánh chim rời đi!

Xán Xán sửng sốt thật lâu mới hoàn quá thần lai, quả nhiên là Bạch Tinh Tinh a! Thật trầm tính!

Bạch Tinh Tinh vừa đi, trong phòng làm việc bỗng nhiên náo nhiệt, mọi người ríu rít hướng mới đồng nghiệp vây lấy.

“Người gọi Ô Xán Xán a? Ta gọi người là Xán Xán có được hay không?” Nói chuyện là một thực nữ mặc váy liền áo màu trắng ôn nhu, bất quá đáng vẻ thực nữ này nhìn qua từ trước đến nay rất quen thuộc a!

“Được, xin hỏi người là...”

“Ta tên là Ôn Nhu, người có thể gọi ta Nhu, Ôn Nhu, hoặc là Tiểu Nhu Nhu cũng được! Hắc hắc hắc...”

Quả nhiên, rất ôn nhu!

Xán Xán được hắc tuyến một cái sốc.

“Người đừng để ý tiện nhân này, nàng thật ra thì một chút cũng không ôn nhu.” Một mỹ nữ mặc đồ thể thao trung tính màu xanh biếc khinh bỉ liếc mắt Ôn Nhu, vừa hướng Xán Xán hào phóng cười một tiếng, “Ta tên là Beauty.”

“Vương Xinh Đẹp, người xạo giống con chim a! Beauty, Beauty, không phải là Xinh Đẹp sao! Người cao nhả đến chết!” Tiểu Nhu nhu giận dữ, Vương Xinh Đẹp sắc mặt cũng đại biến, sau đó hai người phải đi đại chiến ba trăm hiệp.

Xán Xán ở bên cạnh thấy vậy cả kinh một đợt, đây là những đồng nghiệp kiểu gì a?

“Người đừng để ý, các nàng âm ỉ một lúc rồi thôi ấy mà.” Bỗng nhiên một thanh âm ôn nhu truyền đến, Xán Xán quay đầu, đúng lúc thấy một người ngồi ở đối diện bàn làm của nàng.

“Ta tên là Ngô Hiểu Phi, tùy người gọi ta, ngành chúng ta có chút kỳ quái, bất quá người thích ứng một chút sẽ tốt thôi.”

“Được, cảm ơn người.” Lệ nóng quanh mắt, gặp được người bình thường cảm giác thật sự là quá tốt!

Đang cảm thán, Ngô Hiểu Phi bỗng nhiên đứng lên, thần bí hạ giọng, “Người có thể nói cho ta biết hay không, người cùng tổng tài có quan hệ a? Tại sao hẳn tự mình giới thiệu người tới đây a?”

Thì ra là, vị này cũng không phải là người bình thường. Xán Xán rốt cục không hề ôm bất kỳ hy vọng nào nữa!

“Người đừng hiểu lầm, chúng ta không có quan hệ gì...”

“Thật không có?”

“Thật!”

“Người đừng gạt ta nga? Sau này có cái tin tức nho nhỏ gì, nhất định phải nói với ta, có biết hay không?”

“... Được...”

Ngày thứ nhất đi làm, Xán Xán đã có kết luận.

1, Bạch Tinh Tinh rất nghiêm túc, cho nên không thể chọc tới.

2, Ôn Nhu một chút cũng không ôn nhu, Vương Xinh Đẹp thật ra là T, hơn nữa các nàng là một đôi tình lữ LES thường xuyên gây lộn.

3, Ngô Hiểu Phi trong ngành bát quái, cả công ty chỉ có chuyện chưa xảy ra, chứ không có gì là nàng không biết được.

4, Thật ra Tử Hà thâm mến Chí Tôn Bảo đã lâu, tương tự thành hoá, đã đến trong lòng vụn vụn.

Cuối cùng, cả công ty cả phái nữ cùng với phái nam cá biệt đều chưa lập gia đình, trừ Ôn Nhu cùng Vương Xinh Đẹp, bao nhiêu cô đều mơ ước tổng tài xinh đẹp.

121. Chương 116

Hai ta kết hôn sao! – Chapter 46

Chapter 46

Edit: Nileduong

So sánh với việc có thể ở nhà tự do tự tại như vậy, công việc đúng là cực khổ rất nhiều, hơn nữa Trưởng phòng quản lý nhân sự Bạch Tinh Tinh yêu cầu đặc biệt nghiêm khắc, chỉ với sức làm việc một tuần, Xán Xán mệt mỏi gầy đi một vòng.

“Người gầy đi.” Buổi sáng, lúc Triệu Noãn Noãn đưa Xán Xán đi làm phát ra cảm thán như vậy.

Xán Xán đang dựa vào cửa sổ xe ngủ gà ngủ gật, nghe câu Triệu Noãn Noãn vừa nói, lập tức thức tỉnh, “Thật? Thật gầy đi?”

Triệu Noãn Noãn gật đầu, chăm chú lái xe, nhưng trong lòng đã tính toán thực đơn tối hôm nay, là nên làm những món ăn bổ nhất cho nàng.

Bởi vì buổi sáng được Triệu Noãn Noãn nói gầy đi, thời điểm Xán Xán bước vào cửa công ty, sôi nổi, tâm tình đặc biệt tốt. Mới đi vào thang máy, cửa chậm rãi đóng lại, bỗng nhiên có người nhanh chóng đi vào.

“Sao vậy? Có chuyện gì vui vẻ sao?” Lạc Thiểu Tuấn xoay người, hướng về phía nàng khẽ cười.

Xán Xán nhất thời có chút không được tự nhiên, thời điểm trong lòng đang vui vẻ đột nhiên nhô ra một đầu người? Đặc biệt, người này còn là Đại lão bản của mình.

“Không có gì.” Nàng cười xấu hổ, đưa tay nhấn nút thang máy.

Lạc Thiểu Tuấn bất động thanh sắc, nhìn lơ đãng nói, “Chuyện cao hứng, cũng nguyện không cùng ta chia sẻ sao?”

Xán Xán sững sốt, vội vàng giải thích, “Thật ra thì cũng không có đại sự gì, chỉ là buổi sáng hôm nay, Noãn Noãn ca nói ta gầy đi.”

“Nga?” Lạc Thiếu Tuấn dừng một chút, tựa hồ đang đánh giá nàng, sau đó gật đầu nói, “Hình như là gầy đi nha.”

“Thật? Người cũng cảm thấy sao?” Xán Xán cười ra cả trong ánh mắt, lớn như vậy, cùng một ngày được hai người nói mình gầy, đây là lần đầu tiên a! Xem ra lúc này thân hình mình thật có hi vọng sẽ gầy đi.

Đang vui vẻ, bỗng nhiên cảm giác được phía trước có đại cường khí đang nhích tới gần mình, Xán Xán vừa ngẩng đầu, phát hiện Lạc Thiếu Tuấn chẳng biết lúc nào đã nhích tới gần mình mấy bước. Vốn thang máy mặc dù không lớn, nhưng chỉ đứng hai người bọn họ vẫn là dư sức có thừa, nhưng hẳn không phải đứng quá gần hay sao? Đầu phải hai người đang đứng chen chúc ở một nơi nhỏ hẹp hẻo lánh?

Nàng có chút không thích ứng liền lui về sau một bước, lập tức cảm giác được phía sau một tấm lạnh như băng, thì ra là đã thối lui đến góc.

Lạc Thiếu Tuấn không thêm để ý, ngược lại càng nhích tới gần nàng thêm một bước, ánh mắt thẳng tắp rơi vào trên mặt của nàng, sau đó chậm rãi mở miệng, “Gầy nhìn thật xinh đẹp, lúc trước tròn trịa nhìn thật đáng yêu...” Thanh âm đuôi này tựa hồ bị hấn cổ ý kéo dài, mang theo từng chút ít nhả ra, cái loại cảm giác ngứa ngáy này, cái này là...

Cảm giác được tán tỉnh! ! !

Xán Xán kinh động cũng không dám động đây, rất sợ mình không cẩn thận đụng vào hắn.

Lạc Thiếu Tuấn cũng không gấp, tiếp tục dùng cái loại ngữ điệu này hỏi nàng, “Người cảm thấy... Ta nói có đúng hay không?”

Lúc này, không chỉ là cả người, ngay cả mỗi một cái lông măng trên người cũng tựa hồ căng thẳng, nàng bỗng nhiên có loại một loại ý nghĩ lướt qua trong đầu, đó là hung hăng đạp hắn một cước.

Dĩ nhiên, vô luận là lý luận hay là thực tế, điều này cũng là không thể được.

Kết quả là, cửa thang máy “Đinh ——” một tiếng đã mở ra, Xán Xán đẩy Lạc Thiếu Tuấn ra, xông ra ngoài.

“Ai u!” Đầu đụng vào trên một vật mềm nhũn, Xán Xán sờ cái đầu ngẩng lên, ngạc nhiên.

Chỉ thấy Bạch Tinh Tinh mặt đỏ tới mang tai nhìn nàng chằm chằm, hai tay tựa hồ không biết nên để chỗ nào, phía sau nàng còn có đôi mắt lạnh của Tử Hà tiên tử.

Nàng mới vừa rồi đụng vào... Không phải là Bạch Tinh Tinh sao! ! !

Xán Xán đại hoảng, vội vàng cười làm lành, “Bạch quản lý, không... tôi xin lỗi.”

“Tô! Xán Xán! Xán Xán!” Bạch Tinh Tinh lời nói phát ra từng đợt, chẳng qua là ngại phía sau còn đứng Lạc Thiếu Tuấn nên không tiện phát tác, “Sau này bước đi cẩn thận một chút!”

“Được!” Xán Xán bận rộn gật đầu, sau đó liền lẩn một vòng đào tẩu.

Cơm trưa.

“Xán Xán!”

Bị Vương Xinh Đẹp hung hăng vỗ, Xán Xán đang dùng cơm một ngụm cơm nuốt xuống, thiếu chút nữa là nghẹn chết.

Không sai, sau một tuần lễ làm việc chung, Xán Xán phát hiện tất cả mọi người trừ Bạch Tinh Tinh cùng Tử Hà, mấy vị dị thường khác mới có thể sống chung tốt đẹp, đặc biệt là Ngô Hiểu Phi, chẳng những là nữ bát quái lại còn là tro cốt cấp hủ nữ, hai người gặp nhau nước mắt lưng tròng a!

Vì vậy vừa đến lúc nghỉ trưa, Vương Xinh Đẹp cũng rất không khách khí quấy rầy Xán Xán .

“Khụ khụ khụ...” Xán Xán đáng thương lau nước mắt đang trào ra ngoài, tức giận nhìn Vương Xinh Đẹp, “Người muốn giết người sao?”

Vương Xinh Đẹp không thèm để ý chút nào, liếc nhìn Ôn Nhu ở một bên đang cuồng loạn nhìn tạp chí mỹ nữ, “Muốn giết, ta trước hết muốn giết nàng!”

Ôn Nhu để tạp chí trong tay xuống, ánh mắt phóng hỏa bắn tới.

Bùm bùm, Xán Xán cả kinh một thân mồ hôi lạnh.

Chẳng lẽ đây chính là trong truyền thuyết, yêu người yêu đến muốn giết người sao?

“Xán Xán, nghe nói buổi sáng hôm nay người rất dũng mãnh sao?” Vương Xinh Đẹp từ nơi Ôn Nhu thu hồi ánh mắt, bắt quái nhìn Xán Xán.

“Dũng mãnh?” Xán Xán nhất thời sững sờ không có đầu óc.

Lúc này, Ôn Nhu cũng để tạp chí xuống bu lại, “Đúng vậy! Ta nghe nói người buổi sáng rất dũng mãnh đi đến ăn đậu hủ của bạch cốt tinh, như thế nào? Cái ngực kia của nàng là thật hay giả? Có cảm thấy được hay không?”

“Còn nữa, nghe nói bạch cốt tinh là D nga? Thiệt hay giả?”

“Nói nhảm! Nàng nhiều nhất chỉ có C!”

“Đừng nói loạn, ta có năng lực nhìn rất tốt !”

“Vương Xinh Đẹp, người không có lương tâm! Người dẫu ta len lén nhìn nhiều thiếu nữ khác?”

“Người chết tám lần là ít...”

122. Chương 117

Xán Xán ở một bên nghe được mồ hôi chảy không ngừng, tình yêu phòng làm việc quả nhiên không được a!

“Đừng đi để ý hai người điên kia!”

Xán Xán cả kinh, chẳng biết từ lúc nào Ngô Hiểu Phi đã xuất hiện ở bên cạnh nàng.

“Bạch cốt tinh là đẹn ngực, đánh sưng lên cũng bắt quá chỉ là tiểu bánh bao!”

Wow nga! Xán Xán sùng bái nhìn Ngô Hiểu Phi, “Làm sao người biết ?”

Ngô Hiểu Phi cúi thấp xuống bàn, “Chuyện như vậy làm sao dẫu điểm được ta? Nữ nhi hàng xóm a di của ta làm trong cửa tiệm mà Bạch cốt tinh thường xuyên mua áo lót, đừng nói cỡ của nàng, cỡ của bất cứ nữ nhân nào trong công ty ta đều biết?”

Hừ dọ! Xán Xán theo bản năng bảo vệ ngực của mình.

Ngô Hiểu Phi, người quả nhiên rất kinh khủng a! ! !

“Biết sự lợi hại của ta chưa?” Ngô Hiểu Phi tự hào khiêu mi, bỗng nhiên nàng giảm thanh âm thấp xuống để sát vào tai Xán Xán, “Biết sự lợi hại của ta, thì nên thành thật khai báo! Mỗi ngày sớm muộn cái nam nhân đi BMW đón đưa người là gì của người? Đừng nói là biểu ca! Đánh chết ta cũng không tin!”

Xán Xán xấu hổ, “Hắn, hắn chính là một người bạn của ta...”

“Bằng hữu?” Ngô Hiểu Phi khinh bỉ nhìn nàng, “Bạn trai thì là bạn trai! Nói thật hai người các người giống nhau rất thuần khiết!”

“Không phải!” Xán Xán nóng nảy, “Ta nói bằng hữu chính là bằng hữu bình thường, không phải anh em kiểu đó!”

“Tô Xán Xán, người thật ngu ngốc! Hắn là coi người là bằng hữu bình thường sao? Là hai người điên hay là tỷ muội!” Vừa nói như vậy mà đã tại một bên hòa hảo như lúc ban đầu, người uy ta, ta uy vua giống Vương Xinh Đẹp cùng Ôn Nhu.

Trong nháy mắt Xán Xán làm hình dáng hóa đá.

“Thành thật khai báo! Nếu không ta liền đem ba vòng nhỏ của người ấn thành tuyên truyền đơn đem cho toàn bộ nhân viên công ty!”

Cái vị hóa đá kia rốt cục hoàn toàn hồng mắt.

“Ta thật không có lừa người! Chúng ta thật không có cái loại quan hệ này, hắn là GAY!” Noãn Noãn ca, coi như ta thật xin lỗi người, dù sao người ta cũng là hủ nữ, sẽ dùng ánh mắt khác thường xem người!

“GAY? ? ?” nhất thời hai mắt Ngô Hiểu Phi sáng lên, “Người nói cái soái ca kia là GAY? Là thụ? Cái gì loại ? Mau mau mau, ta muốn toàn bộ tài liệu!”

Xán Xán sốc, “Hắn, hắn là thụ...”

“Thụ?” Ngô Hiểu Phi bất khả tư nghị nhìn Xán Xán, “Ta xem khí chất của hắn rất tấn công? Tại sao có thể là thụ? Người không phải là vì trốn tránh đề tài, cố ý gạt ta a?”

“Ta nào dám a...” Xán Xán bảo vệ mình, làm bộ dạng hoảng sợ.

“Vậy người nói, hắn là cái loại thụ gì?”

Xán Xán suy nghĩ một chút, “Hắn là thuộc về thụ không được tự nhiên...”

“Xán Xán!” Ngô Hiểu Phi trên mặt bỗng nhiên trở nên nghiêm túc, “Nếu như người thật là nghĩ như vậy, ta đây có thể nói cho người biết, hắn tuyệt đối không phải là thụ! Coi như là, hắn cũng chỉ là thụ nhất thời! Nam nhân như vậy tốt hơn hết là bồi dưỡng thành tổng tiến công mới được a! ! !”

Sốc rz...

Thì ra là không phải là chỉ mỗi sói đam mỹ mơ ước tìm được một tuyệt thế tiểu thụ, tỷ như Ngô Hiểu Phi, nàng đối với bồi dưỡng tổng tiến công thì có chấp niệm tưởng tượng của thường nhân.

Bởi vì Ngô Hiểu Phi càng không ngừng nói lời bên tai và việc làm đều mẫu mực, Xán Xán bắt đầu đối với thân phận thụ của Triệu Noãn nổi lên chất vấn.

Nàng nói không sai a!

Nhìn Triệu Noãn Noãn một cái, ngũ quan lớn lên đều có góc cạnh, muốn thân cao có cao, muốn vóc người có thân hình, cơ ngực cơ bụng một khối cũng không ít, thấy thế nào cũng là tấn công trước?

Cũng khó trách nàng vừa bắt đầu thấy tình hình đặc biệt của hắn cùng Cao Vũ lúc ấy liền tự động đem hắn xếp về phía thụ.

Nghĩ không ra a, nghĩ không ra...

“Người nhìn đủ chưa?”

Triệu Noãn Noãn vẫn chú ý chuyên tâm lái xe rốt cục không thể nhịn được nữa, một thắng xe, đem xe dừng ở ven đường, quay đầu nhìn về mặt si ngốc của Xán Xán đang nhìn mình, “Từ lúc lên xe đến bây giờ, người vẫn như vậy âm thầm ngó chừng ta, trên mặt ta có vết bẩn sao?”

Xán Xán trì hoãn quá thần, thấy bộ dạng Triệu Noãn Noãn kia nộ khí xung thiên, sợ hết hồn. Nguyên lai là do chính mình quá nhập tâm, thế nên nhìn người ta một hồi! Tội lỗi a...

“Người rốt cuộc đang nhìn cái gì?”

Xán Xán kéo cằm cẩn thận theo dõi hắn, giọng nói vô cùng chân thành, “Noãn Noãn ca, ta cảm thấy người vẫn tương đối thích hợp để tấn công!”

Trầm mặc, trầm mặc, trầm mặc...

Bỗng nhiên, động cơ lần nữa phát động, xe chậm rãi chuyển động.

“Noãn Noãn ca?”

“ ... ”

“Noãn Noãn ca!”

“ ... ”

“Người làm sao thế không nói lời nào a? Nhất định không phải nên phát biểu chút ý kiến sao!”

“ ... ”

Chán! Tại sao hần lại cười đến quỷ dị như vậy a?

123. Chương 118

Hai ta kết hôn sao! – Chapter 47

Chapter 47

Edit: Nileduong

Buổi sáng hôm nay vừa đến công ty, Xán Xán đã bị Bạch Tinh Tinh gọi vào phòng làm việc. Nàng nơm nớp lo sợ vào cửa, phát hiện Bạch Tinh Tinh mặt lạnh, không nói tiếng nào, tâm tình tựa hồ rất kém.

Trong trầm mặc, Xán Xán bắt đầu suy nghĩ lung tung.

Chẳng lẽ là bởi vì ngày hôm qua đụng phải nàng, ghi hận trong lòng, cho nên tìm nàng gây phiền toái.

Chuyện này rất có thể nga, Ngô Hiểu Phi không phải đã nói rồi sao, Bạch Tinh Tinh là đê mê ngực, nói không chừng nàng cho là bí mật của nàng đã bị mình phát hiện, muốn... Giết người diệt khẩu?

Hù dọa! Xán Xán bị loại ý nghĩ này của mình làm sợ hãi, thừa dịp Bạch Tinh Tinh còn chưa có phát tác, giành nói, “Bạch quản lý, ngày hôm qua ta... Không phải cố ý đụng... Đụng vào người!”

Nàng nói xong, vốn là định vuốt mặt Bạch Tinh Tinh những sắc mặt càng thêm đen.

Cứ như vậy, Xán Xán càng kiên định ý nghĩ của mình, xem ra nàng thật là vì chuyện này a!

“Bạch quản lý, ta thật là không phải cố ý đụng người, ta cái gì cũng không biết, không biết...”

Đối phương như cũ mặt đen thêm, một bộ dạng muốn giết người.

Không có thảm như vậy chứ? Oan uổng a! Xán Xán nóng nảy, “Bạch quản lý, ta thật không biết người đê mê ngực, nếu như sớm biết, ta cũng sẽ không đụng người!”

Lặng yên...

“Ô Xán Xán! ! !”

Bạch Tinh Tinh rốt cục nổi đóa, đỏ mặt quát, “Người cho rằng ta tìm người chỉ là vì chuyện ngày hôm qua!”

“Không phải sao?” Xán Xán ngẩn người, không là bởi vì chuyện ngày hôm qua, còn có thể là chuyện gì? Nàng nhớ được mình không có xui xẻo chọc giận nàng lần thứ hai...

Ba !

Chỉ thấy Bạch Tinh Tinh tay vung, một tập hồ sơ bị vứt trên bàn làm việc.

“Người làm cái gì, trong lòng mình rõ ràng!” Thanh âm so sánh với vẻ mặt lạnh hơn, hiển nhiên nàng đang trong trạng thái tức giận cực độ.

Xán Xán tiểu tâm dục dục nhìn xuống, thấy trên bàn đặt một chồng văn kiện: giấy tờ được kẹp gọn, phía trên có mấy chữ hồng viết rất to: Dự án XX

Đây là cái gì?

Xán Xán ngó chừng hồ sơ bày ra nghiên cứu hồi lâu, trăm mối vẫn không có cách giải thích nhìn Bạch Tinh Tinh, “Bạch quản lý, đây là...”

“Đây chính là hảo sự người làm ra đó!” Bạch Tinh Tinh oán hận nhìn Xán Xán, “Ta hỏi người, ngày hôm qua người tại sao không gửi dự án quảng cáo của Cty Đường đi? Người có biết không bởi vì sơ suất của người công ty đã mất một mối làm ăn? Đây cũng là thành quả của tất cả nhân viên trong công ty vất vả làm ra bây giờ tốt lắm, thưởng của tất cả nhân viên công ty trong quý này đều sôi hồng hồng không! Người nói nên làm cái gì bây giờ?”

Bạch Tinh Tinh nói xong những lời này, tức giận đến run rẩy, Xán Xán ở một bên thì mắt hoàn toàn choáng váng.

Cái gì là dự án? Cái gì là quảng cáo của cty Đường? Cái gì là thưởng quý?

Tại sao nàng hoàn toàn cũng không có nghe nói qua? Hơn nữa, việc làm dự án loại chuyện đầu phải do một tiểu thư ký như nàng làm? Tại sao Bạch Tinh Tinh nhìn nàng như vậy, thật giống như tất cả tai họa đều là do một mình nàng tạo ra.

Máu chốt là, bản thân nàng không biết chút nào a! ! !

“Bạch quản lý, người có phải hiểu lầm cái gì hay không ...”

“Hiểu lầm? !” Thanh âm Bạch Tinh Tinh cao thêm mấy phần, “Người đừng nghĩ trốn tránh trách nhiệm! Chuyện rõ ràng như vậy không phải phòng quản lý nhân sự chúng ta quản, nhưng người hết lần này tới lần khác làm đi làm lại, lại vẫn làm hư! Người là cố ý làm cho phòng nhân sự chúng ta mất thể diện đúng không? Người để cho ta làm sao giả thích với tổng tài? Đừng tưởng rằng người cùng tổng tài quen biết là rất giỏi, ta cho người biết, chuyện này tổng tài cũng sẽ không mở một con mắt nhắm một con mắt...”

Thật ra thì thời điểm Xán Xán vừa tới Bạch Tinh Tinh đối với nàng đã có chút thành kiến, mình tốn bao nhiêu tâm tư mới vào được công ty? Bò lên vị trí hôm nay đều là dựa vào cố gắng của mình, cái này không có danh tiếng gì đâu cũng không có bản lãnh, bất quá là cùng tổng tài quan hệ mới có thể vào được. Đối với người như thế, Bạch Tinh Tinh luôn không cách nào nhìn được, hôm nay đã chứng minh, Tô Xán Xán này đúng là làm hư việc nhiều hơn là thành công!

“Được rồi, người không cần giải thích cái gì nữa! Muốn giải thích thì giữ lại để giải thích cùng tổng tài sau!” Dứt lời, Bạch Tinh Tinh đem ném thiết kế dự án, không hề nhìn Xán Xán.

Xán Xán từ phòng làm việc của quản lý đi ra ngoài, tất cả các nhân viên phòng nhân sự yên lặng đến mức cả thanh âm của chân rơi cũng nghe được nhất thanh nhị sở.

Nàng ngẩng đầu, ngẩng nhìn bốn phía, ánh mắt của mọi người cùng rơi vào trên người nàng, ánh mắt kia có khinh bỉ, có trách cứ... Nói không rõ tư vị, để cho tâm Xán Xán nhất thời lạnh.

Nàng thậm chí có loại ảo giác, thật giống như phần dự án này nàng chưa có gửi đi, mới làm hại mọi người mấy tháng qua uống phí cực khổ, thật giống như chuyện này cũng là lỗi của nàng...

Bốn phía không khí ảm đạm vẫn kéo dài đến trưa, cả công ty ngay cả bác gái quét nhà vệ sinh tựa hồ cũng biết chuyện này, ánh mắt nhìn Xán Xán cũng tràn đầy phần hận.

Cũng không phải quét nhà vệ sinh cũng có thưởng quý chứ.

“Ôn Nhu, văn kiện giấy tờ đó...”

Ôn Nhu ngẩng đầu nhìn Xán Xán một cái, yên lặng mà đem văn kiện, giấy tờ đưa cho nàng, sau đó cúi đầu chú ý công việc của mình.

Xán Xán rũ mi mắt xuống, không nói tiếng nào nhận lấy văn kiện giấy tờ, tâm tình rớt xuống đáy cốc.

Ngay cả Ôn Nhu cũng...

“Người đừng trách nàng.” Bỗng nhiên một cái tay chạm đến trên vai của nàng, Vương Xinh Đẹp ở bên tai nàng nhẹ nhàng nói, “Chúng ta nói lần này phát thưởng quý muốn đi Lệ Song chụp ảnh cưới, nàng mong

đợi thật lâu...” Nàng không nói thêm gì nữa, ánh mắt có một tia lơ mờ. Làm một đôi tình lữ les thật ra thì cũng không được chấp nhận, bọn họ thật vất vả khua lên dững khí muốn lớn mật một hồi...

Nhìn ánh mắt cô đơn của Vương Xinh Đẹp, lỗ mũi Xán Xán đau xót, phảng phất một loại cảm giác thật sự là lỗi của nàng, “Thật xin lỗi... Ta...”

“Thôi!” Vương Xinh Đẹp mỉm cười vỗ vỗ vai của nàng, “Vừa mới bắt đầu công việc, ai có thể không sai một chút? Về phần nàng...” Nàng nhìn Ôn Nhu, ánh mắt cũng trở nên ôn nhu, “Người yên tâm đi, tính khí nàng là như vậy, đến nhanh đi cũng nhanh, không so đo!”

124. Chương 119

Tri kỷ như thế, thì cần gì có chồng?

Nhìn vẻ mặt thất vọng của Ôn Nhu, trong lòng Xán Xán càng khó chịu. Cho nên nàng quyết định, đi tìm Lạc Thiếu Tuấn nói rõ ràng! Nếu như lần này thật sự vấn đề là từ nàng mà ra, vô luận như thế nào nàng cũng sẽ không tha thứ ỉn.

Xán Xán đi tới phòng làm việc của Lạc Thiếu Tuấn, cửa phòng đóng chặt, thư ký cũng không ở ngoài cửa.

Nàng đến gần mấy bước, đang muốn gõ cửa, bỗng nhiên nghe thấy thanh âm nói chuyện bên trong loáng thoáng truyền đến, nghe khẩu khí thật là không tốt.

Nàng nổi lòng hiếu kỳ muốn nghe được rõ ràng hơn chút ít, bất đắc dĩ là phòng làm việc của tổng tài cách âm thật sự hiệu quả, chỉ nghe thấy mấy từ vụn vặt, thật giống như đang nói cái gì: “Bày ra”, “Chịu trách nhiệm”....

Còn muốn nghe, cửa bỗng nhiên mở ra.

Đang dựa vào cửa Xán Xán bị giật mình, còn không có kịp phản ứng, đã thấy Bạch Tinh Tinh nổi giận ùng ùng từ trong cửa vọt ra, hai người một chút đụng vào nhau.

Ai u! Xán Xán vuốt đầu của mình, lúc này đụng vào mới hiểu, quả nhiên hàng giả co giãn rất tốt! (người vẫn còn thời gian nghĩ cái này ư? -- □ □ □)

“Hừ!” Bạch Tinh Tinh hừ lạnh một tiếng, hung hăng trừng mắt nhìn nàng một cái, cũng không quay đầu lại đi thẳng, lưu lại Xán Xán đứng ở đó ngây ngốc.

Nếu như nàng không nhìn lầm, thời điểm mới vừa cửa mở ra, ánh mắt của nàng có quét tới Lạc Thiếu Tuấn bên trong, bộ dáng hần tựa hồ rất tức giận...

Xán Xán trong lòng cả kinh, lúc này quả nhiên chọc tới đại phiền toái nha!

Tiểu tâm dục dục gõ cửa, yếu ớt nói, “Tổng tài...”

Không ai trả lời nàng.

“Cái kia... Tổng tài, anh có đây không? Tôi là Tô Xán Xán...”

Như cũ là trầm mặc.

“Tôi...”

“Mời vào.”

Thanh âm kia lạnh lùng, phảng phất từ một nơi rất xa truyền đến, nghe được Xán Xán một trận lạnh cả người.

Nàng từ từ mở cửa ra, cúi đầu đi vào, ngẩng đầu nhìn đến Lạc Thiếu Tuấn đang đứng ở cửa sổ nhìn ra ngoài, bóng lưng cao ngất không nhúc nhích lưng ngoảnh lại với nàng, có loại lạnh lẽo nói không ra lời.

Hai người trầm mặc thật lâu, rốt cục Xán Xán không nhịn được.

“Tổng tài, về phần dự án kia, tôi nghĩ...”

“Mọi thứ đều ổn.”

Lạc Thiếu Tuấn bỗng nhiên xoay người, đối diện Xán Xán.

Nàng, nàng, nàng là sinh ra ảo giác sao? !

Xán Xán bất khả tư nghị nhìn Lạc Thiếu Tuấn, dụi dụi con mắt.

Hắn, hắn, thế nhưng đang cười! ! !

Lạc Thiếu Tuấn đang cười!

Xán Xán thẳng tắp theo dõi hắn, thật lâu mới hoãn quá thần lai, nụ cười trên mặt hắn cũng giống thường ngày, bất ôn bất hỏa, ôn nhu, phảng phất chuyện gì cũng không phát sinh, nhưng là...

Tại sao có loại cảm giác nín thở?

“Không sao, đó không phải là lỗi của cô.” Lạc Thiếu Tuấn đi tới, vỗ nhẹ vai Xán Xán, khóe miệng thủy chung vẫn giữ nụ cười.

“Nhưng là tôi...”

“Tôi đã nói không sao, cô còn đang tính toán cái gì? Nói không có sẽ không có, mọi thứ vẫn như cũ.”

“Nhưng là đây là cố gắng của mọi người mấy tháng qua!” Xán Xán không nhịn được nói xen vào.

Lạc Thiếu Tuấn ngây ngốc, tiếp tục mỉm cười nói, “Yên tâm, mọi người sẽ không trách người.”

“Thưởng quý kia...”

“Một năm có bốn quý, ít tiền đó bọn họ sẽ không để ý...”

“Làm sao anh có thể nói như vậy!”

Xán Xán bỗng nhiên đề cao thanh âm cắt đứt lời nói của Lạc Thiếu Tuấn, “Mọi người cực khổ lâu như vậy, cũng là bởi vì phần dự án này không gửi đi, tất cả cố gắng đều uổng phí ! Bọn họ làm sao có thể không cần?” Xán Xán nghĩ đến vẻ mặt thất vọng của Ôn Nhu, tâm không tự chủ được khó chịu.

Lạc Thiếu Tuấn bị Xán Xán trong lúc tức giận rống lên, nụ cười trên mặt bỗng nhiên trở nên kỳ quái, “Vậy người nói còn có thể làm gì?”

Xán Xán bị hắn nhìn có chút hoảng hốt, trấn định tâm tình một chút nói, “Tôi muốn xin anh tra rõ chuyện này, nếu quả thật là lỗi của tôi, tôi tình nguyện từ chức, sau này... Tuyệt đối sẽ không xuất hiện trước mặt mọi người!”

Lời của nàng nói xong, phòng làm việc lớn như thế lại là một trận trầm mặc, bọn họ ánh mắt nhìn đối phương, không khí cũng phảng phất động lại.

Ánh mắt nhìn nhau, Lạc Thiếu Tuấn bỗng nhiên bỏ ánh mắt qua một bên, sau đó hắn nở nụ cười, đưa tay xoa đầu Xán Xán, “Thôi, người đừng coi là thật ...”

Ba !

Tay của hắn bị bỏ xuống, trên mu bàn tay trắng nõn mơ hồ lộ ra vết đỏ.

Nụ cười rốt cục đọng lại ở trên mặt.

“Người căn bản không tin ta!”

Xán Xán đứng ở một chỗ, không nhúc nhích ngó chừng Lạc Thiếu Tuấn, “Người thật ra đang rất tức giận có đúng không? Người thật ra đang rất ghét ta có đúng không?”

Nụ cười đọng lại ở khóe miệng biến mất, Xán Xán lần đầu tiên phát hiện Lạc Thiếu Tuấn không cười thì ra là lạnh như vậy, ánh mắt sau gọng kiếng vàng kia lộ ra là lạnh lẽo vô tận.

“Ta van người đừng có cười nữa được không? Cứ cười như vậy chẳng lẽ người không thấy mệt sao?”

Nàng nói xong lời này, cũng không quay đầu lại chạy ra khỏi phòng làm việc, lưu lại một mình Lạc Thiếu Tuấn đứng ở đó cô độc, chỉ là một mình...

125. Chương 120

Hai ta kết hôn sao! – Chapter 48

Chapter 48

Edit: Nileduong

Từ phòng làm việc của Lạc Thiếu Tuấn đi ra ngoài, Xán Xán chỉ một đường chạy nhanh, xông ào vào phòng nhân sự.

Trên đường đi, mọi người rối rít dừng công việc trong tay nhìn nàng, có người thờ ơ lạnh nhạt, có người bàn luận rối rít, nhưng không ai đi lên cùng nàng nói một câu.

Nàng cũng không lên tiếng, yên lặng đi tới vị trí của mình bắt đầu thu dọn đồ đạc.

Triệu Noãn Noãn đã nói, làm không vui thì đừng làm, nàng bây giờ rất không vui!

“Xán Xán...”

Đang thu dọn, chợt nghe thanh âm Ngô Hiểu Phi, “Tổng tài hân... Làm khó dễ người à?”

Xán Xán không trả lời, chú tâm thu dọn đồ đạc của mình.

“Hân sẽ không cứ như vậy đuổi việc người chứ?” Ngô Hiểu Phi cố ý hạ thấp thanh âm kinh ngạc, tiện đà thấp giọng lẩm bẩm nói, “Bọn họ cũng thật là quá đáng, cũng không tra rõ ràng làm oan uổng người khác...”

“Làm sao người biết là ta bị oan uổng?” Xán Xán ngừng lại, thẳng tắp nhìn Ngô Hiểu Phi, Ngô Hiểu Phi cũng ý thức được lỗ miệng, quay đầu tiếp tục làm công việc trên tay.

“Người biết người nào làm ra chuyện này đúng không? Nói cho ta biết!”

“Người nhỏ giọng một chút!” Ngô Hiểu Phi kéo tay áo của nàng một chút, cảnh giác nhìn bốn phía đánh giá một phen, thấp giọng nói, “Ta cho người biết, người cũng đừng nói là ta nói.”

“Ta chỉ muốn biết sự thật, sẽ không liên lụy người.”

Ngô Hiểu Phi trầm mặc một hồi lâu, ánh mắt hướng một chỗ nhìn thoáng qua, “Chính là nàng.”

Xán Xán theo ánh mắt của nàng nhìn, nhất thời bị một đạo hàn quang, Tử Hà đang lãnh đạm suy nghĩ hướng nhìn nàng, mang theo ánh mắt đùa cợt.

Nàng? !

Xán Xán thực lấy làm kinh hãi, các nàng biết mới nhau bao lâu a? Không thù không oán, ngay cả nói chuyện cũng chỉ nói mấy câu, tại sao nàng lại muốn hãm hại mình?

“Ta cũng mới biết vừa rồi Tiểu Chu nói với ta.” Ngô Hiểu Phi tiếp tục hạ thấp thanh âm, “Ngày hôm qua thấy nàng đi cầm cái dự án kia, không biết làm sao, đến hôm nay lại biến thành người không có gửi đi...”

Xán Xán càng nghe càng mơ hồ, “Tại sao nàng phải làm như vậy?”

“Còn không phải là vì tổng tài!”

Lạc Thiếu Tuấn? Xán Xán mòng hơn nữa, “Có chuyện gì với tổng tài?”

“Người không biết!” Ngô Hiểu Phi bĩu môi, “Người đàn bà điên kia! Lúc nàng mới vừa tới công ty đã đặc biệt chú ý tổng tài, công khai ám hiệu nhiều lần, đều bị tổng tài cự tuyệt. Cho nên hân đặc biệt nhắm vào nữ nhân trong công ty có chút quan hệ với tổng tài, nghe nói nàng còn nhiều lần gọi điện thoại quấy rầy nữ phụ tá của tổng tài, làm cho Phương tiểu thư lần trước hoảng sợ chỉ làm được nửa tháng...”

“Những chuyện này... Làm sao người biết ?”

Ngô Hiểu Phi xem Xán Xán một chút, “Người thấy ta thế nào? Công ty này chỉ có chuyện chưa xảy ra chứ không có chuyện gì là ta không biết!”

Xán Xán rất cục kinh hãi.

Nếu như nói nàng lúc trước còn vì chuyện mình bị oan uổng mà cảm thấy tức giận, như vậy bây giờ những thứ tức giận đó đã hoàn toàn chuyển biến thành cảm khái, thậm chí đối với cái nữ nhân ghen tỵ mà méo mó này có vài phần đồng tình.

Tình yêu, quả thực là thật đáng sợ!

Đầu tiên là đoán không ra tâm tư của Lạc Thiếu Tuấn, bây giờ còn có con người méo mó là Tử Hà, loại này công ty, nàng làm sao còn có thể ở lại? Quả thật ở trong nhà an toàn nhất!

Xán Xán lau mồ hôi, nhanh chóng thu dọn xong đồ đạc, ôm hộp đồ chuẩn bị rời đi.

“Người cứ như vậy rời đi?” Ngô Hiểu Phi không nghĩ tới mình đem sự thật nói cho Xán Xán, nhưng nàng một chút phản ứng cũng không có.

Xán Xán gật đầu, cho dù hiểu rõ thì làm được gì? Trả lại trong sạch cho nàng thì có thể thay đổi được cái gì? Lạc Thiếu Tuấn là người thật khó nắm bắt. Chẳng biết tại sao, nàng cảm giác người này cả người đều tản ra một loại hơi thở nguy hiểm, bản năng nói cho nàng biết, trốn xa chút là tốt nhất.

“Ta đi, gặp lại sau.”

Nàng hướng Ngô Hiểu Phi phát tay một cái, ôm hộp đồ, rời khỏi bàn làm việc của mình.

Nói thật, đối với công việc đầu tiên này, nàng cũng có chút lưu luyến. Đặc biệt là mấy đồng nghiệp trong phòng, đã để lại cho nàng ấn tượng sâu sắc. Cho nên, nàng một lần cuối quay đầu lại nhìn bọn họ.

Ôn Nhu, Vương Xinh Đẹp, Ngô Hiểu Phi còn có mấy đồng nghiệp khác cũng rời rít buồng công việc trong tay, đưa mắt nhìn nàng rời đi...

“A!”

Bỗng nhiên nàng bị thứ gì chặn lại, dưới chân không yên, người đang mang hộp bị ngã, đồ đạc văng ra ngoài.

Đầu óc chốc lát trống không, sau đó trên bàn tay truyền đến cảm giác rát rát, ngay sau đó đầu gối cũng mơ hồ đau.

Một cái té ngã này không nhẹ!

“Bước đi cũng đi không xong, thật không biết công ty mời tới làm gì?”

Lạnh lùng giễu cợt, Xán Xán ngẩng đầu, thấy Tử Hà từ trên cao nhìn xuống nàng, trên mặt là nụ cười khinh miệt.

Nàng! Tuyệt đối là nàng!

Xán Xán nhìn lại chỗ mình vừa bị ngã, đúng tại bên cạnh bàn làm việc của Tử Hà, nhìn nàng ở đó nụ cười dương dương tự đắc, không sai, chính là nàng ngáng chân nàng!

Một cục lửa giận rất cục vọt lên.

Con cọp không phát uy, người nghĩ Tô Xán Xán ta là con mèo hen a!

Xán Xán không nói hai lời, thuận tay quơ lấy cái bình mực rơi trên mặt đất, quăng đi.

Xôn xao! Tử Hà tiên tử trên chiếc váy thuần sắc trắng trong nháy mắt có một đóa hoa Phách Vương màu đen.

Rất tốt! Rất bắt mắt!

“Người làm gì vậy!” Đây là cái váy nàng mới vừa xài một ngàn hai mới mua được a! Cho nên Tử Hà giận, xông qua tóm cổ Xán Xán.

Xán Xán cũng không cam chịu yếu thế, đưa tay túm phía dưới mái tóc dài của nàng, hung hăng giật xé.

“Ai u!” Tử Hà đặt mông ngã trên mặt đất, đúng lúc ngồi trên vết mực mà Xán Xán vừa làm đổ ra, cho nên trên váy rớt cục trước sau đối xứng.

“Cái nữ nhân điên này, ta liều mạng với ngươi!” Nàng tóc tai bù xù từ trên mặt đất bò dậy, vừa giương nanh múa vuốt hướng Xán Xán vọt tới, những người bên cạnh còn chưa thấy rõ tình huống, hai người lại tiếp tục xông vào nhau.

126. Chương 121

Sự thật chứng minh, nữ nhân mà tức giận lên so với nam nhân còn lợi hại hơn!

“Dừng tay cho ta!”

Tiếng quát tràn đầy tức giận truyền đến, hai người lúc này mới ngừng tay, mọi người rớt rít quay đầu nhìn.

Chỉ thấy Lạc Thiếu Tuấn sắc mặt xanh mét đứng ở cửa, cứng còng bối rối, trong mắt lộ ra vẻ lạnh lẽo khiếp người, nhất thời tất cả mọi người giống như bị đông cứng, cả phòng làm việc trầm mặc.

“Có thể rảnh rỗi xem náo nhiệt như vậy sao?”

Lạc Thiếu Tuấn lạnh lùng mở miệng, các vị đang đứng vây quanh xem đều tự động lui về phía sau mấy bước.

“Công việc rất ít đúng không? Tối hôm nay tất cả mọi người ở lại làm thêm giờ đi.”

Vừa dứt lời, trong khoảnh khắc, nhóm quần chúng mới vừa rồi vây xem lớn như vậy đều lập tức giải tán, chỉ để lại Xán Xán cùng Tử Hà đứng đó, đầu tóc rối loạn, quần áo xộc xệch, muốn nhiều khó coi có nhiều khó coi.

“Ngươi.” Ánh mắt Lạc Thiếu Tuấn lạnh như băng quét qua Tử Hà, mặt không chút thay đổi nói, “Về chỗ.”

Thanh âm bình tĩnh này ngược lại càng tăng thêm kinh khủng, Tử Hà không lên tiếng, yên lặng ngồi trở lại vị trí của mình, dĩ nhiên cũng không quên giống như tất cả nữ nhân âm hiểm khác quảng cho Xán Xán một ánh mắt oán hận.

Xán Xán lập tức bình tĩnh!

“Còn người nữa.” Lạc Thiếu Tuấn đem ánh mắt rơi vào trên người Xán Xán, “Dọn dẹp đồ xong rồi thì theo ta ra đây.”

Xán Xán ôm một hộp lớn đồ đạc đi theo phía sau Lạc Thiếu Tuấn, đi cũng không được, không đi cũng không được.

Đi thôi, dù sao nàng còn ở trong công ty, coi là nửa nhân viên đi, tổng tài đã ra lệnh, nàng là một con tôm nhỏ sao có thể không nghe? Nhưng đi sao, cả người nàng bây giờ đau muốn chết, đặc biệt là trên bàn tay có một vết thương lớn, máu chảy ra, nhìn qua thật là ghê rợn.

Nàng bên này không chú ý, Lạc Thiếu Tuấn bên kia ý vị nhìn mình đi ở phía trước, nàng chân ngắn không thể làm gì khác hơn là ôm hộp đồ chặt vật theo sát, mặc dù đi đã rất nhanh, nhưng vẫn bị rớt lại phía sau.

Một lát sau, mắt thấy hai người đã kém mau hơn mười thước, Lạc Thiếu Tuấn đột nhiên chậm cước bộ lại, mới thấy nàng lúc này thật vất vả đuổi theo.

Hai người một trước một sau trầm mặc đi tới, cuối cùng đã tới phòng làm việc của tổng tài.

“Đem đồ đạc để ở chỗ này.” Lạc Thiếu Tuấn xoay người, chỉ cái bàn làm việc ở cửa phòng.

Xán Xán đang ôm một mối, hần vừa nói thế, dĩ nhiên thích thú đem tới để lên.

“Được rồi, cô có thể đi.”

Nha... Chờ một chút! Hần mới vừa nói cái gì? Có thể đi?

Xán Xán khóc.

Không được mang theo a! Khai trừ nhân viên không nói, lại còn muốn tịch thu vật phẩm của nhân viên! Sớm biết như vậy nàng sẽ không đem khoai tây chiên cùng quả đông lạnh bỏ vào trong hộp! Còn có sô cô la buổi sáng nàng mới đoạt được từ Triệu Noãn Noãn, đây chính là hàng nhập khẩu từ nước Pháp nha!

Nàng đang thương tâm, bỗng nhiên nghe Lạc Thiếu Tuấn nói, “Làm sao còn chưa đi?”

“Báo cáo tổng tài, trong hộp của ta không có bất kỳ đồ gì của công ty, không tin người có thể kiểm tra!”

Lạc Thiếu Tuấn sững sốt, “Ai nói cô cầm đồ của công ty?”

Không phải sao? Vậy người làm sao bắt ta giao nộp vật phẩm riêng tư a? Xán Xán hạ thấp thanh âm, “Ta có thể lấy đồ đạc của mình về không?”

“Không được!”

Xán Xán sốc, trơ mắt nhìn cấp trên lấy mất sô cô la trong cái hộp, không biết từ đâu có dũng khí, “Tổng tài! Quy định quốc gia, công ty khai trừ nhân viên không thể tịch thu vật phẩm riêng tư của nhân viên!”

Loảng xoảng loảng xoảng! Lạc Thiếu Tuấn có loại cảm giác bị nện vào đầu.

“Ô Xán Xán, tôi lúc nào nói muốn đuổi việc cô?”

Không có sao? Xán Xán nghi ngờ nhìn Lạc Thiếu Tuấn, “... Vậy cho dù ta tự mình từ chức?” Tự động thôi việc có thể có tiền lương không?

“Tôi không phê chuẩn cô thôi việc.”

Tại sao, tại sao, cái gì! ! ! (o)

Khua dũng khí lên, “Tổng tài, quy định của quốc gia, nhân viên có quyền từ chức!”

“Quốc gia cũng quy định, theo hợp đồng làm việc, xin từ chức phải nói trước ba tháng, nếu không nghe lời coi là trái hợp đồng pháp luật, phải bồi thường ba vạn đồng.”

Ba vạn đồng! ! !

Đánh cướp cũng không dễ kiếm tiền như vậy!

Xán Xán phẫn hận nhìn Lạc Thiếu Tuấn, hình tượng hấn ở trong mắt Xán Xán rốt cục là nhà tư bản vạn ác đứng hàng đầu.

“Nếu như cô không có ý định từ chức, bắt đầu từ ngày mai cô chính thức là phụ tá đặc biệt của tôi, đây sẽ là bàn làm việc của cô.” Hấn vừa nói, chỉ chỗ Xán Xán đặt cái hộp lên bàn, lại nói, “Hôm nay cô cũng mệt rồi, đặc biệt cho phép cô về nhà nghỉ ngơi trước thời gian, nhớ ngày mai không được đi làm muộn!”

Ba !

Hấn đi vào phòng làm việc, đóng cửa, không thấy bóng dáng đâu nữa!

Lưu lại Xán Xán đứng tại chỗ, đối diện với một cái hộp đồ, sững sốt sững sốt.

MD! Ngày hôm nay trôi qua thật sự là... Quá kinh hãi !

Triệu Noãn Noãn khi trở về thấy Xán Xán đang ngồi ở trên ghế sa lon sững sờ.

Lạc Thiếu Tuấn này rốt cuộc bị làm sao vậy? Sao không nói trước phương án kia, hôm nay chuyện nàng trước công chúng cùng Tử Hà đánh nhau nên bị xử phạt. Nhưng Lạc Thiếu Tuấn hết lần này tới lần khác cái gì cũng không trách nàng, còn không giải thích gì đưa nàng lên làm phụ tá!

Phụ tá a! Là phụ tá tổng tài!

Nàng từ nhỏ đến lớn cho dù thật có tiền rủng cũng không đập trúng nàng, làm sao có thể có chuyện tốt như thế?

Âm mưu! Nhất định có âm mưu!

“Người đang suy nghĩ gì?”

Chẳng biết từ lúc nào Triệu Noãn Noãn đã đứng ở trước mặt nàng.

“Không có... Không có gì! Ta chỉ đang ngăn người...” Xán Xán lấy lại tinh thần, bận rộn lắc đầu, hay là chuyện này trước hết dừng cho Triệu Noãn Noãn biết, hẳn vốn đã không muốn nàng đi làm công việc này, nếu như cho hẳn biết mình hôm nay gặp những chuyện này, khẳng định không đồng ý cho nàng tiếp tục đi làm. Công việc là chuyện nhỏ, ba vạn đồng kia là thật, bán nàng đi cũng không đủ tiền!

Triệu Noãn Noãn nhìn nàng một cái, lập tức phát giác có cái gì không đúng, “Người hôm nay sao lại về nhà sớm như vậy?”

“Có chút không thoải mái, cho nên xin phép về sớm...”

“Cái gì! ?” Triệu Noãn Noãn cả kinh, vội vàng đỡ lấy vai của nàng, trên dưới đánh giá, “Chỗ nào không thoải mái? Có phải ngã bệnh rồi hay không? Ta dẫn người đi bệnh viện!”

“Không có khoa trương như vậy đâu!” Xán Xán bận rộn khoát tay, dung tay chặn lại, đúng lúc bị Triệu Noãn Noãn chạm tới cánh tay bị thương, nàng đau đến nhe răng.

“Tay của người sao vậy?” Triệu Noãn Noãn tóm lấy cánh tay của nàng đang muốn rút về, sau đó hẳn thấy được trên bàn tay nàng có vết thương, “Xán Xán, đã xảy ra chuyện gì?”

“Ta...” Nàng nhất thời có cảm giác loại cảm giác làm chuyện xấu bị phát hiện, “Ta không cẩn thận té một cái...”

“Làm sao không cẩn thận như vậy!” Rõ ràng là giọng trách cứ, nhưng tràn đầy tư vị tiếc thương.

“Ta cũng không biết...”

127. Chương 122

“Làm sao người có thể hồ đồ như vậy?” Thân thể là của mình, làm sao bị thương cũng không biết, nếu để cho nàng sống một mình thì không biết sẽ ra sao?

“Thật xin lỗi...”

Thấy nàng bộ dạng vô tội, tức không chịu được nhưng không thể làm gì khác hơn là nói, “Thôi, người đưa tay đây ta đi lấy thuốc bôi cho.”

Hắn vội vã lấy cái hòm thuốc ra, từ bên trong lấy ra một lọ dược thủy.

“Đưa tay đây.”

Giống như hài tử làm sai chuyện, Xán Xán biết điều một chút đưa tay vào trong tay hắn, hắn nắm lấy tay nàng, nhìn bàn tay mảnh khảnh trong lòng mơ hồ đau nhói, “Làm sao biến thành như vậy...”

“Đau!” Dược thủy dính vào vết thương, Xán Xán bị đau kêu lên.

“Nhấn nài chút.” Triệu Noãn Noãn tiểu tâm dục dục, “Vết thương không sạch, nhất định phải trừ độc, nếu không sẽ nhiễm trùng.”

Xán Xán cắn răng gạt đầu, mắt thấy Triệu Noãn Noãn dùng bông, cẩn thận thay nàng trừ độc trên vết thương từng chút một, sau đó bôi thuốc đỏ, rồi cầm băng gạc tinh tế buộc lại... Động tác mềm nhẹ, trông mắt đen nhánh lộ ra chân tình.

Nàng chỉ như vậy yên lặng nhìn, cũng bất tri bất giác nhập thần, bộ ngực dâng lên tí tí ảm áp. Hôm nay đã trải qua một ngày dài như vậy, duy chỉ có giờ phút này nàng mới có loại cảm giác an tâm, phẳng phất cảm giác người nam nhân trước mắt này có thể... Có thể che chở cho nàng cả đời...

“Xong rồi.”

Triệu Noãn Noãn ngẩng đầu, cùng lúc ánh mắt đụng vào ánh mắt của nàng, hai người ánh mắt giao nhau, Xán Xán đột nhiên cảm giác được khí huyết dâng trào, mặt thoáng cái đỏ hồng thành trái cà chua.

“Làm sao? Còn bị sốt sao?” Triệu Noãn Noãn gấp gấp đưa tay sờ trán của nàng.

Cái này làm mặt của nàng đỏ hơn nữa, vội vàng tránh khỏi ánh mắt nóng bỏng của Triệu Noãn Noãn, “Không có... Không có chuyện gì... có chút... Hơi nóng... Không... Không thông gió...”

Triệu Noãn Noãn ngẩng đầu nhìn ra cửa sổ mở rộng -_- □ □ □

“Còn chỗ nào bị đau không?”

Xán Xán thật vất vả trấn định lại, len lén liếc mắt Triệu Noãn Noãn, lần nữa cùng ánh mắt của hắn đụng nhau, không được! Không thể nhìn được!

“Ô Xán Xán!”

“Còn có đầu gối!” Nàng gấp đến độ một chút đưa ra chân, “Đầu gối cũng ngã xuống, đau! Đau!”

Không nhìn, không nhìn, không nhìn ...

Triệu Noãn Noãn nhìn Xán Xán kỳ quái, nha đầu này hôm nay sao lạ vậy? Khó có thể bị ngã tới u mê?

Bất đắc dĩ, không thể làm gì khác hơn là thay nàng vén ống quần lên.

Trong phút chốc, hắn giật mình, đập vào mắt hắn là một vết bầm lớn trên đầu gối trắng nõn của nàng, giống như một cây kim châm vào mắt của hắn.

“Xán Xán, người đằng hoàng nói cho ta, rốt cuộc là làm sao lại bị té?” Thanh âm của hắn chợt chìm xuống.

Xán Xán cả kinh, tâm lập tức trống rỗng, “Ta... Chính mình... Không... Không cẩn thận...”

Ánh mắt bén nhọn đảo qua, “Không được gạt ta!”

“Không có... Không có... Lừa gạt...”

Xong, nàng gánh không được!

Nàng vừa nhắm mắt, tay bắt đầu vung loạn, “Người đừng nhìn ta như vậy nữa! Ta thật là tự mình không cẩn thận... Ai u!” Kết quả là, vết thương trên tay lại bị đụng phải, “Đau! Đau! Đau!” Nàng từ trong mắt bức ra hai giọt nước mắt, nghẹn miệng, tội nghiệp nhìn Triệu Noãn Noãn.

“Người!” Triệu Noãn Noãn giấu tức giận ở trong lòng, nhất thời cũng đã tiết ra hơn phân nửa, không biết nên tức giận tiếp hay là nên đau lòng, “Được rồi, đợi lát nữa ăn cơm tối xong đi ngủ sớm một chút, biết không!”

Xán Xán cúi đầu, làm hình dáng con mèo nhỏ biết điều, “Nga —— “

Ban đêm.

Bởi vì tự biết đuối lý, Xán Xán thật sớm đi nằm ngủ, hôm nay xảy ra quá nhiều chuyện, nàng cũng thật mệt mỏi, nằm xuống liền ngủ thật say.

Đêm tối như mực, rèm cửa sổ để hở một góc, lộ ra vô số ánh sao lấp lánh.

Bỗng nhiên, cửa phòng nhẹ nhàng được mở ra, một bóng đen vô thanh vô tức đi đến, yên lặng đứng ở bên giường nàng. Lặng lẽ trong phòng chỉ có tiếng hít thở đều đều của Xán Xán, gương mặt tròn trịa của không chút phòng bị lộ ra ngoài chăn, lông mi bị ánh sao chiếu vào, ở hốc mắt nơi hạ hai mảnh bóng đen.

Không biết qua bao lâu, trong phòng bỗng nhiên vang lên một tiếng thở dài nho nhỏ thật nhẹ nhàng.

Hắn chậm rãi cúi xuống, đặt lên môi nàng một nụ hôn...

Ánh sao chiếu xuống khuôn mặt nàng nhuộm lên một vòng sáng.

Cái hôn này vẫn dừng lại thật lâu thật lâu, cho đến khi thân thể người đang ngủ phía giật giật, hắn mới lưu luyến rời ra.

Xán Xán, đừng nữa để cho ta lo lắng nữa nhé?

128. Chương 123

Hai ta kết hôn sao! – Chapter 49

Chapter 49

Edit: Nileduong

Buổi sáng, theo thường lệ Triệu Noãn Noãn đưa Xán Xán đi làm.

Xán Xán ngồi trong xe, cau mày, lầm bầm lầu bầu, “Nhà chúng ta thật giống như có con muỗi.”

“Bây giờ còn chưa nóng, làm sao có muỗi?” Nha đầu này ngày càng trở nên ngu ngốc.

“Nhưng buổi sáng nay lúc ta thức dậy miệng có chút sưng, thật giống như bị muỗi cắn...”

Thăng gấp.

Xán Xán sợ hết hồn, “Người làm sao vậy?”

“...”

“Noãn Noãn ca?”

“...”

“Noãn Noãn...”

“Đến rồi, xuống xe!”

“Nhưng là...”

“Còn không xuống xe? Người muốn bị muỗi cắn sao?”

Cứ như vậy, Xán Xán không giải thích được xuống xe, nhìn Triệu Noãn Noãn không nói tiếng nào quay ngoắt đi, nàng tự đẩy lòng cảm khái: ai nói lòng của nữ nhân như kim dưới đáy biển a? Lòng của nam nhân, mới thật sự là kim dưới đáy biển a!

Thật ra, nghĩ mãi mà không rõ có chuyện gì.

Này không, mới bước vào công ty, đã nhìn thấy người quét dọn đối diện đi tới, nhìn kỹ chính là bác gái quét nhà vệ sinh ngày hôm qua ở nhà vệ sinh khinh bỉ nhìn nàng, vừa nghĩ tới ánh mắt ngày hôm qua, cả người Xán Xán không được tự nhiên.

Thôi, chuyện thị phi, bớt một chút thì tốt hơn.

Cho nên, Xán Xán cúi đầu chuẩn bị lặng lẽ lên qua, không nghĩ tới bác gái liếc mắt liền phát hiện nàng, sau đó hô to một tiếng, “Tô tiểu thư, đi sớm a!”

Một tiếng này, mọi người rói rít quay đầu lại, sau đó khí lưu cường đại từ bốn phương tám hướng phóng mạnh về phía Xán Xán.

Xán Xán vẻ mặt đau khổ ngẩng đầu, “Chào buổi sáng...”

“Chào buổi sáng! Tô tiểu thư!”

Vị này hình như là Tiểu vương phòng tài vụ a? Bọn họ có quen thuộc như vậy sao?

“Chào buổi sáng, chào buổi sáng...” Xán Xán có chút lo lắng.

“Tô tiểu thư, người hôm nay rất đẹp a!”

Vị này ở bộ phận nào a? Tên là gì a?

“Cám ơn...” Xán Xán hơi chột dạ.

“Ôi tiểu thư, son môi hôm nay rất đẹp!”

Mẹ kiếp! Đây là bị con muỗi cắn!

Xán Xán mau khóc, “Quá khen, quá khen...”

Hôm nay rốt cuộc là tại sao? Cùng đi đến, cơ hồ tất cả mọi người cùng chào hỏi nàng, nàng có duyên tốt như vậy sao?

Xán Xán bị lửa nhiệt tình của những người này làm sững sốt, thật vất vả đi tới phòng quản lý nhân sự, đang muốn cất bước đi vào, bỗng nhiên giật mình, đi nhầm chỗ! Vội vàng quay đầu muốn đi, bỗng nhiên một đạo hàn quang bắn tới, nàng cả kinh sống lưng run lên, chỉ thấy cách đó không xa, Tử Hà liếc mắt về phía nàng, hai đạo mục quang giống như hai cây đao, hận không đem nàng thiên đao vạn vạn.

Ai sợ a! Nghĩ tới chuyện ngày hôm qua, Xán Xán khí không đánh một chỗ, hung hăng trợn mắt nhìn trở lại.

Người trừng ta, ta trừng người, mắt thấy một màn thảm kịch sắp phát sinh.

“Ôi Xán Xán.”

Bạch Tinh Tinh đi tới, Xán Xán bận rộn từ chỗ Tử Hà thu hồi ánh mắt, lúng túng nhìn về phía nàng chào hỏi, “Bạch quản lý, buổi sáng tốt lành.”

Bạch Tinh Tinh vẻ mặt kỳ quái, nhất thời có chút lạnh băng.

“Cái kia... Ta đi!” Xán Xán chạy đi sắp mở cửa chuồng đi.

“đợi một chút!” Bạch Tinh Tinh gọi lại nàng.

“Còn có chuyện gì sao?” Xán Xán trong lòng có chút thấp thỏm, ngày hôm qua Bạch Tinh Tinh tựa hồ đối với nàng rất không hài lòng, còn giống như đi tới chỗ tổng tài tố cáo nàng, bây giờ không phải là vẫn muốn mắng nàng ư? Nàng làm sao xui xẻo như vậy a...

“Chuyện ngày hôm qua...”

Thật lại muốn mắng

“Là ta sai.”

A? Xán Xán cả kinh, sững sờ, ngẩn người sững sờ nhìn Bạch Tinh Tinh.

Bạch Tinh Tinh có chút lúng túng, nghiêm mặt nói, “Mặc dù là ta trách lầm người, nhưng không có nghĩa là ta thừa nhận năng lực của người, ở công ty công việc tối trọng yếu dựa vào năng lực của mình, cố gắng lên.” Nói xong, nàng xoay người, rời đi.

Đầu Xán Xán lúc này thật chậm chạp, rốt cuộc là chuyện gì xảy ra a?

Cơm trưa, phòng ăn nhân viên.

“Hiếu Phi, tại sao mọi người hôm nay thay đổi thái độ với ta... Đặc biệt nhiệt tình a?” Buổi sáng sự kiện kỳ quái liên tiếp làm đầu óc Xán Xán lộn xộn, không thể làm gì khác hơn là thỉnh giáo chỗ không chuyện gì không biết Ngô Hiếu Phi.

“Thì vẫn là chuyện hôm trước!” Ngô Hiếu Phi gật đầu, “Nếu không phải bởi vì phương án không có gửi đi thì lần này mọi người cũng không được thưởng quý nhiều như vậy a!”

Nàng vừa nói xong Xinh Đẹp cùng Ôn Nhu đang ở một bên tình chàng ý thiếp nghe thấy cũng gật đầu đồng ý.

“Rốt cuộc là xảy ra chuyện gì a?” Xán Xán mộng hơn, hợp tác không thành công, ở đâu ra thưởng quý?

“Chẳng lẽ người không biết sao?” Vương Xinh Đẹp ngạc nhiên nhìn Xán Xán” xế chiều hôm qua quảng cáo Thiên Địa nhìn trúng hạng mục của chúng ta, đưa ra so sánh với điều kiện của Cty Đường tốt hơn nhiều, lần này là cảm ơn người a!”

Cảm ơn nàng?

129. Chương 124

Xán Xán nhất thời có loại cảm giác dở khóc dở cười, hôm nay nàng đã chuẩn bị chấp nhận sự đối xử lạnh lùng của mọi người nhưng hồi lâu nhân họa đắc phúc, ngược lại thúc đẩy được một mối làm ăn lớn hơn. Cũng khó trách buổi sáng hôm nay ánh mắt Tử Hà nhìn nàng so với ngày hôm qua còn hung ác hơn, công lao kia vốn là của nàng a!

“Thật ra thì...”

Đang muốn nói điều gì, bỗng nhiên Ngô Hiểu Phi đứng phải nàng hạ giọng, “Mau nhìn! Tổng tài đã tới!”

Xán Xán trì hoãn quá thân, Lạc Thiểu Tuấn đã tới trước mặt bọn họ.

“Tôi có thể ngồi chung không?”

Nàng chưa kịp nói gì, Ngô Hiểu Phi cùng bọn người kia cũng rất chân chó nhường vị trí, Lạc Thiểu Tuấn bưng cơm ngồi xuống, đúng lúc ngồi ở bên cạnh nàng.

Sáng hôm nay bởi vì quan hệ công việc, Xán Xán đã cùng Lạc Thiểu Tuấn chạm mặt qua nhưng bây giờ vừa thấy mặt, nàng bỗng khẩn trương.

Hôm qua nàng mới đem vị tổng tài đại nhân bên cạnh hung hăng mắng một trận, vừa trước mặt người này ở trong công ty đánh nhau ẩu đả, hắn không tức giận không nói, lại vẫn chọn nàng làm phụ tá tổng tài, rốt cuộc muốn làm gì đây?

“Ăn cái gì vậy?” Lạc Thiểu Tuấn bỗng nhiên tiếu a a mở miệng, thật giống như chuyện ngày hôm qua từ đầu đến cuối hoàn toàn không phát sinh chuyện gì.

Xán Xán yếu ớt nói, “Duẩn sỉ nhục lão áp.” (món vịt gì đó)

“Phòng ăn công ty lúc nào có món ăn này vậy? Nhìn qua rất ngon a!”

“Là tôi mang đi...” Còn không phải là tối qua Triệu Noãn Noãn nấu nhiều, ăn không hết, cho nên hắn thuận tiện bồi thêm một chén nữa cho nàng mang đi. Cũng tốt, dù sao nàng cũng ăn không quen thức ăn ở phòng ăn công ty, những thứ Triệu Noãn Noãn nấu so với cái kia quả thực là thức ăn cho heo!

“Xán Xán gần đây thường mang thức ăn tới, mùi vị siêu cấp ngon!” Ôn Nhu ở một bên tiếp lời.

Xán Xán liếc nàng một cái, rõ ràng là Triệu Noãn Noãn mỗi lần đều nấu rất nhiều! Nàng chẳng qua là không muốn lãng phí mà thôi!

“Thật? Tôi muốn ném thử.”

Sau đó, ở trong ánh mắt kinh ngạc của mọi người, Lạc Thiểu Tuấn không chút khách khí gấp từ hộp cơm của Xán Xán một miếng thịt vịt, bỏ vào trong miệng.

Đây chính là miếng lớn nhất, nàng giữ lại để ăn cuối cùng nha!

Đôi mắt Xán Xán – trông mong nhìn Lạc Thiểu Tuấn ăn xong một miếng, gật đầu, “Đúng, mùi vị đúng là không tệ!” Sau đó, hắn đưa chiếc đĩa ra, hướng một ... miếng thịt vịt khác gấp đi...

Một miếng, hai miếng...

“Mọi người làm sao không ăn đi?” Lạc Thiểu Tuấn kỳ quái nhìn mọi người, “Xán Xán, làm sao cô không ăn a?”

Ăn! Ăn cái rắm a! Thịt vịt cũng là người ăn sạch! Xán Xán thương tiếc nhìn một ít chấu duẩn sỉ nhục, thế đạo này không có Thiên Lý! Tổng tài thậm chí ngay cả món ăn trong chén của nhân viên cũng muốn bóc lột!

Lạc Thiểu Tuấn cơm nước xong, hài lòng gật đầu, “Không tệ! Xán Xán, ngày mai tiếp tục mang đến nhé!”

Bị bóc lột cơm trưa chừng mấy ngày, Xán Xán rốt cục chợt hiểu, thì ra là trước kia hoàn toàn từ đầu đến cuối nàng đều không nhận ra Lạc Thiếu Tuấn, chính là vô lại siêu cấp, hiển nhiên mang theo mắt kiếng tư văn bại hoại, mặc áo sơ mi ô vuông mặt người dạ thú!

Không phải hẳn không có mang thù? Ngược lại, hẳn chọn nàng chính là vì muốn hoàn toàn bóc lột sức lao động của nàng!

Mới chỉ làm phụ tá mới mấy ngày, dĩ nhiên cũng gặp được vận ác làm thêm giờ!

“Noãn Noãn ca, người hôm nay không cần tới đón ta.”

Thanh âm Triệu Noãn Noãn ở đầu bên kia điện thoại trầm xuống, “Tại sao?”

“Hôm nay phải làm thêm giờ.”

“Làm thêm giờ? Buổi sáng tại sao không nói?”

“Ta cũng không biết, lúc đó không ai báo ta.” Xán Xán rất bất đắc dĩ.

“Được rồi, lúc nào người xong việc gọi điện thoại cho ta, ta qua đón người.”

“Không cần nữa, ta tự mình trở về...”

“Quyết định như vậy, một mình người cẩn thận một chút, đừng làm mệt quá.”

Ba ! Điện thoại bị ngắt!

Xán Xán cầm lấy điện thoại ngẩn người, hẳn thật ra thì... Thật ra không cần ngày ngày đưa đón nàng như vậy...

“Gọi điện thoại cho ai vậy?” Lạc Thiếu Tuấn chẳng biết lúc nào xuất hiện ở bên cạnh nàng.

Xán Xán có chút lúng túng, “Phải làm thêm giờ, cùng nên nói cho người trong nhà một tiếng.”

“Mẹ của cô quản rất chặt nha.”

“Thật ra thì, không phải là mẹ tôi...”

“Đó là người nào?” Lạc Thiếu Tuấn hỏi tới.

“Là...” Chẳng biết tại sao, bỗng nhiên nàng có chút nói không nên lời, Triệu Noãn Noãn là gì của nàng? Bằng hữu? Không giống! Người thân? Cũng không phải là! Chẳng lẽ muốn nói là... Lão công?

Thời điểm nghĩ đến cái này từ, nàng sợ hết hồn, mình gần đây làm sao lại có những suy nghĩ này nha! Có thể vì áp lực công việc quá lớn, mới có suy nghĩ lung tung như vậy?

Lạc Thiếu Tuấn không nói tiếng nào quan sát Xán Xán biến ảo ra vẻ mặt phong phú, “Sẽ không phải, biểu ca của cô chứ?”

“Không đúng không đúng!” Nàng khoát tay, bỗng nhiên lại ý thức được phản ứng của mình giống như có chút kịch liệt quá mức, cho nên bận rộn đổi đề tài, “Tổng tài, làm thêm giờ hôm nay có nhiệm vụ gì?”

Lạc Thiếu Tuấn không có trả lời, làm bộ dạng như có điều cần suy nghĩ.

“Tổng tài?”

Bỗng nhiên, hẳn lấy lại tinh thần, ngoắc ngoắc khóe miệng, “Nhiệm vụ làm thêm giờ hôm nay, chính là theo tôi đi ăn cơm!”

130. Chương 125

Hai ta kết hôn sao! – Chapter 50

Chapter 50

Edit: Nileduong

Xán Xán lớn như vậy, lần đầu tiên biết cái gì được gọi là “Thực không biết vị” .

Rõ ràng là phòng ăn xa hoa nhất, đắt tiền nhất, trong chén là thứ rượu đỏ tốt nhất, nhưng vừa nhìn thấy người ngồi phía đối diện, nàng muốn ăn nhưng hoàn toàn cầm lên không nổi .

Có người nào làm thêm giờ trong phòng ăn a?

“Tổng tài... Tôi cảm thấy điều này không tốt lắm đâu...” Xán Xán cúi đầu, yếu ớt nói.

Lạc Thiểu Tuấn nhướn mi, “Có cái gì không tốt?”

“Tất cả mọi người ở trong công ty làm thêm giờ, nhưng tôi chạy tới nơi này ăn cơm... Tôi cảm thấy được đối với những nhân viên khác là rất không công bằng...” Nói xong vẫn không quên làm ra bộ dạng một lòng lo cho nước lo cho dân, tội nghiệp nhìn Lạc Thiểu Tuấn.

Lạc Thiểu Tuấn gật đầu, “Điều cô nói cũng không phải là không có đạo lý.”

Xán Xán ở một bên liều mạng gật đầu, Lạc đồng chí a! Ngài cuối cùng cũng suy nghĩ cẩn thận!

“Cô yên tâm, có tôi ở đây, sẽ không để cho loại chuyện này phát sinh ở công ty của chúng ta!” Vừa nói, rất nghĩa khí vỗ vỗ vai của nàng, “Cho nên, tôi sẽ không phát tiền lương làm thêm giờ cho cô.”

Xán Xán hóa đá ...

Như vậy lại càng không tốt!

“Sao vậy? Biện pháp này của tôi không tốt sao?”

Xán Xán vừa ngoan tâm, bất cứ giá nào!

“Tốt! Tổng tài ngài nói thật sự là quá tốt!”

Người khác đi theo còn có tiền cầm, nàng theo ăn bồi uống bồi cười, thậm chí ngay cả tiền lương làm thêm cũng không có!

Xán Xán ngửa mặt lên trời Trường Khiếu: Thiên Lý ở đâu a!

Bi thống rồi cục làm cho Xán Xán một lần nữa vùng lên, nàng quyết định —— hóa bi phần thành thức ăn, thẻ phải đem tiền lương làm thêm giờ ăn trở lại!

“Tổng tài, tôi muốn gọi cánh gà nướng!”

“Có thể.”

“Tổng tài, tôi muốn một chén súp ngọt!”

“Đồng ý.”

“Tổng tài, tôi muốn một chén rượu đỏ!”

“Được!”

Kết quả là, Lạc Thiểu Tuấn ngạc nhiên phát hiện, hôm nay khẩu vị của Xán Xán rất tốt.

“Xán Xán, khẩu vị của cô hôm nay dường như rất tốt?”

“Báo cáo tổng tài, khẩu vị của tôi từ trước đến giờ đều rất tốt.”

“Là sao?” Lạc Thiểu Tuấn ưu nhã giơ chén rượu lên, “Nhưng lần trước thời điểm chúng ta xem mặt, khẩu vị của cô nhìn qua không có tốt như vậy?”

“Nói nhảm!” Xán Xán liếc hẩn một cái, “Lần trước đó là xem mặt, muốn giả bộ căng thẳng! Lúc này là làm thêm giờ, dĩ nhiên không cần liều mạng nữa!”

Lạc Thiểu Tuấn bật cười, quan sát gương mặt nàng hơi có chút đỏ lên, nha đầu này dường như đã uống nhiều, lại dám nói những lời như thế.

Hắn bắt động thanh sắc nhấp một hớp rượu đỏ, chậm rãi nói, “Thật ra thì cô không cần phân chia rõ ràng như vậy, lúc này cũng có thể coi như đang xem mặt.”

Xán Xán không chút nghĩ ngợi, thốt lên, “Không được!”

Lông mày Lạc Thiếu Tuấn khẽ đội lên, thấp giọng nói, “Tại sao?”

“Bởi vì...” Bởi vì tác dụng của rượu còn, Xán Xán suy nghĩ chậm trễ không ít, “Noãn Noãn ca không thích...” Nàng vừa nói, vừa phối hợp uống một hớp rượu đỏ.

MD! Uống ngon thật!

Mắt Lạc Thiếu Tuấn híp lại, ” Noãn Noãn ca với cô có quan hệ gì?”

“Hắn là ta...” Cũng may, nàng chẳng qua là chuẩn choáng say, sững sốt một hồi lâu, “Hắn chính là Noãn Noãn ca của tôi.”

Lạc Thiếu Tuấn ngoắc ngoắc khóe miệng, dưới mắt kiếng gọng vàng con ngươi âm thầm phát quang, nhẹ giọng thử dò xét, “Các người... không có những quan hệ khác?”

Những quan hệ khác?

Trong đầu Xán Xán bỗng nhiên hiện lên hai chữ “Lão công”, sau đó đầu óc nàng càng hỗn loạn hơn, “Tổng tài, tôi có thể có một chén rượu đỏ khác không?”

Lạc Thiếu Tuấn như có điều suy nghĩ nhìn nàng, giơ tay lên gọi bồi bàn tới, “Rót rượu cho vị tiểu thư này.”

Chất lỏng hồng hồng trong chén rượu đựng đưa, dưới ánh đèn, lóe lên mê huyền quang mang.

Thời điểm cơm nước xong, Xán Xán đã say đến thất thất bát bát .

“Đi thôi.” Lạc Thiếu Tuấn vươn tay.

Xán Xán chần chờ vài giây, gạt đầu, đem tay đáp tới.

Hai người đi ra khỏi phòng ăn, đêm đã khuya, dưới bãi đỗ xe không có một bóng người.

Lạc Thiếu Tuấn vịn Xán Xán, đi tới bên cạnh xe của mình, mở cửa xe, nhẹ giọng nói, “Đi, tôi đưa cô về nhà.”

Xán Xán buông tay hắn ra có chút đàn độn lắc đầu, “Không được... Noãn Noãn ca đã nói sẽ đến đón tôi...”

“Tôi đưa cô về cũng giống vậy mà?” Ngữ khí của hắn dường như có chút khó chịu.

Xán Xán hé mắt, thốt lên, “Anh không giống!”

Hắn bắt động thanh sắc, chậm rãi đến gần nàng, hạ thấp thanh âm, dùng cái loại thanh âm nhẹ nhàng ở bên tai nàng nói, “Có cái gì không giống?”

Xán Xán đang ngất ngất nức ních, bỗng nhiên cảm giác được có một cổ áp lực cường đại hướng tới mình, thật vất vả nhìn chăm chú, đập vào mắt chính là ánh mắt sáng tỏ của Lạc Thiếu Tuấn, nàng sợ hết hồn, cuối cùng cũng tỉnh rượu vài phần.

Bận rộn lui về phía sau, một chút đã áp vào trên cửa xe.

Lạc Thiếu Tuấn còn đang tiến tới gần, thân thể hai người đã áp vào nhau.

Xán Xán nóng nảy, đưa tay phải đẩy hắn ra, “Anh đừng đến gần tôi như vậy.”

Lạc Thiếu Tuấn sắc mặt chợt âm xuống, đè nén cơn giận của mình, vững vàng bắt được cổ tay của nàng, nắm ở cổ tay của nàng nhẹ nhàng xoa, “Xán Xán, chúng ta bắt đầu một lần nữa được không?”

Bị một cái ôn nhu kia, Xán Xán lại có chút ít ngất ngư, mờ mịt nhìn hắn.

Thấy nàng không có phản kháng, tâm tình Lạc Thiếu Tuấn vui sướng không ít, “Thật ra thì, cô rất là khả ái.”

Khả ái? Xán Xán trừng mắt nhìn, dùng cái từ này hình dung bộ dạng thật không tệ...

“Tôi thích.”

“A?”

“Ô Xán Xán, tôi thích cô.”

...

Thích?

Thích! ! !

Xán Xán giật mình một cái, rớt cục tỉnh lại, không chút suy nghĩ, mãnh liệt đẩy Lạc Thiếu Tuấn đang muốn hôn mình ra.

Lạc Thiếu Tuấn không nghĩ tới tiểu bạch thỏ mơ hồ trong ngực mình có thể phản kháng! Hơn nữa còn là dùng khí lực lớn như vậy, hấn nhất thời không chuẩn bị, lại bị nàng đẩy thiếu chút nữa đứng không vững.

Lòng tự ái tự nhiên không cho phép nàng làm như vậy.

Hấn đi tới, một tay kiềm chế nàng vào trong ngực mình.

“Được rồi, người say rồi.” Rõ ràng là giọng nói nhàn nhạt, nhưng tràn đầy ý vị nguy hiểm.

“Ta không có say! Người buông ra!” Xán Xán liều mạng giãy dụa, bắt đắc dĩ khí lực của hai người là không cùng một đẳng cấp, nàng giãy dụa kịch liệt, hấn ngược lại càng ôm chặt.

Lạc Thiếu Tuấn lần nữa gọi lên khoe miệng, lúc này trong tươi cười không có ánh mắt trời âm áp nữa, hấn ghé vào bên tai nàng, nhẹ nhàng nói, “Chớ ngốc ngếch, người trốn không thoát đâu.”

“Buông! Người buông ra... Noãn Noãn ca!”

Con người đen nhánh kia bỗng hiện lên một đạo hàn quang, tay hấn thật chặt bưng lấy mặt của nàng, “Nhớ kỹ, sau này được ở trước mặt của ta gọi tên nam nhân khác. Vĩnh viễn không được!” Bộ ngực dâng lên một cổ ghen tuông nồng đậm, hấn liền muốn hôn nàng.

Ta đã để ý đồ vật gì thì vĩnh viễn là của ta.

“Buông nàng ra!”

131. Chương 126

Từ trên trời giáng xuống một tiếng gầm thét.

Lạc Thiếu Tuấn đang ôm Xán Xán còn chưa định thần, đã bị một cổ lực đạo cường đại kéo ra, sau một khắc, trên khuôn mặt anh tuấn của hấn đã bị một cú đấm nặng nề, người té ở trên mặt đất, có tiếng mắt kiếng rơi xuống đất.

“Ta cho người biết, đừng có động tới nàng!”

Thanh âm lạnh lùng vang lên, chui vào trong lỗ tai Xán Xán, tại sao quen tai như thế?

Nàng từ trong hỗn loạn trì hoãn quá thần, thấy dưới ánh đèn hoàng hôn của bãi đậu xe có một thân ảnh quen thuộc, sống lưng bởi vì tức giận mà đã cứng còng, cúi đầu nhìn xuống Lạc Thiếu Tuấn ngã ngòai dưới đất, ánh đèn ở trên chiếu xuống làm khuôn mặt của hấn rớt xuống bóng đen rất sâu, vẫn như cũ không thể che kín đôi mắt phượng quen thuộc kia, tóc dài che nửa tròng mắt tràn đầy lệ khí.

“Cao... Cao đại ca?”

Nàng còn chưa kịp nói cái gì nữa, Cao Vũ bỗng nhiên xông qua kéo tay nàng, “Đi theo ta!”

Sau đó, nàng đã bị kéo rời đi.

Lạc Thiếu Tuấn từ trên mặt đất đứng dậy, nhìn hai người chạy càng xa, dần dần biến mất ở trước mắt, ánh mắt bỗng nhiên trở nên xa xăm, đầu óc lần nữa trở lại mười bảy năm trước, hiện lên ánh mặt trời rực rỡ sau giờ ngộ...

Giờ ăn cơm buổi trưa, trong phòng học của trường tiểu học hoa hướng dương một trận náo nhiệt.

Trên ba hàng ghế, một tiểu nam sinh mắt đeo kính, mắt to, tiểu tắc đầu, gương mặt thủy non non.

Không sai! Đây chính là Lạc Thiếu Tuấn tám tuổi.

Bỗng nhiên, chủ nhiệm lớp nhỏ Ngô lão sư trẻ tuổi xinh đẹp đi đến, tiếng náo động lớn ngưng lại.

“Các bạn học, hôm nay trong lớp ta có một bạn học mới! Chúng ta cùng nhau vỗ tay hoan nghênh nàng!”

Ba ba ba ba ...

Sau một trận tiếng vỗ tay, Tiểu Tuấn ngẩng đầu, hần nhìn thấy một thân ảnh nhu nhược từ phía sau lão sư đi ra, mặc âu phục hoa màu trắng, khuôn mặt tròn trịa nhỏ nhắn đỏ bừng, một đôi mắt to đen bóng phát sáng tỏ mò đánh giá các bạn học trong phòng học, sau đó, nàng nhếch môi cười, âm thanh như trẻ đang bú sữa mẹ, “Chào mọi người, ta tên là Tô Xán Xán!”

Hần chưa từng nghe qua thanh âm dễ nghe như vậy.

Hai người nhìn nhau một chút, Tiểu Tuấn trên mặt một trận nóng ran.

“Sau này Tô Xán Xán là một thành viên trong lớp của chúng ta, mọi người có muốn làm bằng hữu với nàng không?”

“Có ạ!” Lời đáp của Tiểu Tuấn phá lệ vang dội.

Cho nên, sau khi tan lớp hần nổi lên dũng khí đi tới trước mặt bạn học mới, tự giới thiệu mình, “Xin chào, ta tên là Lạc Thiếu Tuấn, ta... Ta có thể cùng người làm bằng hữu không?”

Xán Xán nhìn hần một cái, lời lẽ nghiêm khắc cự tuyệt, “Không được!”

“Vì... vì sao?” Trong lòng có loại cảm giác khổ sở.

Xán Xán nhìn hần, vô cùng nghiêm túc nói, “Bởi vì ngươi là bé trai, bé trai phải làm bằng hữu với bé trai mới phải.” Lời này Triệu Noãn Noãn nói cho nàng biết.

“Thật... Thật?”

“Không sai!” Tiểu Xán Xán dứt khoát kiên quyết gật đầu, “Bé trai nhất định phải hôn bé trai, phải cùng bé trai kết bằng hữu, nếu không chính là không bình thường! Nga! Ngươi là người không bình thường! Người không bình thường! ! !”

...

Tiểu Tuấn nhìn Xán Xán, lui về phía sau mấy bước, chạy đi cực kỳ nhanh, vừa chạy vừa khóc... Thì ra hần vẫn là người không bình thường... Ô ô ô...

Vì có thể thành một người bình thường, Tiểu Tuấn quyết định, từ nay về sau kết bằng hữu với bé trai!

Đối tượng thứ nhất trong lớp là Vương Da lông ngắn.

“Xin chào... Ta... Ta tên là Lạc Thiếu Tuấn... Ta có thể cùng ngươi là bằng hữu không?”

Vương Da lông ngắn đem sô cô la thật nhanh nhét vào trong miệng, sau đó dùng thanh âm mơ hồ không rõ nói, “Có thể... Bất quá ngươi không thể ăn sô cô la của ta...”

“Tốt!” Tiểu Tuấn mặt mày hớn hở, xem ra hần cách người bình thường không còn xa!

“Ta có thể hôn ngươi không?”

...

“Mụ mụ! Biến thái a!”

Vương Da lông ngắn nhanh chóng chạy đi, dọc đường rơi lả tả tất cả các loại bao sô cô la lớn nhỏ.

132. Chương 127

Tiểu Tuấn khóc, lúc này hắn không chỉ là người không bình thường, còn là biến thái!

Không được! Hắn nhất định phải làm trở về là người bình thường!

Cho nên, đối tượng thứ hai ngang trời xuất thế —— trong lớp bạn đồng học đều không chơi với hắn.

Hắn không có bằng hữu, hắn là tương đối dễ dàng tiếp nhận lời đề nghị?

Cho nên Tiểu Tuấn nổi lên dũng khí, đi tới học chỗ ngồi bên cạnh Chu đồng học.

“Xin... Xin hỏi... Ta có thể làm bằng hữu của người không?”

Chu đồng học lúc này đang chơi nước mũi của mình, ném ra, hút trở lại, ném ra, hút trở lại, ném ra, hút trở lại...

Nghe thấy có người gọi hắn, mãnh liệt ngẩng đầu.

Xôn xao ——

Văng một vật xinh đẹp bay đến ngay giữa áo sơ mi của Tiểu Tuấn, nhất thời trên áo sơ mi trắng có một đóa hoàng hoa.

Ba giây sau.

“A!”

Tiểu Tuấn vội chạy trốn.

Muốn làm người bình thường thật sự là quá không dễ dàng! !

Kiên nhẫn, mọi việc sẽ thành công.

Đối tượng làm bằng hữu thứ ba của Tiểu Tuấn ngồi ở bàn một Lý Mỹ Nhân —— không sai! Đó là một nam hài!

“Xin hỏi... Ta có thể là bằng hữu của người không?”

“Tốt! Bất quá trước hết người để cho ta hôn một cái!”

Không nghĩ tới lần này thuận lợi như vậy, Tiểu Tuấn mừng rỡ, “Được!”

Lý Mỹ Nhân nhất thời hai mắt sáng lên, chảy nước miếng nhào tới...

“A! Các con đang làm gì đó?!”

Tiểu Ngô lão sư đứng ở cửa sổ, khiếp sợ nhìn phát sinh trước mắt.

Trong sân trường tiểu học thuần khiết, làm sao có thể phát sinh chuyện như vậy? Không thể tha thứ! !

“Lý Mỹ Nhân!”

“Lão sư... Là hắn bỗng nhiên chạy đến nơi này của con... Ô ô ô... Không tin cô hỏi hắn...” Mỹ Nhân khóc đến nước mắt mang lê hoa, giống như động kinh.

Tiểu Ngô lão sư bất khả tư nghị đem ánh mắt dời về phía học sinh thường ngày ngoan nhất, chỉ thấy hắn gật đầu, “Lão sư, con cùng Lý mỹ nhân đồng học là bằng hữu.”

“Như vậy không được nga! Lý Mỹ Nhân là bé trai.” Tiểu Ngô lão sư tâm nhãn nạy hướng dẫn từng bước.

“Con biết a! Con chính là muốn làm bằng hữu với một bé trai!” Tiểu Tuấn vinh quang trả lời.

Tiểu Ngô lão sư khoe miệng co giật một chút, “Làm bằng hữu là có thể, nhưng con không thể hôn hắn nha...”

“Lão sư! Bé trai hôn bé trai mới là người bình thường a!” Được rồi, lời này đồng học mới vô lương nói cho hần biết.

“A!” Một tiếng hét thảm, tiểu Ngô lão sư hồng mắt chạy vào phòng làm việc, bấm điện thoại, “Uy? Nhà Lạc Thiếu Tuấn đúng không? Không xong... % %# % %# #@#! # “

Tối hôm đó, Tiểu Tuấn bị gia gia đánh ột trận.

Một tháng sau, hần đã bị mang đến nước Anh học.

Trên phi cơ, Tiểu Tuấn mở ra lễ vật các bạn học đưa hần.

Hần mở ra một tờ thiệp chúc mừng màu hồng phấn dán nơ con bướm, phía trên một loạt chữ xiêu xiêu vẹo vẹo viết:

Lạc đồng học, sau này ra nước ngoài nhất định phải làm người bình thường nga!

Bạn đồng học: Tô Xán Xán

Xa xôi trên không trung, một tiếng gầm thét non nớt, “Tô Xán Xán, người gạt người! ! !”

Hất xì!

Đang học bài Xán Xán hất hơi một cái, “Noãn Noãn ca, ta giống như bị cảm.”

“Ngu ngốc chắc là cảm mạo.”

“Nha...”

133. Chương 128

Hai ta kết hôn sao! – Chapter 51

Chapter 51

Edit: Nileduong

Bị Cao Vũ kéo đi thật lâu, cho đến lúc hai người dừng lại, Xán Xán như cũ kinh hồn vẫn chưa định.

“Thế nào rồi?” Cao Vũ nhích tới gần nàng, tinh tế đánh giá một phen, may mà mình tới kịp, không thì cái nha đầu dần này khăng định đã bị một ngụm ăn mất.

Xán Xán lung la lung lay, dùng thanh âm yếu ớt nói, “Không tốt...”

“Tại sao?” Cao Vũ nhất thời khản trương, “Nơi nào bị thương sao? Ta nhìn xem!”

“Ta... Ta nghĩ ói...”

Trên mặt anh tuấn của Cao Vũ đeo xuống hắc tuyến, thật là mò mẫm thay nàng lo lắng, nha đầu này hoàn toàn từ đầu luôn là uống quá nhiều. Trong đầu hần lập tức hiện lại thảm cảnh lần trước, nghiêm mặt nói, “Người muốn ói, ói xa một chút!”

“Nha...” Xán Xán ngất thanh âm nức ních, nghĩ cúi người đi ói, lại không đứng vững, mắt thấy đầu sẽ phải trồng xuống đất.

“Cẩn thận!” Cao Vũ tay mắt lạnh lẽo đỡ lấy nàng.

Wow ——

Đường phố tĩnh lặng nhớ tới một tiếng gào thét:

“Tô Xán Xán, tên ngu ngốc này! ! !”

Lúc Xán Xán tỉnh lại, phát hiện mình ngồi ở cạnh bồn hoa bên đường bên cạnh là Cao Vũ, trong tay là khăn giấy, đang thay nàng lau mặt, ánh đèn chiếu sáng, nàng có thể nhìn thấy rõ ngón tay của hần.

Trắng nõn, thon dài, khớp xương rõ ràng.

“Ta... Ta tự mình làm được!”

Nàng một phen đoạt lấy khăn giấy trong tay hắn, ở trên mặt mình bôi loạn một mạch.

Nhìn bộ dáng kia của nàng, Cao Vũ bất đắc dĩ thở dài, “Thật là dần chết.” Sau đó, hắn một lần nữa đoạt lại khăn giấy trong tay nàng, nhẹ nhàng thay nàng lau khóe miệng, gương mặt... Tay của hắn chạm đến mắt của nàng, bỗng nhiên hắn dừng lại.

Nước mắt!

Nha đầu này mới vừa rồi đã khóc.

Chẳng biết tại sao, bộ ngực hắn bỗng nhiên có chút đau mơ hồ, ánh mắt cũng chìm xuống theo.

“Sao vậy?” Xán Xán mờ mịt nhìn hắn, tại sao lại không lau tiếp?

Cao Vũ không lên tiếng, vẫn duy trì động tác như cũ, ánh mắt thật lâu dừng lại ở trên mặt nàng.

Hồi lâu không gặp, nha đầu này thật giống như gầy đi một chút, khuôn mặt cũng vậy, ánh mắt cũng lớn chút, lỗ mũi mặc dù thấp, bất quá cũng coi như là khả ái! Về phần đôi môi nha, thật một chút cũng không có, nhiều lắm là nhìn tương đối ngu. Thật ra thì, nhìn nàng có một bộ dạng vừa diễm đam đáng yêu vừa già dặn mơ hồ, có đôi khi chưa kịp suy nghĩ không nhận được kiểm tra, xoa bóp...

Bỗng nhiên, thanh âm yếu ớt cắt mơ màng của hắn, “Cao đại ca, người chỉ mặc áo sơ mi không lạnh sao? Không đúng! Ta nhớ người mới vừa rồi có mặc áo khoác...” Không sai, nàng đã tự động loại bỏ sự kiện mới vừa rồi ỏi bản y phục người ta.

Mặt Cao Vũ tối sầm, “Người nhớ lầm.”

“Không thể nào? Ta rõ ràng nhớ được người mới vừa rồi mặc một cái áo khoác màu vàng nhạt...” Nàng vừa nói vừa khoa tay múa chân.

“Đây là ảo giác.”

“A?”

“Đi thôi!” Cao Vũ đứng lên, nặng nề thở dài, đồng thời hắn cũng hiểu một đạo lý, phạm là cùng Tô Xán Xán ở chung một chỗ, ngày tốt cảnh đẹp cũng chỉ là hư vô, bởi vì nàng vốn có thể ở trong nháy mắt phá hủy hết thấy ảo tưởng tốt đẹp.

“Cao đại ca, người đừng đi nhanh như vậy a!”

Cao Vũ không để ý tới nàng, một mình đi ở phía trước.

“Người có phải tức giận hay không? Ta chỉ nhớ lầm thôi mà!” Xán Xán ở phía sau thở hồng hộc đuổi theo, “Bất quá người lần tới phải nhớ kỹ, buổi tối đi ra ngoài nhất định phải mặc ấm chút nha, nếu không sẽ bị cảm lạnh! Người không nên xem thường cảm lạnh, đây chính là bệnh, có bệnh thì phải trị, trị không hết có thể bị viêm phế quản nha...”

“Người có im lặng hay không a!” Người này rốt cục hồng mắt.

“Người... Người ta chẳng qua là lo lắng cho người thôi...”

Xán Xán, sau này người đừng có dùng loại phương pháp này lo lắng cho ta. Cao Vũ đỡ khóc đỡ cười nhìn nàng, bất đắc dĩ lắc đầu, “Tối đây, ta đưa người về nhà.”

Sau đó, tay của hắn rất tự nhiên định dắt nàng, lại bị nàng tránh qua, tránh né.

Trên mặt Cao Vũ bỗng dưng hiện lên một tia mất mát không dễ dàng phát giác, hắn xoay người, thản nhiên nói, “Đi thôi.”

Trong ánh đèn đường, hai cái thân ảnh một trước một sau đi tới, phía trước cao lớn, thon dài, tiêu sái mang theo vài phần tuấn kiệt; phía sau, xinh xắn, cân nệ, khả ái mang theo vài phần... Hèn mọn? (Xán Xán: đừng có vũ nhục con gái của mình chứ!)

Hai người đi trong trầm mặc, không đầy một lát Xán Xán không nhịn được, tăng nhanh cước bộ lên đi trước, “Cao đại ca, mới vừa rồi tại sao người đột nhiên xuất hiện a?”

Cao Vũ thả chậm cước bộ, “Tình cờ thôi.”

“Tình cờ?” Không thể nào! Hơn nửa đêm, hắn đến bãi đậu xe làm gì?

“Đúng vậy.” Cao Vũ dừng bước lại, nghiêm túc nhìn nàng, “Cho nên, hôm nay là vận khí người tốt mới gặp được ta, nếu còn có lần sau, sẽ không may mắn như vậy nữa.” Lúc hắn nói lời này, ánh mắt có chút trống rỗng, trời mới biết hôm nay là hắn cố ý chạy đi Chun Yu internet tìm nàng, vừa nghe nói nàng cùng Lạc Thiếu Tuấn đi ra ngoài, ngựa không ngừng vó câu đã đuổi theo, cho nên mới ngăn trở được hết thấy phát sinh. Dĩ nhiên, chuyện như vậy nói với nàng, nàng cũng sẽ không hiểu.

“Sẽ không có lần sau nữa!” Xán Xán bị hắn nói xong kinh ngạc, hình ảnh mới vừa rồi như cũ rõ mồn một trước mắt, một giây sau, ánh mắt Lạc Thiếu Tuấn trở nên thật là đáng sợ, phảng phất đường như đối một người khác, “Ta sau này tuyệt đối sẽ không cùng hắn ra ngoài ăn cơm!”

“Không chỉ là ăn cơm, sau này không cho người cùng hắn một mình ở chung một chỗ!” Lúc Cao Vũ nói lời này, vẻ mặt nghiêm túc, nói xong, tựa hồ vừa cảm thấy không an toàn, nói bổ sung, “Ta thấy, người vẫn là nên bỏ công việc đó đi, tên kia quá nguy hiểm.”

“Không được...” Xán Xán cau mày, lại nghĩ tới ba vạn đồng, từ chức nhưng là phải trả ba vạn đồng, số tiền này đem nàng đi bán cũng không ra, bất quá bàn về cân nặng coi như là cũng có thể bán được một chút... (— □ □ người rốt cuộc đang suy nghĩ gì?)

“Có cái gì không được?” Thấy nàng do dự, trong lòng Cao Vũ bỗng nhiên có chút khó chịu, “Chẳng lẽ chuyện như vậy, người còn muốn gặp phải lần thứ hai sao?”

Xán Xán sợ hết hồn, “Thôi đi... tốt nhất là không có lần thứ hai...”

“Xán Xán!” Cao Vũ giọng nói nghiêm túc hơn, nha đầu này còn chưa ý thức được tình cảnh của mình bây giờ! Hai huynh muội kia biến thái có trình độ, ngay cả hắn cũng chịu không nổi!

Hít sâu một hơi, hắn quyết định hướng nàng nói thật, “Hắn là anh trai của Lạc Yên!”

“Anh trai?”

“Không sai.” Cao Vũ gật đầu, “Người còn nhớ cái nữ nhân ngày đó tới quầy rượu gây chuyện không? Nàng tên Lạc Yên, Lạc Thiếu Tuấn mới vừa từ nước ngoài trở lại đường là anh trai của nàng, ta nghe họ của hắn mới nổi lên hoài nghi. Ngày đó Lạc Yên tới quầy rượu tìm ta, hiểu lầm người là bạn gái của ta, nên tìm anh trai của nàng tới dụ dỗ người.” Hắn nói đến đây, lại có chút đau lòng, nếu không phải ngày đó Xán Xán ở trên mạng nói với hắn đến Chun Yu internet làm việc, hắn có thể không tra tới bọn họ có quan hệ này.

134. Chương 129

“Dù sao huynh muội họ cũng rất cố chấp, vì đạt được mục đích không chừa thủ đoạn nào, người quyết không thể ở nơi đó làm việc nữa! Nghe rõ không?”

Xán Xán mờ mịt nháy mắt mấy cái, “Nghe rõ... Bất quá, ta có vài vấn đề.”

“Nói.”

“Lạc Yên là ai? Còn ở quầy rượu xảy ra chuyện gì?”

...

Nha đầu này, toàn bộ đều quên hết! ! !

Xuân phong vẫn thổi như cũ, sao vẫn sáng trên trời, chỉ có đồng chí Cao Vũ ở trên thế giới này sống hai mươi bảy năm, lần đầu tiên có cảm giác như mình không tồn tại...

Hắn cứng nhắc xoay người, cất bước.

“Cao đại ca, người đừng đi a! Người còn chưa nói cho ta biết!” Không cảm thấy được, phía sau có kẻ liều mạng đuổi theo, “Người không thể đem lời nói một nửa nha! Ta sẽ ngủ không được tiêu hóa không được...”

“Ta van người, người đừng kéo nữa...” Cao Vũ khóc không ra nước mắt, Xán Xán, ta hôm nay chỉ có một cái áo sơ mi này.

Triệu Noãn Noãn mở cửa, đầu tiên là sưng sốt, chân mày nhíu chặt giãn ra rất chậm, “Mấy giờ rồi? Sao trễ như vậy người mới về? Sao không gọi điện cho ta, ta đi đón người?”

“Thật xin lỗi!” Xán Xán le lưỡi, “Xảy ra một chút xú chuyện ngoài ý muốn...”

“Cái gì?” Triệu Noãn Noãn cả kinh, đang muốn hỏi vấn đề, bỗng nhiên hấn giật mình.

Cao Vũ hai tay đút trong túi quần, chậm rãi từ từ đi vào ánh sáng trong hành lang, “Người đừng lo lắng, ta đưa nàng về.”

“Đúng vậy, hôm nay may nhờ Cao đại ca!” Xán Xán bận rộn gật đầu, “Ta đi vào trước, đợi lát nữa nói cho người nghe...” Vừa nói, vừa chui vào bên trong.

“đợi một chút!” Triệu Noãn Noãn gọi lại nàng, “Người uống rượu?”

“Ta...” Xán Xán bị ánh mắt lạnh lùng của hấn hù sợ, nhất thời nói không ra lời.

“Người không phải nói là ở làm thêm giờ sao?”

“Ta bắt đầu là ở làm thêm giờ... Không đúng! Ta hôm nay không có làm thêm giờ... Cũng không đúng! Nhưng thật ra là...” Nàng càng tô càng đen, mà ánh mắt Triệu Noãn Noãn cũng càng ngày càng chìm.

“Người vào trước đi.” Hấn cắt đứt lời của nàng.

“Còn ta thì sao?” Cao Vũ mỉm cười, cũng không có ý tứ rời đi.

Triệu Noãn Noãn không trả lời, chẳng qua là yên lặng nhìn hấn một cái, “Mời vào.”

Mới vào cửa, mặt Triệu Noãn Noãn không chút thay đổi kín đáo đưa cho nàng một chồng quần áo.”Đi tắm trước.”

“Nhưng là...”

Hấn quả quyết cắt đứt lời nàng, “Ta không muốn ngửi mùi rượu trên người người.”

Giọng nói không mang theo chút tình cảm nào làm Xán Xán kinh ngạc, nàng ngẩng đầu, nhìn vào mắt của hấn, đột nhiên giật mình.

Nàng chưa bao giờ thấy ánh mắt của Triệu Noãn Noãn trong như vậy, không trách cứ, cũng không chút tức giận, trong ánh mắt cũng không có chút tình cảm nào lộ ra chỉ là... Chán ghét?

Trong lòng Xán Xán chấn động, bỗng nhiên dâng lên một tư vị nói không ra lời, đau khổ, rầu rĩ, đến mức không thở nổi.

Nàng không nói nữa, yên lặng thu hồi ánh mắt, nhận lấy y phục, vào phòng tắm.

Sau khi đối diện với ánh mắt chán ghét của Triệu Noãn Noãn, nàng trở nên vô hồn như máy móc.

Nàng máy móc cõ xuống y phục có mùi rượu, vô hồn nhìn nước ào ào chảy vào bồn tắm, sau đó máy móc nhảy vào trong bồn tắm...

“A!”

Làm một người vô hồn thì rất dễ gây sai sót. Cho nên, Xán Xán bất hạnh bị trơn trượt, ngã vào trong bồn tắm.

“Xán Xán!”

“Sao vậy?”

Cửa bị đung vồ, Triệu Noãn Noãn cùng Cao Vũ đồng thời vọt vào.
Hơi nóng tràn đầy cả phòng tắm, ba người như ở trong một tấm sương mù.
Thân thể Xán Xán trần truồng, nằm trong bồn tắm, khăn tắm vinh quang đánh rơi phía ngoài bồn tắm.
Nàng trong đầu rắc...rắc... Hiện lên vô số phương pháp giải quyết.
Nàng quyết định, hay là hôn mê!
Cho nên, Xán Xán hôn mê.

135. Chương 130

Hai ta kết hôn sao! – Chapter 52

Chapter 52

Edit: Nileduong

Điều này là đúng! Không cần khẩn trương! Bọn họ là GAY, coi như có thấy nữ nhân cũng coi như không có gì phát sinh cả, không có phát sinh gì...

Sau khi ở trong phòng thôi miên mình chín chín tám mươi một lần, Xán Xán tiểu tâm dục dục đẩy cửa phòng ra ngoài.

Giờ phút này, Triệu Noãn Noãn đang ở bên ngoài làm điểm tâm, hẩn ngẩng đầu chào hỏi, “Dậy rồi à?”

Ánh mắt nhìn nhau, Xán Xán lại nghĩ tới tối hôm qua, hẩn ôm nàng từ trong bồn tắm ra, bàn tay mềm mại tựa hồ còn dán trên người của mình...

Mặt một chút bỗng đỏ bừng.

Triệu Noãn Noãn khẩn trương đi qua, “Xán Xán, mặt của ngươi tại sao lại hồng như vậy? Có phải tối hôm qua bị cảm lạnh rồi phải không?”

Nhắc tới chuyện tối hôm qua, mặt nàng càng đỏ hơn.

“Không phải vậy! Ta... Ta không sao...” Ngươi có thể không đề cập tới chuyện tối hôm qua được không?

“Đừng cố chịu, cho ta xem.” Triệu Noãn Noãn không yên tâm, đưa tay sờ trán của nàng.

Bàn tay của hẩn vừa tiếp xúc với mặt của Xán Xán, loại xúc cảm mềm mại ấm áp tối hôm qua lần nữa dâng lên, gương mặt Xán Xán hồng lên giống như cây hồng.

“Ta... Ta đi đánh răng!” Nàng tùy tiện tìm cớ, tránh ánh mắt nóng bỏng của Triệu Noãn Noãn, chạy về phòng rửa tay.

Nước chảy ào ào, thật lâu mới đem nhiệt độ trên mặt rút đi, nhưng trong lòng cũng như nước đang chảy, không ngừng chảy, thật lâu không thể bình tĩnh.

Đang suy nghĩ miên man.

Tiếng bụng kêu ——

Đồng hồ sinh học nhắc nàng, nên ăn điểm tâm .

Hay là lấp đầy bụng trước rồi nói sau.

“Ăn ngon không?” Triệu Noãn Noãn hướng nàng cười một tiếng nhợt nhạt.

Xán Xán đang như hổ đói ngấu ngien miếng bánh mì, nhìn thấy nụ cười kia, một chút thất thần, thiếu chút nữa nghẹn chết.

“Khụ khụ khụ...”

Nàng cảm giận trong lòng nhìn Triệu Noãn Noãn, người có thể ở thời điểm ta đang ăn thì đừng có cười được không?

Như vậy rất kinh hãi a!

“Sao vậy?” Trên mặt ta có gì sao?” Vừa khẽ mỉm cười.

Cái này, Xán Xán rất cục tởn tởn .

“Ta ăn no rồi.”

Triệu Noãn Noãn nghi ngờ nhìn nàng, “Sao ăn ít như vậy?” Hay là ngã bệnh rồi? Vừa nghĩ tới điều này trong lòng không khỏi khẩn trương, “Có phải tối hôm qua...”

“Không phải!” Xán Xán kịp thời cắt đứt lời của hắn, không nên nhắc lại chuyện hôm qua! Nàng diên mắt !”Là bởi vì... Ta muốn đi làm, không còn kịp rồi!”

“Cái gì?” Tâm tình Triệu Noãn Noãn có chút kích động, “Người còn muốn đi làm?” Nha đầu này diên rồi phải không? Làm sao còn có thể đi làm cho loại người đó, cho nên hắn giảm thấp thanh âm xuống, thái độ kiên quyết, “Ta không cho người đi làm nữa.”

Không đi làm? Trong đầu Xán Xán thời khắc này trức nổi lên một màn ảnh , trên màn ảnh hiện lên mấy chữ Arab —— 30, 000

Nàng giật mình một cái, “Không! Ta muốn đi làm!”

Hai hàng lông mày của Triệu Noãn Noãn lập tức khép lại, “Người mơ tưởng!”

Xán Xán nóng nảy, “Noãn Noãn ca, ta nhất định phải đi làm! Bởi vì... Bởi vì...” Sau đó nàng &%#\$%#\$\$@ (&*thông suốt, đem chuyện ba vạn đồng tiền vi phạm hợp đồng kia nói một lần cho Triệu Noãn Noãn nghe từ đầu tới đuôi, sau đó vô cùng đau đớn đưa ra kết luận, “Cho nên, ta tuyệt đối không thể từ chức!”

“Nguyên nhân chính là như vậy?” Hai hàng lông mày của Triệu Noãn Noãn giãn ra, “Không sao, ta giúp người.”

“Như vậy sao được!”

Triệu Noãn Noãn vẽ mặt không sao cả, “Có cái gì không được?”

“Vì người vi phạm hợp đồng là ta, cho dù muốn bồi thường tiền, cũng là ta trả?” Tại sao có thể để Noãn Noãn ca xuất tiền được?

“Người xuất tiền, hay là ta xuất tiền, không giống nhau sao?” Lúc nói những lời này Triệu Noãn Noãn rất tự nhiên.

“Không được! Tiền này nhất định phải do ta trả!” Xán Xán quả quyết cự tuyệt.

“Ta trả.”

“Ta trả!”

“Ta trả.”

“Ta trả!”

“... Được rồi.” Triệu Noãn Noãn gật đầu, “Chúng ta cùng trả!”

-- □ □ □

Nói là chúng ta nhưng Xán Xán đương nhiên là không lấy đâu ra số tiền kia, cuối cùng vẫn là Triệu Noãn Noãn viết chi phiếu.

“Đừng nóng giận, coi như... Người nợ của ta.” Triệu Noãn Noãn cười mị mị nhìn nàng, tâm tình bỗng nhiên xuất kỳ thật là tốt.

“Được rồi...” Xán Xán vẫn là thỏa hiệp, ngẩng đầu tội nghiệp nhìn Triệu Noãn Noãn, “Đầu tiên nói trước, ta muốn thật lâu nữa mới trả, hơn nữa cũng không được tính lãi.”

“Được!” Triệu Noãn Noãn hào phóng gật đầu.

Tốt nhất không nên trả, tốt nhất là có thể thiếu hẳn cả đời.

Triệu Noãn Noãn đưa Xán Xán vào phòng làm việc của tổng tài, về mặt Lạc Thiểu Tuấn lãnh đạm thật đáng sợ.

“Ta không đồng ý.”

“Xin đừng hiểu lầm, chúng ta tới đây không phải là muốn trưng cầu sự đồng ý của người.” Triệu Noãn Noãn vừa nói, đem chi phiếu ba vạn đồng ném ở trước mặt hắn, về mặt kia rõ ràng đang nói..., hắn tuyệt đối sẽ không đem nằng tặng cho người.

Lạc Thiểu Tuấn không nhúc nhích nhìn chăm chú vào tờ chi phiếu, trầm mặc một lúc lâu, hắn bỗng nhiên nở nụ cười, nụ cười này không tự tin bằng thường ngày, “Thật ra thì không cần phải như vậy, chỉ cần ở lại hết ba tháng...”

“Không cần!” Triệu Noãn Noãn không chút lưu tình cắt lời của hắn, không một chút ý tứ thỏa hiệp.

136. Chương 131

Gặp tính huống như thế, Lạc Thiểu Tuấn cũng không khách khí, hừ lạnh một tiếng, “Chuyện từ chức như vậy, ta nghĩ hay là hồi chính bản thân nằng đi ?” Hắn vừa nói, ánh mắt bắn thẳng về Xán Xán đang ở phía sau Triệu Noãn Noãn.

Bị cái ánh mắt ngó chừng có tính chất uy hiếp kia, trong lòng Xán Xán nhất thời cũng có chút khẩn trương, “Ta...”

“Người thật ra không muốn từ chức, đúng không?” Hắn cười đến vô hại, ôn nhu như nước.

Tình hình này lại làm cho Xán Xán nhớ lại tối hôm qua, nằng bị làm cho sợ đến cả người chấn động, “Không! Ta từ chức!” Đau dài không bằng đau ngắn, chết thì chết!

Ánh mắt Lạc Thiểu Tuấn thoáng chốc trầm xuống.

Thấy thái độ Xán Xán kiên quyết như thế, khóe miệng Triệu Noãn Noãn không ngăn được một nụ cười, ôm chầm bả vai Xán Xán, khiêu khích nhìn Lạc Thiểu Tuấn, “Người hài lòng chưa?” Vừa nói xong, liền muốn mang Xán Xán rời đi.

“Cùng ơi, tối hôm qua em không có nói như vậy.”

Hai người đang muốn rời đi bỗng ngừng bước chân.

Cùng ơi? Miệng Xán Xán cũng thành hình chữ O.

“Nhanh như vậy đã thay đổi là sao?” Câu nói rời khỏi khóe miệng, ánh mắt tất cả đều mập mờ, “Tối hôm qua lúc chúng ta xem mặt, em luôn miệng nói thích cùng ta ở chung một chỗ.”

“Ước hẹn?” Xán Xán mộng hơn nữa, bọn họ ước hẹn lúc nào?

“Em không quên chứ? Ngày hôm qua em sợ người nhà lo lắng, còn cố ý gọi điện thoại nói ở lại làm thêm giờ.” Vừa nói, hắn vừa ý vị thâm trường nhìn Triệu Noãn Noãn một cái, tiếp tục nói, “Thật ra thì em không cần kiếm cớ, chúng ta ước hẹn vốn cũng là rất bình thường ! Rồi hãy nói, chúng ta cũng không phải là chưa có xem mặt qua...”

Nhìn sắc mặt Triệu Noãn Noãn càng ngày càng khó coi, Xán Xán nóng nảy, “Người nói cái gì đó? Cái gì ước hẹn? Ta...”

“Em dám nói ngày hôm qua không cùng ta đi ăn cơm sao?”

Xán Xán nhất thời im bặt, bọn họ ngày hôm qua đúng là cùng đi ăn cơm, nhưng là... Kia rõ ràng là làm thêm giờ a! Hay là làm thêm giờ không được trả tiền!

Thấy Xán Xán không trả lời, Lạc Thiếu Tuấn nói xong cao hứng hơn, “Chắc là em cũng không nhớ, ngày hôm qua uống say rồi ôm ta, nói em... Yêu thích ta.”

“Người nói nhầm!”

Xán Xán rốt cục phát hỏa.

Mụ mụ nha! Trên thế giới này sao lại có loại người không biết xấu hổ như vậy?

“Chẳng lẽ những lời em nói ngày hôm qua cũng chỉ là lời nói của người say thôi sao?” Lạc Thiếu Tuấn bỗng nhiên đổi vẻ mặt bi thương, “Xán Xán, em uống say cũng không thể làm loạn a! Quên hết chuyện hôm qua... Ta sẽ rất đau lòng đó...”

Đau lòng cái đầu của người a! Xán Xán đã rất giận dữ.

Chưa từng thấy mọi chuyện thay đổi nhanh như vậy, mới chỉ mấy phút đồng hồ thôi? Mình liền từ người bị hại biến hóa nhanh chóng thành QJ(Cưỡng gian) chưa đủ còn thành kẻ bắt cóc biến thái nữa? Hơn nữa còn là say rượu làm bừa, không chịu thừa nhận, ngay cả tố chất nghề nghiệp còn thấp kẻ bắt cóc!

Quá khó coi a!

Bởi vì tức giận kích thích Xán Xán đột nhiên từ người máy ngây ngốc trong nháy mắt biến thành thân điều!

“Lạc tổng tài, ta không có nói những lời đó, nếu như người kiên trì cho là ta đối với người đã làm những điều đó, ta đây xin lỗi, tin tưởng từ nay về sau sẽ không phát sinh chuyện như vậy lần nữa!” Sau đó nàng cực kỳ dũng cảm nắm tay Triệu Noãn Noãn, “Noãn Noãn ca, chúng ta đi!”

Đi thẳng ra cửa, cũng không quay đầu lại.

Cho đến khi thân ảnh của bọn họ biến mất trong tầm mắt của Lạc Thiếu Tuấn, hấn mới trì hoãn quá thần, sau đó từ một ánh mắt tràn đầy tự tin trở lên ảm đạm.

Tô Xán Xán, người cũng chỉ có thể để bóng lưng lại cho ta thôi sao?

Khóe miệng hấn bỗng dưng có vẻ cười khổ sở.

Ngăn kéo bàn làm việc được mở ra, một tấm thiệp màu hồng dán nơ con bướm, mặt ngoài đã có màu vàng nhạt, nó lẳng lặng nằm ở đó như hết thảy mọi chuyện cũng không liên quan tới.

Thật, cứ kết thúc như vậy sao?

137. Chương 132

Hai ta kết hôn sao! – Chapter 53

Chapter 53

Edit: Nileduong

Nói tới Xán Xán bởi vì bị Lạc Thiếu Tuấn kích động, tức giận quá mức, làm lượng adrenaline tăng cao, lôi tay Triệu Noãn Noãn đi một đoạn đường dài, chờ tới khi phục hồi tinh thần, hai người chạy tới đường cái.

Xán Xán buông tay ra, nhất thời có chút chán nản.

Chuyện kéo người rời đi như vậy, ở trong tiểu thuyết không phải là do vai nam diễn sao? Vì sao một nữ nhân như nàng cũng dừng cảm làm ra chuyện như vậy? Lại nghĩ tới mới vừa rồi ở trong phòng làm việc kia mặt của Triệu Noãn Noãn toàn một màu đen, hào khí lúc đẩy cửa chạy ra đã mất, nàng cúi đầu như đang rất hối hận.

“Đang suy nghĩ gì đấy?” Tay nàng vừa buông ra, trong lòng Triệu Noãn Noãn không khỏi có một chút mất mát.

“Noãn Noãn ca...” Xán Xán vẽ mặt đau khổ ngẩng đầu, “Mới vừa rồi hấn cũng là nói nhảm, người... Người đừng nóng giận...” Thật ra thì nàng không cần giải thích với hấn, nhưng vừa nghĩ tới hấn hiểu lầm, chính là không nỡ.

Khóe miệng Triệu Noãn Noãn cố nén nụ cười, nghiêm mặt nói, “Ta biết.”

“Người tin tưởng ta?” Không nghĩ tới hấn đáp sáng khoái như vậy, Xán Xán nhất thời kinh ngạc, nói thật Lạc Thiều Tuấn mới vừa nói mập mờ như vậy, ngay cả ta thiếu chút nữa cũng tin, nhưng Triệu Noãn Noãn không chút nghĩ ngợi liền tin ngay... Chẳng biết tại sao, đáy lòng dâng lên tí tỉ ảm áp.

Triệu Noãn Noãn gật đầu, chẳng qua là không nháy mắt ngó chừng nàng.

Nha đầu ngốc, người nói láo ta còn không nhìn ra được sao?

Bị ánh mắt ôn nhu của hấn bao quanh như vậy, Xán Xán nhất thời luống cuống, “Ta... Chúng ta trở về thôi!” Nàng cuống quýt lấy cớ, tránh ánh mắt của hấn.

“Vẫn còn sớm.” Triệu Noãn Noãn cũng không để ý lời của nàng, chẳng qua là lẩm bẩm nói, “Người đói bụng không? Ta biết gần đây có quán bán bánh rán rất ngon.”

Bánh rán?

Hai mắt Xán Xán nhất thời sáng lên, nói về nàng hai mảnh bánh mì nướng điểm tâm sáng hôm nay đã sớm không biết đi đâu, thật đúng là đói bụng. Nàng vuốt bụng vuốt một ngụm nước bọt, “Được!”

Phản ứng của nàng chính là điều hấn muốn, bất động thanh sắc gật đầu, “Đi thôi.”

Đi ăn bánh rán dĩ nhiên chỉ là lấy cớ, mục đích thực sự của Triệu Noãn Noãn bất quá muốn ở cùng nàng nhiều hơn. Cho nên, bánh rán còn chưa ăn xong, hấn đề nghị lần nữa, “Xán Xán, đợi lát nữa ta dẫn người đi mua giày.”

Mua giày?

Xán Xán lấy làm kinh hãi, miếng bánh cầm trên tay rớt xuống, để lại trên áo khoác màu trắng của nàng đầy dầu mỡ.

“A ——” kèm theo tiếng kêu thảm thiết, Xán Xán như đưa đám, áo khoác này là hôm nay mới vừa mặc, nàng chuẩn bị sẽ mặc cả tuần!

“Khăn giấy! Mau mau mau...”

“Không cần lau, đợi lát nữa mua bộ mới.”

Bộ mới ư? Xán Xán sốc, tư tưởng của người có tiền quả nhiên thường nhân không thể hiểu, giá trị con người nàng bây giờ, có ý phục mặc là đã rất thỏa mãn.” Hay là thôi đi, về nhà giặt một chút là được rồi.”

“Xán Xán, nếu như ta nhớ không lầm, bộ y phục này người mặc từ khi bắt đầu học đại học?”

Ách...

Hấn nói không sai, bộ y phục này đích xác là nàng mua từ khi học năm thứ nhất đại học, sau này bởi vì mập nên không mặc thường xuyên nữa. Mấy hôm trước, thời điểm nàng lật tủ treo quần áo bỗng nhiên xuất hiện, không nghĩ tới kỳ tích là nàng có thể mặc vào được, hơn nữa so với thời điểm mua còn rộng thùng thình. Xán Xán vui vẻ liền mặc vào, thật ra thì cũng nhìn không ra là đồ cũ, chỉ bất quá hình thức hơi bình thường một chút.

Bất quá... Triệu Noãn Noãn sao người lại nhớ rõ mọi chuyện như vậy?

Nàng không nói lời nào, Triệu Noãn Noãn tiếp tục nói, “Đợi lát nữa mua giày xong, ta dẫn người đi mua vài bộ y phục vừa người, người gần đây gây đi không ít, những thứ y phục mặc trong nhà kia cũng quá lớn.”

“Thật ra thì không sao, dù sao thì đối với ta mà nói cái gì mặc vào cũng giống nhau.” Xán Xán tự giễu cười, nàng luôn luôn tự biết rõ, lúc học đại học nhìn thấy những nữ sinh trang phục đẹp để tới trường học, nàng cũng không quá động tâm, tự biết chính mình từ khi sinh ra tới nay vẫn như vậy, ăn mặc đẹp tới đâu cũng không thành công chúa được.

Nhìn bộ dạng của nàng nói không sao cả, trong lòng Triệu Noãn Noãn có chút không thoải mái, “Người đừng nghĩ như vậy, người không xấu, không nên đối với mình không có tự tin như vậy có được hay không?” Khuyết điểm lớn nhất của nha đầu chính là đối với mình không có chút tự tin nào, quá khứ là như vậy, bây giờ vẫn còn như vậy.

Triệu Noãn Noãn bỗng nhiên có vẻ thật tình như thế, làm cho Xán Xán hơi sửng sò, “Không phải vậy... Ý của ta là nói, ăn mặc xinh đẹp cũng không có người nhìn, tốt nhất là không nên lãng phí tiền...”

“Ai nói không ai nhìn?” Triệu Noãn Noãn cắt đứt lời của nàng, “Ta nhìn.”

-- □ □ □

Cái này, Xán Xán thật không biết phản đối thế nào.

Triệu Noãn Noãn mãnh liệt yêu cầu, ăn xong bánh rán, Xán Xán đã bị hấn lôi kéo vào cửa hàng giày da.

Mới vào cửa, Xán Xán đã định rút lui.

“Noãn Noãn ca... Ta thấy hay là thôi đi...”

Triệu Noãn Noãn làm bộ như không nghe thấy, chú ý đi về phía trước.

Nàng gấp đến độ xé chéo áo của hấn, “Chúng ta đổi một cửa hàng khác có được hay không? Cửa hàng này quá...” Chữ đắt còn chưa nói ra miệng, thì nhân viên bán hàng đã đi tới chào đón.

“Xin hỏi hai vị muốn mua giày kiểu gì?”

“Chúng ta không...” Mới nghĩ tới cự tuyệt, lập tức đã bị Triệu Noãn Noãn cắt đứt, “Nàng muốn mua giày da, cô xem xem, có những đôi nào thích hợp với nàng, cho nàng thử một chút.”

“Được, tiểu thư mời đi theo tôi.”

Nhìn tiểu thư nhân viên bán hàng kia mỉm cười nghề nghiệp, lúc này nàng muốn cự tuyệt cũng khó, Xán Xán không có cách nào, không thể làm gì khác hơn là đi theo nàng tới tủ giày của nữ ở bên cạnh.

“Đây là những mẫu mới nhất của chúng tôi, rất thích hợp với khí chất cao quý của tiểu thư.”

Khí chất cao quý?

Khóe miệng Xán Xán co giật một chút.

Nên là giá tiền rất “Cao”, tiền rất “Quý” chứ?

Không nhận được liếc mắt yết giá bên cạnh, Xán Xán sốc.

Choáng! Nàng sai lầm rồi, kia hoàn toàn, từ đầu tới cuối luôn là giá tiền vô cùng “Cao”, tiền cực kỳ “Quý”!

Đang muốn cự tuyệt, Triệu Noãn Noãn bỗng nhiên mở miệng, “Đổi đôi khác.”

Lệ nóng quanh mắt, Noãn Noãn ca, người cuối cùng cũng biết tiết kiệm!

“Đôi này quá nhỏ.”

Ách... Thì ra không phải vì giá tiền...

“Nếu như vậy, không bằng thử đôi này xem!” Tiểu thư nhân viên bán hàng tiếp tục đề cử, “Đôi này rất vừa chân, hơn nữa phía trên có gắn hoa thủy tinh chính hiệu, tin rằng cô đây đi vào nhất định sẽ vô cùng chói mắt...”

Xán Xán tức giận nhìn nhân viên bán hàng đang thao thao bất tuyệt một cái, chói mắt hay không nàng không biết, nhưng bị cướp thì khẳng định là có!

“Không được! Quá chói mắt!”

“Như vậy không được? Vậy thì thử một đôi khác nhé, đôi này được làm từ da nhập khẩu từ Italy...”

...

“Hãy thử đôi này đi.” Triệu Noãn Noãn bỗng nhiên dừng bước, nhìn một đôi giày.

Xán Xán theo ánh mắt của hắn nhìn, giật mình.

Đây thật là một đôi giày rất đẹp, mặt giày lóe ánh sáng màu xanh ngọc, thân giày hình giọt nước, cao nhả nhưng không mất vẻ hoạt bát, hào phóng nhưng không mất vẻ đẹp chi tiết, khắp nơi cũng thể hiện sự khéo léo của nhà thiết kế, nàng mới nhìn thoáng qua liền mê ngay.

“Vị tiên sinh này thật là có mắt nhìn a!” Nhân viên bán hàng không mất thời cơ đi lên phía trước, “Cái này là sản phẩm thử hôm nay mới đưa đến, cũng chỉ có một đôi như vậy, tôi dám cam đoan, hai người tìm trong cả thành phố này cũng tìm không ra một đôi giống hệt!” Nàng tràn đầy tự tin cam đoan.

Chỉ có một đôi? Đây chẳng phải là nói giá tiền cũng là độc nhất vô nhị sao? Xán Xán lưu luyến không rời thu hồi ánh mắt, tùy tiện cầm một đôi đánh giày bên cạnh nói, “Ta... Ta thích đôi này!”

“Thử một chút đi.” Triệu Noãn Noãn vừa nói, đã đem đôi giày kia đưa tới trước mặt nàng.

Đã như vậy, làm thế nào để cự tuyệt? Cho nên nàng không thể làm gì khác hơn là tiểu tâm dục dục nhận lấy cặp giày độc nhất vô nhị kia, đi thử.

Chỉ có một đôi nhưng lại vừa với cỡ chân của nàng! Quan trọng nhất là đi vào thật đúng là TM (hoàn hảo)!

Xán Xán nhìn gương, thật ra thì nàng không thường mang giày cao gót, là bởi vì nàng có cảm giác mang giày cao giống như đang đi cà kheo, không có hình dáng chút nào cả. Nhưng đôi giày này thì khác, phẳng phát đường như chúng được làm là để cho nàng.

Chẳng biết tại sao, nàng chợt nhớ tới một câu nói: mỗi người đàn bà cũng nên có một đôi giày thuộc về mình, tựa như mỗi người đàn bà cũng nên có một người đàn ông chân chính bảo vệ mình...

Tư vị phiền muộn quanh quẩn trong lòng.

Triệu Noãn Noãn ở một bên lẳng lặng nhìn, gật đầu, “Không tệ, lấy đôi này.”

“Không nên!” Nàng vội vàng đem ánh mắt rời khỏi tấm gương, chỉ vào cặp giày kia, “Hay là muốn đôi kia sao.”

“Được! Hai đôi cũng bọc lại.”

Ách...

Oan uổng a, nàng thật không có ý này!

Từ cửa hang giày da đi ra ngoài, trên tay bọn họ là hai đôi giày.

“Noãn Noãn ca, giày đã mua xong, chúng ta trở về đi thôi...” Nàng yếu ớt đã chịu không giá của mấy đôi giày kia.

“Được!” Triệu Noãn Noãn gật đầu, “Bất quá, trước tiên phải đi mua y phục đã.”

138. Chương 133

-_- □ □ □

Bởi vì có kinh nghiệm thảm thiết khi đi mua giày, Xán Xán rốt cục không phản kháng.

Tóm lại, nói càng nhiều mua càng nhiều, còn không bằng để tự Triệu Noãn Noãn chọn, nàng chỉ phải chịu trách nhiệm cởi quần áo là được. (Xán Xán: những lời này vì sao khó nghe như vậy a?)

“Không được, đổi lại.”

“...”

“Đổi lại nữa.”

“...”

“Tiếp tục.”

“...”

Cứ như vậy giằng co nhiều giờ, cho đến khi Xán Xán mệt mỏi gục ở trong phòng thử áo, Triệu Noãn Noãn cuối cùng gật đầu, “Tốt, lấy cái này!”

Xán Xán cuối cùng thở phào nhẹ nhõm.

“Đừng quên, thay giày.”

Còn muốn thay giày nữa? Trong đầu Xán Xán bỗng nhiên sinh ra một ý nghĩ kỳ quái, có thể khi Triệu Noãn Noãn còn bé chơi đùa búp bê, cho nên đem nàng làm búp bê để thay đổi quần áo? Thật là khủng khiếp a...

Dĩ nhiên, loại ý nghĩ này ở trong đầu nàng xem đến lúc ngấm mình trong gương thì hoàn toàn biến mất.

Lần đầu tiên nàng phát hiện, mình nguyên lai là có thể nhìn xinh như vậy.

Một cái váy liền áo màu trắng phong cách châu Âu, cổ áo cùng ống tay áo có những đường viền hoa tinh xảo, bên hông điểm xuyết hoa thêu bằng tay màu lam nhạt, váy trên đầu gối, lộ ra bắp chân trắng nõn của nàng, phối hợp với đôi giày cao gót màu xanh, cả người cũng tràn đầy một mùi vị mùa xuân.

Triệu Noãn Noãn hài lòng nhìn kiệt tác của mình, ánh mắt của hân không có sai, nha đầu này thích hợp giả dạng loại phong cách khả ái này.

Xán Xán còn có chút khó tin, không nhận được nữa nhìn thoáng qua mình ở trong gương.

Từ đáy lòng phát ra một câu cảm thán: trên thế giới này quả nhiên chỉ có nữ nhân lười chứ không có nữ nhân xấu a!

“Noãn Noãn ca, ta quyết định sau này sẽ mặc như vậy!”

Triệu Noãn Noãn mừng thầm, “Người cũng cảm thấy con mắt nhìn của ta cũng không tệ đúng không?”

Xán Xán mãnh liệt gật đầu, sau đó vừa giảm thấp thanh âm xuống tiến tới bên tai Triệu Noãn Noãn, “Nói cho người nga, mới vừa rồi ta từ trong phòng thử áo đi ra, cái soái ca bên kia vẫn ngó nhìn ta đó...” Thật ra thì nàng chỉ muốn nói, mình mặc như vậy cuối cùng cũng có thể sánh vai cùng mỹ nữ, song Triệu Noãn Noãn cũng rất tự nhiên hiểu sai.

“Cởi ra.”

“A?” Xán Xán lẳng lẳng nhìn hân, “Người không phải nói...”

“Cởi ra!”

“Không nên, ta muốn mặc!” Xán Xán lớn tiếng kháng nghị.

“Tùy người.” Triệu Noãn Noãn giận tái mặt, “Bất quá, ta không trả tiền.”

...

Quá ghê tởm! Dụ dỗ nàng đi mua quần áo, hại nàng thử lâu như vậy, mệt mỏi đến tắt thở, đến cuối cùng lại chịu không trả tiền! !

Tâm tình Xán Xán giống như từ giữa không trung rơi thẳng xuống, xui xẻo ngã rầm một cái.

Không mua thì không mua! Hừ!

Nàng vọt vào phòng thử áo, nhanh chóng thay y phục của mình, nổi giận đùng đùng đi ra khỏi cửa hàng quần áo.

Đi được một đoạn đường rất dài, phía sau không có chút động tĩnh nào, nàng không nhận được dừng lại, quay đầu lại nhìn.

Triệu Noãn Noãn đang theo sát xa xa, trong tay cầm hai túi đựng giày.

“Hừ!”

Xán Xán hừ một tiếng, tiếp tục đi thẳng, đi chưa được mấy bước lại dừng, nhìn một cái xem hần có ở đó hay không, rồi lại tiếp tục quay đầu bước đi.

Như vậy đi một chút ngừng một chút đã về đến nhà.

Vì để tránh đi cùng thang máy với Triệu Noãn Noãn, Xán Xán cố ý đi thang bộ, khi đi tới cửa nhà nàng thở hồng hộc, bỗng dừng dừng bước lại, sững sờ, ngăn người nhìn thẳng vào người ở trước mặt.

Cao Vũ mặt mỉm cười đứng ở cửa, phía sau kéo cái hòm hành lý quen thuộc.

“Ta đã trở về.”

139. Chương 134

Hai ta kết hôn sao! – Chapter 54

Chapter 54

Edit: Nileduong

Sáng sớm, tia nắng ban mai chiếu vào phòng khách, chim nhỏ trên tàng cây hkoan khoái ca xướng, khí trời thật là tốt.

Trong một hoàn cảnh tuyệt đẹp như vậy, bỗng nhiên, Tô Xán Xán rời bù từ trong phòng lao ra, trong miệng nói lẩm bẩm: “Xong, xong, bị muộn rồi ...”

Triệu Noãn Noãn đang xem báo ngẩng đầu, nhìn nàng nhú mày, “Người đang làm gì đó?”

Xán Xán không kịp giải thích nữa, ôm đồm bánh bao, nhét vào trong miệng, mơ hồ nói không rõ, “... Không... Kịp”

“Không kịp cái gì?”

Thật vất vả nuốt xuống một miếng bánh bao, thiếu chút nữa nghẹn chết, ho vài thanh âm, Xán Xán vội vàng nói, “Đương nhiên là muốn đi ——” mấy chữ chưa nói ra miệng, nàng sặc.

Ngày hôm qua không phải là nàng đã từ chức rồi sao? Còn đi làm cái gì?

Nhìn vẻ mặt nàng nhanh chóng biến hóa, Triệu Noãn Noãn cũng đại khái đoán được tâm tư của nàng, bắt đầu dī lắc đầu, “Còn không để bánh bao xuống? Đánh răng rửa mặt mới có thể ăn điểm tâm, còn có...” Hần dừng một chút, hai gò má bỗng nhiên lộ ra chút ửng hồng, “Đừng quên cài nút áo sơ mi chứ.”

A?

Xán Xán cúi đầu, trong nháy mắt hóa đá

Chỉ thấy cổ áo sơ mi mở rộng ra, mơ hồ còn lộ ra áo lót Lace màu hồng bên trong, cảnh xuân vô hạn.

Gương mặt của nàng nhất thời mắc cỡ đỏ bừng, cuống quýt xoay người sang chỗ khác, nhanh chóng đóng hết nút áo, cho đến lúc bảo đảm tất cả các nút phía trên đã được đóng chặt, nàng mới hít sâu một hơi, đỏ mặt xoay người.

Lúng túng vô cùng.

Bỗng nhiên, bên tai truyền đến một trận cười, sau đó là thanh âm khản khản truyền đến, “Thật có đủ hồ đồ.”

Nàng quay đầu nhìn lại, ngây ngẩn cả người.

Hần đã trở lại a!

Mặc dù Cao Vũ vào ở lúc này, không phải là bởi vì hòa hợp lại với Triệu Noãn Noãn, nhưng sáng sớm, có thể thấy hai người bọn họ đồng thời xuất hiện ở trong tầm mắt, loại cảm giác này phẳng phất như thời gian

lùi trở về mấy tháng trước, ba người cùng ở dưới một mái nhà thưởng thức những điều ấm áp khoái trá của cuộc sống.

Giờ phút này, trong lòng Xán Xán lại có loại cảm giác thân thiết nói không ra lời.

“Nhìn ta đẹp trai, cũng không cần mê mẩn như vậy?” Cao Vũ đi tới, hướng nàng trừng mắt nhìn.

Lời này vừa ra khỏi miệng, cả người Xán Xán không khỏi nổi da gà.

Ắc! Thật là bản tính không thay đổi, hẳn quả nhiên vẫn tự yêu mình như lúc xưa!

Hung hăng liếc hẳn một cái, nàng không có tâm trạng tốt, “Người không mời mà tới, ta chỉ là bị hù dọa thôi có được hay không?”

“Cùng ơi, người nói như vậy, ta thật đau lòng a!” Cao Vũ lấy tay che bộ ngực, vẻ mặt bi thương, “Thiệt là, vốn là ta còn định khen nội y của người rất đẹp, bây giờ nhìn lại, hay là thôi ...”

Xôn xao!

Xán Xán mặt lúc này hồng càng đậm, hơn nữa hồng lại có thêm chút đen, đen nhanh chóng nhiều thêm.

Thôi! Ta cũng biết trong mồm chó không nhả ra răng ngà!

Hai người mắt to nhìn mắt ti hí chăm chăm, Triệu Noãn Noãn một bên rất cục không nhịn được .

“Còn không đi đánh răng rửa mặt? Người nghĩ thối chết ta sao?”

Có khoa trương như vậy sao? Không phải là không có rửa mặt, thế nhưng nói nàng thối!

Thừa dịp Triệu Noãn Noãn không chú ý, Xán Xán hướng hẳn le lưỡi, nam nhân này mấy ngày qua tại sao, một chút tốt hoàn hảo, một chút nghiêm mặt, thời điểm ngày hôm qua mua quần áo là như vậy, ngủ một giấc không nghĩ tới vẫn là như vậy.

Có thể kỳ sinh lý là một tháng hai lần, mỗi lần mười lăm ngày a!

“Đã biết rồi!” Xán Xán bĩu môi, tức giận bắt bình đi vào phòng rửa tay đánh răng rửa mặt, nhân tiện ở trong lòng khinh bỉ nhìn Triệu Noãn Noãn một vạn lần a một vạn lần.

Ăn xong điểm tâm, Xán Xán chính thức chuẩn bị một lần nữa trở về thời kỳ hoa lệ của nàng—— ăn cơm, ngủ, đánh đậu đậu.

“Hôm nay đi nơi nào chơi?” Triệu Noãn Noãn bỗng nhiên điên cuồng nói một câu.

Chơi?

Đầu óc Xán Xán nhất thời có chút sững sờ, “Chơi cái gì? Tại sao phải ra ngoài chơi?”

Nhìn vẻ mặt mê man của nàng, Triệu Noãn Noãn có chút bất đắc dĩ, “Hôm nay là ngày mấy?”

Ngày mấy?

Xán Xán giơ ngón tay lên.

Ngày Quốc tế phụ nữ? Đã qua rồi.

Tiết thanh minh? Ngày này cùng nàng có quan hệ gì sao?

Ngày Quốc Tế Lao Động? Không phải là đã quá ngày mùng một tháng năm sao?

...

140. Chương 135

“A!” Xán Xán vỗ đùi, “Hôm nay nên đi nộp phí điện nước !”

Trên đầu Triệu Noãn Noãn hắc tuyến giăng đầy -- □ □ □

“Ô Xán Xán, hôm nay là sinh nhật của người!”

Hôm nay là sinh nhật của người, Xán Xán ngu ngốc... (xin tự động hợp với nhạc điệu.)

“Ta... Sinh nhật ta?”

Nói thật, Xán Xán đối với thời gian từ trước đến giờ đều không nhạy cảm. Thời điểm đi học, khái niệm thời gian cũng chỉ có bảy ngày — thứ hai đến chủ nhật. Sau khi tốt nghiệp, cũng không cần nhớ hôm nay học cái gì, nàng đối với khái niệm thời gian sửa thành lấy năm tính toán, dù sao cũng chỉ cần biết rằng hôm nay là mấy năm là đủ rồi, cuộc sống có nhiều điều đáng để nhớ như vậy sao? Nhớ nhiều tổn hại tế bào não!

Cho nên nàng tự nhiên cũng sẽ không nhớ sinh nhật của mình.

Bây giờ được Triệu Noãn Noãn nhắc nhở, nàng mới đột nhiên nhớ tới, hôm nay dĩ nhiên sinh nhật tròn hai mươi lăm tuổi của mình!

Hai mươi lăm tuổi tròn a!

Làm mấy chữ ngang Arab xuất hiện ở trong đầu Xán Xán thời điểm, nàng bỗng nhiên mộng, bất tri bất giác, mình lại thêm một tuổi rồi! Chẳng những bắt đầu lo lắng nếp nhăn, lỗ chân lông thô to, rồi một loạt vấn đề sinh lý nghiêm trọng, hơn nữa còn có áp lực tâm lý khổng lồ.

Trở về năm đó mình mới vừa tốt nghiệp lúc ấy hùng tâm tráng chí, nhìn lại nàng bây giờ, công việc không có, nam nhân không có, ngay cả chỗ ở cũng không phải là của mình...

Vừa nghĩ như thế, Xán Xán liền không nhịn được buồn bực.

Thấy nàng đột nhiên vẻ mặt buồn bã ỉu xiu, Triệu Noãn Noãn có chút nghi ngờ, “Sao vậy?”

Xán Xán như đưa đám ngẩng đầu, “Noãn Noãn ca, có phải ta già rồi hay không?”

Triệu Noãn Noãn nhất thời không kịp phản ứng, “Già rồi?”

Nàng rũ cụp đầu, “Ta cũng hai mươi lăm tuổi...”

Hắn im lặng, “Xán Xán, nếu như hai mươi lăm tuổi đã ngại mình già, mai kia ba mươi lăm tuổi, bốn mươi lăm tuổi, năm mươi lăm tuổi, người nên làm cái gì bây giờ?”

Ách...

Khóe miệng Xán Xán co giật một chút.

Thật ra thì, nữ nhân một khi qua hai mươi tuổi, vốn có cảm giác mình không phải là lớn lên mà là đang già đi, cho nên mỗi lần sinh Xán Xán có cảm giác mình vừa già một tuổi.

Dĩ nhiên, loại chấp niệm đối với số tuổi này Triệu Noãn Noãn không thể suy nghĩ cẩn thận.

“Noãn Noãn ca, ta quyết định!” Xán Xán từ đưa đám ngẩng đầu, “Hôm nay sinh nhật, ta muốn nhớ lại thời thanh xuân đã qua!”

Phốc phụt ——

Cao Vũ đang uống sữa tươi, một ngụm đều phun tất cả ra trên bàn.

“Mới buổi sáng, người đừng nói những lời kinh hãi như vậy có được hay không? Người muốn hù chết người à!”

“Đàn ông các người biết cái gì a!” Xán Xán hướng hắn liếc mắt, “Nam nhân ba mươi mốt vẫn là hoa, nữ nhân ba mươi là bã đậu. Người có thể nhận thức một nữ nhân hai mươi lăm tuổi, loại cảm giác nắm bắt cái đuôi thanh xuân này, không muốn buông tay cũng phải buông rất phiền muộn a?”

Phốc phụt ——

Triệu Noãn Noãn cũng phun.

“Xán Xán, người rốt cuộc nghĩ cái gì vậy?”

“Ta nghĩ là hôm nay ta muốn đi chơi công viên tuổi trẻ một lần!”

Triệu Noãn Noãn cùng Cao Vũ hoàn toàn hết chỗ nói.

141. Chương 136

Hai ta kết hôn sao! – Chapter 55

Chapter 55

Edit: Nileduong

Theo yêu cầu mãnh liệt của Xán Xán, ba người đi ô-tô tới công viên trò chơi.

Gặp cuối tuần, trong công viên trò chơi du khách đông hơn dị thường, rất nhiều là ba ba mẹ mẹ mang theo hài tử tới, duy chỉ có Xán Xán một phen lớn tuổi, cũng là chủ động yêu cầu tới.

Vào cửa chỗ vui chơi, dỗi mắt nhìn lại, tất cả đều là phương tiện trò chơi màu sắc rực rỡ.

Đầu tiên đi đến chỗ nào trước đây? Nhất thời Xán Xán có chút vô tòng hạ thủ.

Cao Vũ đi ở phía trước, bỗng nhiên dừng lại, xoay người hướng nàng ngoắt ngoắt tay, “Ngoan, ca ca dẫn người đi chơi cầu trượt.”

Kháo! Quá xấu hổ và giận dữ, thật cho người ta còn là tiểu hài tử a!

Xán Xán giận, ngón tay ngọc một chút, hướng đội ngũ người xếp hàng rỗng rỗng phía trước hét lớn, “Ta muốn chơi tàu trượt!”

Mặt Triệu Noãn Noãn trong nháy mắt tái đi, “Xán Xán, nơi đó... Người nhiều lắm, xếp một hàng dài như vậy, không bằng đi điểm khác chơi trước a?”

“Ta không muốn! Hôm nay nhiều người như vậy, chơi cái gì không phải xếp hàng?” Nàng quyết tâm, không chút nào lay chuyển được.

“Bên kia không phải không có xếp hàng à?” Triệu Noãn Noãn chỉ chỉ bên cạnh, Xán Xán theo phương hướng tay hất chỉ nhìn lại, nhất thời đầu sinh ra đầy hắc tuyến.

Chỉ thấy cách đó không xa ngựa gỗ đang khoan khoái xoay tròn, phía trên ngồi đầy thiếu nhi thất nơ con bướm kiểu LOLI.

“Loại trò chơi trẻ con này, ta không đi đâu!” Nàng tức giận liếc Triệu Noãn Noãn một cái, hai người này cũng quá coi thường Tô Xán Xán này, nàng là nữ nhân hai mươi lăm tuổi dĩ nhiên muốn chơi tàu trượt mới đủ kích thích chứ! (Xán Xán, đây là cái ý nghĩ kỳ quái gì vậy? -_- || ||)

Dứt lời, nàng không hề nữa để ý tới hai người, sôi nổi chạy đi xếp hàng.

Cao Vũ nhún nhún vai, đi theo.

Triệu Noãn Noãn không có biện pháp, không thể làm gì khác hơn là cũng đi theo.

Đội ngũ xếp hàng lên tàu trượt quanh co khúc khuỷu, đưa mắt nhìn lại, mọi người chẳng chịt tất cả đôi mắt đều hứng thú – trông mong nhìn giữa không trung. Lại nói tàu trượt này kích thước là lớn nhất, liên tiếp sáu toa, tốc độ nhanh kinh người, bay theo tàu trượt từ đỉnh đầu xẹt qua là tiếng thét chói tai liên tục .

Nhìn thấy tình hình này, Xán Xán liền hô, “Hảo kích thích a!”

Nói về, nàng lớn như vậy còn chưa có chơi đùa cái hạng mục kích thích nào, khó có được cơ hội hôm nay, không thử một lần sao không làm... mình thất vọng chứ? Nghĩ như vậy, nàng dũ phát ma quyền sát chưởng, được được dục thí.

Đội ngũ chậm rãi chuyển động.

“Xán Xán, đội ngũ này quá chậm, không bằng chúng ta đi ăn cơm trưa trước có được hay không?”

“Còn rất sớm, mới mười phút.” Xán Xán không nhịn được cắt đứt lời của Triệu Noãn Noãn, sau đó vừa hăng hái bưng bưng chỉ vào phương hướng cửa ra vào tàu trượt, “Các người mau nhìn, thậm chí có người chơi đến ói nga! Thật mất thể diện làm sao?”

Triệu Noãn Noãn mặt càng ngày càng đen.

“Người không phải là... Khẩn trương sao?” Vẫn lãnh mặt Cao Vũ bỗng nhiên mở miệng.

Khẩn trương? Người nào a?

Xán Xán sững sốt, ánh mắt quăng hướng Triệu Noãn Noãn, chợt nhớ tới mới vừa rồi hấn nhiều lần kêu mình đừng chơi tàu trượt, sẽ không phải là...

Wow tác! (o)~ Triệu Noãn Noãn dĩ nhiên là sợ! Quá khôi hài!

“Noãn Noãn ca, chẳng lẽ là người...”

Mặt Triệu Noãn Noãn liền biến sắc, “Chớ nói nhảm! Ta... Là ta lo lắng cho người!”

Xán Xán vẽ mặt nghi ngờ, “Lo lắng cho ta?”

“Ta sợ người cũng giống những người đó, ói ra.”

“Làm sao có thể nga! Người cũng quá coi thường ta!” Xán Xán liếc Triệu Noãn Noãn một cái, “Người xem ta rất khỏe, thời điểm ta xuống tới nhất định khí cũng không thở gấp một tiếng!”

Triệu Noãn Noãn không hề lên tiếng nữa.

Rốt cục: thời gian không phụ người chịu xếp hàng, hơn nửa canh giờ sau, cuối cùng đến phiên bọn họ.

“Ta muốn ngồi phía trước nhất!” Xán Xán không chút nghĩ ngợi vọt tới, chiếm cứ vị trí đầu xe, sau đó quay đầu hướng hai người ngoắc, “Nơi này nơi này, mau tới đây!”

Triệu Noãn Noãn chần chờ chốc lát, cũng không lập tức đi qua, Cao Vũ mau hơn hấn một bước ngồi xuống bên cạnh Xán Xán.

“Ý không tốt, người ngồi phía sau sao.” Nàng nhướng lông mày, cười đắc ý.

Triệu Noãn Noãn không đáp lời, yên lặng ngồi xuống phía sau bọn họ.

Không đầy một lát, xe liền chậm rãi chuyển động.

Xán Xán ngồi ở phía trước, uy phong lẫm lẫm, không khỏi đắc ý.

Bay lên, hạ xuống, xoay quanh, xoay quanh, xoay quanh nữa, tiếp tục xoay quanh...

Cuối cùng đạt tới điểm cuối.

Xán Xán lão đảo xuống xe.

Xoay tròn ——

Cơm đêm qua cũng phun ra .

MD! Là ai nói cho nàng biết ngồi xe cáp treo kích thích rất tốt? Gạt người! Tất cả đều là gạt người!

Xán Xán lục một tờ giấy, hàm chứa nước mắt ngẩng đầu, kia hai vị cũng thật tốt, đặc biệt là Cao Vũ, lại vẫn có thể cười được!

Triệu Noãn Noãn có chút đau lòng, thật nhanh lấy khăn giấy ra, giúp nàng lau sạch sẽ vết bẩn trên khóe miệng, ngoài miệng cũng không quên bổ sung một câu, “Người xem, ta nói người sẽ ói a?” Thật ra thì hấn mới vừa rồi nói những lời đó tất cả đều là bịa chuyện, nguyên nhân là hấn luôn không có thói quen chơi những hạng mục có kích thích cao như tàu trượt này, bất quá cũng không còn đến loại trình độ ói này, không nghĩ tới nha đầu này lúc trước còn hào khí ngất trời, vừa quay ra thậm chí ngay cả hấn cũng không bằng.

Thật đúng là không phải mất thể diện bình thường!

Lau mặt, uống nước xong, thật vất vả từ sân nơi đặt xe cáp đi ra, Xán Xán cuối cùng trì hoãn qua thần.

“Tiếp tục chúng ta đi nhảy bungee nhé?” Cao Vũ đề nghị. (ai không hiểu mời lên google search nhé)

“Không được! ! !”

Lúc này hai người cũng là xuất kỳ nhất trí trong hành động, trăm miệng một lời cự tuyệt đề nghị của hắn.

Cao Vũ nhú mày, “Vậy còn có thể đi chơi cái gì? Thuyền nước siêu tốc?”

“ ... ”

“Tàu siêu tốc?”

“ ... ”

“Đĩa quay?”

“ ... ”

Cuối cùng, Xán Xán làm quyết định, hay là chơi vòng ngựa gỗ xoay tròn...

“A di, người có thể để cho ta qua một chút được không?”

142. Chương 137

“Tiểu bằng hữu, ta không phải là a di nga, muốn gọi thì gọi tỷ tỷ có hiểu hay không? Tỷ tỷ —— “

Tiểu bằng hữu ngăn người, khiếp sanh sanh mở miệng, “Tỷ tỷ, người có thể để cho ta qua một chút được không?”

Thế này mới đúng nha! Xán Xán tươi cười rạng rỡ, “Không được nga, tiểu bằng hữu, bởi vì tỷ tỷ cũng muốn ngồi ngựa gỗ xoay tròn, cho nên người phải đi ra sau xếp hàng nga!”

Tiểu LOLI mang theo nơ con bướm lui về phía sau mấy bước, quay đầu hướng mù mù cách đó không xa, kêu to, “Mù mù, a di này nói nàng cũng muốn ngồi ngựa gỗ, cho nên chúng ta đi ra sau xếp hàng!” Thanh âm nhẹ nhàng rất xa rất xa.

Phốc ——

Xán Xán thiếu chút nữa hộc máu bỏ mạng.

Tiểu bằng hữu, ta muốn gọi là tỷ tỷ! Tỷ tỷ a! ! !

Sự thật chứng minh, ngồi cáp treo ới còn không coi là mất thể diện, cùng tiểu bằng hữu đoạt ngựa gỗ xoay tròn mới thật là mất thể diện!

Một vài con ngựa gỗ, chỉ có Xán Xán là một người lớn, dỗi mắt nhìn lại, một đám LOLI, Xán Xán ở giữa phá lệ thật bắt mắt!

“Mù mù người nhìn kia, có một a di đang cưỡi ngựa gỗ nga!”

“Ba ba, mau nhìn trên ngựa gỗ có a di!”

O ()o

Xán Xán cơ hồ rũ cụp đầu từ trên ngựa gỗ lập tức đi xuống, tâm tình xuống thấp dị thường, “Noãn Noãn ca, ta không muốn chơi nữa...”

Cao Vũ ở một bên cười ghen, trêu chọc nói, “Không phải là người nói muốn tới nơi này bắt cái đuôi thanh xuân sao? Cái đuôi đâu?”

Cái đuôi? Mặt cũng bị mất, muốn cái đuôi có một cái rắm dùng a!

“Noãn Noãn ca, ta đói bụng, ta muốn ăn cơm!” Thôi, ăn cơm là bảo đảm nhất.

Triệu Noãn Noãn dĩ nhiên không có ý kiến, gật đầu, “Được.”

Thức ăn ngon ở khu đông nam của công viên trò chơi, một con phố dài có hơi thở rất cổ điển, hai bên quán ăn san sát, cũng không thiếu đồ ăn vặt.

Trên thực tế, so với hạng mục trò chơi, nhai thức ăn ngon có thể khiến cho Xán Xán hứng thú hơn.

“Thịt dê xiên!” Xán Xán hai mắt tỏa sáng, phi qua.

Triệu Noãn Noãn một phen kéo nàng, “Đừng ăn, bần.” Đối với người ưa thích sạch sẽ như hần mà nói, xiên thịt dê bên cạnh vũng nước quả thực chính là đại danh từ dơ dáy bẩn thỉu, loại vật này làm sao có thể bỏ vào trong miệng được?

“Không sao! Nhắm mắt làm ngơ!” Đôi mắt Xán Xán – trông mong nhìn thịt dê xiên thành chuỗi, nước miếng chảy ròng.

“Không được, ta không cho người ăn.” Thái độ Triệu Noãn Noãn cũng rất là kiên định.

Thức ăn ngon trước mặt, Xán Xán đương nhiên là không thuận theo, không buông tha, “Ta muốn ăn! Ta chính là muốn ăn!”

“Nàng thích thì cho nàng ăn đi.” Cao Vũ bỗng nhiên thoát ra một câu.

Chính là vậy! Xán Xán thấy có quân đồng minh, nhất thời khí thế dâng cao rất nhiều.

“Bất quá, nghe nói bây giờ thịt dê xiên cũng là thịt heo chết gia công, cũng không biết là thật hay giả...” Vừa nói vừa hướng Xán Xán không ngừng đổ mồ hôi nháy mắt mấy cái, “Người cũng đừng quá lo lắng, không thể nào vận khí người kém như vậy, lại gặp phải chuyện đó.”

“... Thôi, ta nghĩ là không nên ăn.”

Ủ rũ từ quán thịt dê xiên rời đi, đi chưa được mấy bước, bỗng nhiên từ trên trời giáng xuống một tiếng thét chói tai.

“Xán Xán? !”

Nàng quay đầu lại nhìn, nhất thời hai mắt sáng lên.

“Như Ngọc? !”

Xán Xán không nghĩ tới, lại ở chỗ này gặp phải Nhan Như Ngọc, hai người gặp nhau, rất có cảm khái đầu đường gặp tri kỷ. Bởi vì ăn không được thịt dê xiên mà tâm tình như đưa đám, nhất thời đảo qua quét sạch.

“Xán Xán, làm sao người tới nơi này?”

“Hôm nay sinh nhật của ta.”

“Đúng nga! Ta cũng nhớ hôm nay là sinh nhật của người!”

“Còn người? Người tại sao lại tới nơi này?”

Mặt Nhan Như Ngọc hơi đỏ lên, “Ta cùng bằng hữu ta đi chơi...” Nàng vừa nói, mắt liếc phía sau.

Xán Xán nhìn qua đầu, thiếu chút nữa té.

Chỉ thấy đứng phía sau Nhan Như Ngọc là nam nhân tóc húi cua, vóc người trung đẳng, mày rậm mắt to, đặc biệt là hai cái lông mày giống như hai cái bút sếp màu. Nhưng làm cho nàng khiếp sợ là tay trái nam nhân này cầm một xiên thịt dê, tay phải cầm hai que kẹo đường, trên cổ còn quàng một cái khăn quàng đỏ lòm, cộc lốc hướng nàng nhếch miệng cười một tiếng.

Cả người Xán Xán rùng mình một cái, thử dò xét tính hởi, “Như Ngọc, hần là?”

Trong nháy mắt Như Ngọc tỷ tỷ mặt tựa như hoa đào, xấu hổ hơi phong trần cười một tiếng, “Hắc hắc, hần là bạn trai ta.”

143. Chương 138

Hai ta kết hôn sao! – Chapter 56

Chapter 56

Edit: Nileduong

Bạn trai! ! !

Sau khi khiếp sợ, trong đầu Xán Xán nhanh chóng hiện ra Nhâm bạn trai trước đây của Nhan Như Ngọc.

———— phân cách tuyến bắt đầu nhớ lại ————

Bạn trai thứ nhất của Nhan Như Ngọc xuất hiện thời điểm nàng học lớp năm tiểu học, người này tên là Vương Da lông ngắn, đặc điểm lớn nhất là thích ăn, đặc biệt là chấp niệm đối với sô cô la đã đến trình độ người thường không thể tưởng tượng!

Hai người gặp gỡ một năm, cuối cùng tình yêu làm Nhan Như Ngọc cuồng mập hai mươi cân ấy đã đại giá kết thúc, từ đó về sau Nhan Như Ngọc chỉ cần vừa nhìn thấy sô cô la sẽ gián đoạn co quắp, cộng thêm nôn mửa không ngừng.

Nhâm bạn trai thứ hai của Nhan Như Ngọc xuất hiện thời điểm hai người bọn họ học lớp mười một, người này tên là Ngải Mai Lực, yêu thích lớn nhất là thảo luận bí quyết dưỡng da, am hiểu nhất kiểu thêu chữ thập, kim may vừa xuất không người nào có thể địch nổi.

Lúc này hai người chỉ gặp gỡ ba tháng, cuối cùng Ngải Mai Lực mất tích trong một ngày mùa thu nở đầy hoa cúc đã đặt dấu chấm hết. Nghe nói cả nhà di dân đi Thái Lan, đến nay cũng không có một chút tin tức, sinh tử chưa biết.

Sau khi Nhan Như Ngọc Chịu đủ bi thương tình cảm, rốt cục khi ở đại học nàng đã tìm được mùa xuân thứ ba, lần này là xã trường câu lạc bộ thể dục của trường, toàn thân da thịt cường tráng có thể tính tới việc đoạt cup, cũng bởi vì ở tiệc khiêu vũ năm đó hóa trang sắm vai David, nhất cử quang vinh năm đó toàn bộ được hiệu thụ...chiến thắng năm đó là sự kiện chấn động thứ hai ở trường. Kết quả tới ngày thứ hai, cùng cô gái đệ nhất danh chủ tịch câu lạc bộ chạy vật lộn, hôm nay tính cách trẻ con cũng ít nhiều được thể hiện.

———— kết thúc phân cách tuyến nhớ lại ————

“Xán Xán, người đang suy nghĩ gì đấy?” Nhan Như Ngọc thấu tới đây.

“Không có! Không có gì!” Xán Xán len lén liếc vị nam nhân quàng khăn kia, không khỏi cả người sợ hãi.

“Đúng rồi, một mình người tới sao?”

Ta?

Vừa nghe hỏi, Xán Xán mới đột nhiên nhớ tới hai người còn đứng phía sau mình, đang muốn giới thiệu.

“Này, mỹ nữ!” Cao Vũ bước lên, hướng Nhan Như Ngọc cười chào hỏi.

“Người, người, người...” Ào ào xôn xao, Nhan Như Ngọc chỉ vào Cao Vũ giật mình trong chốc lát, lấy lại tinh thần, đem Xán Xán kéo đến bên cạnh, giảm thấp thanh âm nói, “Xán Xán, người không thể nào? Điều nói ngựa tốt không nhai lại cỏ!”

Thấy nàng hiểu lầm, Xán Xán bận rộn giải thích, “Không phải...”

“Ta biết!” Nhan Như Ngọc cắt đứt lời của nàng, “Mặc dù người cũng không được tốt lắm, nhưng là loại cỏ bất lực này, trăm triệu lần không được ăn a! Nếu như kết hôn, không những không có phúc, hơn nữa rất có thể phải quần trẻ nít nha...”

Rắc...rắc..., Xán Xán ngã.

“Như Ngọc, người thật đang hiểu lầm! Ta cùng hắn một chút quan hệ cũng không có! Một chút cũng không có!” Xán Xán khóc không ra nước mắt, “Ta lần trước lừa gạt người.”

“Gạt ta?”

Xán Xán gạt đầu, “Lần trước ở hôn lễ Khương Kiệt, là ta kéo hắn tới hỗ trợ mà thôi, thật ra hai chúng ta thì một chút quan hệ cũng không có.”

Nhan Như Ngọc nửa tin nửa ngờ nhìn Xán Xán, “Thật?”

“Thật!”

“Các người không có gì?”

“Không có gì!”

“Vậy hắn cũng không bắt lực?”

“... Không có, không đúng! Ta cũng không biết rốt cuộc hắn có hay không...” Khóc, nàng thật sự không biết a!

“Ai!” Bỗng nhiên vẻ mặt Nhan Như Ngọc thất vọng, “Xán Xán, người xác định nga? Bắt lực có thể trị liệu, không có gì nhưng một chút đường sống quay về cũng không có!”

Xán Xán nhất thời có loại cảm giác bị sét đánh qua, “Ta! Chắc chắn!!”

“Đó là người nói, người bây giờ còn độc thân nga?”

Độc thân?

Chẳng biết tại sao, nghe từ này, trong đầu Xán Xán hiện lên đầu tiên chính là giấy hôn thú hồng hồng kia. Nàng không nhận được trộm liếc Triệu Noãn Noãn một cái.

“A!” Nhan Như Ngọc bỗng nhiên la hoảng lên.

“Tiểu bảo bối, người làm sao vậy?” Nam nhân khấn quàng cổ tay cầm xiên thịt dê cùng kẹo đường, chợt lao đến.

“Cưng ơi, không có gì, người qua bên kia chờ ta nga!”

“Được ——” nam nhân khấn quàng cổ xấu hổ cười một tiếng, xoay người trong nháy mắt, bão cát nổi lên bốn phía, cái khấn quàng cổ đỏ lòm kia lại bị hắn văng theo phong phạm Thượng Hải!

Rất tốt! Rất cường đại!

Chính là thấy cảm khái, Nhan Như Ngọc một phen kéo tay nàng, nước mắt lưng tròng, “Xán Xán, cho dù người không có nam nhân cũng không thể cầm hắn cho đủ số chữ? Hắn là GAY a!” Không sai, xét quan hệ Nhan Như Ngọc cùng Xán Xán, nàng sớm đã biết Triệu Noãn Noãn thích nam nhân, bằng không năm đó Vương Da lông ngắn cũng sẽ không có cơ ngồi chung.

Nhan Như Ngọc vừa nói, tâm tình Xán Xán trong nháy mắt rơi xuống thấp.

Nàng nói không sai, cho dù hai người bọn họ có giấy hôn thú cũng có thể thành ra dạng gì? Triệu Noãn Noãn vẫn là GAY, tại sao nàng có thể có loại ý nghĩ này?

Thôi rồi! Thôi rồi!

“Như Ngọc, người hiểu lầm, bọn họ chẳng qua đơn giản là theo ta tới chơi mà thôi, không phải như người nghĩ đâu.”

Lúc này Nhan Như Ngọc mới yên tâm gạt đầu, “Xán Xán, vậy là được rồi! Nếu như người thật sự muốn nam nhân, ta có thể bảo cưng nhà ta giúp người giới thiệu nga, công ty bọn họ có rất nhiều nam thanh niên chưa lập gia đình, tài hoa xuất chúng, tướng mạo Phi Phàm...”

Khóe miệng Xán Xán co giật một chút, “Như Ngọc, người nói công ty là...”

Nhan Như Ngọc quay đầu, dùng thanh âm nũng nịu hô, “Cưng ơi, mau đưa cho Xán Xán một tấm danh thiếp của người!”

Khấn quàng cổ hồng phiêu phiêu tới.

Xán Xán nhận lấy danh thiếp, nhìn kỹ, choáng.

Chữ to hồng hồng, phá lệ bắt mắt —— Công ty hữu hạn thực phẩm bảo vệ sức khỏe Nhật Nguyệt phó tổng quản lý: Dương Tiểu

“Tổng giám đốc của bọn họ Bạch Đông Phương còn chưa kết hôn ư, có muốn ta giới thiệu cho người thứ một chút hay không?”

Xán Xán rút cục hồng mắt, Như Ngọc tỷ tỷ, ngài tha cho ta đi!

144. Chương 139

——- phân cách tuyến mặt trời mọc Phương Đông ——-

Đưa Nhan Như Ngọc đi, tây tà trời đã chiều, đã qua năm giờ.

Xán Xán cụp đầu, vẻ mặt như đưa đám.

Ngày sinh nhật này trôi qua thật có đủ chuyện, đầu tiên là ngồi cáp treo ới đến chết đi sống lại, vừa ngồi ngựa gỗ xoay tròn bị một đám tiểu quý vây xem, sau lại còn gặp phải Nhan Như Ngọc cùng nam nhân khăn quàng cổ của nàng, bị trạng thái hai người “Người uy ta, ta uy người” kinh hãi một xé chiều.

Ở nơi này là công viên trò chơi sao, căn bản là công viên Du mạng chứ! Nếu tiếp tục nữa, nàng sợ mình sẽ suy kiệt.

“Noãn Noãn ca, hay là chúng ta trở về thôi...”

“Cái đuôi thanh xuân đâu?” Cao Vũ cười ghen, trêu chọc nói.

Đầu Xán Xán cúi thấp hơn, “Không cần, để dành cho người.”

Cao Vũ mỉm cười, “Ta đây hưởng không nổi.”

“Người!” Xán Xán nhất thời bi từ đó, sinh nhật hai mươi lăm tuổi như hoa Lili của nàng, vì đâu mà lãng phí như vậy? Để cho nàng không cam lòng chính là cái vé vào cửa công viên trò chơi này là một trăm năm mươi đồng tiền một tờ!

“Ta đi rửa tay!” Nàng nghiêng răng nghiêng lợi, quay đi.

Một trăm năm mươi đồng, nói gì cũng phải sử dụng mấy tờ giấy vệ sinh!

“Xin chào, xin hỏi nhà vệ sinh ở đâu?”

“Đi thẳng, quẹo trái, rồi quẹo phải, rồi quẹo trái...” Bác gái quét sân thật là nhiệt tình, chỉ hồi lâu, cuối cùng nói, “Sau đó quẹo phải, là đến.”

Sốc! Chẳng lẽ là đi mê cung sao?

Cũng may, lúc này vận khí Xán Xán không kém như thế, trước lúc tè ra quần, cuối cùng cũng tìm được đến nhà vệ sinh.

Sảng khoái giải quyết vấn đề, cũng thuận đường sử dụng mấy tờ giấy vệ sinh, Xán Xán vui sướng hài lòng từ phòng rửa tay đi ra ngoài, sau đó... Má ơi! Ai nói cho nàng biết, làm như thế nào đi trở về đây?

Đúng vậy! Giống như tất cả Tiểu Bạch nữ chủ của các câu chuyện, Tô Xán Xán rút cục thành công trong việc làm ình lạc đường! (Xán Xán - _ - [] [] : mẹ kế, người là cố ý !)

Sắc trời dần tối, các trò chơi trong vườn đều thứ tự được tắt sáng, lốm đốm, trông rất đẹp mắt.

“Nàng sao còn chưa quay lại?” Chờ lâu không thấy bóng người Xán Xán, Triệu Noãn Noãn rút cục không nhận được mở miệng.

“Tám phần là lạc đường.” Cao Vũ ở một bên chậm rãi nói.

Lạc đường? Nếu như là nha đầu này, vô cùng có thể!”Ta đi tìm hần.” Triệu Noãn Noãn vừa nói, vội vàng bước đi, chỉ chốc lát sau đã đi xa.

Trời chiều ánh đỏ chân trời, mặt hồ nổi lên ba quang lẫn tẩn, tà dương đánh vào trên người nam tử đang ngồi, kéo ra một cái bóng thật dài. Hần đột nhiên đứng lên, gió đêm từ từ phật qua, giống như ngón tay vô hình vung lên mái tóc dài của hần.

Vậy thì, xem chúng ta người nào tìm được nàng trước.

Ban đêm công viên trò chơi, so với ban ngày, du khách giảm bớt rất nhiều, nhưng muốn tìm người vẫn rất khó như cũ. Huống chi, người muốn tìm còn có chút vấn đề về thông minh... (Xán Xán: mẹ kè! Ta hận người!)

“Ngu ngốc! Chạy đi nơi nào?” Tìm một vòng, vẫn không thấy bóng dáng Xán Xán, Triệu Noãn Noãn không khỏi có chút nóng nảy, “Trước nhà vệ sinh cũng không có, điện thoại di động cũng không mang, dần chết được!” Rõ ràng trong lòng oán, nhưng vẫn không dừng cước bộ tìm kiếm lại.

Bên này, là bởi vì tìm khắp nơi không thấy mà lo lắng, mà bên kia công viên trò chơi, có một người ngẩn đầu, ngây ngốc đứng nhìn. Trên đỉnh đầu của nàng, một cái bánh xe quay khổng lồ đang chậm rãi chuyển động, trời như lửa chiếu ở phía sau của nó, biến hóa với ánh nắng chiều rạng rỡ sinh huy, phóng ra một vòng một vòng hoa ma thuật vào trong con ngươi nàng.

Thật đẹp!

Chợt nhớ tới một câu nói: bánh xe khổng lồ cao chọc trời mỗi một vòng chuyển động, trên thế giới này có một đôi tình nhân mãi mãi yêu nhau.

Nhiều tiểu thuyết lãng mạn, không trách được có nhiều người yêu nhau như vậy, khát vọng nắm tay nhau, cùng nhau ngồi một vòng trên bánh xe khổng lồ cao chọc trời.

Nếu như lúc này, có người có thể theo nàng ngồi một vòng trên đó hần là tốt?

Xán Xán cảm khái như vậy, trong đầu bỗng nhiên hiện ra thân ảnh người kia, mơ mơ hồ hồ hướng nàng đi tới.

Trong nội tâm nàng cả kinh, bỗng dưng phục hồi lại tinh thần.

Rốt cuộc là tại sao? Tại sao gần đây lại có cái loại ý nghĩ này?

“Nhìn cái gì đấy?” Một thanh âm bỗng nhiên vang lên bên tai.

Xán Xán quay đầu, chẳng biết tại sao, trong lòng có nhiều tia thất vọng như vậy, tiện đà miễn cưỡng lên tinh thần, “Không tốt nga, ta lạc đường.”

Cao Vũ không nói, ngẩn đầu, yên lặng nhìn chăm chú vào phương hướng mới vừa rồi nàng chăm chú nhìn.

“Thật đẹp.”

Thanh âm của hần nhàn nhạt, trời chiều ở trên mặt hần hiện ra vàng rực, phảng phất bao phủ một tầng quang môn lung.

Không nghĩ tới hần nói như vậy, Xán Xán nhất thời cũng có chút mộng, chi nói, “Đúng, rất đẹp.”

“Có muốn đi ngồi một chút hay không?”

“A?” Chưa đợi nàng kịp phản ứng, tay đã bị dắt đi.

“Đi thôi, coi như... Lễ vật sinh nhật của ngươi.” Cao Vũ nhợt nhạt cười một tiếng, con ngươi bị trời chiều nhuộm thành màu vàng.

Ánh mắt chân thành như vậy không cho người khác cự tuyệt, nàng do dự chốc lát, cuối cùng gật đầu, “Đi thôi.”

Bánh xe cơ khí khổng lồ ngừng lại, trời chiều màu vàng không thể dừng lại ở chân trời nhiều hơn nữa, tà dương dần dần nhạt đi, bầu trời mông mông một mảnh, ai cũng biết, đêm tối sắp đến.

Xoay tròn! Đèn nê ông trên bánh xe cao chọc trời trong nháy mắt sáng lên, sau đó, một lần nữa nó lại giống như số mệnh chậm rãi chuyển động.

Cách đó không xa, một bóng người cô linh, ở góc không có ánh đèn, yên lặng chăm chú nhìn hết thấy mọi chuyện.

Bánh xe cao chọc trời quay một vòng, tại sao nghe được có thanh âm tan nát cõi lòng?

145. Chương 140

Hai ta kết hôn sao! – Chapter 57

Chapter 57

Edit: Nileduong

Bánh xe cao chọc trời quay một vòng, chậm rãi dừng lại.

Ngày rớt cục tối sầm.

“Noãn Noãn ca!” Xán Xán nhận tiêm, nhìn thấy Triệu Noãn Noãn đứng trong bóng tối, hần nhìn qua đường như đã đứng yên thật lâu, nhất thời Xán Xán có chút cảm giác không tốt, “Ta không cẩn thận lạc đường...”

“Ừ.” Triệu Noãn Noãn thấp giọng đáp một tiếng, từ chỗ tối đi ra, “Trở về thôi, không còn sớm nữa.” Thanh âm của hần nhận nhặt, trên mặt không nhìn ra chút vẻ mặt nào.

“Nha.” Xán Xán gật đầu, “Cao đại ca còn ở phía sau, ta đi gọi hần.” Sau đó, nàng xoay người, hướng Cao Vũ phát tay, “Cao đại ca, trở về thôi!”

“Biết rồi.” Cao Vũ gật đầu, khoe miệng điểm xuyết nụ cười yếu ớt, chậm rãi hướng nàng đi tới.

“Đi thôi, Noãn Noãn ——” Xán Xán quay đầu, không khỏi ngáy ngẩn cả người, trước mắt không có một bóng người, Triệu Noãn Noãn đã sớm đi thật xa .

Lòng của nàng không khỏi có một trận mất mát.

Tại sao hần không đợi nàng?

Thất thần, Cao Vũ chạy tới trước mặt nàng, ôn nhu nhìn nàng.

“Đứng ngây ngốc ở đó làm gì? Đi a.”

Xán Xán mờ mịt gật đầu, “Dạ.”

Đêm thoáng lạnh, hai người phía sau song song đi tới, Triệu Noãn Noãn đi ở phía trước, cách bọn họ rất xa.

Hôm nay trên đường về nhà, chẳng biết tại sao, không khí có chút dè dặt.

Triệu Noãn Noãn chỉ lo yên lặng lái xe, không nói tiếng nào. Mấy lần Xán Xán nghĩ gọi đề tài, nhưng vốn bị hần dùng những lời nói ngắn gọn đáp ứng, cuối cùng nàng không thể làm gì khác hơn là bỏ qua, biết điều một chút ngồi ở vị trí kế bên tài xế.

Trầm mặc chỉ tốt cho việc ngủ, thêm nữa một ngày đi chơi nàng thật sự có chút mệt mỏi, không bao lâu liền chậm rãi rơi vào giấc ngủ.

Khi ngủ Xán Xán có một thói quen, chỉ cần ngủ thiếp đi, cho dù ở bên tai nàng khua chiêng gõ trống làm ầm ĩ nàng cũng không tỉnh lại.

Cho nên, nàng cũng không nhớ rõ mình về đến nhà lúc nào. Mơ mơ màng màng, chỉ cảm thấy xe dừng lại, sau đó cả người bị bế lên nhẹ nhàng, sau đó cái gì cũng không nhớ được, chỉ thấy ở bên tai có tiếng vọng của tiếng tim đập...

Nàng ngủ thẳng đến hừng sáng.

Lúc Xán Xán từ trên giường ngồi thức dậy, kim đồng hồ báo thức bên giường đã chỉ đến mười giờ.

Xán Xán sợ hết hồn, lập tức thanh tỉnh lại.

Nghĩ lại a! Kể từ lần trước sau khi Triệu Noãn Noãn lôi kéo nàng chạy bộ sáng sớm, đã một đoạn thời gian rất dài nàng không được ngủ trễ như vậy, thế nên khi nhìn đến thời gian lúc này lại có chút không quen.

Bất quá, hôm nay Triệu Noãn Noãn không có gọi nàng dậy chạy bộ, trong lòng Xán Xán không khỏi có chút kỳ quái.

Nàng biết, Triệu Noãn Noãn luôn luôn nói được là làm được, đã quyết định rồi cũng cực ít khi sửa đổi, không nghĩ tới hôm nay sẽ nhường nhịn nàng, có thể.. Ngã bệnh rồi hay không? Trong lòng Xán Xán kinh hãi, vội vàng mặc quần áo tử tế ra khỏi phòng.

“Noãn Noãn ca! Noãn Noãn ca...”

“Sax sao vậy?” Cao Vũ đang ở phòng khách, thấy Xán Xán tóc tai bù xù đi ra ngoài, cười trêu chọc nói, “Mới dậy đã không thể đợi để gặp Noãn Noãn ca của người hay sao?”

Xán Xán mặt đỏ lên, “Ta chỉ.. Nghĩ ăn điểm tâm ...”

“Là cơm trưa sao?”

Xán Xán im lặng, có thể không dùng lời nói trực tiếp như vậy được không?

Cơm trưa thì cơm trưa, dù sao nàng thật sự đói bụng. Xán Xán quyết định không để ý tới Cao Vũ, bắt đầu tìm tòi thức ăn ở mọi nơi.

Di? Trên bàn tại sao không có? Trong lò vi ba cũng không có, trong tủ lạnh... Cũng không có!

Xán Xán kỳ quái gãi gãi đầu, trước kia Triệu Noãn Noãn trước khi đi làm đều đem điểm tâm cùng cơm trưa chuẩn bị xong, sao hôm nay không có gì cả chứ?

Khó có thể...

“Có phải người đã ăn cơm trưa của ta hay không?” Xán Xán nổi giận dưng dưng đi tới trước gót chân Cao Vũ, nếu là hấn, tuyệt đối có thể! Việc đoạt thức ăn của nàng, tuyệt đối không thể tha thứ!

Cao Vũ khinh thường nhìn Xán Xán một cái, ngượng ngùng nói, “Ta không phải là người.”

Một câu nói, đem Xán Xán đánh gục.

Nhất định người cũng nên uyển chuyển một chút chứ!

Về mặt Xán Xán như đưa đám, “Vậy cơm trưa của ta đâu?”

“Ở đâu ra cơm trưa?”

“Noãn Noãn ca trước khi sẽ để lại cơm trưa cho ta a...”

Cao Vũ im lặng, “Ô Xán Xán, ta thật hoài nghi nếu ở một mình người sẽ bị chết đói.”

(o) làm sao người biết?

Cao Vũ choáng, thật là thua người luôn!

“Thôi, đi ra ngoài ăn đi.” Cao Vũ bắt đắc dĩ đứng lên, sửa sang lại y phục, vừa nhìn Xán Xán một chút, bồi thêm một câu, “Yên tâm, ta trả!”

Được rồi! Xán Xán như trút được gánh nặng, “Nói xong người trả, không được đổi ý nga?”

Lặng yên...

Bởi vì Cao Vũ mời khách, địa điểm tự nhiên tùy hấn chọn.

Trên đường đi, thất quả bát quả, bụng Xán Xán cũng đã gõ rung trời.

“Rốt cuộc bao giờ đến nơi a?” Nàng sợ chưa đến nơi, mình đã sớm chết đói.

Cao Vũ không để ý tới nàng, chăm chú đi về phía trước, bỗng nhiên dừng lại ở một ngõ miệng, quay đầu hướng Xán Xán nói, “Đến rồi.”

Vừa nghe đến nơi, Xán Xán vui vẻ đi theo, đưa cổ nhìn vào bên trong, nhất thời hóa đá .

“Cái kia... Tại sao có nhiều người như vậy?” Chỉ thấy phía trước có một đội ngũ thật dài, mỗi người cũng đưa cổ nhìn phía trước.

Cao Vũ hai tay dứt túi quần, liếc nàng một cái, “Đương nhiên là làm ăn rất tốt.”

Xán Xán liếc nhìn hàng dài đang đứng kia, bị làm cho sợ đến nuốt miệng khô bọt, “Vậy chúng ta phải xếp hạng tới khi nào?”

Cao Vũ nhún nhún vai, “Không biết.”

Không biết! ? Xán Xán sốc, “Chúng ta thì không thể đi quán ăn khác sao?” Nhờ trời nàng đang rất đói! Vô cùng đói!

“Ta mời khách, ta quyết định.” Phải biết rằng Cao đồng học đối với thức ăn ngon là rất khó tính.

Ách...

Cuối cùng Xán Xán thiết thân cảm nhận được một cái đạo lý —— ăn thịt người nhu nhược!

Đứng trong hàng chốc lát, đang đói bụng đến ngã trái ngã phải, bỗng nhiên một thanh âm bén nhọn ở bên tai Xán Xán vang lên.

“Ui, đây không phải là Tô Xán Xán sao?”

Xán Xán theo tiếng nhìn lại, cũng ngây ngẩn cả người.

Không thể không nói, cái thế giới này thật sự là quá nhỏ!

146. Chương 141

Khương Kiệt cùng Giang Nhược Văn cũng tới nơi này, hơn nữa còn xếp hàng phía sau bọn họ. Giờ phút này, ý niệm đầu tiên hiện lên trong đầu óc của Xán Xán là: sao bọn họ còn chưa ly hôn?

“Ai u, thật là tình cờ a!” Giang Nhược Văn vốn cao hơn Xán Xán nửa cái đầu, lại đi giày cao gót, cúi đầu nhìn xuống nàng, uốn ngực ngẩng đầu, rất giống cái đuôi Khổng Tước.

Khương Kiệt ở phía sau nàng, lúc đầu tiên thấy Xán Xán ngẩn người, “Tình cờ a.”

Thấy đôi vợ chồng này, trong lòng Xán Xán có chút không thoải mái, cười ha ha nói, “Thật là vận xấu...”

“Đây không phải là Cao tiên sinh sao!” Giang Nhược Văn chợt phát hiện Cao Vũ bên cạnh Xán Xán, sắc mặt hơi có chút thay đổi, nhàn nhạt nói, “Xán Xán, thì ra là người vẫn còn ở chung một chỗ với Cao tiên sinh a?”

Không đợi Xán Xán trả lời, Cao Vũ một phen giữ bả vai Xán Xán, “Đa tạ quan tâm, ta cùng Xán Xán rất tốt.”

Xán Xán cảm kích nhìn mắt Cao Vũ, ở trước mặt người ngoài, thật sự hân rất trọng nghĩa, cũng không làm mất mặt nàng.

Nụ cười của Giang Nhược Văn có chút cứng lại, một lát sau, tựa hồ vừa nghĩ tới điều gì, cao giọng nói, “Các người thật giống như chưa kết hôn a?” Sau đó ánh mắt đặc ý nhìn Xán Xán, thật giống như đang nói..., bạn trai lớn lên đẹp trai thì sao? Chưa kết hôn sẽ không được coi là gì!

Cái rắm muội này thật đúng là không phải nhàm chán bình thường!

“Không vội.” Cao Vũ cười cười, thuận thể đem Xán Xán ôm vào trong lồng ngực của mình, mạn bất kinh tâm nói , “Dù sao nàng trốn không thoát đâu.” Lực đạo hắn ôm rất lớn, Xán Xán có chút nín thở, đưa tay đẩy hắn ra, bất đắc dĩ đối bụng đến vầng đầu hoa mắt, vươn tay ra cũng là mềm nhũn.

Tình cảnh này, nhìn ở trong mắt Giang Nhược Văn, tự nhiên thành Xán Xán đỏ mặt, thẹn thùng đẩy tình lang.

Nhất thời ghen ghét dữ dội.

Dậm chân một cái, “Kiệt... Người ta đói bụng, đợi không nổi nữa!”

Một ít thanh la thực kinh hãi, Xán Xán nghe được mắt không mở, bụng cũng không kêu nữa, ngay cả thấp khớp mười mấy năm cũng không thấy nữa! (ai nha! Thuận miệng o)

“Hay ta đi nhà hàng khác?” Về mặt Khương Kiệt không thật là tốt.

“Không được! Ta muốn ăn nhà hàng này!” Giang Nhược Văn kia không chịu như vậy đập tay, dậm chân ồn ào.

Khương Kiệt có chút giận, “Vậy người nói ta làm gì bây giờ?”

“Đem những người phía trước đuổi đi!” Thanh âm Giang Nhược Văn rất chói tai, lời này vừa nói ra, người xếp hàng rối rít xoay đầu lại.

“Người...” Hiển nhiên mặt mũi Khương Kiệt có chút quái bất trụ liễu, “Người ngoan chút, đừng tùy hứng như vậy có được hay không?”

“Ta tùy hứng? Người nói ta tùy hứng! ! !” Ánh mắt Giang Nhược Văn lập tức đỏ, “Là ta đã đi xin ba ta giữ người ở lại công ty...”

“Được rồi! Được rồi!” Khương Kiệt khẩn cấp cắt lời của nàng, “Ta đi là được chứ gì?”

...

Xán Xán mở to hai mắt nhìn màn kịch phát sinh trước mắt, kích động vạn phần.

Má ơi! Đây là hiện trường diễn xuất kịch truyền hình máu chó lúc tám giờ sao! Rất tốt rất tốt! Tình tiết này nhất định phải ghi lại, khuya về nhà dùng trên người nam nữ chính! Hiệu quả tuyệt đối kinh người!

Khi trở về Khương Kiệt, về mặt Giang Nhược Văn vênh váo tự đắc như cũ.

“Ta cùng lão bản thương lượng qua, chúng ta có thể đi vào trước.”

“Nói vậy nghe còn được!” Giang Nhược Văn hừ lạnh một tiếng, nữ vương ngẩng nhìn bốn phía, sau đó uốn éo cái mông nghênh ngang đi về phía trước.

“Đúng rồi!” Nàng bỗng nhiên dừng bước lại, quay đầu nhìn về phía Xán Xán, “Ô Xán Xán, tuần sau có họp hội đồng học trung học đệ nhị cấp, người nhớ tới nha.”

Hội đồng học? Xán Xán sửng sốt, sao nàng chưa nghe nói qua?

“Yên tâm, tất cả chi phí chúng ta chi trả, người chỉ cần tới là tốt rồi, không được không nể tình nga!”

Khẩu khí này, rõ ràng đang nói..., nếu người không tới thì sẽ thê thảm, người tới sẽ càng thảm hại hơn!

Cả người Xán Xán sợ hãi, vội vàng muốn cự tuyệt.

“Được, chúng ta sẽ đến.” Cao Vũ đã thay nàng nhận lời mời.

“Vậy chuyện này coi như đã quyết định nhé! Chúng ta đi ăn cơm trước nga!”

Giang Nhược Văn cười đến phong hoa tuyết đại, đi đến đất rung núi chuyển, Xán Xán thấy vậy sợ nổi da gà.

“Tại sao người lại nhận lời nàng?” Nàng ảo não nhìn Cao Vũ, xem bộ dạng đắc ý hôm nay của Giang Nhược Văn, nàng đã biến nhỏ thành lỗ kim, nếu là đi hội đồng học, trả được sao?

Cao Vũ nhún nhún vai, “Có ta ở đây, người sợ cái gì?”

“Vấn đề không phải có người hay không!” Xán Xán nhất thời buồn rầu vụn vặt, nếu như đi hội đồng học, chẳng lẽ lại muốn mang Cao Vũ đi làm bộ, lần trước là vì tức Khương Kiệt nên vụn vặt đặc dĩ, nhưng lúc này đâu phải vậy? Nàng thật không muốn chọc tới phiền toái gì!

“Người không muốn gặp bạn đồng học cũ?”

“Muốn, nhưng là...”

“Vậy thì còn vấn đề gì nữa?” Cao Vũ làm vẻ mặt không sao cả, “Người yên tâm, ta không ngần ngại giả trang bạn trai người một lần nữa.”

Xán Xán sốc.

Đại ca, người không ngần ngại, nhưng ta để ý a!

147. Chương 142

Hai ta kết hôn sao! – Chapter 58

Chapter 58

Edit: Nileduong

Suốt một tuần lễ, thái độ Triệu Noãn Noãn ôn hoà như cũ, chậm lụt như Xán Xán rốt cục cũng phát hiện có cái gì đó không đúng. Mặc dù Triệu Noãn Noãn thỉnh thoảng có kỳ sinh lý, nhưng cho tới bây giờ cũng là nàng làm nũng, gây náo loạn, nhưng lúc này, thật giống như hẳn có chuyện gì.

Ai nói lòng của nữ nhân như kim dưới đáy biển, tâm Triệu Noãn Noãn mới thật là đoán không ra, nghĩ tới nghĩ lui thật lâu, Xán Xán quyết định hỏi cho ra lẽ.

Sau bữa cơm chiều.

Xán Xán đưa tay gõ cửa thư phòng.

Rất nhanh thanh âm Triệu Noãn Noãn sau cách cửa truyền đến, “Mời vào.”

Nàng chậm rãi đẩy cửa ra, chỉ thấy Triệu Noãn Noãn đang đứng tựa tại cửa sổ, mặt hướng ra ngoài cửa sổ, một trận gió thổi qua, mang theo thái dương hẳn tỏa sáng.

“Noãn Noãn ca...” Nàng tiểu tâm dục dục từ phía sau gọi một tiếng.

Bóng lưng Triệu Noãn Noãn thẳng thẳng, không quay đầu lại, cũng không lên tiếng, trong nháy mắt khí ở bốn phía bị ép xuống thấp.

Trong lòng Xán Xán bỗng nhiên có chút nín thở, mấy ngày qua, không biết là tại sao gọi Triệu Noãn Noãn thì hẳn luôn là rất ít đáp lại, cho dù đáp, ánh mắt cũng thật là lãnh đạm. Hai người quen biết nhiều năm như vậy, lần đầu tiên nàng có xa lạ cảm giác, cảm giác này vô cùng hồng bét.

“Noãn Noãn ca, người giận ta có phải hay không?” Nàng luôn không học được thói quanh co lòng vòng, trong lòng nghĩ sao nói vậy.

Mặt Triệu Noãn Noãn đang nhìn bên ngoài bỗng nhiên xẹt qua một tia kinh ngạc, rồi sau đó khóe miệng nổi lên vẻ cười khổ.

Thì ra, tâm tình của hẳn rõ ràng đến vậy, ngay cả nha đầu này cũng nhìn ra. Không nghĩ tới mình sống hai mươi tám năm, cũng một hồi ấu trĩ.

Hắn không xoay người, cuối cùng trả lời một câu, “Không có chuyện gì, người đừng đoán mò.”

Nói nhảm! Xán Xán nổi giận, đến nhìn cũng không nguyện liếc nhìn nàng một cái, còn nói không giận nàng đâu. Nam nhân này nói cũng không được tự nhiên!” “Vậy tại sao gần đây người không để ý tới ta?”

Triệu Noãn Noãn cũng không trả lời...ngay, lặng yên trong chốc lát mới chậm rãi nói, “Bởi vì gần đây... Tương đối bận.” Đúng vậy, kiên trì lâu như vậy, tim của hắn rất cực đã hơi mệt.

“Người nói láo!” Xán Xán rất cực không nhin được hô lên.

Thân ảnh dựa cửa sổ cứng lại, một lúc lâu sau, chậm rãi xoay người, “Làm sao người biết ta lừa người?” Ngoài cửa sổ một chút ánh sáng còn lóe lên, thư phòng không mở đèn, mặt của hắn bị vùi vào trong bóng tối, hoa mai di động, nhìn không rõ lắm.

“Bởi vì...” Xán Xán cắn cắn đôi môi, trong lòng có chút chột dạ, “Người trước kia không phải như thế...”

“Trước kia như thế nào?”

“Chính là...” Sẽ không lừa đi nàng, sẽ không giận nàng, sẽ tha thứ cho nàng bất kể chuyện gì, cho dù mọi người đều chán ghét nhưng hắn luôn ở bên cạnh nàng. Nhưng bây giờ thì sao? Lần đầu tiên nàng có cảm giác bị vứt bỏ.

Dĩ nhiên những lời này, nàng nói không nên lời, “Chính là người biết nấu cơm cho ta ăn.”

Trên trán Triệu Noãn Noãn đeo một mảnh hắc tuyến dài hẹp, “Cũng chỉ có như vậy?”

“Ách...” Xán Xán oai cái đầu vừa nghĩ một lát, “Người còn ... Mang ta đi chạy bộ sáng sớm!”

Mặt Triệu Noãn Noãn càng ngày càng đen, mắt dần ra, chưa từng thấy dần như vậy !

Xán Xán giật mình, nàng nói sai cái gì sao? Tại sao hắn lại muốn sinh khí? Không được! Tiện thể vuốt móng ngựa, vội vàng bổ sung một câu, “Dù sao chính là người đối với ta rất tốt, tốt đến mức ta kể không hết!”

Hô! Một câu nói xong, len lén liếc về phía Triệu Noãn Noãn một cái, quả nhiên sắc mặt đã hòa hoãn.

Tô Xán Xán, coi như người có chút lương tâm!

“Vậy người cho ta biết tại sao ta đối xử tốt với người như vậy?”

Vấn đề này Xán Xán không hề nghĩ ngợi lâu bật thốt lên, “Sao người lại hỏi vậy, bởi vì người là Noãn Noãn ca của ta nha!” Nói xong, tự tin nhìn Triệu Noãn Noãn, lúc này đáp đúng sao?

Lặng yên...

Vì sao trông hắn có vẻ như đang tức giận vậy?

“Tô Xán Xán, người quả thật là kẻ ngu ngốc nhất.”

Choáng!

Nói nàng dần còn chưa tính, lại còn muốn cộng thêm từ ngữ này nữa, cũng quá không nể mặt mũi nàng nữa? Xán Xán buồn bực.

“Sax sao nói ta dần?” Chẳng qua là hơi chậm chạp một chút xíu thôi mà!

Triệu Noãn Noãn không chút khách khí liếc nàng một cái, “Bởi vì người vốn là dần mà!”

O ()o

148. Chương 143

“Được rồi, dần thì dần...” Xán Xán bủ môi nhỏ giọng lảm bảm, chân đi dép thỏ trên mặt đất qua lại đá, một lần nữa suy tư về vấn đề Triệu Noãn Noãn mới vừa nhắc đến kia.

Lần suy nghĩ này nàng thật sự muốn làm sáng tỏ vấn đề.

Tại sao Triệu Noãn Noãn đối tốt với nàng như vậy?

Ở trong ý thức của nàng, Triệu Noãn Noãn đối tốt với nàng cũng tự nhiên như là phụ mẫu đối tốt với nàng, đó là cùng một đạo lý. Tự nhiên như hô hấp, sớm đã thành thói quen, vốn cho là chuyện đương nhiên.

Nhưng mới vừa bị Triệu Noãn Noãn hỏi, nàng có chút mộng.

Phụ mẫu đối tốt với nàng là vì nàng là nữ nhi của bọn họ, nhưng Triệu Noãn Noãn thì sao? Hắn nói trắng ra chỉ là bằng hữu chơi đùa từ nhỏ đến lớn của nàng, chẳng qua là bằng hữu mà thôi, một chút quan hệ huyết thống cũng không có.

Nói khó nghe một chút, tại sao hắn phải đối tốt với nàng?

Xán Xán có ý nghĩ như vậy liền thấy sợ hết hồn, không phải là Noãn Noãn ca cũng nghĩ như vậy chứ, cho nên tính toán từ nay về sau không đối tốt với nàng nữa sao...

Thật là đáng sợ! Nàng không muốn! ! !

“Noãn Noãn ca!” Xán Xán hô to một tiếng, cầm thật chặt tay của Triệu Noãn Noãn, “Người không thể không quan tâm tới ta nữa a!”

Ánh mắt của nàng chân thành tha thiết như thế, giọng nói nóng bỏng như thế, nắm tay của hắn mềm nhũn, giống như vừa ăn kẹo đường...

Tâm Triệu Noãn Noãn cũng mềm nhũn theo.

Hắn giơ tay lên, xoa gương mặt của nàng, ánh mắt nhu hòa dường như được phủ một chút nắng nhàn nhạt từ bầu trời buổi trưa.

Xán Xán, thấy vậy ngây người.

“Ngu ngốc, ta sao có thể không quan tâm tới người...” Hắn vừa nói, cúi đầu, chậm rãi tiến sát mặt của nàng...

Xán Xán đã hoàn toàn thất thần, cả người hóa đá.

Hai lần môi sắp dán sát vào trong nháy mắt, cửa thư phòng bỗng nhiên mở ra.

Hắn lập tức buông nàng ra, như không có việc gì đem khuôn mặt hiện đang đỏ hồng chuyển hướng ra ngoài cửa sổ, nhịp tim có chút rối loạn.

“Xán Xán, người có thấy điện thoại di động của ta hay không?” Cao Vũ xông tới, hướng Xán Xán la, “Xán Xán? Tô Xán Xán?”

“A!” Linh hồn cuối cùng đã nhớ trở lại trên người Xán Xán, nàng thất kinh nhìn chung quanh, “Thập... Cái gì? Có... Có chuyện gì vậy?”

Cao Vũ bắt đắc dĩ, “Người là có não mà không biết dùng đúng không?”

Có não? Không biết dùng?

Coi như người đờ!

“Chuyện gì vậy?” Xán Xán tức giận liếc mắt tới Cao Vũ.

“Điện thoại di động của ta đâu? Người để chỗ nào rồi?”

Điện thoại di động của hắn? Nàng làm sao có thể biết!”Ta không có chạm tới điện thoại di động của người, làm sao ta biết?”

Về mặt Cao Vũ kinh ngạc, “Không phải là người cầm điện thoại di động của ta, nói muốn chơi trò chơi sao?”

Có sao? Xán Xán nhú mặt lại nghĩ nửa ngày, hoàn toàn không có ấn tượng a!

“Ta không biết, người phải chịu trách nhiệm tìm ra điện thoại di động của ta!” Thái độ của hắn vô cùng kiên quyết, “Tìm không được, người phải bồi thường cho ta một chiếc giống như đực!”

Khóc! Ở đâu ra mà vô lại như vậy, chưa từng thấy vô lại như vậy! Xán Xán tức giận nhìn Cao Vũ, “Tìm thì tìm! Rõ ràng mình làm mất, còn đổ tội trên đầu ta \$&%*@...” Trong miệng hừ hừ một trăm lần a một trăm lần, vòng qua Cao Vũ đi ra ngoài.

Cao Vũ cũng xoay người ra cửa, vừa ra khỏi cửa phòng một khắc, hắn bỗng nhiên quay đầu lại ý vị thâm trường nhìn Triệu Noãn Noãn, sau đó bước nhanh đuổi theo Xán Xán.

Phiên tương đảo quỹ tìm thật lâu, cuối cùng cũng tìm được điện thoại di động.

Thật ra là bày trên tủ kê tivi, cùng đặt với cái điều khiển điều hòa, đen thui một loạt, duy chỉ có hồ ly màu hồng phần kia phá lệ nổi bật.

“Cứng rắn nói là ta lấy, rõ ràng chính người xem tivi xong để cùng một chỗ với điều khiển không khí! Đại vô lại, đại khốn kiếp...” Vừa ở trong lòng khiển trách người khác, Xán Xán vừa hướng gian phòng của mình đi tới.

Vào phòng, đóng cửa lại, trong nháy mắt liền yên tĩnh lại.

Nàng đi tới bên giường, bắt đầu trải chăn.

Đây là thói quen của Xán Xán, trước lúc đi ngủ đem chăn trải ra, một lúc sau muốn ngủ thì chỉ cần chui vào chăn là được.

Đang trải chăn, bỗng nhiên cả người nàng chấn động, phảng phất bị điểm huyết không nhúc nhích được.

Triệu Noãn Noãn...

Mới vừa rồi là...

Muốn hôn nàng! ?

Thời điểm ý nghĩ này trong nháy mắt dâng lên ở trong đầu, huyết khí dâng lên theo, chốc lát mặt nàng đỏ lên, từng lỗ chân lông trên người cũng phảng phất như bị thiêu đốt.

Triệu Noãn Noãn muốn hôn nàng?

Triệu Noãn Noãn muốn hôn nàng!

Triệu Noãn Noãn muốn hôn nàng! ! !

Không phải hắn là GAY sao? Không phải là hắn không thích nữ nhân sao? Từ nhỏ đến lớn, cho tới bây giờ hắn cũng là đại ca của nàng, cho tới bây giờ nàng cũng là hảo muội muội của hắn, cho tới bây giờ cho tới bây giờ cũng chỉ là như vậy! Nhưng mới vừa rồi... Hắn muốn hôn nàng! ! !

Xán Xán nhanh chóng néo mặt của mình.

“Ai u!” Bị đau nàng vội xoa gương mặt, sau đó nàng cực độ khiếp sợ ý thức được chuyện này không phải là nằm mơ!

Không phải là mộng? Vậy nhất định phải là.. Ảo giác!

Xán Xán nhắm mắt lại hung hăng lắc lắc đầu, muốn đem những thứ ảo giác hoang đường kia từ đầu mình vứt đi, nhưng vừa vứt được một chút, ánh mắt vừa rồi của Triệu Noãn Noãn lại càng hiện lên rõ ràng ở trong đầu nàng, bỏ đi không được.

Môi của hắn cách môi nàng gần như vậy, tất cả hơi thở của hắn đều phả vào mặt nàng, ánh mắt của hắn nhu hòa như có thể lấy mất hồn của nàng...

Một đêm này, nhất định có người sẽ mất ngủ.

149. Chương 144

Hai ta kết hôn sao! – Chapter 59

Chapter 59

Edit: Nileduong

Một đêm không chợp mắt.

Xán Xán đứng lên, mắt đeo hai túi to.

Mặc quần áo tử tế, lê chân ra cửa, Triệu Noãn Noãn đã đi làm, trên bàn có điểm tâm để lại.

Chỉ nhìn một cái, trong đầu Xán Xán lập tức hiện lên ánh mắt Triệu Noãn Noãn tối hôm qua, tâm lại bắt đầu loạn.

“Phiền chết được, phiền chết được...” Nàng ôm đầu, muốn đem những thứ nghĩ không ra kia từ trong óc vất qua một bên.

“Phiền cái gì?” thanh âm của Cao Vũ.

Xán Xán ngẩng đầu, ngây ngẩn cả người.

Chỉ thấy Cao Vũ một thân mặc chế phục Âu Châu vàng nhạt, mắt phượng mỉm cười, toàn thân có loại ánh sáng nói không ra lời.

Thấy Xán Xán thất thần, Cao Vũ không khỏi đắc ý, “Nhìn cái gì?”

Xán Xán từ trong khiếp sợ lấy lại tinh thần, nói chi tiết, “Người... Hôm nay nhìn không giống mọi ngày...”

Nàng vừa nói, vẻ đắc ý của Cao Vũ lập tức gợi lên khoe miệng. Đó là dĩ nhiên ! Tối hôm qua hắn đã chuẩn bị đủ, chính là muốn làm cho hai mắt của nàng hôm nay có thể tỏa sáng.

Gặp nụ cười quỷ dị, Xán Xán ở một bên yếu ớt nói, “Người chẳng lẽ là... Muốn đi bán mình?”

Răng rắc, đắc ý bị bể làm hai nửa.

“Ô Xán Xán, người không nhớ là hôm nay muốn đi làm gì sao?”

Xán Xán vô tội nhìn hắn, “Làm gì?”

Nàng quả nhiên quên mất!

Về mặt Cao Vũ bất đắc dĩ, “Người hôm nay đi tham gia hội đồng học.”

“A!” Kèm theo tiếng thét chói tai, Xán Xán gấp đến độ vỗ đầu, “Xong xong, ta quên mất! Bây giờ mấy giờ rồi? Chắc không còn kịp rồi...”

Thấy nàng bộ dạng xoay vòng, Cao Vũ rốt cục hết chỗ nói.

Chuyện này cũng có thể quên mất, coi như người giỏi!

Thời gian chuẩn bị sắp xếp còn lại chưa tới một giờ.

“Ô Xán Xán, nhất định là người sinh năm con bò.”

Xán Xán dứt một ổ bánh bao vào trong miệng, hàm hồ nói, “Thập... Sao bò?”

“Ốc sên.”

-_- □ □ □

Cứ như vậy, Xán Xán này chỉ là ốc sên ba a ba, cuối cùng bò tới nơi——tiệm cơm XX.

Tiệm cơm bố trí theo kiểu Nhật, tùy lúc cửa của hai gian có thể tách rời, không gian rất lớn, có thể đồng thời chứa mười mấy người. Hội đồng học trung học đệ nhị cấp của Xán Xán cử hành ở chỗ này.

Lúc Cao Vũ cùng Xán Xán tới, trong gian đã ngồi đầy người, cửa bị mở ra trong nháy mắt, mười mấy ánh mắt phảng phất tia sáng đèn huỳnh quang tả địa bắn thẳng tới, sau đó là tiếng bàn luận xôn xao.

Trình độ phong cách bạn đồng học Cao Vũ hôm nay có thể thấy là nổi bật.

“Xán Xán! Tới đây tới đây!”

Đang lúng túng, một người đứng lên, liều mạng hướng Xán Xán ngoắc.

Định thần nhìn lại, kẻ phát tay kia đúng là đồng học Nhan Như Ngọc kẻ bị tình yêu che mắt, bên cạnh nàng là Hồng Y trắng hỏa, cười tươi như hoa, hào phóng mà nội liêm, hoa lệ mà ưu thương, không sai! Chính là tình cảm chân thành của nàng bây giờ —— trẻ nhỏ Dương Tiểu!

Hai người ngồi vào chỗ của mình.

Nhan Như Ngọc một phen kéo Xán Xán qua, giảm thấp thanh âm nói, “Người không phải nói hai người các người không đến sao? Tại sao lại đem hấn đến? Còn đến như vậy trễ... Nga!” Nàng bỗng nhiên lộ ra một bộ mặt bình tĩnh đại ngộ, “Xán Xán, hai người các người không chỉ có tới, hấn còn giờ đúng hay không?”

Xán Xán bị Nhan Như Ngọc nói vậy kinh hãi suy lý mặt xanh xao, “Chuyện này nói rất dài dòng, dù sao không phải là như người nghĩ...”

Đang nói, bỗng nhiên vang lên một thanh âm, “Ai u! Có người tới trễ nha!”

Lời còn chưa dứt, cả người Xán Xán nổi lên một tầng da gà. Ngắc đầu nhìn lên, Giang Nhược Văn đang ngồi ở đối diện, cười như không cười nhìn nàng, ánh mắt tràn đầy chán ghét.

Có đôi khi nữ nhân chấp nhất thật rất đáng sợ, tỷ như vị Giang đại tiểu thư này, Xán Xán từng sợ không suy nghĩ cẩn thận, mình rốt cuộc đã trêu chọc gì đến nàng, hết lần này tới lần khác muốn tìm nàng gây phiền phức.

“Thật không tốt, trên đường bị kẹt xe...”

” Lúc trên đường chúng ta lái xe tới đây hoàn hảo tốt, làm sao nhanh như vậy đã kẹt xe nha? Bây giờ giao thông thật là không tốt a!”

Nói dối bị phá, Xán Xán nhất thời rất là lúng túng.

Cao Vũ ở một bên nhìn, thật là bất đắc dĩ. Nha đầu này chẳng có bản lĩnh gì cả, nàng không biết lý do đi đường kẹt xe là một lý do rất tệ sao? Còn không biết xấu hổ mà dùng!

“Giang tiểu thư chê cười, nhưng thật ra là nha đầu này buổi sáng lại ngủ nướng, không chịu dậy, chúng ta mới bị trễ.”

Buổi sáng? Lại ngủ nướng? Wow nga (o)!

Mọi người lập tức lộ ra một biểu tình ngẫm hiểu.

Nhan Như Ngọc ở một bên kích động vạn phần, Xán Xán các người cuối cùng đã làm tới nha!

Đương nhiên là cuối cùng Xán Xán cũng hiểu được, sau đó nàng đỏ mặt, cùi chỏ hung hăng đụng Cao Vũ một chút, “Người nói lung tung!”

“Có nói sáo đâu, ai kêu người tới hôm qua nhất định phải mệt mỏi như vậy...”

Nguyên lai là tới hôm qua a!

Mọi người ríu rít mập mờ mỉm cười.

Tà ý vô hạn, đáng tiếc không nhìn thấy.

Đồng học Nhan Như Ngọc lại càng cảm động đến rơi nước mắt, Xán Xán, cuối cùng cũng giờ!

Xán Xán đỏ mặt đến cổ cái, “Các người đừng nghe hấn nói nhảm...”

Cao Vũ mặt không đỏ tim không nhảy, bình tĩnh giải thích, “Nàng tương đối xấu hổ.”

Nga!

Cho nên mọi người lần nữa lâm vào tà ý.

Hai mươi lăm năm thanh bạch của Tô Xán Xán, bị hủy hoại chỉ trong chốc lát!

Làm tất cả mọi người lâm vào trong một mảnh hương diễm mơ màng, Giang Nhược Văn một bên mặt càng ngày càng đen, rốt cục không nhịn được, “Bất kể như thế nào, đã trễ sẽ phải chịu trừng phạt!”

Lời này nói ra có chút kích động, mọi người ríu rít đem chú ý hướng qua nàng.

Cao Vũ khiêu mi, “Không biết Giang tiểu thư nghĩ trừng phạt chúng ta như thế nào đây?”

150. Chương 145

Cuối cùng tiêu điểm ánh mắt đều đã tập trung vào trên người mình, nữ vương nhất thời uy phong, “Đã trễ dĩ nhiên muốn phạt rượu!”

Phạt rượu! ! !

Lời này vừa nói ra, cơ hồ trên mặt mọi người đều bày ra thần sắc phức tạp.

Chuyện cũ là vào một ngày có trăng...

Nói, hội đồng học năm đó. Địa điểm là KTV do gia trưởng đồng học trong lớp mở. Nói lần này đồng học tài trợ, chẳng những miễn phí cung cấp sân chơi, hơn nữa thức ăn cùng rượu hết thủy vô hạn lượng cung ứng.

Ăn uống chùa, điều này hiển nhiên là sở trường nhất của Xán Xán cùng Nhan Như Ngọc.

Cho nên, ở trong bóng tối của gian phòng, trong một góc âm u, hai bóng người hèn mọn tụ cùng một chỗ.

“Xán Xán, cái bánh ngọt này mùi vị rất tốt, ngươi ném thử!”

Xán Xán ăn một miếng, “Thật là không tệ a!”

“Còn có hạch đào này, vị bơ rất nồng nga, ta lấy rất nhiều, chúng ta giấu chút đem về?”

“Tốt, tốt!”

Cho nên hai người ăn nhịp với nhau, lúc mọi người hát đến hôn thiên ám địa, bốn móng vuốt tội ác lặng lẽ đưa về phía bàn thức ăn.

Rốt cục, hai con người đáng thương thấp kém tay nải tay bị rời khỏi trận tuyến.

“Không được, chứa không nổi !” Rồi sau đó phải mua túi mới, không có lời.

“Cái bình rượu nho này làm sao bây giờ? Ta mới nhìn bảng giá bên ngoài, bán hơn một trăm đồng tiền một lọ đó!”

Hơn một trăm? !

Xán Xán xem cái túi mới mua chín tháng kia một chút, nhìn lại bình rượu đỏ hơn một trăm đồng kia.

“Như Ngọc, chúng ta đem nàng uống đi!”

Cho nên, hai người lần nữa ăn nhịp với nhau.

Một giờ sau.

“Tiếp theo tới ai? Tiếp theo người nào hát?” Đồng học Giáp cầm Microphone hỏi.

“Ta hát!” Đất bằng phẳng nổ vang một tiếng sấm.

Thời điểm mọi người còn chưa lấy lại tinh thần, Microphone đã vô tình bị cầm đi, sau đó chỉ thấy một đạo cường quang bắn thẳng đến, hai bóng người đuổi ánh đèn để có góc nhìn đẹp.

Nhan Như Ngọc hiện lên hình dáng Phù Dung tỷ tỷ, Xán Xán hiện lên hình dáng hèn mọn.

Bị giật mạnh Microphone Giáp đồng học trong lúc khiếp sợ đã kịp hoãn quá thần lai, “Xin... Xin hỏi các người hát bài gì?”

Xán Xán cùng Nhan Như Ngọc nhìn thoáng qua nhau cười một tiếng.

“Đến chết vẫn muốn yêu!”

Đồng học Giáp bị sét đánh.

Mấy phút đồng hồ sau, chẳng những là đồng học Giáp, còn có đồng học Hai, Bính, Đinh, A, B, C, D... Tất cả mọi người quỳ gối dưới Microphone của Xán Xán cùng Nhan Như Ngọc.

Sau khi điên cuồng mà hát, hai người thấy còn chưa đủ.

Nhan Như Ngọc bỏ áo khoác, hét lớn một tiếng: “Các bằng hữu đối diện, xin chào!”

Rất cục, thân ngang khắp đồng, tiếng buồn bã nổi lên bốn phía.

Bài hát kết thúc, cuối cùng mọi người thở phào nhẹ nhõm.

“Như Ngọc, ta còn muốn hát một lần nữa!”

“Tốt! Hát một lần nữa!”

...

Cứ như vậy, một bài hát đến chết vẫn muốn yêu bị Tô Xán Xán cùng đồng học Nhan Như Ngọc phản phản phục phục hát mười mấy lần, cho đến khi tất cả mọi người tứ chi co quắp tại chỗ, miệng sùi bọt mép, ngã xuống đất không dậy nổi...

—— kết thúc phân cách tuyển miệng sùi bọt mép ——

Lúc tất cả mọi người còn đắm chìm trong việc nhớ lại thống khổ không cách nào kèm chế được, một chén rượu đã đưa tới trước mặt Tô Xán Xán.

Lòng của mỗi người nhéo lên. Ánh mắt mọi người nhẩn nhủ tiếng lòng: Tô Xán Xán, không nên uống! Không nên uống a!

Xán Xán ngó chừng chén rượu, ngàn vạn không muốn, nếu là người khác kính rượu còn chưa tính, đằng này là Giang Nhược Văn phạt rượu, ai ngờ đến nàng phải chịu cảnh này.

Đang muốn ngẩng đầu cự tuyệt, chợt thấy vô số ánh mắt nhìn mình chăm chăm, ánh mắt nhiệt tình như thể.

Xán Xán cảm động!

“Nếu tất cả mọi người nghĩ ta nên uống, ta đây uống!” Vừa nói, nàng đại nghĩa lẫm nhẫm đón chén rượu.

Không nên a! ! !

Nói thì chậm nhưng xảy ra rất nhanh, một cái tay đã giúp nàng nhận lấy chén rượu.

“Ta uống thay nàng.”

151. Chương 146

Hai ta kết hôn sao! – Chapter 60

Chapter 60

Edit: Nileduong

“Xán Xán không uống được rượu, ta uống thay.” Cao Vũ vừa nói, giơ chén rượu lên, uống một hơi cạn sạch.

Đây chính là rượu trắng a! Thế nhưng Cao Vũ nói uống là uống, mắt cũng không chớp cái nào.

Xán Xán vô cùng kinh ngạc, nhưng Cao Vũ chỉ là cười cười, đối diện Giang Nhược Văn nói, “Không biết Giang tiểu thư hài lòng hay chưa?”

Hài lòng? Làm sao có thể hài lòng? Mục đích của Giang Nhược Văn là muốn Xán Xán uống rượu say để bêu xấu, không nghĩ tới bị Cao Vũ đâm một cước, tự nhiên khó chịu, cho nên cười lạnh nói, “Cao tiên sinh thật đúng là thương hương tiếc ngọc a!”

“Chê cười, bắt quá quả thật Xán Xán không uống được rượu.” Hần vừa nói, liếc nhìn Xán Xán, nhớ tới hành động say rượu của nàng hai lần trước, ánh mắt trở nên nhu hòa.

Bộ dạng không phòng bị chút nào như vậy, không thể để cho người khác nhìn thấy...

“Cao tiên sinh muốn thay Xán Xán chịu phạt rượu cũng không sao, bắt quá một chén chưa đủ.”

“Vậy Giang tiểu thư cảm thấy mấy chén thì thích hợp đây?”

Giang Nhược Văn liếc Cao Vũ, “Lúc đầu cũng phải mười chén.”

Mười chén! ?

Muốn mạng người a! Cái Giang Nhược Văn này cũng quá ngoan cố! Xán Xán giật Cao Vũ, “Thôi, hay là để ta uống đi.”

Cao Vũ đưa tay vỗ vỗ tay nàng, ý bảo nàng không cần lo lắng, tiện đà hướng Giang Nhược Văn nói, “Xác định mười chén là đủ rồi chứ?”

Lời này vừa nói ra, mọi người ríu rít lộ ra vẻ mặt sùng bái, đặc biệt là Dương Tiểu đồng học đã hoàn toàn ngã xuống lạy dưới gấu quần Cao Vũ, “Tiểu bảo bối, bạn trai của bằng hữu người rất đẹp trai, rất tốt nga!”

“Cùng ơ, người cũng vậy !”

“Có thật không?”

“Cùng ơ, trong mắt ta người vĩnh viễn là đẹp trai nhất, cực kỳ tốt nhất!”

“Tiểu bảo bối!”

“Cùng ơ!”

&%%\$ (*&%%&\$

Một con Ô Nha hôi vừa bay qua...

Sắc mặt Giang Nhược Văn nhìn thật không tốt, rồi lại không tin hẳn có thể uống xong mười chén, “Ta cũng không phải là đang nói đùa.”

“Ta biết.” Cao Vũ vừa nói, chén rượu thứ hai đã uống xong, mặt không đỏ tim không nhảy nói, “Xán Xán, rót rượu.”

Xán Xán sợ hết hồn, chậm chạp không dám cầm chai rượu, “Người đừng cố quá...”

“Người thấy ta giống như cây mạnh sao?”

Xán Xán lặng yên, đúng là không giống.

Cho nên chén rượu thứ ba lại rót đầy.

Cứ như vậy, Cao Vũ một hơi đã uống tám chén, tất cả mọi người ở một bên thay hắn một phen đầy mồ hôi.

“Tiếp tục.” Cao Vũ để cái chén trống không xuống, nhìn Xán Xán nói.

“Không nên!” Xán Xán gắt gao ôm lấy chai rượu, “Uống nhiều rượu hại thân, ta không cho người uống nữa!” Vặn nhất hắn uống xong mười chén rượu ngã ra đây thì làm sao bây giờ? Chẳng lẽ muốn nàng công về nhà?

Xán Xán khóc, người ta là nữ nhân yếu đuối a! ! !

Nhìn nàng huyếch hóa ra vẻ mặt phong phú như vậy, Cao Vũ thật là bất đắc dĩ, “Đừng lo lắng, thật không sao.”

“Bất kể thiệt hay giả, ta không cho người uống nữa!”

“Buông tha cho cũng có thể, bắt quá mười chén không uống đủ, cũng không thể coi như người thay nàng uống!” Giang Nhược Văn gây sự như cũ.

“Mọi người ở đây bắt quá chính là hợp mặt, mưu đồ vui vẻ, người cũng đừng bắt bọn hắn uống nữa.” Khương Kiệt ở một bên nhìn một lúc lâu rốt cục không nhịn được lên tiếng.

“Làm sao thành ta bắt hắn uống a? Cao tiên sinh đều là tự nguyện ! Người nói có đúng hay không a, Cao tiên sinh?”

Cao Vũ mỉm cười, không trả lời.

Không để ý tới mình còn chưa tính, lại vẫn trước mặt nhiều người như vậy cùng nam nhân khác cười nói, Khương Kiệt hơi tức giận, “Người đừng đem chuyện này làm quá đáng!”

“Cái gì? Người nói ta quá đáng?” Giang Nhược Văn vốn là tích một cổ tức giận, lúc này toàn bộ đặt ở trên người lão công, hét lớn một tiếng, uy chấn tứ phương.

Trước mặt nhiều người Khương Kiệt tự nhiên không nhin được, “Người đừng lớn tiếng như vậy, tất cả mọi người đang nhìn đây.”

“Ta lớn tiếng đó, người làm gì nào? Nếu người xen vào việc của ta nữa, ta liền nói cho ba ba ta biết...”

“Được lắm! Người nói đủ chưa?” Khương Kiệt ảo não cắt đứt lời của nàng, nhưng ngay sau đó đứng lên, “Ta đi, người muốn thế nào thì được thế đó!” Dứt lời, cũng không quay đầu lại rời khỏi phòng.

Giang Nhược Văn ngây người như phỗng nhìn lão công rời đi, hốc mắt trong nháy mắt đã đỏ.

“Khương Kiệt! Người đứng lại đó cho ta!” Nói xong, cũng xông ra ngoài.

Một cuộc hội đồng học thật tốt, trong nháy mắt trình diễn một trò khôi hài TVB máu chó, chẳng những các bạn học tại chỗ sốc, ngay cả Xán Xán cũng không khỏi phát ra cảm khái từ nội tâm.

Có thể kết hôn thì sao? Hôn nhân là một chuyện, Hạnh phúc cũng là một chuyện khác.

Nàng quay đầu, cảm khái vạn phần.

“Ba!” Một cái chén trống không bỏ trước mặt nàng.

Xán Xán kinh ngạc ngẩng đầu, cảm rơi xuống đất, “Người... tất cả đều uống xong rồi sao?”

Không sai, thừa dịp mới vừa rồi lúc Xán Xán còn đang bận cảm khái, Cao Vũ đã uống xong hai chén, vậy là đã uống hết mười chén rượu trắng.

Điên rồi, cái thế giới này điên rồi! Xán Xán kích động, “Người sẽ say mất!”

Cao Vũ không thêm để ý chút nào chỉ nhún nhún vai, đang muốn mở miệng nói chuyện.

152. Chương 147

“Gặp chuyện bất bình một tiếng hét a! Hấp tấp xông vào Cửu Châu a! Ai bì nổi...”

Tất cả mọi người bị thanh âm dũng cảm này làm rung động !

Ánh mắt giao hội, Dương Tiểu đồng học một thân Hồng Y chân đạp bàn thấp, tay sáp eo nhỏ, mắt sáng như đuốc.

Hát lên nào! Âm cao! Âm cao! Dương Tiểu đồng học cuối cùng cũng thành công! Không để cho nam chính có bất kỳ cơ hội nào, để cho bọn họ về nhà sớm sao! Pavarotti, Vitas, lưu vào giờ khắc vui mừng này linh hồn Phụ Thể, Dương Tiểu đồng học là một đại biểu cho giới ca hát lịch sử cùng truyền thống lâu đời của Trung Quốc, giờ khắc này hẳn không phải chỉ là một người hát vang, không phải là một người! ...

Cái gì? Người không biết xảy ra chuyện gì? Được rồi, chúng ta đem ống kính trở lại mới vừa rồi, thời điểm Cao Vũ uống chén rượu thứ năm.

“Cùng ơi, người ta có bạn trai tốt uống hộ đó!”

Dương Tiểu đồng học nhất thời khí huyết công tâm, “Tiểu bảo bối, ta cũng có thể !”

“Có thật không?” Có sao trong mắt Nhan Như Ngọc.

“Không tin ta uống cho người xem!”

\$*&% (*@#%

Lại là Ô Nha hôi vừa bay qua... (Ô Nha: kháo! Người không thể đổi loại chim khác sao? Sỉ nhục Ô Nha này một chết đi được a!)

Cho chúng ta đem ống kính quay lại hiện trường lần nữa.

Dương Tiểu đồng học còn đang hát, ở bên cạnh hắn là Nhan Như Ngọc như si như say.

“Cưng ơi, người hát thật hay quá!”

Thiên lôi đánh xuống, thầy ngang khắp đồng.

Ôm thái độ thật tình chịu trách nhiệm đối với người bị hại tại chỗ, Xán Xán quyết định liều chết ngăn cản, “Như Ngọc, người bao hắn đừng hát nữa?”

“Tại sao? Ta cảm thấy được cưng nhà ta hát nghe rất khá a? Nga! Ta biết rồi, người cũng muốn hát có phải không? Đến đây, đừng khách khí...”

Xán Xán quay đầu lại, nhìn qua nhiều ánh mắt nóng bỏng.

Không tiếng động nói với Xán Xán, người hát đi, người hát so với hắn hát còn tốt hơn!

...

“Ta hát nữa.” Cao Vũ vừa thốt lên, hiện trường trong nháy mắt an tĩnh.

Không nghe lầm chứ? Uống mười chén rượu trắng còn có thể ca hát? Còn là người địa cầu sao?

Về mặt Xán Xán cũng đầy nghi ngờ.

“Ta muốn hát.” Hắn nhìn chăm chú vào nàng, chậm rãi niệm chú ra giai điệu kia, “Ta phải như thế nào mới có thể ôm người, ôm thật chặt, ta vẫn ở bên người, người từ bằng hữu trở thành tình nhân, từ khổ sở chuyển thành vui vẻ, đem cái chìa khóa giao cho người, nhưng người xoay người đem ta nhốt lại... Love you, Love you, May I love you? Tell me what to do mới có thể làm cho người không cô đơn, ta cũng không cô độc, cùng nhau tìm Hạnh phúc, khiến cho thế giới này từng bước từng bước từ hoa lệ đến hoang vu... Tell me you love me too ta tiếp tục cho đi đủ để không tin tình yêu đối với ta là vĩnh viễn tàn khốc, ta hy vọng xa vời, thời gian sẽ vì ta mà chúc phúc...”

Thanh âm của hắn như thế trong suốt, phẳng phát tiếng đàn, chậm rãi chảy xuôi vào trong lòng người nghe.

Làm một âm cuối cùng rơi xuống, bốn phía tĩnh lặng không tiếng động như cũ.

Sau đó, không biết là người nào la một tiếng, “Hay!”

Mọi người rối rít từ trong say mê thức tỉnh, tiện đà như nước thủy triều vỗ tay ủng hộ.

Quá cảm động ! Nhan Như Ngọc đồng học nghe được cơ hồ lệ rơi đầy mặt, Xán Xán, người rất cuộc đã tìm được hạnh phúc của mình a!

“Xán Xán, nam nhân này thật rất tốt! Hôn hắn đi!”

“Đúng! Tô Xán Xán, hôn hắn đi!”

“Tô Xán Xán!”

“Tô Xán Xán...”

Thanh âm mấy chục người, la vang cả ngày.

Xán Xán lúng túng được không gì sánh kịp, mới vừa rồi, thật sự nàng nghe mê mẩn, nhưng khi giai điệu này vang trong đầu, nàng nhớ tới là khuôn mặt một người khác...

May I love you?

Cao Vũ mỉm cười đi tới, dừng ở trước mặt nàng, môi mỏng khẽ mở, “Xán Xán...”

Nàng kinh ngạc ngẩng đầu, đụng vào hắn đau chảy nước mắt.

“Ta thật giống như... Có chút say...”

“A?”

Vừa đột nhiên xuất hiện, mắt thấy hấn muốn ngã xuống.

Không nên! Nàng theo bản năng đưa tay muốn đỡ lấy.

Xôn xao ——

Cửa gỗ được mở ra, thanh âm một nữ nhân nổi giận ùng ùng.

“Tô Xán Xán, ngươi đang làm gì đó?”

Hết thấy động tác cũng ngừng lại, trong phòng yên lặng như tờ.

Xán Xán từ trong khiếp sợ lấy lại tinh thần, yếu ớt mở miệng, “Mẹ...”

153. Chương 148

Hai ta kết hôn sao! – Chapter 61

Chapter 61

Edit: Nileduong

Sự thật chứng minh, nếu là xui xẻo, uống nước cũng có thể rất kẻ răng.

Tỷ như Tô Xán Xán, thật vất vả tham gia hội đồng học một lần thì gặp phải cha mẹ của mình cùng công công bà bà (bố chồng, mẹ chồng) cùng nhau ở cách vách bao phòng ăn cơm, nhân tiện thảo luận một chút hôn lễ của nữ nhi nhà mình.

Khiến cho họp hội đồng học thành bắt kẻ thông dâm, bắt kẻ thông dâm rất đúng tự nhiên là do Tô Xán Xán của chúng ta xui xẻo.

Tô mục phát hỏa thứ nhất, giận đỏ mặt, xông qua níu lấy lỗ tai Xán Xán, “Tô Xán Xán, ngươi tới đây cho ta!” Nàng sống hơn nửa đời người, nằm mơ cũng không nghĩ tới, con gái của mình có bản lĩnh hồng hạnh xuất tường! Hơn nữa còn là làm trò trước mặt thông gia, cái này làm mẹ như nàng làm sao chịu nổi?

“Ai u!” Xán Xán bị đau, bị lão mục lôi đi vài bước, “Mẹ, người làm gì thế? Mau buông!”

“Ngươi còn không biết xấu hổ hỏi ta tại sao? Bản thân ta muốn hỏi ngươi, ngươi đang làm gì thế?”

Người chậm lụt còn không có ý thức được mình bây giờ đang bị bắt gian, “Noãn Noãn ca, không phải là hấn đang ở công ty làm việc sao?”

“Xú nha đầu ngươi còn mặt mũi nói vậy, lão công ngươi đang liều mạng làm việc nuôi sống ngươi, nhưng ngươi cho hấn cấm sừng, ngươi chán sống rồi có phải hay không?”

Lão công? !

Ánh mắt mọi người tại chỗ trong nháy mắt cũng lớn gấp đôi, ngay cả Dương Tiểu đồng học uống rượu say cũng thanh tỉnh trong nháy mắt.

“Tiểu bảo bối, thì ra là bằng hữu của ngươi đã có lão công a?”

Về mặt Nhan Như Ngọc kinh ngạc, “Ta, ta cũng không biết...”

“Oh, no! Tiểu bảo bối, ngươi không biết... Thật ra có phải ngươi cũng đã có lão công?”

“Cùng ơi, làm sao ngươi có thể hoài nghi ta như vậy? Ô ô ô...”

“Tiểu bảo bối! Là lỗi của ta, ngươi đừng khóc ...”

...

Trẻ nhỏ Ô Nha lần nữa phải ra sân bay qua bay qua...

Trong nháy mắt tẻ ngắt, Tô mụ ý thức được việc xấu trong nhà không thể giương ra ngoài, hét lớn một tiếng, “Nhìn cái gì vậy? Đi hết đi!”

Xôn xao ——

Trong khoảnh khắc, giỏ xách giỏ xách, đóng gói đóng gói, toàn bộ chim thú toán loạn, hiện trường bắt kẻ thông dân rất cục chỉ còn lại có nhân vật chính.

“Xán Xán, người...” Triệu mụ mụ vẫn không nói một lời rất cục không nhin được, nhưng khi đã mở miệng lại không biết nên tiếp tục như thế nào, chỉ có thể dùng ánh mắt phức tạp nhìn con dâu mình thương yêu nhất, không nói gì nữa.

“Mẹ!” Nàng có thói quen đem Triệu mụ mụ gọi là mẹ, gặp ánh mắt mang theo thất vọng của nàng, tâm bỗng nhiên sinh khó chịu, “Người hiểu lầm rồi... Chúng con không phải như vậy...”

“Hiểu lầm?” Tô mụ giận không kềm được, “Tận mắt thấy chuyện này, người còn nói đây là hiểu lầm? Người khi dễ lão mẹ ta hồ đồ có phải không? Nói! Người này là ai vậy? Hôm nay người phải nói rõ ràng cho ta!”

“Hắn là...” Xán Xán không nói gì, muốn nói rõ thân phận Cao Vũ quả thật khó khăn.

“Người không nói có đúng không? Ta đánh chết người Xú nha đầu!” Tô mụ vừa nói, vừa tìm vũ khí.

Cái này, Xán Xán luống cuống.

Nhớ mang máng, lão mụ không phải là người ưa sử dụng bạo lực, bởi vì theo nàng kẻ sử dụng bạo lực không phải là người.

Mục tiêu bị khóa, trong góc gian phòng không bày gì mà lại đặt một cây gỗ.

Tô mụ tóm lấy cây gỗ, hướng Xán Xán vọt tới, ngoài miệng nói lảm bảm, “Xú nha đầu, người học người ta hồng hạnh xuất tường phải không? Ta đánh chết người!”

Mắt thấy cây gỗ sẽ rơi xuống, Xán Xán chỉ đành nhắm mắt.

“Ai u! Đau chết! Muốn giết người ! Cứu mạng a...” -_- □ □ □

“Đừng kêu !” Cao Vũ bị đau cắn răng, từ trong miệng nặn ra một câu nói, “Vừa rồi không có đánh tới người, người kêu gì?”

Xán Xán lúc này mới len lén mở mắt ra, sốc.

Cao Vũ chẳng biết từ lúc nào đã chắn trước mặt nàng, thay nàng bị đánh một gậy kia, từ vẻ mặt có thể thấy được, lão mụ lúc này là sinh khí thật, lực đạo rất mạnh.

Bất đắc dĩ nhìn mắt Xán Xán, Cao Vũ xoay người, đau rát từ trên lưng truyền đến, trên mặt vẫn mỉm cười như cũ, “A di, người đừng làm khó dễ Xán Xán, là cháu nhất định theo nàng tới đây.”

Tô mụ cũng u mê, nàng không nghĩ tới, người nam nhân này có thể không chút do dự xông lên đỡ thay Xán Xán một gậy kia.

“Các người... Tức chết ta!” Nàng đem cây gỗ ném xuống, không nói thêm gì nữa.

“Cao tiên sinh...” Triệu mụ mụ bất khả tư nghị nhìn Cao Vũ, “Người làm như vậy... Không làm ... thất vọng Noãn Noãn nhà chúng ta sao? Hắn là đồng học của người...” Không nghĩ tới, ban đầu gặp mặt Cao Vũ một lần còn rất có hảo cảm, dĩ nhiên không nghĩ hắn là người thứ ba của con dâu nhà mình, Triệu mụ mụ nhất thời có chút không chịu được. Nàng đưa mắt nhìn sang Xán Xán, “Xán Xán, làm sao người có thể...”

Trong lòng Xán Xán khó chịu, mục dù đây chỉ là giả, nhưng cho tới bây giờ nàng không nghĩ tới muốn thương tổn người nào, đặc biệt là Triệu mụ mụ, vẻ mặt nàng giờ phút này làm cho Xán Xán tràn đầy đau lòng.

“Mẹ...”

“Người đừng gọi ta là mẹ!” Triệu mụ mụ cắt đứt lời nàng, chậm rãi lui về phía sau mấy bước, ánh mắt hồng hồng, “Ta hưởng không nổi...”

Một câu nói nhẹ nhàng, cho dù so với một gậy của lão mẹ còn đau đớn hơn, tâm Xán Xán phẳng phất bị khoét đi một khối, lỗ mũi đau xót, lại có lệ vọng động rơi.

“Mẹ... Con...”

“Chớ nói.” Triệu mụ mụ bình tĩnh cắt đứt lời nàng, “Chuyện này nên để chúng ta giải quyết.”

Ai đó hãy kết thúc chuyện này đi.

Lúc Triệu Noãn Noãn nhận được điện thoại, chạy thật nhanh về nhà, nhìn qua tràng diện giằng co, trong lòng dâng lên dự cảm bất thường. Sau đó, đến ngồi trên ghế sa lon cạnh Xán Xán, bên cạnh nàng là Cao Vũ. Trong lòng trầm xuống.

“Mẹ!”

154. Chương 149

Triệu mụ mụ rầu rĩ ngồi ở bên cạnh, nghe được thanh âm của con mình, ngẩng đầu, nhìn thoáng qua không nói cái gì.

Nhìn thấy Triệu Noãn Noãn, Xán Xán có một chút khẩn trương, nụ hôn tối hôm qua còn đang trong lòng nàng, không nghĩ lại gặp mặt hần lần nữa dưới tình huống như thế này, “Noãn Noãn ca...” Thanh âm nàng yếu ớt, không có chút lo lắng nào.

Mặc dù dự liệu được chuyện gì có thể xảy ra, tinh thần tỉnh lại như cũ hướng về phía nàng, “Sao vậy? Sao sắc mặt kém như vậy?”

“Ta...”

“Noãn Noãn, người còn đối tốt với nàng như vậy làm gì? Người không biết Xú nha đầu này nàng...” Tô mụ khí bất quá, xông lên lại muốn hướng trên người Xán Xán mà đánh.

Hai cái thân ảnh đồng thời che đến phía trước nàng, lúc này Cao Vũ rút cục chậm nửa nhịp.

Tô mụ nặng tay đánh vào trên người Triệu Noãn Noãn.

Một tiếng kêu đau đớn.

“Noãn Noãn, người...” Tô mụ bất khả tư nghị nhìn Triệu Noãn Noãn, “Người đối với nàng tốt như vậy làm gì? Nha đầu nhà chúng ta... Nàng làm chuyện có lỗi với người nha...”

“Xán Xán không có lỗi gì với con cả.”

Thanh âm Triệu Noãn Noãn bình tĩnh, cả phòng lập tức đều yên lặng.

Trong lòng Xán Xán căng thẳng, bận rộn xông lên bắt cánh tay của hần, “Noãn Noãn ca, đừng nói!”

“Không!” Hần dứt khoát cắt đứt lời nàng, đem bàn tay của mình bao trùm lên tay nàng, ánh mắt bình tĩnh, “Xán Xán, chúng ta không thể dấu diếm cả đời.”

Xán Xán theo dõi hần, liều mạng lắc đầu.

Đừng nói, đừng nói gì cả!

Trong lòng nàng hiểu, khi nói ra câu nói kia, bọn họ sẽ không còn lý do ở chung một chỗ nữa, nàng... Sẽ mất hần sao? Xán Xán không dám nghĩ, cũng không nguyện suy nghĩ kết quả như thế.

Xong, đúng như Triệu Noãn Noãn nói, bọn họ không thể nào dấu diếm cả đời.

“Xán Xán không có làm chuyện có lỗi với con, bởi vì...” Triệu Noãn Noãn hít sâu một hơi, phun điều muốn nói cuối cùng ra khỏi miệng, “Chúng con là kết hôn giả.”

Loảng xoảng loảng xoảng ——

Giấc mơ vỡ nát.

“Người nói gì?” Triệu mụ mụ đứng dậy, bất khả tư nghị nhìn con, nàng không tin, con mình sẽ nói ra như vậy.

“Mẹ, con thật xin lỗi người.”

Đột nhiên xuất hiện đả kích, trong nháy mắt lòng ngóng nhìn con Triệu mụ mụ như già đi mười tuổi.

“Ta không có đứa con trai như người!” Nàng xông qua, một chút một chút đánh con, “Dám gạt ta? Ngay cả mẹ người cũng muốn lừa gạt! Người...” Nàng giận đến im bật, cuối cùng ngay cả khí lực đánh người cũng không có.

Triệu Noãn Noãn cũng đứng không nhúc nhích, tùy ý mẩu thân đánh mình, “Mẹ, chuyện này là lỗi của con, người muốn trách thì trách một mình con.”

“Không phải!” Xán Xán đứng dậy, “Mẹ! Chuyện này cũng là lỗi của con! Là con nhất định ép Noãn Noãn ca phải kết hôn ! Người không nên trách hần...”

“Chớ nói nhiều!” Hần cắt đứt lời nàng, “Là lỗi của ta!”

“Không! Là của ta!”

“Lỗi của ta!”

“Của ta!”

“...”

Bọn họ trợn mắt, ai cũng không muốn nhường.

“Câm miệng cho ta!” Rống ra câu này là người từ đầu đến cuối không nói một câu nào Tô ba ba.

“Đừng cãi cò nữa! Chuyện tới bây giờ, các người còn có tâm tư tranh luận ai đúng ai sai sao? Thấy chúng ta còn chưa đủ tức sao, có phải không?” Vừa nói, hần vừa nhìn về phía Xán Xán, “Tô Xán Xán, người về nhà đóng cửa suy nghĩ cho ta! Không được ta cho phép, đừng nghĩ đến ra ngoài!”

Kết luận giấy vĩnh viễn không gói được lửa.

155. Chương 150

Hai ta kết hôn sao! – chapter 62

Chapter 62

Edit: Nileduong

Sự việc đã bại lộ, Xán Xán bị áp giải về nhà đóng cửa xám hối.

Về đến nhà, Tô mụ và Tô cha cho Xán Xán một khóa giáo dục chính trị, nội dung giáo dục lớn từ xây dựng chủ nghĩa xã hội khoa học hiện đại, nhỏ đến hoa cỏ đại ven đường, tóm lại chính là muốn để cho Xán Xán biết, nàng làm như vậy sẽ gây trở ngại cho tiến bộ xã hội, phá hư hòa bình thế giới, cộng thêm dạy hư tiểu hài tử.

Sau khóa giáo dục chính trị, Tô mụ quy định nội dung đóng cửa xám hối lần này, trong đó bao gồm: viết bản kiểm điểm một vạn chữ, nội dung kiểm điểm phải bao gồm tiêu đề, trích yếu, chữ mẩu chốt cùng chánh văn, tất cả tài liệu trích dẫn phải ghi chú rõ xuất xứ, không được sao chép. Ngoài ra giấy kiểm điểm phải viết tay, chữ viết phải rõ ràng, thái độ nội dung chính đáng!

Hơn nữa, hơn nữa trong lúc xám hối chưa được cho phép, không được ra cửa, không được sử dụng bất kỳ công cụ truyền tin nào, nếu phát hiện có bất kỳ hiện tượng vi phạm lệnh cấm nào, số chữ trên giấy kiểm điểm sẽ nhân gấp bội, cũng phải phiên dịch thành tiếng Anh.

Trở lại phán quyết, không được chống án, nếu như không tuân theo, tự gánh lấy hậu quả!

Lúc Xán Xán cầm giấy bút đi về gian phòng, sau khi cửa phòng đóng lại, cuối cùng nàng đã phải ném quả đắng mình gieo xuống.

Một vạn chữ không có gì đáng sợ, đáng sợ chính là không thể dùng máy vi tính, nhắc bút lên, ngây ngốc nhìn trang giấy trắng trước mắt, trong đầu trống rỗng.

Bản kiểm điểm này viết như thế nào đây? Bắt đầu là từ nguyên nhân và cuối cùng là kết quả sao?

Nàng bắt đầu, cố gắng hồi tưởng lại tất cả nguyên nhân gây chuyện...

Bỗng dừng, trong đầu nàng hiện lên tờ giấy hôn thú hồng hồng kia. Đột nhiên cảm giác được, ngày bọn họ đi làm thủ tục đăng ký kết hôn, vẻ mặt Triệu Noãn Noãn rất khôi hài, đặc biệt là thời điểm chụp hình, chưa từng thấy hần khấn trương như thế...

Bằng lương tâm mà nói, nếu như Triệu Noãn Noãn không phải là GAY, quả thật là một lão công không tệ. Sai! Phải nói là một lão công rất tốt! Bây giờ còn có nam nhân nào có thể giống như hần, lớn lên đẹp trai, biết kiếm tiền, tư tưởng khỏe mạnh lại không có ham mê bất lương. Đặc biệt là hần nấu ăn rất ngon, bất kỳ lúc nào nhớ tới, Xán Xán cũng không nhịn được nuốt nước miếng.

Cùng là nam nhân, Cao Vũ lời nói quá ác độc, Lạc Thiếu Tuấn âm trầm, duy chỉ có Triệu Noãn Noãn, lúc tức giận chỉ cần nàng đùa bỡn ăn quýt là được, nếu nàng là côn trùng đi nữa, hần cũng sẽ không chán nàng.

Nhưng lần này, nếu bị hần ghét thật thì sao?

Nghĩ như vậy, tâm Xán Xán không khỏi đau đớn.

Ban đầu nếu không phải là nàng buộc hần đi làm giấy hôn thú, bây giờ sẽ không xảy ra tình huống này, Triệu mục mục chắc sẽ rất thương tâm a? Nghĩ tới ánh mắt thất vọng của Triệu mục mục, cũng đau đớn như bị đâm ở trên người, thật ra thì cảm giác cũng như bị đâm ở trong lòng vậy.

Hết thấy, cũng là lỗi của nàng.

Từ nhỏ đến lớn, Xán Xán chưa bao giờ tự trách mình nhiều như hôm nay vậy, cho dù ba mẹ không cấm cửa nàng, nàng cũng không còn mặt mũi nào gặp lại Triệu Noãn Noãn.

Vượt qua việc phải viết bản kiểm điểm, nàng cảm thấy rất có lỗi, rất cực, Xán Xán vinh quang mắc bệnh kén ăn.

“Lão công, có phải chúng ta đã xử phạt nàng quá nghiêm khắc không?” Dù sao cũng là con gái của mình, dù có làm sai lớn nữa, cũng không đành lòng nhìn nàng không ăn cơm.

“Không trừng phạt nàng nghiêm khắc, sau này làm sao nhớ được?”

“Nhưng là... Nàng đã mấy ngày không ăn cơm, người đã gầy đi rồi...”

“Này...” Tô cha cũng có chút do dự, “Theo như người nói, khó có thể cứ để như vậy?”

“Vậy cũng không được!” Lúc này Tô mục cự tuyệt, “Xảy ra chuyện này hai đứa nó cũng thật quá đáng! Thân thích trong nhà đều đã biết trong nhà chúng ta sắp có chuyện vui, bây giờ được rồi, ta và người đem cái mặt già nua này để vào đâu a? Nói gì cũng không thể để nha đầu kia sống thoải mái như vậy!”

Tô mục vừa nói xong, Tô cha cũng lâm vào trầm tư, suy nghĩ thật lâu, hần không cam lòng ngắt đầu “Lão bà, người nói Xán Xán nhà chúng ta cùng Noãn Noãn... thật không có chuyện gì sao? Nói như thế nào bọn họ cũng là cô nam quả nữ sống chung hơn nửa năm, cho dù Noãn Noãn không vọng động, Xán Xán cũng nên cầm thú một lần chứ?” (Bó tay với nhà này luôn)

-_- □ □ □

“Ta làm sao biết? Chuyện tình của người trẻ tuổi bây giờ ta càng ngày càng không hiểu, người nói với điều kiện của Xán Xán nhà chúng ta, cho dù muốn ngoại tình cũng không tới phiên nàng nha! Hơn nữa ta xem điều kiện của nam nhân kia cũng không bằng với Noãn Noãn, làm sao hần coi trọng nha đầu này nhà chúng ta?”

Tô cha bẽ ngoài đồng ý, “Muốn ngoại tình, cũng nên là Noãn Noãn làm nha!”

(Xán Xán: ba mẹ! Đến cùng ta có phải là ruột thịt của các người hay không nha?)

Đang lúc Tô cha và Tô mẹ nói hăng say, chuông cửa bỗng nhiên vang lên.

“Lão công, người nói xem có phải Noãn Noãn đã suy nghĩ cẩn thận, quay lại tìm Xán Xán nhà chúng ta không?”

“Có thể a!” Tô cha gật đầu, “Lão bà, nữ nhi nhà chúng ta bề ngoài nhìn qua không ra hình dáng gì, nhưng ta nghe nói nam nhân bây giờ thích ngu ngơ một chút, tương đối là dễ nuôi!” (Tô lão cha, đến tột cùng là lão nghe những thứ này từ đâu vậy?)

“Thật?” Tô mẹ một trận cao hứng, thật nhanh chạy đi mở cửa.

Cửa mở ra, hý vọng tan biến.

Tô mẹ nghi ngờ nhìn người đứng ngoài cửa, “Xin hỏi người là...”

“Xin chào, xin hỏi Tô Xán Xán có ở đây không?”

“Xán Xán?” Tô mẹ từ trong kinh ngạc trì hoãn quá thần, “Vị tiên sinh này, người xác thực là tìm Tô Xán Xán, Tô trong Tô Châu, Xán trong rục rờ chói lọi?”

“Đúng.” Người tới mặt mỉm cười, lễ phép, “Xin hỏi nàng có ở nhà không?”

“Người chờ một chút!”

“Lão công, người mới vừa nói cái gì? Nam nhân bây giờ đúng là thích loại ngu ngơ một chút?”

“Vây a.” Tô cha gật đầu, “Sao vậy?”

“Phía ngoài thật giống như là loại thích ngu ngơ...”

...

156. Chương 151

Lúc Xán Xán từ trong phòng đi ra ngoài, ánh mắt Tô mẹ thật là kỳ quái.

Bởi vì chưa ăn cơm, Xán Xán có chút suy yếu, “Mẹ, sao vậy?”

Tô mẹ giảm thấp thanh âm xuống, “Xán Xán, người đằng hoàng nói ị mẹ nghe, rốt cuộc sau lưng Noãn Noãn người đã gặp bao nhiêu người đàn ông ở ngoài?”

Xán Xán sốc, “Mẹ, người đang nói cái gì a?”

“Người chớ khẩn trương, mẹ biết người cùng Noãn Noãn không phải là thật, ta trách cứ người cũng vô dụng. Khoan nói tới chuyện có thể thành ra như vậy, người cùng hần... Sớm muộn cũng ly hôn...”

Vừa nói đến hai chữ ly hôn, trong lòng Xán Xán căng thẳng, “Mẹ, người rốt cuộc muốn nói cái gì?”

“Ta là nói, chuyện quá khứ coi như xong. Nếu như người vẫn còn có những người khác để chọn, mẹ sẽ không phản đối...” Vừa nói, nàng hướng phòng khách ý vị thâm trường nhìn thoáng qua.

Cuối cùng Xán Xán đã ý thức được chuyện gì, bận rộn nhìn lại thăm dò, trong nháy mắt ngây ngẩn cả người.

Chỉ thấy hiện ra trong mắt của nàng một thân ảnh quen thuộc ngồi trên ghế sa lon trong phòng khách, bỗng nhiên quay mặt lại, hướng nàng cười nhợt nhạt một tiếng.

“Xán Xán, đã lâu không gặp.”

Lạc Thiểu Tuấn! ! !

Sao hần lại đến đây? Tại sao hần lại tới đây? Hần tới làm gì? ...

Vô số vấn đề quanh quẩn ở trong đầu Xán Xán, vốn đã rất loạn, bây giờ càng rối loạn hơn.

“Người tới làm gì? Ai u!” Bị lão mụ nhéo một cái, nàng xoa eo, quay đầu lại nhìn lão mụ, “Mẹ! Người làm gì mà nhéo con?” Bây giờ ngang hông nàng không có nhiều thịt, bị nhéo sẽ rất đau có biết không?

Tô mụ hung hăng trợn mắt nhìn nàng một cái, rồi sau đó lấy tốc độ nhanh nhất thay một khuôn mặt tươi cười, “Lạc tiên sinh, Xán Xán gần đây ngã bệnh, đầu óc có chút hồ đồ, người đừng trách.”

“Ngã bệnh sao?” Lạc Thiếu Tuấn lo lắng đứng lên, “Xán Xán, làm sao người gầy như vậy?”

Nói nhảm! Không ăn cơm thì làm sao mập lên được?

Xán Xán tức giận liếc hắt một cái, từ lần trước ở công ty Lạc Thiếu Tuấn nói xấu nàng như vậy, hình tượng của hắn đã tự động từ nhà tư bản vạn ác xuống cấp thành chồn, mà nàng chính là một con gà mái nhỏ đáng thương.

Chồn tới nhà gà hỏi thăm, vĩnh viễn cũng không phải là chuyện tốt đẹp gì!

“Cũng bởi vì bị bệnh cho nên ăn không ngon.” Tô mụ ở một bên bận rộn giải thích.

“Xán Xán, người không ăn cơm?”

Không thể không ăn, chẳng qua là so với bình thường ăn ít hơn một chút thôi, có như vậy mà cũng ngạc nhiên sao? Hơn nữa, món ăn lão mụ nấu cũng không ngon như Triệu Noãn Noãn nấu...

“Vậy không được!” Lạc Thiếu Tuấn một phát nắm được tay nàng, “Đi! Ta dẫn người đi ăn cơm!”

Không đợi Xán Xán hoàn quá thần lai, Tô mụ ở một bên đã liều mạng gật đầu, “Lạc tiên sinh, Xán Xán nhà chúng ta lúc này phiền người chiếu cố.”

“Yên tâm đi, bá mẫu, cháu nhất định sẽ chiếu cố tốt Xán Xán.”

Xán Xán chỉ có thể ở một bên, im lặng, im lặng, không thể nói gì.

Mặc dù là bị Lạc Thiếu Tuấn mạnh mẽ lôi ra khỏi cửa, nhưng cuối cùng nàng cũng không bị giam lỏng nữa, coi như có chút an ủi.

Đã lâu không được ở dưới ánh sáng mặt trời như vậy, gió quét vào mặt mang theo ty ty ẩm áp, xuyên qua sợi tóc, vung lên toái phát, khó thấy được một bầu trời rực rỡ như vậy.

Nàng chỉ lo ngẩng nhìn phía trước đi tới, không để ý tới người đi theo phía sau.

“Xán Xán.” Lạc Thiếu Tuấn đi lên trước mấy bước, gọi nàng lại.

Xán Xán quay đầu lại, cảnh giác nhìn hắn, “Có chuyện gì?”

“Chuyện hôm đó, thật xin lỗi...” Ngày đó là tự nhiên hắn cố ý ở trước mặt Triệu Noãn Noãn nói xấu nàng, làm hại nàng cuối cùng đã chạy trốn.

“Không có gì phải xin lỗi.” Xán Xán nhàn nhạt trả lời hắn, “Dù sao... cũng là chuyện đã qua.” Bây giờ Triệu Noãn Noãn nhất định đã rất chán nàng? Có thể ngay cả nàng cũng không muốn nhìn thấy...

Câu trả lời của nàng, làm cho Lạc Thiếu Tuấn có một trận cao hứng, “Người tha thứ cho ta?”

“Đúng.”

“Vậy chúng ta bắt đầu lại một lần nữa có được hay không?” Hắn khẩn cấp nói ra lời giấu dưới đáy lòng, không có âm mưu, không có quỷ kế, chẳng qua là tràn đầy thực tâm.

Xán Xán nhíu mày, “Ta không hiểu người đang nói gì.”

Lạc Thiếu Tuấn nóng nảy, kéo nàng, “Xán Xán, ta thích người! Nói vậy người đã hiểu chưa?”

Bên đường được tỏ tình, nhưng tại sao trong lòng nàng không có một chút cảm giác vui vẻ nào?

“Không...”

“Xán Xán! Người cự tuyệt ta sao?” Trong mắt Lạc Thiếu Tuấn xuất hiện ánh mắt khẩn cầu.

Nàng không phản bác được, yên lặng nhìn chăm chú vào hắn, một lúc lâu mới chậm rãi phun ra một câu nói, “Người biết thực sự thích một người sẽ như thế nào không?”

Lạc Thiều Tuấn bị hỏi đến ngây ngẩn cả người.

Thích một người?

Hắn chỉ biết là những năm qua hắn chưa từng quên nàng, nhớ rõ mặt mũi kiên định lúc nàng lớn tiếng trách cứ hắn, cho tới nay không thể quên được, cái dải đầy ánh mặt trời sau giờ Ngọ kia, sáng ngời trong phòng học, ánh mặt trời giống như một nụ cười sáng lạn.

Lúc nào cũng nhớ tới, chẳng bao giờ quên.

Chẳng lẽ không phải là thích sao?

“Ta chỉ biết yêu một người thì nên thành thật với người đó.” Xán Xán nhìn Lạc Thiều Tuấn, khi hắn lựa chọn lựa gạt nàng, hết thấy cũng đã kết thúc.

“Cho nên, thật xin lỗi...” Nàng nói xong, xoay người rời đi.

“đợi một chút!” Lạc Thiều Tuấn gọi nàng lại, “Người thích Triệu Noãn Noãn, có phải không?”

Chân vừa rời lẽ đột nhiên dừng lại.

“Theo như người nói, nếu như người không thừa nhận, vậy nói rõ ra là người không thích hắn đúng không?” Trong mắt của hắn ôm hy vọng, hy vọng nàng có thể xoay người, nhìn mình một chút.

Xong nàng thủy chung không có xoay người lại.

“Đúng, ta thích hắn.”

Nói xong nàng rời đi không tiếng động, hòa vào dòng người như thủy triều trên đường cái, rất nhanh không thấy bóng dáng đâu nữa.

Chỉ còn lại Lạc Thiều Tuấn cô linh đứng lặng ở đầu đường, người đi đường bên cạnh vội vã đi qua, không có ai chú ý tới ánh mắt tuyệt vọng của hắn.

Hắn nhắm mắt lại, trước mắt hết thảy mọi thứ cũng hóa thành nụ cười sáng lạn của Xán Xán.

Mọi thứ đều chưa bắt đầu, mà cũng không bao giờ bắt đầu cả...

157. Chương 152

Hai ta kết hôn sao! – chapter 63

Chapter 63

Edit: Nileduong

Rời khỏi Lạc Thiều Tuấn, một mình Xán Xán ở trên đường cái lắc lư, trong đầu hờ hợt loạn lên.

Mới vừa rồi... tại sao nàng phải nói như vậy? Chỉ là muốn làm cho Lạc Thiều Tuấn chết cái tâm kia sao? Hay... đó chính là tiếng nói thật của lòng của nàng...

Tiếng lòng của nàng?

Xán Xán bị ý nghĩ của mình làm cho sợ hết hồn.

Trong ngày thường, nếu có người nói nàng thích Triệu Noãn Noãn, nàng nhất định sẽ cười đến đau bụng, nhưng bây giờ là chính nàng nghĩ ra được, hơn nữa trong lòng lại có tư vị khó hiểu...

Hồi tưởng lại, mình biết Triệu Noãn Noãn từ hồi nhỏ. Tiểu học, trung học đệ nhất cấp, trung học đệ nhị cấp, tất cả đều cùng học một trường. Cho tới bây giờ nàng tựa như cái đuôi theo sát hắn, trong lòng có bí mật gì cũng giấu không được, có lẽ bởi vì hắn là GAY, bất kỳ bí mật nữ sinh gì nàng cũng không chút do

dự lấy ra chia sẻ cùng hắn, thậm chí lần đầu tiên tới kỳ, cũng là Triệu Noãn Noãn chạy đi siêu thị mua băng vệ sinh cho nàng, lại đưa nàng về nhà.

Trong lòng nàng, Triệu Noãn Noãn vẫn là một nam nhân khó có thể phát sinh tình yêu, nhưng cũng không có cảm giác giống như cha nàng, tóm lại trong lòng nàng, hắn chính là đặc thù, đó là Triệu Noãn Noãn.

Mà hôm nay, chính miệng nàng nói ra, nàng thích hắn.

Trên thế giới này bất khả tư nghị nhất không phải là tình yêu vừa thấy đã yêu, mà là có một ngày, bỗng nhiên phát giác mình đã yêu một người mà người đó sẽ chẳng bao giờ yêu mình. Huống chi người đó còn là một GAY.

Tình cảm ban đầu mơ hồ, sau khi nàng nói ra câu kia, bỗng nhiên như lũ quét bộc phát không thể thu thập lại.

Nàng lấy điện thoại di động ra, mở danh bạ, số của Triệu Noãn Noãn để ở đầu tiên. Nhấn phím gọi, rồi lại thật nhanh dừng lại, lại gọi, lại ngừng, lại gọi rồi lại ngừng...

Cứ như vậy nhấn mãi nhưng thủy chung vẫn không dám gọi đi.

Bây giờ Triệu Noãn Noãn nhất định đã rất chán nàng? Nếu như bây giờ nói cho hắn biết những điều này, nhất định sẽ càng bị chán ghét thêm.

Nữ nhân đều là như vậy, đối mặt với người mình thích, tình nguyện bị quên lãng, cũng không nguyện bị chán ghét.

Giờ phút này, trong lòng nàng lộn xộn, giống như đồng hồ quả lắc, lắc lư không chừng. Không muốn về nhà đối mặt với ba mẹ, không muốn đi tìm Nhan Như Ngọc để bị thẩm tra, lại càng không nguyện đi gặp hắn...

Thế giới lớn như vậy, nhưng sao nàng không có chỗ an thân.

Tiếp theo của bệnh chán ăn, Xán Xán nhận thức cảm giác linh hồn xuất khiếu một lần nữa, cứ như vậy đi du dương không mục đích ở trên đường cái, bất tri bất giác, đã đến tối.

Màn đêm buông xuống, ngày âm u.

Cuối cùng nàng vẫn là rút lui.

Hay là... Về nhà.

Xán Xán kéo cước bộ mệt mỏi, từng bước đi về nhà.

Nhà nàng ở tận cùng bên trong cư xá, trên đường về nhà phải đi qua một cái ngõ hẻm thật dài, từ ngõ hẻm nhìn lên, có thể thấy cửa sổ gian phòng của nàng.

Đèn đường hoàng hôn, ánh đèn nhợt nhạt làm ngõ hẻm càng trở nên sâu thẳm.

Bỗng nhiên, cước bộ của nàng dừng lại.

Một thân ảnh thon dài đang đứng dựa vào tường, ngửa đầu tựa hồ đang nhìn cái gì, bỗng nhiên ý thức có người đang nhìn, quay mặt lại nhìn thấy nàng.

Ánh mắt giao hội, cả hai người đều không nhúc nhích.

Cuối cùng là Triệu Noãn Noãn kịp phản ứng trước, đi về phía trước một bước, “Xán Xán...” Dường như hắn đã nhìn cửa sổ phòng nàng nhiều buổi tối rồi. Mỗi lần muốn tới gặp nàng nhưng lại không có đủ dũng khí.

“Người... Tại sao lại ở chỗ này?” Không nghĩ tới lại gặp mặt ở chỗ này, trong lòng Xán Xán nhất thời có loại cảm giác hỗn loạn, lại nghĩ tới hôm nay đã nói câu nói kia, gương mặt không nhịn được có chút hồng.

“Ta...”

Hắn nói không nên lời, mới đánh võ cục diện bế tắc lại một lần nữa lâm vào trầm mặc.

Ánh đèn từ phía sau hắn chiếu xuống, đưa cái bóng thật dài kéo đến dưới chân nàng, Xán Xán ngẩn người nhìn xuống cái bóng này.

Một lúc lâu, Triệu Noãn Noãn mở miệng, “Người...” hắn sẽ nói cái gì?

“Ăn cơm chưa?”

Xán Xán thất thần gật đầu, rồi lại lập tức lắc đầu.

Nói về một ngày hôm nay trừ một chút điểm tâm sáng, nàng còn chưa có ăn cái gì, vậy mà không có một chút cảm giác đói bụng.

“

158. Chương 153

[-(“Bây giờ mấy giờ rồi mà người còn chưa ăn cơm?” Mới vừa nhìn thấy nàng, đã thấy nàng gầy đi rất nhiều, tinh thần cũng uể oải, không nghĩ tới nàng còn không thấy đói bụng, Triệu Noãn Noãn nóng nảy, một phen đi tới kéo cổ tay của nàng, “Đi! Ta dẫn người đi ăn cơm!”

Tay của hắn chạm vào da của nàng, thoáng chốc giống như bị lửa đốt, cả người cũng nóng theo.

“Sao vậy?” Ý thức được nàng có cái gì không đúng, mượn đèn đường lại thấy được gương mặt hồng của nàng, Triệu Noãn Noãn gấp gáp, “Có phải người ngã bệnh rồi hay không? Làm sao mặt hồng như vậy? Ta nhìn xem...” Vừa nói, vừa đưa tay sờ chán nàng.

Cái này, mặt Xán Xán không nóng cũng không được.

Tay vừa chạm vào gương mặt, tâm lộ bộp rơi xuống.

“Hồng bết, người bị ốm rồi!” Trong mắt của hắn tràn đầy đau lòng, phảng phất như chính hắn bị bệnh vậy, “Không được! Ta phải dẫn người đi bệnh viện!”

“Người đừng đụng vào ta!”

Sau khi thốt lên những lời này, Xán Xán lập tức hối hận, bởi vì nàng thấy con người của Triệu Noãn Noãn bỗng nhiên trầm xuống, động tác tay cũng dừng lại.

Tim của hắn đau, kể từ khi biết nàng cùng Cao Vũ đi hội đồng học, không chỉ một lần hắn đã nói với mình phải chết tâm này đi, nhưng càng muốn chết tâm lại càng không bỏ được, chỉ cần vừa nghĩ tới nàng sẽ không quan tâm mình nữa, hắn liền không nhịn được lo lắng.

Lần trước rõ ràng đã muốn hôn nàng, nàng nhất định đã phát hiện được điều gì? Cho nên bây giờ có đề phòng với hắn, dù sao hắn là GAY, hơn nữa nàng đã sớm cùng Cao Vũ...

Hắn không muốn nghĩ tiếp nữa, ngẩng đầu, cố giả bộ trấn định ngó chừng nàng, “Xán Xán, có phải người... hiểu lầm cái gì không?”

Hiểu lầm? Nhất thời Xán Xán không kịp phản ứng, “Hiểu lầm cái gì?”

Hắn ngó chừng nàng, hít sâu một hơi, tựa hồ là dùng khí lực rất lớn mới chậm rãi phun ra câu nói kia, “Ta... Ta không thích người.”

Nơi này sẽ là kết thúc của hắn, chỉ cần... Nàng có thể Hạnh phúc.

Triệu Noãn Noãn nói ra câu kia, chẳng khác gì ở trong lòng mình chém một đao, lòng đang rỉ máu. Xong những lời này, cũng đã chém một đao trong lòng Xán Xán.

Lúc nàng ngẩng đầu lên, mắt đã đỏ.

“Không thích! Có phải là người không thích ta hay không! Không thích thì sao người còn muốn hôn ta? Không thích thì sao người đối tốt với ta như vậy làm gì? Không thích thì sao người lại nói với ta!” Nàng giận đến điên rồi, thanh âm cũng run rẩy, “Tốt! Là tự ta đa tình! Là ta không tự lượng sức! Là ta ngu ngốc”

Thanh âm tuôn ra như nước, ngay sau đó là thanh âm sống lưng đụng vào vách tường, thanh âm hàm răng va vào nhau, trong đêm yên tĩnh lộ ra rõ ràng.

Nụ hôn này tới quá đột ngột, miệng lưỡi xâm lấn không có chút phòng bị nào, thoáng cái đụng vào nhau, trong khoảnh khắc tất cả hô hấp đều bị tước đoạt.

Môi bị cắn, máu tanh tràn đầy lưỡi.

Gió đã dừng lại, lá không tiếng động.

Hắn đem nàng dựa vào tường, đem tất cả tư tình tan ra ở nơi này, càng ngày càng nghiêm trọng.

Thật lâu thật lâu sau, hắn mới lưu luyến buông nàng ra.

Đôi môi bị tước đoạt có chút sưng, ánh mắt vẫn còn đầy kinh ngạc, phảng phất linh hồn cũng bị nụ hôn này mang đi một nửa...

Hắn không muốn từ bỏ cảm giác này, dựa sát vào nàng, muốn thưởng thức đôi môi kia một lần nữa.

“A!”

Bộ ngực nặng nề bị đẩy ra, bởi vì không có phòng bị, hắn ngã ngồi dưới đất, lúc ngẩng đầu lên trước mắt đã không có một bóng người, duy chỉ có tiếng bước chân dồn dập mà xóc xếch ở phía xa trong bóng tối, càng chạy càng xa...

159. Chương 154

Hai ta kết hôn sao! – chapter 64

Chapter 64

Edit: Nileduong

Ngay cả chính Tô Xán Xán cũng không biết, đến tột cùng là làm sao nàng có thể chạy một hơi tới cửa cư xá được, một hơi chạy qua mấy con phố, cho đến khi phía sau không còn tiếng bước chân truy đuổi, nàng mới lấy lại tinh thần, sau đó hai chân như nhũn ra, đầu óc choáng váng.

Nàng chuyển qua một góc đường, dựa vào tường, từng ngệm từng ngệm thở hổn hển. Hồi tưởng lại màn mới phát sinh vừa rồi, chợt cảm thấy đôi môi tê dại, đầu lưỡi còn lưu lại mùi máu tươi, cũng không biết là của hắn hay là của nàng.

Hô hấp của nàng đã loạn, tim đập loạn, suy nghĩ cũng loạn. Triệu Noãn Noãn hôn nàng thật sự là quá bất ngờ, bất ngờ đến mức nàng chưa kịp suy nghĩ, bất ngờ đến mức nàng còn chưa kịp chuẩn bị nữa chỉ biết bối rối chạy trốn.

Đây là nụ hôn đầu của nàng, nhưng dưới tình huống như thế, ột... một người không nên cho?

Trong lòng không khỏi cả kinh, lời vừa rồi của Triệu Noãn Noãn vừa vang vọng bên tai.

“Ta không thích người, ta không thích người, ta không thích người...”

Không thích? Không thích tại sao còn hôn nàng? Chẳng lẽ nàng sai lầm rồi, thật ra thì hắn chẳng qua muốn...đùa bỡn nàng?

“Sẽ không đâu!” Thiên Sứ bên trái bỗng nhiên bay ra, “Xán Xán, nhất định là hắn đã thích người nên mới hôn người!”

“Ngu ngốc!” Ác ma bên phải cầm cái đĩa ăn cũng nhảy ra ngoài, “Hắn cũng nói rõ là không thích người, người đừng ở chỗ này nằm mơ !”

Vòng trên đầu Thiên Sứ lóe sáng lên, “Người mới là ngu ngốc! Lời của nam nhân một câu cũng không thể tin ! Hành động mới biểu đạt thực tâm của họ.”

Đĩa ăn trên tay ác quỷ cũng sáng lên, “Người chỉ dùng nửa người dưới để suy nghĩ thôi sao?”

Thiên Sứ thánh khiết nhất thời đỏ mặt, “Yêu nữ! Ý nghĩ của người cũng chỉ có thể xấu xa hèn hạ như vậy thôi sao?”

“Cắt! Đừng có giả bộ thuần khiết! Bây giờ chẳng còn Thánh mẫu nữa đâu!”

“Sao người dám nói như vậy?” Thiên Sứ đem quần lụa mỏng màu trắng của nàng vung qua bên cạnh, đưa tay bày thế.

Ác Ma vén tay áo lên, “Tới đây! Xem kẻ nào phách lối?”

“Được rồi!” Rốt cục Xán Xán nổi giận, “Đánh cái gì? Có hiểu thế nào là hài hòa xã hội không? Thật tổn công Đảng cùng nhân dân bồi dưỡng các người hai mươi mấy năm!”

Xôn xao ——

Thiên Sứ cùng Ác Ma đều biến mất.

Cuối cùng, Đảng cùng nhân dân vẫn không thể nào giải quyết được vấn đề của Xán Xán.

Đêm đã khuya, đèn nê ông đầu đường đã tắt đi, chỉ còn lại ánh sáng lẳng lặng lốm đốm.

Ở thành phố J, trong PUB nổi danh nhất “Hành lang thời gian gấp khúc”, màn đêm mới vừa kéo tới. Lúc ánh đèn lóe ra sắc thái mê huyền vào con mắt mọi người, thực tế nơi này là chỗ tốt nhất để quên.

Một góc quầy bar, bị ánh đèn quên lãng, có một thân ảnh ngồi đó, chén thủy tinh trong tay chứa chất lỏng tiên diễm, theo lực đạo ngón tay chậm rãi đưa, chiết xạ mê huyền quang.

“Lão bản, có người tìm người.” Vẻ mặt người này có chút kỳ quái.

“Không gặp.”

Trả lời dứt khoát như vậy, người nọ ngẩn người, “Nhưng là...”

“Nói không gặp là không gặp?” Hôm nay tâm tình hắn không tốt, khẩu khí to hơn thường ngày.

Sau đó người nọ le lưỡi rồi đi, đi tới gần người mặc bạch y cách đó không xa lặng lẽ nói, “Tiểu Bạch, nguyện đánh cuộc thì phải chịu thua, đưa tiền!”

Mặt Tiểu Bạch đen lên đem tiền kín đáo đưa cho hắn, vừa nghĩ vừa không phục, “Lão bản nói gì? Sao ta lại thua?”

“Lão bản nói không gặp sao có thể giả được?”

“Người có nói cho lão bản biết là ai tới tìm hắn không?”

“Người ngu ngốc a! Nếu lão bản biết là cái nữ nhân lần trước kia đến tìm hắn, tính tình hắn còn có thể có tốt như vậy sao? Chúng ta đã sớm bị đuổi việc rồi!” Người nọ khinh bỉ nhìn Tiểu Bạch một cái.

“Người ăn quịt! Ta đánh cuộc nếu lão bản biết đó là nàng, tuyệt đối sẽ ra gặp nàng!”

“Người cho rằng lão bản ngu giống người a? Nếu bạn gái của người biết người bắt lặc, người có dám gặp nàng không?”

Nói hết lời này, hai người cũng sững sốt. Sau đó thổi phù một tiếng, đồng thời phun.

Bắt lặc?

Bắt lặc!

“Ha ha ha ha ha...”

“Các người cười cái gì?”

Xa xa đã nhìn thấy hai nam bồi bàn ngồi bên quầy rượu giao đầu tiếp nhĩ, vẻ mặt quái dị, còn không ngừng hướng mình mà nhìn, Cao Vũ đoán ra trong lòng hai người này có quỷ.

“Lão bản? !” Hai người cười phá bụng, nụ cười nhất thời cứng lại ở trên mặt, “Không có, không có gì... Chúng ta không có cười người... Ai u!” Tiểu Bạch còn chưa nói xong, đã bị người bên cạnh hung hăng đùng một cái.

Cao Vũ nhú mày, “Là sao? Nói ra ta nghe một chút, nếu chuyện buồn cười thật ta sẽ tăng lương cho.”

Hai tiểu bồi bàn cùng sốc, yếu ớt nói, “Lão bản, nếu như nghe xong mà khóc thì sẽ trừ tiền lương sao?”

160. Chương 155

“Không trừ.”

Hai người thở phào nhẹ nhõm.

“Nhưng sẽ phạt.”

Rắc...rắc..., hai linh hồn yếu ớt cứ như vậy hoảng.

“Lão bản, ta thương lượng, không nói được không?”

“Có thể, ta đây cũng thương lượng với các người, tiền lương tháng này không trả có được không?”

-- □ □ □

—— phân cách tuyến lòng dạ hiểm độc của nhà tư bản ——

Lúc Cao Vũ vọt tới trước mặt Xán Xán, nàng ngẩng người nhìn chén nước trên bàn, ánh đèn mờ mờ mà lóe ra vừa vặn ẩn tàng đôi mắt sưng đỏ của nàng, chẳng qua là không ẩn đi được cảm giác tê tê đại đại ở trên môi kia, vẫn truyền tới trong lòng.

“Làm sao người tới đây? Một mình?” Cao Vũ đi tới, ngồi vào bên cạnh nàng.

Xán Xán không trả lời, chỉ lo nhìn chén nước, thân chén thủy tinh được lau đến khi rất sáng, sáng loáng đâm vào mắt.

“Xán Xán!”

Nàng rút cục lấy lại tinh thần, “A?”

Cao Vũ bắt đắc dĩ lắc đầu, “Tại sao người tới đây?”

Tại sao? Xán Xán cúi đầu suy nghĩ một hồi, bỗng nhiên ngẩng đầu, ánh mắt kiên định, “Ta muốn uống rượu!”

Lông mày anh tuấn khẽ tụ lại, tinh tế đánh giá mặt của nàng, sau đó ánh mắt dừng lại trên môi của nàng, ánh mắt của hắn chìm xuống, “Người uống gì?”

“Loại nào mạnh là được!”

Khẩu khí rất lớn, Cao Vũ ngoắc ngoắc khoe miệng, “Tiểu Bạch, đi pha một ly cocktail Margaret.” ([.cocktailshake /ct/718-cocktail-margaret.html](http://cocktailshake/ct/718-cocktail-margaret.html))

“Nha...” Bị khẩu trừ một tháng tiền lương nên Tiểu Bạch rũ cụp đi pha rượu.

Mẹ kiếp ! Sau này không bao giờ ... ở sau lưng lão bản cá cược nữa! Sẽ tai nạn chết người!

Chén thủy tinh trong suốt chứa chất lỏng màu đỏ được bưng lên, phía trên còn cắm miếng chanh, nhìn qua có điểm giống nước trái cây.

Xán Xán nhíu mày, “Cái này rất mạnh sao?” Nhu cầu cấp bách bây giờ của nàng là muốn nhờ rượu còn đem một đầu tương hồ quên đi, tốt nhất ngày mai vừa tỉnh dậy hết thấy mọi thứ khôi phục lại bình thường.

Cao Vũ gật đầu, “Rất mạnh.”

Xán Xán cầm lấy chén rượu, vừa muốn uống, lại có chút do dự, “Rất mạnh...rất đắt sao?”

Cao Vũ lắc đầu, “Yên tâm...”

Cho nên nàng yên tâm lớn mật uống một hớp, thế nhưng, rất ngọt!

“Ta sẽ giảm giá 20% cho người.”

“Phốc ——” một ngụm rượu phun lên áo sơ mi của Cao Vũ.

“Thật xin lỗi...” Vừa đau lòng tiền kia, còn vừa phải nói xin lỗi, thật là thất bại về nhà.

“Không sao.” Cao Vũ không thêm để ý chút nào khoát khoát tay.

“Phí giặt quần áo sẽ tính vào tiền rượu.”

TAT

Người giỏi ~ người giỏi ~ Xem như người lợi hại... (câu lần này xin tự động hợp với ngữ điệu.)

“Trả thì trả!” Dưới hai đòn đả kích nặng Xán Xán rốt cục quyết định dù bất cứ giá nào, “Bắt quá nói trước, ta muốn ký sổ!”

“Không thành vấn đề.” Cao Vũ nhún nhún vai, khoe miệng thủy chung chứa đựng một tia cười.

Bất cứ giá nào phải uống thật nhiều rượu để say đã.

“Mau mau mau, nữ nhân lần trước kia lại đang uống rượu !”

“Thật?” Tất cả đám người đều tròn to hai mắt, trong mắt cũng lóe ra quang mang bát quái, như ong vỡ tổ đi tới ghế sa lon phía sau lắng nghe.

Chỉ chốc lát sau, quả nhiên có tiếng loáng thoáng truyền đến.

“Cao đại ca, người có thể giảm giá một chút nữa có được hay không?” Uống rượu say vẫn không quên cò kè mặc cả.

“Được! Bắt quá người phải nói cho ta biết tại sao muốn đến nơi đây uống rượu?”

Xán Xán rũ đầu xuống, “Không muốn nói...”

“Chiết khấu bảy mươi phần trăm?”

Khẽ cắn răng, không lên tiếng.

“Cho sáu ly?”

Có chút động tâm.

“Thôi, không muốn nói thì coi như xong.”

“Ta nói ta nói!” Xán Xán nóng nảy, “Chính là Noãn Noãn ca... Hấn... Hấn...” Nàng còn chưa có say đến hoàn toàn, cắn môi, thật vất vả làm đôi môi đỏ lên, “Hấn hôn ta...” Thanh âm kia nhỏ đến giống như con muỗi, bị tiếng nhạc ở quầy rượu che mất, nghe từ được từ mất.

“Nghe được cái gì?” Phía sau ghế sa lon, một đám chuột giao đầu tiếp nhĩ.

“Hình như là ca ca của nàng không đồng ý hai người bọn họ gặp gỡ !” Tiểu Bạch mới vừa bị khấu trừ tiền lương nghe hết sức cẩn thận, nếu có thể bắt được chút nhược điểm của lão bản, nói không chừng có thể đem một tháng tiền lương trở về.

Ca ca hấn cũng biết lão bản bắt lực nha? Mọi người nghị luận rồi rít, “Lão bản nói như thế nào?”

“Không có nghe rõ, thật giống như hỏi nàng thích hấn không.”

“Nàng kia trả lời như thế nào?”

“Ách... Thật giống như nói thích lão bản, nhưng không nỡ lừa gạt ca ca... Còn nói muốn đi... Đi... Đúng rồi! Bỏ trốn! Bọn họ muốn bỏ trốn!”

“Wow! Dững cảm a! Vì yêu tình phần đầu quên mình, bọn họ thật là quá vĩ đại !”

...

Thật ra thì Tiểu Bạch đồng học hoàn toàn hiểu sai ý, bọn họ nguyên nói là như vậy:

“Người thích hấn có đúng không?”

“Dạ...” Xán Xán vừa uống một ngụm rượu, loại rượu này rất ngọt, kì thực độ cồn rất cao, một ngụm cũng có thể khiến người ngà ngà. Men say thắm, tự nhiên lớn gan, “Nhưng là Noãn Noãn ca... Hắn không thích ta...” Nàng vừa nói, ngực đầy buồn đau, tiếp tục nuốt một ngụm rượu xuống, một ly rượu rất nhanh chỉ thấy đáy.

“Hết rồi.” Nàng ngẩng đầu, mắt say lơ lơ mông lung.

“Uống nữa không? Ta kêu bọn họ pha cho người một ly nữa.”

“Không cần làm phiền, tự ta đi lấy...” Nàng vừa nói, ngã trái ngã phải đứng lên, khẽ kêu một tiếng đụng phải một lồng ngực kiên cố, sau đó liền say.

“Ngu ngốc!” Nhìn người trong ngực, nhú mi tâm diệu lại, “Một chút phòng bị cũng không có, lỗ lả làm sao bây giờ?” Lời này nhẹ nhàng, giống như là trách cứ, càng giống là thương tiếc.

Hắn đứng lên, đem người trong ngực nhẹ nhàng ôm lấy.

Thật nhẹ.

“Thật không biết tự chăm sóc mình.”

Phun ra câu nói kia xong, hắn ôm nàng đi ra ghế sa lon.

“Các người đang làm gì đó? Phía sau ghế sa lon có tiền để nhặt sao?”

Các vị đang giao đầu tiếp nhĩ vội nhảy xuống, nhưng ngay sau đó rồi rít đứng lên, có kẻ lớn mật đi lên trước, hướng hắn cầm quả đấm, “Lão bản! Cố gắng lên!”

Một kẻ khác đi tới, “Đúng! Lão bản, các người nhất định sẽ thành công ! Tình yêu có thể chiến thắng tất cả!”

“Lão bản, ta cái gì cũng không nói ...” Tiểu Bạch đồng học khóc ròng lau nước mắt đi tới, “Một tháng tiền lương kia xem như tiền sữa bột cho cục cưng sau này... Còn có tháng sau! Tiền lương tháng sau ta cũng không cần!” Không nghĩ tới lão bản bình thường lạnh lùng thế nhưng sẽ vì tình yêu làm ra chuyện kinh thiên động địa như vậy, quá cảm động !

Cao Vũ bất động thanh sắc nhìn hắn, “Tốt, làm khó người.”

“Còn có ta, tiền lương tháng này ta cũng không cần, coi như... Tiền để các người làm lễ kết hôn.”

“Còn có ta! Còn có ta!” Mọi người phía sau tiếp trước, rồi rít hướng tình yêu vĩ đại biểu đạt tôn sùng nhất kính.

“Nếu tất cả mọi người nhiệt tình như vậy, cảm ơn nhiều.” Nói xong, hắn ôm Xán Xán, đi lên lầu.

Phòng làm việc của Cao Vũ ở trên lầu “Hành lang thời gian gấp khúc”, nói là phòng làm việc thật ra thì chính là nhà trọ, có giường có thiết bị điện, đầy đủ vô cùng.

Khi hắn mở cửa, thời điểm ôm Xán Xán tiến vào gian phòng, thân thể mềm mại trong ngực, tay nàng ôm cổ hắn thật chặt.

Đèn trên tường bên trong phòng lộ ra ánh hoàng hôn, phủ vào trên mặt Xán Xán, ở hốc mắt nơi quãng hạ hai mảnh bóng tối. Hắn tỉnh tể nhìn ngũ quan của nàng, cho đến khi ánh mắt rơi vào vết sưng trên môi kia, hắn bỗng nhiên ngây ngẩn cả người.

“Hắn hôn ta...”

Câu nói kia giống như con muỗi không ngừng rừ rừ ghé vào lỗ tai hắn, sâu thẳm trong ngực hắn là cảm giác không thích dù phát mãnh liệt, mơ hồ có chút khó chịu.

Hắn buồn bực khó chịu, cúi người đem nàng đặt ở trên giường.

Một cái tay bỗng dưng bắt được vạt áo của hắn.

“Đừng đi...” Xán Xán nhắm hai mắt, nhưng trong miệng lẩm bẩm , “Đừng đi, đừng đi...” Nút áo trước ngực chẳng biết từ lúc nào đã bị tuột ra, mơ hồ lộ ra xuân sắc, ngực khẽ nâng lên hạ xuống, thật mê người.

Đừng đi... Đừng đi...

Thanh âm kia giống như ma chú dẫn dắt hần, hần cúi người xuống.

Cả người nàng ở dưới thân thể của hần.

Đối với Cao Vũ mà nói, đây là một loại cảm giác kỳ diệu trước nay chưa có, lúc này, mặt của bọn họ gần như vậy, cơ hồ sẽ chạm vào nhau, hô hấp cũng phả vào trên mặt của đối phương.

“Đừng đi...”

Nàng vừa lẩm bẩm một câu, phảng phất nói cho hần biết, có lẽ... Có thể thử một chút?

Đôi môi rơi vào trán, giữa lông mày, theo sống mũi một đường đi xuống...

“Đừng đi... Noãn Noãn ca...”

...

Trong phòng im ắng, thiết bị cách âm thật đáng hài lòng đã đem hết thảy âm thanh huyền ảo bỏ ở phía ngoài.

Tựa như lòng của nàng, cũng đã đem hết thảy những thứ khác để ở phía ngoài.

Tiếng cửa mở vang lên, hần đứng ở cửa, ngẩng nhìn lần cuối, con người đen nhánh hiện lên một mảnh ôn nhu.

Người phải Hạnh phúc, biết không?

Chốc lát, vang lên thanh âm đóng cửa, gian phòng khôi phục sự yên lặng.

Không khí hoang hôn trong ngọn đèn lẳng lặng chảy xuôi.

Người ở trên giường trở mình, một giây trước khi ngủ say, vẫn còn đang lẩm bẩm câu nói kia, “Đừng đi... Noãn Noãn ca...”

161. Chương 156

Hai ta kết hôn sao! – chapter 65

Chapter 65

Edit: Nileduong

Khi Xán Xán tỉnh lại, đã là buổi sáng ngày hôm sau, trong phòng không có một bóng người. Nàng đã tỉnh rượu, nhưng đầu còn ngất ngây, mơ mơ màng màng, lão đảo mở cửa, xuống lầu.

Bởi vì thời gian “Hành lang thời gian gấp khúc” buôn bán đã qua, nên lúc nàng lúc xuống lầu không có một bóng người.

“Có ai không?” Nàng la một tiếng, mới cảm thấy cổ họng khàn khàn, đầu đau đớn.

“Cuối cùng người đã tỉnh!” Một cái thanh âm từ quầy ba truyền đến, Xán Xán theo tiếng nhìn lại, thấy một người từ phía sau quầy ba đứng lên, vẻ mặt thống khổ nhìn nàng.

“Người là...”

“Nếu người không tỉnh, ta sẽ chết vì buồn ngủ.” Tiểu Bạch kéo hai túi mắt to u oán nhìn Xán Xán, trong lòng tính toán sau này phải tránh nữ nhân này càng xa càng tốt.

Xán Xán không giải thích được, “Tại sao?”

“Tiểu thư! Từ khi đóng cửa ta vẫn ở dưới lầu chờ người, có thể không mệt không?” Hần vừa nói, vươn tay, cầm trong tay một vật, “Đây là lão bản bảo ta đưa cho người.”

Lão bản? Xán Xán ngẩn người, mới ý thức được là hần đang nói về Cao Vũ, cho nên đưa tay nhận lấy.

Một túi màu xanh nhạt bảo vệ môi trường, bên trong là túi xách của nàng, còn có một hộp sữa tươi, một gói bánh mì.

Nàng đem từng đồ trong túi lấy ra, mới phát hiện trên hộp sữa tươi có dán một tờ giấy tiện lợi. Trên tờ giấy màu vàng nhạt dung bút máy màu đen viết một loạt chữ ——

“Ăn điểm tâm, đừng quên rửa mặt.”

Đây là lần đầu tiên Xán Xán nhìn thấy chữ Cao Vũ, hoàn toàn không giống tướng mạo âm nhu của hắn, chữ viết có lực thật là mạnh mẽ, tuy đơn giản là đôi câu vài lời nhưng đủ thấy hắn rất tỉ mỉ, trong lòng Xán Xán không khỏi có chút cảm động.

Nàng vừa ăn bánh mì, vừa nhấp một hớp sữa tươi, thuận tay lấy điện thoại di động từ trong túi ra, nhất thời xuống kêu to một tiếng. Mười mấy cuộc gọi nhỡ cùng là một số, đó là một số lạ.

Đây là xảy ra chuyện gì? Nàng đang buồn bực, điện thoại lại tới nữa, vẫn là cái số kia.

Nhấn nút nhận cuộc gọi, trong điện thoại di động truyền ra một giọng nói ngọt ngào, “Uy, xin hỏi ngài là người yêu Triệu Noãn Noãn sao?”

Xán Xán bỗng dừng sững sốt, “Coi là... Xem như thế đi...”

“Xin chào, Triệu tiên sinh bị tai nạn xe cộ, bây giờ đang ở bệnh viện thành phố, xin ngài lập tức...”

Ba ——

Thanh âm hộp sữa bị rơi, Tiểu Bạch gục ở trên quầy mê man ngất đầu, trong quán rượu đã không có một bóng người, chỉ còn lại có một chất lỏng màu trắng đột ngột ở lại nơi đó.

Sáng sớm thứ hai, giờ cao điểm ở thành phố J, số lượng dòng xe chạy nhiều kinh người. Một bóng người gây yếu vọt tới ven đường, liều mạng ngăn một chiếc xe taxi đang chạy lại.

Thanh âm thắng xe chói tai, tài xế từ trong xe nhô đầu ra, “Làm gì? Mới buổi sáng đã muốn chết a!”

Nữ nhân xông lên phía trước, “Sư phụ! Tới bệnh viện thành phố! Mau!”

“Không đi!”

“Van xin người, sư phụ! Ta... Lão công ta bị tai nạn xe ...” Mắt nàng đỏ, trên mặt tái nhợt không có chút huyết sắc nào, ai nhìn cũng không đành lòng cự tuyệt.

“Không nói sớm! Mau lên xe!”

Một đường chạy như điên, tâm Xán Xán càng thắt chặt.

Cũng là lỗi của nàng, ngày hôm qua nàng không nên xúc động chạy thẳng như vậy, nếu tối hôm qua ở cùng hắn, hắn sẽ không bị tai nạn xe, cũng sẽ không...

Nước mắt tuôn trào, tay chân lạnh cóng, cả người cũng vì sợ hãi mà run rẩy.

Sư phó đang toàn lực lái xe cũng không biết nên an ủi nàng như thế nào, “Cái kia... Người không nên lo lắng, bây giờ y học phát đạt như vậy, coi như là người sống sống thực vật cũng có thể chữa được...”

...

“Người đừng khóc a! Ta... Ta không lấy người tiền xe!”

...

Xe dừng trước cửa bệnh viện thành phố, Xán Xán từ trong xe đi ra ngoài, lấy tốc độ nhanh nhất xông ào vào đại sảnh bệnh viện, bắt được một y tá mở miệng hỏi, “Có phải nơi này có một bệnh nhân tên gọi Triệu Noãn Noãn, hắn ở nơi đâu? Mau mang ta đi! Mau...”

Trên mặt tiểu thư y tá treo nụ cười nghề nghiệp, “Ta đi tra, xin chờ một chút.”

“Tiểu thư, người nhanh một chút?” Xán Xán sắp điên.

Tiểu thư y tá không nhanh không chậm ngắc đầu, “Xin hỏi bệnh nhân tên gọi là gì?”

“Triệu trong Triệu Châu, Noãn Noãn trong ẩm áp, Triệu Noãn Noãn! Nhanh lên một chút, nhanh lên một chút!”

“Tiểu thư, xin hỏi ngài là người nhà bệnh nhân sao?”

“Đúng! Nhanh lên một chút!”

“Xin hỏi tên ngài là gì?”

Xán Xán rốt cục nổi đóa, “Uy! Ta nói người nhanh một chút, người hỏi tên ta làm gì?”

“Thật xin lỗi, quy định quốc gia...”

“Quy định cái đầu a! Người không nói cho ta hấn ở đâu, ngay bây giờ ta sẽ đi trách cứ bệnh viện các người hiệu suất làm việc xuống thấp, công việc tản mạn, thái độ ác liệt, nước hoa của y tá quá nồng...”

“Phòng bệnh 436!”

162. Chương 157

Lúc Xán Xán chạy tới phòng bệnh 436, cửa phòng bệnh đang đóng, nội tâm không yên của nàng càng ngày càng mãnh liệt, đang muốn đưa tay đẩy cửa ra, trong cửa bỗng nhiên truyền ra một tiếng kêu sợ hãi.

“A —— “

Là một thanh âm nam nhân.

Chẳng lẽ...

Trái tim Xán Xán bị bóp nghẹt, đang không biết làm sao, cửa chợt mở ra, sau đó một bóng người vọt ra. Xán Xán không chuẩn bị, hai người đụng vào nhau.

Nàng đặt mông ngồi dưới đất, không để ý đau đớn mở mắt ra, ánh mắt nam nhân kia cũng kinh hoảng nhìn nàng, không phải là Triệu Noãn Noãn.

Ánh mắt dừng lại chốc lát, từ kinh hoảng đến tuyệt vọng, sau đó hấn vùng dậy, bỏ chạy không thấy bóng.

Nhìn phản ứng mới vừa rồi của người đó, chẳng lẽ... Hấn là người tình của Triệu Noãn Noãn? Không phải Triệu Noãn Noãn đã...

Trong lòng vừa ức chế vừa bất an, Xán Xán cực kỳ nhanh từ trên mặt đất bò dậy, “Noãn Noãn ca!” Kêu khốc phá cửa mà vào, nhào tới bên cái giường khóc rống, “Noãn Noãn ca, người không thể chết được a! Cũng là lỗi của ta! Là ta hại người! Người chết như vậy ta phải làm sao bây giờ? Ta không muốn thành quả phụ ... Noãn Noãn ca...”

Vừa khóc vừa lục lọi, xong xong, ngực Noãn Noãn ca cũng mềm nhũn.

“Tiểu thư, người không nên sờ ngực của ta nữa, được không?” Một thanh âm lạnh lùng truyền đến, tiếng la khóc ngừng lại, Xán Xán nước mắt mông lung ngắc đầu, nhìn người trước mắt.

“Noãn Noãn ca... Người... Người bị tai nạn biến thành nữ nhân ư?”

Mắt nữ nhân trên giường bệnh trầm xuống, rốt cục hồng mắt, “Người mới bị tai nạn biến thành nữ nhân! Cả nhà các người cũng bị tai nạn biến thành nữ nhân!” Sau chốc lát thất thố, nàng hừ lạnh một tiếng, nhanh nhẹn tung mình xuống giường, cũng không quay đầu lại đi khỏi phòng bệnh.

Xán Xán ở bên cạnh thấy vậy sửng sốt sửng sốt.

Triệu Noãn Noãn đâu?

“Hmm... Ha ha ha...”

Rốt cục, người ở phía sau rèm vẫn nghe nhin cười không được, bởi vì cười quá kích động, không cẩn thận bị sặc, tiếng cười biến thành tiếng ho khan, sau lại là tiếng cười.

Noãn Noãn ca! ? Xán Xán rốt cục nghe ra thanh âm kia.

Xôn xao ——

Tấm màn treo bị kéo ra, thì ra bên trong còn có một giường bệnh, Triệu Noãn Noãn ở phía trên ôm bụng cuồng tiếu, “Xán Xán... Làm sao có... Sao có người ngốc như người vậy? Tại nạn biến thành nữ nhân? Ha ha ha ha...”

Bỗng nhiên tiếng cười của hắn dừng lại, ánh mắt nhìn nàng.

“Người khóc?” Hắn thu hồi nụ cười, nhìn đôi mắt hồng hồng kia, tâm co rút đau đớn.

Không nghĩ tới nha đầu này mới vừa rồi là... đều là thực lòng.

Nàng khóc! Nàng khóc!

“Đừng khóc!” Hắn nhanh chóng từ trên giường bước xuống, chỗ bị xe đụng vẫn còn đau, đầu cũng có chút choáng, nhưng vẫn có thể chính xác ôm chặt lấy nàng, “Khóc cái gì? Có cái mà phải khóc? Không phải là ta đang rất tốt sao? Đừng khóc ... Ngoan...”

Càng an ủi, người trong ngực càng khóc vang, đầu tiên là khóc nức nở, dần dần nổi thành một trận, giống như hải tử bị uy khuất lớn tiếng khóc, nước mắt thấm ướt áo bệnh nhân của hắn, nước mũi nước mắt đều được bôi vào.

“Người bại hoại, khốn kiếp, khốn kiếp! Người... Người làm ta sợ muốn chết... Wow...”

“Đừng khóc, đừng khóc...” Hắn nhẹ nhàng vỗ lưng nàng đang co quắp, “Là ta bại hoại, là ta khốn kiếp, là ta khốn kiếp... Ngoan, đừng khóc ...”

“Cũng là người sai... Wow...” Xán Xán vẫn còn tiếp tục khóc.

“Là lỗi của ta! Toàn bộ là lỗi của ta! Đừng khóc, đừng khóc...” Thấy nàng khóc như vậy, nhất thời chân tay hắn cũng có chút luống cuống, rốt cục hắn nghĩ tới điều gì, nhẹ nhàng ở bên tai nàng nói, “Ngoan, ta bồi thường cho người có được hay không?”

Tiếng khóc rốt cục giảm đi, sau một lúc khóc bù lu bù loa mặt nàng từ bộ ngực lộ ra, mắt sưng thành một dòng, lỗ mũi hồng hồng giống như ô mai, đôi môi lại càng thê thảm không nỡ nhìn.

“Làm sao... Bồi thường lại?” Thanh âm đứt quãng, bởi vì thân thể kịch liệt khóc không nhin được xúc động.

Hắn nhíu mày, “Thật xấu.”

Nói nhảm! Còn không phải là vì tên khốn kiếp người, Xán Xán nổi giận, “Xấu thì sao? Xấu người cũng phải bồi thường cho ta!”

“Dạ dạ!” Hắn nhắc khéo miệng, ánh mắt tựa như hồ nước ôn nhu.

“Ô Xán Xán, người lấy ta nhé!”

163. Chương 158

Hai ta kết hôn sao! – Chapter 66

Chapter 66

Edit: Nileduong

Bởi vì giường ngủ ở bệnh viện thường xuyên thiếu, thêm nữa Triệu Noãn Noãn bị thương cũng không đáng lo ngại, đến xế chiều Bác sĩ đã cho về. Xán Xán vốn định để hắn ở lại theo dõi thêm, kết quả Triệu Noãn Noãn hai lời chưa nói đã đồng ý.

Cứ như vậy, sau mười hai giờ tai nạn xe cộ vào bệnh viện, Triệu Noãn Noãn đã xuất viện. Đồng thời xuất viện còn có đôi nam nữ trong cùng phòng kia.

“Noãn Noãn ca, hai người kia thật kỳ quái nha.”

Tâm tình Triệu Noãn Noãn rất tốt, thanh âm cũng nhẹ nhàng không ít, “Làm sao kỳ quái?”

“Làm sao nam nhân kia còn giống con gà con theo sau người nữ nhân đó?”

“Không biết.” Triệu Noãn Noãn nhún nhún vai, “Có lẽ nam nhân kia làm chuyện có lỗi với người nữ nhân.”

Ít khi thấy nữ nhân mạnh mẽ như vậy, lòng hiếu kỳ của Xán Xán triệt để kích phát, “Người nói nam nhân kia làm chuyện gì có lỗi với cô ấy?”

Triệu Noãn Noãn nhíu mày, “Xán Xán, người hỏi nhiều như vậy làm gì?”

“Có sao?” Xán Xán nháy ánh mắt vô tội, “Linh cảm nha, có lẽ có thể lấy làm đề tài tiểu thuyết.”

“Vậy người viết hần bị tai nạn biến thành nữ nhân là được rồi.” Triệu Noãn Noãn híp mắt cười.

Xán Xán vãi mồ hôi, “Cười cái gì mà cười, có cái gì buồn cười ? Còn không phải là vì lo lắng cho người! Người biết hôm nay ta nhận được điện thoại của bệnh viện khẩn trương thế nào không? Ta còn tưởng rằng người...” Nàng nói không được nữa.

“Nha đầu ngốc...” Tim của hần bỗng dưng mềm nhũn, tiến lên ôm chặt lấy nàng, nhìn nàng bởi vì hần mà khóc đến sưng hai mắt, cúi đầu, hôn nàng.

Nụ hôn này so với nụ hôn tối hôm qua ôn nhu hơn gấp trăm nghìn lần, lại có hiệu quả rung động hơn, khi hần buông nàng ra, hai mắt nàng mê lỵ, dưới chân cơ hồ đứng không vững, giống như đường mềm nhũn dán tại lòng ngực của hần.

Có thể đạt được hiệu quả như vậy, Triệu Noãn Noãn tự nhiên rất hài lòng.

Hai người ôm nhau đứng trong chốc lát, hần lại muốn cúi đầu hôn nàng, bỗng nhiên nhận ra có cái gì không đúng.

“Xán Xán? Xán Xán! Tô Xán Xán!”

“A...” Xán Xán suy yếu ngẩng đầu, “Noãn Noãn ca, người có cảm thấy nóng hay không... Rất nóng a...”

Triệu Noãn Noãn vội vươn tay ra sờ trán của nàng.

Hồngбет, nóng rần lên !

Bởi vì mấy ngày qua ăn ít, sức miễn dịch vốn đã kém nay còn kém hơn rất nhiều, hơn nữa tối hôm qua bị gió rét lại còn say rượu, Xán Xán vinh quang ngã bệnh .

Bệnh viện đáng thương thật vất vả dọn dẹp giường ngủ, lại bị người thăm bệnh chiếm trở lại.

Trận bệnh này cũng không như Triệu Noãn Noãn bị thương ngoài da dễ dàng xuất viện, nàng mất tới ba ngày mới khỏi bệnh.

“Xán Xán!” Cửa phòng bệnh mở ra, Tô mục thứ nhất vọt vào, “Ai u, nha đầu chết tiệt kia! Ai kêu người không ăn cơm, bây giờ được rồi, bệnh thành như vậy...” Tô mục ngoài miệng trách mắng, nhưng trong mắt tràn đầy đau lòng.

“Mẹ, thật xin lỗi.” Xán Xán nói, thanh âm còn chút suy yếu.

“Được rồi được rồi, mẹ không trách người.” Thấy nữ nhi như vậy, Tô mục còn có tâm tư nào mà trách cứ, “Người cũng thiệt là, buổi hẹn tốt như vậy, làm sao thành như vậy ——” vừa nói ánh mắt nàng phết đến trên người Triệu Noãn Noãn đứng ở một bên, lập tức ngâm hiểu, “Nguyên lai là hẹn trong bệnh viện a!”

Xán Xán lập tức đỏ mặt, “Mẹ, người nói cái gì đó...”

Nữ nhi phản đối, trong lòng Tô mục suy đoán, tiểu a a theo sát Triệu Noãn Noãn chào hỏi, “Noãn Noãn a! Nha đầu nhà chúng ta đã làm phiền người.”

Triệu Noãn Noãn cũng có chút lúng túng, “Mẹ, ngài đừng nói như vậy, chiều cổ Xán Xán...” Hấn vừa nói không tự chủ được nhìn thoáng qua Xán Xán, ánh mắt hai người giao hội, toàn bộ đều đỏ mặt, “Chiều cổ nàng là việc đương nhiên.”

“Đương nhiên, đương nhiên!” Tô mục nhất thời cười đến không khép miệng lại được, “Người tiếp tục chiều cổ nàng, ta đi rửa trái cây.” Nàng nói vậy nhưng ngay cả trái cây cũng không kịp cầm, vội vàng chạy ra hành lang, lấy điện thoại di động ra ấn số gọi.

164. Chương 159

“Uy, cha Xán Xán a? Ta đã nói với người, Xán Xán nhà chúng ta rốt cục đã cầm thú một hồi! Đúng đúng đúng! Nhanh đi nói cho Thất thúc công, còn có hai cữu lão gia, còn có lão gia Vương đại bá cách vách nhà chúng ta... Đúng rồi, chớ quên gọi đi ở nông thôn chuẩn bị trứng gà hồng! Còn gọi điện thoại cho biểu thẩm của nàng biết, con gái nhà chúng ta so với nữ nhi nhà bọn hắn đã gả ra ngoài sớm hơn! ...”

Xán Xán ở trên giường bệnh còn không biết, lão mục nhà mình đưa tin tức tốc độ có thể so với hỏa tiễn, không tới một canh giờ ngay cả con chó nhà nhị cữu hàng xóm cách vách ở nông thôn cũng biết nàng muốn kết hôn, huống chi là những người khác?

Đề phòng sự thái lẫn nữa đột biến dừng lại, hai nhà ba mẹ lúc này cửa cũng không dám đóng nữa, lúc Xán Xán còn chưa có xuất viện, tất cả chuẩn bị cho hôn lễ cũng đã làm xong, ngay cả bia dưng trong hôn lễ là Tây Hồ hay là Yên Kinh cũng đã được chọn, chỉ chờ Xán Xán xuất viện là tổ chức hôn lễ.

Dĩ nhiên, hết thảy chuyện này Xán Xán đều không biết.

Cho nên sau khi Xán Xán xuất viện đã thấy đoàn xe hoa dừng ở cửa bệnh viện, trong nháy mắt nàng kinh hãi.

Chẳng những đoàn xe đón dâu xếp hàng dài, ngay cả Triệu Noãn Noãn cũng một thân cà vạt tây trang, trông thật tiêu sái. Xán Xán thấy vậy ánh mắt cũng trắng, nuốt một ngụm nước bọt, “Noãn Noãn ca... Ta chỉ ra viện... Không... Không cần long trọng như vậy...”

Triệu Noãn Noãn bất động thanh sắc, “Phải là như vậy.”

“Không đúng! Sao đoàn xe này thật giống như... muốn tổ chức lễ cưới...” Trong lòng Xán Xán nói thầm. Thật ra thì chuyện này rồi cũng đến lúc phải nghĩ tới, chẳng qua là chuyện tới quá đột ngột, nàng căn bản là không nghĩ tới.

“Xe này còn phải đi đón người đến kết hôn, cho nên người đừng làm chậm trễ ngày tốt của người ta.”

Như vậy cũng được? Xán Xán kinh hãi, bây giờ công ty hôn lễ bày ra đủ trò a, đón bệnh nhân khỏi bệnh rồi đón tân nương, cũng không nghĩ đến sẽ có điềm xấu a.

Vào xe, không bao lâu, lần nữa Xán Xán sinh ra nghi ngờ.

“Noãn Noãn ca, đi hướng này đường như không đúng!”

“Có sao?” Triệu Noãn Noãn hướng ra ngoài cửa sổ nhìn một chút, “Có thể bọn họ muốn đi đón tân nương trước.”

Kháo! Có chuyện này sao?

“Không đúng, không là tân nương phải ở trong nhà sao? Làm sao đi khách sạn đón?”

“Chú rể còn không gấp, người gấp cái gì?”

Một câu nói làm cho Xán Xán im lặng. Chính là! Chú rể còn không gấp, nàng gấp cái gì?

Cứ như vậy, xe hoa một đường lái đến khách sạn, cửa khách sạn đã sớm có hoa tươi trước cửa, cờ màu hồng bồng bềnh, khoa trương nhất chính là còn có hai cái đại khí cầu buộc bằng rôn đón gió phấp phới.

“Wow! Noãn Noãn ca, nhà này kết hôn thật là lãng phí a! Có cả băng rôn nữa kia!” Nàng vừa nói, vừa thăm dò nhìn ra ngoài cửa xe, muốn nhìn xem trên băng rôn kia viết cái gì.

“A, Noãn Noãn ca, người nhìn tên chú rể giống tên người nha!”

Nàng trông thật thích thú, Triệu Noãn Noãn ở một bên treo hắc tuyến.

“Wow! Mau nhìn mau nhìn! Tên tân nương giống tên của ta nga!”

Rốt cục, Triệu Noãn Noãn không nhịn được, “Ô Xán Xán, sao người có thể dần như vậy?”

“Dần?” Xán Xán từ cửa sổ xe lùi về đầu, vẻ mặt ủy khuất nhìn Triệu Noãn Noãn, “Noãn Noãn ca, tại sao người lại bảo ta dần? Ta dần như vậy thật sao?”

...

“Có!” Trả lời nàng không phải là Triệu Noãn Noãn, mà là tài xế nghe cũng không vô nữa. (tài xế: phải lái xe cho người dần như vậy, ta cũng không dễ dàng a! TAT)

Quá trình hôn lễ thường phiền toái, đặc biệt là tân nương, phải trang điểm, phải mặc áo cưới, còn phải làm kiểu tóc... Triệu Noãn Noãn ở bên ngoài chờ đến đi qua đi lại. Hấn luôn làm việc chững chạc, ở hôn lễ này dường như trở nên nôn nóng. Chẳng những Triệu Noãn Noãn nôn nóng, trong nhà trừ bà ngoại nho nhỏ Tô Xán Xán tất cả đều trở nên nôn nóng.

Hôn lễ không theo như tập tục không nói gì, ngay cả tân nương cũng trực tiếp đưa từ bệnh viện tới khách sạn, có thể nói là kết hôn chưa từng có trong lịch sử.

Đợi không biết bao lâu, tạo hình tân nương cuối cùng cũng hoàn thành.

“Xán Xán!” Triệu Noãn Noãn vọt vào, gặp bóng lưng nàng mặc áo cưới màu trắng ngây ngẩn cả người.

Nghe được thanh âm của hấn, Xán Xán cũng là sửng sò, nàng tiểu tâm dục dục xoay người, từ lúc biết kết hôn đến bây giờ, lần đầu tiên nàng có loại cảm giác khẩn trương của tân nương.

Hai người đối mặt nhau, ánh mắt giao hội, nhất thời không có thanh âm gì.

Hôm nay Xán Xán... Rất đẹp!

Áo cưới màu trắng, vừa khít vòng quanh thân hình mỹ lệ của nàng, đường viền hoa màu trắng làm lộ ra vẻ hoạt bát nhưng không mất đi vẻ ưu nhã, phần trang điểm hai màu làm cho tân nương tràn đầy hơi thở mùa xuân, đập vào mặt một tư vị thanh tân.

Hấn thấy vậy ngây người, tâm tình nhanh chóng bình tĩnh trở lại.

Hấn đi tới, hướng nàng trang trọng vươn tay.

Xán Xán hơi ngẩn ra, tiểu tâm dục dục vươn tay đặt trên lòng bàn tay của hấn.

Hai tay nắm chặt, bên tai vang lên giai điệu bài ca Hạnh phúc:

Hãy nghe ta nói

Tay trong tay cùng đi

Sáng tạo cuộc sống Hạnh phúc

Ngày hôm qua không còn kịp nữa

Ngày mai đừng để hối tiếc

Hôm nay hãy lấy ta nhé

...

Rốt cục, một kẻ dần như Tô Xán Xán đã kết hôn.

165. Chương 160

Hai ta kết hôn sao! – Chapter 67

Chapter 67

Edit: Nileduong

Đối với Xán Xán mà nói, hôn lễ này tới thật sự là quá bất ngờ, bất ngờ đến quả thực giống như một giấc mộng. Khi bọn hắn tay nắm tay đi ra ngoài, dọc theo đường đã có không ít thân bằng hảo hữu đến, mọi người rối rít nắm tay mỉm cười chúc phúc.

“Xán Xán!” Nhan Như Ngọc mặc một thân sườn xám đỏ thắm hấp tấp lao đến, tơ lụa màu đỏ thêu hoa mẫu đơn màu xanh biếc, nhiều đóa hoa nở, phá lệ bắt mắt.

Nhan Như Ngọc vọt tới trước mặt nàng, lập tức đưa tay hung hăng vỗ trên vai nàng, “Xán Xán, người quá không có suy nghĩ!”

Một chương hung hung tới, làm nàng thiếu chút nữa hộc máu, “Như Ngọc, người làm gì vậy?”

“Thành thật khai báo, người mờ ám như vậy từ lúc nào? Ta còn lo lắng người tìm không được bạn trai, kết quả thậm chí người còn bẻ cong thành thẳng được nha...”

“Hừ!” Xán Xán bận rộn che miệng của nàng, “Đừng để cho ba mẹ ta nghe thấy.”

“Có chuyện gì?” Nhan Như Ngọc nhún nhún vai không sao cả, “Dù sao người cũng đã bẻ thẳng lại được.”

Bẻ thẳng?

Chợt nghe này từ, Xán Xán còn có chút hoảng hốt, không nhịn được quay đầu lại liếc nhìn Triệu Noãn Noãn, hẳn đang hướng mình mỉm cười, trong lòng bỗng dưng ấm áp ngọt ngào như ăn mật.

“A ơ, còn nhìn trộm nữa!” Nhan Như Ngọc ở một bên cười gian.

Xán Xán đỏ mặt lên, “Nói cái gì đó...” Bỗng nhiên nàng ý thức được cái gì, ngẩng đầu nhìn Nhan Như Ngọc, “Như Ngọc, hôm nay người tới làm gì?”

Làm gì? Nhan Như Ngọc ngẩn người, “Người không biết sao? Ta tới làm phù dâu cho người a!”

Phù dâu! (o)

“Vây phù rể là..” Trong lòng Xán Xán đột nhiên dâng lên một dự cảm bất thường.

“Phù rể a?” Nhan Như Ngọc then thùng cúi đầu, hướng Xán Xán nháy mắt mấy cái, “Còn không phải là... cưng nhà ta...”

Ở trong vô số hắc tuyến, Xán Xán chậm rãi đem ánh mắt chuyển đến cách đó không xa...

Quả nhiên là Dương Tiểu đồng học đồ sộ đứng đó, thân mặc một chiếc áo dài đỏ thắm thêu hình rồng, tóc vuốt keo bóng loáng trông thật chỉnh tề, cảm giác được có ánh mắt bắn tới, hắn nhẹ nhàng quay lại, hướng bọn họ cười một tiếng phong tình vạn chủng.

Răng rắc ——

Xán Xán ngã.

“Làm sao người để cho hắn để làm phù rể a?” Xán Xán đứng ở cửa, thừa dịp vắng khách đến oán trách Triệu Noãn Noãn.

Triệu Noãn Noãn có chút bất đắc dĩ, “Chuyện tới quá đột ngột, nhất thời ta tìm không được người...”

“Tìm không được người cũng không thể tìm hắn a!” Vừa nghĩ tới hội đồng học ngày đó hắn một khúc hảo hán ca, tâm Xán Xán cũng bất an.

“Vây làm sao bây giờ?”

“Cái gì làm sao bây giờ?” Một thanh âm truyền đến, cắt đứt hai người đang thì thầm nói chuyện.

“Cao... Cao đại ca?” Xán Xán quay đầu, kinh ngạc nhìn hấn, chợt nhớ tới quan hệ giữa hấn và Triệu Noãn Noãn, nhất thời có chút lúng túng.

Thế sự vạn lần thay đổi, ngày hôm qua bọn họ là một đôi, hôm nay nàng thành tân nương của Triệu Noãn Noãn.

Cái này có tính... là một hồi ba bận không?

“Sao vậy? Không hoan nghênh ta tới à?” Cao Vũ khiêu mi cười, ánh mắt ôn nhu nhìn về phía nàng.

“Làm sao có?” Nàng vội mở miệng, “Ta còn tưởng rằng... Người sẽ không tới...”

“Yên tâm!” Cao Vũ vừa nói, đột nhiên nghiêng thân sát vào nàng, ghé vào bên tai nàng nhẹ nhàng nói, “Tiền người nợ ta lần trước rất nhiều, nói gì ta cũng phải tới đòi lại phải không?”

“Ha ha...” Xán Xán cười khan, ở trong lòng thầm mắng, trí nhớ của nhà tư bản quả nhiên tốt!

“Xán Xán.” Đánh cười ha ha, bỗng nhiên vang lên một thanh âm quen thuộc.

Không đợi Xán Xán trả lời, Triệu Noãn Noãn đã bước lên trước một bước, che trước mặt nàng, cảnh giác nhìn Lạc Thiếu Tuấn, “Sao người đến đây?”

Lạc Thiếu Tuấn bị hấn hỏi thì lúng túng, “Người đừng hiểu lầm, ta...”

“Là ta đưa hấn đến!” Cao Vũ bỗng nhiên mở miệng, đi tới bên cạnh Lạc Thiếu Tuấn, đưa tay nắm lấy tay hấn.

“Người, người, các người...” Xán Xán thấy vậy miệng đã thành hình chữ O, hai người kia lúc nào đã ở chung một chỗ? Quá... Thật là quá quỷ dị!

“Làm sao? Các người kết hôn, không cho phép ta mang gia quyến tới sao?” Nói xong, hấn mập mờ hướng Lạc Thiếu Tuấn liếc nhìn, Lạc Thiếu Tuấn tỉnh táo hạng nhất thế nhưng đỏ mặt! !

“Xán Xán!” Nhan Như Ngọc ở một bên kích động đến chết đi sống lại, “Người quả nhiên là chân nhân bất lộ tướng a!” Chẳng những đem cong bẻ thẳng, mà còn đem thẳng nam bẻ cho cong! Rất tốt! Rất cường đại!

Ách...

Chuyện này với nàng có quan hệ gì?

Sáu giờ mười tám phút, hôn lễ chính thức bắt đầu, chú rể cùng tân nương vào lễ đường.

Xán Xán kéo tay Triệu Noãn Noãn, mỗi bước đi cũng là tiểu tâm dục dục.

Theo thường lệ người điều khiển chương trình nói nhảm thông suốt, sau đó lên tiếng mời tân nương cùng chú rể tiến vào.

“Hôm nay tại đây, trước tiên tôi muốn cảm tạ một người phụ nữ rất quan trọng trong cuộc đời tôi.” Triệu Noãn Noãn nói xong, mắt ôn nhu nhìn Xán Xán, “Nếu không có nàng cũng không có tôi đứng ở chỗ này, tôi muốn nói với nàng một tiếng —— “

Nhất thời tâm tình của Xán Xán đầy kích động,

“Mẹ! Cảm ơn người!”

Rắc...rắc..., Xán Xán ngã xuống đất.

Thời điểm người nói tới mẹ người, có thể đừng nhìn ta được không? Lãng phí tình cảm!

“Kế tiếp, tôi còn muốn cảm tạ một người phụ nữ quan trọng khác nữa.”

Tinh thần Xán Xán vội vàng nổi lên, lúc này đến phiên nàng sao?

Ánh mắt ôn nhu của Triệu Noãn Noãn một lần nữa hướng tới, “Không có nàng, hôm nay tôi cũng không thể đứng ở chỗ này, cho nên tôi muốn nói với nàng một tiếng —— “

Kích động! Kích động!

“Nhạc mẫu đại nhân, cảm ơn người!”

...

“Sau đó, tôi còn muốn cảm ơn ba ba của tôi, là người đã nuôi dưỡng tôi thành người...”

Kế tiếp, Triệu Noãn Noãn nói một tràng tên người, nghe được Xán Xán buồn ngủ, như cũ không đến phiên nàng.

Dưới loại không khí cả kinh này, nàng rốt cục thất thần thành công.

Không biết qua bao lâu, bỗng nhiên!

“Xán Xán? Xán Xán!”

“A?” Xán Xán lấy lại tinh thần, “Cái gì?”

Khuôn mặt Triệu Noãn Noãn đầy hắc tuyến, hẳn chuẩn bị kỹ càng như vậy mà chẳng lẽ nàng không nghe được gì sao? Trong lòng ôm một tia may mắn như cũ, “Ta mới nói cái gì, người có nghe được không?”

“Ách... Thật giống như nghe được...” -_- □ □ □

Triệu Noãn Noãn mặt trầm xuống, “Ô Xán Xán, người nghe kỹ cho ta!”

“Cái gì?”

“Ô Xán Xán, Ta! Yêu! Người!”

Hắn nói xong, không đợi nàng lấy lại tinh thần, một phen giữ chặt hông của nàng, ở trước mắt bao người hôn nàng.

Nụ hôn này, công thành đoạt đất, không để cho nàng một không gian để thở, đang lúc mọi người kinh hô trong miệng lưỡi quán quýt, một nụ hôn kéo dài năm phút đồng hồ.

Khi nụ hôn vừa dứt, Triệu Noãn Noãn chậm rãi buông nàng ra, ghé vào bên tai nàng thấp giọng nói, “Bây giờ, nghe được chưa?”

“Nghe... Nghe được...” Xán Xán thất thần gật đầu.

Đừng nói là bây giờ, cả đời này cũng không thể quên được !

Bởi vì bị nụ hôn nóng bỏng tiêu chuẩn hôn đến tứ chi tê dại, đầu óc say xe, đến lượt tân nương lên tiếng, Xán Xán đứng ở trên đài, một câu cũng không nói ra được.

“Bây giờ xin mời tân nương nói với mọi người vài lời!” Người điều khiển chương trình nhắc nhở một lần nữa.

“Ta...” Xán Xán ánh mắt mê ly nhìn chăm chú về phía trước, “Ta... Ta hy vọng mọi người có thể ăn uống no say, ngàn vạn lần không nên để đồ ăn thừa...”

...

Trầm mặc mấy hồi, hiện trường hôn lễ bộc phát ra tiếng vỗ tay như sấm.

Đúng! Hôn lễ, chính là muốn ăn uống no say, đem tiền biểu ăn trở lại hết thấy!

Có tân nương ở trên cổ động, khẩu vị của tân khách hôn lễ phá lệ thật là tốt, món ăn trên mặt bàn nhanh chóng co lại, rượu nối tiếp nhau ra đi, không khí có khuynh hướng trở nên gay cấn.

“Người uống ít thôi.” Triệu Noãn Noãn ở một bên nhắc nhở nàng, “Đợi lát nữa còn có chuyện trọng yếu phải làm.”

Chuyện trọng yếu? Xán Xán mê man nhìn Triệu Noãn Noãn, “Chuyện gì?”

“Chính là...” Khóe miệng của hắn khẽ nhếch lên, “Rồi người sẽ biết.”

“Chán! Không nói thì đừng nói ra!” Xán Xán nói thầm một câu, giơ chén rượu lên, lại muốn tiếp rượu mời. “đợi một chút!” Triệu Noãn Noãn ngăn cản nàng, “Người, người giúp nàng uống đi?”

166. Chương 161

“Được!” Chỉ thấy một bóng người muôn hồng nghìn tía hô lên, đón lấy chén rượu trong tay Xán Xán uống một hơi cạn sạch, vẫn không quên cầm lấy chén rượu giơ lên, “Tiểu bảo bối, người xem ta có lợi hại không a!”

“Cùng ơi, người thật là lợi hại! Ta sùng bái người nga!”

“, chúng ta cùng giúp bạn hắn uống!”

“Được! Hôm nay xem như hôn lễ của chúng ta đi!”

Mọi người: “...”

Không ngoài sở liệu, sau nửa giờ.

“Muội muội người ngồi mũi thuyền, ca ca ở trên bờ, ân ân ái ái kéo dây thuyền dài dằng dặc...”

“Tiểu muội muội của ta ngồi mũi thuyền, ca ca người đang ở trên bờ, hai ta yêu nhau đích thực, hai ta yêu nhau, ở đây kéo thuyền lay động dằng dặc lay động dằng dặc...”

Lúc này cuối cùng từ hảo hán ca đổi thành tình yêu người kéo thuyền, hơn nữa còn là cái loại nam nữ hợp ca, có tiến bộ!

Ở trong tiếng ca kinh hãi, hôn lễ hỗn loạn cuối cùng kết thúc, tiễn xong tân khách, vợ chồng son đưa Nhan Như Ngọc đang ôm chai bia làm Microphone hồng liên tục lừa gạt ra về, thế giới cuối cùng an tĩnh.

Trong phòng yên tĩnh chỉ còn lại hai người bọn họ.

“Noãn Noãn ca, người... Mới vừa nói còn có chuyện gì trọng yếu phải làm a?” Mặc dù phần lớn rượu đã được Nhan Như Ngọc cùng cùng nhà nàng uống đỡ, nhưng Xán Xán luôn có tư lượng thấp nên vẫn say.

“Người tới đây, ta cho người biết.” Triệu Noãn Noãn vẫy vẫy tay.

“Nha...” Bộ dạng nàng say rượu, lão đảo đi tới, chân nọ đá chân kia chuẩn bị ngã xuống.

“Cẩn thận!” Triệu Noãn Noãn vội vã bước lên phía trước một bước ôm lấy nàng, kéo thân thể mềm nhũn vào trong ngực, cả người hắn bỗng nhiên một trận nóng ran, “Người có khỏe không?”

“Không có chuyện gì...” Xán Xán lắc đầu, trạng thái nhìn qua có chút uể oải, “Còn chuyện trọng yếu gì, người nói a...”

Triệu Noãn Noãn tính toán xem liệu có nên làm cho nàng tỉnh rượu lại không, nàng như bây giờ... Hắn bỗng nhiên đau lòng, bệnh vừa mới khỏi, không nên làm cho nàng mệt mỏi thêm? Trong thân thể có cổ nhiệt khí tỏa ra, nhưng hắn ngang ngạnh dè ép đi xuống, “Không có gì, người hôm nay mệt rồi, nên nghỉ ngơi sớm một chút.”

Nghỉ ngơi? Cái từ này dừng lại trong óc Xán Xán chốc lát, bỗng nhiên nàng chợt mở to mắt, “Tại sao phải nghỉ ngơi? Ta còn chưa có động phòng đâu!”

“Xán Xán, người nói gì?”

“Động phòng! Ta muốn động phòng!” Xán Xán hai mắt nắm chặt, một bộ dáng thấy chết không sờn, người uống rượu say chính là như vậy, một lát sức rượu tới, ngăn cũng không được.

Sức rượu lớn nhất của Xán Xán tối nay xuất hiện ở giờ phút này.

Triệu Noãn Noãn một trận vui mừng, “Người nói thật?”

“Đúng! Ta muốn động phòng!” Xán Xán vừa nói, bắt đầu cởi y phục của mình.

Cởi hồi lâu, không có cởi được.

“Thôi !” Nàng tức giận mắng một tiếng, chuyển qua bắt đầu cởi y phục của Triệu Noãn Noãn.

Y phục nam nhân so với nữ nhân thật là dễ cởi, không đầy một lát, âu phục cùng áo sơ mi của Triệu Noãn Noãn đã bị nàng cởi ra vứt xuống một bên, sau đó hai móng vuốt lục lọi, bắt được khóa quần mà kéo.

Triệu Noãn Noãn không nhúc nhích, tùy ý nàng ở trên người mình buôn bán, một lát sau, hần rớt cục không nhìn được, “Người đang làm gì đó?”

“Mở... Không mở được...” vẻ mặt Xán Xán đưa đám ngẩng lên, Triệu Noãn Noãn cúi đầu nhìn, khóa quần của hần với y phục của nàng bị mắc vào nhau, kéo không ra.

“Đàn chết được!” Hần rớt cục không thể nhìn được nữa đưa tay giúp nàng.

Nhưng là khóa bị mắc thật sự là quá chặt, giằng co hồi lâu, thế nhưng vẫn không nhúc nhích.

“Thôi, cắt đi!” Triệu Noãn Noãn nói.

“Không nên! Rất đắt tiền.” Uống rượu say vẫn không quên tiết kiệm, Xán Xán, người thật là hiền thê lương mẫu a!

“Cắt!”

“Không được!”

“Cắt!”

“Không!”

“...”

Giằng co hồi lâu, thế nhưng lễ phục từ trong khóa tự rớt ra ngoài.

Triệu Noãn Noãn mừng rỡ, “Tốt lắm, bắt đầu đi.”

“Không được, ta mệt rồi...” Sức rượu của Xán Xán ở trong quá trình tham khảo cắt hay không cắt đã bị tiêu ma diệu liễu, người nàng ngã xuống giường và ngủ mất.

Bầu trời đêm yên tĩnh vang lên một tiếng rống giận.

“Tò! Xán Xán! Xán Xán! Người nhất định phải chết “

Sau đó...

Các người muốn hỏi ta sau đó như thế nào sao?

Sau đó tự mình nghĩ đi!

167. Chương 162

Hai ta kết hôn sao! – Phiên ngoại 1

Phiên ngoại Cái roi da

Edit: Nileduong

Một ngày, Xán Xán đến thăm nhà Nhan Như Ngọc.

Nhiều ngày không thấy, Nhan Như Ngọc phá lệ nhiệt tình, bỗng nhiên nàng phát hiện cái gì, “Xán Xán, có phải người ngã bệnh rồi hay không? Sao trông người uể oải như vậy?”

Xán Xán không nói, ủy khuất nhìn Như Ngọc.

Nhan Như Ngọc kinh hãi, “Xán Xán! Vận khí người không kém như vậy chứ?”

“Cái gì?”

“Người lấy phải bắt lặc a?”

Sau một trận lúng túng, Xán Xán nghiêng răng nghiêng lợi, “Ta thật hy vọng hần không thể giờ...” Rốt cuộc là cái tên hỗn đản nào nói cho nàng biết Triệu Noãn Noãn là thụ ? Hần là tấn công! Tuyệt đối là tấn công! ! !

Thấy bạn tốt có chuyện, Nhan Như Ngọc đồng học nắm hai tay, nghĩa phần điền ưng, “Xán Xán, nữ nhân chúng ta nên có khí thế nữ vương, Ngự Tả phong phạm!”

Cổ động hồi lâu, tinh thần Xán Xán uể oải như cũ.

Nhan Như Ngọc rất là bất mãn, “Xán Xán, làm sao người có thể tiêu cực như vậy a? Không được! Người phải làm gì đó đi, không thể để cho nam nhân bò lên đầu người!”

Xán Xán bất đắc dĩ ngẩng đầu, “Làm cái gì?”

Chỉ thấy khoe miệng Nhan Như Ngọc quỷ dị cười một tiếng, khoe mắt phát ra quang mang dâm dăng, từ phía sau văng một vật lên bàn, “Xem này!”

Xán Xán định thần nhìn lại, nguyên lai là một cây roi da.

“Như Ngọc, người lấy vật này từ chỗ nào?” Xán Xán ngạc nhiên cầm lấy nó, trên dưới đánh giá.

“Mua trên mạng.”

“Trên mạng?” Xán Xán không giải thích được ngẩng đầu, “Mua để làm gì?”

“Ngu ngốc!” Nhan Như Ngọc khinh thường nhìn nàng một cái, “Tối đây, ta cho người biết dùng như thế nào!”

Cho nên, Nhan Như Ngọc ở bên tai Xán Xán &*%&\$ (*&)*...

Xán Xán mặt từ trắng chuyển hồng, từ hồng chuyển xanh, từ xanh khôi phục thái độ bình thường, sau đó nghi ngờ nhìn Nhan Như Ngọc, “Người xác định có thể như vậy?”

“Dĩ nhiên!” Nhan Như Ngọc nghiêm nhiên lòng tin tràn đầy.

“Sẽ không tai nạn chết người?”

Nàng vỗ ngực, “Ta đã làm rồi, người yên tâm! Đây là đạo cụ chuyên nghiệp, trải qua thêm khảo nghiệm này, tuyệt đối an toàn không tác dụng phụ!” (khảo nghiệm? Người nào thử?)

Cuối cùng, Xán Xán do dự một lúc lâu, vẫn là đem roi da bỏ vào trong túi.

Về đến nhà, Triệu Noãn Noãn đã làm cơm.

Bởi vì nhớ trong túi có cái roi da kia, lúc ăn cơm tinh thần Xán Xán hoảng hốt.

Triệu Noãn Noãn phát hiện nàng có cái gì không đúng, “Người làm sao vậy?” Chẳng lẽ là mấy ngày qua quá mức thường xuyên?

Xán Xán cúi đầu không nói.

Xem ra đích xác là mệt mỏi, tối nay sẽ cho nàng nghỉ ngơi nhiều một chút.

Một lát sau, nàng ngẩng đầu, “Noãn Noãn ca, tối nay người có bận chuyện gì không?” Kết hôn rồi, nhưng nàng vẫn xưng hô với hần như cũ.

“Không có chuyện gì, sao vậy?”

“Buổi tối... Chúng ta có thể...” Nàng đỏ mặt, thái độ nhảu nhó.

“Làm gì?”

Sau khi nhanh chóng đem những lời nói hôm nay của Nhan Như Ngọc cùng nàng nhớ lại một lần, Xán Xán nổi lên dũng khí, từ trong túi móc ra cái roi da, “Có thể thử cái này một chút hay không?”

Triệu Noãn Noãn bắt động thanh sắc, “Vật này, người lấy từ đâu ra?”

“Như Ngọc cho ta.” Nàng thành thực trả lời.

“Người biết dùng như thế nào sao?”

“Biết!” hôm nay Nhan Như Ngọc đã nói rất rõ ràng với nàng, thực hiện sẽ không có vấn đề.

“Tốt!” Triệu Noãn Noãn bắt đầu cúi đầu ăn cơm tối.

Không biết tại sao, hôm nay tốc độ ăn cơm của Triệu Noãn Noãn đặc biệt mau, không đầy một lát cơm đã ăn xong rồi.

Hắn cầm chén đĩa đặt xuống, “Ta đi trước tắm, ăn xong người rửa bát.”

“Mới vừa cơm nước xong mà tắm, không tốt lắm đâu?”

“Không sao, đợi lát nữa còn có việc phải làm mà.” Nói xong, hắn xông ào vào phòng tắm.

Xán Xán đang cầm chén, thật lâu mới kịp phản ứng, mặt đỏ bừng.

Dùng được, nóng lòng như vậy sao?

...

Ngày thứ hai, rất lâu Xán Xán mới rời giường, Triệu Noãn Noãn đã đi làm.

Nàng nằm ở trên giường, cầm lấy điện thoại gọi cho Nhan Như Ngọc.

“Uy? Xán Xán, tối hôm qua không phải là rất thoải mái a?” ở đầu bên kia điện thoại Nhan Như Ngọc cười như đường làm quan rộng mở, dâm dăng, hèn mọn tình dật vu ngôn biểu.

“Như Ngọc, hay là người đem vật kia về đi.” Tinh thần của nàng càng thêm uể oải, đã có khuynh hướng tắt thở.

Nhan Như Ngọc sợ hãi kêu, “Tại sao? Dùng không tốt sao? Ta thử qua rất nhiều lần nha! Chẳng lẽ chất lượng xuất hiện vấn đề? Không được, ta muốn đi hiệp hội người tiêu dùng trách cứ, bọn họ dám bán sản phẩm chất lượng kém cho ta!”

“Không phải...” Xán Xán khóc không ra nước mắt, “Chất lượng rất tốt...” Chính là ...

“Vậy tại sao người còn như vậy?” Như Ngọc không giải thích được, “Những bước ta dạy người không hữu dụng sao?”

“Có... Nhưng là...”

“Nhưng cái gì?”

168. Chương 163

“Nhưng là ta làm sao biết cuối cùng hắn có phản công a? !” Xán Xán nói xong, wow một tiếng khóc, “Như Ngọc a, người lấy nó về đi, van người...”

-_- □ □ □

Dưới yêu cầu mãnh liệt của Xán Xán, Nhan Như Ngọc đem roi da cầm đi, nhìn thân ảnh nàng đi xa, Xán Xán cuối cùng thở phào nhẹ nhõm.

Buổi tối, Triệu Noãn Noãn về nhà, theo thường lệ ăn cơm rồi tắm, tốc độ cực nhanh làm người ta xem thế là đủ rồi.

“Xán Xán, cái roi da ngày hôm qua đâu?”

Cả người Xán Xán chấn động, chậm rãi quay đầu, cố giả bộ trấn định, “Như Ngọc nói muốn dùng ... Đã cầm đi...”

“Thật sao?” Triệu Noãn Noãn nghi ngờ nhìn nàng một cái.

“Dạ!” Xán Xán một phen mồ hôi.

Hắn thở dài, “Thật là đáng tiếc...”

“Đúng vậy a, nàng nhất định phải lấy đi, ta cũng không có biện pháp, thật là thật là đáng tiếc!” Xán Xán tận lực giả bộ làm ra một bộ dạng rất bất đắc dĩ, rất ủy khuất.

“Thôi.” Triệu Noãn Noãn an ủi nàng, “Nàng mua ở trang nào, chúng ta có thể lên internet mua.”

Tối hôm đó, Triệu Noãn Noãn ngồi trước máy vi tính thật lâu, cẩn thận nghiên cứu, tỉ mỉ tính toán.

Xán Xán ở một bên căng thẳng lau mồ hôi, “Noãn Noãn ca, ta xem hay là thôi đi...”

Mặt Triệu Noãn Noãn trầm xuống, “Tại sao?”

“Bởi vì... Bởi vì mua hàng trên mạng còn phải trả phí vận chuyển! Không có lời!”

Triệu Noãn Noãn nhíu mày, gật đầu, “Đúng là không có lời...”

Xán Xán thở phào nhẹ nhõm, “Ta nói không sai mà!”

“Được rồi ! Vì tiết kiệm phí vận chuyển, chúng ta mua nhiều thứ một chút?”

Rắc...rắc..., Xán Xán ngã.

Cuối cùng vì tiết kiệm phí vận chuyển, Triệu Noãn Noãn đặt toàn bộ dụng cụ ở trên mạng, từ đầu đến chân, vô trang đầy đủ. Chủ hàng cao hứng chẳng những miễn phí vận chuyển, còn tặng thêm một cái roi da, một thẻ VIP màu vàng, sau này mua bất kỳ hàng gì đều được giảm giá 20%.

“Người xem, rất tiết kiệm đúng không?” Triệu Noãn Noãn thật là đắc ý.

Tiết kiệm! Tiết kiệm! Đến mạng cũng giảm đi rồi!

169. Chương 164

Hai ta kết hôn sao! – Phiên ngoại 2

Phiên ngoại Cao Vũ

Edit: Nileduong

Từ khi mở quán rượu tới giờ chưa thấy ai có tửu lượng kém như nàng, mới uống vài ngụm, đã dám to tiếng chẳng có chút ý tứ nào. Chỉ bất quá không biết sẽ làm gì tiếp theo? Khó có dịp thật muốn xem thử?

Thật ra nói là nói vậy, khẳng định là mặt của nàng lại đỏ lên, mặt ngoài giả bộ rất lợi hại, thật ra thì lá gan cũng nhỏ như ai khác, chỉ là con cọp giấy thôi.

Xong để cho ta không nghĩ tới chính là, nàng cũng có thời điểm dừng cảm như vậy, chai rượu kia nếu là nện xuống thật, thì đầu nàng làm sao có thể chịu được? Thế nhưng nàng ngốc như vậy xông ra chắn trước mặt ta.

Ta thừa nhận, một khắc kia nàng rất ngốc, nhưng là ngốc thật dễ thương.

Ta nắm tay nàng rời đi, ta rất hiểu tính cách của Lạc Yên, nếu nàng nổi điên lên thì chuyện gì cũng sẽ làm, ta không thể để cho nàng vì ta mà bị thương tổn.

Tay nàng rất mềm, không chỉ là tay, cả người cũng mềm nhũn giống như cây bông. Môi của nàng cũng mềm, chỉ hơi hơi xẹt qua, lần thứ hai ta có cảm giác muốn hôn một nữ nhân.

Ta đang suy nghĩ, lần đầu tiên là lúc nào?

Đó là một ngày tuyết rơi, nhớ mang máng ngày đó nàng đi dưới bầu trời u ám, tuyết bay, bông tuyết rất lớn bay lá tả. Lời nói của nàng mơ hồ bên tai, chỉ nhớ rõ bóng lưng màu trắng càng chạy càng xa, dần dần tan vào trong tuyết, mặc kệ ta gọi tên nàng như thế nào, nàng cũng không quay đầu lại nhìn ta một cái.

Nàng nói, rất xin lỗi.

Rất xin lỗi? Ta cười khở, nếu như tình yêu có thể sử dụng ba chữ để quên đi, thì những điều đã qua coi là cái gì?

Từ khi đó, ta không hề tin tưởng nữ nhân nữa, không hề tin tưởng cái gọi là thiên trường địa cửu nữa, bởi vì cái gọi là tình yêu kia, tồn tại trong trí nhớ chỉ là mùa đông rét lạnh ấy, cứ theo tuyết bay đi...

Khi đưa nàng về nhà, bộ dạng Triệu Noãn Noãn làm ngay cả ta cũng sợ hết hồn, điều này làm cho ta nghĩ tới ta của năm đó, chỉ vì câu nói của nàng mà chạy dưới trời tuyết đi mua canh hạt sen mà nàng thích uống nhất, nhìn nụ cười thỏa mãn của nàng, cả người cũng cảm thấy Hạnh phúc.

Xong, ta như vậy, ngay cả chính mình cũng nhớ không được.

Ta quyết định rời đi, cũng không phải bởi vì những lời đó của Triệu Noãn Noãn, chẳng qua là nếu mỗi ngày hướng về nha đầu điên cuồng kia, ta lại nghĩ tới những chuyện không muốn nghĩ tới. Người cũng đã ra đi, kỷ niệm cũng đã quên mất, mà cũng là ta một mực trốn tránh quá khứ.

Vào cái ngày ta ra đi, nàng cố ý muốn tiễn ta, một khắc trong lòng ta bỗng nhiên dâng lên tò mò, có phải nàng muốn giữ ta lại hay không?

Ta hỏi nàng, không nghĩ tới nàng không hề nghĩ ngợi gì đã gạt đầu, trong mắt kia chứa đầy chân thành làm cho ta có chút cảm động, đã lâu rồi chưa từng thấy qua ánh mắt thuần túy như vậy, trong trí nhớ của ta tuyết cũng như vậy, không lâu sau nàng nói với ta, nàng muốn ta đi.

Đáng chết, ta lại nghĩ tới tuyết!

Dây đeo điện thoại nha đầu kia cho ta thật xấu, ngay cả Tiểu Bạch cũng ngằm lên lên cười nhiều lần, làm sao ta lại không biết? Chỉ là nhìn lâu cũng đã thấy quen mắt, có lẽ làm người nên hồ đồ một chút, mới không có nhiều thống khổ.

Bất quá bây giờ có người hần là còn nhức đầu hơn ta? Nha đầu kia thật sự vô cùng hồ đồ, không nói ra thì sẽ không hiểu? Chỉ bất quá tính cách Triệu Noãn Noãn cũng như vậy, nếu muốn chờ hai người đó có kết quả, sợ rằng còn phải chờ thật lâu thật lâu nữa.

Ta vốn tưởng rằng, sau khi ta rời đi quan hệ của hai người sẽ có tiến triển, không nghĩ tới ta đã nghĩ lầm, hơn nữa còn là vì ta mà mang tới phiền toái.

Lạc Thiếu Tuấn cái tên này tuy ta chưa từng nghe qua, nhưng danh tiếng Chun Yu internet ta cũng có nghe qua, thời điểm ta còn có thể chịu được Lạc Yên, nàng cũng đã từng nhắc qua, đó là sản nghiệp của bọn họ.

Biết được nàng đi làm ở Chun Yu, thời điểm biết ông chủ là Lạc Thiếu Tuấn, ta bỗng nhiên có chút sợ hãi.

Ta sợ hần sẽ làm thương tổn nàng, nha đầu này thật sự là quá yếu ớt, lần trước ta chỉ tùy tiện trêu chọc nàng vui đùa một chút, thế nhưng nàng tin là thật rồi nhà trốn đi. Mà tâm tư Lạc Thiếu Tuấn này sâu xa, không phải là nàng có thể nghĩ được.

170. Chương 165

Cho nên, ta thử chạy đi tìm hần, kêu hần không nên đến gần nàng, không nghĩ tới lại bị hần một lời cự tuyệt. Khi đó, trên mặt của hần một nụ cười cũng không có, ánh mắt âm lãnh phẳng phất như thể trong tim của hần cũng cất giấu những bí mật không muốn người khác biết.

Có lẽ ở một khía cạnh nào đó, chúng ta là cùng một loại người.

Để dẹp bỏ lo lắng, không khỏi đêm dài lắm mộng, cuối cùng ta quyết định đi tìm nàng, đem chân tướng nói ra. Không may, đúng là ta đã chậm một bước, Lạc Thiếu Tuấn đã hành động.

Nàng bị hần ôm vào trong ngực, không có chút lực phản kháng nào, một khắc kia, trong lòng ta dâng lên tức giận, ta xông qua, hung hăng đánh Lạc Thiếu Tuấn, sau đó kéo tay nàng rời đi.

Đây là lần thứ hai ta kéo tay nàng như vậy, lòng bàn tay của nàng rất lạnh, hơi có chút run rẩy. Ta nghĩ nàng nhất định là đang sợ hãi, nếu không nhờ rượu để có thêm can đảm, bây giờ không chừng đã khóc thành hình dáng nào rồi.

Không biết Lạc Yên còn có thể làm những chuyện gì để gây thương tổn cho nàng, cho nên ta quyết định lưu lại, ít nhất phải bảo đảm an toàn của nàng.

Thật ra thì trong lòng ta hiểu, bảo vệ nàng chẳng qua là lấy cớ thôi, ta chỉ là rất muốn nhìn thấy nàng, chỉ cần nhìn thấy là đủ rồi.

Nhưng Triệu Noãn Noãn à, ngươi có thể đừng quá kín đáo được không? Sau lưng nàng tổ chức sinh nhật, rất có ý tứ đúng không? Vậy mà ngươi không dám nói cho nàng biết, vậy thì giao cho ta, ta có thể làm tốt như ngươi.

Khi ở trên bánh xe khổng lồ ta đã nói với nàng, ta hình như có chút thích nàng.

Kết quả ta phát hiện ta sai lầm rồi, đối với nàng mà nói, nói trực tiếp vẫn còn chưa đủ, đôi khi ngươi còn phải nói lớn tiếng một chút, mà khi đó ta lại không thể làm được.

Bánh xe khổng lồ ngừng lại, từ trong trầm tư nàng lấy lại tinh thần, câu nói đầu tiên dĩ nhiên là: chúng ta xuống nhanh lên một chút, khẳng định là Noãn Noãn ca đang tìm chúng ta .

Một khắc kia, ta bật cười .

Nha đầu, ngươi đối xử với người vừa tỏ tình với mình như vậy sao?

Triệu Noãn Noãn thật giống như có chút tức giận, chừng mấy ngày không để ý tới nàng, thấy bộ dạng thất hồn lạc phách của nàng, trong lòng ta có cảm giác cô đơn.

Nàng luôn trực tiếp như vậy, hồ hồ chạy đi hỏi Triệu Noãn Noãn, tại sao không để ý tới nàng nữa.

Ngươi đang nghĩ cái gì vậy? Ngu ngốc.

Ta kịp thời đi vào, ngăn cản được chuyện sắp xảy ra, có lẽ là đã giấu kín tâm tư, nhưng ta thật sự không cách nào đối mặt với kết thúc như vậy. Tận sâu trong tim ta vẫn sợ mất nàng.

Nàng vẫn thường nói ta tự yêu bản thân, thật ra thì nàng không biết, ở trước mặt nàng ta luôn tự ti, cho nên mới muốn dùng điều đó để che dấu tự ti của mình.

Xong, che dấu nữa cũng vô ích, lựa chọn của nàng vẫn là rời đi, nàng nói: ta không có cách nào ở chung một chỗ với người không biết cúi đầu.

Ai nói ta không biết cúi đầu, ngày nàng rời đi ta đứng dưới tuyết gọi tên nàng, thỉnh cầu nàng đừng đi, nhưng gió thổi lớn, nàng đi nhanh như vậy, căn bản là không có nghe thấy...

Có lẽ ngươi sẽ hỏi vì thế mà ta hận tuyết đúng không? Khi bắt đầu thì đúng là hận, nhưng có một ngày ta chợt phát hiện, thứ ta hận không phải là tuyết, mà là bản thân ta.

Bởi vì hận cho nên sợ, vì sợ nên một lần nữa rời đi.

Cho đến ngày nàng tới “Hành lang thời gian gấp khúc” tìm ta, uống đến say như chết, sau đó một lần gọi tên của Triệu Noãn Noãn, ta mới bỗng nhiên phát hiện, không muốn thừa nhận tình yêu của Triệu Noãn Noãn, không phải là nàng, mà là ta.

Nhưng hết thấy đều đã muộn.

Sẽ không có ai đó ở nơi đó chờ ngươi đâu, không cần tìm nữa, nàng cũng sớm rời xa ngươi rồi.

Có lẽ khi tình yêu tiếp theo đến, ta sẽ nắm thật chặt, chỉ có giữ thật chặt, thì những gì tốt đẹp mới không trôi qua...

—————oOo—————

The end!

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/hai-ta-ket-hon-sao>